AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR ZENTRALINSTITUT FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT 1988

M. CORNELII FRONTONIS EPISTVLAE

SCHEDIS TAM EDITIS QUAM INEDITIS

EDMUNDI HAULERI

USUS ITERUM EDIDIT

MICHAEL P. J. VAN DEN HOUT

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1988

Bibliotheca

scriptorum Graecorum et Romanorum

Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00448-1

© BSB B.G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1988

1. Auflage

VLN 294/375/5/88 · LSV 0886

Lektor: Dr. phil. Elisabeth Schuhmann

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 442 7

09800

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Novae editionis praefatio	VII
Prolegomena	VIII
1. De codicis origine et historia	VIII
2. De codice Actorum eiusque quaternionibus	XXIII
3. Descriptio codicis Frontoniani	XXVII
4. De textu primae manus	$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{X}$
5. De pristina orthographia manus primae	XXXII
6. De ceteris quae orthographiae codicis propria sunt	XXXIV
7. De manu antiqua	XXXV
8. De manu secunda et de codicibus quibus usa est	XXXV
9. De manu tertia	XLIII
10. De foliis ordinandis	XLIII
11. De antiqua editione	LIX
12. De editionibus	LXIII
Notitia de codice Vaticano Palatino Latino 24	LXXIX
Nomina scriptaque eorum qui de textu emendando bene meriti sunt	LXXXI
Conspectus notarum	$\mathbf{XCV}$
	_
Epistulae ad M. Caes. et invicem	1
Epistulae ad M. Antoninum Imp. et invicem	86
Epistulae ad Verum Imp.	107
Epistulae ad M. Antoninum De eloquentia	133
Epistulae ad M. Antoninum De orationibus	153
Epistulae ad Antoninum Pium	161
Epistulae Ad amicos	169
Principia historiae	202
Laudes fumi et pulveris	215
Laudes neglegentiae De bello Parthico	$\begin{array}{c} 218 \\ 220 \end{array}$
	$\begin{array}{c} 220 \\ 226 \end{array}$
De feriis Alsiensibus	$\begin{array}{c} 220 \\ 235 \end{array}$
De nepote amisso	$\begin{array}{c} 235 \\ 241 \end{array}$
Additamentum epistularum variarum acephalum	$\begin{array}{c} 241 \\ 242 \end{array}$
Gratiarum actio pro Carthaginiensibus	$\begin{array}{c} 242 \\ 256 \end{array}$
Gradiarum actio pro Cartitaginiensious	200
Testimonia et fragmenta	259
Testimonia de M. Antonino epistolographo	$\begin{array}{c} 235 \\ 275 \end{array}$
Scripta Frontonis quae perierunt	$\begin{array}{c} 276 \\ 276 \end{array}$
Seripow 21011001110 quae perioratic	2.0
Nominum propriorum index	278
Epistularum ordo chronologicus	$\overline{292}$
Conspectus editionum	295

NOVAE EDITIONIS PRAEFATIO

Post triginta annos ad Cirtensem nostrum redeo. muneribus enim scholarchae diu interclusus, quominus studia Frontoniana colerem, nunc demum vaco.

Olim iam id spectaveram, ut ineditas schedas Edmundi Hauler nanciscerer: hoc mihi tandem anno 1981 prospere successit. opera atque beneficio Werneri Hartke praesides bibliothecarum Berolinensium, quae Akademie der Wissenschaften der DDR et Staatsbibliothek Preussischer Kulturbesitz appellantur, omnes adnotationes, quas Hauler reliquerat, mihi in usum tradiderunt. quas cum acciperem, ad desperationem paene adductus sum. nam sescentae schedae et schedulae, plures libelli, exemplaria Naberiana adnotationibus ornata res magis confundunt quam explanant: plerosque locos Frontonianos Hauler saepius contulit, alias aliud legit, mixtae sunt coniecturis lectiones, est discrepantia inter ea quae publicaverat et schedas ineditas, qua de re plura in Prolegomenis. plane nunc intellego, quare discipulus Hauleri, Rudolphus Hanslik, cui inde ab anno 1957 usque ad 1980 hae schedae in manibus fuerunt ut novam editionem pararet, nihil effecerit. Bernhardus Bischoff demonstravit haud pauca accuratius, quam Hauler fecerat, e codice erui posse. attamen nolui ipsum codicem rursus inspicere: id tantum mihi propositum est, ut omnes lectiones editas ac non editas, quas post Samuelem Naber viri docti statuerunt, hac editione notas faciam. spem decepisse multos qui speraverint scio; at sorte sua contentus scit saepe πλέον ήμισυ παντός.

1. De codicis origine et historia

Antiquorum auctorum editores raro tantum fata codicum persequi possunt, quorum nimio numero saepius impediantur. Frontonem autem qui edere vult, historiam unici codicis pertractare et quaedam memoriae tradere debere videtur de studiis eorum qui codicem scripserunt, servaverunt, rescripserunt, invenerunt.

Primum nobis statuendum est codicem epistularum Frontonis ter scriptum esse: et supra et infra scripturae exstant. supra Frontonem hodie legumus Acta Concilii Chalcedonensis, satis perspicua, infra litteras antiquissimas primus animadvertit clarus palaeographus Guilelmus Studemund¹); qui tamen falso arbitratus est has litteras eiusdem temporis atque eiusdem manus esse ac textum Frontonianum. postea Edmundo Hauler²) contigit ut tria vocabula huius scripturae originalis investigaret in folio quod nunc Mediolani asservatur: HADR FAUSTIS OMNIBUS³) certoque affirmavit haec vocabula ab alia manu exarata esse atque textum Frontonis. nihil autem certi de scriptura originali dici potest neque constat an omnia folia ter scripta sint. at in membrana iam foramina erant, cum scriba textus Frontoniani opus ordiretur: eius enim scriptura his foraminibus interrupta non est.

Quis scriba fuerit et quo in scriptorio scripserit, nescimus. hoc tantum constat altera parte saeculi V eum vixisse atque, ut indicia palaeographica docent, nescio quo loco Italiae septentrionalis. sunt qui dicant codicem nostrum e privata quadam bibliotheca oriundum esse, quod autem nihil nisi mera coniectura est.⁴)

¹⁾ Cf. E. Hauler, Ergebnis der neuen Untersuchung der Mailänder Frontoreste, Verhandl. d. 43. Versamml. d. Philol. u. Schulm. in Köln 1895, Leipzig 1896, 85. scriptis ineditis Studemundi Hauler uti potuit.

²⁾ Thidem

³⁾ Cautissime cogitat Hauler fieri posse ut hoc fragmentum quoddam sit Hadriani Imp. hac enim in pagina legere sibi visus est explicit quod dicitur et incipit. legendumne est ominibus?

⁴⁾ Cf. A. Peyron, De Bibliotheca Bobiensi Commentatio in libro eius: M. Tulli Ciceronis Orationum fragmenta inedita, Stuttgardiae et Tubingae 1824, VII; quae Commentatio magni momenti est eis qui codices Bobienses perscrutari volunt. cf. et F. Mone, De libris palimpsestis tam Latinis quam Graecis, Diss. Heidelbergensis, Carlsruhae 1855, 18.

Quamquam nihil de origine codicis pro certo affirmari potest, tamen reliqua eius historia non plane obscura est: alia constant, alia nutant. primum nobis sententia commemoranda est eorum qui putant codicem Frontonianum una cum aliis Vivarium pervenisse, in coenobium a Cassiodoro Scylacii (hodie Squillace) conditum¹), idque uno fere saeculo postquam scriptus est. sanctus Columbanus Hibernus cum coenobium Bobii, quod et Ebovium appellabatur (hodie Bobbio), Italiae septentrionalis conderet anno 614 vel paulo ante, ibi et bibliothecam instituit, qua nullam clariorem priscum medium aevum habuit. haud multo post haec bibliotheca magnum iam numerum codicum adepta esse videtur saeculis quinto sextoque scriptorum, et aderant scripta omnis generis et Latina et Graeca, auctorum elegantium doctorumque. exsistit haec quaestio difficilis, unde illi codices venerint. Amadei Peyron²) sententia est Columbanum sociosque eius ex Hibernia, Scotia, Gallia, Italia libros secum attulisse; quod quidem verum est, sed numerus eorum librorum magnus fuisse non potest.³) aliud protulit Franciscus Ehrle⁴): qui, cum omnes fere veterrimi Bobienses sint palimpsesti, monachos ibi promptuarium habuisse membranarum veterum quae rescriberentur existimat. contra Rudolphus Beer⁵) opinatus est fuisse Vivarium, unde codices praecolumbani orti essent. ex Cassiodori Institutionibus scimus bibliothecam Vivariensem locupletem fuisse neque Graecorum codicum expertem.6) cum multi sciptores a Cassiodoro commemorati etiam in veterrima collectione Bobiensi reperiantur, Beer putat magnam saltem partem

¹⁾ Quod coenobium paulo post a. 540 conditum esse videtur; cf. J. van den Besselaar, Cassiodorus Senator en zijn Variae, Nijmegen 1943, 34; at contra A. van de Vyver, Les Institutiones de Cassiodore et sa fondation à Vivarium, Revue Bén. 53, 1941, 59 sqq., conditum putat demum post a. 553.

f 2) ${f VIsa}$.

³⁾ Cf. Ĝ. Mercati, Codices e Vaticanis selecti quam simillime expressi iussu Pii XI P. M. consilio et opera curatorum Bibliothecae Apostolicae Vaticanae, vol. XXIII: M. Tulli Ciceronis De re publica libri e codice rescripto Vaticano Latino 5757 phototypice expressi. Prolegomena de fatis bibliothecae monasterii S. Columbani Bobiensis et de codice ipso Vat. Lat. 5757, 1934, 13 sq.

⁴⁾ Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X. consilio et opera curatorum Bibliothecae Vaticanae, vol. III: M. Cornelii Frontonis aliorumque reliquiae quae codice Vaticano 5750 rescripto continentur, Mediolani 1906, 7. hanc tam nobilem editionem assidue adhibuimus.

⁵⁾ Bemerkungen über den ältesten Handschriftenbestand des Klosters Bobbio, Anzeiger d. kais. Akad. d. Wiss. Wien, philos.-hist. Klasse 48, 1911, 78–104; quas observationes auctor nonnullis additis repetiit in: Monumenta palaeographica Vindobonensia, 2, Leipzig 1913, 17–26.

⁶⁾ Cassiodori catalogum bibliothecae Vivariensis habes apud A. Franz, M. Aurelius Cassiodorius Senator. Ein Beitrag zur Geschichte der theologischen Literatur, Breslau 1872, 80–92 et apud R. A. B. Mynors in indice auctorum eius editionis Institutionum, Oxford 1937. rationem, qua hunc catalogum composuerunt, recte improbat P. Courcelle, Les lettres grecques en Occident, de Macrobe à Cassiodore, Paris ²1948, 317 sq.

bibliothecae Vivariensis initio saeculi septimi Bobium pervenisse. post eum alii quoque hanc sententiam corroborare conati sunt, qui commemorantes turbulenta tempora Calabriae necnon ritum Byzantinum saeculi septimi initio introductum veri simile non esse arbitrantur monachos ibi diutius deo artibusque humanis servire atque vivere potuisse.¹) eandem sententiam palaeographicis indiciis nixus confirmabat W. Weinberger²), qui voluit cum omnes codices quorum singulae paginae littera capitali incipiant, tum omnes palimpsestos quibus scribendis diversorum textus auctorum adhibiti sint, Vivario oriundos esse.³) quod autem E. A. Lowe⁴) clarus palaeographus parum comprobavit: si illa littera capitalis codicum Vivariensium propria esset, omnes fere codices antiquissimos Vivario attribuendos esse. quo autem argumento talis opinio probaretur? attamen sententia Rudolphi Beer nullis certis argumentis firmata ab omnibus fere pro vera accepta est⁵), quia nemo

¹⁾ Cf. G. H. Hörle, Frühmittelalterliche Mönchs- und Klerikerbildung in Italien vom 6. bis zum 9. Jahrhundert, Freiburg i. B. 1914, 9sqq.; F. Milkau, Zu Cassiodor, in: Von Büchern und Bibliotheken, Festschrift E. Kuhnert, Berlin 1928, 15; A. van de Vyver, Cassiodore et son œuvre, Speculum 6, 1931, 283 sq.

²⁾ Bibliographie der lateinischen Buchschrift (bis 1050) 1911-1922, in: Palaeographica Latina II, ed. by W. M. Lindsay, Oxford 1923, 82 et imprimis in: Handschriften von Vivarium, Miscellanea Francesco Ehrle 4, Roma 1924, 75-88.

³⁾ Maiora volumina Vivariensis bibliothecae non conglutinata membranave vestita, sed funibus tantum folia constricta fuisse Weinberger asseverat.

⁴⁾ Some facts about our oldest manuscripts, Class. Quart. 19, 1925, 197 - 208; More facts about our oldest manuscripts, ibid. 22, 1928, 41-62. enumerat quadraginta codices antiquissimos, quorum fere omnium paginas littera capitali incipere apparet.

⁵⁾ Praeter eos quos in notis 1 et 2 huius paginae indicavi, Rudolphum Beer secuti sunt hi: W. Weinberger, Berl. philol. Wochenschr. 31, 1911, 1627 sq.; P. Lejay, Bobbio et la bibliothèque de Cassiodore, Bull. d'anc. litt. et d'archéol. chrét. 3, 1913, 265-269; P. Lehmann, Cassiodorstudien, Philol. 74, 1917, 351 (at dubitat in: Eine Palimpseststudie, Sitz.-Ber. d. Bayer. Akad. d. Wiss., Philos.-hist. Abt. 1931, 1, 13 et 28); L. Schiaparelli, Note paleografiche, Arch. stor. ital. 74, 1917, 117, 1; J. L. Heiberg, Bobbio, Nordisk Tidskr. f. Bok- och Bibliotekväsen 5, 1918, 128— 131; S. Tafel – W. M. Lindsay, Palaeographia Latina 2, Oxford 1923, 69; A. Gallo, Le biblioteche della Calabria e della Basilicata, Accademie e Biblioteche d'Italia 4, 1931, 502; E. Rostagno, Il codice Mediceo di Virgilio, Roma 1931, 15; 55 sq.; M. Esposito, The ancient Bobbio Catalogue, Journ. of Theol. Stud. 32, 1931, 342; L. Cougaud, Christianity in Celtic Lands, London 1932, 307; H. Thiele, Cassiodor, seine Klostergründung Vivarium und sein Nachwirken im Mittelalter, Studien u. Mitteil. z. Geschichte d. Benediktiner-Ordens u. seiner Zweige 50, 1932, 394 sq.; G. Pasquali, Storia della tradizione e critica del testo, Firenze 1934 (21952), 165; L. Bieler, Wien. Stud. 54, 1936, 131 sq.; H. Gomoll, Zu Cassiodors Bibliothek und ihrem Verhältniss zu Bobbio, Zentralblatt f. Bibl.-wesen 53, 1936, 185 sq.; ante Mercati nonnisi A. Wilmart, Rech. de sciences relig. 10, 1919, 65, 4 et E. A. Lowe, Rev. Bén. 36, 1924, 274 et Lehmann (cf. supra) de veritate opinionis Beerianae, quod sciam, dubitaverunt. e posterioribus Mercatio assentiuntur J. Westfall Thompson, The Medieval Library, Chicago 1939, 42 sqq.; P. Courcelle 343 sq.; J. de Ghellinck, Patristique et Moyen Age II, Introduction et compléments à l'étude de la patristique, Bruxelles-Paris 1947, 270 sqq.; A. Siegmund, Die Überlieferung der

satis explanare poterat, quomodo codices Vivarienses ex oculis elapsi sint et quomodo tot nobiles libri Bobium pervenerint, anno autem 1934 Ioannes Mercati in libro magnifico De fatis bibliothecae monasterii S. Columbani¹) demonstravit haud veri simile esse initio saeculi septimi universos codices Vivarienses Bobium migravisse; floruit enim coenobium Vivarii saltem usque ad a. 598, uti ex epistula Gregorii Magni apparet.2) praeterea quis credat monachos Bruttios Longobardiam Arianam aut Hibernum coenobium modo conditum libris suis pretiosis donavisse? inviti vero si thesauros suos tradiderunt, vix credibile est feroces Longobardos omnia populantes, quibus appropinquantibus in castellum Scylacii monachi se receperant³), ipsos codices antiquos, cum cetera omnia vastarent, Bobium secum duxisse. et ritum Byzantinum non ante a. fere 700 in Italiam meridionalem introductum esse nunc satis constat. quibus ita constitutis Mercati putat bibliothecam Vivariensem perisse saeculis sequentibus regioni tam funestis et Bobium ex sua vicinitate codices accepisse.

Est profecto veri simile antiquissimos codices Bobienses in Italia septentrionali exaratos asservatosque esse⁴), sed restat quaestio, num supersint vestigia codicum Vivariensium. quam solvit P. Courcelle qui egregie de bibliotheca Cassiodori egit⁵): constat enim Cassiodorum eiusque successores Papas compluribus codicibus donavisse. sic Pelagius II (579–590) Codicem encyclium possidebat et Gregorius Magnus (590–604) Historiam tripartitam ab Epiphanio iussu Cassiodori conversam.⁶) eidem Petro Courcelle contigit ut sex codices reperiret, qui Vivario in Lateranum Paparum venerant, unde saeculis septimo, octavo, nono dispersi sunt.⁷) itaque vix dubium esse videtur, quin Lateranum in Vivariensibus diffundendis primas partes egerit. dispersio bibliothecae Cassiodorianae propterea magni momenti est, quod codex quoque Frontonis unus e Bobiensibus praecolumbanis est, uti postea videbimus. Hauler⁸), cognitor ille Frontonis, cum Rudolpho Beer⁹) putabat nostrum

griechischen christlichen Literatur in der lateinischen Kirche bis zum zwölften Jahrhundert, München 1949, 20, 1; K. Büchner, Geschichte der Textüberlieferung der antiken und mittelalterlichen Literatur I, Zürich 1961, 368 sq. Hauler cum ceteris erravit: cf. infra.

^{1) 14} sqq.

²⁾ Registr. VIII 32 (Mon. Germ. Hist. II 33 sq.).

³⁾ Cf. I. Schuster, Come finì la biblioteca di Cassiodoro, La scuola cattol. 1942, 408-414.

⁴⁾ Cf. Adriana della Casa, Arusianus Messius, Exempla elocutionum, Milano 1977, 22.

⁵⁾ Les lettres grecques 342-388.

⁶⁾ Courcelle 362 sqq.; 381.

⁷⁾ Courcelle 356 sqq.

⁸⁾ Wien. Stud. 34, 1912, 254; 47, 1929, 174.

⁹⁾ Bemerkungen 87 sq.; Monumenta 20.

quoque codicem una cum aliis Vivario Bobium translatum esse, sed lectis libris cardinalis Mercati et Petri Courcelle nemo iam credet initio saeculi septimi totam bibliothecam Vivarii Bobium pervenisse neque est cur credamus Frontoni nostro contigisse ut de manu Papae in manus monachorum Columbani traderetur: cui enim Papae talis auctor paganus cordi esse posset? praeterea nusquam apparet Cassiodorum umquam textum Frontonianum habuisse vel legisse¹); nonnisi in Chronico eius nomen Frontonis invenitur.2) quae autem mentio omni vi caret, quoniam ex Hieronymo hausta est.³) saeculis igitur quinto, sexto, septimo historia codicis nostri est obscurissima; quod autem exeunte saeculo septimo rescriptus est, nobis indicare videtur qua in regione tum temporis fuerit.

annum 7004) tres manus dispares translationem Lati-

¹⁾ Mai in edit. Frontonis ann. 1846 ad p. 192, 11 sq. huius editionis adnotavit locum simillimum esse Cassiodori Var. VIII 31 (cf. et Hauler, Wien. Stud. 52, 1934, 161); sed haec verba non e Frontone deprompta sunt: cf. J. van den Besselaar, Cassiodorus 188, 1, neque est cur credamus cum Edmundo Hauler, Wien. Stud. 34, 1912, 253 sq., notam marginalem 154, 21 sq. ad Cassiodori studia grammatica revocandam esse; cf. infra p. XXXVI adn. 2.

²⁾ Chron. ad ann. 164, Chron. Min. ed. Th. Mommsen (Mon. Germ. Hist. II) 143 = Testim. 60.

³⁾ Cf. J. van den Besselaar, Cassiodorus 188; P. Courcelle, Les lettres grecques

⁴⁾ A. Olgiato (cf. infra p. XXI) scripturam Actorum eiusdem fere temporis putabat atque ipsum Concilium Chalcedonense, id est saec. quinti; A. Mai, M. Tullii Ciceronis trium orationum in Clodium et Curionem, de aere alieno Milonis, de rege Alexandrino fragmenta inedita; item ad tres praedictas orationes et ad alias Tullianas quattuor editas commentarius ineditus, qui videtur Asconii Pediani, scholia insuper antiqua et inedita, quae videntur excerpta e commentario deperdito eiusdem Asconii Pediani ad alias rursus quattuor Ciceronis editas orationes, Mediolani 1814, V et in: Scriptorum Veterum nova Collectio III, Romae 1828, pars 2, 186, Acta octavo saec. attribuit; postea vero, cum Niebuhr in edit. Frontonis (XXXIV n. 3) ea recentiora esse affirmavisset, in edit. Frontoniana ann. 1846 (XVII) paulo ante saec. decimum scripta esse contendit. eidem saec. nono attribuit H. F. Massmann, Skeireins aiwaggeljons þairh Johannen. Auslegung des Evangelii Johannis in gothischer Sprache, München 1834, 55. – L. Bethmann, Nachrichten über die von ihm für die Monumenta Germaniae Historica benützten Sammlungen von Handschriften und Urkunden Italiens, aus dem Jahre 1854, Archiv d. Gesellsch. f. ältere deutsche Geschichtskunde 12, 1874, 251 sq., alteram partem eorundem Actorum, Vaticanam, saec. septimo vel octavo attribuit, alteram vero, Ambrosianam, p. 613 saec. sexto vel septimo; postea idem Bethmann, Monum. Germ. Hist., Script. rerum Langobard. et Italic. saec. VI-IX, Hannoverae 1878, 189 partem Ambrosianam sexto saec. attribuendam putavit. – Acta saeculo VII-VIII attribuerunt hi: A. Reifferscheid, Die römischen Bibliotheken, Sitz.-Ber. d. kais. Akad. d. Wiss. Wien, Philos.-hist. Classe 63, 1869, 618 (= Bibliotheca Patrum Latinorum Italica, Wien 1865, 466) et in: Die Ambrosianische Bibliothek in Mailand, Sitz.-Ber. ibid. 67, 1871, 486 (= Biblioth. Patrum Lat. It. II, Wien 1871, 22); C. Zangemeister et G. Wattenbach, Exempla codicum Latinorum litteris maiusculis scriptorum, Heidelberg 1876, tab. XXXI; O. Seebass, Handschriften von Bobbio in der Vatikanischen und Ambrosianischen Bibliothek, Centralbl. f. Bibliotheksw. 13, 1896, 60; E. Dietrich, Die Bruchstücke der Skeireins, Straßburg 1903, XII; Ehrle, Codices

nam¹) Actorum Concilii Oecumenici anno 451 Chalcedone habiti scripserunt adhibentes folia erasa complurium codicum non integrorum. praeter epistulas Frontonis sunt hi: scholia quae vocantur Bobiensia ad Ciceronem²), Skeireins Gothice scripta³), fragmenta Latina tractatuum Arianorum⁴), fragmentum Ascensionis Isaiae⁵), pars Panegyrici Plinii⁶), unum folium Persii⁶), item unum Iuvenalis⁶), fragmenta orationum Symmachi.⁶) Ehrle¹⁰) putabat has tres manus aut saltem duas priores in

- 1) De meritis huius translationis cf. A. Mai, De pervetere interpretatione Latina concilii prioris Chalcedonensis, sub qua latuerunt Symmachus et Fronto atque alia veterum scripta inedita: deque aliquot insignioribus interpretationibus eiusdem codicis, appendix I, in: Iuris civilis anteiustinianei reliquiae ineditae ex codice rescripto Bibliothecae Pontificae Vaticanae, Romae 1823, 141–152; cf. et A. Siegmund, Die Überlieferung 150sqq.
- 2) Cf. Scholia in Ciceronis orationes Bobiensia ed. P. Hildebrandt, Lipsiae 1907, et: Ciceronis Orationum Scholiastae rec. Th. Stangl, Vindobonae Lipsiae 1912.
- 3) Explanationes Evangelii S. Iohannis Gothice scriptas primus Skeireins appellavit H. F. Massmann; post eum eas ediderunt praeter Dietrich: E. A. Kock, Die Skeireins, Lund Leipzig 1913, et W. Streitberg, Die gothische Bibel, Heidelberg ²1919; Streitberg vero erravit dicens Skeireins sub Frontone latere, cf. M. P. J. van den Hout, Gothic Palimpsests of Bobbio, Scriptorium 6, 1952, 91—93.
- 4) Haec fragmenta invenies apud A. Mai, Scriptorum veterum nova collectio III 2, Romae 1828, 208–237, unde Migne, PL XIII 593–632 repetiit; nonnulla fragmenta accuratius edidit G. Mercati, Antiche reliquie liturgiche Ambrosiane e Romane con un Excursus sui frammenti dogmatici Ariani del Mai, Roma 1903, 45–71. eos qui postea de fragmentis scripserunt enumerat E. Dekkers, Clavis Patrum Latinorum, Sacris Erudiri 3, 1951, nr. 705.
- 5) Cf. A. Mai, Script. vet. nova coll. III 238-239; R. H. Charles, The Ascension of Isaiah, London 1900, XVIIIsq.; E. Tisserant, Ascension d'Isaie, Paris 1909, 36 sqq.
- 6) Paneg. 78, 4-80, 3; cf. W. A. Baehrens, Panegyricorum Latinorum editionis novae praefatio maior. Accedit Plinii Panegyricus exemplar editionis, Groningae 1910, 18sq.; 35; M. Schuster, Plinius Minor, Opera, Lipsiae 1933, XIII; 375; falso Schuster fragmentum saec. VII-VIII attribuit.
- 7) Pers. 1, 53-104; cf. G. Goetz, Iuvenalis et Persii fragmenta Bobiensia, Index schol. aestiv. Ienae 1884.
- 8) Iuv. 14, 324-15, 43; cf. Goetz, et U. Knoche, Handschriftliche Grundlagen des Juvenaltextes, Philol. Suppl. Bd. 33, 1, 1940, 4; 38.
  - 9) Cf. Q. Aurelii Symmachi quae supersunt ed. O. Seeck, Berolini 1883, VIII.
  - 10) Codices e Vaticanis selecti III, 20.

e Vaticanis selecti III, 20; F. Ehrle et P. Liebaert, Specimina codicum Latinorum Vaticanorum, Berolini – Lipsiae ²1927, tab. 5a; Schiaparelli, Note 35, 1; E. A. Lowe, A Hand-list of half-uncial manuscripts, in: Miscell. Francesco Ehrle IV, Roma 1924, 44; E. Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 174. saec. septimo Acta ascripserunt F. A. Eckstein, Fronto, in: Ersch u. Grubers Encyclopädie I. Sect. 51. Teil, 445; E. Chatelain, Les palimpsestes latins, Ecole pratique des Hautes Etudes 1904, Paris 1903, 11; Ed. Schwartz, Acta Conciliorum Oecumenicorum II, vol. III pars 1, Berolini – Lipsiae 1935, VIIII; B. Bischoff, Der Fronto-Palimpsest der Mauriner, Sitz.-Ber. d. Bayer. Akad. d. Wiss., philos.-hist. Kl. 1958, Heft 2, 4. alteri parti saec. septimi attribuit E. A. Lowe, Codices Latini Antiquiores, Part I: The Vatican City, Oxford 1934, tab. 26. postremis demum annis huius saeculi Acta scripta esse infra demonstrare conabor.

scribendo socias fuisse, sed Lowe¹) rectius vidit unam manum primo Acta scripsisse, mox, cum codex aliquid detrimenti cepisset, duas alias paulo recentiores nonnullis foliis novis usas esse, quibus item rescriptis codicem resarcirent, ita prima manus semiuncialis longe maximam partem scripsit, hasce nempe paginas codicis qui est nunc Vaticanus Latinus 5750: 1-4; 13-56; 79-190; 211-274 itemque codicis qui est nunc Ambrosianus E 147 sup. paginas 1-16; 33-52; 55-76; 81-110; 117-196; 213-282; 287-308; 311-356; 373-436; 443-445. prima manus nonnisi foliis codicis Frontonis et Scholiorum Bobiensium usa est; secunda²), item semiuncialis et primae aequalis, has paginas scripsit: Vat. 5750: 12; 57-58; 191-210; 275-286 et Ambros. E 147: 17-32; 53-54; 77-80; 111-113; 197-212; 283-286; 309-310; 357-372; 437-440; 447-452. tertia manus duo tantum bifolia addidit: Vat. p. 5-12, quarum ultimam (12) vacuam reliquit; tum secunda manus hanc pag. 12 complevit. tota res satis tortuosa est nihilque indicat tres manus opus inter se partitas esse.3) nam prima manus, ut iam diximus, longe aliis foliis utitur atque secunda et tertia; praeterea neque novum argumentum Actorum neque novus quaternio alium librarium induxit ut suum opus susciperet. manus, quam tertiam appellamus, re vera, si temporis ordinem observamus, secunda fuisse potest; haec enim manus fortasse in quinta pagina Vaticani codicis litteris minusculis scribere exorsa est, quibus autem non placentibus res semiuncialibus absoluta est, eadem nempe scriptura qua etiam prima manus usa erat. id ipsum, quod manus minuscula tam inconstanter scripserat, causa scripturae immutandae fuisse potest. at in rebus tam dubiis hoc saltem certum est, manum primam aetate haud multo priorem esse quam ceteras: sunt enim alterius partis saeculi septimi.

Uterque codex, quo manus prima usa est ad rescribendum, saeculi quinti est.⁴) cum autem iam sub annum 700 nonnulla folia nescio qua causa, uti supra memoravimus, supplenda essent, certo affirmare possumus eo tempore Frontoniana quoque folia periisse frustraque igitur viri docti sperarunt fore uti reperirentur.⁵) sed et alia folia Frontoniana in

¹⁾ Codices Latini, ad tab. 26a.

²⁾ Scriptura manus, quam secundam appellamus, minus bene figurata est et haud sibi constans, unde Lowe, Codices Latini ad tab. 26b, putavit complures fuisse librarios qui hanc partem scripserint; quae inconstantia et aliter explicari potest, cf. infra.

³⁾ De talibus indiciis cf. W. M. Lindsay, Collectanea varia, in: Palaeographia Latina II, Oxford 1923, 26 sqq.

⁴⁾ Cf. codicis Frontoniani descriptionem infra; de Scholiis Bobiensibus cf. Hildebrandt, Scholia Bobiensia, XVIII-XX.

⁵⁾ Speraverunt Mai et Naber, quippe qui diversitatem manuum Actorum neglexerint: cf. Mai in edit. secunda XI et Naber edit. XI, et R. Ellis, On Fronto, Journ. of Philol. 1, 1868, 15. de codicibus Bobiensibus postea dispersis cf. L. Traube, Vor-

omne tempus perierunt; nam cum manus prima ad Frontonem scholiaque Bobiensia rescribenda aggrederetur, neuter codex integer erat, uti infra demonstrabimus:¹) nonnisi codicum reliquiis usa est atque ita, ut modo aliquot folia Frontonis, modo Scholiastae rescriberet, sine ullo ordine aut constantia.

At quaestio remanet, ubinam codex Frontonianus rescriptus sit. saeculo XV, ut infra videbimus, codex Actorum Bobii erat. unde viri docti tacite consentiunt atque etiam praedicant ibi quoque codicem saeculo VII rescriptum esse, nimis festinanter, ut ego quidem opinor. sunt enim nonnullae res quae nos alio ducant:

1° in scriptura Actorum nihil apparet quod ei scripturae, quae insularis appellatur, proprium est; quod tamen exspectaveris in codice coenobii Columbani Hiberni, ubi usque ad saeculum decimum imprimis talis scriptura viguit.²) manus autem secunda Actorum habet vestigia Veronensia, ut iam Lowe³) vidit; itaque Veronae fortasse codicem rescriptum esse dici potest. et de prima et de tertia manu, de correctionibus vocabulisque postea insertis hoc tantum constat, eas omnes originem ducere ex Italia septentrionali saeculoque septimo attribuendas esse praeter unam adnotationem in pag. 13 codicis Vaticani a Lowe inventam⁴); quae adnotatio saeculo octavo per conpendium scripta minuscula Hiberna esse videtur. satisne concludi potest eodem saeculo Acta Bobium pervenisse?

2° in pag. 113 partis Ambrosianae manus prima hisce verbis finem facit: expl. prima cognitio calcidonensis sci concilii. inc. secunda.⁵)

lesungen und Abhandlungen I, München 1909, 99. fragmentorum auctorum, quos Mai sub Actis legerat, novae partes nusquam postea inventae sunt neque tale quid factum esse haec verba, quae Hauler, Wien. Stud. 34, 1912, 258 scripsit, volunt: 'ein (aus dem grossen rednerischen Bruchstück über die in den Provinzen abgefassten Testamente [p. 10, 14 sqq.]) verloren geglaubter Bruchteil, der von Mai nicht verwertet worden war, hat sich erst jüngst wiedergefunden', nam hanc partem Hauler in Ambros. pag. 66 legit. vix memoratu dignum est quod E. Brentano, De C. Sallustii Crispi codicibus recensendis, Frankfurt 1864, 24 sq., excogitavit: putabat enim extremo Medio Aevo alium codicem Frontonis extitisse, ex quo codices posteriores Sallustiani neque muniebantur (Sall. Iug. 44, 5 et Fronto p. 99, 17 sq.) descripsissent. sed traditionem textus Sallustii haud recte vidit, cf. R. Zimmermann, Der Sallustext im Altertum, München 1929, 64, 16.

¹⁾ Cf. p. XXVII.

²⁾ Cf. W. M. Lindsay, The Bobbio Scriptorium. Its early minuscule abbreviations, Zentralbl. f. Bibliotheksw. 26, 1909, 293-306; Schiaparelli, Note 35, 1; Thompson, The Medieval Library 45. inspicere non licuit P. Collura, Studi paleografici. La precarolina e la carolina a Bobbio, Milano 1943. notas Tironianas, quae in codice Actorum leguntur, solvere periti non potuerunt, cf. A. Cacurri, La tachigrafia latina del cod. Vat. Lat. 5750, Roma 1908, quem libellum non vidi; A. Mentz, Beiträge zu den Tironischen Noten, Archiv f. Urkundenforsch. 11, 1929, 169.

³⁾ Codices Latini Antiquiores ad tab. 26b.

⁴⁾ Ibid. ad tab. 26a.

⁵⁾ Cf. Reifferscheid, Die Ambrosianische Bibliothek 487 (= Bibliotheca Patrum II 23).

sequentes paginas 114-116 librarii Actorum vacuas reliquerunt, manus autem quaedam minuscula in pag. 114 (folio verso) scripsit carmen in Synodum Papiensem (id est Ticinensem) anno 698 habitam ad controversias theologicas Lombardiae componendas.¹) quod carmen Cunincperto regi Longobardorum (688-700) dedicatum in pag. 116 continuatur finemque habet pagina 115 praetermissa. memoratu dignum videtur idem carmen alio quoque loco eodem modo miro tradi²): librarius qui rescripsit palimpsestum Ambros. C 105 inf., qui nunc habet librum Ambrosii De historia Iosephi, totam fere paginam 239 huius codicis vacuam reliquit et in hac pagina manus minuscula nostrae haud dissimilis eundem rhythmum, uti vocant, scripsit, cuius hos versus affero³):

Fontis labacro recepere simile, nobiscum simul Trinitatem credere Aquiligenses dissedentes synodum quinta, qui totus concordat cum quarta, una tempnentes rei facti omnium.

Fides ut esset in tota Hesperia coadunata, advocari praecepit (sc. Cunincpertus) Aquiligenses urbi ubi resedet, Ticino dicta ab amne qui confluet propriam gerens Papia vocabolum.

Aulam ingressi ortodoxi pariter, adversus prabos coeperunt contendere libros legentes sancitos a patribus, Pauli et Pyrri detegentes heresem, Theodori, Hibae simulque Theodoriti.

tum sub finem:

Mihi ignosce, rex, quaesu, piissime, tua qui iussa nequivi, ut condecet, pangere ore styloque contexere recte ut valent edissere medrici scripsi per prosam ut oratiunculam.

apparet rhythmum anno 698 vel saltem ante 700, quo anno Cunincpertus mortuus est, scriptum esse. cum et in Ambrosiano nostro E 147 sup. et in Ambrosiano C 105 inf. post finem libri aliquantum spatii vacuum relin-

¹⁾ Aquileiae hanc synodum habitam esse contendit Paulus Diaconus, Hist. Langob. VI 14, sed cum Beda errare videtur, cf. W. Meyer, Die Spaltung des Patriarchats Aquileia, Abh. d. königl. Gesellsch. d. Wiss. Göttingen, Phil.-hist. Kl., Bd. 2 nr. 6, 1898, 4sqq.

²⁾ Cf. Reifferscheid, Ambr. Bibliothek 473 (= Bibl. Patrum II 9).

³⁾ Orthographiam servo ita ut est in cod. Ambr. E 147 sup. poema ediderunt praeter alios Reifferscheid (vide notam praecedentem) et L. Bethmann, Mon. Germ. Hist., Script. rer. Langob. et Ital. saec. VI—IX, Hannoverae 1878, 189—191; acrostichon est: sstteeffaannuuss mmg (Stefanus magister). quod C. Cipolla, Codice diplomatico di S. Columbano I, Roma 1918, 116sq. hoc de rhythmo scripsit, non vidi. Stefani rhythmus est nr. 1540 Clavis Patrum Latinorum.

quatur¹), ut rhythmus insereretur, non dubium videtur quin hoc consulto factum sit, idque eo tempore ac eo loco, quo animi tali carmine occupati erant, Ticini scilicet vel eius in vicinia, ibi enim synodus habita est, ibi Cunincpertus sedem regni habebat. haud fortuito igitur rhythmus, quem Stefanus quidam condiderat, in codicem Actorum illatus esse videtur; nam saeculo septimo controversia theologica acris erat in Italia septentrionali, imprimis Aquileiae Mediolanique. haeresim Pauli Pyrrhique commemorans Stefanus eos patriarchas Constantinopolitanos dicit quos monotheletis favisse scimus; Theodorum vero Mopsuestenum, Ibam Ephesium, Theodoretum Cyreum nominans indicat quaestionem de Tribus Capitulis. et haec quaestio et monotheletismus artissime cum monophysitismo cohaerent vel, ut eiusdem Stefani verbis utar, synodus quinta qui totus concordat cum quarta. synodus quinta est concilium oecumenicum Constantinopolitanum anni 553 et quarta est concilium Chalcedonense anni 451, cuius acta codex noster continet. sic manifeste apparet, quare sub finem saeculi septimi in Italia septentrionali versio Latina horum Actorum transscripta sit, nempe ut studiis prodesset theologorum eius temporis.²)

3° ad Acta scribenda librarii non solum codicibus classicorum scriptorum usi sunt, sed etiam Arianorum, Skeireins et fragmenta theologica Latina dico. vix veri simile est coenobium orthodoxum Bobiense umquam textus Arianos habuisse. praeterea Skeireins Gothice scripta sunt, cuius linguae monachi Bobienses imperiti erant.³) at contra Ticinum, sedes Langobardorum, sine dubio bibliothecas habuit in quibus fuerunt libri Gothici Arianique. eodem autem saeculo septimo Langobardi ab Arianismo discedentes catholici facti sunt: quae res effecisse videtur ut omnes libros heterodoxos e bibliothecis removerint rescripserintque. non ignoro hoc argumentum nostrum satis infirmum esse, quoniam fieri potuit, ut libri heterodoxi scriptorio Bobiensi eo consilio commissi sint,

¹⁾ In Ambros. C 105 inf. spatium vacuum relictum est post finem libri tertii Ambrosii.

²⁾ Quare Ambrosii libro carmen Stefani insertum sit, non intellego neque praeterire volo quod A. R. Natale, Influenze merovingiche e studi calligrafici nello Scriptorium di Bobbio, Miscell. G. Galbiati, Milano 1950, putat codicem Ambros. C 105 inf. Bobii scriptum esse.

³⁾ Ante unum fere saeculum G. L. Kraft, De fontibus Ulfilae Arianismi ex fragmentis Bobiensibus erutis, Bonnae 1860, contendit Columbanum eiusque successores libros Arianos collegisse, ut ipsi libellos contra hanc haeresim componerent. quod cum nullis argumentis firmaretur neque exstent tales libelli anti-Ariani, tamen nonnulli eum secuti sunt; vide J. Jung, Bobbio, Veleia, Bardi. Topographischhistorische Excurse, Mittheil. d. Instit. f. oesterr. Geschichtsforschung 20, 1890, 533 sq.; E. Dietrich, Die Bruchstücke der Skeireins XI; W. Wattenbach, Deutschlands Geschichtsquellen im Mittelalter bis zur Mitte des dreizehnten Jahrhunderts I⁷, Stuttgart – Berlin 1904, 131 sq.; M. van den Hout, Scriptorium 6, 1952, 92.

ut rescriberentur. sed utroque modo codicem Frontonianum — id enim imprimis demonstrare conamur — Ticino Bobium pervenisse veri simile est. 1)

4° exstant complures catalogi bibliothecae Bobiensis, quorum antiquissimus saeculo decimo compositus videtur.²) hoc in catalogo Acta nostra non reperies. quod autem completus non est — initio enim complures tituli desunt — propterea magni momenti non est, quia id initium nonnisi libros sacros et liturgicos habuisse videtur. confiteri vero debeo hunc catalogum etiam eo tempore quo completus erat non omnes codices qui tum Bobii erant enumeravisse.

5° gravissimum argumentum contra eos qui codicem nostrum Bobii rescriptum esse putant est hoc: medio saeculo XV monachi Patavini congregationis Sanctae Iustinae de observantia, uti vocantur, dignitatem coenobii Bobiensis omnino prolapsam restituere conati sunt.³) tunc a. 1461 novus index librorum conscriptus est qui ita orditur⁴): Incipit Inventarium Librorum Monasterii S. Columbani de Bobio quod renovatum fuit in 1461. [de voluntate D. Antonii de Placentia tunc Abbatis per do-

¹⁾ De commercio quod coenobium cum Ticino habebat cf. J. Jung 529. iam Mercati, Codices e Vaticanis selecti XXIII, 19 putabat monachos Bobienses codices suos ab urbibus Italiae septentrionalis accepisse, Verona, Ticino, Mediolano, Aquileia. eiusdem operis pag. 206 viri doctissimi sententia est codicem Frontonianum ceterosque libros, quibus scriba Actorum usus est, una cum Vatic. 5757 (id est Ciceronis De re publica) Bobium perlatos esse; Mercati igitur quoque existimat Acta Bobii scripta esse, et revera est consensus omnium doctorum: Hörle, Klerikerbildung 57, qui id quoque contendit, Stefanum carmen suum Bobii composuisse; L. Traube, Nomina sacra. Versuch einer Geschichte der christlichen Kürzung, Leipzig ²1908, 271, 8; cf. van den Hout 92. memoratu dignum est quod de fragmentis Arianis codicis nostri scripsit H. Boehmer-Romund, Der litterarische Nachlaß des Wulfila, Zeitschr. f. wiss. Theologie 46, 1903, 405: 'Die Schriften des Bobbienser Fragmentisten sind in demselben Bobbienser Palimpsest überliefert wie die gotischen Skeireins. Das ist sicher nicht zufällig. Man muß vielmehr daraus erschliessen, daß oberitalische Goten diese Schriften abgeschrieben oder doch benutzt haben.'

²⁾ Codex manuscriptus huius catalogi periit; invenit ediditque L. A. Muratori, Antiquitates Italicae Medii Aevi sive Dissertationes de moribus, ritibus etc. III, Mediolani 1740, 817 sqq. (= Opera Omnia VII, Arretii 1755, 493 sqq.); iterum edidit G. Becker, Catalogi bibliothecarum antiqui, Bonnae 1885, 64 sqq. hoc de catalogo vide F. Blume, Iter Italicum I, Berlin – Stettin 1824, 56 sq.; Bethmann, Nachrichten 605; Th. Gottlieb, Über Handschriften aus Bobbio, Centralbl. f. Bibliotheksw. 4, 1887, 442 sq. et Über mittelalterliche Bibliotheken, Leipzig 1890, 183; Ehrle, Codices e Vaticanis selecti III, 5, 2; Heiberg, Bobbio 118 sqq.; Esposito, Catalogue 337 sqq.; Mercati 26 sqq.; Thompson, Medieval Library 159 sqq.

³⁾ Cf. Mercati 55 sqq.

⁴⁾ Catalogus manuscriptus exstat in capsula F IV 29 Bibliothecae Nationalis Taurinatis; invenit ediditque A. Peyron, Commentatio I sqq.; cf. etiam Becker, Catalogi 300 nr. 291; Gottlieb, Handschriften aus Bobbio 442 sqq. et Mittelalterliche Bibliotheken 183; Seebass, Handschriften von Bobbio 78; A. Ratti, Le ultime vicende della biblioteca e dell'archivio di S. Columbano, Milano 1901, 41 sqq.; Heiberg, Bobbio 132 sqq.; Mercati, Codices 55 sqq.; Thompson, Medieval Library 523.

minum Christoforum de Valsassina patrem claustralem dicti monasterii].¹) et ex vocabulo renovatum, quod ad inventarium refert, et ex aliis indiciis intellegimus hunc catalogum ex vetustiore originem duxisse. in serie prima Inventarii sub numero 135 codicem nostrum ita descriptum invenimus²):

Sinodus Calcedonensis in quo continentur actiones xiiil. incomplete et primo. Epistole XXXV. ad diversos directe pro ipsa sinodo celebranda.³) in littera longo-barda.⁴) satis magni vol. asser.⁵)

maximi momenti sunt verba incomplete et primo: si vox primo idem valet ac 'initio', hoc intellegi vult Christoforus, Acta iam eo tempore incompleta fuisse, quo Bobium pervenerint, neque ibi scripta esse. sed etiam si primo significaret 'primo inventario', haud dubium videtur quin alibi scripta sint. moneo fieri non posse ut id Christoforus voluerit, prima folia Actorum perisse, nam eo tempore non solum prima, sed etiam extrema folia deerant. praeterea cur et adderet?

In bibliotheca Bobiensi denuo constituenda monachi Patavini aut eorum adiutores in singulis primis foliis codicum indicaverunt librum coenobii Bobiensis esse⁶), et ita in Actis: prima in pagina codicis qui nunc est Vat. 5750 hoc scriptum invenimus: Liber scti 135 columbani de bobio, ubi numerus lectorem revocat ad Inventarium novum.

Monasterio eiusque bibliothecae haud diu ordine restituto frui licuit: saeculo exeunte rursus bibliothecae parum consulebatur. ruinam autem non solum neglegentia monachorum duxit, sed et nimium studium humanistarum, qui hoc tempore Bobium reppererunt verum thesaurum scriptorum veterum. hoc enim nostra de bibliotheca dicit Raphael Maffei Volaterranus⁷): Hic Anno .M. cccclxxxxiii⁸) huiuscemodi libri

2* XIX

¹⁾ Verba uncis saepta postea erasa sunt, quo factum est ut Peyron de Valsassina legere non potuerit; cf. Mercati 60.

²⁾ Cf. Peyron, Commentatio 38; Gottlieb, Handschriften aus Bobbio 451; Chatelain, Les palimpsestes latins 10.

³⁾ Ipsas actiones Synodi praecedunt 35 epistulae numeris notatae ad Synodum spectantes.

⁴⁾ Id est scriptura de qua supra locuti sumus.

⁵⁾ Satis magni voluminis id indicat quod hodie folio appellamus; asser(es) significat 'inter asseres compactus'; cf. Peyron XXXIV.

⁶⁾ Cf. Mercati, Codices e Vaticanis selecti XXIII, 56 sqq.; Peyron, Commentatio XXXIII; Mai in ed. Frontonis a. 1823 existimabant has inscriptiones saec. X aut XI esse attribuendas.

⁷⁾ Raphael Volaterranus, Commentariorum Urbanorum li. XXXVIII, Romae 1506, Lib. IV fol. LVI^r.

⁸⁾ Ita recte editio princeps Commentariorum; editiones posteriores (a. 1530 et 1603) habent MCCCCLXXXXIIII, quo errore typographico nonnulli historici decepti sunt; cf. F. Blume, Iter Italicum 59 sqq. et Erläuterungen zu den Schriften der römischen Feldmesser, Berlin 1852, 11; A. W. Zumpt, Rutili Claudii Namatiani de reditu suo libri duo, Berolini 1840, IV; Luc. Müller, Claudii Rutilii Namatiani de

reperti sunt ... (sequuntur complura nomina) ... Corneli Frontonis elegantie latine . . . (sequuntur aliorum nomina) . . quorum bona pars his annis proximis a meo Municipe Thoma Phaedro¹) bonarum artium protessore est adduecta in urbem. Georgio Galbiato, praeclari Georgii Merulae adiutori, contigit ut libros de quibus Raphael Volaterranus loquitur inveniret. eosdem libros iam brevi ante Volaterranum memoraverat Jacobus Aurelius Questenberg²) hisce verbis: Index librorum repertorum nuper Mediolani ductu et auspiciis Georgii Merulae ... Cornelii Frontonis nostrae elocutionis observationis ex ordine litterarum de IIII^{or} scriptoribus sumptae, quibus elegantia latina attributa est. imprimis grammatici agrimensoresque in lucem prolati et transscripti sunt; Acta nostra humanistae ne aspexerunt quidem, ita ut et Frontonis epistulae laterent. librum Elegantias Latinas suo Marte Volaterranum inscripsisse manifestum est et nihil aliud esse ac Exempla elocutionum Arusiani Messi diversis e fontibus ostendit O. von Gebhardt³), quod iam Angelo Mai divinaverat.4)

Ex epistulis Georgii Galbiato Merulaeque⁵) apparet bibliothecam Bobiensem saeculo XV exeunte magna in miseria fuisse. quod ad saeculum XVI attinet, paucissima documenta nobis suppeditant. anno 1575

reditu suo libri duo, Lipsiae 1870, VI; Gottlieb, Handschriften aus Bobbio 446; O. von Gebhardt, Ein Bücherfund in Bobbio, Centralbl. f. Bibliotheksw. 5, 1888, 356 (343-362 et 383-431 Gebhardt copiose de codicibus anno 1493 repertis scripsit); M. Ziegelbauer, Historia rei literariae ordinis S. Benedicti I, Augustae Vind. et Herbipoli 1754, 465; R. Sabbadini, Le scoperte dei codici Latini e Greci ne' secoli XIV e XV, Firenze 1905, 156 sqq.; E. Martin, Bobbio. L'ombre d'un grand nom, Mém. de l'Acad. de Stanislas 3, 1906, 304 sqq.; Mercati 75 sqq.; Gomoll, Zu Cassiodors Bibliothek, Beerianam sententiam amplexus etiam Elegantias Latinas olim bibliothecae Vivariensis fuisse putat; rectius vidit F. della Corte, Riv. di Filol. 68, 1940, 292 qui existimat monachos Bobienses has Elegantias e bibliotheca quadam Italiae septentrionalis acquisisse.

¹⁾ Tommaso Inghirami cognomine Phaedrus (1470–1515).

²⁾ Cf. Mirella Ferrari, Le scoperte a Bobbio nel 1493: vicende di codici e fortuna di testi, Italia medioev. e uman. 13, 1971, 140 sq.

³⁾ Ein Bücherfund in Bobbio 343 sqq.; 408 sqq.

⁴⁾ In edit. principe Frontonis II 483; cf. et Peyron, Commentatio XVIIIsqq.; Blume, Iter Italicum 59 sq.; Bethmann, Nachrichten 605; Seebass, Handschriften von Bobbio 1; Gottlieb, Über mittelalterliche Bibliotheken 184; anonymus in: Leipziger Literatur-Zeitung 1816, 773 et in: Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung 1817, 171; H. Keil, Grammatici Latini VII 445; J. Bähr, Geschichte der römischen Literatur II⁴, Carlsruhe 1869, 558, 23; Brzoska, M. Cornelius Fronto, RE IV 1, 1900, 1318; Goetz, Differentiarum scriptores, RE V 1, 1903, 483; M. Schanz, Geschichte der römischen Literatur III³, München 1922, 96; M. Manitius, Aus mittelalterlichen Bibliothekskatalogen, Rhein. Mus. 80, 1931, 403 et Handschriften antiker Autoren in mittelalterlichen Bibliothekskatalogen, Leipzig 1935, 146; E. V. Marmorale, Arusiani Messi Exempla elocutionum, Napoli 1939, V 4; della Casa, Arusianus Messius, Exempla elocutionum, Milano 1977, 13 sqq.; 22 sqq.

⁵⁾ Cf. Mercati, Codices e Vaticanis selecti XXIII, 87.

monachus quidam ita scripsit: Ego D. Callixtus a Bobio vidi omnes libros sub anno 1575.1) quae inspectio bibliothecae vix salutem tulit, ut ex reliqua historia Actorum patet. nam circa a. 1600 codex noster, qui iam a. 1461, uti supra vidimus, incompletus erat, in duas partes distractus esse videtur, ita ut aliquot folia de medio interciderint: apparet asseres quibus quaterniones continebantur relaxatos esse atque utramque partem iam non eadem in cista asservari. ita fieri potuit ut altera pars Mediolanum, altera Romam migraverit, qua de re infra loquemur. saeculis XV et XVI bibliotheca Bobiensi magis magisque neglecta alibi novae et magnae condebantur, et qui eis praefecti erant omnem adhibebant diligentiam uti quam plurimos codices praeclaros possiderent. ita anno 1605 cardinalis Federico Borromeo²), celebris Bibliothecae Ambrosianae conditor, archiepiscopus Mediolanensis, sancti Caroli Borrhomaei patruelis, amicum suum Giovanni Giacomo Valeri Bobium misit, si forte codices manu scriptos acquirere posset. etiamnunc exstat Lista de Codici manuscritti antichi che si ritrouano nella libraria di S° Columbano di Bobio³), quam, uti Seebass demonstravit, Valeri Bobii vel paulo post composuit, quae Lista certe non omnes Bobienses enumerat, quo fit ut Acta desint. eodem tempore Valeri cum abbate monasterii agebat de libris Ambrosianae bibliothecae concedendis, haud frustra, nam anno 1606 minimum 74 codices Bobienses Mediolanum venerunt, 4) quorum unus fuit pars Actorum, altera scilicet et maior. itaque iam supra concludere potuimus ante annum 1606 codicem nostrum duas in partes dilapsum esse.⁵) anno 1606 hanc partem Actorum Mediolanum venisse inde certo scimus, quod Antonio Olgiato, qui primus Ambrosianae praefuit, ut aliis codicibus huic quoque schedulam chartaceam addidit, qua originem indicaret. ita parti Actorum quae nunc est codex Ambrosianus E 147 sup. hunc titulum confecit:

CONCILII CHALCEDON. CODEX
antiquissim ac ferme saeculum quo illud habitum est attingens⁶)
qui ex Biblioth. a D. Columbano Bobij instituta exiuit, fuitq,
ILL^{mo} FEDERICO CARD¹ BORRHOM
B. CAROLI PATRVELI

¹⁾ Cf. Ratti, Le ultime vicende 37; Mercati 134.

²⁾ Cf. Peyron, Commentatio XXIII sqq.; Blume, Iter Italicum 125 sqq.; Seebass, Handschriften von Bobbio 57 sqq.; Martin, Bobbio 311 sqq.; Heiberg, Bobbio 136 sq.; Mercati 134 sqq. aliorum scripta de Ambrosiana condita afferunt G. Ottino et G. Fumagalli, Bibliotheca Bibliographica Italica. Catalogo degli scritti di Bibliologia, Bibliografia e Biblioteconomia, Roma 1889, 286 sq.

³⁾ Codex Ambrosianus R 122 sup., fol. 385-386; edidit Seebass, Handschriften von Bobbio 57-60.

⁴⁾ Cf. Seebass 63 sqq.; Mercati 136.

⁵⁾ Et Inventarium a. 1461 et alia (de quibus infra) docent non fuisse duo volumina separata.

⁶⁾ Hic Olgiato errat: cf. p. XII adn. 4.

Bibliothecam Ambrosianam adornanti, et manuscriptos codices undique conquirenti
a Religiosiss' s. Benedicti Patribus munere uicissim
ab ipso Illustriss' donatis
humanissime oblatus anno MDCVI.
Anto Olgiato, qui primus eam bibliot. tractauit Praefo
In Prima et Vltima actione nonnulla desiderant')

Duodecim annis post prior et minor pars Actorum ad bibliothecam papalem Vaticanam pervenit.²) litteris enim a. d. III. Non. Nov. anni 1618 scriptis³) et Dilectis filiis Paulo Silvarezza Abbati et Monachis Monasterii S. Columbani Bobiensis ordinis S. Benedicti inscriptis Paulus V. Papa (sedit 1605-1621) monachis gratias agit pro libris missis et aperit se magnam habere spem novos libros adipiscendi. libri de quibus agit enumerantur in Notula librorum ex Monasterii bibliotheca sub Paulo V. Pontifice Romanae sedi donatorum dum esset Abbas Monasterii D. Paulus Silvarezza anno 1618.4) libri enumerati hodie sunt codices Vaticani Latini 5748-5776. pars Actorum quae nunc est Vaticanus 5750 in Notula est nr. 11 atque ita describitur⁵): Celestini Papae urbis Romae Epistola ad Nestorium directa ad Calcedonensem synodum, ex membranis in tol. parvulo tomus. quam descriptionem ad nostrum codicem pertinere ideo dubium non est, quia prima epistula earum, quae actionem primam Synodi introducunt, ita in prima pagina Vaticani orditur⁶): Inc epistula pape caelestini ad nestorium, et subnotavit manus saeculi XV⁷): Incipit epla celestini pape urbis rome ad nestorium directa. Calcdoñ

¹⁾ Apparet Antonium Olgiato nescire praeter initium primae actionis etiam complures epistulas introductorias deesse, unde conclusimus duas partes codicis diversis locis bibliothecae Bobiensis conservatas esse. de schedula cf. Ed. Schwartz, Acta Conciliorum VIII; A. Mai, Cicero Ambrosianis codicibus illustratus et auctus, Mediolani ²1817, 15 et in edit. Frontonis 1823, X 1; Seebass, Handschriften von Bobbio 61 sq.

²⁾ Cf. Peyron, Commentatio XXIIIsq.; A. Mai, Classicorum Auctorum e Vaticanis codicibus editorum tomus I, Romae 1828, XLIsqq.; Bethmann, Nachrichten 251 sq.; 605; Seebass, Handschriften von Bobbio 1 sqq.; Ehrle, Codices e Vaticanis selecti III, 5; Heiberg, Bobbio 137; Mercati, Codices e Vaticanis selecti XXIII, 139 sqq. — anno 1618 Alessandro Rainaldi praefectus erat bibliothecae Vaticanae, cf. F. Ehrle, Zur Geschichte der Katalogisierung der Vatikana, Historisches Jahrb. 11, 1890, 718 sqq. vix dicendum est fata tractatus qui Skeireins vocatur eadem esse atque epistularum Frontonis; erravit igitur Dietrich, Die Bruchstücke der Skeireins XI, dicens partem eius tractatus Mediolano Romam venisse, quod iam Scriptorium 6, 1952, 93 correxi.

³⁾ Hanc epistulam edidit Peyron, Commentatio XXIV.

⁴⁾ Hanc Notulam Peyron invenit inter commentarios quos reliquerat Michele Angelo Carisio, abbas monasterii Bobiensis annis 1783 et 1792, qui historiam monasterii sui praeparabat; edita exstat apud Peyron XXV sqq.

⁵⁾ Cf. Peyron XXVI, quem fugit Notulae numerum 11 eundem librum indicare atque numerum 135 Inventarii anni 1461.

⁶⁾ Cf. Reifferscheid, Die römischen Bibliotheken 618 (= Bibliotheca Patrum I

⁷⁾ Veri simile est monachum Patavinum id scripsisse, cf. supra p. XVIII.

synod'. eum qui Notulam scripsit — fuit fortasse abbas monasterii Michele Angelo Carisio — ipsum codicem non inspexisse apparet, sed primam tantum paginam, ubi epistulam Caelestini invenerat.

Nemini dubium esse potest quin Vaticanus 5750 et Ambrosianus E 147 sup. olim unum corpus fuerint, nam et textus Actorum partis Vaticanae post parvam lacunam in Ambrosiano continuatur et membrana scripturaque pares et similes sunt et idem scriptores veteres in utroque codice latent; interdum etiam textus Frontonianus folii Vaticani in Ambrosiano continuatur.¹)

Ut iam vidimus, monachi Patavini ordinem bibliothecae Bobiensis novantes in omnibus codicibus scripserunt Liber sctī columbani de bobio. quo spectat quod Paulus V. Papa in epistula supra commemorata scripsit: quin imo hoc lucri praeterea a vobis factum est, quod cum antea haec sacra monumenta in isto Coenobio delitescerent, in posterum omnibus catholicis nationibus in Nostra bibliotheca Monasterii S. Columbani titulo insignita patebunt.²) inde ab ineunte saeculo XVII Acta Concilii Chalcedonensis tuta intra parietes Vaticanos Ambrosianosque asservantur. per duo tamen saecula nemo animadvertisse videtur haec folia praeclarum auctorem antiquum celare. saeculo demum XIX ineunte Angelo Mai, postea cardinali, contigit ut Frontonem inveniret. de novissima historia textus disseremus in capitulo quod De editionibus inscribitur.

2. De codice Actorum eiusque quaternionibus

Uterque bibliothecae custos suae partis codicis paginas numeris notavit atque ita ut solum Actorum rationem haberet. folia Frontoniana editori ab integro ordinanda sunt, quae est res interdum difficillima; nam manus prima Actorum codice Frontonis ad rescribendum usa ordinem pristinum non servavit, alibi autem ex iis foliis, quae olim unus quaternio erant, rursus novum quaternionem effecit. in Actis scribendis librarii folia fere inverterunt scriptura inferiore ad id usi ne a recta linea aberrarent. ubi folia non inverterunt³), textus Frontonianus lectu difficilior est. pauca tantum exstant folia quae non rescripta sunt⁴): ibi sine ullo labore Fronto legi potest. sed non solum folia rescripta magnam legendi difficultatem afferunt: venena corrodentia quibus Angelo Mai usus est, ut facilius legeret, folia per annos nigraverunt, ita ut nonnulla plane illegibilia facta sint: praeterquam quod multa folia perierunt, corpus epistula-

¹⁾ E. g. p. 22, 4; 123, 4; 128, 13.

²⁾ Librarius Vaticanus Bobienses ceteris codicibus quos iam habebat iniunxit sublata originis definitione; hac in re Olgiato accuratius egit.

³⁾ E. g. Vaticani pag. 15, 16, 30.

⁴⁾ E. g. Vaticani pag. 166; cf. Ehrle, Codices e Vaticanis selecti III, 21.

rum Frontonis semper truncum erit. venenis iam ab Angelo Mai adhibitis in novis nulla spes¹) atque etiam lucerna ultraviolacea, uti vocatur, nihil efficere potuit.²) quod pars Actorum Vaticana melius conservata est quam Ambrosiana indicare videtur librarios Bobienses alium codicem aliter curavisse. partem Vaticanam cognoscere propterea quoque facilius est, quod phototypice a Francesco Ehrle edita exstat.³)

Codex Vaticanus habet folia 143 vel paginas 286; quarum 106 Frontonis sunt: pag. 1-4; 13-16; 29-30; 79-128; 131-132; 137-138; 141-160; 165-168; 173-180; 185-190; 227-228; 241-242.4) Ambrosianus habet folia 226 vel paginas 452; quarum 282 Frontonis sunt: pag. 55-76; 81-110; 133-138; 143-152; 155-158; 161-166; 179-182; 195-196; 213-282; 287-308; 311-314; 319-356; 373-408; 411-414; 417-436; 443-446.

Primum Vaticanum adeamus eiusque quaterniones inspiciamus.⁵) in V 14⁶) et 15 Actorum exstat epistula Petri Chrysologi⁷); cuius ex argumento intelligimus inter V 14 et V 15 unum folium (duas paginas) deesse.⁸) manifestum est hoc folium periisse antequam paginae numeris notatae sunt, id est Bobii aut iam antea. cum V 13-16 omnes textum Frontonianum habeant, veri simile est etiam folium deperditum codicis Frontonis fuisse. codex Actorum in quaterniones foliorum octo vel sedecim paginarum dividitur. sunt quinque series quaternionum, quarum prima indicatur fere nota $\tilde{q}$ una cum numero in medio margine inferiore paginae ultimae singulorum quaternionum. quas notas in hisce paginis legimus:⁹) V 14: I; V 30: $\tilde{q}$ II; V 46: $\tilde{q}$ III; V 94: $\tilde{q}$ VII; secunda series eodem modo indicata has notas habet: V 110: $\tilde{q}$ I; V 126: $\tilde{q}$ II; V 142: III; V 158: $\tilde{q}$ IIII; V 174: $\tilde{q}$ V; V 190: $\tilde{q}$ VI; V 226: $\tilde{q}$ VIIII; V 242: $\tilde{q}$ X; V 258: $\tilde{q}$ XI; V 274: $\tilde{q}$ XII. quare post primam seriem nova series in V 95 incipiat, satis apparet: nam primae 94 paginae epistulas introductorias complectuntur, quas iam memoravimus, deinde in $\tilde{V}$ 95 incipit actio prima ipsius Synodi. quaeri autem potest, cur in V 14 exstet nota quaternionis I pro $\tilde{q}$ I. V 14 no-

⁴⁾ In numeris paginarum Vaticanarum indicandis Mai et Naber interdum erraverunt, quod Ehrle 6 ita correxit:

p. 179 Naber	r = p. 175 Ehrle	p. 187 Naber	= p. 183 Ehrle
180	176	188	184
181	177	189	185
182	178	190	186
175	179	183	187
176	180	184	188
177	181	185	189
178	182	186	190

me Francescum Ehrle secutum esse vix monendum est. pag. 181-184 codicis Frontoniani non sunt.

¹⁾ Aliter sentit W. Studemund, Epistula critica in: R. Klussmann, Emendationes Frontonianae, Berolini 1874, III 1.

²⁾ Cf. Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 177.

³⁾ Cf. supra p. IX adn. 4.

⁵⁾ Hoc loco nonnisi de quaternionibus Actorum loquimur; de quaternionibus ipsius cod. Frontoniani eorumque notis vide infra.

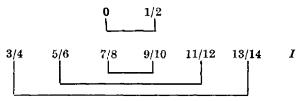
⁶⁾ Ita indico codicis Vaticani pag. 14.

⁷⁾ Haec epistula est nr. 229 Clavis Patrum Latinorum.

⁸⁾ Cf. Ehrle 7; Acta Concil. ed. E. Schwartz 6.

⁹⁾ Cf. Ehrle 6sq.; Lowe, Cod. Lat. antiquiores ad tab. 26a.

tam $\tilde{q}$ I propterea habere non potest, quia 14 paginae quaternio non sunt: verus enim quaternio est 16 paginarum vel 8 foliorum. quod autem iam post 14 paginas nota quaternionis scripta est, alterutro modo explicandum videtur: aut fuit olim nota $\tilde{q}$ I in altera pagina post V 14 deperdita; ita enim verus quaternio fuerit 16 paginarum. quod si ita sit, nota I, quae nunc in V 14 legitur, ibi postea scripta est quam folium periit. aut hic non quaternionem sed ternionem habemus et V 1-2 sunt folium singulare; quod folium singulare fortasse fuit pars altera bifolii, cuius prior pars, item bifolium, nunc deest. hoc enim folium iam Naber¹) putabat olim continuisse titulum summariumque. haec coniectura si vera est, folia prima ita disponere debemus:

cum pag. 1-4 Frontonis textum habeant, praecedens quoque folium deperditum codicis Frontoniani fuisse potest. quodsi alteram coniecturam sequimur, difficultas est in folio quod post V 14 periisse vidimus: neque enim est primi ternionis (I) neque sequentis quaternionis ($\tilde{q}$ II). fuisse igitur folium singulare opinari debemus. at altera coniectura ideo anteponenda videtur quod Ehrle (6) in V 14 sub numero I vetustiorem numerum II dispexit: primum igitur bifolium singulare olim fortasse habebat notam I in V 2, quae nota nunc legi non potest. tum sequitur ternio cum nota II in V 14.

Vidimus inter $\tilde{q}$ III (in V 46) et $\tilde{q}$ VII, qui in V 79 incipit, tres notas quaternionum deesse.²) paginae autem 47–78 tres veri quaterniones esse non possunt, cum tres quaterniones ter senas denas paginas habeant. solum paginae 63–78 verus quaternio sunt, unde statuere possumus notam $\tilde{q}$ VI olim in V 78 fuisse, nam inde a V 79 incipit quaternio septimus. reliquae igitur paginae 47–63 singularia folia bifoliaque sunt, quae nescio quo loco notas IIII et V habuisse videntur.

De secunda serie quaternionum memorandum est hoc: in V 142 legitur nota III, quae per errorem scripta videtur pro $\langle \tilde{q} \rangle III$, nam paginae 127-142 verus et integer quaternio sunt. post sextum quaternionem sequitur quaternio 16 paginarum, ita ut in V 206 olim nota $\tilde{q}$ VII fuisse videatur. in V 211 incipit nonus quaternio; itaque pag. 207-210 sunt bifolium quod habuisse videtur notam VIII in V 210. tota res satis tortuosa est, quo accedit quod notae quaternionum quas nunc legimus alias et vetustiores occultant: iam vidimus notam vetustiorem fuisse in V 14; sic quoque in V 110 notam III sub recentiore nota $\tilde{q}$ I dispexit Ehrle³) et recte coniecisse videtur hunc numerum III esse reliquias notae $\langle \tilde{V} \rangle III$, nam veri simile est librarium primo seriem post septimum quaternionem continuavisse, deinde autem novam $\tilde{s}$ riem instituisse.

¹⁾ Edit. X.

²⁾ In V 58 exstat nota quaternionis ε ; quae non est nota Actorum, ut Ehrle 7 putabat, sed tractatus qui Skeireins vocatur, quod recte vidit Massmann, Skeireins 57. eadem littera ε gothice scripta legitur in cod. Carolino (Wolfenbüttel Weiss. 64) epistularum S. Pauli; cf. Lowe, More facts 60.

^{3) (6).} quamquam V 110 est pagina textus Frontoniani, tamen notam III vetustiorem ad eum auctorem qui sub Frontone latet pertinere propterea veri simile non est, quod in codicibus antiquissimis notae quaternionum non medio in margine inferiore scribuntur, sed dextro.

Novissima nota quaternionis in Vaticano est $\tilde{q}$ XII in V 274; sequentur ultimae paginae Vaticanae 275-286, quae verus quaternio non sunt. in Ambrosiani¹) pagina 16 habemus notam $\tilde{q}$ XV; constat igitur secundam seriem continuari et unum fere quaternionem periisse inter Vaticanum et Ambrosianum, eandem lacunam statuere possumus, si ipsa Acta legimus in editione Eduardi Schwartz²): apparet duodecim paginas deesse. fuerunt igitur inter quaternionem duodecimum, qui in V 274 terminatur, et quindecimum, qui in A 1 incipit, viginti quattuor paginae, qui numerus autem non sufficit ad duos quaterniones explendos. paginae igitur hoc modo dividendae videntur, ut primae sedecim paginae sint quaternio qui suum finem habebat in quarta paginarum deperditarum, ubi nota fuerit $\langle \tilde{q} | XIII \rangle$; reliquae paginae octo deperditae, id est duo bifolia, habuisse videntur notam (XIIII) in ultima pagina deperdita.

Quod secunda series quaternionum, quae in Vaticano incipit, in Ambrosiano continuatur, haud parvi momenti est. nam Mai³) putavit – et alii eum secuti sunt — codicem Actorum olim ex tribus partibus separatis constitisse, quarum prima nunc esset Vaticanus, secundus Ambrosianus, et tertiam partem fuisse ea folia quae nunc in fine Ambrosiani desint.4) sed temere haec excogitasse videtur; nam praeterquam quod series secunda Vaticani in Ambrosiano continuatur, alia quoque in contrariam partem afferre possumus: si Vaticanus et Ambrosianus separata fuissent volumina⁵), actio prima Actorum dirempta fuisset, quae incipiat in V 95⁶) et finem habeat in A 116.7) si Vaticanus primum volumen Actorum esset, volumen secundum multo maius esset, nam Vaticanus habet paginas 286, Ambrosianus 452. Inventarium denique anni 1461 satis magni vol(uminis) dicens⁸) manifeste unum tantum volumen indicat.

Post seriem quaternionum secundam tres aliae in Ambrosiano sequuntur; quarum postrema, quinta, cuius quaterniones indicantur litteris in sinistro margine inferiore scriptis, subito desinit in A 452 media in actione 14.9) ex editione Actorum Eduardi Schwartz statuere possumus quadraginta fere paginas deesse, quibus Actiones 14-16 compleantur. 10) satis manifestum est has quadraginta paginas numquam fuisse volumen tertium ut Mai voluit: codex Actorum olim fuit unum volumen cuius folia asseribus constricta erant, ut Inventarium anni 1461 docet. hodie et Romae et Mediolani singula folia inter chartas asservantur.

¹⁾ De notis quaternionum codicis Ambrosiani cf. Lowe, Codices Lat. ant. ad tab. 26a.

^{2) 166} et 175. Naber X erravit existimans 16 paginas deesse inter Vaticanum et Ambrosianum.

³⁾ In edit. 1823, XI.

⁴⁾ Sententiam Maianam amplificare conati sunt Naber X; Ehrle 5; C. R. Haines in edit. I p. XIII; Lowe, Cod. Lat. ant. ad tab. 26a. fuerunt etiam qui putarent in parte media fuisse orationes Frontonis, cf. Haines, On the Chronology of the Fronto Correspondence, Class. Quart. 8, 1914, 119 sq.

⁵⁾ Naber existimabat primum volumen constitisse ex codice Vaticano una cum quattuor paginis deperditis, secundum ex duodecim paginis una cum codice Ambrosiano.

⁶⁾ Cf. Reifferscheid, Die röm. Bibl. 622, ubi fol. 47^b indicat V 95.

⁷⁾ Cf. Reifferscheid, Die Ambros. Bibl. 487, ubi fol. 58^b indicat A 116.

⁸⁾ Cf. supra p. XIX.

⁹⁾ Cf. Tom. II, vol. III pars 3 p. 86, 3 ed. Schwartz.

¹⁰⁾ Ibid. p. 86-114. Adlocatio ad Marcianum, quae apud Schwartz post actionem 16 legitur (p. 114-122), nostro in codice iam in $\overline{V}$ 79 exstat; cf. Reifferscheid, Die röm. Bibl. 621; Schwartz VIIII.

Codex Actorum quantus fuerit, nunc ita statuere possumus:

unum folium initio periisse videtur:

in Vaticano nunc sunt
inter V et A desunt
in Ambrosiano nunc sunt
in extremo codice desunt fere

2 paginae
286 paginae
12 paginae
452 paginae
40 paginae

fuit igitur codex olim paginarum 792.

codex 400 fere foliorum haud parvus est, sed scimus veterem codicem Laureshamensem habuisse XV actiones Chalcedonensis Concilii in uno $codice^{1}$) et praeterea constat alios codices maiores fuisse. ^{2})

Cum noverimus ad Acta scribenda 800 fere paginas sufficere, certo affirmare possumus manui primae Actorum, quae, uti vidimus, Frontonem Scholiaque Bobiensia rescripsit, utroque codice integro opus non fuisse; scimus enim codicem Frontonis olim fuisse 680 paginarum³) et codicem Scholiorum 1200, nisi plures fuerunt⁴), unde veri simile videtur utrumque codicem iam incompletum fuisse exeunte saeculo septimo, cum rescriberetur.

3. Descriptio codicis Frontoniani

Codex Frontonianus est membraneus fere quadratus: singulae paginae 0,300 m altae et 0,255 lata sunt habentque bina latercula, quorum utrumque est fere 0,170 m altum et 0,08 m latum. inter latercula est spatium fere 0,015 m latum. laterculum habet 24 versus, versus singuli 18 aut 19 litteras; sunt autem etiam versus 15 et 25 litterarum. pagina igitur habet 900 fere litteras. ut lineas rectas plumbo duceret, librarius punctis in margine spatium indicantibus usus est. lineae modo in parte carnosa membranae, modo in parte pilosa ductae demonstrant singula bifolia lineata esse antequam plicata sunt. 5) textum exaravit pulchra manus uncialis alterius partis saeculi quinti 6): hoc enim tempore codicem

¹⁾ Cf. Becker, Catalogi 112 nr. 482.

²⁾ Cf. K. Dziatzko, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens, Leipzig 1900, 109; Weinberger, Handschriften von Vivarium 77.

³⁾ Cf. infra p. XLVI

⁴⁾ Quot paginae fuerint, accuratius dicere non possumus; at exstat nota quaternionis LXX, cf. Ciceronis Orationum Scholiastae, rec. Th. Stangl II, Vindobonae – Lipsiae 1912, 169, 8; post hunc quaternionem alii secuti sunt. si P. Hildebrandt, Scholia in Ciceronis orationes Bobiensia, Lipsiae 1907, XXXIX, auctorem sequimur, fuerunt olim 73 quaterniones.

⁵⁾ Cf. Lowe, Cod. Lat. ant. ad tab. 27.

⁶⁾ Mai in edit. princ. I, CI codicem saeculo quarto attribuit; Niebuhr XXXV vix ante saec. VII scriptum putat; rursus Mai in ed. 1823, 86, 2 anno fere 200. Naber attribuit saec. sexto ineunti, quem etiamnunc nonnulli sequuntur neglectis palaeographis peritis qui codicem saeculo quinto ascribunt: Chatelain, Les palimpsestes latins 11; Ehrle 22; Ehrle-Liebaert, Specimina ad tab. 6c; Hauler, Wien. Stud. 47,

scriptum esse non modo forma litterarum¹), sed aliae quoque res docent: bina latercula figuram fere quadratam habent²); puncta linearia sunt in margine dextro³); paginae littera capitali aliquantulum prominenti incipiunt⁴); notae quaternionum (littera q cum numero) sunt in margine dextro inferiore⁵); nulla interpunctio est nisi punctum quod dicitur medianum et ante et post verba Graeca in textu Latino⁶); littera M et littera N in fine versus per notam — scribuntur⁷); compendia rara sunt, duo tantum saepius inveniuntur: $Q_{\cdot} = -que^{8}$) et $B_{\cdot} = -bus$. epistularum inscriptiones have praebent: AUG. = Augustus; CAES. = Caesar; $IMP. = Imperator; MAG. = Magistro; R \text{ aut } RSC.^{9}) = rescriptum;$ $SAL_{\cdot} = salutem$. in librorum titulis leguntur haec: EPIST. aut EPI-STUL. aut EPISTULAR. = epistularum; LIB. = liber; EXPL. = explicit; INC. aut IN.¹⁰) = incipit. in ipso textu praeter B. et Q. rarissima sunt compendia: COS. = consul; DOM. = dominus; KAL. APRIL. = kalendae apriles; N. = noster; RESP. = respublica; semel occurrunt: $LIBR. \ S. = libro \ secundo; ^{11}) \ PROUI^-|CIAR. = provinciarum^{12}); \ \overline{P}$ = $Publius^{13}$); $OCTAU. = octavum^{14}$). ligaturae quoque rarae sunt et plerumque in fine versus occurrunt: N = nt, $\mathcal{L} = ur$, $\mathcal{L} = ul$, $\mathcal{L} = unt$, $\mathcal{A}E = ae$. semel scribitur $U = vi^{15}$), $\mathcal{K} = v\kappa^{16}$), $Ul = vi^{17}$). ceterum memoratu dignum est librarium plurimarum epistularum clausulas

1929, 174; Bischoff, Der Fronto-Palimpsest 4. huius saeculi alteri parti attribuit Lowe, Cod. Lat. ant. ad tab. 27. anonymus in: Jenaische Allg. Lit. – Zeit. 183 et Eckstein, Ersch u. Grubers Encycl. 445 erraverunt saeculo septimo ascribentes.

2) Cf. Lowe, Some facts 197; 205 sq.; More facts 60.

7) Cf. Lowe, Some facts 197; 205; More facts 57 sqq.

¹⁾ Specimina scripturae habes in edit. phototypica Ehrliana, in Maii edit. princ. II 567, în edit. 1823, XV et 1, in frontispicio edit. 1846, apud G. Zangemeister -G. Wattenbach, Exempla codicum Latinorum, Heidelberg 1876, tab. 31; Ehrle-Liebaert, Specimina tab. 6c; Lowe, Cod. Lat. ant. tab. 27, et in fine meae ed. 1954.

³⁾ Cf. L. W. Jones, Where are the prickings?, Trans. a. Proceed. of the Amer. Philol. Assoc. 75, 1944, 76.

⁴⁾ Cf. Lowe, Some facts 197; 202 sq.; More facts 56 sq. talem capitalem etiam invenies ubi nova epistula et novum epistulae capitulum incipit. semel capitalis legitur medio in versu: Ego in V 177 (p. 55, 7).

⁵⁾ Cf. Lowe, Some facts 208; More facts 59 sq. 6) Cf. Lindsay, Palaeographia Latina II 16 sq.

⁸⁾ Interdum Q. pro quae scribitur, quae est ratio scribendi vulgaris (e. g. p. 57, 8 et 241, 7). Q. etiam indicat nomen Quinti.

⁹⁾ E. g. p. 79, 8 et 78, 16. 10) IN. nonnisi p. 69, 1.

¹¹⁾ p. 20, 12.

¹²⁾ p. 10, 20.

¹³⁾ p. 36, 20.

¹⁴⁾ p. 51, 26.

¹⁵⁾ p. 69, 39 = 75, 13.

¹⁶⁾ p. 254, 15.

¹⁷⁾ p. 81, 1.

minoribus litteris scripsisse aliquantulum a margine recedentibus.¹) indices quoque litteris minoribus scribuntur. quod multae paginae habent titulos librorum in margine superiore eisdem litteris scriptis, sed paulo minoribus et tenuioribus, id quoque ostendit codicem nostrum saeculi quinti esse. quos titulos, ut videtur, scripsit manus secunda paulo post primam²), lectu autem difficiles sunt. hodie exstant in libris II—IV Ad M. Caesarem. in sinistra pagina (folio verso) legitur EPIST. (aut EPI-STUL. aut EPISTULAR.) AD M. et in pagina dextra (folio recto) CAES. LIB. II.³) veri simile est plures vel omnes libros tales titulos habuisse atque revera Hauler⁴) detexit in margine superiore complurium paginarum titulum PRINCIPIA, unde conici potest alteram paginam HISTORIAE habuisse.

Ut erant scribae plerumque Graecae linguae imperiti, manus prima vocabula Graeca interdum vitiose exaravit et pro litteris Graecis Latinas scripsit⁵), e. g. h = $\bar{\eta}$ (p. 7,4), $DIA = \delta\iota\dot{\alpha}$ (p. 30, 17), $XPhZ\Theta$ (p. 105, 15), $KPAT\in IAN^6$) (p. 32, 21), BRAXYTATON (p. 33, 3) et $BRAXE\ThetaN$ (p. 246, 12), $OY\Delta\in^6$) (p. 17, 1) et fortasse $DIS = \delta\iota\zeta$ (p. 38, 4).⁷) ceterum moneo textum Graecum non habere istas notas quibus syllabarum soni indicentur iotaque finale modo adscribi, modo omitti.⁸)

¹⁾ Mai, edit. 1823 p., XVI 'Ideo', inquit, 'fortasse quia hae clausulae in ipsis autographis manu propria, atque idcirco minutioribus formis, ab epistularum auctoribus adpingi solebant (quem deinde morem amanuenses religiose tenuisse videntur)', nam Iulio Victore p. 448 Halm auctore observabant veteres carissimis sua manu scribere vel plurimum subscribere; quod autem de Frontone Marcoque dici non potest, cf. O. Roller, Das Formular der Paulinischen Briefe. Ein Beitrag zur Lehre vom antiken Briefe, Stuttgart 1933, 293 sq.

²⁾ Hanc manum titulos scripsisse dicit Hauler, Verh. d. 43. Versamml. 85; Frontonianum, Serta Harteliana, Wien 1896, 22. si vero prima manus scripsisset, aeque litteris minoribus usa esset, cf. Lowe, Some facts 197; 206; More facts 59. A. Freixas, Revista de la Univ. de Buenos Aires, Sección VI tomo IV, 1927, 12, cur neget et primam et secundam manum titulos scripsisse non intellego. hoc quoque temere idem vir doctus coniecisse videtur, codicem nostrum de exemplari minusculis litteris scripto factum esse (cf. 141–143 et Una corrección conjetural de la página 166 del códice Vaticano No 5750, Rev. de Estudios Clásicos (Mendoza) 1, 1944, 79–86): cum enim in V 166 (p. 22, 7) librarius vitiose scripserit Ξ , at contra in A 157, ubi idem textus repetitur, KAI, Freixas contendit illud Ξ e nota minuscula K originem ducere; de tali vitio satis est dicere librarium linguam Graecam nescire.

³⁾ Nonnumquam librarius erravisse videtur, nam et in V 126 et 125 et 124, quae paginae cohaerent, legimus *EPISTVLAR*. *AD M*., quod nonnisi in V 125 rectum esse potest; idem error in V 102, 155, 168.

⁴⁾ Serta Harteliana 22.

⁵⁾ Cf. Studemund, Epistula XXXII, 1; Lindsay, Palaeographia Latina II, 18.

⁶⁾ E est littera Latina.

⁷⁾ Cf. M. van den Hout, Textkritisches und Sprachliches zu Fronto, Mnemos. 12, 1944, 227 sq.

⁸⁾ Librarium monachum fuisse putat Naber, edit. 248, 2, quia p. 245, 13 scripsit OYAI pro OYN: ovaí enim vox biblica esset. sed haec vox alibi quoque legitur et terum repeto scribam linguam Graecam nescire.

Initium textus cum perierit, titulum totius corporis epistularum nescimus, sed exstant etiamnunc tituli complurium librorum capitali rustica scripti in fine initioque singulorum librorum.¹) nonnulli tituli cum suis foliis interierunt, alii hodie certo legi non possunt. verba Explicit et Incipit nonnisi in libris Ad M. Caesarem III — V legimus. ceterum memoratu dignum est nomen Frontonis in his subscriptionibus numquam esse plene scriptum (M. Cornelius Fronto), sed M. Fronto aut interdum Fronto. eadem manus prima scripsit complures indices librorum, ubi prima verba singularum epistularum legimus et in indicibus epistularum Ad amicos nomina eorum quibus scriptae sunt; ante singulos versus est paragraphus huius formae: 5.

Palaeographorum scire refert, quomodo verba divisa sint. iam Studemund²) hanc rem breviter complexus est; quae infra dabo, tantummodo exempla nonnulla peculiaria sunt. divisiones autem Graecorum vocabulorum omitto, quae scriba, ut erat huius linguae imperitus, miro saepe modo divisit.

AE: ista ec p. 9, 1; BH: ab|hinc 29, 12; BL: pub|lico 175, 19; BR: teneb|ris 9, 10, sed mulie|bri 19, 4; CH: catac|hannam 29, 14; Thrasymac|hum 48, 9; CR: de|creveris 95, 16; medio|cri 199, 18, sed sac|ram 179, 7; Soc|raticorum 230, 17; CT: auc|tam 199, 7; conplectar 32, 14; dictis 28, 13; doctus 176, 6; 228, 8; exacti 11, 17, sed $delict|eis\ 249, 15\ (?)\ (cf.\ app.\ crit.);\ FF:\ o|ffenderis\ 183, 1;\ GL:\ neg|lectus\ 218, 19;\ GN:$ $dig|num\ 176,13$; $obsig|navi\ 20,19$; $cog|noscitis\ 199,18$; $GR: ae|gros,\ 210,14$ sed pig|ritia 2, 3; IM: toluti m 19, 14; LT: mu|tum 5, 18; MB: am|bures 95, 19; MN: alum|na 95,5; condem|nas 231,5; om|nia 6, 12; NS: tran|sui 20, 19; OE: citharo|edi 155, 23; PP: a|ppellant 48, 12; PR: pro|pria 14, 18; PS: scrip|sisse 8, 14; MPS: adsump|sisse 6, 5; RPS: excer|pseram 14, 10; PT: descrip|ta 20, 9; direp|tionibus 206, 1; volup|tas 34, 15; SC: adoles|cit 4, 13; aes|culis 4, 19; Ros|cius 14, 14; SCR: re|scribam 96, 3; re|scripseram 3, 12; SP: Cris|po 34, 19; paulis|per 6, 2; ves|perum 175, 22, sed intro spicere 210, 16; ST: aes tas 11, 9; confestin 1, 13; distinctos 187, 10; epis|tula 20, 6; epis|tulae 3, 19; misis|ti 15, 6; pos|tulat 231, 11; vas|tare 11, 21; praes tat 212, 18, sed pronuntia sti 198, 4; STR: pos tremo 107, 27; ves tris 3, 22, sed prae|strigiae 9, 7; TH: At|heniensis 203, 15; cit|hara 242, 2; TR: arbi|trarentur 176, 14; pa|triae 31, 24; pa|tronorum 199, 17, sed pat|ris 10, 24; UE: volu|erat 10, 5; UM: tecu|m 19, 15; UNT: diligu|nt 141, 7; X: au|xilium 124, 13; ma|ximas 34, 8; pro|ximi 28, 12, sed ex|erceantur 19, 14; ex|erceatum 10, 24; ex|ortus 4, 19.

4. De textu primae manus

Vitiosus non est textus manus primae, sed sescentis locis socordia quaedam scribam in errorem perduxit et saepe una vel plures litterae vocabulorum omittuntur quas secunda manus addidit, e. g.

2) Epistula XIsq.

¹⁾ Harum subscriptionum capitalis rustica simillima est ei litterae capitali qua scriptae sunt subscriptiones codicis Palatini 24, cf. L. Traube, Paläographische Forschungen IV, Abh. d. Bayer. Akad. d. Wiss., phil.-hist. Abt., XXIV 1, München 1904, 17, 1; Weinberger, Handschriften von Vivarium 79. qui codex Palatinus item palimpsestus est e compluribus foliis vetustissimis compositus, quorum duo reliquias orationis Frontonis continent: p. LXXIX sq.

inde non est cur haesitemus etiam iis locis, qui maioris momenti sunt, secundam manum sequi, velut

p. 9, 14 vigiles m¹, pervigiles m²; 115, 14 singulari m¹, persingulari m²; 37, 13 qui m¹, quin m²; 47, 21 sincera m¹, insincera m²; 112, 20 formicarum m¹, formicularum m²; 160, 10 post m¹, supposta m²; 194, 12 quanti m¹, quantisper m²; 235, 19 memet m¹, meomet m². eadem socordia adducta omittit prima manus vocabula parva velut p. 7, 7 a; 7, 7 et 199, 11 ad; 35, 20 et 63, 1 tu; 37, 1 et 89, 13 aut; 37, 24 et 235, 3 de; 159, 8(?) et 172, 11 et 231, 18 et. sed et alia omittuntur, e. g. p. 15, 2 auditor; 31, 10 frigidulum; 45, 4 excusare et tuae; 45, 7 pendere; 45, 8 elaborabis; 62, 4 stillam; 112, 4 tuo; 112, 6 laboris; 176, 25 vinclum; 178, 2 sanguis. plura vocabula a manu prima omissa addere debuit secunda his locis: p. 9, 11 ab domino meo Caesare; 11, 19 saltem adpropinquat si nondum adpropinquat; 41, 6-7 tam hoc scio quam tu novisti; 41, 8 et amem te; 45, 15 sq. vale — invenisse; 56, 23 nec non Naevius; 189, 9 Arrio Antonino; 190, 6 ut decurio censuitne; 232, 3 ut lex.

Postquam manus prima textum transcripsit, cognovit esse in alio codice nonnullas epistulas quas ipsa aut non dederat aut alio loco posuerat. has igitur epistulas in fine codicis addidit post Arionem. 1) epistulae 1-3 et 6 huius additamenti manifeste ad libros Ad M. Caesarem pertinent. epistulae ab Appiano et ad Appianum scriptae prima specie libris Ad amicos attribueres, sed et iucunda levitas et longitudo harum epistularum me adducunt ut credam potius fuisse olim corpusculum epistularum ludicrarum quod continebat $\mathcal{E}\varrho\omega\tau\iota\kappa\dot{\rho}\nu$ $\lambda\dot{\rho}\rho\nu$ (p. 250) et epistulas ab Appiano et ad Appianum scriptas et fortasse alias tales epistulas nunc deperditas. nam p. 242, 12 Hauler legit vocabulum $\delta\varepsilon\nu\tau\dot{\epsilon}\rho a$ ante $\pi a\rho\dot{a}$ $\mathcal{A}\pi\pi\iota a\nu a\nu\dot{\nu}$ $\mathcal{\Phi}\varrho\dot{\rho}\nu\tau\omega\nu\iota$, unde apparet olim et aliam Appiani epistulam extitisse.

Comparanti textum epistularum Additamenti cum textu earum epistularum quas scriba in ipso ordine iam praebuerat, manifestum est lectiones non multum inter se differre.

Saepe enim sunt menda calami velocius scribentis, sicut p. 17, 1 $\eta \lambda \iota \iota \iota \alpha$ A 59 in ordine pro $\dot{\eta}\lambda \iota \iota \iota \dot{\iota} \alpha \zeta$ A 145 in Additamento; 17, 7 $\sigma o \varphi \iota \iota \iota \nu$ A 145 in Additamento pro $\sigma o \varphi \dot{\iota} \alpha$ A 59 in ordine; 17, 8 $\varrho \varepsilon \tau o \varrho \alpha \zeta$ A 59 in ordine pro $\varrho \dot{\eta} \tau o \varrho \alpha \zeta$ A 145 in Additamento; 22, 16 $\pi \lambda \alpha \iota \nu$ A 158 in Add. pro $\pi \lambda \alpha \iota \nu \iota \nu$ C 166 in ordine; 42, 13 dici V 120 in ord. pro didici A 136 in Add.; 42, 14 mi A 136 in Add. pro mihi V 120 in ord.; 42, 20 huc A 136 in Add. pro hoc V 120 in ord. nonnumquam etiam

¹⁾ Octo sunt epistulae, quarum quattuor iam dederat scriba in libro Ad M. Caesarem. memoratu dignum videtur Arionem non esse epistulam, quod fecit ut in fine codicis exaratus sit.

vocabulum omisit librarius: p. 17, 7 τι om. A 59 in ord.; 21, 18 σοι om. A 59 in ord.; δè om. p. 22, 9 A 157 in Add. et p. 23, 14 A 163 in Add.; 22, 10 η om. V 166 in ord.; 23, 1 αν om. V 166 in ord.; 23, 8 μέν om. V 165 in ord.; 42, 16 nec A 136 in Add., necdum V 120 in ord. tribus locis librarius plura vocabula omisit: p. 23, 6 ήδη όθεν om. A 158 in Add.; 23, 17 οὐδὲ γράφεσθαι δαδίω om. A 163 in Add.; 42, 22 loco eodemque om. V 120 in ordine, sed vere variant lectiones his locis: p. 22, 13 habet V 166 in ordine καὶ τὴν τῶν ἀκοντίων, quod tamquam scholion A 157 recte omisisse videtur; 22, 7 καὶ recte A 157 in Add., ιξ V 166 in ord. 1); 23, 12 λέγω rectius A 158 in Add., λέξω V 165 in ord.; 42, 10 quorum A 136 in Add., quod secunda manus in quorsum correxit, cur V 120 in ord.; 42, 11 nunc recte V 120 in ord., quid A 136 in Add.; 42, 13 amares V 120 in ord. melius quam amas V 136 in Add.; 42, 19 etornare (= extornare) melius V 120 in ord. quam ornare A 136 in Add. orthographiae Frontonianae interest quod p. 42, 11 V 120 in ord. habet scribundum et A 136 in Add. scribendum. tres epistulas librarius bis in ipso corpore epistularum praebet: Ad amicos II 2 et 3 et 4; praeter nonnullas omissiones est una varia lectio: p. 187, 12 A 292 habet scribam, A 340 scriberem ad te, quod manus secunda in scribam ad te correxit.

5. De pristina orthographia manus primae

Pristinum modum scribendi affectat prima manus.²) ab ea discedere propterea nolui, quia quod illa manus praebet solum fundamentum est certum editori. attamen quaeri potest, num ipse Fronto sic scripserit, et haud pauca sunt, unde non ita rem se habere arbitreris.³) nam secunda manus, quae aliis codicibus usa textum primae manus correxit, semper fere formas pristinas in usitatiores mutavit. his de formis et his de locis agitur:

I) scribitur ei pro i: a) in dat. et abl. plur. primae decl. -eis in -is corr. m²: p. 66, 25 perguleis taberneis (iuxta mensulis et fenestris m¹); 68, 10 sq. lecteis prius oratiunculeis Tullianeis; 155, 3 roteis; 203, 10 magnificis... rebus scribendeis; 204, 10 Carreis m¹, Carrhis m²; 214, 2 caerimonieis; 228, 1 concheis. b) in gen. sing. sec. decl. -ei in -i corr. m²: p. 67, 4 osculei; 83, 4 corpusculei; 93, 1 ingeniei tui; 93, 12 ingeniei tuei; 98, 21 agrei. contra p. 43, 9 Pergamei m², Pergami m¹. c) in nom. plur. sec. decl. -ei in -i corr. m²: p. 96, 21 Graecei⁴); 157, 4 oculei; 159, 9 nummei. d) in dat. abl. plur. sec. decl. -eis in -is corr. m²: p. 66, 24 meis frivoleis; 66, 25 protecteis (iuxta vestibulis); 79, 19 Asianeis; 91, 26 oculeis; 150, 20 vinculeis; 213, 12 et 214, 4 spectaculeis; 213, 13 ludicreis... serieis; 213, 15 congiarieis; 214, 2 ludeis; 233, 1 prateis; 249, 7 alieis. nota p. 42, 18 unceis V 120 m¹ in ordine (uncis m²), sed uncis A 136 in Additamento, unde apparet duos codices habuisse uncis, unum unceis. at contra

¹⁾ Cf. supra p. XXIX adn. 2.

²⁾ De orthographia Frontoniana scripserunt: Anonymus in: Jenaische Allg. Lit.-Zeitung 1817, 180 sqq.; Mai, qui edit. secundae tertiaeque indicem orthographicum adiunxit a Nabero repetitum; W. Weissbrodt, Quaestiones grammaticae II, Progr. Braunsberg 1872, 18 sq.; Th. Schwierczina, Frontoniana, Diss. Vratislaviae 1883, 47, 1; L. Dalmasso, L'arcaismo nell'Octavius di Minucio Felice, Riv. di Filol. 37, 1909, 23 sqq.; Haines in edit. II 362; F. Hache, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. kl. Altert. 231, 1931, 2. Abt. 8; J. F. Westermann, Archaische en archaistische Woordkunst, Nijmegen – Utrecht 1939, 111 sq.; M. van den Hout, Mnemos. 1, 1948, 61 sq.

³⁾ Vide infra p. XXXIII et LXXV.

⁴⁾ Fortasse Graece voluit m¹, nam p. 72, 18 tardiusculei pro tardiuscule scribit.

- p. 103, 5 pigreis m², pigris m¹. e) in dat. sing. tertiae decl. -ei in -i corr. m²: p. 86, 24 petentei; 223, 7 hospitei; 236, 11 servilei (iuxta erili). f) in abl. sing. tertiae decl. -ei in -i corr. m²: p. 135, 16 sollertei; 220, 14 Samnitei. g) et acc. plur. et nom. plur. tertiae decl. nonnumquam in -is terminant; quam formam in nominativo plerique editores non admittunt, sed cum neque codicibus manu scriptis neque inscriptionibus priscis aliena sit¹), eam cum codice nostro retinere ausus sum. secunda manus nonnisi acc. plur. -is in -es correxit duobus tantum locis: p. 53, 24 omnis; 106, 6 laudantis. item duobus locis eadem manus formas -eis in -is correxit: p. 84, 9 nataleis; 212, 10 precanteis. h) in inf. praes. pass. -ei in -i corr. m²: p. 37, 6 protelarei; 87, 28 progredei; 95, 5 prodigei; 113, 10 improbarei; 191, 16 obtruncarei. i) in perf. indic. -ei in -i correxit m²: p. 72, 18 consumpsei; 230, 20 indixtei. k) in dat. sing. pronominum -ei in -i corr. m²: p. 74, 11 mihei; 168, 25 illei. l) sei m¹, si m²: p. 45, 8; 81, 6; 87, 10; 115, 12; 120, 8(?); 168, 26; nisei m¹ p. 228, 11, nisi m². m) in substantivis: p. 103, 21 veitae m¹, vitae m²; 134, 3 Seisenna m¹, Sisenna m².
- II) De o et u: passim scribit quom m¹, quod semper fere in cum correxit m². p. 172, 5 quotiensquomque m¹, -cumque m²; 67, 6 comprimis m¹, cumprimis m²; 96, 7 legebant Mai et Studemund comfestim, sed Haulero auctore scripsit cumfestim m¹, confestim m², quod veri simile non est. in nomin. sing. secundae decl. m¹ scribit nonnumquam Tullios et aequom et alia talia; uno tantum loco -os in -us correxit m²: 82, 2 salvos.
- III) De o et e: p. 241, 17 m¹ habet praevortit, m² hanc formam non correxit, sed adnotat in alio codice legi praevertit; itaque duo codices habebant praevortit, unus praevertit.²)
- IV) De oe et u: p.91,7-8 (ex oratione Catonis) scripserat m¹ inpoene, quod in inpune correxit m², item p. 195, 15 m¹ habet poeniendum et adnotat m² in alio codice legi puniendum, quae lectio eodem modo explicanda est atque supra in voce praevortit.
- V) De formis -undus et -endus gerundivi: quamquam prima manus saepius formas in -undus desinentes habet, duobus tantum locis eas corrigit secunda: p. 38, 15 proferunda; 42, 11 scribundum scripsit m¹ in ordine, quod in scribendum correxit m²; at in Additamento (A 136) eadem manus prima habet scribendum. in codice Paris. Lat. 12161 (p. 137, 1) legitur capiscendae.
- VI) De superlativis in -(is)sumus: nonnumquam m¹ scribit proxumus et alia talia, quae m² non corrigit. at p. 98, 10 (e Sallustio) m¹ habet modestissime quod m² in modestissume corrigit.
- VII) De verbis compositis et de assimilatione: manus prima plerumque formas assimilatas praebet, secunda contra formas dissimilatas adamat: p. 48, 18 adfabili m², affabili m², 89, 25 conloquemur m², colloquemur m¹; 114, 16 conplexus m², complexus m¹; 146, 19 inperfecta m², imperfecta m¹. itaque diverso modo codicum scribae has formas tradiderunt, quod etiam hisce locis demonstratur: 42, 9 scripsit m¹ in ordine (V 120) conpegisse, sed in Additamento (A 136) compegisse; 157, 5 m¹ habet convenientes, at m² adnotat in alio codice legi convenientes.
- VIII) Nomin. arbor legitur p. 29, 15; at 191, 20, ubi de legibus vetustioribus agitur, legimus Quaenam est arbos arborisque felicitas? arbor scilicet fecunda etc.; ad arbor adnotat m²: in alio: arbos.

XXXIII

¹⁾ Cf. imprimis F. Neue – C. Wagener, Formenlehre der lateinischen Sprache I³, Leipzig 1902, 375 sqq.; F. Sommer, Handbuch der lateinischen Laut- und Formenlehre, Heidelberg ³1914, 382.

²⁾ Vide infra p. XLI sq. ubi de lectionibus ex aliis codicibus sumptis disputabimus.

6. De ceteris quae orthographiae codicis propria sunt

Non solum in rebus quae ad pristinam rationem scribendi pertinent duae manus nostri codicis multum inter se differunt: sunt et alia utriusque manus singularia.

- 1) in substantivis in -ius et -ium desinentibus prima manus formas contractas praebere solet, quas secunda plerumque immutavit. in gen. sing.: p. 87, 22 gaudi m¹, gaudii m²; 88, 3 et 28 ingeni m¹, ingenii m²; 97, 14 Tulli m¹, Tullii m²; 97, 14 et 146, 8 Sallusti m¹, Sallustii m². in nomin. plur.: 85, 18 Porci et Tullii m¹, Porcii et Tullii m²; in dat. et abl. plur.: 43, 5 somnis m¹, somniis m²; 151, 6 negotis m¹, -tiis m²; 175, 8 iudiciaris m¹, -riis m². sic quoque p. 151, 10 sententis m¹, -tiis m².
- 2) Plur. vocis deus prima manus scribit dei, secunda d(i)i: p. 50, 4 dei m¹, dii m²; 67, 13 dei m¹, di m²; 72, 10 dies (sic) m¹, diis m²; 81, 13 dehis m¹, diis m²; 218, 21 et 235, 23 et 236, 22 deis m¹, dis m².
- 3) semper manus prima scribit tantopere et quantopere et item semper secunda corrigit in tanto opere et quanto opere.
- 4) prosus et prorsus, rusus (-um) et rursus (-um) scribit manus prima; duobus locis formas vulgariores correxit m²: p. 66, 3 prosus m¹, prorsus m²; 81, 12 rusum m¹, rursum m².
- 5) sescentis locis manus secunda orthographiam vulgarem primae manus correxit, quos enumerare non libet. quaedam autem singularia sunt, sicut p. 6, 12 sto m¹, isto m²; 55, 16 stic m¹, istic m²; 173, 18 stas m¹, ista m²; 32, 10 isiste m¹, iste m²; 76, 8 inisisto m¹, insisto m²; 56, 4 issuavissima corrigere omisit m². huc pertinere videtur 19, 2 instructuraequae m¹, structuraeque m²

In apparatu critico semper adnotabimus, quid prima manus scripserit, quid secunda mutaverit. ut autem eos quibus talia cordi sunt adiuvem, sequitur nunc conspectus rationis scribendae codicis Frontoniani, eorum scilicet locorum, ubi secunda manus nihil mutavit:

AE pro E: semper fere per AE scribuntur haec vocabula: praecari (cum derivatis), com-, de-, repraehendere, interpraetari, praetium. superlativa in -issimae desinentia: p. 8, 17; 38, 12; 55, 26; 61, 1; 64, 9 et praeterea 8, 2 pulcherrimae; 14, 17 summae. -quae pro -que legitur 60, 26; 199, 7. singulis locis scribitur aegrae 128, 15; Aegrilio 174, 1; aequitibus 224, 6; faeras 98, 6; inpraessioni 77, 25; paenuria 210, 21. E pro AE: saepius legitur que pro quae. in superlativis: 118, 11 optime amplissimeque. herere 31, 22; 58, 11; ledere 37, 13; 38, 1; questor 26, 23; 111, 10. singulis locis legitur babe 3, 8; finiende 130, 13; iste 4, 10; Nevius 26, 16; nevolos 89, 15; opere 118, 15; palestrica 39, 17; prevenis 52, 12; querere 59, 16; representavi 165, 6; tedio 61, 23. E pro I: desceptavi 166,22; hersutum 128,10; intellegentia 174,11; palleolatim 154,16. I pro E: viniae 48, 19; 226, 19; liniamenta 87, 20; mattiis 228, 2. I pro U: contibernio 172, 5; diliculo 3, 25; reciperata 184, 14; vocilam 160, 8. I et Y: Sybillae 5, 9; sicophantae 143, 3; mirtum 219, 5. O pro U: cotornicum 141, 19; pericolosum 146, 8. U pro 0: cluacas 154, 13; tuleraret 110, 23. BS pro PS: saepius in scribsi et in derivatis. semel reabse 111, 19. PS pro BS: apstinere et eius derivata 109, 17; 110,5; 158,8. singulis locis: apsque 78, 21; apsentiam 111, 11; opsecro 110, 3; opsidionum 211, 9. BT pro PT: persaepe in scribtus et eius derivatis. semel obtabile 14, 17. PT pro BT: opterunt 163, 22; optuli 102, 13; suptiliter 8, 12; suptemen 236, 11. B pro V: uba 60, 24; 178, 19; berba 97, 4; 159,8; absolbere 44, 12; 107, 11; habe 42, 4; 63, 12; iubenis 177, 15; 198, 8. in perfecti formis: consudabimus 62, 17; gargarissabi

62, 13; laudabi 59, 16; postulabi 36, 19; respirabi 109, 19. alia: lebare 82, 17; 196, 9;

```
adiubant 118, 22; ferbidius 195, 12; nobellae 226, 19; saebit 134, 5; statiba 11, 15;
betustis 159, 11(?).
V pro B: in formis futuri: agitavis 86, 12; existimavis 215,8; moderaveris 19,7;
tractavitur 79, 4; alia: civus 74, 13; 137, 21; valistis 191, 15; valneo 80, 21; veluarum
40, 16; laudavilior 80, 15; lavoris 149, 1; notavili 104, 9.
CI pro TI: concione 138, 5; propicia 173, 23.
C pro G: Cavius: 164, 11 et 13.
C pro QU: obsecuntur 110, 17.
D pro T: nonnullis locis scribitur ad, saepius adque; quod 155,7; oberrassed 6,12.
T pro D: saepius aput, paucis locis at et set; haut 57, 28; 58,18; nonnullis locis
istut, illut, (ali)quit, aliut. semel quotsi 66, 20.
H omittitur aut additur aut falso loco ponitur: exercidatum 10,24; oram 28,2;
habe 42, 4; 63, 12; sepulchra 209, 2; incohantur 97, 10; aetere 227, 16; exametros
m<sup>1</sup>, exhametros m<sup>2</sup> 21, 3; Demostenen 27, 7; pyrrica 9, 2; cartham 20, 19; chitaram
59, 9; rethore 20, 6; semel his pro is 20, 11.
K: karissime 165, 3; Korneliani 170, 24(?).
LL pro L: sepellitur 11, 31.
L pro LL: valistis 191, 15.
M pro MM: accomodat 142, 1.
M\tilde{S} pro MPS: contemseris 144, 2; demsit 189, 16; insumsi 63, 15.
MT pro MPT: adsumta 162, 4; expromtam 138, 12; promte 131, 11; sumtu 90, 14;
Pomtinum 145, 7.
MT pro NT: volumtarium 117, 10.
N additur vocali A et E: manlui 238, 18; thensauris 95, 4.
PP pro P: repperies 59, 3.
P pro PP: operirentur 167, 6; suplicis 212, 15.
Q pro C: qum 132, 11; 178, 12; qur 123, 11; 155, 13; 224, 17; quum 207, 16.
Q pro QU: reliqum 194, 11.
T pro TT: matiis 228, 2.
X\bar{S} pro X: exsuvias 214, 3.
X pro Z: Xeno 134, 8.
ex epistulis Graecis nonnisi exempla itacismi affero quae manus secunda non cor-
rexit: ακρειβες 52, 2; ειμειρετο \bar{7}, 6; νεικησεν 6, 16; οδυσσιαν 6, 13; επιδικτικον
49, 13; μειλα 7, 1.
```

7. De manu antiqua

Non solum prima manus saepius vocabula erasit emendavitque, sed aliae quoque postea idem fecerunt, quarum veterrimam Edmundum Hauler sequentes 'manum antiquam' appellabimus. et prima et antiqua manus scripserunt litteris uncialibus, quo fit ut haud facile discerni possit, utrius manus correcturam legamus; quo accedit quod antiqua manus raro tantum aliquid emendavit.¹) haec manus eiusdem temporis est atque prima.

8. De manu secunda et de codicibus quibus usa est

Cum ei qui Frontonem ediderunt manum antiquam non perspexerint, etiamnunc manum secundam appellabimus, quae plurimas et graves

3* XXXV

¹⁾ Cf. Hauler, Zeitschr. f. d. österr. Gymnasien 61, 1910, 677 et 680.

notas in margine scripsit cursiva semiunciali nonnihil inclinata, in ipso quoque textu eadem manus haud pauca correxit litteris semiuncialibus non cursivis, variis modis delevit: modo lineam rectam obliquamve per litteras delendas exaravit, modo expunxit punctis suprascriptis. alibi litteras erasit aut suas addidit et haud raro statim scripturam primae manus correxit. notas scripsit manus secunda in quattuor marginibus nec non in intercolumniari. quae notae singula vocabula inusitata repetunt aut sententias Frontonianas nonnullis verbis interdum omissis; argumenta quoque brevissima in margine scripsit. praeterea diorthotae parte functa est: saepenumero supra lineam aut in margine varias lectiones praebet ex aliis codicibus Frontonianis nunc deperditis, quas ita indicat: in alio aut ex alio aut in aliis aut alibi aut in alio (sic) habet. 1) cum autem de ratione quae est inter eos codices comparatos nihil noverimus, a prima manu non recessimus nisi ubi manifeste errat, sicut faciendum putavimus in rebus orthographicis, notae manus secundae ibi maximi momenti sunt, ubi in margine sententia praebetur quae in ipso textu non iam legi potest, eadem manus secunda verba interpunxit, hoc scilicet signo: >; cum litteras transponere vult, id hoc modo facit, e. g. p. 90, 7 $\overline{em} = me$, sed talia raro inveniuntur.

Ipsa ratio corrigendi adnotandique atque scriptura huius manus indicat eam brevi post primam manum operam suam textui dedisse²), id est sub annum 500 vel paulo post. epistulis praeter Graecas — nam has manus secunda raro tantum emendavit — correctis singulis libris, quatenus videre possumus, subscripsit. primam subscriptionem quae nobis servata est habemus in fine tertii libri Ad M. Caesarem (p. 52, 14); in V 175 Mai ita legit:

Caecilius $s\langle ae \rangle pe \langle r \rangle ogatus$ legi emendavi³)

anno 1858 cum G. N. du Rieu novam collationem pararet, horum ver-

¹⁾ Talia plerumque per compendia scribuntur: a; i a; in a; i al; in al; ex al; i alio.
2) Cf. Mai, edit. 1823, XV; Studemund, Epistula II, 1; Hauler, Verhandl. d,
43. Versammlung 79; Serta Harteliana 266; Brzoska, RE IV 1, 1338; E. Höhne. Die Geschichte des Sallusttextes im Altertum, Diss. München 1927, 45. Du Rieu solus (apud Naber XIII) putat manum secundam brevi ante rescriptionem, id est sub annum 700, scripsisse. exstat adnotatio huius manus quae Edmundo Hauler, Wien. Stud. 34, 1912, 253 sq., causa fuit ut eam medio saeculo sexto attribueret: ad verba enim Frontonis p. 154, 9 primoribus labris haec in margine scripsit: primoribus labris: facit nominativum singularem 'hoc primor labrum'. cum autem omnes grammatici atque ipse Priscianus (III 468, 12 Keil; cf. etiam I 33, 1; 327, 30; V 428, 7 et Neue-Wagener, Formenlehre I 662) primores nonnisi plurale tantum agnoscant, Hauler putavit correctorem nostrum post Priscianum vixisse; quod vero vix quisquam, opinor, ex tali notitia eruere volet.

³⁾ Specimen huius subscriptionis exstat apud Mai, edit. 1823, XV; litterarum ae et r vestigia tantum dispicere potuit; 'nomen quidem', inquit, 'Caecilius evidentissimum in codice est', ibid. 86.

borum nihil fere legi poterat¹) neque Brakman quicquam aperuit. ex chartis autem ineditis, quas Studemund et Hauler reliquerunt, apparet nomen Caecilii non tam certum esse quam Mai volebat: Studemund nomen haud dispexit et pro saepe rogatus legere sibi visus est paptrigatus vel laptrigatus. Hauler legit primo Caecilius (vel defe.lius) Dexter saepe (potius quam Asper) legatus, postea autem codice rursum inspecto haec ibidem collata prerogatus, ipse in charta photographica nihil nisi tenuissima vestigia vocis emendavi legere potui. cum manifestum sit Haulerum nihil certi legisse, vix operae pretium videtur aliquid de grammatico quodam somniare²), quamquam nonnemo de Appio Nicomacho Dextro aut de Nicomacho Flaviano, qui fuit praef. urbi saepius³), aut de Vettio Agorio Praetextato cogitabit. memoratu sane dignum videtur quod corrector hic demum post librum tertium nomen suum posuit, cum et priores libros emendaverit neque postea iam se nominaverit. subscripsit legi emendavi qui supra p. 68, 15; 152, 15; 160, 13; 168, 30; 186, 7; 201, 3; 214, 17; 226, 4; 242, 8; emendavi 85, 22; legi emendavi 104, 21; 240, 20; legi 234, 14; recognovi 96, 10. ceterae subscriptiones cum foliis perierunt.⁴) quamquam subscriptiones inter se different, tamen corrector idem in omnibus libris effecit; ceterum legi fere idem valet atque emendavi.⁵)

Praeter codicem, quem manui primae debemus, saeculo quinto certe quinque codices Frontonis in usu erant⁶): codex quem adhibuit prima manus ut in Additamento nonnullas epistulas adderet, et quattuor codices quibus secunda usa est.⁷) hanc manum non codicem Additamenti adhibuisse, ut textum corrigeret, facile demonstrare possumus:

¹⁾ Cf. Naber 57, 6.

²⁾ Quod de Caecilio fecit Mai in ed. secunda 86, 2; in tertia de grammatico L. Caecilio (Caesellio) Vindice cogitavit. vide in app. crit. quae proposuerunt A. Reifferscheid (ineditum); L. Havet, Le reviseur du MS. de Fronton, Revue de Philol. 10, 1886, 189; cf. praeterea O. Jahn, Über die Subscriptionen in den Handschriften römischer Classiker, Bericht ü. d. Verhandl. d. kön. sächs. Gesellschaft der Wiss. zu Leipzig, phil.-hist. Cl. 3, 1851, 360; K. Sittl, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. class. Alterth. 55, 1888, 240sq.

³⁾ CIL VI $1783 = Dessau\ 2948$.

⁴⁾ Post librum ad Verum I (p. 117, 12) corrector subscriptionem oblitus esse videtur.

⁵⁾ Cf. W. Lindsay, Collectanea 10; 28.

⁶⁾ Omitto nunc duos codices Gallicos, de quibus agemus p. LXXIII sqq.

⁷⁾ Cf. J. E. G. Zetzel, The Subscriptions in the Manuscripts of Livy and Fronto and the Meaning of Emendatio, Class. Philol. 75, 1980, 49-57: 'the corrections', inquit, 'are the first proofreading of the manuscript, possibly the fruits of reading it against its own exemplar. The collations are the result of consulting other sources, whose value Caecilius could not know; they are marked as noteworthy, but not necessarily to be believed'; idem, Latin textual Criticism in Antiquity, New York 1981, 230. lectiones secundae manus aestimare conatus est L. Ehrenthal, Quaestiones Frontonianae, Diss. Regimontii Prussorum 1881, 16, 49. manifeste errat Lucianus Müller, Literarisches Centralblatt f. Deutschland 1868, 538, qui affirmat secundam manum non collatis exemplaribus, sed suo Marte codicem emendavisse.

p. 16,15 cum in ordine (A 59) tum in Additamento (A 145) manus prima omisit öv, quod in A 59 manus secunda addidit; p. 17, 1 et A 59 et A 145 habent παρωχηκεν, sed A 145 παρώιχηκεν m²; p. 17, 3 A 59 et A 145 habent εἰς, A 145 m² ἐς; p. 23, 9 in ordine (V 165) ωνομαζενε, ut videtur, in Additamento (A 158) ωνομαζοντε, V 165 m² ωνομαζεν; 42, 8 et in ordine (V 120) et in Additamento (A 136) legitur demiseris, V 120 m² recte dimiseris; 42, 10 in ordine (V 120) cur, in Additamento (A 136) quorum, A 136 m² rectius quorsum. ubi igitur lectio Additamenti et correctura manus secundae inter se congruunt, scribae e communi fonte hauserunt et praebent veram lectionem: p. 22, 15 m¹ V 166 επαινεισαι, A 158 (Addit.) et V 166 m^2 recte $\hat{\epsilon}\pi a u v \epsilon \bar{\iota}\sigma \vartheta a \iota$; 42, 9 quod A 136 (Addit.) et V 120 m², omisit V 120 m¹; 42, 12 obsecundum V 120 m¹, A 136 (Addit.) et V 120 m² recte obsecundet; 42, 15 ego V 120 m¹ in ordine, lego recte A 136 (Addit.) et V 120 m²; 42, 15 equidem V 120 m¹, sed A 136 (Addit.) et V 120 m² recte et quidem; 42, 15 una A 136 (Addit.) et V 120 m², omisit V 120 m¹; 42, 18 unceis V 120 m¹, uncis A 136 et V 120 m²; 42, 22 ia V 120 m¹, id A 135 (Addit.) et V 120 m²; uno tantum loco correctura secundae manus cum lectione in ordine congruit: 42, 15 vibo et reso V 120 m¹, vibo et resto V 120 m², in A 136 (Addit.) est monstrum egresu.

Ubi manus secunda ex aliis codicibus varias lectiones profert, ei minimum tres codices praesto erant:

18,11 in alio: lecti oratoris et simul in aliis: virtus oratoris; 19,8 in alio: eloquentiae perfectae, at in aliis: (factum in) eloquentia est. e pluribus etiam codicibus varias lectiones affert manus secunda hisce locis: 14,22 alia dignitate sunt m¹, in alio habet: in Portunia lata (?) m², quae in margine addit: in alio sic habet: alia dignitate grati (?) in Portunio; 20,7 philosophum recte m¹, in aliis: Polemonem m²; 63, 20 dixero m¹, in aliis: dicas m²; 104, 6 exde m¹ quod in ex corrigit m² quae adnotat de in aliis; apparet ergo manum secundam correcturam suam ex non in aliis invenisse. inde supra iam statuere potuimus manum secundam quattuor codicibus usam esse: uno ex quo statim lectiones manus primae correxit et tribus aliis. 158, 5 postquam m¹, retro iam m² quae praeterea addit ex alio: retro ad arida, et simul: ex alio: sensu duro pressit; 158,5 qui m¹ cum duabus notis secundae manus: in alio: qui est et in alio: ubi. 157, 16 apparet manum secundam accuratissime res administravisse: Gallicanus m¹ et bis idem adnotat m²: ex alio: oratoriae magister et in alio: oratoriae magister; in duobus igitur codicibus invenerat lectionem oratoriae magister. uno ex codice proferri videtur quod dicit manus secunda ad p. 177, 1, ubi manus prima habet si cupio (pro cum Pio) familiarius egeris: in alio: si properabis cum Pio, et in alio: familiarius agere.

Correcturas quas manus secunda ultro profert, vocabulis *in alio* (*in aliis*) non additis, alio e codice oriundas esse ac eas quas *in alio* invenerat hi loci demonstrant:

4, 3 extra rationem m¹, extare rationem recte corrigit m² quae addit: legitur in alio pro extra rationem: extare rationem; 6, 12 lacu m¹, aegro m² quae addit in alio: ipsa nebula; 15, 15 aut Adurselii (?) m¹, D. (?) Aurelii m², in alio: Plautii; 16, 1 Appelles m¹, Apelles m², in alio: Apella; 16, 2 nihil m¹, nili vi m², alius: nihili; 19, 8 eloquentiam m¹, eloquentia m², in alio: eloquentiae perfectae; 19, 15 isa m¹, ita m², alius: haec ibsa; 30,18 item odium m¹, idem odeum m², in alio: odium; 48,16 qua tum recte m¹, quantum m², in alio: quantam; 53, 12 unguirum m¹, unguium recte m², in alio: dolorum; 104, 6 exde m¹, ex m², de in aliis; 141, 5 eloquentiam vero multi in caelo diligent m¹, eloquentiam vero multi in caelo diligunt m², in alio: verum in caelo eloquentiam diligunt dii; 141, 23 veverum m¹, verum m², in alio: at; 158, 2 lustrantibus m¹, quirites m², ex alio: quiritibus; 158, 3 Tiberis est Tusce m¹, Tiberi (?) est Fusce m²,

ex alio: Tiber es procax; 158, 5 postquam m¹, retro iam m², ex alio: retro ad arida et ex alio: sensu duro pressit; 158, 5 constitit is (?) m¹, constare it ipse m², ex alio: constare aut substat; 158, 5 omnibus m¹, omnibus aquis est m², ex alio: omnium aquarum; 187, 18 uteris ut m¹, utor vix m², in alio: auditor; 187, 18 spectate (?) m¹, spectata m², in alio: spectator. raro correctura manus secundae cum lectione in alio consonat et his quoque locis manus secunda accurate indicare voluit se eandem lectionem in duobus codicibus invenisse, et in codice ex quo statim manum primam correxit et in alio: 19, 16 lectionum m¹, lectione (?) m², in alio: lectione; 158, 2 factum est opus inexsuperabile m¹, quod in facta est canalis tali mole praestabilis corrigit m² et addit: in alio: facta est canalis tali mole praestabilis.

Correcturae quas profert manus secunda aliae sunt bonae, aliae pravae, ambiguae aliae.

Recte correxit p. 6, 3 φίλα m², σκιλα m¹; 20, 4 Tullianis m², tu alienis m¹; 20, 8 peratticum m², peranticum m¹; 19, 2 structurae m², instructurae m¹; 28, 9 Plautus m², duplatus m¹; 31, 14 lautum m², latum m¹; 37, 5 praebere m², debere m¹; 45, 3 res lucrosa m², via ludiosa (?) m¹; 45, 6 haberem m², deberem m¹; 62, 11 cultura Catonis m², cultu factionis m¹; 63, 16 iuvantibus m², luctantibus m¹; 72, 4 Graius m², Caius m¹; 80, 1 ex forma m², eaorma m¹; 86, 16 optine m², optime m¹; 104, 10 Axium m², auxilium m¹; 130, 9 quadamtenus m², quattuor m¹; 157, 14 M m², C m¹; 158, 1 hyaenas m², leones m¹; 160, 9 raro Tullius m², sapori altius m¹; 181, 7 fateri m², fratre m¹; 189, 17 modum m², meream m¹; 193, 4 artata m², parva m¹; 213, 15 placari m², pucari m¹.

Aliis locis vix discernas, utrum secunda an prima manus meliorem lectionem praebeat: 2, 13 dispositius m¹, dis potius m²; 4, 4 oritur m¹, munitur m²; 5, 6 ductuus m¹, ductus m²; 14, 19 plebis m¹, plebeis m²; 16, 2 pictura m¹, picturae m²; 18, 8 postulante m¹, postulanti m²; 19, 3 inpudentia m¹, inpudenti m²; 20, 19 musculus iste m¹, mustela ista m²; 32, 11 magistratus m¹, magistratum m²; 45, 3 ac m¹, et m²; 55, 18 omnibus m¹, omnium m²; 60, 19 desideres et ames m¹, desideras et amas m²; 61, 14 Pulchrae m¹, Dulciae (?) m²; 61, 16 bibli[s]othecabus m¹, bibliotheca m²; 97, 4 epanaphoris m¹, epanaphora m²; 113, 11 abolere possem m¹, aboleri posset m²; 115, 3 currissem m¹, properassem m²; 128, 3 clipeus m¹, arcus m²; 130, 7 structio m¹, positio m²; 130,8 baleat m¹, soleat m²; 130,10 hastandus m¹, explicandus m²; 133, 5 discrepanti m¹, discrepante m²; 147, 8 plerique m¹, plures m²; 159, 10 cuiusque m¹, eiusque m²; 159, 16 est m¹, erit m²; 160, 10 respexi m¹, aspexi m²; 175, 2 meliore m¹, maiore m²; 203, 15 prudentiae m¹, experientiae m²; 209, 6 omissas m¹, amissas m²; 232, 4 hominum m¹, hominibus m². etiam ubi manus secunda nonnullas litteras aut unum vocabulum addit, dubitari potest, num ista additamenta necessaria sint: p. 10, 2 sal. d.; 15, 4 patre; 41, 19 sumuntur m¹, adsumuntur m²; 53, 19 dein m¹, deinde m²; 55, 14 eius; 67, 10 ex; 75, 3 adhuc; 92, 12 ante m¹, antea m²; 118, 13 istis.

Certo deterior est lectio manus secundae hisce locis: 2, 1 concitato (?) m¹, diuturno m²; 2, 6 illo m¹, illi (?) m²; 2, 7 quo m¹, qui m²; 3, 4 loci m¹, loco m²; 5, 17 dominum meum m¹, dominatus heredem m²; 5, 22 contra somnum pro insomnia m¹, pro somno ac somnio m²; 10, 11 novitatem m¹, opus m²; 13, 9 exposta m¹, ex pasta m²; 15, 8 sq. tantum flammae ad amandum incussisset m¹, tanta flamma adamasios percussisset m²; 18, 11 hic m¹, haec m²; 19, 8 umquam m¹, eximia m²; 19, 12 orationi m¹, orationis m²; 19, 13 exercetur m¹, exerceatur m²; 20, 19 transui m¹, tra(ns)didi m²; 21, 8 male m¹, malo (?) m²; 25, 18 et m¹, id m²; 29, 14 catachannam m¹, catachansam m²; 39, 2 hoc m¹, huc m²; 40, 13 futurum m¹, factum (?) m²; 41, 19 plerumque m¹, plerisque m²; 42, 7 ac A Vm¹, et Vm²; 43, 16 locum m¹, lucum m²; 58, 8 labere m¹, labare m²; 60, 19 quom m¹, quod m²; 62, 2 pituitosus m¹, pituita ipsus (?) m²; 72, 7 genus m¹, genui m²; 74, 7 et del. m²; 79, 21 propria

m¹, proprio m²; 85,17 portum m¹, Porcium m²; 95,10 an m¹, ac (?) m²; 114,23 lubens m¹, fervens m²; 134,3 Coelius m¹, Caelius m²; 141,3 quam m¹, quod m²; 148, 13 tutum m¹, tuta m²; 174, 20 id te m¹, item m²; 176,3 laudatoris m¹, praedicatoris m²; 178, 4 fugit m¹, fallit m²; 181, 1 in m¹, et m²; 183, 5 adamari m¹, amari m²; 184, 11 comflictatus m¹, commoratus m²; 190, 22 Isidori Lusiae m¹, asidurasusia (?) m²; 192, 1 bacis m¹, baca m²; 193, 8 antequam decurio m¹, ante quis curio m²; 193, 17 perconstare m¹, testibus instare m²; 213, 7 nescio si m¹, nisi m²; 215, 16 incomtius m¹, incautius m²; 215, 22 non del. m²; 230,4 tamen m¹, attamen m²; 231, 10 quisque m¹, cuiusque m²; 237, 1 animam m¹, auram m²; 242, 1 haec ita dicerent m¹, haec dixissent m²; 242, 2 aperte m¹, aperta m²; 242, 7 composita m¹, compositi m²; 245, 27 $\delta \eta$ m¹, $\tau \eta$ m². vocabula a manu secunda addita supervacanea videntur his locis: 19, 1 lebigata habeat; 21, 2 is; 27, 13 aliqua; 37, 13 in; 37, 19 ut; 42, 7 callide; 57, 4 A.; 112, 16 ipse.

Multi sunt loci quibus clarius perspicere possis lectiones manus secundae non esse vere varias lectiones, sed potius exornationes vel explanationes vel accommodationes ad sermonis consuetudinem.¹)

Scholiastae verba olim margini adscripta fuisse puto explanationes quales sunt p. 5,17 dominatus heredem m², dominum meum m¹; 5,22 ad tua addidit m²; 15,13 ad Scipioni addidit minori m2; 15, 15 ad Aelii addidit ex Baecola m2; 18, 12 ad eloquentiae addidit suasoriae m²; 20,7 ad Polemonem addidit peripateticum m²; 29,3 ad sexaginta add. libros m²; 61, 16 ad frustra add. mittis m²; 178, 1 ad tropos add. multi generis m²; 212, 23 ad Balcia Tauri fortasse scholion est ad retro; 242, 5 ad delphino add. pisci m². alibi correctura manus secundae nihil aliud esse videtur atque explanatio quaedam vel vox usitatior: 3,7 putasne ullus non admisit m² et correxit post certe nullus; 5, 1 passim m¹, sparsim m²; 6, 13 faciunt m¹, efficiunt m²; 9, 5 petam m¹, plagam m²; 26, 17 alia fortasse addidit m², ut indicaret de alia epistula nunc agi atque antea; 29, 3 inibi m¹, in eo m²; 36, 15 et m¹, set m²; 60, 20 mittes m¹, mittito m²; 61, 16 mittis add. m²; 63, 6 me ad converto add. m²; 67, 10 ea re m¹, ex ea re m²; 102, 5 capies m¹, capere potes m²; 118, 11 tam (quod vim adversativam non habere videtur) manus secunda non intellexit et in tamen correxit; 130,12 immissis m¹, remissis m²; 157,11 dignitati servire quin m¹, dignitate sublata (?) servire posse si m², quae explanatio minus idonea videtur; 158,4 undarum m¹, aquarum m²; 182, 5 pessime (= valde) non intellexit m² et scripsit aptissime; 182, 10 pervenit est verbum inpersonale, quod non admisit m² et correxit pervenisti; 185,22 et m¹, etiam m²; 189,21 verumne m¹, falsumne m²; 236,1 hoc idem m¹, hocne m²; 241, 4 partis m¹, paratis m²; 242, 3 est locus memorabilis: bisu m¹ in visu correxit m², tum suprascripsit aspectu. veras coniecturas habemus 6, 12 lacu m¹, agro m²; 146, 2 inedita m¹, insolita m².

Alibi manus secunda aut eius exemplum textum adornare voluit, non solum scribendo prorsus pro prosus, rursum pro rusum, mehercule pro mercule (p. 62, 11), poetari pro poetare (30, 11, nisi est error manus primae), sed etiam mutando constructionem syntacticam aut stylisticam. sic praebet coniunctivum potentialem pro indicativo p. 13, 19 aestimas m¹, aestimaveris m²; 37, 20 putas m¹, putes m²; 184, 5 scis m¹, scias m²; 188, 2 possum m¹, possim (?) m². sed et alia: p. 10, 19 ibi transposuit; 11, 11 in enuntiato interrogativo nonne pro non scripsit; 13, 7 detrahitur m¹, detrahetur m²; 36, 24 conprobabis m¹, probabis m² ut repetitio evitetur; 37, 17 dicendum m¹, dicendum est m²; 60, 20 mittes m¹, mittito m²; 63, 6 me add. m²; 157, 16 deliberarent m¹, deliberantis induceret m².

¹⁾ Cf. A. Garzya, Maia 10, 1958, 334 de manu secunda: 'La tutta l'aria di risalire a un interpolatore sistematico e non a tradizione genuina.'

Iis locis, ubi Fronto verba scriptorum aliorum laudat, idem studium videmus vindicandi textum receptum: manus secunda semper ad vulgatas editiones recurrit, etiam ibi ubi vix defendi possunt. 6, 18 recte cum vulgata Homeri alψ' m², aιν m¹; 6,18 θύελλα m², θνλλα m¹; 6,18 φέρεν m², ἔφερεν m¹; 7,6 ίμείρετο m¹ et perperam addidit m² cum vulgata Homeri ής γαίης θανέειν. falsas lectiones manus primae corrigit m² in textu Horatii p. 20, 14 sqq.: postus m¹, potus m²; e add. m²; corruptus m¹, correptus m². maioris momenti sunt correcturae manus secundae, quibus vulgatam editionem Sallustii restituit: 98, 17 atque m¹, et m²; 99, 9 traditus m¹, traditur m²; 100, 4 insequerentur m¹, sequerentur m²; 100, 8 munere m¹, munire m²; 100, 22 his m¹, eis m²; 101, 1 Graecis Latinis m¹, Graecis et Latinis m². notabilis locus est p. 98, 6: manus prima cum codicibus Sallustii habet ferire (idem habuisse videtur exemplar manus secundae, quippe quae nihil mutaverit), sed in alio caedere legebatur.

De lectionibus quae *in alio* aut *in aliis* inveniebantur idem fere dici potest atque de lectionibus ipsius manus secundae: modo sunt meliores quam primae, modo deteriores, modo ambiguae.

Meliores sunt p. 4, 3 extare recte m², extra m¹, legitur in alio pro extra rationem extare rationem; 10, 3 nego m^1 , in alio: ne ego; 15, 10 quod m^1 , in alio: quot m^1); 15, 15aut Adurselii (?) m¹, in alio: Plautii; 16, 2 nihil m¹, alius: nihili; 18, 9 praepollet m¹, in alio: praevalet et praepollet; 18, 12 recta eloquentia m¹, in aliis: rectae eloquentiae; 19,16 lectionum m¹, in alio: lectione; 21, 10 morum mea m¹, in alio: mea (sine morum); 29, 1 vespere m¹, in alio: vespera, ut apud Charisium; 40, 22 bonorum m¹, in alio: honorum; 60, 12 pacem m¹, alibi: apicem; 61, 5 gravissime m¹, in alio: carissime; 85, 11 exhibent m¹, in alio: eximent; 104, 6 de ex m¹, ex m², de in aliis; 130, 8 sata m¹, in alio: fata; 130, 9 depista m¹, alius: depicta; 134, 1 inaesualis m¹, in alio: inaequalis; 140, 1 acitis m¹, in alio: scill placitis; 158, 2 lustrantibus m¹ ex alio: quiritibus; 158, 5 qui m¹, in alio: qui est recte, et item in alio: ubi; 161,9 parte m¹, in alio: adipisci recte additur (cf. 164, 20 depicisci); 176, 22 scribtitantem m¹, in alio: scribtitantium; 177,8 eduxerit m¹, in alio: perduxerit; 177,15 adtentum m¹, adtentus alius; 177, 18 resolatus (?) m¹, in alio: consolatus; 181, 14 conti m¹, in alio: contenti; 182, 15 in alio: te quod omiserat m¹; 184, 5 saepe m¹, in alio: perperam 185, 19 meruerit m¹, in alio: meruerat; 186, 2 discrit m¹, in alio: dixerit; 187, 2 sesebo m¹, in alio: servabo; 187, 4 diliges m¹, in alio: diligenter; 187, 18 spectate m¹, in alio: spectator; 188, 3 intellegent asylo ut m¹, in alio: recreari (recte) asinario (perperam); 191, 19 arbori m¹, in alio: arborisque; 192, 16 subiacentia m¹, in alio: absentia; 192, 16 gneus m¹, in alio: adgnatis: 193,17 pestus m¹, in alio: certus; 194,9 quantum m¹, in alio: quantulum; 204, 2 disciplinae m¹, in alio: tamen disciplina; 214, 4 et m¹, alius: in (i. e. et in); 241, 12 autscultaret m¹, in alio: auscultaret; 241, 13 citharam m¹, in alio: ceteram: 241, 19 in alio: ac (scil. additur); 241, 24 accipi m¹, in alio: acciri; 254,18 $\varphi v \tau o \eta v \text{ m}^1$, in alio: $\varphi v \tau \tilde{\omega} v$ (?).

Ambiguae lectiones in alio sunt hae: p. 5, 2 at m¹, in alio: at vero; 16, 1 A(p) pelles m¹, in alio: A pella²); 19, 7 facies m¹, in aliis: tu facies; 19, 7 modo temperamentoque optimo m¹, in aliis: optimo modo ac temperamento; 20, 18 versus m¹, in alio: versus iam; 31, 8 plane m¹, alibi: sane; 48, 19 itaque m¹, ita in alio; 62, 20 matercula m¹, in alio: matercella; 141, 21 rem m¹, alius: res; 141, 22 veverum m¹,

¹⁾ Minutissimas quoque res manum secundam non neglexisse manifestum est et hic et alibi, et rursus animadvertimus hanc manum accuratissime egisse: non correxit quod, quia in suo exemplari eandem lectionem invenerat, sed solum adnotat in alio quot legi.

²⁾ Cf. Geryona p. 59, 5.

verum m^2 ; in alio: at; 157,5 comvenientes m^1 , in alio: hoc convenientes; 191,19 arbor m^1 , in alio: arbos; 195,15 poeniendum m^1 , in alio: puniendum; 241,17 praevortit m^1 , in alio: praevertit.

Quamquam haud paucae lectiones in alio vitiosae sunt, tamen corrector sua arte dignus eas omittere noluit: 10,6 vix m¹, in alio: mox; 10,11 argutam m¹, in alio: astutam; 19,5 quibus purpura et cocco uti m¹, in aliis: purpura veluti (?); 19,11 pepererit m¹, in alio: reperiam; 20,6 exhibuisti m¹, in alio: exhabuisti; 21,2 ait m¹, in alio: is (ait); 28, 12 subsentatores m¹, in alio: subtentatores; 30, 18 odium m¹ = odeum m², in alio: otium; 51, 16 desiderio tuo m¹, in alio: desiderii tui (voluitne desiderio tui?); 62, 10 ergo m¹, in alio: ego; 65, 26 levior m¹, in alio: leviter; 98, 6 ferire m¹ cum codd. Sallust., in alio: caedere; 147, 10 longe m¹, in alio: longae; 157, 13 examinat m¹, in alio: examinentur; 158, 3 Tiberis est Tusce m¹, ex alio: Tiber es procax; 158,5 qui m¹, in alio: qui est (recte), at in alio: ubi (perperam); 177, 1 si cupio (pro cum Pio) familiarius egeris m¹, in alio: si properabis cum Pio familiarius agere; 177, 19 honore m¹, in alio: familiaritate; 188, 3 intellegent asylo ut m¹, in alio: recreari (recte) asinario (perperam); 188, 4 epistolicotata m¹, in alio: epistulicotata; 192, 9 neglegere m¹, in alio: neclegere; 195, 1 aptius m¹, in alio: (aptius) quam; 241, 22 miraculo m¹, in alio: miracula.

Supra vidimus correcturas manus secundae textum hic illic explanasse vel adornasse et pro elocutionibus minus usitatis usitatiores restituisse. idem factum est haud paucis locis, ubi ex alio lectio varia profertur. tales lectiones vix ipsius Frontonis retractationi debemus, quippe qui epistulas suas non ediderit¹), sed nescio cui grammatico posterioris aetatis.

Scholiastae explanationes habes p. 4, 18 educantur m¹, in alio: evocantur; 6, 12 lacu m¹, agro m², in alio: ipsa nebula; 9, 14 facultate fandi, in alio: eloquentia; 9, 14 eleganti m¹, in alio: (eleganti) oratione; 10, 9 coniciendo manus secunda aut eius exemplum textum quem non intelligebat sanare conata est: alio modo (non modō) m¹, in alio: mox; 10, 9 ad negotium opus sibi esset m¹, in alio: arcesseretur; 10, 15 periculum m¹, in alio: (periculum) publicum; 14, 22 ex alio additur in Portunio et in templo; 18, 11 oratoris m1, in alio: lecti (oratoris); 19, 4 colore muliebri m¹, in aliis: colore effeminata; 19,4 purpuream m¹, in aliis: purpureo colore; 19, 8 eloquentiam m¹, eloquentia m², in alio: eloquentiae perfectae; 19, 14 tolutim m¹, in alio: palestrice levando pedes; 19, 15 isa m¹, ita recte m², alius: haec ibsa; 20, 7 philosophum m¹, in aliis: Polemonem; 53, 12 unguirum m¹, unguium recte m², in alio: dolorum; 141, 5 eloquentiam vero multi in caelo diligunt m¹, in alio: verum in caelo eloquentiam diligunt dii; 157, 16 Gallicanus m¹, ex alio: oratoriae magister et iterum in alio: oratoriae magister; 158, 1 sq. eodem hoc verbo m¹, in alio: graviore sensu; 158, 2 exclamavit m¹, ex alio: peroravit; 158, 5 postquam m¹, retro iam m², ex alio: retro ad arida, et ex alio: sensu duro pressit; 158,5 omnibus recte m1, omnibus aquis est m², ex alio: omnium aquarum; 158,5 princeps recte m¹, ex alio: fluvius princeps fere Italiae; 158, 5 ovilia (?) m1, in alio: urbis Romae saxis Palatini inhabitasse feruntur; 177, 18 serio (?) m¹, in alio: prope villam Hadrianam; 180, 16 orationem istam pro Bithynis m¹, alius: Asianis testamentis; 189, 5 complectendae m¹, in alio: exercendae; 241, 16 carminis fine m¹, in alio: carmine finito. semel eadem explanatio et in codice manus secundae et in alio legitur: 158,2 sq. factum est opus inexsuperabile m¹, facta est canalis tali mole praestabilis m², in alio: facta est canalis tali mole praestabilis.

Textum adornare vel elocutiones usitatiores restituere grammaticus voluit his

¹⁾ Cf. infra p. LIX.

locis: 8, 16 crocus m¹, in alio legitur crocum; 10, 13 coepi m¹, in alio: coeperim¹); 18, 12 sq. eaque delenimenta...ne m¹, in aliis: neque ea delenimenta; 19, 1 mulcendis volgi auribus m¹, in aliis: auribus audientium mulcendis; 19, 3 sq. vestem... delicatam esse m¹, quem acc. c. inf. notabilem non admisit grammaticus: in aliis: vestis... delicata potius; 19,9 sq. te studio exerces et labore m¹, in aliis: ⟨studio et⟩ labore te exerces; 26, 15 incitaverint m¹, in alio: incenderint; 60, 9 adtinet m¹, in alio: pertinet; 62, 16 conchim m¹, in alio: concham; 63, 20 dixero m¹, in aliis: dicas; ad coniecturas quoque decurrit grammaticus: 10, 6 vix recte m¹, in alio: mox; 19, 1 cum multo ac magno dedecore m¹, in alio: labore cum (multo etc.); 48, 16 qua tum recte m¹, quantum m², in alio: quantam; 20, 8 plurium codicum archetypus habuit tu dicas, quod in iudicas recte mutavit Buttmann, at in alio: existimas.

9. De manu tertia

Cum initio saeculi nostri codex ablutus refectusque esset, Edmundo Hauler contigit ut tertiam manum detegeret saeculi sexti exeuntis, ut videtur. haec quoque manus cursivis litteris scripsit, sed pauca tantum adnotavit: sunt correctiones quarum de origine nihil constat. unam adnotationem grammaticam praebuit in margine p. 4, 15.

10. De foliis ordinandis

Editori magnum opus est et arduum restituere ordinem foliorum, quem qui codicem rescripsit confudit. praeterea cum multa folia legi non possint, alterius paginae finem cum alterius initio coniungere non possumus neque supersunt omnes praescriptiones foliorum notaeque quaternionum, quae nobis hac in difficultate subsidio esse possent.

In editione principe, cum partem Vaticanam nondum invenisset, Mai folia neglegentius ordinavit, ita ut etiam epistulas quae in uno eodemque folio leguntur distraxerit. quod cum Niebuhr animadvertisset, in editione sua pristinum ordinem restituere conatus est²), sed neque ipse codicem inspexerat neque scire poterat, quid adhuc in bibliotheca Vaticana lateret, quo factum est ut nova eius editio hac in re haud multum effecerit libellumque invectivum in talem editionem Mai scribere potuerit.³) postquam autem Mai partem Vaticanam codicis repperit, in secunda editione a quaternionum notis proficiscens epistulas meliorem in ordinem redigere potuit.⁴) post eum Samuel Adrianus Naber ordini foliorum omnem operam dedit⁵) et nonnulla feliciter correxit, pro mea parte in editione priore pristinum ordinem foliorum restituere temptaveram, sed

¹⁾ Cf. quae dixi de coniunctivo supra p. XL.

²⁾ Cf. Niebuhr XII; titulo editionis suae addidit 'meliorem in ordinem digestas'.

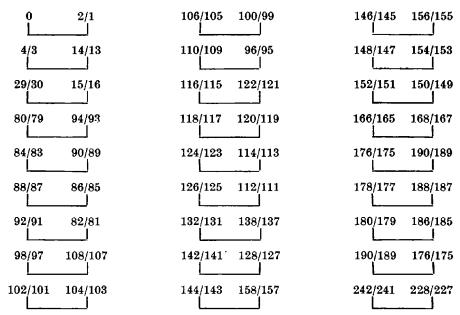
³⁾ Qui inscribitur De editione principe Mediolanensi operum Frontonis commentatio, in libro: Cicero Ambrosianis codicibus illustratus et auctus, Mediolani ²1817, 11 sqq.

⁴⁾ Notas quaternionum a se lectas dedit p. XIIIIsq. et in margine editionis.

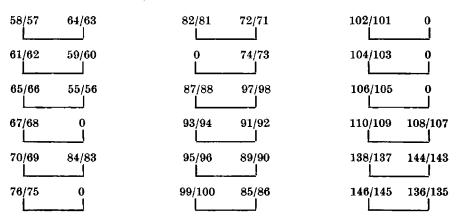
⁵⁾ Cf. Naber XIV-XIX.

Bernhardus Bischoff¹) postea demonstravit me neglegentius quam par esset rem tractavisse. cum neque argumenta singularum epistularum neque temporum ratio in foliis ordinandis magno usui sint, duae tantum res nos docere possunt, quis sit verus ordo: paginae in uno bifolio co-haerentes et nota quaternionum. ut vero codex Ambrosianus et Vaticanus purgaretur et levigaretur, bibliothecarii bifolia in duas partes dissecuerunt.²) at Naber³) nobis conspectum foliorum cohaerentium reliquit, unde posteritas noverit, quae paginae ad unum et eundem quaternionem pertineant.

In codice Vaticano paginae hoc modo cohaerent:

et in codice Ambrosiano hoc modo:

¹⁾ Der Fronto-Palimpsest 12 sqq.

²⁾ Vide infra p. LXIXsq.

³⁾ XIV sqq.

148/147 134/133	266/265 272/271	350/349 348/347
149/150 163/164	268/267 270/269	352/351 346/345
155/156 157/158	276/275 262/261	374/373 388/387
161/162 151/152	278/277 292/291	378/377 384/383
180/179 166/165	280/279 290/289	380/379 382/381
182/181 196/195	282/281 288/287	386/385 376/375
216/215 226/225	296/295 306/305	394/393 400/399
218/217 224/223	302/301 300/299	396/395 398/397
222/221 220/219	304/303 298/2 9 7	402/401 392/391
228/227 214/213	308/307 294/293	404/403 390/389
229/230 243/244	320/319 314/313	412/411 414/413
238/237 236/235	322/321 312/311 	418/417 408/407
239/240 233/234	0 324/323 	420/419 406/405
241/242 231/232	330/329 336/335 	422/421 436/435
246/245 260/259	332/331 334/333 	426/425 432/431
252/251 254/253	338/337 328/327 	430/429 428/427
256/255 250/249	340/339 326/325	434/433 424/423
258/257 248/247	342/341 356/355	444/443 446/445
264/263 274/273	344/343 354/353 	

Quaterniones codicis Frontoniani ex quattuor magnis foliis constant, quae ita complicabantur, ut octo folia vel sedecim paginas efficerent faciesque singulorum quaternionum carnosa esset. ^{1}) notae quaternionum (littera $\tilde{q}$ cum numero) in dextro angulo inferiore sunt. quae adhuc legi possunt, sunt hae:

¹⁾ Cf. Lowe, Cod. Lat. ad tab. 27; Bischoff, Der Fronto-Palimpsest 12sqq. quaternionis paginae ita componuntur, ut facies carnosa semper carnosae et facies pilosa semper pilosae opponatur.

A 92: $\tilde{q}$ II	$\mathbf{V}$ 99: $ ilde{q}$ XI	A 333: $\tilde{q}$ XXXII
A 56: $\tilde{q}$ III	V 95: $\tilde{q}$ XII	A 293: $\tilde{q} XXXIII^6$)
V 167: q̃ IIII	A 405: $\tilde{q} XXVI^2$)	A 305: $\tilde{q} XXX\langle V \rangle^6$)
$V 111: \tilde{q} VII^1)$	A 389: $\tilde{q} XXVII\langle I \rangle^3$)	A 273: $\tilde{q} XXXVI^7$)
$V 227: \tilde{q} VIII^1)$	A 381: $\tilde{q} XXX^4$)	A 253: $\tilde{q} XXXVIII^8$)
V 187: q̃ VIIII	A 353: $\tilde{q} XXXI^5$)	A 213: $\tilde{q} XXXX^9$)
		A 133: $\tilde{q} XXXXII^{10}$)

ultima nota quaternionis, si recte vidimus, exstat in A 133 (p. 251, 2); tum sequuntur octo paginae, id est dimidius quaternio, usque ad felicter p. 255, 6. habebat igitur codex Frontonianus XLII quaterniones et dimidium, id est 340 folia vel 680 paginas, quarum paginarum in Vaticano 106 supersunt, in Ambrosiano 282¹¹); perierunt ergo 292 paginae. memorandum videtur non solum in A 73 (p. 255, 6) felicter manum secundam scripsisse, sed etiam in A 152 (p. 248,12) post epistulam Graecam Frontonis ad Appianum. quod propterea fecisse videtur, quia eae tres epistulae quae post illam ad Appianum sequuntur (est Logos, uti dicunt, eroticus cum duabus epistulis introductoriis, quarum prior iam legitur inter epistulas ad M. Caes. lib. III et nunc in fine repetitur litteris minoribus scripta) non in omnibus codicibus exstabant.

¹⁾ Et Mai et du Rieu hanc notam legerunt; codice obscurato Ehrle, Codices e Vaticanis selecti III, 8 nihil dispicere potuit, neque Studemundo neque Haulero perspicua erat. in V 111 Hauler $\hat{q}$ XVII legere sibi visus est, quod verum esse non potest.

²⁾ Hanc notam primus vidit Bischoff 15.

³⁾ Mai et du Rieu et Hauler legerunt XXVII; at Bischoff post duas hastas tertiam fortasse vel etiam quartam exaratam fuisse putat, i. e. XXVIII aut XXVIIII. ef. infra p. LIII.

⁴⁾ Sic du Rieu et Bischoff; Mai notam non vidit. Hauler legit $\tilde{q}$ XXXI, sed ultima hasta minus certa est: fortasse id quod in adversa pagina scriptum fuit chartam penetravit.

⁵⁾ Sic Hauler, Miltner, Bischoff; Mai in schedis suis habebat $\tilde{q}$ XXXX, et Maio Romae degenti Petrus Mazzuchelli (cf. Mai in edit. secunda 260, 2) affirmavit in A 353 legi $\tilde{q}$ XXX, cui du Rieu assentitur. at iam Naber 169, 2 viderat legendum esse $\tilde{q}$ XXXI, quia $\tilde{q}$ XXX iam in A 381 exstat.

⁶⁾ Ita dubitanter Hauler, qui iterum $\tilde{q}$ XXXIII legere sibi visus est in A 305, quo loco $\tilde{q}$ XXXV fuisse mihi veri simile est.

⁷⁾ Sic Mazzuchelli et du Rieu. Mai in schedis suis habebat $\tilde{q}$ XXXV. Hauler vidit $\tilde{q}$ XXXVI vel XXXVII vel XXXVIII vel XXXIIII; cf. et infra p. LVI adn. 3.

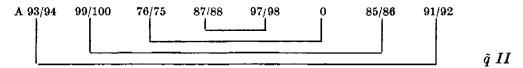
⁸⁾ Ita Mai et Hauler; du Rieu et Brakman, Frontoniana II, 12, niĥil dispexerunt. Naber 214, 4 coniecit legendum esse $\tilde{q}$ XXXVII; cf. infra LVII adn. 2.

⁹⁾ Hanc notam solus du Rieu vidit.

¹⁰⁾ Ita corrigo quod Hauler legere sibi visus est XXXVII; inde enim ab A 213, ubi $\tilde{q}$ XXXX legitur, duo quaterniones sunt.

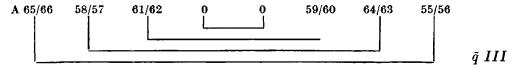
¹¹⁾ Cf. supra p. XXIV.

Primus quaternio, i. e. 16 paginae, initio desunt; secundus praeter unum folium mansit:

in titulo epistulae Ad M. Caes. I 2 (p. 1, 9) Studemund¹) legere sibi visus est M. Caesar Imp. Frontoni / magistro meo I. quod si verum esset, indicaretur initium epistulae primae vel libri primi. sed Hauler²) umbram fugacem istius numeri non a scriba Frontoniano profectam esse arbitratur.

In tertio quaternione Naber folia ita distribuit:

certum est A 65/66 55/56 folium esse externum, quandoquidem A 65 sequitur

post A 92 et A $\overline{56}$ habet notam quaternionis, praeterea constat A $\overline{55}$ statim post A $\overline{63}$ sequi, unde statuere possumus A $\overline{58/57}$ 64/63 secundum folium quaternionis

fuisse. cum A 61 statim post A 57 et item A 55 statim post A 63 sequantur, A 61/62 59/60 tertium folium quaternionis esse debet. folium intimum periisse putat

Naber, cum inter A 62 et 59 maior sit lacuna. at difficultates exstiterunt: in fine A 66 (p. 13, 2) Hauler legit $et\langle iamsi\rangle$ sua multi exempla, quibus verbis succedere vix potest quod legitur in primo versu A 58 de funere aliquid addamus. itaque Hauler lacunam duarum paginarum post A 66 statuit, quod propterea verum esse non potest, quia A 58/57 64/63 secundum folium esse quaternionis vidimus. Hauler

igitur erravit et et (iamsi) sua multi exempla vera lectio esse non potest; ceterum in schedis ineditis haec verba incerta esse idem Hauler fatetur. folii autem deperditi medii fortasse pars est dimidium folium A 67/68 quod legi non potest.

Est et alia difficultas, ubinam desinat Ad M. Caes. lib. I et incipiat lib. II. apud Maium secundus liber incipit ab ea epistula quae in hac editione est II 2 (p.17,16)³), quod duplici de causa fecit, et quia II 2 a Frontone consule scripta est — omnes epistulae secundi libri Frontone consule scriptae esse videntur — et quia epistula Graeca quae sequitur (II 3 p. 21) cum foliis secundi libri cohaeret. Naber contra secundi libri initium in lacuna posuit post V 165 (p. 23, 18). ego in priore editione Naberum secutus sum, sed nunc una cum aliis⁴) credo argumenta Maii maiora esse

2) In apparatu critico speciminis editionis inediti, quod imprimendum curavit Lipsiae anno 1899.

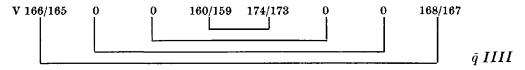
¹⁾ Epistula critica XXVIII.

³⁾ In lacuna quae est in medio quaternione III inseruit epistulam Ad M. Caes. III 9 et epistulas 7 ac 8 Additamenti et epistulam ad Herodem Atticum scriptam; quae omnia capere non posse quattuor paginas deperditas manifestum est.

⁴⁾ Th. Mommsen, Die Chronologie der Briefe Frontos, Hermes 8, 1874, 199; C. Brakman, Frontoniana II, 27; R. Hanslik, Die Anordnung der Briefsammlung Frontos, Commentationes Vindobonenses 1, 1935, 23.

quam ut neglegantur. cum autem in priore laterculo A 60 epistula II 2 huius editionis (p. 17, 16) statim post epistulam Graecam ad Herodem scriptam sequatur, etiam haec epistula Graeca secundo libro attribuenda est, quod neque Mai neque ceteri animadverterunt. praeterea Hauler in schedis ineditis titulum paginae A 55 ita legit: ad.....lib. II, unde apparet A 59/60 et 64/63 eiusdem libri esse. tali autem divisioni unum obstat: epistula ad Herodem (II 1) appendix esse videtur epistulae Ad M. Caes. I 6.¹) sed fortasse in lacuna ante Ad M. Caes. II 1 fuit epistula Marci (quae revera prima secundi libri fuit), qua Frontonem iterum hortatus est, ut consolatorias litteras ad Herodem scriberet. manifestum enim est Frontonem has litterulas invitissimum scripsisse.

Quaternionis quarti nonnulla folia scriba Actorum Concilii Chalcedonensis abiecit; quae restant ita coniunguntur:

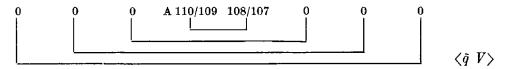

V 166/165 168/167 folium externum fuit, nam V 166 statim post A 56 sequitur et in V 167 est nota quaternionis. V 160/159 174/173 intimum folium est, quia V 174

statim post V 159 sequitur. in lacuna post V 165, quae partim expletur textu Additamenti ita ut revera lacuna trium paginarum sit, Mai alteram epistulam ad Domitiam Lucillam (II 15 p. 32) posuit; Naber omnes epistulas Graecas in Additamentum reiecit. Maium propterea secutus non sum, quia epistula Graeca II 15 appendix epistularum II 13 et 14 esse videtur, cum epistula Graeca II 3 appendix epistulae Frontonis II 2 sit.²) praescriptio quae exstat in margine superiore A 168 (p. 27) docet hanc paginam secundi libri Ad M. Caes. esse.

Quinti et sexti quaternionis haec folia supersunt: A 110/109 108/107, quod est folium intimum, cum A 108 statim post A 109 sequatur (p. 31,8), et duo folia dimidiata: A 102/101 et A 106/105.

Mai folia ita ordinavit:

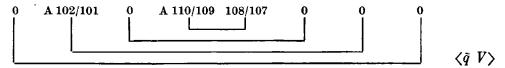
folia A 102/101 et A 106/105 sexto quaternioni attribuit. Naber Maium sequitur, sed eidem quaternioni sexto addidit folium dimidiatum A 104/103, perperam tamen, nam hoc folium dimidiatum continet duas epistulas ex corpore epistularum Ad M. Antoninum Imp. (p. 95-96), ut infra videbimus. Mommsen³) paginas

¹⁾ Cf. p. 13,15 volo ut illi aliquid quod ad hanc rem adtineat pauculorum verborum scribas.

²⁾ Cf. p. 21, 12 epistulam matri tuae scripsi, quae mea inpudentia est, Graece, eamque epistulae ad te scriptae inplicui.

³⁾ Chronologie 199 et 211; consentit Hanslik, Anordnung 26 sq.

A 102/101 quinto quaternioni attribuit, ne Marci epistula II 8 (p. 28) longius abesset ab epistula Frontonis II 2 (p. 17), cui respondet.¹) hoc igitur schema habemus:

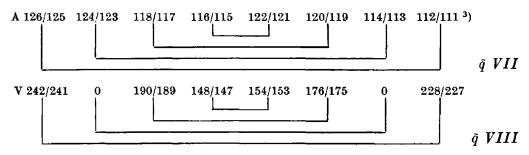

duae epistulae quae leguntur in A 107 (p. 32) agunt de die natali Domitiae Lucillae celebrando, cui Cratia Frontonis uxor interfuit. in epistularum Additamento, i. e. in quaternionibus XLI et XLII, exstat epistula Graeca Frontonis ad Marci matrem die eius natali scripta, ubi Fronto dolet se cum uxore venire non potuisse. quam epistulam appendicem fuisse epistularum Ad M. Caes. II 13 et 14 mihi persuasum habeo, suo loco post A 107 nunc deperditam.2) hanc epistulam tres fere paginas occupare in Additamento videmus; epistulae autem Ad M. Caes. II 14 (p. 32, 16 sq.) prima tantum verba in extrema A 107 asservantur. probabile igitur videtur ex numero sex paginarum post A 107 deperditarum tres fuisse cum epistula II 14 et iterum tres cum epistula Graeca ad Domitiam Lucillam data. ita imaginem quamvis adumbratam quinti quaternionis finximus. in sexto vero difficultates etiam maiores sunt. ex eo quod supra diximus veri simile est A 106/105 quaternionis sexti esse, atque eo magis quod margo superior A 106 praescriptionem Caes. Lib. II habet; sed quo loco quaternionis hoc folium ponendum sit, nescimus. in eodem quaternione fortasse olim fuit Logos qui dicitur eroticus una cum altera epistula Latina introductoria, nam et altera introductoria nunc, praeter in Additamento, in libro III Ad M. Caes. exstat (p. 42, 5). quod cum nimis incertum sit, ea in Additamento (p. 249-255) manere malumus. ita quaternionis sexti nihil nisi hoc superest:

$$\begin{array}{cccc} A & 106/105 & 0 \\ & & & & & & & \langle \tilde{q} & VI \rangle \end{array}$$

quamquam epistulae Ad M. Caes. II 16-19 (p. 34 sq.) non *Frontoni consuli* inscribuntur, tamen eas secundi libri esse constat, nam A 106 praescribitur *Caes*. $Lib.\ II.$

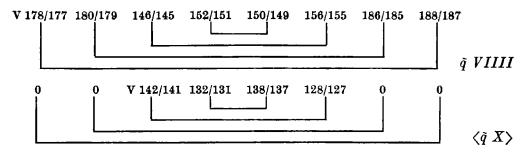
Finis libri secundi et initium tertii sine dubio in sexto quaternione post A 106/105 (p. 35, 12) fuerunt, nam sequens quaternio septimus totus libri tertii est. iam in solido stamus:

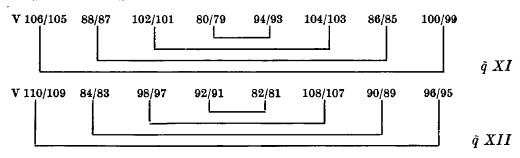
hoc in quaternione unum folium periit, ut bis lacuna binarum paginarum exstiterit. in V 175 incipit Ad M. Caes. Lib. IIII (p. 53); cuius libri cum praesto sit index epistularum, apparet solum initium primae epistulae periisse.

¹⁾ Cf. p. 29, 5sq. cum p. 20, 6sqq.

²⁾ Ita quoque iudicat Hanslik, Anordnung 27.3) Naber XVI falso V 111 ante V 112 posuit.

indice iuvante novimus initio huius quaternionis periisse epistulam Ad M. Caes. IV 9 et totam fere IV 10. in V 137 (p. 69) liber quintus incipit. ex indice libri statuere possumus post V 127 epistulas brevissimas V 4-20 periisse.

Inter quaterniones XII et XXV hiat ingens lacuna, sed nonnulla folia nobis restant cum epistulis Ad M. Antoninum Imp. et Ad L. Verum Imp. libri Ad L. Verum Imp. in quaternione XXII vel paulo ante initium ceperunt, ut infra demonstrare conabimur. Charisius¹) memorat Ad Antoninum librum V et, si tot fuerunt libri Ad M. Antoninum quot Ad M. Caesarem²), singuli libri erant fere 31 paginarum³), qui numerus bene ad libros Ad M. Caesarem quadrat, ubi libri fere 35 paginas continent.⁴) folia quae supersunt e libris Ad M. Antoninum Imp. sunt haec: folium dimidiatum A 104/103, ubi in fine A 103 (p. 96, 10 sqq.) est subscriptio perturbata Epistularum M. Frontonis Epistularum Lib. II. iam Mai⁵) et Niebuhr⁶) viderunt has reliquias esse ex libris Ad M. Antonin. Imp., sed minus recte putabant in A 103 finem primi libri et initium secundi indicari. in secunda editione Mai melius iudicavit et vidit hic esse finem

¹⁾ Vide Testimonium 26.

²⁾ Sine ullo argumento Brzoska, M. Cornelius Fronto, RE 1320, 4 'Vermutlich', inquit, 'ist die Zahl noch größer gewesen'.

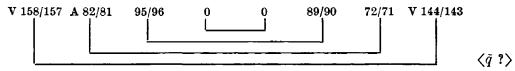
³⁾ Novem quaterniones deperditi habebant 144 pag. et adde 13 paginas quae in quat. XII sunt.

⁴⁾ Vix igitur veri simile est inter epistulas ad Antoninum et ad L. Verum Imp. umquam fuisse corpus epistularum ad Commodum Caesarem, sicut Mommsen, Chronologie 200, putabat; Brzoska 1320, 24 'Die mit Sicherheit vorauszusetzende Correspondenz mit dem Prinzen Commodus ist ganz verschwunden.' E. Champlin, The Chronology of Fronto, Journ. of Roman Stud. 64, 1974, 147 item sequitur Mommsenum.

⁵⁾ Edit. princ. II 289.

^{6) 104.}

secundi libri et initium tertii. postea Naber¹) rursus omnia perturbavit assignando hoc folium fini libri secundi Ad M. Caesarem, quia paginarum numeri (104-103) melius ad numeros A 106/105 convenirent, quae paginae sunt in fine libri secundi ad M. Caesarem, tum quia Matidia vix vitam producere potuisset usque ad Antoninum imperatorem, postremo quia verba Tum demum έγω θαρσήσω τοῖς βεβουλευμένοις, cum fuerint ab illo comprobata (p. 96, 6 sq.) de Antonino Pio, non de L. Vero dici potuissent. primum argumentum nihil valet; secundum verum non est; quod ad tertium attinet: alibi quoque Marcus ostendit se cum socio regni imbecillo quam seriosissime agere, itaque post Naberum nemo umquam credidit has duas epistulas libro Ad M. Caesarem attribuendas esse.²)

longe aliter Naber, paulo aliter ego in priore editione haec folia ordinavimus, sed ex eis quae Hauler³) publicavit nunc omnia certa sunt. praeterea idem Hauler affirmavit in schedis ineditis fuisse in V 143 notam quaternionis quae hodie legi non potest. istum quaternionem paene integrum in fine libri I Ad Antoninum Imp. posuissem, nisi index epistularum p. 86 indicare videretur ultimas quinque epistulas aliis de rebus agere quam de oratoriis, eadem de causa quaternionem secundo libro attribuere nolui et ita factum est ut eum in tertio libro posuerim (p. 96). praeterea superest folium intimum

A 239/240 233/234
$$\langle \tilde{q} ? \rangle$$

quod quarto libro assignare cogor, nam in A 239 legitur Legi emendavi (p. 104,21) et incipit nescio qui liber Ad Antoninum.

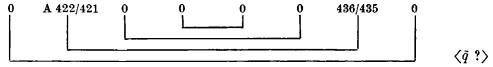
Ut haud facile est extremis foliis epistularum Ad Antoninum Imp. proprium locum investigare, item vix certo ordine prima folia epistularum Ad L. Verum Imp. collocabis. duae autem res constant: fuerunt olim duo tantum libri Ad L. Verum, nam in A 445 (p. 117, 12sqq.) legit Hauler in schedis ineditis Expl. ad Verum $Epistu\langle larum \rangle$ $pr\langle ior$ $lib \rangle er$ $\langle Incipit \rangle$ M. Frontonis Epistul. ad Verum Imp. Aurelium Caesarem alter liber.4) alter liber fere integer continuatur usque ad V 14/13 (p. 132), tum sequi-

^{1) 37, 4.}

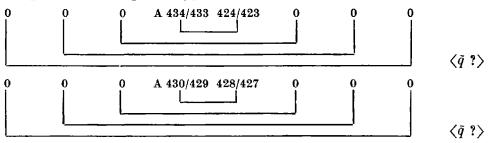
²⁾ Cf. L. Müller, Literarisches Centralblatt f. Deutschland 1868, 539; Mommsen, Chronologie 199; C. R. Haines, On the Chronology of the Fronto Correspondence, Class. Quarterly 8, 1914, 114 et in edit. II 95; Hanslik, Anordnung 27.

³⁾ Rhein. Mus. 54, 1899, 161 sqq.
4) Mai nihil nisi ad Verum et M. Frontonis ad Verum Imp. Aurelium Caesarem legere potuit, du Rieu ad Verum et M. Frontonis; Bischoff tacet. quamquam haec nomina ab eis discrepant quae Vero publice data sunt, tamen nihil mutandum censeo, cum scriptores quoque Historiae Augustae talia permiscuerint et perturbaverint. Frontonem ipsum id numquam scripsisse manifestum est.

tur lacuna sex paginarum, in qua finis secundi libri fuit.¹) sed exstant tria folia quorum nullum in ista lacuna collocari potest: constat igitur haec folia primi libri ad Verum fuisse. adhuc omnes editores haec folia secundo libro attribuerunt, sed Bernhardo Bischoff auctore nunc certiores facti sumus.²) singula folia separatorum quaternionum fuisse videntur:

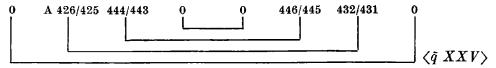
in epistulis huius quaternionis (p. 107 sqq.) de bello Parthico agitur. cetera folia eisdem de rebus agunt atque quaternio XXV: de amicitia, de morbis, de morte nepotis uxorisque Frontonis (p. 109 sqq.):

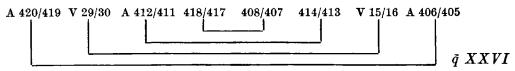
ut epistularum ordinem digereret, antiquus editor et argumentorum et chronologiae rationem habere conatus est; itaque non credo A 434/433 424/423 aut

A 430/429 428/427 id folium intimum esse quod post A 421 deest.

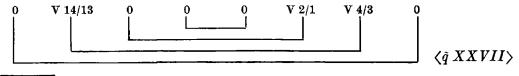
Bernhardo Bischoff debemus quod nunc certiores facti sumus de iis quaternionibus qui foliis supra memoratis succedunt:

in A 445 (p. 118) incipit liber alter ad Verum; est una longissima epistula quae duabus paginis amissis in quaternione XXVI continuatur:

notam quaternionis in $A\,405$ vidit Bischoff, iterum duabus paginis amissis haec epistula in $V\,14$ continuatur:

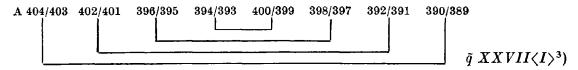
1) Cf. infra p. LIII.

²⁾ In editione sua Felecita Portalupi, quamquam Bernhardum Bischoff legit, etiamnunc haec folia secundo libro attribuit.

finis epistulae brevi post V 13 fuisse videtur, tum sequitur lacuna sex paginarum. cum V 14/13 4/3 non sit folium intimum, secundum folium quaternionis esse con-

stat et, cum textus V 1 in V 4 continuetur (p. 134, 9), V 2/1 pars tertii folii est, non folii extremi ut Naber et Hauler putabant. V 2/1 et V 4/3 (p. 133, 5 sqq.) Mai¹) et Naber libro priori ad Verum attribuerunt, sed argumentum huius epistulae plane diversum est ab eo quod habemus in epistula ad Verum: est enim adhortatio ad rhetoricam colendam, cui rei argumenta Fronto e philosophia capit. pro certo igitur affirmare audeo post V 13 fuisse finem epistulae ad Verum et initium novi corporis epistularum ad M. Antoninum Imp., quod Niebuhr De eloquentia appellavit. Hauler in schedis ineditis errare videtur, nam in V 2 se hanc praescriptionem paginae legisse testatur: Ad Imp. $\langle L. \rangle$ Aurelium Caesarem; at litteram L. quam in lacuna supplevit potius M. fuisse suspicor. quod hic quoque Marcus falso Imperator Aurelius Caesar appellatur, revoco ad nomen quod antiquus editor L. Vero dedit.²)

Sequens quaternio integer conservatus est:

quamquam non omnia folia certo inter se coniunguntur, tamen constat A 394/393 400/399 folium intimum esse⁴) et A 392 statim post 397 sequi⁵); prae-

terea pagina facie carnosa semper paginae facie carnosa opponitur et itidem pagina facie pilosa paginae pilosae. A 402 (p. 136, 10) legi non potest, sed fragmentum quod exstat in cod. Parisino Lat. 12161 p. 130 sine dubio Frontoni adscribendum est et hoc loco collocandum: adnotatio enim manus secundae in margine A 402 (p. 136, 23 sqq.) idem habet atque id quod Bischoff⁶) in cod. Parisino detexit et ignoto auctori attribuit.

In A 389 Mai et du Rieu et Hauler legerunt notam $\tilde{q}$ XXVII, sed Bischoff post hunc numerum unam hastam vel etiam duas dispicere sibi visus est, cum autem numerum XXVII coniectura probabili iam quaternioni praecedenti attribuerimus, nunc in A 389 XXVIII scribere cogimur.⁷) post hunc quaternionem Naber duos quaterniones (finge nunc potius unum) sine vestigio periisse statuit; nam quaternionem XXX qui post lacunam sequitur ita ordinandum esse putabat:

¹⁾ In edit. secunda 170 a; at statuit nomine Veri Marcum designari; idem Haines II 47, 2: 'it reads like a letter to Marcus'; K. Vretska, Anzeiger f. d. Altertumswiss. 11, 1958, 19.

²⁾ Cf. supra p. LI adn. 4.

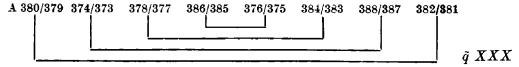
³⁾ Cf. supra p. XLVI.

⁴⁾ Vide p. 139, 15.

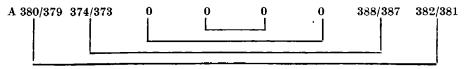
⁵⁾ Vide p. 141, 13.

⁶⁾ Der Fronto-Palimpsest 29. antea hoc de fragmento Parisino dixerat A. Feder, Studien zum Schriftkatalog des hl. Hieronymus, Freiburg 1927, 29: 'Lesbar sind nur einige Zeilen auf p. 130, die von Arius und seiner Lehre handeln.'

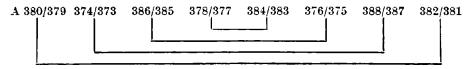
⁷⁾ Vix recte Bischoff 16, 30 putat in A 389 legendum esse $\hat{q}$ XXVII $\langle II \rangle$, et A 380 statim post 389 sequi; sic enim legit (p. 144, 3sq. et 146, 8sqq.): ego illud praedico, quom plurimos amicos in hac disciplina tenueris, nullius ante, nisi unius | Caii Sallusti trita solo $\langle$ studio vel labore $\rangle$, sensum dictu periculosum . . . protulisti. per imprudentiam verba nullius ante nisi unius paginae A 389 attribuit, quae in A 380 legantur, et praeterea sententiam atque syntaxin violare videtur.

numerum quaternionis XXX viderunt du Rieu et Bischoff; Mai et Hauler nihil certi dispicere potuerunt. sed ordo verus esse non potest; Hauler enim in schedis ineditis demonstravit textum A 377 non in 386 continuari¹) et ipse Naber, nisi temere in Maio fiduciam collocavisset, videre potuisset A 376 non statim post 385 sequi.²) praeterea Bischoff animadvertit A 378 et 383 paginas esse pilosas, cum tertii initium folii in pagina carnosa esse exspectares. duo folia ubi collocanda sint, plane constat:

nam A 380/379 382/381 externum folium est, quia in A 381 est nota quaternionis, et A 374/373 388/387 secundum folium esse necesse est, cum in A 387 De eloquentia finem habeat. ut vitiis Naberianis mederetur, Hauler in schedis ineditis ita folia ordinare conatus est:

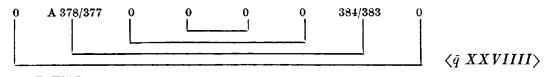

sed A 378⁻/377* 384*/383⁻³) non est intimum folium, quia textus A 377 non in 384 continuatur (p. 145, 7 sqq.), neque est secundum folium quaternionis XXX, namhunc locum iam alio folio occupavimus. itaque pro certo affirmare possumus hoc

hunc locum iam alio folio occupavimus, itaque pro certo affirmare possumus hoc folium non esse quaternionis XXX, sed XXVIIII. ubi A 386*/385- 376-/375* collocandum sit, quaestio difficilior est; aut externum folium est aut tertium, at neque

locandum sit, quaestio difficilior est: aut externum folium est aut tertium. at neque in quaternione XXX neque in quaternione XXVIIII⁴) folium externum esse potest. si tertium esset folium quaternionis XXVIIII, A 386 statim post 377 sequi deberet, sed textus prohibet. fuit igitur A 386/385 376/375 tertium folium quaternionis

XXX, ut Hauler volebat.⁵) ergo hoc modo quaterniones XXVIIII et XXX ordinamus:

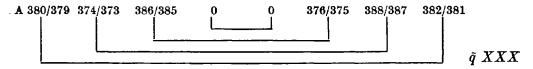
¹⁾ Cf. p. 145, 7 cum 149, 7.

2) Vide p. 150, 14 sq.

4) Nam A 389 (p. 144, 4) non continuatur in A 386 (p. 149, 7).

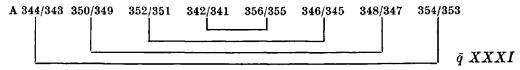
³⁾ Asterisco faciem carnosam, lineola faciem pilosam indico.

⁵⁾ Unde efficitur ut p. 149, 5sq. id quod in fine A 373 legimus (vere adhoc rectissimum e(st)) excipiant verba antibi sae in A 386; sed finis paginae incertior est quam ut id excludat.

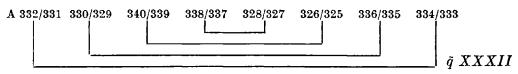

in fine paginae A 387 explicit De eloquentia et incipit De orationibus, nam hic habemus subscriptionem quae ex parte interiit.¹) titulus autem libri De orationibus exstat in A 351 (p. 160, 15).²)

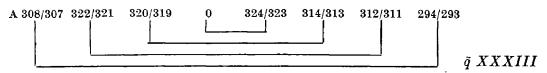
Postquam Mai res perturbavit, Naber folia sequentis quaternionis ita recte ordinavit:

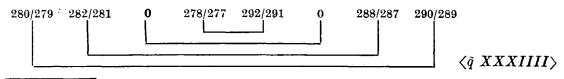
in A 351 (p. 160) explicit De orationibus liber qui unam epistulam continet et incipiunt epistulae Ad Antoninum Pium. memoratu dignum est inter eas exstare epistulam Frontonis ad Gavium Maximum scriptam (p. 165), quae hic repetitur ex libro secundo Ad amicos, propterea quod est appendix epistulae ad Pium quartae, secundum quam autem poni non potest, quia in codice epistulae Ad Pium 5 et 6 antecedunt. tum certo ordine sequitur quaternio XXXII:

epistularum Ad Pium et Ad amicos quae sequuntur exstant indices, ut ordo quaternionis certus sit. post epistulas Ad Pium (p. 168) leguntur in A 340, 339, 338 tres epistulae Ad amicos scriptae, quae ex secundo libro Ad amicos repetuntur; eo cum ceteris editoribus has epistulas rettuli, cum neque appendices sint epistularum Ad Pium neque ad hoc corpus pertineant. hic itaque rursus apparet ordinem epistularum iam antiquitus haud constantem fuisse. in A 338 (p. 168, 30 sqq.) leguntur post tres epistulas ad amicos subscriptiones primae secundaeque manus. sequitur quaternio XXXIII:

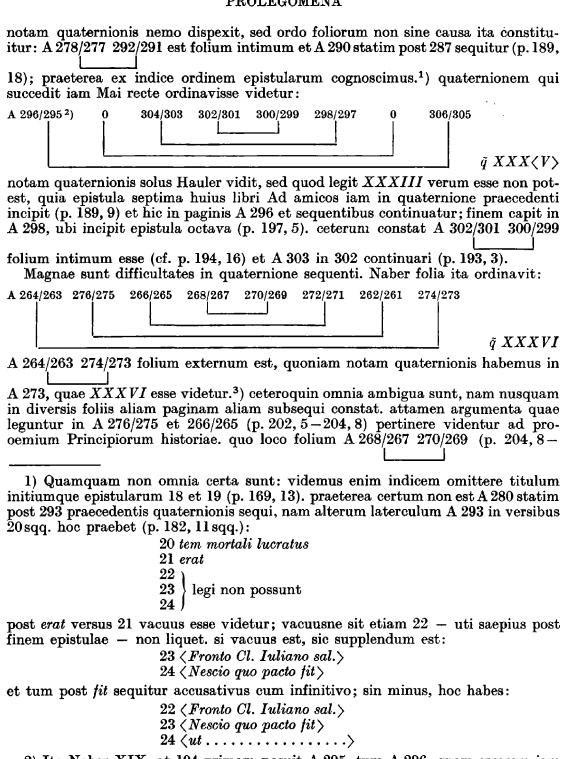

hoc in quaternione folium dimidiatum periit, sed ordo facile ex indice restitui potest. in A 293 (p. 181,17) scriba epistulam 17 praeteriit, cuius titulus initiumque in indice exstat. in sequenti quaternione Mai iterum folia perturbaverat, sed iterum Naber rem correxit:

1) P. 152, 13 sqq.; apparet corpus epistularum De eloquentia non posse conseri ei quod est De orationibus, uti Mommsen, Chronologie 200 voluit.

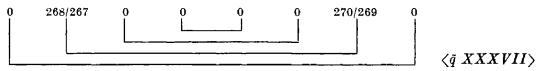
2) Quo pacto H. Peter, Die geschichtliche Litteratur über die römische Kaiserzeit, I, Leipzig 1897, 93, affirmare ausus sit plures libros De orationibus fuisse, non intellego.

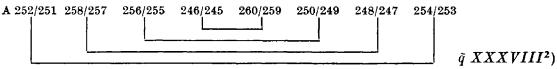
2) Ita Naber XIX, at 194 primam posuit A 295, tum A 296, quem errorem iam animadvertit Brakman, Frontoniana II, 8.

3) Cf. supra p. XLVI. quia in A 264/263 (p. 201-202) explicit liber Ad amicos secundus incipiuntque statim Principia historiae, falso Mommsen, Chronologie 200, coniecit in A 273 legendum esse $\tilde{q}$ $\tilde{X}XXVII$ et totum quaternionem XXXVI cum ceteris epistulis Ad amicos periisse.

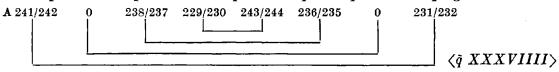
205, 7) collocandum sit, valde dubium est atque nescimus, an folium sit intimum: in A 268/267 Fronto de clade apud Carrhas et de moribus gentium exterarum loquitur, in 269 exstat panegyricus Traiani; quae res plus inter se differunt quam ut copulari possint, praesertim cum Traianus demum in quaternione XXXVIII laudetur¹); quamobrem Mai et ego in priore editione hoc folium in sequenti quaternione posuimus. cum autem huius quaternionis nihil supersit, invitus hoc folium cum Nabero in quaternione XXXVI retinui; nam quid prodest talem quaternionem constituere:

in quo nihil fere legi potest? igitur quaternio XXXVII sine vestigio periisse videtur, sed sequens nobis integer conservatus est:

quoniam A 257 in 256 continuatur (p. 211, 4) et 245 in 260 (p. 212, 21)³) et 249 in 248 (p. 215, 13), ordo totius quaternionis certissimus est.⁴) in A 249 Principia historiae expliciunt, incipiunt Laudes quae in sequenti quaternione pergunt:

hoc in quaternione scriba Actorum folium 241/242 231/232 non invertit, unde ante-

cedit numerus paginarum minor. quod scriba folium non invertit, semper fere efficit ut paginae lectu difficiliores sint, et hac de causa nemo notam quaternionis vidit. in A 242 (p. 218, 1) incipit Laus neglegentiae, uti nota manus secunda in margine docet, sed ubi expliciat, manifestum non est, cum in paginis 230, 243 et 244 vix quicquam legi potest.⁵) quod autem A 236 (p. 220, 6) pars procemii esse videtur,

¹⁾ P. 207, 20 sqq.; 213, 1 sqq., sed cf. etiam p. 205, 19.

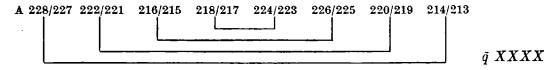
²⁾ Naber 214 numerum in XXXVII mutavit, unde ponere cogitur totum quaternionem XXXVIII periisse, id est 16 paginas fini Laudum fumi et pulveris deesse, nam primo in folio quaternionis XXXVIIII iam exstat initium Laudum neglegentiae (p. 218, 1). sed tanta lacuna parum convenit ad brevem narrationem quales laudes sunt, uti Mommsen, Chronologie 200 recte animadvertit.

³⁾ Unde constat A 246/245 260/259 intimum folium esse.

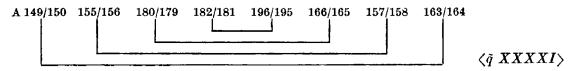
⁴⁾ Anno 1895 Hauler in fine A 251 (p. 209, 11) legere sibi visus est pax, cui voci succedere non potest pertum in A 258 (Hauler, Verhandlungen 83 et 85; Frontonianum 265 et 258), sed postea in ineditis locum retractavit et tum apparuit vocabulum pax incertissimum esse, in priore editione, cum Haulerum summum auctorem haberem, res male mulcavi.

⁵⁾ Vanis nisus vana excogitavit Hanslik, Anordnung 46,85: ex p.231,13 statuit Frontonem 'die Jugendschrift' Somni laudem composuisse, cum Fronto planissime contrarium dicat, tum putat istam Somni laudem fortasse in paginis inter Laudem neglegentiae et De bello Parthico fuisse. Fronto numquam Laudem somni composuit, quod ne ex p. 5, 22 quidem concludi potest: vide p. 8, 11 pauca quae ego pro somno dixeram in epistula scilicet deperdita.

suspicor De bello Parthico initium capere in A 244 (p. 220).¹) ceterum moneo diversorum foliorum unam tantum paginam certo in alia continuari: A 237 in 229 (p. 218, 19). sequentem quaternionem iam Mai recte ordinavit:

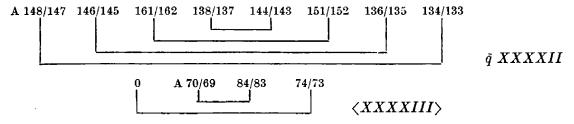

in A 215 explicit De bello Parthico et in A 218 incipit De feriis Alsiensibus (p. 226). ultimos quoque quaterniones Mai facile ordinare potuit:

in A 165 (p. 242) Arion finem capit; in pagina sequenti A 157 incipit sine titulo Additamentum epistularum, quod inde a Maio falso inscribitur Epistulae Graecae. huius Additamenti epistulae maxima ex parte Graece scriptae appendices sunt, ut iam vidimus, priorum epistularum quae hic repetuntur; priores epistulae partim in lacunis perierunt. Naber epistulas quae bis leguntur omnes in Additamento dedit, qua in re eum non secutus sum. ex hoc Additamento colligere possumus manum primam non uno tantum exemplari usam esse ad textum describendum: aliud exemplar extitisse videtur quod non easdem epistulas continebat neque omnes eodem loco epistulas habebat.²)

Finis textus Frontoniani in reliquis foliis est quae unum et dimidium quaternionem occupant:

post epistulam Frontonis ad Appianum legimus in A 152 (p. 248,12) subscriptionem manus secundae *feliciter* et reliqua pagina vacua est. in A 136 sequitur epistula Latina propterea minoribus litteris scripta quod ex libro tertio Ad M. Caesarem (p. 42, 4) repetitur; succedit epistula item Latina in A 135 (p. 249). utraque pertinet ad epistulam Graecam Frontonis acephalam, quae hodie $E\varrho\omega\tau\iota\kappa\delta\varsigma$ appellatur. rursus apparet librarium in alio exemplari nonnulla Frontoniana invenisse quae postea addidit. numerum quaternionis solus vidit Hauler in A 133, sed quod legere sibi visus est, XXXVII, et incertissimum et improbabile est. post lacunam, quam

¹⁾ Verba portio Lucullanae hereditatis (p. 220, 1) ad res a L. Licinio Lucullo contra Parthos gestas referri posse vix credo.

²⁾ Perperam H. Peter, Der Brief in der römischen Litteratur, Leipzig 1901, 128 'Die Hinausschiebung', inquit, 'der s. g. Epistulae Graecae . . . ist vielleicht durch äußere Gründe, etwa Unkenntnis der griechischen Schrift von Seiten des ersten Schreibers später veranlaßt worden', nam manus prima iam antea paucas epistulas Graecas suo loco scripserat.

Naber duarum paginarum putat, $E \rho \omega \tau \iota \kappa \delta \varsigma$ in A 73 terminatur (p. 255). sequuntur nonnulli versus Latine scripti qui legi nequeunt, et denique iterum manus secunda scripsit felic(i)ter.

11. De antiqua editione

Fronto neque ipse epistulas edidit²) neque edere voluit.³) quod non ipse edidit, iam ex quibusdam rebus externis iudicare possumus: ut pauca tantum afferam, numquam Fronto epistulam $\Delta \varepsilon v \tau \acute{e} \rho a \pi a \rho \grave{a} A \pi \pi \iota a v o \~{v}$

¹⁾ Feliciter indicat correctorem laborem suum in finem perduxisse. errat Zetzel, The Subscriptions 50, qui putat correctorem ideo hoc scripsisse, quia epistulas Graecas non emendavisset, sed revera nonnullis locis et textum emendavit et lectiones ex alio attulit.

²⁾ Ita quoque iudicant J. Ch. F. Bähr, Geschichte der römischen Litteratur II⁴, Carlsruhe 1869, 627 et L. Pepe in editione 26. Th. Mommsen, Chronologie 201 'Ob die Sammlung', inquit, 'von Fronto selbst veranstaltet und publicirt ist oder nach seinem Tode von seinen Freunden, läßt sich nicht mit Sicherheit feststellen. Für das Letztere kann man geltend machen, daß Fronto mehrfach sich darin als einen hochbejahrten dem Grabe nahen Mann bezeichnet (p. 86, 26; 118, 5 sq.; 178, 22; 200, 7; 238, 6); für die erstere Annahme spricht der bei aller Mannigfaltigkeit des Inhalts wohlberechnete Plan des Werkes. Haines edit. I, XVIII: 'It is impossible to subscribe to the view of Mommsen that it was Fronto himself.' R. Hanslik, Die Anordnung der Briefsammlung Frontos, Commentationes Vindobonenses 1, 1935, 46: 'Ob er oder ein anderer nach seinem Tode sie herausgegeben hat, wird sich kaum nachweisen lassen.' H. Peter, Der Brief 129: 'Es (ist) an sich (!) wahrscheinlich, daß diese (Briefe), die auf ein allgemeines Interesse rechnen konnten . . . ins Publikum gekommen sind, wohl (!) noch zu Lebzeiten Frontos', et p. 131: 'Die letzte Ursache ihrer Veröffentlichung war die Eitelkeit des Fronto oder seiner Freunde und Verwandten.' P. Cugusi, Evoluzione e forme dell'epistolografia latina, Roma 1983, 246 sq. dicit nullis argumentis nisus ipsum Frontonem De eloquentia, De orationibus, Ad amicos, Principia historiae, De bello Parthico, De feriis Alsiensibus, De nepote amisso edidisse, quod talia haud mediocriter lectores retinerent; postea e proximis familiaribusque quendam integram editionem curavisse. P. Steinmetz, Untersuchungen zur römischen Literatur des zweiten Jahrhunderts nach Christi Geburt, Wiesbaden 1982, 154: 'die offenbar von Fronto selbst besorgte Edition'.

³⁾ C. R. Haines, edit. I, XI: 'They are of a private, domestic and professional nature'; idem, Fronto, Class. Review 24, 1920, 14: 'These letters were certainly not written for publication'; Champlin, Chronology 157: 'Nowhere does Fronto betray a hint of intending to publish any letters, and we need not discern his hand behind any of the arrangement'; J. Sykutris, Epistolographie, RE Suppl. 5, 1931, 198: 'Plinius liefert das erste . . . Beispiel einer vom Verfasser selbst publizierten Briefsammlung, und seinem Beispiel sind die Späteren gefolgt (Fronto, Symmachus usw.)'; A. S. L. Farquharson, Marcus Aurelius, Oxford 1951, XI: 'evidently (!) in part written for publication'; Hanslik, Anordnung 43: 'Mit aller Vorsicht sei die Vermutung ausgesprochen, daß der Brief [sc. Ad amic. I 1] in einer Zeit geschrieben sein könnte, in der an die Herausgabe der Briefe schon gedacht war, und daß Fronto diese Einleitung schon in der Absicht geschrieben haben könnte, diesen Brief an die Spitze der Sammlung Ad Am. zu stellen'; P. V. Cova, I Principia Historiae e le idee storiografiche di Frontone, Napoli 1970, 30 sq.: 'La pubblicazione dell'epistolario non è l'effetto della vanità del retore, che è stato chiamato a corte e scrive le sue memorie, ma la testimonianza del privato, che ha esercitato con passione la sua arte: altrimenti sarebbero state cancellate dalla raccolta le lettere amare per la conversione filosofica di Marco.'

Φρόντωνι (p. 242, 12) inscripsisset neque Μητρὶ Καίσαρος (p. 21, 17; 32, 19) neque librum Ad Verum Imp. Aurelium Caesarem (p. 118, 1 sq.). et quis credat Frontonem nonnullas epistulas a ceteris ad Marcum et invicem datis secrevisse et De feriis Alsiensibus¹) aut De nepote amisso aut epistulam consolatoriam De bello Parthico appellasse? 2) quod epistulae interdum repetuntur, praetereo, sed earum confusio et perturbatio in Frontonis vitium trahi non potest.3) quanta maxima poterat prudentia editor posterioris aetatis ordinem epistularum et ad personas et ad argumenta et chronologiam revocare conatus est. epistulas Ciceronis aliorumque sibi in exemplum sumpsit et finxit titulos librorum. ineptum quoque est quod de Frontone editore excogitavit Hauler⁴) ad p. 182, 5 sqq.: non agnovi ista mea ab Gellio pessime (m¹, aptissime m²) quaeri: 'aptissime scheint eine spätere Verbesserung oder Änderung zu sein, als Gellius . . . sich bei Fronto gehörig entschuldigt . . . hatte. Ist dies richtig, so bezeugt diese Stelle, daß Frontos Briefe dem Altertum nicht in einer Rezension vorlagen, sondern daß die zweite Hand ihre . . . Varianten und Zusätze aus einer teilweise geänderten zweiten Auflage schöpfte', quod nihil aliud significare potest quam quod Fronto ipse bis epistulas recensuisset. interim J. W. Ph. Borleffs⁵) recte vidit grammaticum pessime, quod idem est ac 'valde'6), non intellexisse atque ideo correxisse.7)

Neque credo Frontonem umquam epistulas suas edere voluisse, ne sit sane vir magnus, stultus certe non erat: quis putet eum in vulgus edere voluisse litterulas quales nunc exstant in libro V Ad M. Caesarem⁸) de querellis, de doloribus, de morbis, de natalibus? aut epistulas in quibus vituperat Marcum, philosophiam increpat? num omnibus, non solum suo genero, notum fecisset de metu ne quid philosophia perversi suaderet Marco? (p. 180, 5), aut publicavisset epistulam detrectationis refutandae

¹⁾ Librum, qui De feriis Alsiensibus inscribitur, sibi finxit editor ex p. 226, 9 et 234, 6; revera epistula De feriis Alsiensibus 4 (p. 234) respondet et ad De bello Parthico (cf. 234, 11 sq. cum 226, 1) et ad De feriis Alsiensibus 3.

²⁾ De bello Parthico nihil aliud est quam epistula ad M. Antoninum Imp. data,

nam p. 224, 12 sqq. respondet ad p. 105, 5 sq.

3) Champlin, Chronology 142: 'The original editor was grasping at straws in his arrangement.' si libet, hunc ordinem epistularum perturbatum cum Rudolpho Hanslik, Anordnung passim, 'variationem' appellare possis. quod Mommsen de 'wohlberechneten Plan' loquitur, se ipse in errorem induxit credendo editorem in epistulis ad Marcum et Lucium et Pium edendis temporum ordinem stricte conservavisse.

⁴⁾ Wien. Stud. 46, 1928, 245; errorem repetit A. Kappelmacher, Nicht gewollte Veröffentlichungen, Wien. Stud. 48, 1930, 119sq.

⁵⁾ Museum, Tijdschrift v. Philol. en Geschiedenis 60, 1955, 161, 2.

⁶⁾ Cf. Charisius, Testim. 24.

⁷⁾ De eiusmodi correcturis cf. supra p. XL.

⁸⁾ Epistulas brevissimas tamquam intractabiles editor in quintum librum rejecit, et admodum incertum videtur, utrum omnes ad M. Caesarem an aliae ad M. Caesarem, aliae ad M. Antoninum datae sint. mihi quidem profecto constat duas epistulas Ad M. Antoninum III 7 et 8 (p. 103 sq.) revera ad M. Caesarem scriptas fuisse.

causa (p. 214, 7), cum Marcus de moribus factisque L. Veri summa sollicitudine affectus esset? Fronto non erat homo vere epistolographus: ego epistulas invitissime scribo (p. 182, 6) et nec quisquam est hominum ... qui rarius quam ego scripserit ad amicos aut rescripserit (p. 183, 18). epistulae Frontonis sunt privatissimae¹) et, quamquam saepe in quisquilia dilabitur, tamen non semper scribit sine lepore et ludibrio sui, sicut in epistula imaginibus plena ad Domitiam Lucillam (p. 21). si insipida et iocos seria severitate ponderas, 'profuisset hominis existimationi, si operum reliquiae e codicibus palimpsestis numquam erutae fuissent'.²) vanitas quaedam non difficilis intellectu Frontonem perduxit ut non solum epistulas discipulorum domus Augustae conservaret, sed etiam suas describendas curaret.³) ex p. 88, 11 sqq. apparet eum nonnumquam epistulas suas pervolutavisse, nam ibi affert verba quae paene ante annos viginti quinque scripserat (p. 56, 5 sqq.).

Scripta inedita Frontonis magna pietate conservavisse videntur Cratia filia et Aufidius Victorinus gener⁴): genti Aufidiae Fronto erat magnus

¹⁾ Ita quoque iudicant O. Roller, Das Formular der paulinischen Briefe. Ein Beitrag zur Lehre vom antiken Briefe, Stuttgart 1933, 81; 369; A. A. R. Bastiaensen, Le cérémonial épistolaire des chrétiens latins, Nijmegen 1964, 12; Cova, I Principia Historiae 106, 6; at contra J. Ch. F. Bähr, Epistolographie, Ersch und Grubers Allgemeine Enzyklopädie 36, 51 sq.: '(die Briefe sind) in einer Weise abgefaßt, die uns in diesen Mittheilungen keine bloß durch die Umstände oder durch den Zufall veranlaßte Briefe, sondern wohl ausgearbeitete Vorträge erkennen läßt'; Frontomastix H. Peter, Der Brief in der römischen Litteratur, Leipzig 1901, 126: 'bei den Briefen ist nachträgliches Feilen anzunehmen . . . Lehrer und Schüler (suchen) den Schein wirklicher Briefe zu wahren'; W. S. Teuffel, Geschichte der römischen Literatur, 3, Leipzig ⁶1913, 76: 'Die Auswahl der Briefe ist vielleicht trotz der zeitlichen Unordnung im 5. B. ad M. Caes. von Fronto selbst getroffen und soll seine Beziehungen zum Hofe und zu vornehmen und berühmten Leuten ins Licht stellen': U. von Wilamowitz-Moellendorff, Kaiser Marcus, Berlin 1931, 6: 'Fronto, der sie (Marcus' Briefe) mit seinen Antworten veröffentlicht hat, um in seiner maßlosen Eitelkeit sich mit seinen Beziehungen zu den höchsten Personen zu brüsten.'

²⁾ Naber III.

³⁾ Quae primores civitatis Frontonis litteris responderunt, Fronto non servavit. suas contra epistulas ad amicos fortasse prudentia quadam adductus conservavit, nam Hadriano imperatore cognoverat, quam lubricus sit favor principum. nihil sane est, cur credas H.-G. Pflaum, Les correspondants de l'orateur M. Cornelius Fronto de Cirta, Hommages à J. Bayet, Coll. Latomus 70, Bruxelles 1964, 544: 'L'épistolier en inscrivant le nom de tel personnage au début de son épitre a voulu faire plaisir à l'intéressé', et: 'C'est en cette qualité d'écrivain le plus illustre de son siècle que Fronton a rédigé ses lettres qui, dans son esprit, devaient servir de modèles à ses contemporains. Ce souci didactique se manifeste dans le choix des deux genres épistolaires qui dominent le recueil et qui sont les lettres de recommendation et de consolation.'

⁴⁾ Sic A. Birley, Mark Aurel, München 1977, 266. vix recte C. R. Haines, On the Chronology of the Fronto Correspondence, Class. Quarterly 8, 1914, 119 'We can hardly suppose that he (Fronto) left copies of such trivial notes as ad M. Caes. V 27; 29; 32 etc., and, if not, these must have been recovered from the royal archives'; sed epistulae ad amicos ibi utique non erant.

vir et magister imperatorum.¹) at vix veri simile est ipsum Aufidium epistulas soceri edidisse²): quae supra de ipso Frontone argumentati sumus, profecto in Aufidio quoque valent. praeterea quis credat Aufidium vivo Marco aut Commodo ausum fuisse eas epistulas edere, in quibus Avidius Cassius et Calvisius Statianus, seditionis anni 175 auctores, laudibus afficiuntur? vix igitur credere possumus aut propinquos aut familiares aut posteros eiusdem saeculi tales epistulas edere voluisse.³) unum solum constat, epistulas Frontonianas priore parte saeculi quarti iam editas exstare, nam Charisius⁴) locos affert ex epistulis Ad Marcum invicem lib. I, II, IV, Ad Antoninum invicem lib. II, V et ex epistulis De feriis Alsiensibus⁵), et apparet eum eandem editionem in manibus habuisse quam nos nunc habemus.

Qui Frontonem edidit, fuit, credo, grammaticus qui omni ope nitebatur ut epistulas in arca familiae Aufidiae inventas digereret, cui ut philologo

1) Cf. Testim. 15 et 57.

²⁾ Haines, Chronology 119: 'The most likely person to have done so was Victorinus'; Haines, Edit. I, XXI; quod 'non ha alcuno fondamento': Pepe in edit. 27.

³⁾ Champlin, Chronology 157: 'Perhaps the grandsons or even more distant descendants were involved (e. g. Petronius Victorinus and his son Petronius Aufidius Victorinus). Thus, two great-grandsons of Fronto's friend and junior, Postumius Festus, styled themselves the sectatores of their ancester (C. I. L. VI 1416; 1418), otherwise any disciple of the orator will suffice, such as the inept Iulius Titianus, known by his fellow 'Frontoniani' as the Orator's Ape' (Sidon. Apoll. Epist. I 1, 2 = Testim. 53). atenim Iulius Titianus propterea editor non fuisse potest, quod epistulae iam Charisii aetate editae legebantur. inter alia incredibilia ponit P. Frassinetti, L'orazione di Frontone contro i Cristiani, Giorn. ital. di filol. 2, 1949, 250 Minucium Felicem epistulas Frontonianas post mortem Aufidii Victorini editas legisse. plerisque cautiores M. Schanz – C. Hosius – G. Krüger, Geschichte der römischen Literatur 3³, München 1922, 94: 'Von wem die Sammlung zusammengestellt wurde, ist nicht bekannt.'

⁴⁾ Cf. Testimonia 21-26. Charisium locos Frontonianos ex Iulio Romano sumpsisse omnes fere consentiunt, sed de Romano nihil certi scimus. sunt qui putent scriptores iam prioris aetatis verba ex Frontonis epistulis afferre aut saltem vidisse: Lucianum (Testim. 10), Solinum (Testim. 18), Paneg. Lat. 8, 14 (Testim. 19); quae opiniones aut falsae aut plus quam incertae sunt. Nazarius solus (Testim. 20) Frontonis epistulas legisse videtur, sed eius Panegyricus est anni 321, id est haud multo ante aetatem Charisii. miro modo J. Schwartz, Avidius Cassius et les sources de l'Histoire Auguste, Historia-Augusta-Colloquium 1963, Bonn 1964, 144, 35 demonstrare conatus est Cassium Dionem epistulas Frontonis legisse: 'L'utilisation de la correspondance de Marc-Aurèle et Fronton était déjà une réalité chez Dion Cassius, si ce n'est pas avant.' Censorinum epistulas Frontonis legisse sine ullo fundamento perhibet Portalupi, edit. p. 128, 50. neque auctor Vitae Avidii Cassii epistulas Frontonis legit, uti putat B. Baldwin, The Vita Avidii, Klio 58, 1976, 101 sq.

⁵⁾ Quamquam nobis unus tantum codex Charisii praesto est (Neapolitanus saec. VII/VIII), tamen exemplar Frontonis, quod Charisii in manibus erat, deterius quam nostrum fuisse videtur; legebat enim Charisius p. 229, 14 sqq. doum, cum in nostro

etiam ineptae litterulae auctoritatem vetustatis et magnificentiae habebant¹), neque dubitandum videtur quin omnia quae invenerat ediderit²), nihil omiserit aut addiderit.³)

12. De editionibus

Postquam codex Bobiensis Mediolanum Romamque pervenit, duo saecula epistulae Frontonis sub Actis Concilii Chalcedonensis latebant. anno 1811 Angelo Mai, postea cardinalis, Ambrosianae Bibliothecae doctor est factus.⁴) praeter alia multa — iam tunc temporis eum 'scopritor famoso' appellavit Leopardi poeta — ibi detexit textum Frontonis,

exemplari duom scriptum sit: avum autem facile intellegitur, duum contra coniectura eget (vide app. crit. ad locum). praeterea duo vos quidem pro 'uterque vestrum' dici potest, sed avus duum vestrum pro 'avus utriusque vestrum' Latine vix dicitur; solus enim Naevius, Com. 86, habet salvi et fortunati sitis duo duum nostrum patres, quod iocosius quam Latinius dictum videtur. recte igitur Mai in edit. princ. 464 et L. F. Heindorf in edit. Niebuhriana 137, 7 et anonymus in Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung vom Jahre 1817, 14. Jahrg., 185 et Fr. Vollmer in Thes. L. Lat. s. v. duo locum Charisii corruptum putant. sed potius dicamus Charisium malo codice deceptum rem commenticiam protulisse. at S. Timpanaro, Annali d. Scuola norm. sup. di Pisa 24, 1955, 278 sq. et in Contributi di filologia e di storia della lingua latina, Roma 1978, 352 sq. aliter iudicat; L. Pepe in edit. 24 sq. ei assentitur, sed temere asseverat recensionem Charisii eandem esse ac manus secundae nostri codicis. qua de re iam recte dubitabat A. Garzya, Maia 10, 1958, 334.

1) In priore editione de grammatico quodam cogitavi consuetudine et studiis cum Symmachis et Nicomachis coniuncto; eorum enim tempore nonnulli scriptores iterum in lucem revocabantur, cf. U. Knoche, Handschriftliche Grundlagen des Juvenaltextes, Leipzig 1904, 37; G. Pasquali, Storia della tradizione e critica del testo, Firenze 1934, 397 sqq.; J. E. G. Zetzel, The Subscriptions 38 sqq.; P. G. P. Meyboom, De illustraties van de Vergilius Vaticanus, Hermeneus 54, 1982, 266 sqq. sed lectis locis Nazarii et Charisii nemo dubitabit Frontonem iam initio saeculi quarti editum fuisse.

2) Fronto non omnes epistulas conservaverat, unde fieri potest ut de epistulis loquatur quibus in codice nostro locus non est, e. g. p. 88, 23 loquitur de proxuma epistula Marci, quae epistula numquam in primo libro Ad Antoninum fuit.

3) Hanslik, Anordnung 46: 'Die Briefe dürften in ungeänderter Form, so wie sie ursprünglich geschrieben waren, herausgegeben worden sein'; quod autem in praescriptionibus non semper valet. idem Hanslik l. l.: 'Wendungen wie Ad Caes. II 7: Ego ab hora quarta et dimidia in hanc horam scripsi (p. 28, 2) machen es mir wahrscheinlich, dass die Briefe ursprünglich genaue Zeit- und wohl Ortsangabe gehabt hatten', sed in commercio fere cotidiano epistularum talia plerumque scriptores omisisse veri simile est, cf. Pepe in edit. 130; Rudolphum Hanslik sequitur Cugusi, Evoluzione 258. in schedis ineditis legi Haulerum putare editorem epistulas nonnumquam retractavisse et decurtatas edidisse, quia verba quod in fine epistulae manum condoluisse dicis (p. 234, 11) non exstent in epistula praecedenti De feriis Alsiensibus 3. sed Hauler errat: p. 234, 11 spectat ad p. 226, 1.

4) Vixit ab anno 1782 usque ad 1854. de vita eius ac scriptis cf. B. Prina, Biografia del Cardinale Angelo Mai, Bergamo 1882; Epistolario del Cardinale Angelo Mai a cura di G. Cozza Luzi, Bergamo 1883 (exstant autem plures epistulae ineditae in Bibliotheca Nationali Victoris Emanuelis II. Romae); G. Poletto, Del Cardinale

quem anno 1815 Iacobo comiti Mellerio dedicatum edidit: M. Cornelii Frontonis | Opera inedita | cum epistulis item ineditis | Antonini Pii M. Aurelii L. Veri | et Appiani | nec non aliorum veterum fragmentis invenit | et commentario praevio notisque illustravit | Angelus Maius | Bibliothecae Ambrosianae a linguis orientalibus. | Pars prior - Pars altera | cui adduntur seu edita seu cognita | eiusdem Frontonis opera | Mediolani | Regiis Typis | MDCCCXV. In octavo. 1) cum nesciret eiusdem codicis alteram partem Romae in Bibliotheca Vaticana esse, ei non contigit folia ordinare neque dubitavit etiam eas epistulas, quae in uno folio leguntur, distrahere. etiam in codice describendo et lacunarum spatio indicando socordior fuit quam nobis par est. haud raro neglegenter legit, sed, quod tristius est, ut melius legere posset, veneno usus est, quod periti acidum gallicum vocant. id effecit ut hodie plurima folia fusca atque nigra sint et legi nequeant.2) quanta festinatione Frontonem edere voluerit, eo apparet quod saepius venena marginibus membranae non illevit ideoque plurimas adnotationes manus secundae non vidit. his causis posteritas Angelum Mai aspere tractavit3), asperius, opinor, quam iustius, in editione principe Mai non pauca bene legit, quae in posterioribus editionibus depravata sunt. epistulas autem Graecas male mulcavit.

Angelo Mai e de'suoi studi e scoperte, Siena ²1886; H. Hurter, Nomenclator literarius theologiae catholicae V, I³, Oeniponte 1911, 1255 sqq.; G. Gervasoni, Angelo Mai, Milano 1924, Bergamo 1954; idem: Le prime scoperte di Angelo Mai nella Biblioteca Vaticana ed i suoi rapporti con B. G. Niebuhr, Athenaeum 6, 1928, 55 sqq.; S. Timpanaro, Angelo Mai, Atene e Roma 1, 1956, 5 sqq.; P. Treves, Lo studio dell'antichità classica nell'ottocento, Milano — Napoli 1962. non vidi quae viri docti de eo scripserunt in Bessarione 1904 et 1905 et in Civiltà Cattolica 85, 1934.

¹⁾ Hanc editionem recensuerunt H. C. A. Eichstädt, M. Cornelii Frontonis operum nuper in lucem protractorum notitia et specimen, Jenae 1816; B. G. Niebuhr, Über die zu Mailand entdeckten Schriften des M. Cornelius Fronto, Abh. d. kön. Akad. d. Wiss. zu Berlin 1816 = Kleine Historische und Philologische Schriften II, Bonn 1843, 54 sqq.; anonymus in: Leipziger Literatur-Zeitung 1816, 1. Halbjahr nr. 46, 367 sq.; ibid. nr. 96, 761 sqq.; nr. 97, 769 sqq.; Daunou, Journal des Savans 1816, 27-35; A. Peyron, Biblioteca Italiana 4, 1816, 377-387; 5, 1817, 1-12; anonymus in: Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung 1817, 14. Jahrg., 161 sqq.

²⁾ Cf. F. Ehrle, Über die Erhaltung und Ausbesserung alter Handschriften, Centralblatt f. Bibliotheksw. 15, 1898, 19, 2. post Maium nescio quis paginam Vaticanam 118 (p. 38) iterum venenis tractavit.

³⁾ Imprimis Niebuhr, de quo infra. Naber quoque (VI) omnia incredibili socordia et levitate administrata esse dicit verbaque eius fere repetit Klussmann, Emendationes Frontonianae 2; Haines, edit. I, XI; Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 175. at contra Mommsen, Hermes 8, 1874, 198 loquitur de 'Mais erste höchst anerkennungswerthe Leistung' et Th. Schwierczina in sententiis controversis dissertationis suae hoc dicere ausus est: 'Codex Frontonianus a Maio ut primo Frontonis editore satis accurate descriptus est.' vide etiam S. Timpanaro, Annal. d. Scuola Norm. sup. di Pisa 24, 1955, 282.

Maiana editio paulo post repetita est ad exemplar Mediolanense, Regiis typis 1815, Francofurti ad Moenum, in Libraria Hermanniana 1815 et 1816.¹) est exemplar fidelissimum nonnulla tantum errata typographica habens, at contra pauca menda Maiana tacite corriguntur.

Placida philologia nostra fere nescit bella calamo et atramento gesta ab hominibus doctis. talis rixa inter Angelum Mai et Bartholdum Georgium Niebuhr²) orta est. nam cum uterque optime de litteris antiquis meritus esset, Niebuhr diligentius accuratiusque agere solitus Maium saepius acriter vexavit propter eius indiligentiam neglegentiam que; quod etiam fecit, postquam Mai Frontonem suum edidit. iam priusquam editionem principem in manibus haberet, Frontonem iterum edere volebat, quod Mai solus tam brevi tempore epistulas Frontonianas satis commentari non posset. praeterea iam tum exspectabat Maium, ut in editione orationis Tullianae Pro Scauro, folia minus bene ordinavisse³) magnamque materiam emendandi reliquisse, itaque ad rem constituendam Ludovicum F. Heindorf⁴) et Philippum Carolum Buttmann⁵) administros sociosque sibi conciliavit. editione Maiana tandem Berolinum allata epistularum levitate atque vilitate decepti tamen propositum tenuerunt: ipse Niebuhr suscepit folia ordinanda, textum emendavit supplevitque, disseruit de monumentis historicis, deinde Heindorf suas emendationes proposuit notasque Niebuhrii e vernacula lingua in Latinam vertit, Buttmann denique quae uterque scripserat ad examen revocavit suasque emendationes enarrationesque addidit. iam ex ipso titulo operis Iohanni Gottlieb Jaeger dedicati patet quid Niebuhr voluerit: M. Cornelii Frontonis Reliquiae ab Angelo Maio primum editae, meliorem in ordinem digestas suisque et Ph. Buttmanni, L. F. Heindorfii, ac selectis A. Maii animadversionibus instructas iterum edidit B. G. Niebuhrius C. F. Accedunt Liber de differentiis vocabulorum et ab eodem A. Maio primum edita Q. Aurelii Symmachi octo orationum fragmenta, Berolini, impensis G. Reimeri 1816.6) huius editionis merita haud parva sunt: omni ope trias Berolinensis enixa est ut verum foliorum ordinem restitueret ac plurimis locis veram lectionem assecuti sunt, at cum Niebuhr neque suis oculis codicem vidisset neque apud Maium descriptionem codicis satis accuratam invenisset, saepius Berolinensibus non contigit

¹⁾ Hac de editione cf. anonymus, Jenaische Lit.-Zeitung 1817, 161; 165; 181.

²⁾ Natum an. 1776, mortuum an. 1831. celeberrima eius historia Romana iam tum scripta erat.

³⁾ Cf. supra p. XLIII.

⁴⁾ Natum an. 1774, mortuum an. 1816. imprimis Platoni et Horatio studuit.

⁵⁾ Natum an. 1764, mortuum an. 1829. scripta eius de lingua Graeca omnibus nota sunt.

⁶⁾ Hanc editionem recensuerunt anonymus, Athenäum 1, 1816, 188sqq.; alius anonymus in: Jenaische Allgemeine Lit.-Zeitung 1817, 161sqq.; Daunou, Journal des Savans 1817, 703.

ut verum ordinem, supplementum, emendationem reperirent. itaque Mai occasionem arripuit scribendi invecticias De editione principe Mediolanensi operum Frontonis commentationes. 1)

Fama epistularum Frontonianarum commotus iam anno 1815 Ruhkopf Germanus aliis adiuvantibus commentarium amplissimum scribere voluerat²); quo incepto editio Niebuhriana eum abduxisse videtur.

Extremo anno 1819 Angelo Mai bibliothecae Vaticanae praeficitur, ubi statim palimpsestos perscrutari coepit recte sperans fore ut et ibi haud parva inveniret. et vero sub Actis Concilii Chalcedonensis altera pars codicis Frontoniani apparuit, quam una cum parte Ambrosiana Pio VII. Papae dedicatam edidit: M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imperatoris Epistulae. L. Veri et Antonini Pii et Appiani epistularum reliquiae. Fragmenta Frontonis et scripta grammatica. Editio prima Romana plus centum epistulis aucta ex codice rescripto Bibliothecae Pontificiae Vaticanae curante Angelo Maio Bibliothecae eiusdem Praefecto. Romae in Collegio Urbano apud Burliaeum 1823. haec editio priore multo accuratior est; codex autem Ambrosianus ei Romae praesto non erat, itaque cogebatur schedis suis uti, quae erant veluti imago codicis. praeter nonnulla vitia, quae ipsis schedis deberi videntur primaque in editione non leguntur, codicem Ambrosianum Mai melius tractavit: orthographiam originalem saepius restituit locosque dubios Petrum Mazzuchelli Ambrosiani collegii doctorem iterum inspicere iussit.3) melius quoque descripsit codicem, praecipue partem Vaticanam, iamque notas quaternionum et numeros paginarum non neglexit, ut qui a criticis acriter vituperatus meliorem ordinem constituere vellet, hoc autem ei vitio dandum est, quod ne monito quidem lectore coniecturas Niebuhrianas aliorumque in textum recepit.4)

Editio Maiana secunda in Gallia repetitur: Lettres inédites de Marc Aurèle et de Fronton retrouvées sur les palimpsestes de Milan et de Rome traduites avec le texte latin en regard et des notes par M. Armand Cassan avocat à la Cour Royale de Paris. Paris, A. Levavasseur, libraire au Palais-Royal 1830, duobus voluminibus. Cassan textum Maianum repetit cum notis utilissimis; nonnullos quoque locos emendavit, sed translatio Gallicorum more difficultates subterfugit.

Eodem anno florilegium in lucem prodiit: C. Corneli Taciti Dialogus De Oratoribus a corruptelis nuper illatis repurgatus ex Lipsiana editione anni MDLXXIIII. opera Io. Casp. Orellii civis Turicensis, Raeti et Graeci. Accedunt Iusti Lipsii curae primae integrae, Wopkensii selectae

¹⁾ in: Cicero Ambrosianis codicibus illustratus et auctus, Mediolani ²1817, 9-37.

²⁾ Cf. Anonymus, Jen. Allg. Lit.-Zeit. 1817, 163 et 165.

³⁾ Cf. supra p. XLVI adn. 5 et 7.

⁴⁾ Qua de re queritur F. Jacobs, Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 5, 1838, 1019 sqq.; cf. etiam S. Timpanaro, La filologia di Giacomo Leopardi, Firenze 1955, 52 sq.

annotationes, Rauchensteinii observationes nonnullae, Gutmanni dissertatio, qua Tacitum Dialogi scriptoren non esse demonstratur, et Chrestomathia Frontoniana ex Romana editione nusquam adhuc repetita. Turici ex Officina Gessneriana 1830. Chrestomathia legitur p. 115—165; sequuntur emendationes nonnullae p. 167—173, quae vix salubres sunt.

Anno 1832 editio Maiana secunda ad verbum repetitur; hanc editionem, quam curavit Spangenberg Cellensis, ipse inspicere non potui, sed sic inscripta esse videtur: M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imp. epistolae, L. Veri et Antonini Pii et Appiani Epistolarum reliquiae. E Codice rescripto Bibliothecae Vaticanae curante Angelo Maio. Editio in Germania prima. Schulze, Cellae 1832.1)

Parvi momenti est editio quam Mai tertiam curavit: paucissimis locis interpunctionibusque mutatis textum secundae editionis repetit: M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imperatoris epistulae et alia scripta. L. Veri et Antonini Pii atque Appiani epistularum reliquiae ex codicibus Romano et Mediolanensi edente A. M., Romae Typis S. Consilii Prop. Fidei 1846.

Inde ab anno 1823, postquam Mai editionem secundam divulgavit, nemo codicem Frontonianum attigit usque ad annum 1858. eo enim anno Guilelmus Nicolaus du Rieu²) Batavus per Italiam libros manu scriptos perscrutabatur neque fugit eum antiquissimus codex noster.3) sed apparebat codicem tum multo difficiliorem lectu esse ob venena quae Mai adhibuerat. itaque complures paginas quas Mai etiamtum legere potuerat du Rieu investigare nequibat. multos tamen locos, quos Mai parum diligenter ediderat, correxit novasque adnotationes manus secundae in ipso textu et in margine repperit, sed in textu constituendo vix ultra id quod Mai iam effecerat pervenit. consilio Frontonis edendi angustiis temporis abiecto⁴) collationes suas amico Samueli Adriano Naber⁵) dedit, cuius editio ita inscribitur: M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imperatoris Epistulae. L. Veri et T. Antonini Pii et Appiani Epistularum reliquiae. Post Angelum Maium cum codicibus Ambrosiano et Vaticano iterum contulit G. N. du Rieu, recensuit Samuel Adrianus Naber, Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri 1867.6) haec editio quod ad

5* LXVII

¹⁾ Alia exemplaria hunc titulum habere videntur: M. Cornelii Frontonis opera inedita, cum epistolis item ineditis Antonini Pii, M. Aurelii, L. Veri etc. Editionis Mediolanensis, Francofurtianae et Niebuhrianae Supplementum.

²⁾ Natus an. 1829, mortuus an. 1896. multa de historia Batava scripsit instituitque Album Palaeographicum quod S. de Vries postea edidit.

³⁾ Cf. G. N. du Rieu, Schedae Vaticanae, Lugduni Batavorum 1860, V.

⁴⁾ du Rieu VI.

⁵⁾ Nato an. 1828, mortuo an. 1913, Cobeti discipulo; praesertim Graecis litteris studuit.

⁶⁾ Hanc editionem recensuerunt L. Müller, Literarisches Centralblatt f. Deutschland 1868, 537-540; Anonymus, Heidelberger Jahrb. f. Literatur 1868, 60; Ad. Kiessling, Philol. Anzeiger 1, 1869, 59-61; plerique viri docti hanc editionem parvi

studia palaeographica et critica attinet satis vituperanda est: spatium lacunarum haud accurate indicat, orthographiam modo primae, modo secundae manus sequitur, de eis quae viri docti ad textum emendandum attulerant pauca tantum Naber cognovit, secundae editioni Maianae nimis confisus est primam neglegens. at contra Naber primus diligenter indicavit, ubi singulae paginae incipiant ordinemque foliorum magno consilio usus restituere conatus est.

Logon qui dicitur erotikon una cum epistula Marci Latina separatim edidit W. H. Thompson: The Phaedrus of Plato with English notes and dissertations by W. H. Thompson, D. D., London 1868, 184-188, qui pauca emendavit.

Iam anno 1864 Guilelmus Studemund¹) forte in folia Ambrosiana Frontonis inciderat; eo enim tempore codicem Plauti Ambrosianae bibliothecae conferebat et caelo impediente, quominus Plauto operam daret, nonnumquam folia Frontoniana inspiciebat, unde editum textum corrigeret, postea vero Academia Borussica instigante studio intentiore Frontoni conferendo incubuit, ut novum textum ad imaginem codicis descriptum ederet.²) inde ab anno 1867 usque ad 1889 per dilationes hoc opus gerebat: codicem Vaticanum praeter aliquot locos difficiliores totum iam descripsit et ex Ambrosiano sexaginta paginas contulit. huius operis numquam finiti pars tantum edita exstat in libro qui inscribitur Emendationes Frontonianae, scripsit Rudolfus Klussmann. Inest Epistula critica Guilelmi Studemund ad Rud. Klussmann, Berolini apud Calvary eiusque socium 1874.3) quae epistula nonnisi primas collationes ex Ambrosiano factas continet; ceterae una cum epistulis per quas cum Ottone Benndorf et Rudolpho Klussmann de Frontone edendo collocutus erat cumque epistulis Adolphi Kiessling et Hugonis Beutner ad eum datis post eius mortem ad Imperatoriam Bibliothecam Berolinensem pervenerunt, unde postea Edmundo Hauler commodatae sunt. nunc schedae Studemundianae asservantur in Publica Bibliotheca Berolinensi⁴) quae mihi pelliculas photographicas in usum dedit.

Guilelmo Studemund mortuo Academia Borussica alium quaerebat qui Frontonem ederet. imprimis stimulabant Theodorus Mommsen et

aestimaverunt: Th. Mommsen, Hermes 8, 1874, 198; R. Klussmann, Emendationes Frontonianae 6sq.; 19sqq.; Ehrenthal, Quaestiones Frontonianae 5, 29; Schwierczina, Frontoniana 47sqq.; Haines, Edit. I, XLIV; della Corte, Edit. 7sq.

¹⁾ Natus an. 1843, mortuus an. 1889; praesertim de Plauto Gaioque optime meruit. 2) Cf. Studemund, Epistula p. Isq.; XXXV; Hauler, Mitteilungen d. kais. deutsch. archäol. Instit., Röm. Abt. 19, 1904, 318; Wien. Stud. 31, 1909, 132; ibid. 47, 1929, 175.

³⁾ Recensuerunt G. Becker, Jenaer Literaturzeitung 1, 1874, 361; K. Schenkl, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 26, 1875, 30 sqq.; Iwan Müller, Jahresber. ü. d. Fortschr. d. class. Alterthumsw. 18, 1879, 2. Abt. 170 sq.

⁴⁾ Staatsbibliothek Preußischer Kulturbesitz, Handschriftenabteilung.

Eduardus Wölfflin eo tempore Thesauro Linguae Latinae praefectus. 1) deteriore statu codicis Frontoniani iam antea Paulo Krüger iuris consulto²) Caroloque Zangemeister palaeographo deterritis³) anno 1895 A. Funck Kiloniensis Eduardum Wölfflin certiorem facit se paratum esse ad Frontonem aggrediendum, ante diem quartum nonas Februarias eiusdem anni auctore Theodoro Mommsen tresviri constituti sunt qui editionem diligentius considerarent: Mommsen, Hermannus Diels, Otto Hirschfeld, statuerunt editionem scripturae codicis assimilandam et ad imaginem foliorum exprimendam esse, unde minor, uti vocatur, editio pararetur, sed Funck philologo variis de causis non contigit ut Frontonem expediret. deinde Augusto Mau archaeologo, qui tum Romae erat, de codice consulto Guilelmus von Hartel mense Octobri eiusdem anni 1895 invenit hominem vere palaeographum qui tali operi par esset: Edmundum Hauler Vindobonensem.4) virorum doctorum oculos in se converterat, quod Lutetiae in Bibliotheca Nationali nova fragmenta Sallustii e codice Genabensi investigaverat, iam anno 1895 collationem codicis Ambrosiani instituit⁵) atque mense Octobri anni 1899 primae plagulae adhuc emendandae de prelis Teubnerianis veniebant.⁶) proximo anno et partis Ambrosianae et Vaticanae collationem absolvit et viris doctis Diels, Mommsen, Leo, Skutsch adiuvantibus quadraginta latercula ad imaginem codicis iam descripserat, cum nuntiatur praefectum Bibliothecae Vaticanae Franciscum Ehrle folia codicis sui haud frustra polire expurgareque ratione tum nova usum: gelatina enim folia linebat.⁷)

¹⁾ Cf. E. Wölfflin, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 10, 1898, 145; magno officio me sibi obstrinxit vir doctissimus G. Dittmann, olim Thesauro praefectus, qui Thesauri librum memorialem manu scriptum, Journal für Archiv und Thesaurus, geführt von Prof. Eduard Wölfflin, legendum dedit, unde haud pauca ad studia Frontoniana pertinentia eruere potui.

²⁾ Idem Krüger iam anno 1873 Mediolani contulerat Ambrosiani pag. 444 (p. 115sq.), cf. Studemund, Epistula III 2. ut Iohanni Vahlen Ennium edenti adesset (cf. Ennianae poesis reliquiae iteratis curis rec. Ioh. Vahlen, Lipsiae 1903, CXLII àd Ann. I 67); Bernhardus Kübler Ambrosiani pag. 349 (p. 157sq.) contulit; eandem paginam antea iam Naberi rogatu contulerat Ernestus Julius Kiehl anno 1870, cf. Naber, Parentalia, Mnemos. 2, 1874, 225 sq. praeterea inter schedas Haulerianas ineditas collationem inveni codicis Ambrosiani pag. 58 (p. 13), quam fortasse Paulo Krüger aut Bernhardo Kübler debemus.

³⁾ Cf. Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 175.

⁴⁾ Natum an. 1859, mortuum an. 1941. scripta eius enumerat H. Gerstinger, Wien. Stud. 57, 1939, 181 sqq. et 59, 1941, 151.
5) Cf. Hauler, Verhandl. d. 43. Versammlung 78.
6) Has plagulas in bibliotheca Thesauri Linguae Latinae inspicere mihi licuit.

⁷⁾ Cf. F. Ehrle, Über die Erhaltung und Ausbesserung alter Handschriften, Centralblatt f. Biblioth. 15, 1898, 17 sqq.; idem, In Sachen der internationalen Konferenz von St. Gallen (1898), ibid. 26, 1909, 253; 255; 257 sqq.; Hauler, Verhandlung d. 48. Versammlung 51 sqq.; Wien. Stud. 31, 1909, 259 sqq.; Mercati, Codices e Vaticanis selecti XXIII, 219.

ideo Hauler opus intermisit usque ad annum 1905, ubi tota fere pars Vaticana purgata erat. fuerunt qui putarent primum libros Ad M. Caesarem et librum primum Ad Antoninum Imp. edendos esse, quippe qui in parte Vaticana legantur, sed melius videbatur Academiam Borussicam bibliothecae Ambrosianae praefectum Ceriani adire, ut et ille codicem suum restaurandum curaret.

Interim anno 1906 in lucem prodierat editio phototypica codicis Vaticani restaurati curis Francisci Ehrle: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X. Consilio et opera Curatorum Bibliothecae Vaticanae, volumen III: M. Cornelii Frontonis aliorumque reliquiae quae codice Vaticano 5750 rescripto continentur, Mediolani 1906. Ceriani autem religione quadam manus a codice tam vetusto abstinebat et, quamquam dicebat se non nolle, eius demum post mortem anno 1907 successor Achilles Ratti, postea Pius XI. Papa¹), codicem Ambrosianum purgare exorsus est. huius codicis paginae 76 Hauler anno 1909 exemplum typographicum eis obtulit qui quinquagesimo coetui Germanicorum philologorum praeceptorumque Grazae intererant²), eoque tempore³) et iterum anno 19124) dixit se magna in spe esse Frontonem suum mox in lucem proditurum, proximo anno postrema ei occasio data est, ut ante primum bellum universarum gentium Mediolanum veniret ad codicem tum partim expurgatum inspiciendum, cum bello incipiente Ratti opus suum nondum perfecisset, Academia Borussica constituit se codicis purgationis eventum diutius exspectare non posse et editionem Haulerianam bello confecto statim prelo subiciendam, post cladem autem ita de pecunia laborabat, ut ipsa sumptibus par non esset atque Typographeo Clarendoniano Oxonii editionem delegare cogeretur, quo cum editore Edmundo Hauler nescio quibus de causis rixa orta est⁵) et ideo rursus retardabatur editio, sed et ei quibus commissa erat - hoc tempore Iohan-

¹⁾ Ipse Ratti locum incertum Ambrosiani pag. 401 (p. 137) legere conatus est, cf. P. Rasi, Frontonianum, Boll. di Filol. class. 15, 1908/1909, 158 sq. post Achillem Ratti successores codicem reficere desierunt. quam refectionem saepius probavit Hauler, sed sunt qui aliter sentiant: Brakman, Frontoniana I 2 'nonnulla', inquit, 'folia tenuia parvisve foraminibus mutilata, oblita sunt glutine puro, cui admixtum erat elementum quod dicitur 'formol', quo facto natus est splendor quidam, qui lectionem difficiliorem reddit, interdum plane impedit', et Bischoff, Der Fronto-Palimpsest 19: '(die zarten Formen) sind durch jede Behandlung mit einem zur Wiederbelebung der Schrift oder zur Konservierung angewendeten Stoff, der einen glänzenden Film hinterläßt, gefährdet. Schon eine systematische Konservierung, wie sie . . . dem Vaticanus Lat. 5750 zuteil wurde, während Ceriani sie für den Ambrosianus ablehnte, hätte ihnen verderblich werden können.'

²⁾ Hoc exemplum nusquam reperire potui.

³⁾ Wien. Stud. 31, 1909, 270.

⁴⁾ Ibid. 34, 1912, 258.

⁵⁾ Ad hanc rixam fortasse pertinet libellus Zur Abwehr (Prof. W. M. Lindsay und meine Frontoausgabe), quem Hauler anno 1921 privatim edidit.

nes Vahlen et Eduardus Norden socii fuerunt — festinare nolebant. postea Edmundo Hauler sexagenario munus pecuniae datur, quo usus discipulus eius Franciscus Miltner Mediolani rursus codicem contulit imaginesque photographicas exprimendas curavit.¹) anno demum 1928 ipse Hauler Mediolanum Romamque iit, ubi collationes suas ad finem perduxit²), sed postea de editione tacet. multis tamen commentationibus plerumque in Wiener Studien editis novas lectiones divulgare continuabat, sed chirographum prelo paratum numquam habuit. anno 1941 cum moreretur, heredes eius annotationes ineditas honorario accepto Academiae Borussicae cesserunt, ubi tunc Iohanni Stroux universitatis professori custodiendae commissae sunt.

Edmundo Hauler iamdudum in Frontone edendo occupato Cornelius Brakman Batavus³) anno 1900 stipendio a Societate Philologica Ultraiectina accepto Italiam visit, ubi Vaticanum nostrum Ambrosianumque
usque ad pag. 351 contulit; collatione Ambrosiani brevissimo tempore
peracta anno 1902 iterum Mediolanum profectus est ut opus perficeret.
lectiones coniecturasque deinde divulgavit in dissertatione quae inscribitur: Frontoniana. Specimen litterarium inaugurale quod ... pro gradu
doctoratus ... submittet Cornelius Brakman ... Traiecti ad Rhenum, apud
J. J. M. Molijn 1902.⁴) haec Frontoniana acri iudicio percensuit imprimis
Hauler, nam revera neque tanto operi Brakman par erat neque satis
spatii sumpsit. attamen saepius indiligentiam priorum editorum correxit,
praecipue in rebus orthographicis, sed plerumque erravit ubi lectiones
maioris momenti investigabat.

Haulerianam editionem frustra exspectando defatigatae Dorotheae Brock in mentem venit adhibitis novis lectionibus textum integrum constituere. consilio autem mutato florilegium tantum composuit, quod adiunxit libro suo Studies in Fronto and his Age. With an appendix on African Latinity illustrated by selections from the correspondence of Fronto by M. Dorothy Brock B. A. sometime Pfeiffer Student of Girton College,

¹⁾ Cf. Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 177; et antea et postea Miltner Mediolani codicem inspexit ut Haulerum adiuvaret, cf. Hauler, Wien. Stud. 43, 1922/1923, 103; 218; 58, 1940, 133. in ineditis Haulerianis plures epistulas Francisci Miltner inveni, quibus Haulerum de textu certiorem facit atque apparet eum prudentiore ratione et via usum esse quam ipsum Haulerum.

²⁾ Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 172 sqq.

³⁾ Natus an. 1861, mortuus an. 1936. de litteris Latinis posterioris aetatis haud pauca scripsit.

⁴⁾ Recensuerunt Hauler, Zeitschr. f. österr. Gymn. 54, 1903, 32-37; idem, Archiv f. Lat. Lex. u. Gramm. 13, 1904, 297sq.; J. W. Beck, Museum 10, 1903, 323sqq.; K. J. Burkhard, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. klass. Altertumsw. 117, 1903, 2. Abt. 172sq.; C. W(eyman), Wochenschr. f. klass. Philol. 21, 1904, 264sq.; Santi Consoli, Boll. di Filol. class. 10, 1904, 60-62.

Cambridge. Cambridge, at the University Press 1911¹), 266-331. textum apparatu critico pro tempore commodo instruxit et notis illustravit.

Commentationibus Haulerianis affluere non desinentibus in The Loeb Classical Library nova editio integra emittitur: The Correspondence of Marcus Cornelius Fronto with Marcus Aurelius Antoninus, Lucius Verus, Antoninus Pius, and various friends edited and for the first time translated into English by C. R. Haines, M. A., F. S. A. In two volumes, I London, William Heinemann, New York, G. P. Putnam's Sons 1919, II 1920.²) propositum Bibliothecae Loebianae sequens Haines doctam editionem praebere noluit, sed textum tantum facilem lectu observatis novissimis lectionibus Haulerianis aliorumque, talis autem ratio nonnulla incommoda attulit: orthographiam saepius vix recte ad normam consuetudinariam direxit; apparatus criticus eclecticus est; spatium lacunarum parum accurate indicavit. praeterea haec editio mendis scatet. quod autem conatus est epistulas ordine temporum observato edere, nihil peccavit³), quamquam tale inceptum plus quam difficile est. et hoc omittere nolo, eum omnium qui hucusque extiterunt interpretum facile esse principem.

Res nullius momenti est quod Albertus Freixas Argentinus e codice tantum Vaticano edidit: Los escritos de Frontón y Marco Aurelio, contenidos en el códice vaticano 5750, in: Revista de la Universidad de Buenos Aires, Sección VI, tomo IV, Buenos Aires 1927, 1-249. Naberianae enim editionis Epistulaeque Studemundi nullam notitiam habens Freixas ex editione phototypica Francisci Ehrle partem Vaticanam ad imaginem codicis transscripsit (33-138), deinde textum Maiana editione tertia pro fundamento posita una cum translatione Hispana constituit (139-249); unde evenit ut textus eius minor sit quam quem apud priores editores legimus; nam editio phototypica lectu difficillima est.⁴) praeterea praefatio eius descriptioque codicis (1-29) vix quicquam maioris momenti continet.

Nonnullae epistulae Frontonis leguntur in A Book of Latin Letters

¹⁾ Hunc librum recensuerunt C. Weyman, Wochenschr. f. klass. Philol. 29, 1912, 1176 sq.; J. F. D(obson), Class. Rev. 26, 1912, 265 sq.; R. Helm, Berliner Philol. Wochenschr. 33, 1913, 10 sq.

²⁾ Recensuerunt W. P. Mustard, American Journ. of Philol. 41, 1920, 297; 42, 1921, 188; C. Knapp, Class. Weekly 15, 1921/1922, 188sq.; E. S. Bouchier, Class. Review 36, 1922, 182; Hauler, Wien. Stud. 45, 1926/1927, 130 adn. 1; cf. 131 et Wien. Stud. 47, 1929, 177sq.; F. Hache, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. klass. Altertumsw. 231, 1931, 2. Abt. 7-9. postea editio Hainesiana saepius prelo subiecta est. idem Charles Reginald Haines in eadem Loeb Library Meditationes M. Aurelii ediderat.

³⁾ Quod propterea dicere audeo, quia editori antiquo parum successit epistulas recte ordinare. aliter iudicant Hauler, Wien. Stud. 47, 1929, 177 sq. et Hanslik, Anordnung 21.

⁴⁾ Cf. Haines, edit. I, V: 'the facsimile of the Vatican portion will be seen, by anyone who inspects it, to be of small use to an editor'.

chosen and annotated by R. G. C. Levens, fellow and tutor of Merton College, Oxford; formerly assistant Master at Haileybury College, Methuen & Co. Ltd., London 1930.¹) Levens paucis coniecturis additis textum editionis Hainesianae repetit.

Collectis lectionibus quas Studemund et Brakman et Hauler divulgaverant ipse, ut gradum doctoris consequerer, hunc librum foras dedi: M. Cornelii Frontonis Epistulae quas edidit M. P. J. van den Hout, Gymnasii Augustiniani Professor. Volumen prius²) Prolegomena, textum, indicem nominum propriorum continens. Accedunt quattuor tabulae, Lugduni Batavorum, in aedibus E. J. Brill 1954.³)

Editio mea — liceat dicere — nonnihil attulit ad studia Frontoniana colenda, imprimis apud Italos; itaque textum meum repetiit della Corte: Frontone, Corso di letteratura latina tenuto nell'anno 1957—1958 dal Prof. Francesco della Corte, Libreria Mario Bozzi, Genova 1957. textum Latinum in vernaculum sermonem vertit, citius, opinor, quam accuratius.

Eodem anno epistulas Marci Aurelii edidit Ludovicus Pepe omissis Frontonis responsis, quod nonnemo mirabitur: Marco Aurelio Latino, Introduzione, testo critico e commento a cura di Luigi Pepe, Armanni, Napoli 1957.⁴) tres locos emendare et sermonem epistolicum notis illustrare conatus est. epistulas Marci Aurelii iterum edidit et vertit G. Cortassa: Scritti di Marco Aurelio, Torino 1984.

Iam inveteraverat opinio unum tantum codicem epistularum nobis praesto esse, cum Bernhardus Bischoff in codice Parisino Latino 12161 rescripto duas paginas invenit quae fragmentum epistulae ad L. Verum datae continent: Der Fronto-Palimpsest der Mauriner, in: Bayer. Akad. d. Wiss., philos.-hist. Klasse, Sitzungsber. 1958, Heft 2, München 1958. 5)

¹⁾ Recensuit H. Williamson, Class. Review 1930, 142.

²⁾ Alterum volumen commentarium continens deis volentibus aliquando apparebit.

³⁾ Iterum typis expressus est liber anno 1975. hanc editionem recensuerunt R. Marache, Revue d. Etud. lat. 32, 1954, 422–424; Revue d. Etud. anc. 56, 1954, 478; Lustrum 10, 1965, 217sq.; J. W. Ph. Borleffs, Museum, Tijdschr. v. Philol. en Geschiedenis 60, 1955, 160–162; R. Browning, Class. Rev. 5, 1955, 285–287; L. Herrmann, Latomus 14, 1955, 125; A. S. Pease, Amer. Journ. of Philol. 76, 1955, 439 sq.; N. Scivoletto, Giorn. ital. di filol. 8, 1955, 164–167; S. Timpanaro, Annal. d. Scuola norm. sup. di Pisa 24, 1955, 276–282; J. Willis, Journ. of Roman Stud. 45, 1955, 235 sq.; J. Campos, Helmantica 1956, 167 sq.; A. Ernout, Revue de Philol. 30, 1956, 147–149; R. J. Getty, Class. Philol. 51, 1956, 264 sq.; R. Hanslik, Gnomon 28, 1956, 118–123; K. Vretska, Anzeig. f. d. Altertumswiss. 11, 1958, 18–21; vide etiam F. della Corte in edit. 14–20 et S. Timpanaro, Contributi 345–363.

⁴⁾ Recensuerunt A. Garzya, Maia 10, 1958, 333-337; P. Venini, Athenaeum 36, 1958, 164-166; R. Browning, Class. Review 9, 1959, 148 sq.; A. Ernout, Revue de Philol. 33, 1959, 339 sq.; Ed. Galletier, Revue d. Etud. anc. 61, 1959, 209 sq.; E. Braun, Anzeiger f. d. Altertumswiss. 15, 1962, 227 sq.; R. Marache, Lustrum 10, 1965, 224.

⁵⁾ Recensuit R. Marache, Lustrum 10, 1965, 215 sq.

saeculo VII et VIII monachi monasterii Corbeiensis veteribus codicibus ad rescribendum usi sunt, ut novum codicem, Corbeiensem 142, componerent qui opera Hieronymi et Gennadii contineret. praeter Leges Visigothorum, Breviarium Alarici et Asperi commentarium in Vergilium usi sunt folio codicis Frontoniani saeculi VI. Corbeiensis 142 postea in monasterium Maurinorum pervenit, ubi Maurini constituere conati sunt, quid sub Hieronymo lateret.

Dom. Ch. F. Toustain in pag. 133 codicis panegyricum legere sibi visus est principis cuiusdam saeculo quinto scriptum.¹) Toustanio mortuo Dom. R. P. Tassin codicem iterum examinavit et panegyrici octo versus legere poterat:²)

cubilibus quibusque vestigiis unum quid eorum indagaberis intellego ut qui venanti haec tibi adsiduus et obsequens hesseri— Itaque cum oratione omnes re gas lego atque audio cumque senatum p'r'ad omnes verbo rum tuorum sententiarumq'

Tassin haec adnotavit: 'C'est peutêtre un fragment du panégyrique prononcé par Fronton en l'honneur d'Antonin, ou plutôt de Lucius Verus. Nous croyons voir cet Empereur apostrophé par ce mot Luci. Après une interruption de discours on lit Fro: ce qui pouroit signifier Frontonis³)... ce fragment annonce l'écriture onciale du premier age, et l'on peut au moins la faire monter au III ou IV siècle.' magna rerum Gallicarum perturbatione codex Corbeiensis Lutetiam in Bibliothecam Nationalem pervenit, ubi nescio quis ei iterum venenis illevit. quae Tassin detexerat⁴) diutina oblivione obruebantur: neque E. Chatelain⁵) neque P. Lehmann⁶) neque E. A. Lowe⁷), qui viri docti hunc Parisinum 12161 viderunt aut phototypice ediderunt, cognoverunt cuius auctoris essent paginae 134 et 133.

Bernhardo Bischoff primo contigit ut quid contineret pag. 133 constitueret: huius enim paginae versus 20-30 alterius laterculi idem habent atque versus 1-12 prioris laterculi Ambrosianae paginae 420 (p. 120). paginae 134 pauca tantum legi possunt. folium Parisinum litteris uncialibus saec. VI scriptum nunc est 250×152 mm, sed in rescribendo monachi marginem ita amputaverunt, ut nunc pars dextera alterius laterculi pag. 133 perierit. singuli versus habent 23 litteras, sed sunt

¹⁾ Nouveau traité de diplomatique I, 1750, 483.

²⁾ Ibid. III, 1757, 52; 144; 149sq.; tabula XLII 1, 3. litterae cursivae hodie legi non possunt.

³⁾ Litteras FRO Bischoff invenire non potuit.

⁴⁾ Et quae Germanice verterat J. Chr. Adelung, Lehrgebäude der Diplomatik IV, Erfurt 1766, 153 sq. et tab. 42 I 3.

⁵⁾ Les Palimpsestes Latins, Ecole pratique des Hautes Etudes, annuaire 1904, Paris 1903, 39: 'un panégyrique prononcé en l'honneur d'un empereur.'

⁶⁾ Apud L. Traube, Vorlesungen und Abhandlungen I, München 1909, 219.

⁷⁾ Codices Latini Antiquiores V, Oxford 1950, nr. 629, qui primus scribam saeculo VI assignavit.

versus 19 litterarum et 29 litterarum: itaque haud facile dici potest, quot litterae in altero laterculo perierint. scribam non ab Italia, sed a Gallia oriundum putat Bischoff, ubi iam saeculo quinto Apollinaris Sidonius et Claudianus Mamertus Frontoni oratori favebant.¹)

In paginis 129-130 eiusdem Parisini Latini 12161 Tassin²) fragmentum philosophicum detexit ignoti auctoris, quod Lowe³) saeculo VII scriptum putat, huius folii pagina 129 legi nequit, sed in pagina 130 Bischoff⁴) versus 2-11 alterius laterculi investigare potuit⁵) scripturamque huius folii cursivam saeculo assignavit sexto. sed, quod nemo vidit⁶), verba dicitur autem esse officiorum rationis tripertitas usque ad officia suscipit exerceat (p. 136, 11-14) eadem sunt quae manus secunda in pagina Ambrosiana 401 adnotavit (p. 136, 23-25). itaque sine ullo dubio hoc folium nobis superest tertii codicis Frontoniani, varias lectiones codicis Parisini contemnere non licet, nam in Paris. p. 133 (p. 120, 2sqq.) recte legitur apparetis (acparetis A ut videtur), indignis (indignus A); ceterae lectiones ambiguae sunt: et P, etiam A; cantus P, et cantus A; est destinata P ut videtur, destinata est A. in Paris. pag. 130 lectio suscipit (p. 136, 13) potior est quam suscepit in Ambrosiano; utrum ibidem exerceat (Paris.) an expleat (Ambros.) rectius sit, ambigi potest. quod supra⁷) dixi veri simile non esse Frontonem priscam rationem scribendi affectavisse, codicibus Gallicis confirmatur: in Paris. pag. 133 legimus sonum (p. 119, 10) et unum (p. 119, 13), sed nusquam formas in -om desinentes; saepius cum, nusquam quom, et in Paris. pag. 130 legimus vulgari (p. 136, 15), non volgari, et negotium (p. 137, 1), non negotiom. neque codex Bobiensis neque Parisinus pag. 133 admittit attractionem litterarum in verbis compositis: inrumpe p. 119, 4 et adsiduus p. 119, 14. praeterea notavi in Paris. pag. 133 indagaberis (p. 119, 13), gaudeum

¹⁾ Vide Testim. 52-58. moneo autem saepius affirmari quam demonstrari Sidonium epistulas Frontonis legisse, cf. e. g. Niebuhr, edit. XXIII 5; L. Valmaggi, Quaestiones Frontonianae, Ivrea 1889, XIIIsqq.; H. Peter, Der Brief 153. verba enim et locutiones quae exemplo afferuntur vix vim probationis habent: consiliosus Sid. Epist. I 1,1; VII 9, 18 et Fronto p. 128,5; ineptire Sid. Ep. IV 1,4; IV 17,1 et Fronto p. 66,6; vetusculus Sid. Ep. IX 16 et Fronto p. 145,2; Sid. Ep. VII 5,4 omnia . . . salva, inlibata, solida et Fronto p. 2,16 integro, inlibato, incolumi corpore. sed Sid. Ep. IV 4,1 idem legitur atque apud Frontonem p. 174,8 sq. in tui ornamentis aeque ac nostri merito numerandus. Claudianus Frontonem nusquam imitatus esse videtur.

²⁾ Nouveau traité III, 1757, 418 sq. et tab. LVII 3, 9.

³⁾ Codices Latini Antiquiores V, nr. 628.

⁴⁾ Der philosophische Palimpsest des Paris. Lat. 12161, 29.

⁵⁾ Versus 2-5 partim iam legerat Tassin.

⁶⁾ Non video, unde deprompserit A. Feder, Studien zum Schriftenkatalog des hl. Hieronymus, Freiburg 1927, 19: 'Lesbar sind nur einige Zeilen auf p. 130, die von Arius und seiner Lehre handeln.'

⁷⁾ P. XXXII.

(p. 119, 20), hesserim (pro haeserim p. 119, 14) et quius (p. 120, 1) quam formam in Bobiensi non legimus.¹) in Paris. pag. 130 legitur eciam (p. 136, 14) quod Bobiensis nusquam habet.

Novissima editio anno 1974 emissa est: Opere di Marco Cornelio Frontone a cura di Felicita Portalupi, Unione Tipografico-Editrice Torinese.²) Portalupi textum meae editionis fere repetiit, notis illustravit et in sermonem vernaculum vertit.³) codicis Parisini 12161 pag. 133 in textum recepit et epistulas ad Verum ad ordinem quem proposuerat Bischoff accommodavit, nisi quod nonnullas epistulas in altero libro ad Verum posuit, quae prioris esse videntur.

Huius novae editionis fundamenta - praeter ea quae Mai et Naber et Brakman iam divulgaverant — sunt lectiones tam editae quam ineditae Studemundi et Hauleri, si quis roget, cur Edmundus Hauler Frontonem suum numquam in lucem prodiderit, non deerit quod respondeamus: primum constat eum talem philologum fuisse, ut nonnisi perfectum opus edere posset, sed et aliae causae exstant: per quadraginta quinque annos libellos suos publicavit, quibus animi lectorum ita afficiebantur, ut novam editionem exspectarent Maiana et Naberiana multo meliorem et uberiorem, cum ipse Hauler non nesciret se vix ultra id quod priores editores effecerant venturum esse. quae fortuna non in Hauleri culpam converti potest, nam libelli eius magis laudabantur quam legebantur. sed etiam peccavit: in legendo non satis distinxit, quid certum esset, quid incertum, quid probabile, quid verisimile, et erat pronus ad coniecturas quibus Franciscus Miltner discipulus prohibebat, etiam in scriptis editis Hauleri haud semel invenies sententias et structuras quae parum cum sermone epistolico et humili Frontonis conveniunt, itaque editor id agere debet, ut lectiones Maianas et Naberianas et Haulerianas diligenter inter se comparet⁴): hoc enim modo constabit, quid certius, quid incertius sit. hoc quale sit, paucis exemplis demonstrare volo: p. 204, 13-16 Mai et Hauler anno 1895⁵) et Hauler anno 1936⁶) ita legunt:

Mai in navium deus al Hauler 1896 rei tactae mater natura in navium apparatu Apollo deus alitis pinas | Hauler 1936 (discipulis naturae) in navium arte extruendi deus alitis pinatas|

¹⁾ Insuper adnotavit Bischoff partaem et seriaes pro partem et series, vix recte, credo, cf. app. crit. ad p. 119, 6 et 11; pro asie scripsit Asiae Portalupi p. 119, 12.

²⁾ În serie quae dicitur 'Classici Latini'. hanc editionem recensuerunt P. V. Cova, Boll. di studi latini 4, 1974, 309-311; R. Wauters, Latomus 34, 1975, 789-791; P. Frassinetti, Athenaeum 54, 1976, 217-220.

³⁾ In vertendo saepe translatione Hainesiana innititur, recte; ei ignota esse videtur translatio Francisci della Corte.

⁴⁾ Itaque in apparatu critico sedulo indicavi, quid ma, quid n, quid h legerit.
5) Verhandlungen der 43. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner, Leipzig 1896, 81 sq.

⁶⁾ Wiener Studien 54, 1936, 162 sq., post codicis purgationem.

Mai Hauler 1896 <i>u</i>	tur tuendi eius ergo denominatus ita Ca et eas effingeret homo natura tueri dare ius ergo de natura catus ita Ca
	\(\facultates sapie\)nter tueri dares certe deputat catus ita Ca
Mai to Hauler 1896 to Hauler 1936 to	oppidatim statuis ornandus qui primam o
	Latini nominis subolem et Italicarum ori cta h <ominum atq`=""> Latini nominis subolem et Italicarum ori ollertiarum et Latini nominis subolem et Italicarum ori </ominum>
Hauler 1896 g	inum pueritias inlustravit ines <urbium ab="" et="">originum pueritias inlustravit ines urbium et Aboriginum pueritias inlustravit</urbium>
	ue Mai neque Naber neque Studemund quicquam dispicere potuerunt; o 1927 hoc legit ¹ :
•	salubrinis
n	n¹: salubribus argumen tis deintegrobi
	sanis
n	n ² : planis argumen tis res redintegranda

sed in schedis ineditis inveni:

luctandum

letinis argumen|tis ventandum

in epistula ad Haulerum data Miltner istud letinis confirmavit et pro ventandum legit lientandum vel liictandum.

p. 144, 11 Hauler anno 1901²) itemque post codicis purgationem anno 1921³) improbat lectionem Maianam *iugare*, sed in schedis ineditis legit *enigare* et comprobat *iugare*.

p. 208, 5sq. legit Mai dis|setHauler 1896^4) viris legatis invidis|setin schedis ineditis: ...s...ebrios vidis|setp. 3, 8 legit Mai pro.....Studemund proced....Hauler 1899^5) $procedo \langle iam \rangle vel prosulto \langle iam \rangle$ Hauler in TLL⁶) $processu \ pari$; in schedis ineditis alia temptavit.

¹⁾ Wien. Stud. 45, 1926/1927, 130 sqq.

²⁾ Ibid. 23, 1901, 338.

³⁾ Ibid. 42, 1920/1921, 186.

⁴⁾ Serta Harteliana, Wien 1896, 264.

⁵⁾ In plagula exempli causa typis exscripta.

⁶⁾ II, 1650, 47.

p. 209, 9 legit Hauler anno 1896¹): a reb(us) pari studio pacis sane | iustis retinuisse se fertur | plane vana apstinendo (... nemine apstinendo Mai), quod vix Latine dicitur. in schedis autem ineditis inveni hoc: aurol antoninus sanc|tus toe retinuisse fertur | a sanguine apstinendo.

p. 125, 4 Mai legit *Paterculus*, Hauler anno 1909²): *Pollio As*\(\sqrt{ini}\rangle us\), sed postea in schedis ineditis: pater Tullios, quod manus secunda in Polybius correxisset.

Est et aliud quod Haulero exprobrandum videtur: adamat verba insperata atque inopinata, sicut verbum facundandi p. 9, 14; in plagulis anni 1899 seripserat: facundia atq etiam | eleganti pros(pe)re(nt) (protegant Mai), anno autem 1925³) dicit manum primam scripsisse facundatum etiam | eleganti prosperent, tum correxisse facultat(e) fandi, et manum secundam supra fandi scripsisse: i(n) a(lio) eloque(n)tia. in re tam incerta Hauler conflat lectionem facundatum eloquentia etiam eleganti.

p. 133, 7sq. legit Hauler in commentatione quae Lepturgus, chirurgus u. ä. bei Fronto⁴) inscribitur: lepturgata et cirorga (ita m¹, etrorga vel etrusca m²), cum Mai et Stude-

mund et Brakman turena et etrusca legissent. anno autem 1928 Hauler in schedis ineditis habet turena et etrusca. artis sculpturatae periti nova verba Hauleriana recte iam recusaverant.⁵)

p. 16, 1 Hauler⁶) legit verbum exarandi, sed notione nusquam reperta: exaratae bestiae, quod idem esset ac 'skizziert'. sed animum bene attendenti manifestum est Haulerum istud ex non vidisse.

in fragmento Enniano p. 158, 5 multa sunt incerta, imprimis istud pos aquam, quod manus prima scripsisset et in postquam correxisset.⁷) in schedis ineditis Hauler nonnumquam lectiones profert quas vix quisquam probet: p. 62, 17 legit Mai metendis, Hauler plane satus; p. 80, 16 vale mi secundum Mai, Naber, Brakman, at valeto Hauler; p. 96, 22 antithetis Mai, antithetos Hauler.

Si quis locos quos attuli — alios multos proferre facile est — inspexerit, suppunctiones, quibus Hauler incertas litteras indicavit, editoris commodo vix inservire videbit. id enim scripta eius inedita satis ostendunt, Haulerum saepius non separavisse ea quae scripta legerat et ea quae scripta esse putabat.

Quam difficile sit e codicibus palimpsestis aliquid eruere, statim videbit

¹⁾ Serta Harteliana 265; Verhandlungen 82.

²⁾ Zum Sendschreiben des Catulus und über die Consilia des Asinius Pollio, Wiener Eranos, Wien 1909, 221.

³⁾ Wien. Stud. 44, 1924/1925, 123 sqq.

⁴⁾ Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 106 sqq.

⁵⁾ Fr. Studniczka, Kalamis, Abh. d. philol.-hist. Kl. d. k. sächsischen Ges. d. Wiss. 25, 4, Leipzig 1907, 85; E. Reisch, Kalamis, Jahreshefte d. österr. archäol. Inst. 9, 1906, 225; B. Schweitzer, Xenokrates von Athen, Halle 1932, 38, 2; G. Lippold, Polykleitos, RE 21, 2 (1952).

⁶⁾ Wien. Stud. 41, 1919, 103.

⁷⁾ Zeitschr. f. d. österr. Gymnas. 61, 1910, 676 sq.

qui lectiones Haulerianas comparat cum eis quas Bernhardus Bischoff publicavit¹); e quibus pauca exempla carpo:

- p. 119, 2 . . . . . moenera pl . . . legit Bischoff, sedulo et diligenter legit Hauler in schedis ineditis.
- p. 120, 2 legit pparcui Naber, apparem Brakman, aspartui (in nopartui correctum) Hauler in ineditis, acparetis Bischoff.
- p. 119, 25 legit Hauler in ineditis exemplaria ..., sed Bischoff .. doplurimum
- p. 124, 8 legunt Mai, Naber, Studemund, Hauler modulatius, sed Bischoff modulatas. et quis vera a falsis secernet, si apparatum criticum Gratiarum actionis inspexerit, quam in codice Vaticano Palatino Latino 24 (p. 256 sqq.) Hauler et Bischoff legere conati sunt?²)

Haec a me detrectandi causa memorata esse spero ut nemo credat; in qualibet pagina huius editionis lector videbit quam bene Hauler de textu Frontoniano meritus sit. diu mecum deliberavi, quid facerem de istis lectionibus incertis quas in schedis ineditis inveneram. saepe enim Hauler vocabula praebet quae vocabula non sunt aut omni sensu carent; saepe quoque de singulis litteris variat.³) consideranti ipsum Haulerum talia numquam omittere voluisse mihi visum est omnia proferre quae schedae eius continent. si quis umquam exstabit qui iterum codicem perscrutari atque conferre velit, habebit unde collatio ducatur.

In textu constituendo minus quam in priore editione prima manu innixus sum, quoniam persuasum habeo secundam quoque manum sanas — et nonnumquam saniores — lectiones praebere.

NOTITIA DE CODICE VATICANO PALATINO LATINO 244)

Orationis pro Carthaginiensibus fragmentum legitur duobus in foliis codicis Palatini.⁵) hic quoque codex est palimpsestus continetque 176 folia ex libris vetustissimis consuta. infra textum superiorem, qui est Testamentum Vetus, legimus fragmenta Livii, Ciceronis orationum, Senecae, Lucani, Gellii, mythographi anonymi, anonymi de Pompeio nonnullaque medicinalia Graeca. textus Testamenti Veteris saeculo VII aut VIII exaratus videtur uncialibus litteris, saeculis IX et XI folia

1) Der Fronto-Palimpsest der Mauriner 20sqq.

3) Notat Hauler e. g. $\widetilde{CAUSA}$, id est pro c fortasse e legenda est, pro a: u etc.

quod in apparatu critico ita indicavi: causa vel euuor h.

²⁾ Quid Hauler in schedis ineditis notavisset, non noverat Bischoff.

⁴⁾ Hoc de codice cf. B. G. Niebuhr, M. Tullii Ciceronis orationum pro M. Fonteio et pro C. Rabirio fragmenta, Romae 1820, 9 sqq.; H. Stevenson et I. B. de Rossi, Codices Palatini Latini Bibliothecae Vaticanae, Romae 1846, 4; Ém. Chatelain, Les palimpsestes latins, École pratique des Hautes Etudes 1904, 17—19; L. Traube, Palaeographische Forschungen IV, Abh. d. hist. Kl. d. kön. Bayer. Akad. d. Wiss. 24, 1909, 17 adn. 1.

⁵⁾ Vide infra p. 256sq.

aliquot novis foliis resarta sunt, unde fieri potuit ut nonnullae paginae Frontonianae perierint. hodie nonnisi in foliis 46 et 53 fragmentum orationis legitur, in rescribendo¹) librarius folia antiqua in duas pluresve partes divisit, ita ut hodie folia Frontoniana 0,143 m tantum longa et 0,093 m lata sint. scriptura est quadrata minutissima saeculi V, ut videtur. duo sunt latercula quorum utrumque 26 versus habet. singuli versus circiter 24 litteras continent, at alii aliis aliquanto longiores brevioresve sunt, unde interdum haud facile discernas quot litterae perierint. cum superior pars foliorum praecisa sit, verisimile videtur folia olim plus quam 26 versus habuisse; praeterea est cur putemus folia olim tria vel quattuor latercula habuisse; scriba enim folia antiqua in duas pluresve partes divisit.

Anno 1820 cum Niebuhr primus fragmenta vetera huius palimpsesti ederet, confessus est²) ea quae foliis 46 et 53 continebantur aciem oculorum effugisse, statim post Angelo Mai inimicus codicem inspexit eodemque anno scripsit³) se Frontonis fragmenta legere potuisse, quae postea in altera editione Frontonis edidit⁴) specimine scripturae addito. de origine fragmenti nihil constat. W. Weinberger⁵) putabat hunc quoque codicem Frontonis olim Vivarii fuisse, tum in Britanniam indeque cum aliis Palatinis Heidelbergam migravisse. at nescimus quomodo codex in Germaniam venerit neque verisimile est eum umquam Vivariensem fuisse, uti supra⁶) de Bobiensi codice demonstravimus. hoc tantum constat eum anno 1623 una cum ceteris Palatinis Romam in Bibliothecam Vaticanam venisse.

Ut paginas Frontonianas legeret, Mai rursus venenis usus est. post eum et Hauler et Bischoff⁷) textum contulerunt.

Mense Nov. a. 1985

M. P. J. van den Hout

¹⁾ Foliis Frontonianis inversis scriba posterior exaravit librum Iudith.

^{2) 17;} neque Stevenson – de Rossi neque Chatelain indicant codicem duo folia Frontoniana continere.

³⁾ A. Mai, Nuove notizie del codice vaticano-palatino XXIV, Giornale Arcadico di Scienze, Lettere ed Arti 8, 1820, 86-93; cf. G. Gervasoni, Le prime scoperte di Angelo Mai nella Bibliotheca Vaticana ed i suoi rapporti con B. G. Niebuhr, Athenaeum 6, 1928, 66 sqq. 4) Edit. 1823, 330-333.

⁵⁾ Handschriften von Vivarium 81.

⁶⁾ P. IXsqq.

⁷⁾ Hauler in schedis ineditis; Bischoff, Der neue Fronto-Palimpsest 26-28.

NOMINA SCRIPTAQVE EORVM QVI DE TEXTV EMENDANDO BENE MERITI SVNT¹)

- Allen (Alanus), H., Coniecturae animadversionesque criticae in M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imperatoris reliquias a V. C. Angelo Maio, anno MDCCCXXIII. Romae editas auctiores, Dublinii 1841
- -, Observationes in loca aliquot Ciceronis. Accedunt in Caesarem, Frontonem, Gellium, Plinium nonnullae, Dublinii 1863
- -, Observationes in Frontonem nuperrime Lipsiae editum, Dublinii, Londinii, Edinae 1867
- Ameling, W., Herodes Atticus II, Hildesheim 1983, 31, 9
- André, J.-M., Le De otio de Fronton et les loisirs de Marc-Aurèle, Rev. d. Étud. lat. 49, 1971, 234; 241; 242 adn. 3
- Anonymus recensuit editionem principem in: Leipziger Literatur-Zeitung für das Jahr 1816, Erstes Halbjahr, 761-773
- Anonymus recensuit editionem Niebuhrianam in: Athenäum 1, 1816, 188-192 Anonymus recensuit editiones principem et Niebuhrianam in: Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung vom Jahre 1817, 14. Jahrg., 1. Bd., 161-195
- Anonymi duo recensuerunt Jacobsii Notas criticas appendicemque notarum in: Jenaische Allgemeine Literatur-Zeitung vom Jahre 1817, 14. Jahrg., 3. Bd., 254-258
- Anonymus recensuit Klussmanni Tulliana, Philol. Anzeiger 8, 1877, 521-522 Anonymus (A. Eussner?) recensuit Crossleii Correspondence of Fronto, Philol. Anzeiger 10, 1879-1880, 253-254
- Anonymus recensuit Eberti De Frontonis syntaxi, Philol. Anzeiger 12, 1882, 397-400
- Arnim, H. von, Stoicorum Veterum Fragmenta III, Lipsiae 1903, fragm. 514 Astarita, Maria L., Roma e l'Oriente: la ciceroniana De imperio Cn. Pompei nella lettura di Frontone, Romanobarbarica 5, 1980, 19-21
- Babl, J., De epistularum Latinarum formulis, diss. Erlangensis, Bambergae 1893, 12, 2; 14, 2
- Bähr, J. Chr. F., Geschichte der römischen Litteratur II⁴, Carlsruhe 1869, 633, 8 Baehrens, E., Kritische Satura, Jahrb. f. class. Philol. 105, 1872, 632-634
- -, apud J. W. Beck, De Differentiarum scriptoribus Latinis, Groningae 1883, 17 -, Fragmenta Poetarum Latinorum, Lipsiae 1886, 59; 376
- -, apud J. W. Beck, Conjunctis viribus 3, 1889, 3, 12
- Baehrens, W. A., Beiträge zur lateinischen Syntax, Philol. Suppl. Bd. 12, 1912, 391 Baer, Eva, TLL VIII 1626, 33
- Bannier, W., TLL V 2, 706, 36
- Beck, J. W., recensuit Brakmanni Frontoniana, Museum 10, 1903, 323-326 Becker, Ephem. Marburg. 1849, 331 (non vidi)
- Becker, G., recensuit Klussmanni Emendationes, Jenaer Literatur-Zeitung 1, 1874, 631

¹⁾ Praetereo eos qui de ipso codice scripserunt quosque in Prolegomenis iam memoravi.

Beikircher, H., TLL VII 2, 1768, 62

Bekker, Imm., eius emendationes invenies in editione Niebuhriana

Beltrami, A., Le tendenze letterarie negli scritti di Frontone, Roma-Milano 1907-, Il numerus e Frontone, Riv. di filol. e d'istr. class. 36, 1908, 545-566

Benndorf, O., coniecturas eius inveni in epistulis ineditis ad Guilelmum Studemund datis et apud Hauler, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 108

Bergk, Th., Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 3, 1845, 121

Kritische Bemerkungen zu den römischen Tragikern, Philol. 33, 1874, 307, 70
Poetae Lyrici Graeci I⁴, Lipsiae 1878, XII 1

Beutner, H., in epistula inedita ad Guilelmum Studemund a. 1871 data

Birt, Th., Kritik und Hermeneutik, München 1913, 47

Bischoff, B., Der Fronto-Palimpsest der Mauriner, Sitz.-Ber. d. Bayer. Akad. d. Wiss., Philos.-hist. Kl. 1958, Heft 2; vide supra p. LXXIIIsq.

Blase, H., Geschichte des Irrealis im Lateinischen, Erlangen 1888, 36

-, Geschichte des Plusquamperfekts im Lateinischen, Giessen 1894, 99

-, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 9, 1896, 491 adn.

Blümner, H., Die römischen Privataltertümer, München 1911, 60, 3

Boissonade de Fontarabie, J. F., emendationem eius invenies in editione Cassaniana II 382

Boor, C. de, Fasti censorii, Berolini 1873, 93

Borghesi, B., Archäologische Zeitung 3, 1845, 110-111 (= Jahrb. d. Vereins v. Alterthumsfreunden im Rheinlande 9, 1846, 212-213)

Borleffs, J. W. Ph., recensuit editionem v. d. Hout, Museum 60, 1955, 161-162

Bothe, Fr. H., cf. Goetz, Plauti fragmenta 1894, 179

Bouchier, E. S., recensuit editionem Hainesianam, The Class. Review 36, 1922, 182

Brakman, C., Frontoniana I, II, Diss. Traiecti ad Rhenum 1902

-, Miscella altera, Lugduni Batavorum 1913, 5-11

Brinkmann in epistula inedita ad Haulerum a. 1911 data

Brock, Dorothy, vide supra p. LXXI

Browning, R., recensuit editionem v. d. Hout, Class. Review 5, 1955, 285-287 Bücheler, Fr., Die Pompejanischen Wandinschriften, Rhein. Mus. N. F. 12, 1857, 260

- -, RR im Anlaut benachbarter Silben im Latein, Jahrb. f. class. Philol. 105, 1872, 110
- -, Coniectanea, ibid. 105, 1872, 565
- -, apud Ribbeck, Com. Rom. Fragm., ²1873, 271
- -, Amantissimo suis, Mélanges G. Boissier, Paris 1903, 87
- -, TLL V 1, 957, 47
- -, in epistulis ineditis ad Guilelmum Studemund datis

Büttner, R., Porcius Licinius und der litterarische Kreis des Q. Lutatius Catulus, Leipzig 1893, 177

Bulhart, V., TLL VIII 802, 50; 914, 30

Buttmann, Ph. K., vide p. LXV

Cassan, A., de eius editione vide p. LXVI

Castiglioni, apud Malcovati, Orat. Rom. Fragm. I, in fragmentis Catonis

Chambalu, A., recensuit Hauleri Ergebnis, Zeitschr. f. d. preuß. Gymnasialwesen 1896, 512

Champlin, E., The Chronology of Fronto, Journ. of Rom. Stud. 64, 1974, 154

-, Fronto and Antonine Rome, Cambridge (Mass.) - London 1980, 166 adn. 52-54; 170 adn. 50; 53

Cobet, C. G., Frontonis epistola Graeca emendata, Mnemos. N. S. 1, 1873, 305 Consoli, S., recensuit Brakmanni Frontoniana, Boll. d. Filol. class. 10, 1904, 60-62 Cornelissen, J. J., Frontoniana, Mnemos. N. S. 1, 1873, 91-96

Cornelissen, J. J., Coniecturae Velleianae, ibid. 5, 1877, 55

-, Ad Frontonem, ibid. 13, 1885, 115-134

Cortassa, G., de eius editione vide p. LXXIII

Corte, Fr. della, de editione eius vide p. LXXIII

Cougny, E., Epigrammatum Anthologia Palatina III, Parisiis 1890, 370

Cova, P. V., I Principia Historiae e le idee storiografiche di Frontone, Napoli 1970

-, Problematica Frontoniana, Boll. d. Studi lat. 1, 1971, 463 sq.; 468, 7

-, Lo stoico imperfetto, Napoli 1978, 120, 7

Cramer, A. W., emendationes eius sunt in editione Niebuhriana p. 293-295

Crossley, H., The Correspondence of Fronto and M. Aurelius, Hermathena 5, 1877, 67 sqq. = The fourth Book of the Meditations of Marcus Aurelius Antoninus. A revised Text with Translation and Commentary and an Appendix on the Relations of the Emperor with Cornelius Fronto, London 1882, 47 sqq.

Daunou, recensuit editionem principem in: Journal des Savans 1816, 27-35 -, recensuit Maii De editione principe, ibid. 1817, 703

Davies, R. W., Fronto, Hadrian and the Roman Army, Latomus 27, 1968, 75-95 Desideri, P., Dione di Prusa, Messina-Firenze 1978, 9

Desrousseaux, A.-M., Sur la correspondance de Fronton, Revue de Philol. 10, 1886, 149-154

Dessau, H., Prosopographia Imperii Romani III, 1897, 276 n. 676

Dietsch, R., Gai Sallusti Crispi quae supersunt II, Lipsiae 1859, 6

Dilthey, K. Orfeo in Tracia, Annali d. Istit. di Corresp. archeol. 39, 1867, 176, 2 (cf. O. Benndorf, Götting. Gelehrte Anzeig. 1868, 1528)

-, apud Ribbeck, Com. Rom. Fragm., ²1873, 271

Dirksen, H. E., Beitrag zur Auslegung einiger Stellen in des Corn. Fronto Reden und Briefen, in: Hinterlassene Schriften I, Leipzig 1871, 249, 34

Dobson, J. F., Some Conjectures in Fronto, Class. Quarterly 6, 1912, 35-37

Drechsler, Fr. J., Ein Beitrag zur Kritik lateinischer Schriftsteller, Progr. Olmütz 1887

Droz, E., De M. Cornelii Frontonis institutione oratoria, Vesontione 1885, 41; 49; 75; 76

Düntzer, H., Ueber die Namen der Stilarten bei den Römern, Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 31, 1877, 424-426

Eberhard, A., Jahresbericht über die Erscheinungen auf dem Gebiete der späteren griechischen Prosa, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. class. Alterthumsw. 2, 1873, 1320

Ebert, Ad., De M. Cornelii Frontonis syntaxi, Diss. Erlangae 1880, 47-49 (= Acta Seminarii philologici Erlangensis 2, 1881, 355-357)

Eckstein, Fr. A., emendationes eius sunt in editione Naberiana (p. XXXIV)

Ehrenthal, L., Quaestiones Frontonianae, diss. Albertina, Regimontii Prussorum 1881, 1-30

Ehrle, Fr., vide p. LXX

Eichstädt, H. K. A., M. Corn. Frontonis operum nuper in lucem protractorum notitia et specimen, Jenae 1816 (recensuit Anonymus, Leipziger Literatur-Zeitung 1816, 1. Halbjahr 46, 367-368)

Ellis, R., On Fronto, Journ. of Philol. 1, 1868, 15-20

-, On Fronto, ibid. 29, 1904, 181-184

-, The Correspondence of Fronto and M. Aurelius. A Lecture with an Appendix of Emendations of the Letters, London 1904, 24-29

Ernout, A., recensuit G. Piccioni, Petronio 61, 9, Rev. d. Philol. 30, 1956, 145-146, recensuit editionem v. d. Hout, ibid. 147-149

Eussner, A., Frontonis et M. Caesaris Epistularum emendationes, Rhein. Mus. N. F. 25, 1870, 541-547

6* LXXXIII

- Eussner, A., recensuit Klussmanni Emendationum Frontoniarum particulam, Literarisches Centralblatt für Deutschland 1871, 1085-1086
- -, Analecta Latina, Jahrb. f. class. Philol. 107, 1873, 522-523
- -, Ad Frontonem, ibid. 111, 1875, 766
- -, Vindiciae, Blätter f. d. Bayer. Gymnasialschulwesen 24, 1888, 75-76
- -, coniecturas ineditas privatim cum Guilelmo Studemund communicavit

Faider, F., Études sur Sénèque, Gand 1921, 66, 1

-, Auli Gelli Noctium Atticarum Praefatio, Musée Belge 31, 1927, 202

Fasce, Silvana, Nota a Frontone, Maia 24, 1972, 362-363

-, L'Erotikos di Frontone in: Aurea Aetas, in memoriam E. V. Marmorale, Pubbl. Ist. di Filol. Class. Genova 38, 1973, 261-272

Frassinetti, P., recensuit editionem Portalupiae, Athenaeum 59, 1976, 217-220 Freixas, A., Una corrección conjetural de la página 166 del Códice Vaticano No. 5750, Revista de Estud. Clásicos 1, 1944, 79-86

de editione eius vide p. LXXII

Friedländer, L., Darstellungen aus der Sittengeschichte Roms, Leipzig I⁹, 1921, 309; II¹⁰, 1922, 39, 1

Friedrich, W. H., TLL V 2, 1518, 30

Fröhner, W., Kritische Analekten, Philologus Suppl. Bd. 5, 1889, 49-52

Fülles, G., De Tiberii Claudii Attici Herodis vita, Diss. Bonnae 1864, 22, 32

Funk, A., Die lateinischen Adverbia auf -im, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 8, 1893, 105 4

-, Ac-credo, ibid. 10, 1898, 529

-, apud Haulerum, Wien. Stud. 41, 1919, 102

Garzya, A., recensuit editionem Pepenianam, Maia 10, 1958, 333-337

Georges, K. E., Ausführliches lateinisch-deutsches Handwörterbuch, II⁵, Leipzig 1862, s. v. olfactorius

- -, C. Paucker, Addenda lexicis latinis angezeigt, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 24, 1873, 265
- -, Jahresbericht über lateinische Lexicographie für 1880 und 1881, Jahresber. ü. d. Fortschr. d. class. Alterthumsw. 28, 1881, 3. Abt., 270

-, Miscellen, Jahrb. f. class. Philol. 123, 1881, 807

Gercke, A., Senecastudien, Neue Jahrb. f. Philol. Suppl. 23, 1896, 143-151

Getty, R. J., recensuit editionem v. d. Hout, Class. Rev. 51, 1956, 264-265

Goetz, G., T. Macci Plauti deperditarum fabularum fragmenta, Lipsiae 1894, 179 Greef, A., Die Präposition cum in Verbindung mit dem Relativum, Philol. 35, 1876, 682 - 683

Gruber, G., TLL VIII 1583, 50

Guenther, O., Variarum lectionum capitula duo, Genethliacon Gottingense, Halis Saxonum 1888, 14-15

Haffter, H., TLL VII 1, 381, 78

Haines, C. R., Some notes on the text of Fronto, Class. Quarterly 9, 1915, 50-54 -, de editione eius vide p. LXXII Hanslik, R., Fronto und Herodes Atticus, Opuscula philologica des kath. Philo-

logenvereines 6, 1934, 25-33

-, Die Anordnung der Briefsammlung Frontos, Commentationes Vindobonenses 1. 1935, 21-47

-, recensuit editionem v. d. Hout, Gnomon 28, 1956, 118-123

Hauler, Edmund, Ergebnis der neuen Untersuchung der Mailänder Frontoreste, Verhandlung d. 43. Versammlung deutscher Philologen u. Schulmänner in Köln

- 1895, Leipzig 1896, 78-86 (recensuit A. Chambalu, Zeitschr. f. d. preuß. Gymnasialwesen 1896, 512)
- -, Frontonianum, Serta Harteliana, Wien 1896, 263-269 (recensuit E. Wölfflin, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 10, 1898, 145)
- -, apud R. Novák, Wien. Stud. 19, 1897, 247, 7; 249, 14; 256, 22
- -, Sallustcitate bei Fronto, Rhein. Mus. N. F. 54, 1899, 161-170
- -, Zu Fronto, Wien. Stud. 22, 1900, 140-141
- -, Zu Fronto, ibid. 318
- -, Ad Frontonem, ibid. 23, 1901, 338
- -, Zu Fronto, ibid. 24, 1902, 232
- -, Zu Frontos 'Principia Historiae', ibid. 519-522
- -, Zur älteren römischen Literaturgeschichte, Festschrift Theodor Gomperz, Wien 1902, 388 - 392
- -, Zu Fronto, Wien. Stud. 25, 1903, 162-164
- -, Zu Fronto, ibid. 331
- -, Frontonianum, Mélanges Boissier, Paris 1903, 245-248
- -, C. Brakman, Frontoniana, Zeitschr. f. österreichische Gymnasien 54, 1903, 32 - 37
- -, C. Brakman, Frontoniana, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 13, 1904, 297-298
- -, TLL II 1650, 42 sq. (1904)
- -, Fronto über Protogenes und Nealkes, Mitteil. d. kais. deutschen archaeol. Instit., Röm. Abt. 19, 1904, 317-321 -, Zu Fronto (S. 120, Z. 18ff. Naber), Wien. Stud. 26, 1904, 344
- -, RE V 2, 1905, 2011, 13
- -, Zu Fronto S. 152, Z. 3 (Naber), Wien. Stud. 27, 1905, 146
- -, Zu Fronto p. 152, 14 und 28 (Naber), ibid. 304
- -, Bericht über den Stand der Frontoausgabe, Verhandl. d. 48. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner in Hamburg 1905, Leipzig 1906, 51-53
- -, Zu Fronto p. 111, 14ff. und 137, 16ff. (Naber), Wien. Stud. 28, 1906, 169-170
- -, Zu Fronto (S. 17, Z. 4ff. Naber), ibid. 29, 1907, 172
- -, Zu Fronto S. 17, 12ff. (Naber), ibid. 328
- -, Lepturgus, chirurgus u. ä. bei Fronto, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 106 - 112
- -, apud P. Rasi, ibid. 15, 1908, 526 adn.
- -, Zum Sendschreiben des Catulus und über die Consilia des Asinius Pollio, Wiener Eranos zur 50. Versammlung deutscher Philologen u. Schulmänner in Graz 1909, Wien 1909, 213-224
- -, Zu Fronto (S. 125, 15f. Naber), Wien. Stud. 31, 1909, 179-180
- -, Neues aus dem Frontopalimpsest, ibid. 259-270 (recensuit J. Tolkiehn, Wochenschr. f. klass. Philol. 27, 1910, 979)
- -, Neues aus dem Frontopalimpsest, Verhandl. d. 50. Versamml. deutscher Philologen u. Schulmänner in Graz 1909, Leipzig 1910, 84-87
- -, Fronto. Über klassische Ausgaben lateinischer Schriftsteller, Mélanges Émile Chatelain, Paris 1910, 622-627
- -, Frontonianum (De initio sextae primi Ad M. Caesarem libri epistulae), Miscellanea Ceriani, Milano 1910, 503-510
- -, Zu Ennius, Zeitschr. f. d. österreich. Gymn. 61, 1910, 673-684
- -, Zu Fronto (S. 162, Z. 14f. Naber), Wien. Stud. 32, 1910, 160
- -, Zu Fronto S. 162, Z. 5ff. (Naber), ibid. 325-326
- -, TLL V 1, 754, 41 (1911)
- -, Zu Fronto (S. 125, Z. 1ff. und 171f. Naber), Wien. Stud. 33, 1911, 173-176
- -, Zu Fronto (Seite 19, Zeile 9 N.), ibid. 338
- -, Aus dem Frontopalimpsest, ibid. 34, 1912, 253-259
- -, Zu Fronto Seite 142, Z. 12ff. (Naber), ibid. 35, 1913, 398-399

- Hauler, Edmund, Zu Fronto S. 161, Z. 4ff. (Naber), ibid. 36, 1914, 342-343
- -, Zu Fronto Seite 111, Z. 9ff. (Naber), ibid. 37, 1915, 187-188
- -, Zu Fronto S. 14, Z. 8ff. und S. 15, Z. 7 (Naber), ibid. 374-376
- -, Zu Frontos Principia Historiae, II, ibid. 38, 1916, 166-175
- -, Zu Frontos Ad Amicos I 3 (S. 176, Z. 3ff. Naber), ibid. 379-381
- -, Frontos Laberiuszitate und sein Urteil über Seneca d. J., ibid. 39, 1917, 122-134
- -, Zu Fronto (S. 159, Z. 6ff. und S. 160, Z. 3ff. Naber), Ludi talarii, ibid. 173-176
- -, Zu Fronto (S. 131, Z. 19 und S. 138, Z. 11 ff. Naber), ibid. 293-294
- -, Zu Fronto (S. 117, Z. 9ff. N.), ibid. 40, 1918, 95-96
- -, Zu Fronto S. 46, Z. 18 und S. 149, Z. 14ff. (Naber), ibid. 173-178
- -, Zu Fronto (Seite 20, Z. 14f. Naber), ibid. 41, 1919, 101-104
- -, Zu Fronto (S. 67, Z. 12ff. Naber), ibid. 196
- -, Zu Fronto S. 171, 19 und 210, 2ff. (Naber), ibid. 42, 1920-1921, 95-96
- -, Zu Fronto S. 143, Z. 1ff., 18ff., 24f., 31f. (Naber), ibid. 186-187
- -, TLL VI 1, 1052, 47 sqq. (1920)
- -, Zur Abwehr (Prof. W. M. Lindsay und meine Frontoausgabe), a. 1921 privatim edidit
- -, apud Schanz, Gesch. d. röm. Lit. ³III, München 1922, 93; 99
- -, Zu Fronto S. 158, Z. 9-17 (Naber), Wien. Stud. 43, 1922-1923, 102-104
- -, Zu Fronto S. 232, Z. 15f. (Naber), ibid. 217-218
- -, apud Th. Schwierczina, Philol. 79, 1924, 318
- -, Zu Fronto Seite 13, Z. 4ff. (Naber), Wien. Stud. 44, 1924-1925, 123-124
- -, Zu den Orleaner Bruchstücken des III. Buches von Sallusts Historien, ibid. 194, 5
- -, TLL VI 2, 1673, 42 (1925)
- -, Zu Fronto S. 127, Z. 12-14 (Naber), Wien. Stud. 45, 1926-1927, 130-136
- -, Perpulsare, ibid. 262, 1
- -, Zu Fronto De orationibus und Ad amicos (S. 161, Z. 14ff. und S. 185, Z. 10ff. Naber), ibid. 46, 1928, 242-246
- -, Von meiner letzten italienischen Studienreise (Zu Terenz und Fronto S. 180 und 203 Naber), ibid. 47, 1929, 172-182
- -, apud F. Walter, Wien. Stud. 48, 1930, 80, 1-3
- -, Zu Petrons Cena Trimalchionis, ibid. 226
- -, apud E. Orth, Philol. Wochenschr. 51, 1931, 461
- -, TLL VII 1, 47, 62 (1932)
- -, apud E. Löfstedt, Syntactica II, Lund 1933, 194, 1
- -, Zu Fronto S. 194, Z. 21ff. (Naber), Wien. Stud. 51, 1933, 148-152
- -, TLL VII 1, 242, 82 (1934)
- -, Zu Fronto Seite 195, Zeile 12ff. und S. 198, Z. 3ff. (Naber), Wien. Stud. 52, 1934, 158-163
- -, Zu Fronto Seite 185, Zeile 16 bis S. 186, Z. 12 (N.), ibid. 53, 1935, 167-171
- -, TLL VII 1, 330, 36; 331, 14 (1935)
- -, TLL VI 3, 2586, 15 sq. (1936)
- -, Zu Fronto S. 201, Z. 2ff. und S. 203, Z. 7ff. (Naber), Wien. Stud. 54, 1936, 160-164
- -, TLL VII 1, 592, 60; 602, 30; 615, 24 (1937)
- -, Zu Fronto S. 127, Z. 3ff. (Naber), Wien. Stud. 55, 1937, 196-199
- -, TLL VIII 244, 65 (1937); VI 2, 2847, 33 (1938); VIII 342, 3 (1938)
- -, Zu Fronto S. 133, 4ff. und S. 198, 12-15 (Naber), Wien. Stud. 56, 1938, 119-120
- -, TLL V 2, 1325, 29 (1939)
- -, Zu Frontos De nepote amisso (S. 236, Z. 3ff. Naber), Wien. Stud. 57, 1939, 172-175

- Hauler, Edmund, Zu Frontos Arion (S. 237f. Naber), ibid. 58, 1940, 133-137
- -, TLL VIII 712, 45; 731, 49 (1944); VIII 825, 67; 927, 44 (1952); VIII 1151, 35 (1957); VII 2, 295, 55 (1962); IX 2, 419, 20 (1973)
- Haupt, M., Ovidii Halieutica, Gratii et Nemesiani Cynegetica, ex rec. M. Hauptii, Lipsiae 1838, 40
- -, Emendantur Sex. Propertii elegiae, Acad. Berol. Index lect. aestiv. 1856, 7-10 (= Opuscula II, Lipsiae 1876, 106-110)
- -, Analecta, Hermes 1, 1866, 23-24 (= Opuscula III 2, 1876, 316-317)
- -, Emendantur Frontonis epistulae, Acad. Berol. Index lect. aestiv. 1867, 3-11 (= Opuscula II 346-357)
- -, Varia, Hermes 4, 1870, 154 (= Opuscula III 2, 464)
- -, Varia, Hermes 5, 1871, 189-190 (= Opuscula III 2, 535)
- -, Coniectanea, Hermes 6, 1872, 388 (= Opuscula III 2, 563)
- -, Coniectanea, Hermes 8, 1874, 15; 178 (= Opuscula III 2, 619-620)
- -, complures coniecturas ineditas Hauler in eius exemplari Frontonis invenit
- Havet, L., Sur un discours de Caton, Revue de Philol. de Litt. et d'Hist. anciennes 3, 1879, 79-80
- -, recensuit Klussmanni Curas Africanas, Revue crit. d'Hist. et de Litt. N. S. 15, 1883, 205-206
- -, Le Reviseur du Ms. de Fronton, Revue de philol. 10, 1886, 189
- Heerdegen, F., Über Umfang und Gliederung der Sprachwissenschaft im Allgemeinen und der lateinischen Grammatik insbesondere. Untersuchungen zur lateinischen Semasiologie I, Erlangen 1875, 93
- Heindorf, L. F., vide p. LXV
- Heinrich, K. Fr., Auctuarium emendationum in Frontonis reliquias ex nupera editione Berolinensi, Kiliae 1817
- Henderson, Ch., Cato's Pine Cones and Seneca's Plums: Fronto p. 149 vdH., Trans. a. Proceed. Amer. philol. Assoc. 86, 1955, 256
- Heraeus, W., Quaestiones criticae et palaeographicae de vetustissimis codicibus Livianis, Berolini 1885, 26
- -, Die römische Soldatensprache, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 12, 1902, 270
- -, apud Hauler, Wien. Stud. 46, 1928, 243
- -, complures emendationes eius non editas in exemplari Frontonis quod est in bibliotheca Thes. Linguae Lat. inveni
- Hercher, R., Zu Fronto, Hermes 9, 1875, 255
- Hercker, coniecturam ineditam inveni in schedis Haulerianis
- Hertz, M., Renaissance und Rococo in der römischen Litteratur, Berlin 1865, 47, 1
- -, Miscellen, Jahrb. f. class. Philol. 93, 1866, 579-580
- -, Miscellen, ibid. 107, 1873, 337-339
- -, Vindiciae Gelli alterae, ibid. 7. Suppl.-Bd., 1873, 22, 50; 23, 52-53
- -, De ludo talario, Index lection. Vratislaviae 1873, 11, 2 (recensuit A. O. Fr. Lorenz, Philol. Anzeiger 8, 1877, 163-165)
- -, Zu Apuleius' Florida und Fronto de orationibus, Rhein. Mus. 29, 1874, 367
- -, Analecta ad carminum Horatianorum historiam III, Index lection. Vratislaviae 1879, 4-5
- Herwerden, H. van, Nova Frontoniana, Mnemos. N. S. 1, 1873, 293-294
- -, Emendatur Fronto Ep. 259, 11, ibid. 31, 1903, 210
- Hey, O., TLL I 1460, 70; III 1240, 20; 1297, 80; VI 1, 529, 10; 536, 53; 1196, 23; VI 2-3, 1702, 5
- Hildebrand, G. Fr., L. Apuleii Opera omnia I, II, Lipsiae 1842 (cf. indicem II 719) Hirschfeld, O., duae emendationes apud Studemund, Epistula critica XXXII
- -, Die kaiserlichen Verwaltungsbeamten bis auf Diocletian, Berlin ²1905, 86; 339 sq.

- Höhne, E., Die Geschichte des Sallusttextes im Altertum, Diss. München 1927, 38-54
- Hofer, A. A., De M. C. Frontonis et M. Aurelii imperatoris elocutione, Wien 1890 (diss. inedita)

Hofmann, J. B., TLL VII 1, 1548, 58

- Hofmann, J. B.—Szantyr, A., Lateinische Syntax und Stilistik, München 1965, 73 Housman, A. E., Notes on Fronto, Proceed. of the Cambridge Philol. Soc. 134, 1926, 21-22 (= Classical Papers III 1268)
- Hout, M. P. J. van den, Textkritisches und Sprachliches zu Fronto, Mnemos. 12, 1944, 223-238
- -, On the Text and Language of Fronto II, ibid. N. S. 1, 1948, 59-72

-, de editione eius vide p. LXXIII

Hudemann, E. E., apud R. Klotz, Handwörterbuch der lateinischen Sprache, II, Braunschweig 1857, s. v. permarinus

Hübner, E., apud H. Jordan, M. Catonis . . . quae exstant, 1860, LXXXIX

Ihm, M., TLL II 1, 73, 27

- Ilberg, H., Q. Ennii Annalium libri primi fragmenta emendata et disposita, Bonnae 1852
- Ilberg, J., Aus Galens Praxis, Neue Jahrb. f. d. klass. Altert., Geschichte u. deutsche Litt. 15, 1905, 288
- Jacobs, Fr., Notae criticae in M. Corn. Frontonis epistolas Graecas, Litterarische Analekten 1, 1816, 108-127
- -, Appendix notarum criticarum in Frontonis epistolas Graecas, ibid. 246-250

-, Aeliani Historia animalium, Lipsiae 1832, 218

- -, Ad M. Cornelii Frontonis et M. Aurelii Imperatoris Epistolas ab Angelo Maio iterum editas Romae 1823, Zeitschr. f. d. Alterthumswiss. 5, 1838, 1019 1027 Jahn, O., Fronto, Rhein. Mus. N. F. 3, 1845, 156
- -, Über die Subscriptionen in den Handschriften römischer Classiker, Berichte ü. d. Verhandl. d. königl. sächsischen Gesellschaft d. Wiss. zu Leipzig, Philol.-hist. Classe 3, 1851, 360-361
- -, Variarum lectionum fasciculus alter, Philol. 28, 1869, 7
- Jordan, H., M. Catonis praeter librum de re rustica quae extant, Lipsiae 1860, XX; XCI; XCVIII; 35; 37; 61
- -, Bemerkungen zur Kritik des Sallustius, Hermes 1, 1866, 242
- -, Der Brief des Quintus Catulus de consulatu suo, Hermes 6, 1872, 68-81
- Kalinka, E., Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 66, 1915, 603
- -, ineditam coniecturam eius inveni in schedis Haulerianis
- Kan, J. B., Epistula critica ad C. G. Cobet, Mnemos. N. S. 9, 1881, 343

Kemper, J. A. R., TLL VII 2, 1629, 52

- Kessler, C. Chr. G., De locis qui in M. Frontonis epistolis ad Antoninum Pium, ad Marcum Caesarem et ad Verum Imperatorem Aurelium Caesarem ab A. Maio inscriptis litura corrupti deprehenduntur, probabili coniectura sarciendis, Lipsiae 1829
- Kiehl, E. J., apud Naberum, Mnemos. 2, 1874, 225-227, cf. supra p. LXIX adn. 2 Kiessling, Ad., in epistula inedita ad Guilelmum Studemund an. 1867 data
- -, recensuit editionem Naberianam, Philol. Anzeiger 1, 1869, 59-61
- -, apud Studemund, Epistula critica XXXIII
- -, apud Priebe, De M. Corn. Frontone I 13; II 6; 48
- -, apud Hauler, Wien. Stud. 51, 1933, 150

Klee, Th., TLL VI 1, 692, 50

Klein, J., Zu Fronto, Rhein. Mus. N. F. 31, 1876, 639-640

Klotz, A., TLL II 657, 75

Klussmann, E., Frontonis Epistolae, Philol. 27, 1868, 240

Klussmann, R., Emendationum Frontoniarum particula, diss. Gottingae 1871 (recensuit A. Eussner, Literarisches Centralblatt f. Deutschland 1871, 1085–1086)

-, Emendationes Frontonianae. Inest Epistula critica Guilelmi Studemund ad Rud. Klussmann, Berolini 1874 (huius libri prima pars repetit Particulam; recensuerunt G. Becker, Jenaer Literaturzeitung 1, 1874, 631; K. Schenkl, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 26, 1875, 30-34; I. Müller, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. class. Alterthumswiss. 18, 1879, 2. Abt. 170-171)

-, Zu Fronto, Jahrb. f. class. Philol. 109, 1874, 636-638

- -, Tulliana, Progr. Gera 1877, 3 (recensuit Anonymus, Philol. Anzeiger 8, 1877, 521-522)
- -, recensuit Eberti De M. C. Frontonis syntaxi, Philol. Rundschau 1, 1881, 1366 1371
- -, Curae Africanae, Progr. Gera 1883, 19-23 (recensuerunt L. Havet, Revue crit. d'Hist. et de Litt. 15, 1883, 205-206; K. Sittl, Philol. Rundschau 3, 1883, 1104-1105; M. Zink, Philol. Wochenschr. 3, 1883, 839-841; G. Landgraf, Blätter f. d. bayer. Gymnasialschulwesen 20, 1884, 55-56; K. J. Burkhard, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. class. Alterth. 93, 1897, 2. Abt. 93-94)

-, Zu Archiv VII 582f., Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 8, 1893, 134-135

Knapp, Ch., recensuit editionem Hainesianam, Class. Weekly 15, 1921-1922, 188-189; cf. ibid. 29, 1936, 86, 1a

Krüger, P., apud Studemund, Epistula critica III 2, cf. p. LXIX adn. 2

Kübler, B., Juristisches, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 7, 1892, 592-593

-, Scobis critica, ibid. 8, 1893, 135-136

-, apud J. Vahlen, Ennianae poesis reliquiae, Lipsiae ²1903, ad Ann. I 67

-, Das Perlenhalsband der Prinzessin Matidia, Festschrift Paul Koschaker II, Weimar 1939, 360, 18

-, vide supra p. LXIX adn. 2

Kühner, R. – Stegmann, C., Ausführliche Grammatik der lateinischen Sprache, II³ 1, Leverkusen 1955, 455

Labhardt, A., TLL VII 1, 499, 54

Lachmann, K., In T. Lucretii Cari de rerum natura libros commentarius, Berolini 1850, 40; 264; 352; 405

Landgraf, G., recensuit Klussmanni Curas Africanas, Blätter f. d. bayer. Gymnasialschulwesen 20, 1884, 55-56

Leo, Fr., cf. Hauler, Verhandl. d. 48. Vers. d. Philol. 51; Wien. Stud. 31, 1909, 261 –, Geschichte der römischen Literatur I, Berlin 1913, 476, 3

Leopardi, G., Discorso sopra la vita e le opere di M. Cornelio Frontone e Volgarizzamento degli scritti, che il Mai ne publico, 1816 in: Opere inedite di Giacomo Leopardi pubbl. da G. Cugnoni I, Halle 1878 et F. Flora, II, Milano 1940

-, Scritti di Giacomo Leopardi, VIII, a cura di G. Pecella e S. Timpanaro, Firenze 1969, 45-103

Leutsch, E. von, Zu Fronto, Philol. 30, 1870, 176

Levens, R. G. C., vide p. LXXIII

Lobeck, Chr. A., Aglaophamus, Regimontii Prussorum 1829, 707

Löfstedt, E., Coniectanea, Eranos 7, 1907, 111

-, Coniectanea, ibid. 11, 1911, 245-246

- -, Philologischer Kommentar zur Peregrinatio Aetheriae, Uppsala 1911 (= 1936); cf. indicem libri
- Syntactica, Studien und Beiträge zur historischen Syntax des Lateins II, Lund 1933; cf. indicem
- -, Vermischte Studien zur lateinischen Sprachkunde und Syntax, Lund 1936; cf. indicem

- Madvig, J. N., Adversaria critica II, Hauniae 1873, 613-616
- Mähly, J., Zu Fronto, Philol. 17, 1861, 176-178; 19, 1863, 159-161
- -, Zu Fronto, ibid. 19, 1863, 159-161
- Mai, A., De editione Mediolanensi operum Frontonis commentationes in: Cicero Ambrosianis codicibus illustratus et auctus, Mediolani ²1817, 11-37
- -, de editionibus vide p. LXIIIsqq.; LXXX
- Marache, R., La critique littéraire de langue latine et le développement du gout archaïsant au IIe siècle de notre ère, Rennes 1952, 144, 1
- -, recensuit editionem v. d. Hout, Revue d. Etud. anc. 56, 1954, 478 et Revue d. Etud. lat. 32, 1954, 422-424 et Lustrum 10, 1965, 217-218
- -, recensuit Pescani Coniecturas, Revue d. Etud. anc. 65, 1963, 216 et Latomus 22, 1963, 370
- Mariotti, S., apud S. Timpanaro, Ann. d. Scuola Norm. sup. di Pisa 24, 1955, 280 Mazzarino, A., Due note filologiche II, Carisio, 175, 12 Barw., Maia 1, 1948, 65-67 Mazzuchelli, P., vide p. XLVI adn. 5 et 7; LXVI
- Memelsdorff, M., De archivis Imperatorum Romanorum, qualia fuerint usque ad Diocletiani aetatem, diss. Halis Saxonum 1890, 10sq.

Mess, A. von, TLL I 1796, 25

Meyer, G., TLL V 2, 1777, 7

- Meyer, H., Oratorum Romanorum Fragmenta, Turici ²1842, 31; 518
- Miltner, Fr., saepius codicem Frontonianum inspexit ut Haulerum iuvaret; cf. Hauler, Wien. Stud. 43, 1922-1923, 103; 218; 47, 1929, 177; 58, 1940, 133; 137. vide Prolegomena p. LXXI; LXXVI
- Mommsen, Th., apud H. Jordan, M. Catonis... quae extant, Lipsiae 1860, 37; 61—, Die Chronologie der Briefe Frontos, Hermes 8, 1874, 198-216 (= Gesammelte Schriften IV, Berlin 1906, 469-486)
- -, Römisches Staatsrecht I³, Leipzig 1887, 416, 4; II 1², 1877, 896, 1; III³, 1888, 559, 3
- -, Römische Geschichte V³, Berlin 1886, 402, 1
- -, apud Haulerum, Miscell. Ceriani, Milano 1910, 509
- -, plagulae Haulerianae ei corrigendae commissae sunt, cf. Hauler, Verhandl. d. 48. Vers. 51; Wien. Stud. 31, 1909, 261
- Müller, C. F. W., Kritische Bemerkungen zu lateinischen Prosaikern, Progr. Landsberg 1865, 8-9
- -, Zu lateinischen Prosaikern, Rhein. Mus. 20, 1865, 156
- -, Zu den beiden Seneca und anderen lateinischen Prosaikern, Jahrb. f. class. Philol. 93, 1866, 487-488; 489; 490-491
- -, Zu Ammianus Marcellinus, ibid. 107, 1873, 349-350
- Müller, Lucian, Frontoniana, Jahrb. f. class. Philol. 95, 1867, 752
- -, recensuit editionem Naberianam, Literarisches Centralblatt f. Deutschland 1868, 537-540
- -, C. Lucili Saturarum reliquiae, Lipsiae 1872, 320
- -, Q. Enni Carminum reliquiae. Accedunt Cn. Naevi Belli Poenici quae supersunt, Petropoli 1884, 4; 10

Münscher, K., TLL II 1578, 3; RE VIII 1, 930, 34 sq.

Münzer, Fr., RE XIII 1638, n. 12

- Mützell, J., Zu Fronto, Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 13, 1859, 640
- Mustard, W. P., recensuit editionem Hainesianam vol. I, Amer. Journ. of Philol. 41, 1920, 297; vol. II ibid. 42, 1921, 188
- Naber, S. A., Parentalia, Mnemos. N. S. 2, 1874, 225-227
- -, Selecta, ibid. 16, 1888, 114
- -, Frontonis epist. ad M. Caesarem I. 4, ibid. 24, 1896, 396
- —, de editione vide p. LXVIIsq.

Niebuhr, B. G., de editione vide p. LXV

Nitzschner, A., De locis Sallustianis qui apud scriptores et grammaticos veteres leguntur, diss. Gottingensis, Hannoverae 1884, 11-22

Novák, R., Miscellanea critica, Listy filologické a paedagogické 13, 1886, 17-18

-, Ad Frontonem, ibid. 202-207

-, Ad scriptores Historiae Augustae, ibid. 362

-, Zu Fronto, Wien. Stud. 19, 1897, 242-257

Orelli, G. C., de eius editione vide p. LXVIsq.

Orth, E., Zu Fronto und Damaskios, Philol. Wochenschr. 50, 1930, 893-894

-, Zu Lukrez, ibid. 51, 1931, 460-462

-, $\lambda o \gamma \iota o \varsigma$, ibid. 1565

-, permultas coniecturas inveni in epistulis eius ineditis ad Haulerum datis

Pearce, J. W. E., A passage of Fronto, Class. Review 33, 1919, 153

-, nonnullas coniecturas invenies in editione Hainesiana

Pease, A. S., recensuit editionem v. d. Hout, Amer. Journ. of Philol. 76, 1955, 439-440

Peerlkamp, P. Hofman, Q. Horatii Flacci Satirae, Amstelodami 1863, 28; 77; 151;

Pepe, L., de editione eius vide p. LXXIII

Pescani, P., Coniecturae atque animadversiones criticae in Frontonis opera, Roma 1961 (recensuit R. Marache, Revue d. Etud. anc. 65, 1963, 216-217; Latomus 22, 1963, 370)

Petri, recensuit Rasii Frontonianum, Wochenschr. f. klass. Philol. 26, 1909, 1014 Peyron, A., recensuit editionem principem, Biblioteca Italiana 4, 1816, 377-387; 5, 1817, 1-12

Philibert-Soupé, A., De Frontonianis reliquiis, Ambiani 1853

Portalupi, Felicita, de editione eius vide p. LXXVI

Potter, D., The mysterious Arbaces, Amer. Journ. of Philol. 100, 1970, 541-542 Priebe, C., De M. Cornelio Frontone imitationem prisci sermonis latini adfectante, Progr. Stettin I, 1885, 10, 52; II, 1886, 11, 78

Primmer, A., TLL VII 2, 547, 55

Puccioni, G., Petronio 61, 9; Frontone e la storia di autem, Ann. d. Scuola Norm. sup. di Pisa 23, 1954, 362-366

Quicherat, L., apud G. Goetz, Plauti . . . fragmenta, Lipsiae 1894, 185

Rasi, P., Vōmi Perfektform von vomere?, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 526

-, Frontonianum, Boll. di Filol. class. 15, 1908-1909, 157-159

-, Nuove osservazioni sul Carmen de Pascha, Miscellanea Ceriani, Milano 1910, 600-603

-, Una forma rara del perfetto di amicio (A proposito di un passo di Frontone), Riv. di Filol. 38, 1910, 545-547

Ratti, A. (Pius XI. Papa), legit locum quendam in ipso codice ut Rasium iuvaret, Boll. di Filol. class. 15, 1908-1909, 158-159, cf. supra p. LXX adn. 1

Rehm, B., TLL V 2, 1245, 79; VII 1, 962, 43

Reichmann, V., Fronto p. 218, 14ff. v. d. H. (= p. 230 N.), Museum Helvet. 17, 1960, 235-237

Reifferscheid, A., coniecturas eius inveni in exemplari Frontoniano quod fuit Heraei

-, Suetonii Tranquilli praeter Caesarum reliquiae, Lipsiae 1860, 273

Reinhardt, L., De retractandis fabulis Plautinis, diss. Greifswald 1872, 38 thesis 3 Reisch, E., Kalamis, Jahreshefte d. Österr. Archäol. Instit. 9, 1906, 225

Reitzs, coniecturam eius inveni in exemplari quod fuit Heraei

Ribbeck, O., Tragicorum Romanorum Fragmenta, Lipsiae ²1871 (³1897), LXX; ad Ennii incerta fragm. LXI; ad Incert. incerta fragm. XLV

-, Comicorum Romanorum Fragmenta, Lipsiae ²1873 (³1898), CXXX; ad Naevii inc. fragm. IV

Riese, A., Žu Fronto, Jahrb. f. class. Philol. 91, 1865, 146

Rieu, G. N. du, complures emendationes in editione Naberiana sunt; cf. p. LXVII

Ritschl, Fr., apud Goetz, Plauti deperdit. fab. fragm. 179

Rohden, P. von, Prosopographia Imperii Romani III, 1897, 111 n. 820

Roßbach, O., Breslauer philol. Abhandlungen II, 1888, 116, 8

Rossi, S., Naevius, Naefius et Novius, Giorn. ital. di filol. 18, 1965, 334-336

Roth, F., Bemerkungen über die Schriften des M. Corn. Fronto und über das Zeitalter der Antonine, Nürnberg 1817, 8, 11-12

Roth, K. L., C. Suetoni Tranquilli quae supersunt omnia I, Lipsiae 1858, 244 Rubenbauer, H., TLL VIII 951, 67; 1238, 69

Sauppe, H., nonnullas coniecturas privatim cum Guilelmo Studemund communicavit

Schaefer, A., De locis nonnullis Ciceronis, Plinii, Frontonis, in: Philologis Germaniae congressis Dresdae m. Octobri 1844... commentarios varii argumenti tres obtulerunt G. Bezzenberger, A. Schaefer, G. Curtius, Progr. Dresdae 1884, 12-16

-, Zu Fronto, Philol. 26, 1867, 574-575

-, nonnullas coniecturas privatim cum Mauritio Haupt communicavit qui eas in exemplari suo Frontonis adnotavit

Schanz, M., Geschichte der römischen Literatur, I⁴, München 1927, 315; II⁴, 586 sq.; III³, 1922, 99

-, Die Abfassungszeit des Octavius des Minucius Felix, Rhein. Mus. 50, 1895, 128, 4

Scheindler, apud Hauler, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 108

Schenkl, K., recensuit Klussmanni Emendationes, Zeitschr. f. d. österr. Gymnasien 26, 1875, 30-34

Schmalz, J. H., Kritische Kleinigkeiten, Berl. philol. Wochenschr. 35, 1915, 125-128

Schmitt, Anni, Das Bild als Stilmittel Frontos, diss. München 1934

Schneider, O., Callimachea II, Lipsiae 1873, 788-789

Schöll, F., Com. Plautin. IV fasc. IV, Lipsiae 1893, ad Most. 138

-, apud Goetz, Plauti . . . fragmenta, Lipsiae 1894, 179

Schöll, R., apud Hauler, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 15, 1908, 107

Schoener, Chr., Über die Titulaturen der römischen Kaiser, Acta Semin. philol. Erlangensis II, 1881, 484

Schopen, L., Kritische Beiträge zu Fronto, Progr. Bonn 1830

-, Emendationes Frontonianae II, Progr. Bonn 1841

Schweitzer, B., Xenokrates von Athen. Schriften d. Königsberger gelehrt. Gesellsch. 9, 1, Halle 1932, 38, 1

Schwierczina, Th., Frontoniana, diss. Vratislaviae 1883, 40-56 (recensuit K. Sittl, Jahresb. ü. d. Fortschr. d. class. Alterth. 55, 1888, 238-239)

-, Die Abundanz des Ausdrucks in den Briefen Frontos, Breslau 1920 (ineditum), 69-71

-, Conjectanea in Frontonem, Philol. 79, 1924, 317-322

Scivoletto, N., recensuit editionem v. d. Hout, Giorn. ital. di filol. 8, 1955, 164-167 Seyffert, O., Zu Plautus, Philol. 29, 1870, 398

Sheppard, J. T., On Fronto ad Marcum Caesarem I 10, Berl. philol. Wochenschr. 34, 1914, 286-287

Sinko, Th., Coniectanea, Wien. Stud. 25, 1903, 160

Sittl, K. recensuit Klussmanni Curas Africanas, Philol. Rundschau 3, 1883, 1104sq.

Six, J., Protogenes, Jahrb. d. k. Deutschen Archäol. Instit. 18, 1903, 34-36

-, Nealkes, ibid. 23, 1907, 1-6

Skutsch, Fr., plagulae Haulerianae ei corrigendae commissae sunt, cf. Hauler, Verhandl. d. 48. Versamml. 51; Wien. Stud. 31, 1909, 261

Skutsch, Otto, in epistula a 1965 ad Rudolphum Hanslik privatim data

Spangenberg, vide p. LXVII

Steinmetz, P., Untersuchungen zur römischen Literatur des zweiten Jahrhunderts nach Christi Geburt, Wiesbaden 1982, 158; 159; 175, 35

Steuart, E. M., The Annals of Quintus Ennius, Cambridge 1925, 112

Stich, H., recensuit Crossleii Fourth Book, Philol. Rundschau 3, 1883, 657

Studemund, W., Epistula critica ad Klussmannum, vide p. LXVIII

-, in epistula a. 1871 ad Klussmannum data

Tassin, R. P., vide p. LXXIV; LXXV

Terzaghi, N., Storia della letteratura latina, Milano 1934, 93, 6

Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur, 16, Leipzig 1916, § 137, 5; 142, 4; 179, 14

Thesaurus Linguae Latinae (TLL), Lipsiae 1900sqq.; hic nonnulli lexicographi emendationes proposuerunt

Thompson, W. H., vide p. LXVIII

Timpanaro, S., Ennio Sc. 312-314 Vahl.² e Frontone p. 217 Nab., Ann. d. Scuola Norm. sup. di Pisa 1949, 191-193

-, La filologia di Giacomo Leopardi, Firenze 1955

- -, recensuit editionem v. d. Hout, Ann. d. Scuola Norm. sup. di Pisa 24, 1955, 276 - 282
- -, Note Serviane, Studi Urbinati 31, 1957, 171-179 (= Contributi 457-472)
- -, Contributi di filologia e di storia della lingua latina, Roma 1978, 345-388
- -, Alcune citazioni di autori antichi nella corrispondenza epistolare di Frontone e di Marco Aurelio in: Scritti in onore di T. Bolelli, Pisa 1985
- -, Spigolature Frontoniane, in: Studi in onore di A. Barigazzi II, Roma 1986, $2\overline{37} - 243$

Tolkiehn, J., recensuit libellum Haulerianum, Wochenschr. f. klass, Philol. 27, 1910,

Toustain, Ch. F., vide p. LXXIV

Traube, L., plagulas Haulerianas an. 1900 emendavit

Unger, R., Zur Kritik der Scriptores Historiae Augustae, Jahrb. f. class. Philol. 119, 1879, 493

Usener, H., An den Herausgeber, Jahrb. f. class. Philol. 91, 1865, 267-268

Vahlen, J., Cn. Naevi De Bello Punico reliquiae, Lipsiae 1854, 6-7

-, Zu Fronto, Zeitschr. f. d. österr. Gymnasien 19, 1868, 10

-, Varia, Hermes 10, 1876, 458

-, Ennianae poesis reliquiae, Lipsiae ²1903, ad Annal. I 67; Telam. frg. II Venini, Paola, recensuit editionem Pepeianam, Athenaeum 36, 1958, 164-166

Vliet, J. van der, Fronto. Ep. II 10 (Ad Amic.), Mnemos. 22, 1894, 285

Vogel, Fr., Quaestionum Sallustianarum pars altera, Acta Semin. philol. Erlangensis 2, 1881, 407, 4

Volkmann, R., Die Rhetorik der Griechen und Römer, Leipzig ²1885, 318; 416 Vollmer, Fr., in plagulis Haulerianis nonnullas coniecturas eius inveni

Vretska, K., recensuit editionem v. d. Hout, Anzeiger f. d. Altertumswiss. 11, 1958, 18 - 21

Walter, Fr., Zu lateinischen Schriftstellern, Philol. 83, 1928, 320-321

-, Zu lateinischen Schriftstellern I, Wien. Stud. 48, 1930, 79-80

Warmington, E. H., Remains of Old Latin I, London-Cambridge 1967, 24 Warnecke, RE XI 1, 1384, 32 sqq.

Warren, Minton, On a literary judgment of Fronto, Transact. of the Amer. Philol. Assoc. 25, 1894, XLII-XLV

Wauters, R., recensuit editionem Portalupianam, Latomus 34, 1975, 789-791 W(eyman), C., recensuit Brakmanni Frontoniana, Wochenschr. f. klass. Philol. 21, 1904, 264-265

Weyssenhoff, Christina, De Ciceronis epistulis deperditis, Vratislaviae 1966, 32 Wilamowitz-Moellendorff, U. von, Coniectanea, Index scholarum Gottingae 1884, 9 Wölfflin, Ed., Lateinische und romanische Komparation, Erlangen 1879, 2; 129

—, Über die allitterierenden Verbindungen der lateinischen Sprache, Sitz.-Ber. d. philos.-philol. Cl. d. k. Bayer. Akad. d. Wiss. 2, 1881, 63

-, Frustra, nequiquam und synonyma, Archiv f. lat. Lex. u. Gramm. 2, 1885, 10

-, recensuit Hauleri Frontonianum, ibid. 10, 1898, 145

-, Die Entwicklung des Infinitivus historicus, ibid. 179

-, apud Hauler, Wien. Stud. 42, 1920-1921, 187

Woldring, K., privatim mecum emendationem communicavit

Wordsworth, Chr., Note on Fronto, Journ. of Philol. 1, 1868, II 160

-, Conjectural Emendations of Passages in Ancient Authors, London 1883, 5-7

Zetzel, J. E. G., The Subscriptions in the Manuscripts of Livy and Fronto, Class. Philol. 75, 1980, 38-59

Zimmermann, R., Der Sallusttext im Altertum, München 1929 (recensuerunt J. Wessner, Philol. Wochenschr. 1931, 1149-1159; A. Ernout, Revue de philol. 1933, 128; Ed. Galletier, Revue d. Etud. lat. 1934, 282-283)

Zink, M., recensuit Klussmanni Curas Africanas, Philol. Wochenschr. 3, 1883, 839-841

CONSPECTVS NOTARVM

A	= codex Ambrosianus E 147 ord. sup.	m¹ h	= ita manus prima auc- tore Haulero
A 93 add.	= codicis Ambr. pag. 93 = addidit, addidisse, scil.	m² ma	= ita manus secunda auctore Maio
Anon	ubi non est lacuna = coniecit Anonymus	m² h	= ita manus secunda auctore Haulero
Anon 1817	= coniecit Anonymus qui anno 1817 scripsit	ma¹	= ita codex secundum editionem principem
app. crit.	= apparatus criticus	ma²	Maii = ita codex secundum
b	= ita codex auctore Brakmanno	ma-	editionem secundam Maii
Bischoff	= ita codex auctore Bernhardo Bischoff	ma ³	= ita codex secundum editionem tertiam Maii
cf.	= confer(atur)	ma²³	= ita codex secundum
coni.	= coniecit		editionem secundam et
corr.	= correctum, correxit, correxisse, correctura	M-:	tertiam Maii = coniecit Mai
del.	= deletum, delevit	Mai Mai ¹	= coniecit Mai in editione
ep(ist).	= epistula	Mai	principe
epp.	= epistulae	Mai ²	= coniecit Mai in editione secunda
fort. h	= fortasse = ita codex auctore Hau- lero	Mai ³	= coniecit Mai in editione tertia
i. e.	= id est	marg.	= margo, marginem codicis
incert.	= incertum	Miltner	= ita codex auctore Francisco Miltner
inser. lac.	= inseruit = lacuna(m)	n	= ita codex auctore Nabero
lin.	= lineam	Naber	= coniecit Naber
litt.	= littera(e)	om.	= omittit, omittunt
m¹	= manus prima codicis	${f P}$	= codex Parisinus Latinus
m^2	= manus secunda codicis		12161
m^3	= manus tertia codicis	pag.	= pagina(e)
ma	= ita codex auctore Maio	probab.	= probabilius
m¹ ma	ita manus prima auctore Maio	quatern. ras.	= quaternio(ne) = rasura
m¹ b	= ita manus prima auctore Brakmanno	8	= ita codex auctore Studemundo

CONSPECTVS NOTARVM

= scripsit scr. transp. = transposuit Studemund = coniecit Studemund $\mathbf{v}$ = codex Vaticanus Latinus 5750 suppl. = supplevit, scil. tot litteras quot legi V 166 = codicis Vatic. pag. 166 nequeunt vid. = vide(n)tursuprascr. = suprascriptum, suprascripsit = additur quod librarius omisit aut in lacuna periit = delendum [ ] .... = quinque litterae legi nequeunt = unus versus (c. 19 litterae) legi nequit = una pagina periit = quot litterae perierint non satis constat, cf. app. crit.

(M. FRONTONIS EPISTVLARVM AD M. CAES. ET INVICEM LIBER I)

† 1. (CAESARI SVO FRONTO)

| mittam igitur tibi quantum pote librum hunc descriptum. A 93 Vale, Caesar, et ride et omnem vitam laetare et parentibus optimis et eximio ingenio tuo fruere.

2. M. CAESAR M. FRONTONI MAGISTRO MEO

Quid ego ista mea fortuna satis dixerim vel quomodo istam necessita- 1 tem meam durissimam condigne incusavero, quae me istic ita animo anxio tantaque sollicitudine praepedito alligatum attinet neque me sinit ad meum Frontonem, ad meam pulcherrimam animam confestim percurrere, praesertim in huiusmodi eius valetudine propius videre, manus 15 tenere, ipsum denique illum pedem, quantum sine incommodo fieri possit, adtrectare sensim, in balneo fovere, ingredienti manum subicere?

1-2 supplevi M. Fr. ad Marcum Caesarem liber I Mai¹ M. Corn. Fr. Ep. ad M. Aurelium Caesarem liber primus Niebuhr M. Corn. Fr. Ep. ad M. Caesarem et invicem liber I $Mai^2 \parallel 3-5$ 16 pag. desunt $\parallel 5$ suppl. $Mai^1 \parallel 6$ (celerrime) mittam della Corte pote (celerrime) Niebuhr | 7 et ride] optime Klussmann egregie Schwierczina et vige Haines et vive Orth | laetare Mai^1 laeta re Naber || 7-8 optimis - fruere] litt. -s et ex- et -io tuo fru- m^2 in ras. || 9 M.2 (fort. ex suo corr.) $\hat{h}$ imp. ma s + ante magistro m^2 est et scr. vid., quo fort. M. Caesar M. Frontoni deleret | post meo umbra fugax (I s) non a librario Fronton, profecta vid. 10 Qui e. i. m. f. satis doluerim Schopen Qui ego istam meam fortunam satis luxerim Haupt Quid ego istam meam fortunam satius dixerim, [vel quomodo] istam Qui ego istam meam (fortunam satis dixerim vel quomodo?) istam Vollmer | (in) ista Allen (de) ista Haines | satis (digne) Heindorf fatis Allen | gravius duxerim Mähly | 12 post me spatiolum uni hastae (i?) erasae sufficiens | sinit] alteram i suprascr. m² || 14 propius vel propisis ut vid. m¹h propere m'h sed -re incertum | videre fort. ex videne corr. h | prope accedere ma n | propius (vel prope os) videre Traube propere videre Hauler properare videre Garzya de prope revidere cogitaveris | 16 sensim] sedentis Allen

5

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

et tu me amicum vocas, qui non abruptis omnibus cursu concitato pervolo? ego vero magis sum claudus quom ista mea verecundia, immo pigritia. o me, quid dicam? metuo quicquam dicere quod tu audire nolis;, nam tu quidem me omni modo conisus es iocularibus istis tuis ac lepidis-

- A 94 simis verbis a cura amovere atque te omnia ista aequo animo | perpeti 5 posse ostendere. at ego ubi animus meus sit, nescio; nisi hoc scio, illo nescio quo ad te profectum eum esse. cura, miserere, omni temperantia, abstinentia omnem istam tibi pro tua virtute tolerandam, mihi vero asperrimam nequissimamque valetudinem depellere et ad aquas proficisci. si et quando et, nunc ut commode agas, cito, oro, perscribe mihi et 10 mentem meam in pectus meum repone. ego interim vel tales tuas litteras mecum gestabo.
  - 2 Vale mihi Fronto iucundissime, quamquam ita me dispositius dicere oportet (nam tu quidem postulas talia): o qui ubique estis, di boni, valeat, oro, meus Fronto iucundissimus atque carissimus mihi, valeat 15 semper integro, inlibato, incolumi corpore, valeat et mecum esse possit. homo suavissime, vale.

3. CAESARI SVO FRONTO

- 1 Tu, Caesar, Frontonem istum tuum sine fine amas, vix ut tibi homini facundissimo verba sufficiant ad expromendum amorem tuum et 20
  - 1 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 206 s. v. res || 6 sq. cf. Q. Lut. Catulus 1 (Fr. Poet. Lat. Buechner p. 55)
  - 1 abruptis vel abjectis omnibus $M\ddot{a}hly$ | omnibus m^2 ut vid. domibus aut homibus m^1 supra d scr. fort. h. aut h. l. m^2 compedibus Niebuhr nexibus Cornelissen hominibus Schenkl domi omnibus Hauler omnibus $\langle \text{curis} \rangle$ Getty | concitato vel continuo vel congruo m^1 diuturno m^2 concito ad te $Nov\acute{a}k$ || 2 ista Mai^1 isita Vinsita Studemund | 4 istis] sistis A sed prior s del. vid. | 5 movere Haines | omnia ista] -a ist- m^2 in ras. || 6 illo m^1 illi vel illu m^2 illico Cramer || 6-7 ilico nescio quo(modo) Jacobs illo nescio quo(modo) Klussmann modo nescio quo Brakman || 7 quo m¹ qui fort. m² et ita Studemund | miserere] mi semper Cramer | miserere, omni $\langle a \rangle$. temperantia Klussmann || 8 apstinentia $A \mid$ omni Cramer || 9-10 depellere e(s)t. ad aquas proficisceris et quando? Klussmann et (si) ad Mai¹ (quas) aquas proficiscaris Naber at ad aquas proficisceris. et quando? Schenkl et ad aquas proficisceris et quando? Hauler | proficisci si fort. m²h proficiscens vel proficisceris m^1h proficiscens s proficisceris $man \parallel 10$ commode] prior o ex m corr. $\parallel 11$ talis $Traube \parallel 13$ mihi] mi $Schenkl \mid$ iucundissimae m^1 corr. $m^2 \mid$ dispositus in dispositius corr. vid. m¹ et ita Klussmann dis potius m² ut vid. et ita Heindorf dispositum Mai^1 potius $Nov\acute{a}k \parallel 14$ postulas talia $incertissimum\ h$ semperes ma^2 semper aves Mai^1 semper haves Heindorf semper abes Naber semper vales vLeutsch impar es Schenkl sic praecipis vel idem cupis vel idem voles Hauler antea | ubi(que)] u suprascr. m² || 16 et] ut Schopen || 18 post Fronto 2 vel 3 litt. viderunt s h, fort. ns aut pla aut sd (salutem dicit?), ab alia manu projectas putat h sal. Schenkl | 19 Frontone(m)] e ex i corr. || 20 exprimendum Studemund

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER I

benivolentiam declarandam. quid, oro te, | fortunatius, quid me uno A 99 beatius esse potest, ad quem tu tam fraglantes litteras mittis? quin etiam, quod est amatorum proprium, currere ad me vis et volare.

Solet mea domina parens tua interdum loci dicere se mihi, quod a te 2 tanto opere diligar, invidere. quid, si istas litteras tuas legerit, quibus tu deos etiam pro salute mea votis advocas et precaris? o me beatum, ore tuo me diis commendatum! putasne ullus dolor penetrare sciat corpus aut animum meum prae tanto gaudio? procedo (iam), babae, neque doleo iam quicquam neque aegre fero: vigeo, valeo, exulto; quovis veniam, quovis curram. crede istud mihi, tanta me laetitia perfusum, ut rescribere tibi ilico non potuerim; sed eas quidem litteras, quas ad priorem epistulam tuam iam rescripseram, dimisi ad te; sequentem autem tabellarium retinui, quo ex gaudio resipiscerem.

Ecce nox praeteriit, dies hic est alter qui iam prope exactus est, 3 necdum quid aut quemadmodum rescribam tibi reperio. quid enim ego possim iucundius, quid blandius, quid amantius quam tu scripsisti mihi proponere? unde gaudeam quod ingratum me | et referundae gratiae A 100 imparem facias; quoniam, ut res est, ita me diligis, ut ego te magis amare vix possim. igitur ut argumentum aliquod prolixiori epistulae reperiam, 4 quod, oro te, ob meritum sic me amas? quid iste Fronto tantum boni fecit, ut eum tanto opere tu diligas? caput suum pro te aut parentibus tuis devovit? succidaneum se pro vestris periculis subdidit? provinciam aliquam fideliter administravit? exercitum duxit? nihil eorum. ne cotidianis quidem istis officiis circa te praeter ceteros fungitur, et immo sectator vel is satis infrequens. nam neque domum vestram diluculo ventitat neque cotidie salutat neque ubique comitatur nec semper (ex)spectat.

1 benivolentiam $\langle \text{tuam} \rangle$ Eussner | $\langle \text{me} \rangle$ fortunatius Heindorf || 2 quin ma n quin aut quia $h \parallel 4$ loci $m^1 \mod m^2$ ioco $Mai^1 \mod Mai^1$ iocose Naber | discere m^1 corr. $m^2 \mid$ a te $m^2 \mod m^1 \parallel 5$ tanto opere m^2 tantopere $m^1 \parallel 6$ deos] s suprascr. | praecaris $A \mid$ ore Kessler et ita fort. iam $m^2 \mod m^1 \parallel 7$ tuo add. m^2 in ras. | putasne (vel putesne vel potisne) ullus m^1 post certe nullus m^2 ut vid. putasne? ullus Klussmann posteane ullus Novák || 8 procedo (iam) vel prosulto (iam) vel pro certo pausat vel processu pari h pro ..... $ma \ n$ proced .... s $\langle \text{siluerim} \rangle Mai^1 \mid \text{babe } A \parallel 9 \text{ neq(ue)} \ probab. \ quam \ \text{nec} \mid \text{aegre fero } h \text{ aegro-}$ $\mathsf{to}[\mathsf{r}] \ s \parallel \mathsf{10} \ \mathsf{crede} \ \mathit{Mai}^\mathsf{1} \quad \mathsf{credo} \ \mathit{A} \parallel \mathsf{13} \ \mathsf{quo} \ \mathit{man} \quad \mathsf{quo} \ \mathit{vel} \ \mathsf{qua} \ \mathit{h} \quad \mathsf{quo} \langle \mathsf{ad} \rangle \ \mathit{Desrous}$ $seaux \mid gaudio m^2$ gaudia $m^1 \parallel 14$ alter] lter e corr. ut vid. $\mid iam$ vel dim h $\mid la.$ $n \parallel 15$ reperio vel reperii $A \parallel 16$ tu vel ut h $\mid scribsisti A \parallel 17$ proponere] ponere incertum $\mid$ unde probab. quam valde h et ma n $\mid gaudeam$ m^2 -diam m^1 gaudeo Haines audiam Hey $\mid vides$ ut gaudeam Vollmer $\mid 20$ te m^2 et m^1 $\mid 10$ tantopere $m^1 \parallel 22$ supra succidaneum scr. nescio quid $m^2 \parallel$ 21 tanto opere m^2 23 fideliter] fi $(vel\ le)\ e\ corr.\ m^2\ \parallel\ 24-25\ et\ (e\ s>t\ Hauler)$ immo sectator vel is satis himmo . . . . . vel is satis ma^1 immo . . . . . . vel istis ma^2 immo suei.i.vel iis satis b [et] immo (cultor) tuorum vel is satis antea coni. Hauler Haines) immo si verum velis satis Heraeus et Haines | 25 diliculo A | 26 (te) salutat Haines | exspectat Heindorf spectat A sectatur Eussner

7*

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

vide igitur ut, si quis interroget cur Frontonem ames, habeas in promptu 5 quod facile respondeas, at ego nihil quidem malo quam amoris erga me tui nullam extare rationem. nec omnino mihi amor videtur qui ratione oritur et iustis certisque de causis copulatur.^a) amorem ego illum intellego fortuitum et liberum et nullis causis servientem, inpetu potius quam 5 ratione conceptum, qui non officiis ut lignis apparatis, sed sponte ortis A 76 vaporibus caleat. Baiarum ego | calidos specus malo quam istas fornaculas balnearum, in quibus ignis cum sumptu atque fumo accenditur brevique restinguitur.b) at illi ingenui vapores puri perpetuique sunt, grati pariter et gratuiti. ad eundem prorsus modum amicitiae istae officiis 10 calentes fumum interdum et lacrimas habent et, ubi primum cessaveris, 6 extinguntur; amor autem fortuitus et iugis est et iucundus.^c) quid quod neque adolescit proinde neque conroboratur amicitia meritis parta ut ille amor subitus ac repentinus? ut non aeque adolescunt in pomariis hortulisque arbusculae manu^d) cultae rigataeque ut illa in montibus 15 aesculus et abies et alnus et cedrus et piceae, quae sponte natae, sine ratione ac sine ordine sitae nullis cultorum laboribus neque officiis, sed 7 ventis atque imbribus educantur, tuus igitur iste amor incultus et sine ratione exortus, spero, cum cedris porro adolescit et aesculis; qui si officiorum ratione coleretur, non ultra myrtos laurusque procresceret, 20 quibus satis odoris, parum roboris. e) et omnino quantum fortuna rationi, 8 tantum amor fortuitus officioso amori antistat. quis autem ignorat A 75 rationem humani consilii | vocabulum esse, Fortunam autem deam^f)

 m^2 in margine^a) mirus locus de amore rationabili et fortuito $\parallel$ ^b) $\langle$ Ba $\rangle$ ia $\langle$ rum $\rangle$ ingenui vapores puri perpetuique sunt, grati pariter et gratuiti. balnearum ignis 25 cum sumptu et fumo accenditur brevique restinguitur $\parallel$ ^c) amicitiae, quae officiis calent, fumum interdum et lacrimas habent; ubi primum cessaveris, extinguntur. iugis est fortuitus amor et iucundus $\parallel$ m^3 ^d) puta dualem $\parallel$ m^2 ^e) amicitia tua est ut ce $\langle$ drus et aesculus non $\rangle$ idonea cultu; at est tua natura ut lauri, cui satis odoris, parum roboris $\parallel$ ^f) quantum fortuna rationi, tantum officioso amori fortuitus 30 amor antistat. ratio humani consilii vocabulum est, Fortuna dearum praecipua

14-18 cf. Verg. Georg. II 9-21 || 21 cf. Otto, Sprichwörter s. v. fortuna 7

1 quis m^1 qui m^2 ut vid. || 3 nullam] am m^1 corr. vid. | extare m^2 extra m^1 m^2 in marg. legitur in alio pro extra rationem extare rationem || 4 oritur m^1 munitur m^2 || 6 lignis $\langle \text{ignis} \rangle$ Haines | apparatis add. m^2 || 8 quibus e corr. m^1 ut vid. || 9 extinguitur Haines || at fort. m^2 ad m^1 || 10 iste A || 11 ante et spatiolum unius fere litt. | lacrimas m^2 -mis m^1 | et del. Haines | cessaveris m^2 caes- m^1 || 13 perinde Eussner || 14 ac] a add. m^2 || 15 hortulisque] h suprascr. m^2 | manu m^2 munu m^1 || 16 picea Orth | que A || 17 sitae] satae Cramer $\langle \text{con} \rangle$ sitae Heraeus || 18 educantur] m^2 in marg. i(n) a(lio) evocantur | post educantur aut i aut t del. vid. | incultus] in add. m^2 || 19 adolescit m^1 -cat fort. m^2 et ita Mai -cet Niebuhr || 21 rationi] ra suprascr. m^2 || 24 incerta suppl. Hauler || 26 quae] a suprascr. || 28 iucundus ex iucunduis corr. || 29 lac. suppl. Hauler || 31 consilii] ilii suprascr.

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER I

dearumque praecipuam, templa, fana, delubra passim Fortunae dicata, at rationi nec simulacrum nec aram usquam consecratam? non fallor igitur quin malim amorem erga me tuum fortuna potius quam ratione genitum. neque vero umquam ratio fortunam aequiperat neque maiestate 9 neque usu neque dignitate. nam neque aggeres manu ac ratione constructos montibus conparabis neque aquae ductuus amnibus neque receptacula fontibus. tum ratio consiliorum prudentia appellatur, vatum impetus divinatio nuncupatur. nec quisquam prudentissimae feminae consiliis potius accederet quam vaticinationibus Sibyllae. quae omnia quorsum tendunt? ut ego recte malim impetu et forte potius quam ratione ac merito meo diligi. quamobrem etiam si qua iusta ratio est amoris 10 erga me tui, quaeso, Caesar, sedulo demus operam ut ignoretur et lateat. sine homines ambigant, disserant, disputent, coniectent, requirant, ut Nili caput, ita nostri amoris originem.

Sed iam hora decimam tangit et tabellarius | tuus mussat. finis igitur 11 sit epistulae. valeo revera multo quam opinabar commodius. de aquis nihildum cogito. te, dominum meum, decus morum, solacium m\al\i, quam multum amo! dices: num amplius quam ego te? non sum tam ingratus ut hoc au\deam\deam\dicere.

Vale, Caesar, cum tuis parentibus et ingenium tuum excole.

12

4. M. CAESAR FRONTONI MAGISTRO SVO SALVTEM

Accipe nunc tu paucula contra somnum pro insomnia. quamquam, 1 puto, praevaricor, qui adsiduo diebus ac noctibus somno adsum neque eum desero neque (sino) deserat, adeo sumus familiares. sed cupio hac

13-14 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 25

sparsim $m^2 \parallel 1.2$ post dicat add. at vel ai sequente fort. litt. a m^2 1 passim m^1 dicata Mai¹ dicata at Baehrens dicata iam Hauler m² adscr. i(n) al(io) at vero (vero incertum) || 3 quin] qui Mai¹ qum Baehrens || 6 aquae] alteram a $suprascr. m^2 \mid ductuus]$ ultimam u $del. m^2 \parallel 9$ potius] supra p scr. i aut punctum delens m^2 (i. e. ocius?) | accrederet Ehrenthal accedet Orth | sybillae $A \parallel 11$ etiam $add. m^2 \mid amoris$] i ex e $corr. vid. \parallel 13$ ambigant m^2 ambigantur $m^1 \parallel 15$ horamNaber | hora decima Mai^1 || 16 valeo add. m^2 | revera m^2 arevera m^1 a $\langle h \rangle$ revera $Hauler \parallel 17$ dominum meum m^1 dominatus heredem m^2 ut $vid. \mid$ decus. (a) morem Eichstädt | mali] lac. suppl. Hauler | 19 audeam] lac. suppl. Mai¹ au $\langle \sin \rangle$ Heraeus || 21 Caesar] r e corr. m^2 || 22 tu(e tua corr. m^1) paucula h $\langle$ perpaucu $\rangle$ la ma per aucu. la n perpaucula s | contra somnum pro insomnia m^1 supra pro scr. ad tua m^2 quae pro somno ac somnia corr. vid. $\langle ad$ tua $\rangle$ pro somno contra somnum pro insomniis Naber contra somnum (et somnia) pro insomnia Studemund | 23 dieb(us) ac noctib(us) probab. quam dies ac noctis h ac noctis man | post noctib(us) sunt vestigia unius vel duarum litt., fort. es aut us || 24 neque . . . . deserat $ma \ n$ . . . . eserat s n . q . . . . qse . . . h sino Klussmann ille me Mai1 is me Studemund et Heraeus qui descrit legit (descrit iam Leopardi) volo me Desrousseaux volo Garzya | adeo adeo A sed alterum del.

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

- sua accusatione offensus paulisper a me abscedat et lucubratiunculae 2 aliquam tandem facultatem tribuat. igitur ἐπιχειρήματα φίλα: eiusdem illo primo utar epichiremate; quodsi tu dices faciliorem me materiam mihi adsumpsisse accusandi somni quam te qui laudaveris somnum ('quis enim', inquis, 'non facile somnum accusaverit?'): igit⟨ur cui⟩us 5 facilis accusatio, ⟨eius⟩de⟨m⟩ difficilis laudatio; cuius difficilis ⟨lau⟩-A 88 datio, eius non utilis usur|patio.
  - 3 Sed hoc transeo. nunc quando apud Baias agimus in h⟨oc⟩ d⟨iut⟩urno Ulixi laby⟨ri⟩ntho, ab Ulixe mihi paucula quae ad hanc rem attinent sumam. non enim ille profecto εἶκοστῷ demum ἔτει venisset εἶς πατρίδα 10 γαῖαν, neque in isto lacu tam diu oberrasset neque ⟨quae⟩ alia omnia Όδυσσείαν faciunt perpessus esset, nisi tum γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα. quamquam τῆ δεκάτη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα. se⟨d⟩ quid somnus fecit?

βουλή δὲ κακή νίκησεν ἑταίρων · ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ ἄπαντες ὄρουσαν, τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα κλαίοντας γαίης ἄπο πατ⟨ρ⟩ίδος.

15

20

quid rursum apud insulam Trinacriam?

οί δ' ἄρ' ἐμοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν, Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

10—**11** Hom. Od. 16, 206 = 19, 484; 21, 208; 24, 322 || **12**—**13** Od. 10, 31 = 13, 282 || **13** Od. 10, 29 || **15** sqq. Od. 10, 46—49 || **20** sq. Od. 12, 338 sq.

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER I

postea, ubi 'Hελίοιο βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν καὶ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, quid tum expergitus Ulixes?

οὶμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνουν · ἤ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε ⟨ν⟩ηλέι ὕπνω.

5 so (m) nus autem Ulixen ne patriam quidem suam diu agnosceret sivit, cuius καὶ καπνὸν | ἀποθρώσκοντα νοῆσαι ἱμείρετο. Α 9

Nunc a Laertio ad Atridam transeo. nam illud πασσυδίη, quod eum 4 decepit, cuius causa tot legiones funduntur, fugantur, ex somno et ex somnio profecto oritur. quid, quom δ ποιητής Agamemnonem laudat, 5 10 quid ait?

ένθ' οὐκ ὰν βρίζοντα ἴδοις Άγαμέμνονα δίον:

quid, quom reprehendit?

20

οὐ χρή παννύχιον εύδειν βοζυληφόρον ἄνδρα,

quos quidem versus orator egregius mire quondam evertit.

Transeo nunc ad Q. Ennium nostrum, quem tu ais ex somno et somnio 6 initium sibi fecisse. sed profecto nisi ex somno suscitatus esset, numquam somnium suum narrasset.

Hinc ad Hesiodum pastorem, quem dormientem poetam ais factum. 7 atenim ego memini olim apud magistrum me legere:

ποιμένι μῆλα νέμοντι παρ' ἴχνιον ὀξέος ἵππου Ήσιόδω Μουσέων έσμὸς ὅτ' ἠντίασεν:

1-2 Hom. Od. 12, 128 (cf. 11, 108 sq.; 12, 322 sq.); 12, 338 sq.; 12, 359; 364; cf. II. I 464; 458 $\parallel$ 3-4 Od. 12, 370; 372 $\parallel$ 5 cf. Od. 10, 30 $\parallel$ 6 Od. 1, 58 sq. $\parallel$ 7 II. II 12; 29; 66 $\parallel$ 11 II. IV 223 $\parallel$ 13 II. II 24 = 61 $\parallel$ 15 sqq. cf. Enn. Ann. I 5 p. 21 Vahlen² $\parallel$ 18 cf. Hesiod. Theog. 22 sq. $\parallel$ 20-21 Callimach. Aetia I fr. 2, 1 sq. Pfeiffer

1 ηιλιοιο m^2 ut vid. ηλιοιο m^1 | μειλα A | ἔδειραν] v add. m^2 | μηρ m^1 μηρια m^2 | 2 σπλαγκχ m^2 σπλανι m^1 | expergitus] expertus Mai^1 | 3 μετα A corr. Mai^1 | αθανατοισιτεγώνουν A litt. suprascr. add. m^2 et del. τε efficiens άθανάτοισιν γεγώνουν vel γεγώνευν ut vid. -σιν ἐγώνουν Mai^1 -σι γεγώνευν cum edd. Hom. Naber || 4 $\bar{\eta}$] h A | με] μεν A | ηλει A corr. Mai^1 | 5 sonus A corr. Mai^1 | agnasceret Mai^1 agnasceret A Mai^2 (inter)diu agnoscere sivit Heindorf (sub)diu agnoscere sivit Anon 1817 patriam quaesitam diu agnosceret sivit Jacobs diu (absentem) agnoscere sivit vel quidem (quae)sitam diu agnoscere sivit Ehrenthal || 6 αποθρωσκοντα A | νοησαιειμειρετο m^1 ειμει del. et η_S γαιης θανεειν ειμει suprascr. m^2 | νοήσας Ellis || 7 a et ad add. m^2 | πασσνδίη] παρ' εὐνη Mähly || 9 profecto] prolixo Klussmann | quid m^2 quod m^1 | quom m^1 cum m^2 | Agamemnona Haines || 11 $\tilde{a}$ ν] v add. m^2 || 12 quom m^1 cum m^2 | repraehendit A || 13 χρη] η add. m^2 | βοληφορον A || 14 mire quondam] miro quodam (modo) Klussmann mire quantum Schenkl || 16 sibi] scribendi Schopen versibus Baehrens sibi (scribendi) Haines | suscitatus] cf. p. g, g || 18 (esse) factum Mai^1 || 19 ad A | atenim] Athenis Cougny | aput A || 20 νοξεος A || 21 ησιοδω A | μονσεων m^2 νονσεων m^1 | $\tilde{σ}$ τ $\tilde{γ}$ ντίασεν $\tilde{γ}$ ντίασεν $\tilde{γ}$ ς πηντίασεν $\tilde{γ}$ ς πντιασεν m^2 πτιασεν m^1

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

τὸ 'ὅτ' ἢντίασεν' vides quale sit, scilicet ambulanti obviam venisse Musas. quid autem tu de eo existimas, quem qui pulcherrime laudat, quid ait?

Α 98 νήδυμ

νήδυμος ήδιστος θανάτω | άγχιστα ἐοικώς.

8 Haec satis tui amorei quam meae fiduciae luserim. nunc bene accusato 5 somno dormitum eo, nam vespera haec ad te detexui. opto ne mihi somnus gratiam referat.

5. M. CAESARI DOMINO SVO FRONTO

- Domum reverso mihi epistula reddita est quam tu videlicet Romam mihi scripseras, et erat lata Romam; deinde hodie relata et paulo ante 10 mihi est reddita; in qua pauca quae ego pro somno dixeram tu multis et elegantibus argumentis refutasti ita scite, ita subtiliter et apte, ut, si vigilia tibi hoc acuminis et leporis adfert, ego prosus vigilare te mallem.
- 2 sedenim vespera scripsisse te ais, cum paulo post dormiturus esses. igitur adpropinquans et imminens tibi somnus tam elegantem hanc epistulam 15 fecit. namque ut crocus ita somnus, priusquam prope adsit, longe praeolet
- 3 longeque delectat. ut a principio igitur epistulae tuae incipiam, elegantis-
- A 85 sime 'praevaricari'a) te ais, quod | † † | est, ut eo sublato aliud subdi eiusdem usus et ponderis non possit. illud vero dictum elegans ac savi
  - $oldsymbol{4}$ atum, quo ais 'neque alia omnia quae $oldsymbol{O} \delta v \sigma \sigma \epsilon lav$ faciunt'.b) enimvero omnia 20

 m^2 in margine ^a) prae (varicari) $\parallel$ ^b) Baiae, Lucrinus et Avernus et alia omnia qua equae Odysseian faciunt

4 Hom. Od. 13, 79 sq.

2 pulcherrimae $A \parallel 4$ ayxısta m^2 axxısta $m^1 \parallel 5$ sati $\langle u \rangle$ s Studemundamore m^2 | amore $\langle potius \rangle$ quam mei fiducia Mai^1 amore quam meae fide causae Haines amore quam mea fiducia Hauler | 7 post referat sequuntur duo versus cum hoc titulo: M. Caesar M. Frontoni | Si pl' quae verba erasa sunt $\parallel$ 9 epistula $\langle tua \rangle Mai^1 \parallel$ 12 refutastiitastiitascite'ita A ultim. ita del. vid. m^2 refutasti ita astute, ita scite Pescani | suptiliter $A \parallel 13$ mallem m^2 mellem m^1 ut vid. || 16 crocus || m^2 in marg. in also legitur um (vel num), i. e. crocum || 17 elegantissimae A | 18 post quod duae pag. desunt. Mai et Hauler unum tantum versum deesse putabant et add. quod (verbum adeo proprium) est Mai¹ quod (etenim verbum adeo proprium) est Hauler | 19-20 ac saviatum quo Hildebrand atq(ue) (probab. quam ac s; tq fort. ex ut vel tit corr.) aviatum quo (vix quod) m¹ h supra i scr. s aut d sequente fort. una litt. $m^2 h$ aut aviatuu . . . n a . . aviatum $q \dots s$ ac saviatum quod Klussmann (h)aut quia tuu(m quod) Naber tuu(m quod) Ellis ac saviatum quom Novák alternatum cum Latinis neque Schwierczina aut a via tua quae Haines atque a via situm quo Hauler || 20 ais m^1 supra i scr. n m^2 | alia ex aliam corr. vid. | $a\delta v \sigma \sigma i \alpha v m^1$ $o\delta$ - $m^2 \parallel 21^a$) ita b quam lectionem falsam dicit h | 22 Odysseian] ei suprascr.

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER I

istaec inter Graecos versus Latina ita scite alternata sunt a te et interposita, ut est ille in pyrrhicha versicolorum discursus^a), quom amicti cocco alii, alii luteo, et ostro et purpura alii aliique cohaerentes concursant.

Iam a Laertio ad Atridam eleganter transisti. ecce autem circa Q. 5
Ennium aliam malitiosam petam dedisti, cum ais 'nisi ex somno exsuscitatus esset, numquam somnium suum narrasset'. at od\(\ell \) rit m\(\ell \) Marcus meus Caesar, si pote, argutius! praestrigiae nullae tam versutae, 'nulla', ut ait Laevius, 'decipula tam insidiosa'. qui\(d \rangle \) si ego id postulo, ne expergiscare? quin postulo ut dormias! aliud scurrarum proverbium:

10 'en cum quo in tenebris mices.'b) sed sumne ego beatus, qui haec intellego et perspicio et insuper ab dom(ino) meo Caesare magister appellor? quo pacto ego magister, qui unum hoc quod te docere cupio, ut dormias, non inpetro? perge uti libet, dummodo dii te mihi, sive prodormias sive 6 pervigiles, facultat\(\ell \) fandi et tam eleganti prosperent.

Vale, $\langle m \rangle$ eum gaudiu $\langle m \rangle$ et cura mea seria.

7

 m^2 in margine^a) ita in oratione ut in pyrrica versicolorus debet fieri discursus $\parallel$ b) $\langle$ oderit me $\rangle$ Marcus meus Caesar, si potest, aliquid argutius. praestigiae nullae tam versutae, nulla decipula tam insidiosa. scurrarum proverbium: in tenebris mices

5 proverbium deest apud Otto, Sprichwörter || 5-6 cf. Enn. Ann. I 5 Vahlen² || 8 Laevius, inc. fr. 29 (Frag. Poet. Lat. Buechner) || 10 cf. Otto, Sprichwörter s. v. micare

2 pyrrica $A \mid \text{versicolorus } Hildebrand \mid \text{quom } Mai^1 \quad \text{quam } m^1 \quad \text{cum } m^2 \quad \text{quum}$ Hildebrand | 3 alii (et) luto et ostro et purpura (creti), alii aliique Hildebrand ostro alii aliique purpura χορεύοντες concursant Eussner alii alio denique colore inter se concursant Schopen alii aliique cohaerent et concursant Haupt alii alii(s) cohaerentes $Nov\acute{a}k$ alii aliter frequentes Heraeus | cohaerentes] a $add.~vid.~m^2$ || 4 Laertio] a $add.~vid.~m^2$ | Q. $add.~m^2$ || 5 Ennium] u ex a $corr.~vid.~m^2$ | aliam del. Haines | petam] pe(probab. quam a, sequente fort. una litt.)t(probab. quam l)am m¹h et ita legit Bischoff supra e scr. l (probab. quam i) et fort. plagam corr. m²h et ita coni. Heindorf peltam Mai^1 interpretationem Schopen pedicam $M\ddot{a}hly$ pilam Naber plectam vel telam Hauler | cum] quam Orth | exsuscitatus] cf. p. 7, 16 || 6 at — me] lac. suppl. Studemund $\langle$ excogitet aliquid $\rangle$ Mai^1 $\langle$ quaerat aliquid $\rangle$ Mai^2 ed $\langle$ ide $\rangle$ rit m $\langle$ ihi $\rangle$ Schenkl $\langle$ eruat aliquid $\rangle$ Haines | post me in fine versus fort. fuit iam $h \parallel 8$ laevius m^2 levius m^1 Novius Sittl | quid si Mai^1 quid? num Niebuhr quid ni Klussmann | 9 aliud] at vide Klussmann $\hat{H}aines$ | scurrarum] rusticorum Mai^2 || 10 sumne] summe $Nov\acute{a}k$ || 11 ab dom' meo caesare add. m^2 h qui antea . . i ab homine legerat acnomine n ab homine s almo nomine Mai^2 magno nomine Naber agnomine Haines $\langle tal \rangle$ i ab homine almo nomine Mai^2 magno nomine Naber agnomine Haines $\langle tal \rangle i$ ab homine $Hauler\ antea\ \parallel\ 13\ perdormias\ Heindorf\ \parallel\ 14\ pervigiles]\ per\ add.\ m^2\ \mid\ facultat\langle e \rangle$ fandi ex facundatum corr. vid. m¹h qui antea fa . . . . . atque legerat supra fandi scr. m^2 i(n) a(lio) eloqu(e)ntia (e in lac. suppl. Hauler) | et tam aut etiam $A \mid ad$ eleganti scr. in marg. i(n) alio oratione m² | facundatum eloquentia etiam vel facund(i)a tum etiam Hauler | 15 litt. erasas suppl. Mai¹ | mea seria ex mi caesar corr. $m^1 \parallel 16$ ita om. $ma^1 \parallel 17$ quae supplevi incerta sunt | potest s putes $man \parallel$ 19 mices e meces corr. vid.

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

6. M. AVRELIVS CAESAR SAL. D. FRONTONI MAG. SVO

- 1 Ne ego impudens, qui umquam quicquam meorum scriptorum tanto ingenio, tanto iudicio legendum committo! patri, domino meo, locum ex oratione tua, quem me eligere voluerat, ὑπεκρινάμην commode. plane 5 illa suum auctorem sibi dari flagitabant, denique mihi vix succlamatum est ἀξίως τοῦ ποιητοῦ². sed quod tu merito omnibus praeoptas, non diu differam: ita adfectus est auditione eorum dominus meus, ut paene moleste ferret, quod alio modo ad negotium opus sibi esset quam eo quo tu orationem habiturus intraveras. sensuum facultatem, elocutionis 10 variam virtutem, inventionis argutam novitatem, orationis doctam dispositionem vehementer miratus est. nunc, credo, post hoc quaeris, quid me maxime iuverit. accipe, hinc coepi:
- In iis rebus et causis, quae a privatis iudicibus iudicantur, nullum A 91 inest periculum, quia sententiae eorum intra causarum de|mum terminos 15 valent; tuis autem decreti(s, im)p(erator), exempla publice valitura in perpetuum sanciuntur. tanto maior tibi vis et potestas quam fatis adtributa est: fata quid singulis nostrum eveniat statuunt; tu, ubi quid in 3 singulos decernis, ibi universa exemplo adstringis. quare si hoc decretum tibi proco(n)s(ulis) placuerit, formam dederis omnibus omnium provinciar(um) magistratibus, quid in eiusmodi causis decernant. quid igitur eveniet? illud scilicet, ut testamenta omnia ex longinquis transmarinisque provinciis Romam ad cognitionem tuam deferantur. filius exheredatum se suspicabitur: postulabit ne patris tabulae aperiantur.

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER I

idem filia postulabit, nepos, abnepos, frater, consobrinus, patruus, avonculus, amita, matertera: omnia necessitudinum nomina hoc privilegium invadent, ut tabulas aperiri vetent, ipsi possessione iure sanguinis fruantur. causa denique Romam remissa quid eveniet? heredes scripti 5 navigabunt, exheredati autem in possessione remanebunt, diem de die ducent, dilationes petent, tem pora variis excusationibus trahent: A 92 "hiemps est et crudum mare hibernum est; adesse non potuit." ubi hiemps praeterierit: "vernae tempestates incertae et dubiae moratae sunt." ver exactum est: "aestas est calida et sol navigantis urit et homo 10 nauseat." autumnus sequitur: poma culpabuntur et languor excusabitur. fingo haec et comminiscor? quid, in hac causa non hoc ipsum evenit? ubi 4 est adversarius, qui iam pridem ad agendam causam adesse debuerat? "in itinere est." quo tandem in itinere? "ex Asia venit." et est adhuc in Asia! "magnum iter, et festinatum." navibusne an equis (an d)iplomati-15 bus facit haec tam velocia stativa? cum interim cognitione proposita semel a te, Caesar, petita dilatio et impetrata; proposita cognitione rursum a te duum mensum petita dilatio. duo menses exacti sunt idibus proximis et dies medii isti aliquot. venit tandem? si nondum venit, at saltem adpropinquat? si nondum adpropinquat, (at) saltem profectus 20 ex Asia est? si nondum profectus est, at saltem cogitat? quid ille cogitat aliud quam bonis alienis incubare, fructus diripere, agros vastare, rem omnem dilapidare? I non ille ita stultus est ut malit venire ad Caesarem A 65 et vinci quam remanere in Asia et possidere.

Qui mos si fuerit inductus, ut defunctorum testamenta ex provinciis 5 transmarinis Romam mittantur, indignius et acerbius sic testamentorum periculum erit (quam) sit, si corpora (huc) defunctorum trans maria trahantur (adflicta in)iuriose. t(um detrime)ntum ne(que mortuus neque p)eculium (capiet. sepu)ltura enim cadaveribus in ipsis iniuriis praesto est: sive maria naufragos devorent sive flumina praecipites trahant sive harenae obruant seu ferae lacerent sive volucres discerpant, corpus humanum satis sepelitur, ubicumque consumitur. at ubi testamentum naufragio submersum est, illa demum et res et domus et familia

4 remissa m^2 emissam $m^1 \parallel 6$ petent'te-pora m^2 petentespora m^1 quae fort. iam petentte-pora corr. $\parallel$ 7 crudum] dudum Heindorf clusum Cornelissen totum $Orth \parallel est^2$ del. $Cornelissen \parallel 8$ moratae] morae $Mommsen \parallel 10$ sequetur $Orth \parallel 11$ hac m^2 hoc $m^1 \mid non m^1$ nonne $m^2 \parallel 14$ foramen suppl. $Mai^1 \parallel 15$ statiba $A \parallel 16$ dilatio $\langle est \rangle$ $Heindorf \mid rursum$, $\langle rursum \rangle$ $Heindorf \parallel 17$ duum m^2 dum $m^1 \mid 18$ mediis m^1 s del. $m^2 \mid venit^1$] it e corr. m^2 m^2 m^2 m^2 m^2 set m^2 set m^2 m^2 set m^2 set m^2 set m^2 m^2 set m^2

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

naufraga atque insepulta est. olim testamenta ex deorum munitissimis aedibus proferebantur aut tabulariis aut (th)ecis aut archieis aut opisthodomis; at iam testamenta pro(fe)ru(nt sicut) iactitarint inter onera mercium et sarcinas remigum. id etiam superest, si quando iactu

- A 66 opus est, ut testamenta cum leguminibus iactentur. | quin etiam por- 5 torium constituendum, \(\) quod \(\) pro testamentis exigatur. antehac non constitutum, quia testamenta nondum navigarent salis ad exemplar sicque replerent navem aliquo ducente teste.
  - Non facundum effecit reus publicanus testamentum q(ui i)n Asia sorori nil utri(que) dat aliena quo quae isti usu habilior, eo legatis 10 . . . . . ix testatur notis suis vel ex aliquo publico opere ve(l) tabula aliqua cog(ni)tis, igitur primo etiam mihi. vident partes tantas confecisse dona sorores: aqua maris, tempestate hiemis, caeli nubilis reliquos ins(ecta)ntur. restant soluta ferocia (ve)nti et clarissimo caelo et salo pericula transituris; legata in arbitrio marium versantur, illarum pro- 15 cellarum dolo e conspectu avulserint venti superruentes, item cum testamento auferentur. mox inde illa nave vel con(tr)a voluntatem soluta (aut s)parsa, pos(t in) Hadriae fluminum sinu(s disiecta) ac dilata m(arisque aestu a)bsorpta er(adicantur). interea s(orores bona illa) Asiana tal(i fallacia do)losa usae epulantur. postea privatae solae 20

⟨lu⟩cis Mai¹ 1 ex] a Hildebrand | 2 thecis E. Klussmann . ecis h⟨ar⟩cis Hildebrand $\langle o \rangle$ ecis Eussner | archieis scripsi arcieis A archies Mai^1 Niebuhr || 3 ita scripsi pro..ru.....navigarint ma n pro..ru....iactitarint vel pro . . ru . . subactuarint h proferuferuferuquae)fesubactuarint feproferuferuferutur sicutfe iactitarintfel iacuerant) feruferuferuferuferuferuferu navigabunt feruferu feru feHildebrand pro(mis) cu/e per maria Mähly pro(ut) ru/dente apta Eussner pro ob ru/tis sunt si Klussmann pro osc ru/tis sunt si Zink per mare procellosum Haines | 5-p. 13, 2 dedi quae Hauler inedita reliquit quaeque nonnumquam sensu carent; pleraque incerta sunt. Mai paucula verba, du Rieu nihil fere legere potuit. lac. pro spatio suppl. Hauler $\parallel$ 5 etiam portorium iam coniecerat Niebuhr $\parallel$ 6 quod] lac. suppl. $Mai^1\parallel$ 7 testamenta incertissimum $\parallel$ salis] is incertum $\parallel$ exemplar vel exemplum $\parallel$ 8 raeplerent m^1 corr. $m^2\parallel$ ducente vel ducenti $\parallel$ teste veltecti | 9 effecit reus publicanus incertissimum, etiam pius publicanus vel Piso Gallicanus vel remota alto anus legere sibi visus est h | testamentum] mentum e corr. $m^2 \mid q\langle ui \rangle \mid \overline{q} \ A \ (i.e. \, quae?) \mid \mid 10 \ habilior \ m^2 \ \mid abilior \ m^1 \mid \mid 11 \ \langle venatr \rangle ix \ vel \ \langle ornatr \rangle ix \ Hauler \mid testatur \ m^2 \ testamentum \ m^1 \mid notis \ vel \ natis \ m^2 \ gnatis \ m^1 \mid \mid 12 \ primo \ m^2 \ primi \ m^1 \ ut \ vid. \mid vident \ vel \ videas \mid \mid 14 \ ins \langle ecta \rangle ntur \ vel \ ins \langle equu \rangle ntur \ suppl. \ Hauler \ in \ lac. \mid inde \ a \ restant \ inc. \ alterum \ laterculum \mid restant \ incertis simum \mid ferocia \mid fe \ add. \ m^2 \mid \langle ve \rangle nti \ add. \ m^2 \mid \mid 15 \ pericula \ m^2 \ p$ losa m^1 | arbitrio vel arbitris | illarum vel illa cum || 16 post conspectu ad $\bar{d}$. cum Hauler (non est lac.) | superruentes fort. e super montes corr. | 17 testamento incertissimum | 18 sinu vel sonit | disiecta vel direpta vel abrepta Hauler in lac. octo fere litt. || 19 aestu vel fluctib(us) | eradicantur vel eripiuntur vel eripientur || 19.20 bona illa vel legata || 20 asiana tal incertissimum | usae incertum

sunt quibus bona sanis testator al\legare\rangle po\left\tuit\rangle item perfecto testamento propere celata litterula et . . . . . sua multi exempla.

De funere aliquid addamus. sciat familia, quemadmodum lugeat: 8 aliter plangit servus manumissus, aliter cliens laude vadatus, aliter 5 amicus legato honoratus. quid incertas et suspensas exequias facis? omnium animalium statim post mortem hereditas cernitur: ovi lana statim detrahitur^a), ut elephanto ebur, ungues leonibus, avibus pinnae plumaeque: hominum hereditas post mortem iacet, differtur, praedonibus exposta diripitur?'

Puto totum descripsi. quid ergo facerem, quom totum admir(ar)er, 9 quom totum amarem tal(em) hominem beatum? vale, disertissime, doctissime, mihi carissime, dulcissime, magister optatissime, amice desiderantissime.

Herodi filius natus <hodi>e mortuus est; id Herodes non aequo fert 10 animo. volo ut illi aliquid quod ad hanc rem adtineat pauculorum verborum scribas. semper vale.

7. DOMINO MEO

Accepi, Caesar, litteras tuas, quibus quanto opere laetatus sim, facile 1 aestimas, si reputaveris singula. primum, quod caput est omnis mei

 m^2 in margine a) calve $\langle tur \rangle$

1 testator scripsi testatur h | potuit vel poterit | item probab. quam iam in || 2 testamento incertum | propere vel praepere vel proprie vel prodere | celata vel celari vel calato | procancellata et propere (can)cellata temptavit Hauler | litterula incertum | et<iamsi> Hauler | sua multi exempla incertum | exempla <possident sententiae, mutari potuit Hauler, sed cum constet A 58 statim post A 66 sequi, neque lectio neque coniectura vera esse potest, cf. Proleg. XLVII || 3 aliquid ad|damus h ....|damus ma aliquid di|camus s autem nihil mandamus Vahlen | $\langle \text{dominum} \rangle$ lugeat $Vahlen \parallel 4$ laudaud(d vel c vel g)atus m^1h laudaucatus m^1 ma n supra secundam a scr. a m² quae fort. secundam a in e corr., i. e. laude vadalaudat vocatus Mai¹ laudicenus vel collocatus vel tutor (tuitor) datus Cassan adoptatus Vahlen lautia auctus Sauppe laute vocatus Kan laude auctus Novák laude auctus vel cultus Drechsler laudatum vocatus Ellis lautia vel lautiis avocatus ego olim laute donatus Pepe laude donatus Garzya | 5 legato] o add. $m^2 \parallel 6$ cernitur e cernaetur corr. $m^1 h$ cernatur s aspernatur Kiessling $\parallel$ 7 statim] tim incertum | detrahitur m^1h -etur m^2h cf. marg. detrahetur s | ut in et corr. m^1 del. Studemund | elephanto ex -tis aut -tum aut -tibus aut -ti corr. m^1 | pinnae m^1 pennae $m^2 \parallel 8$ plumaeque] plu e corr. $m^1 \parallel 9$ exposta m^1 expasta $m^2 \parallel$ 10 ergo] ego Klussmann | quom h quod mans quin Madvig | admirarer Madvig admirer A $\parallel$ 11 talem (tal incertum h)] quattuor fere litt. legit h, duas tantum vel tres litt. deesse statuit s qui (te) vel (tam) suppl. | 13 desideratissime Heindorf | 14 $\langle \text{hodi} \rangle | \text{e mortuus}]$ lac. suppl. Hauler qui antea $\langle \text{atqu} \rangle | \text{e mortuus } supple ver at ||$ 18 quantoopere m^2 quantopere m^1 || 19 aestimas m^1 aestimaveris m^2 existimaveris Haines || 20 lac. suppl. Hauler

- A 57 | gaudii, cum te bene valere cognovi, tum quod ita amantem mei sensi, finem ut amori nullum neque modum statuas, quin cottidie aliquid reperias quod circa me iucundius atque amicius facias. ego denique olim iam me puto satis amari, tibi autem nondum, etiam quantum me diligas, satis est; ut non mare ullum tam sit profundum quam tuus adversus me amor: sane ut illud queri possim, cur me nondum ames tantum quantum plurimum potest, namquei n dies plus amando efficis, ne id quod ante diem amaveris plurimum fuerit.
  - 2 Consulatum mihi putas tanto gaudio fuisse, quanto tua tot in una re summi amoris indicia? orationis meae particulas, quas excerpseram, 10 recitasti patri tuo ipse studiumque ad pronuntiandum adhibuisti, qua in re et oculos mihi tuos utendos et vocem et gestum et inprimis animum accommodasti. nec video quis veterum scriptorum quisquam me beatior fuerit, quorum scripta Aesopus ad populum pronuntiavit aut Roscius. meae vero orationi M. Caesar actor contigit et pronuntiator tuaque ego 15
- A 61 opera et voce audientibus placui, cum audiri a te ac tibi placere | omnibus summe sit optabile. non miror itaque quod placuerit oratio oris tui dignitate exornata. nam pleraque propria venustate carentia gratiam sibimet alienam extrinsecus mutuantur. quod evenit etiam in plebis istis edulibus: nullum adeo vile aut volgatum est holus aut pulpamentum, 20 quin elegantius videatur vasis aureis adpositum. idem evenit floribus et coronis: alia dignitate sunt²), quom a coronariis veneunt, alia quom a sacerdotibus porriguntur.^b)
  - 3 Tantoque ego fortunatior quam fuit Hercules atque Achilles, quorum arma et tela gestata sunt a Patricole et Philocteta, multo viris virtute 25 inferioribus; mea contra oratio mediocris, ne dicam ignobilis, a doctissimo

 m^2 in margine^a) in alio habet: in P $\langle o \rangle$ rtun $\langle ium \ la \rangle$ ta $\parallel b$) in alio sic habet: alia dignitate sunt in Portunio, cum a coronario veniunt, alia cum a sacerdote in templo porriguntur

25 cf. Hom. Il. XVI 130 sqq.

et facundissimo hominum Caesare inlustrata est. nec ulla umquam scena tantum habuit dignitatis: M. Caesar actor, Titus imperator auditor. quid amplius cuiquam contingere potest, nisi unum quod in caelo fieri poetae ferunt, quom Iove patre audiente Musae cantant? enimyero quibus ego 5 gaudium meum verbis exprimere possim, quod orationem istam meam tua manu descriptam misisti mihi? verum est | profecto quod ait noster A 62 Laberius, ad amorem iniciendum delenimenta esse deleramenta, beneficia autem veneficia, quo poculo aut veneno quisquam tantum flammae ad amandum incussisset praeut tu me et facto hoc stupidum et attonitum 10 ardente amore tuo reddidisti? quot litterae istic sunt, totidem consulatus mihi, totidem laureas, triumphos, togas pictas arbitror contigisse. quid 4 tale M. Porcio aut Quinto Ennio, C. Graccho aut Titio poetae, quid Scipioni aut Numidico, quid M. Tullio tale usuvenit? quorum libri pretiosiores habentur et summam gloriam retinent, si sunt Lampadionis 15 aut Staberii, Plautii aut D. Aurelii, Autriconis aut Aelii manu scripta e(xem)pla aut a Tirone emendata aut a Domitio Balbo descripta aut ab Attico aut Nepote, mea oratio extabit M. Caesaris manu scripta, qui orationem spreverit, litteras concupiscet; qui scripta contempserit,

3 cf. Hom. Il. I 604; Hesiod. Scutum 205 sq. | 7 sq. Laberius Com. 134 sq. Ribbeck³; 121 Bonario, Romani mimi

1 hominum h omnium $ma \ n$ | nec ex nac $corr. \ vid.$ | scena m^2 scaena m^1 || 2 dignitatis (quantum mihi tribuere) Ehrenthal | actor m^2 auctor m^1 | auditor $add. m^2 \parallel 3$ cuiquam $add. m^2 \mid \text{potest } m^2 \text{ potes } m^1 \mid \text{poetae } m^2 \text{ poete } m^1 \parallel 4$ patre $add. m^2 \parallel 5$ orationem m^2 rationem $m^1 \parallel 6$ post mihi est spatium trium fere litt. in rasura | profecto m² praefecto m¹ || 7 delinimenta esse deliramenta Hildebrand | deleramenta e deliberamenta corr. delibamenta Anon 1817 | beneficia] altera e e corr. $m^2 \parallel 8$ veneficia Mai^1 beneficia $A \mid \text{quo } scripsi$ quod A quid? $Hauler \parallel 8-9$ tantum — incussisset m^1 (amandum e corr. m^1) tanta flamma adamasios percussisset m^2 quae supra amasios fort. ri posse scr. tantum flammae adamatoriae incussisset $Haupt \parallel 9$ me $add. m^2 \parallel 10$ amore fort. ex amori $corr. m^1 \mid \text{quot}]$ quod (e quid corr.) $m^1 \quad supra \ d \ scr.$ $m^2 \ i(n)$ a(lio) t | istic m^2 stic $m^1 \parallel 11$ laureas] glorias Wölfflin $\parallel verbo$ contigisse inc. novum capitulum $A \parallel 12$ graceo $A \parallel \text{Titio}$] L. Accio Niebuhr Titinio Luc. Müller $\parallel 13$ supra Scipioni scr. vid. minori $m^2 \parallel 14$ pretiosiores] p add. vid. $m^2 \parallel \text{Lampadionis}$ s fort. add. $m^2 \parallel 15$ staberii aut adurse|lii (aut adur vel thurse incertissimum) $m^1 = d$ (vel s) aure lii corr. vid. m² quae supra aut adur scr. i(n) a(lio) plautii | Autriconis] rico incertissimum, fuit fort. aut fisonis vel aut triconis vel aut tulonis vel aut tiranis vel aut tidanis vel aut riconis vel aut vidianis | supra Aelii scr. m² ex baecola vel baetola vel beticola vel brebola vel blerola vel bactulone vel badelone 15-16 scripta exempla aut a ti incertum | 16 aut² add. m² | a Domitio Balbo] balbo m² ut vid. barbo vel barbi m¹ ut vid.; antea legerat ad opomi e $corr.m^2$ tima exemplaria $h \mid de(vel di)$ scribta m^2 ut vid. ab ipsis vel aut obio vel aut liseo vel aut livio m^1 | ab add. m^2 || 17 ante Nepote fort. add. ab m^2 | manuscripta A | post scripta sequentur verba nam pleraque properia (e del. vid.) venustate carentia gratiam sibi alienam mutuant (vel mutuantur m^2 mustadu vel mustadit m^1) quae e p. 14, 18 sq. repetuntur quaeque del. Niebuhr, defendit Allen

scriptorem reverebitur. ut si simiam aut volpem Apelles pinxerit, ei bestiae nihili pictura pretium adderet; aut quod M. Cato de aegro $ser|\langle vo \rangle \uparrow \uparrow$

Fragmentum apud Charis., Ars Gramm. II p. 287, 26-28 Barwick: Fronto ad Marcum invicem libro I: adest etiam usquequaque tibi natura 5 (in)situs lepos et venustas.

(M. FRONTONIS EPISTVLARVM AD M. CAES. ET INVICEM LIBER II)

† †

(A 146) 1. $\Phi PONT\Omega NO\Sigma \Pi PO\Sigma HP\Omega\Delta HN$

10

Α 59 --- | τερον ἴσως ἢ ... ἡμᾶς· τὸ δὲ μετριάζειν ἐν τοῖς ἥττοσιν κακοῖς οὐ δύσκολον. ἐν παντὶ μὲν γὰρ τὸ κατὰ πάντα θ⟨ρη⟩νεῖν κἀποιμώζειν ἔξω τοῦ προσήκοντος ἀπρεπὲς ἀνδρὶ παιδείας .... μένω. χαίρων (145) δὲ ἔγωγε μᾶλλον ἢ λυπούμενος μέτρια ⟨ἀν ἐκβα⟩ίνοι|μι. τὸ γὰρ πρὸς ἡδονὴν παράλογον ὄν τοῦ πρὸς ἀνίαν αίρετώτερον.

2 cf. Plaut. Mil. 180; 285 | cf. Cato De agr. 2, 7; p. XX Jordan

1 appelles m^1 quae fort. alteram p del. m^2 in marg. in al(io) apella | ita scripsi pinxerit ei]...|tet ma . in ..|tet n . inxe|tei b pinxeri|tei m^1h^1 | ante tei add. m^2 (ex)ara (ex incertissimum, ra probab. quam tur) supra te scr. a m^2 quae i del., unde exaratae h ei fort. manus antiqua in et corr. post exaratae add. et (probab. quam ex) $m^2 \parallel 2$ nihili pictura scripsi a . l . . cuia' n . . . . remae b nihil $m^1h \mid supra$ nihil add. m^2 a(lius) i i. e. nihili, tum nihil in nilu corr. m^2 et supra l scr. i' et supra u scr. i efficiens nili vi h | pictura m^1h -rae m^2h | pinxerit, exaratae bestiae nili vi picturae $Hauler \parallel 2.3$ aegro ser m^2h (gro ser [probab. quam sis]) incertum aelio vel aelio vel aereo m^1h ac...n ser $\langle vo \rangle$ vel aere a $\langle lieno \rangle$ suppl. Hauler $\parallel$ 3 post A 62 quattuor pag. desunt, nisi huc pertinent A 67-68 quae legi nequeunt, cf. Proleg. XLVII | 6 insitus Anon 1817 situs (e sinus corr.) N que situs suprascr. id est non quaesitus C scitus Niebuhr | 7-8 M. Cornelii Frontonis etc. suppl. Mai² || 10 haec epistula bis legitur: et hic in quat. III et in quat. XLII Additamenti tertia | A 146 legi nequit praeter titulum qui est in versu secundo alterius laterculi || 11 τερον πα τεβον h $\langle καθ' ε \rangle$ τερον et $\langle καθ' \rangle$ $\eta μ \tilde{a} \varsigma$ Hauler | ισως h γεως ma || 12 post κατα duae litt. (fort. εκ) del. vid. $| π \acute{a} ν τ α m^2 ανα m^1 ut vid. | θ ρηνεῖν] lac.$ suppl. Hauler, sed θ et νειν incertissimum | 12-13 κάποιμώζειν - προσήκοντος scripsi καπομνοειν μεθα του προσεποντος h καπο . . . . προσεποντος πα ὑπὸ ⟨κακοῦ τοῦ⟩ προσπεσόντος Dobson κἀποδύρεσθαι πέραν τοῦ καθήκοντος (vel προσήκοντος) Hauler προσειπόντος $Mai^1 \parallel 13$ παιδιας A 59 | post παιδείας] ετι(vel επ)ραιο|με(με vel εχο)μενω m^1h αιο] supra a scr. a vel χ m^2 , ι in ϱ et o in aσ corr. m^2 $\langle \pi \varepsilon \pi \varepsilon \iota \varrho \alpha \rangle \mu \varepsilon \nu \psi$ Mai^1 έτι ἀρχαίας χρωμέν ψ Hauler $\parallel$ 14 ita scripsi μετρα . . . . μι ma μετρια (ι incerta) . . . . ιντε (τε incertum) μι h || 15 παραλογον A 145 παπαλογον A 59 | $\ddot{o}$ ν] o' add. vid. A 59 m^2 om. A 145

Αλλ' οὐδὲ τὰ τῆς ἡλικίας σοι παρώχηκεν πρὸς παίδων ἑτέρων ἀνα- 2 τροφήν. ζημία δὲ πᾶσα σὺν ἐλπίδι μὲν ἀποκοπτομένη χαλεπή· ράων δὲ ὑπολειπομένης εἰς τὸ ἀναλαβεῖν ἐλπίδος· καὶ ὁ μὴ περιμείνας ταύτην ἀγεννὴς καὶ πολὺ τῆς τύχης αὐτῷ χαλεπώτερος· ἡ μέν γε τύχη τὸ παρὸν 5 ἀφείλετο, ὁ δὲ ἐστέρησεν αὐτὸν καὶ τῆς ἐλπίδος.

Όθεν δ' ἄν ξῷστα παραψυχῆς τύχοις, πείρα μαθών ἔγωγε, ἀλλὰ οὐ 3 σοφία, διδάξω· ἀεί μοι συνέβη τι τῶν δεινῶν παθεῖν ἐρῶντι. ἤρων δὲ τοτὲ μὲν Αθηνοδότου τοῦ σοφοῦ, τοτὲ δὲ Διονυσίου τοῦ ξήτορος. καὶ δὴ τοῦτο ἐννοῶν ὅτι μοι σώζοιτο κεῖνος οὖπερ ἐρῶν τύχοιμι, ἦττον ἦν τῆ λύπη καὶ τοῖς προσπίπτουσιν άλώσιμος. εἰ δέ τινος ἐρῷς καὶ σὰ νέου γενναίου ἀρετῆ καὶ παιδεία καὶ τύχη καὶ σωφροσύνη διαφέροντος, οὖκ ἄν ἁμαρτάνοις ὁρμῶν ἐπ' ἐκείνω καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν ἀσφάλειαν ἐπ' αὐτῷ | τιθέμενος, Α 60 ὡς, ἐφ' ὅσον γε ἡμῖν οὖτος περίεστιν (ἀ⟨ν⟩τεραστὴς γὰρ εἶναι σοί φημι, καὶ οὐκ ἀποκρύπτομαι), τὰ ἄλλα γε πάντα ἡμῖν εὐίατα καὶ τούτου μακρῷ 15 δεύτερα.

2. CAESARI AVRELIO DOMINO MEO CONSVL TVVS FRONTO SAL.

Quae sint aures hominum hoc tempore, quanta in spectandis orationi- 1 bus elegantia, ex Aufidio nostro scire poteris: quantos in oratione mea 20 clamores concitarit qu(a)ntoque concentu laudantium sit exceptum 'omnis tunc imago patriciis pingebatur insignibus'. at ubi genus nobile

1 ονδε A 59 | πτες A 59 | ηλικια A 59 | παρωιχηκεν A 145 m^2 sine iota A 59 A 145 m^1 | πρως A 59 | 2 π(νεl τι)αλεπη A 59 | ραων A 59 | δὲ] δη A 145 | 3 υπολειπομηνης A 145 | εἰς A 59 A 145 m^1 ες A 145 m^2 | πηριμεινας A 59 περιμηνας A 145 | 4 πολυς A 59 | τυχη A 145 τηχης A 59 | αλεπωτερος A 145 | γε A 59 γη A 145 γὰρ A Niebuhr || 5 εστηησεν A 145 || 6 ραιστ A 59 | τουχοις A 59 | πείρα A Niebuhr A ... ρα A 59 πειρθα A 145 | μαθον A 59 | A 140 νόρομα A 59 αλλαουσοφιαν A 145 || 7 διδαξωνει A 59 | συνηβη A 59 | τι οπ. A 59 | δεινον A 145 | ηερων A 145 || 8 τοτη A 145 | δυονυσιον A 145 | ρετορας A 59 | 9 σοζοιτο A 145 | σωστιο A 59 ut vid. | κεινος A 145 ... ει ... A 59 | ουπερερων A 59 ουπηρων A 145 οὖ ἐρῶν A 145 οὖ γ' ἐρῶν A 145 τε λυπη A 59 | 10 προσπεπτονοιμι corr. A 59 A 11 αρετη A 145 αρεταμι A 59 sed fort. corr. | A 145 δὲ δή A 145 αρεταμι A 59 sed fort. corr. | A 145 σος A 60 | ροκαρκερων A 59 αν αdd. vid. | αυτοι A 145 αυτω A 59 | 12—14 ροις τιθέμενος εt ροις ἀποκρύπτομαι lac. statuit Jacobs || 13 ώς A Niebuhr ος A 145 σος A 60 δς A 60 δη ανίθα τος A 145 αποκρύπτομαι lac. statuit Jacobs || 13 ώς A Niebuhr ος A 145 σος A 60 δς A 145 αποκρύπτομαι A 145 απος A 60 | απορεστιν A 60 | αντεραστης A 145 απος A 60 | τηριεστιν A 60 | αντεραστης A 160 μενίστα A 145 αποκρύπτομαι A 60 | εὐίστα A 145 απος A 60 οπίσετατ, ροις nostro (19) inseruit || 14 ημειν A 60 | εὐίστα A 145 απος A 145 απος A 145 απος A 60 | ενίστα A 145 απος A 145 απ

cum ignobili conparans dixi: 'ut si quis ignem e rogo et ara accensum similem putet, quoniam aeque luceat', ad hoc pauculi admurmurati 2 sunt. quorsum hoc rettuli? uti te, domine, ita conpares, ubi quid in coetu hominum recitabis, ut scias auribus serviendum; plane non ubique nec omni modo, attamen nonnumquam et aliquando. quod ubi facies, simile 5 facere te reputato atque illud facitis, ubi eos, qui bestias strenue interfecerint, populo postulante ornatis aut manumittitis, nocentes etiam A 64 homines aut scelere damnatos, sed populo postulante | conceditis. ubique igitur populus dominatur, praeva(let) et praepollet.²) igitur ut populo gratum erit, ita facies atque ita dices.

B b) Hic summa illa virtus oratoris atque ardua est, ut non magno detrimento rectae eloquentiae auditores oblectet; eaque delenimenta, quae

 m^2 in margine^a) popul(us pr)ae dom(inis) igitur praevalet et praepollet $\parallel$ ^b) in aliis hoc ---- hic summa illa virtus (o) ratoris adque ardua est, ut non magno detrimento rectae eloquentiae auditores oblectet neque ea delenimenta quae auri- ¹⁵ bus audientium mulcend(is) ------ tus vestis mollitia lanarum delicata potius quam colore effeminata, filo tenui aut serico, purpureo colore, non luteo muliebr..a.....(v) obis praeterea purpurea vel uti necessarium est. eodem cultu nonnumquam oratio quoque est amicienda. tu facies istud et temperabis et moderaberis optimo modo ac temperamento. sic enim auguror: quidqui(d) ²⁰ ..... eloquentia est, eximio ..... tum tanto ingenio ......

1 e rogo ex m^1 de rogo et $m^2 \parallel 2$ putet m^2 putes $m^1 \mid$ quoniam m^1 quod $m^2 \mid$ aeque m^1 adaeque $m^2 \mid$ at $A \mid$ pauculi m^1 pauci $m^2 \parallel 3$ retuli m^1 corr. $vid. m^2 \parallel 4 \text{ recitabis } m^2 - \text{vis } m^1 \mid \text{non } m^2 - \text{nec } m^1 \parallel 5 \text{ aliquando} \rceil \text{ aliquantum}$ aliquo modo Klussmann aliquanto Orth $\parallel$ 6 facere te reputato m^2 facere putato m^1 | illut A illic Hauler | strenue] s add. m^2 | interfecerunt Haines | 8 homines] ines e corr. m^2 | postulante m^1 -ti m^2 | 9 dominatur ma n -tor m^1h fort. domi suasor corr. manus antiqua | praepollet m^1 | supra populus scr. m^2 i(n) al(io) praeva(let) et post -tor $a\bar{d}d$. et m^2h (i. e. populus praevalet et praepollet) dominatur et praepollet Mai¹ cf. marg. | igitur] ibi Schopen ibi tu Ehrenthal | 10 atque ita dices add. m^2 | 11 sqq. cf. var. lect. in marg. | hic m^1 haec m^2 sic vel hinc Heraeus | supra virtus add. m^2 i(n) al(io) le $\langle$ cti $\rangle$ (lac. suppl. Hauler) || 12 rectae eloquentiae in marg. recta eloquentia in ordine supra eloquentia scr. fort. suasoriae m^2 | quae m^2 que m^1 || 13 ita h qui (in alio) (u) bique igitur et praepollet s vide ad 9 || 14 quanta lac. sit non satis constat hoc (repetitur) g(ratum) populo et facies et (dices) primo, tum hoc prae (domi)nis populus praevalet et praepollet h nisi est mera coniectura hoc (est) ego olim | hic probab. quam haec || 15 rectaeloquentiae A ut vid. || 16 quanta sit lac. non constat | tus vel tos A | 17 luteo probab. quam lutea h luteam $n s \parallel 18$ muliebre auro picta vel muliebrius aut aureo tincta h coniectura utvid. | praeterea purpura veluti primo, tum praeterea quasi uti h praeterea purpura utuntur n s praeterea purpura uti quibus Schwierczina | 19 amicienda incer $tum \parallel 20 \text{ moderaberis} \mid deraberis incertum \parallel 20-21 \text{ quidqui} \langle d \rangle \dots \dots \dots \dots \text{ in}$ eloquentia primo, tum quidquid adeo ab electis (in elegantibus corr.) eloquentia est eximio perfecturum | cum h quid ..... tia eximie erit fac|tum $n \parallel 21$ ingenio (es praeditus) aliquo labore primo, tum ingenio sis praeditus tantoque labore h

mulcendis volgi auribus conparat, ne cum multo ac magno dedecore fucata sint: potius ut in conpositionis structuraeque mollitia sit delictum quam in sententia inpudentia: vestem quoque lanarum mollitia delicatam esse quam colore muliebri, filo tenui aut serico; purpuream ipsam, 5 non luteam nec crocatam. vobis praeterea, quibus purpura et cocco uti necessarium est, eodem cultu nonnumquam oratio quoque est amicienda. facies istud, et temperabis et moderaberis modo (te)mperamentoque optimo, sic enim auguror: quicquid egregie umquam in eloquentia factum sit, te id perfecturum: tanto ingenio es praeditus tantoque te studio 10 exerces et labore, quom in aliis vel sine ingenio studium vel sine studio solum ingenium egregiam gloriam pepererit. certum habeo te, domine, aliquantum temporis etiam prosae orationi | scribendae inpertire. nam A 63 etsi aeque pernicitas equorum exercetur, sive quadripedo currant atque exerceantur sive tolutim, attamen ea quae magis necessaria frequentius 15 sunt experiunda, iam enim non ita tecum ago ut te duos et viginti annos 4 natum cogitem, qua aetate ego vixdum quicquam veterum lectione

...... labore te exerces, cum in aliis vel sine in\(\text{genio s}\) tu\(\text{dium}\) ......

7 cf. Otto, Sprichwörter s. v. modus | 13 cf. Plaut. Asin. 708

1 ne m^1 del. m^2 quae suprascr. i(n) a(lio) labore cum | supra multo ac scr. lebigata habe(at) m^2h incertum || 2 potius post conpositionis transp. Schopen | ut m^1 et m^2 | structura eque m^2 instructura equa e m^1 instructura a eque Mai^1 in structura eque Hauler || 3 supra in sententia scr. $m^2...$ sententias | inpudentia vel inpudente m^1h inpudentia man inpudenti b inpudenti m^2h | sententiis impudentia Heindorf sententiarum impudentia Eckstein sententiae inpudentia Hau $ler \parallel 3-5 post \ lanarum \ add. \ \langle malo \rangle \ primo, tum \ post \ esse \ \langle praestat \rangle \ Brakman \ catam \ \langle praeoptamus \rangle \ Mai^1 \ crocatam \ \langle volo \rangle \ Buttmann \ esse] \ malo \ Mai^2$ (delector) Wölfflin vobis] volo iis Heraeus esse (malo) Hofmann | 3 delicata Al $len \parallel 4$ purpuram $Niebuhr \parallel 5$ crocotam $Naber \parallel 7$ istut $A \mid$ moderaveris m^1 corr. fort. m^2 | temperamentoque] lac. suppl. Naber || 8 umquam m^1 eximia fort. m^2 | eloquentia m^2 -tiam m^1 m^2 suprascr. in al(io) eloquentiae perfectae || 11 pepererit m^1 m^2 suprascr. in alio reperiam || 12 prosae m^2 prose ex proso corr. m^1 | orationi m^1 -onis m^2 | inpertire h inpendere man b inpendere (debere) Brak $man \parallel 13$ etsi $m^1ma n$ hoc vel his m^1h dicet fort. m^2h exercetur m^1 ceatur m^2 ut vid. | quadrupedo fort. m^2 | currant $\langle$ cursu $\rangle$ Klussmann $\langle$ cursu $\rangle$ currant Haines | atque m^1 quia fort. m^2 || 14 sive Mai^1 et fort. iam m^2 su m^1 seu Naber m^2 suprascr. $\langle$ in $\rangle$ alio sive palestrice levando pedes | que A || 15 ita m^2 isa m^1 m^2 suprascr. a(lius) haec ibsa || 16 natum m^2 netum m^1 | lectione vel lectionib(us) m^2 lectionum m^1 m^2 suprascr. i(n) a(lio) lectione || 17 te minus probabile quam to $h \mid \text{cum } primo, postea \text{ tum } h \mid \text{quum } n \mid \text{vel sine ingenio studium } n$ vel sine | intentum sine stu\langle dio \rangle primo, tum vel \langle quod in \rangle dubitatum sine | in- $\langle \text{genio s} \rangle \text{tu} \langle \text{dium ve} \rangle$ l sine st $\langle \text{udio in} \rangle \text{dilata} \langle \text{natura egreg} \rangle$ ium futuram gloriam h

attigeram. deorum et tua virtute profectum tantum in eloquentia adsecutus es, quantus senioribus ad gloriam sufficiat et, quod est difficillimum, in omni genere dicendi. nam epistulae tuae quas adsidue scripsisti mihi satis ostendunt, quid etiam in istis remissioribus et Tullianis facere possis.

Tullianum, ego in oratione, quam in senatu recitavi, philosophum reddidi, nisi me opinio fallit, peratticum. ain quid iudicas, Marce? quemadmodum tibi videtur fabula Polemonis a me descripta? plane multum mihi facetiarum contulit istic Horatius Flaccus, memorabilis poeta mihique 10 A 55 propter Maecenatem ac Maecenatianos hortos meos non | alienus. is namque Horatius Sermonum libr(o) s(ecundo) fabulam istam Polemonis inseruit, si recte memini, hisce versibus:

mutatus Polemon ponas insignia morbi, fasciolas, cubital, focalia, potus ut ille dicitur e collo furtim carpsisse coronas, postquam est inpransi correptus voce magistri.

15

6 Versus quos mihi miseras remisi tibi per Victorinum nostrum atque ita remisi: chartam diligenter lino transui et ita linum obsignavi, ne musculus

6 p. 29, 19 sqq. $\parallel$ 12 sqq. Hor. Sat. II 3, 254-257 $\parallel$ 19 cf. Otto, Sprichwörter s. v. mus 5; rima 1

adegeram m^1 corr. m^2 legi nequit 1 attigeram Heindorf addidiceram Mai^1 adieram Naber collegeram vel expilaveram Hauler adiveram Pescani | deorum ⟨ope⟩ Cornelissen (auxilio) deorum Desrousseaux deorum (tutela) Walter profectum $ma\ n$ prefectum probab, quam profectum m^1h praefectus $fort.\ m^2$ provectum $Eussner\ \parallel\ 2$ es $add.\ m^2\ \mid\ quantus\ scripsi$ -um $A\ \parallel\ 3$ (minus) adsidue adsidue m^2n -uo m^2h incertum -uae m^1h -uas maDesrousseaux Heindorf | scribsisti A || 4 tullianis m^2 | tu alienis m^1 || 6 rethore m^1h $vid. m^2$ | exhibuisti m^1 m^2 suprascr. i(n) a(lio) exha || 7 supra (philo) sophum scr. m^2 i(n) aliis polemonem (vel polemona) || 8 peratticum m^2 ut vid. peranticum m^1 ut vid. m^2 suprascr. peripate (i. e. peripateticum) $\langle h \rangle$ ain] an m^1 i suprascr. vid. m^2 | iudicas] tu dicas m^1 $\langle hy \rangle$ peratticum v. Leutsch supra dicas scr. m² i(n) al(io) existim (i. e. existimas) en quid iudicas Buttmann ecquid, tu dicas Klussan quid iudicas, Marce, (et) Desrousseaux | 9 a me descripta Naber adedescripta m^1 m² suprascr. quae (incertum) ate (vel aple, fuitne ample?) est (incertum) descripta a te descripta iam Mai^1 [a te] descripta vel a te scripta Mai^2 ad te scripta Jacobs adaeque descripta Klussmann adeo descripta Hauler || 10 Horatius] h add. m^2 || 11 mecenatem et mecenatianos m^1 sed fort. corr. m^2 | is] his $A \parallel 12$ Horatius $\mid h \ add. \ m^2 \mid libros ma \ libr's n \ libris h <math>\parallel 13 \ si \ m^2 \ se \ m^1 \mid \mid$ 14 ponas] poenas $A \parallel 15$ potus fort. m^2 postus $m^1 \parallel 16$ e add. m^2 ex edd. $Hor. \parallel carpsisse <math>m^2$ carpisse $m^1 \parallel 17$ correptus m^2 corruptus $m^1 \parallel 18$ post versus add. m^2 in alio iam (iam incertum) $\parallel$ remisi m^2 remisit $m^1 \parallel 19$ cartham $A \parallel$ transsui m^1 priorem s del. m^2 et supra sui scr. didi (i. e. transdidi) transivi $Wulff \parallel 19-p.\ 21,1$ musculus iste m^1 mustela ista m^2

iste aliquid aliqua rimari possit. nam mihi ipse de tuis hexametris numquam quicquam impertivit, ita est malus ac malitiosus. sed ait te de industria cito et cursim hexametros tuos recitare: eo se memoriae mandare non posse. remuneratus est igitur a me mutuo; paria paribus habet, 5 ne ullum hine versum audiret. memini etiam te frequenter, ne cuiquam versus tuos ostenderem, admonuisse.

Quid est, domine? certe hilaris es, certe bene vales, omnium rerum 7 certe sanus es? male dum similiter ne umquam ita nos perturbes ut natali tuo perturbasti; cetera | minus laboro. εἴ τί σοι κακόν, εἰς Πυρραίων Α 56 10 κεφαλήν. vale meum gaudium, mea securitas, hilaritas, gloria. vale et me, obsecro, omni modo ames, qua ioco, qua serio.

Epistulam matri tuae scripsi, quae mea inpudentia est, Graece, eamque 8 epistulae ad te scriptae inplicui. tu prior lege et, si quis inerit barbarismus, tu, qui a Graecis litteris recentior es, corrige atque ita matri redde. nolo 15 enim me mater tua ut Opicum contemnat. vale domine et matri savium 9 da, cum epistulam dabis, quo libentius legat.

3.
$$|MHTPI|KAI\Sigma APO\Sigma$$
 (A 157)

Πῶς ἂν ἀπολογησάμενος συγγνώμης παρὰ σοῦ τύχοιμι, ὅτι σοι τούτων 1 τῶν ἡμερῶν οὐκ ἐπέστειλα; ἢ δῆλον ὅτι τὴν ἀληθῆ τῆς ἀσχολίας εἰπὼν 20 αἰτίαν; λόγον γάρ τινα συνήγαγον περὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. ἡ δὲ τῶν

3 cf. Plaut. Poen. 567 || 4 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 242 s. v. par 3 || 9 sq. Paroemiogr. Graeci I p. 84 || 11 Inc. inc. fab. fr. XX Com. Ribbeck³; Otto, Sprichwörter s. v. iocus || 12 p. 21, 17 || 15 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 113 s. v. Opicus

1 posset Eckstein | hexametris m^1 hexametris m^2 quae add. nonnullas litt. quae legi nequeunt $\parallel$ 2 post set add. m^2 in alio is $\parallel$ 3 exametros m^1 exhametros m^2 mandare m^1 m^2 suprascr. in al(io) tradere || 4 post mutuo add. is vel in m^2 | paria paribus] parparia e pactum (probab. quam partum) corr. m¹h pari. ma pa.r n m^2 suprascr. paria paribus h quod iam coniecerat Klussmann || 6 tuos] os add. m^2 || 8 male m¹ e in o vel d corr. m² | male dum] vale. dum Heindorf macte! dum Allen male tum Hauler cave dum Orth || 9 πυρραίων m² ut vid. et ita iam Buttmann $\pi v \varrho \varrho v m^1 \parallel 10$ gaudiummea s gaudium moru $\langle m \rangle$ mea $m^1 h m^2$ suprascr. in al(io) mea h | hilaritas add. m^2 || 11 ames ex ameames corr. vid. || 12 eamque Mai^1 eamquae m^1 eam tue $m^2 \parallel 13$ scribtae $A \mid \text{inerit } m^2 \text{ infit } vel \text{ init } vel$ intit m1 | 17 haec epist. bis legitur: hic in quat. III et IV et in quat. XLI Additamenti prima; hic mutila est, ibi tota exstat | inscriptionem om. A 56 | μετρι A 157 | 18 πος A 56 | σοι οπ. A 56 | 18.19 τούτων τῶν] τοσούτων Heindorf | 19 εστεσετείλα vel εστεσστείλα A 157 $\parallel$ είπον A 157 $\parallel$ 20 aiτiaν] aγγιαν A 157 τινα συνηγαγον τον A 56 m^2 ut vid. τινα συνεγαγον τον A 56 m^1 τον del. Mai^1 συνεγατον (probab. quam -yov) τινα Α 157 συνήγον Bekker | βασιληως Α 157 | ή A 157 in A 56 tres litt. legi nequeunt

Ρωμαίων παροιμία φίλου τρόπον μὴ μισεῖν ἀλλ' εἰδέναι φησὶ δεῖν. οἶος δὲ ούμὸς τρόπος φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀφυίας καὶ οὐθενείας ὅμοιόν τι πάσχω τῆ ὑπὸ 'Ρωμαίων ὑαίνη καλουμένη, ῆς τὸν V 166 τράχηλον κατ' εὐθὸ τετάσθαι λέγουσιν, κάμπτεσθαι δὲ ἐπὶ θάτερα | ²) τῶν πλευρῶν μὴ δύνασθαι. κἀγὼ δὴ ἐπειδάν τι συντάττω προθυμότερον, 5 ἀκαμπής τίς εἰμι καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀφέμενος, ἐπ' ἐκεῖνο μόνον ἱεμαι ἀνεπιστρεπτεὶ κατὰ τὴν ὕαιναν. καὶ τοὺς ὄφεις δέ φασιν τὰ ἀκόντια οὕτως πως ἄττειν κατ' εὐθύ, τὰς δὲ ἄλλας στροφὰς μὴ στρέφεσθαι· καὶ τὰ δόρατα δὲ καὶ τὰ τόξα τότε μάλιστα τυγχάνει τοῦ σκοποῦ, ὅταν εὐθεῖαν ἄξη μήτε ὑπ' ἀνέμου παρωσθέντα μήτε ὑπὸ χειρὸς Αθηνᾶς ἢ Απόλλωνος 10 σφαλέντα, ὥσπερ τὰ ὑπὸ Τεύκρου ἢ τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων βληθέντα.

2 Ταύτας μὲν δη τρεῖς εἰκόνας ἐμαυτῷ προσείκασα, τὰς μὲν δύο ἀγρίας καὶ θηριώδεις, τὴν τῆς ὑαίνης καὶ τὴν τῶν ὄφεων, τρίτην δὲ τὴν τῶν (Α 158) βελῶν καὶ αὐτὴν ἀπάνθρωπον \ οὖσαν καὶ ἄμουσον. εἰ δὲ δὴ καὶ τῶν ἀνέμων φαίην ἐπαινεῖσθαι μάλιστα τὸν οὔριον, ὅτι δὴ ἐπ' εὐθὺ φέροι τὴν 15 ναῦν, ἀλλὰ μὴ εἰς τὰ πλάγια ἀπονεύειν ἐψη, τετάρτη ἂν εἴη αὕτη εἰκὼν καὶ αὐτὴ βιαία. εἰ δὲ προσθείην καὶ τὸ τῆς γραμμῆς, ὅτι πρεσβυτάτη τῶν γραμμῶν ἡ εὐθεῖά ἐστιν, πέμπτην ἂν εἰκόνα λέγοιμι, μὴ μόνον ἄψυχον ὥσπερ τὴν τῶν δοράτων, ἀλλὰ καὶ ἀσώματον ταύτην οὖσαν.

 m^2 in margine^a) epistula ista Graeca, quae a Frontone scribta est ad matrem 20 Caesaris, continet excusationem ips $\langle i \rangle$ us in laude scribenda Antonini, propter quod ad eam non scribserit post integritatem redditam

1 Otto, Sprichwörter s. v. amicus 10 || 10-11 cf. Hom. Il. VIII 311; Od. 22, 256

1 φιλον in A 56 e corr. $m^2 \mid \delta$ e A 56 δ A 157 $\parallel$ 2 ἀποκούψομαι Leopardi αποκουφομαι A 157 αποκουπτομαι (πτ incertum) A 56 et Mai¹ $\mid$ αφνειας A 56 m^1 ε del. vid. m^2 αφνας A 157 $\mid$ 3 ονθηνειας A 157 $\mid$ τη A 56 $\mid$ ζτῶν $\rangle$ Ρωμαίων Haines $\mid$ καλονμηνη A 157 $\mid$ 4 τεταστε A 56 $\mid$ θατέρα Mai¹ $\mid$ 5 δυνασθ $V \mid$ καγο ex καιο corr. $V \mid \delta \dot{\eta} \mid \delta$ δ Mai¹ $\mid$ επιδαν V πειδαν $A \mid$ τι A τις $V \mid$ 6 αφεμηνος $A \mid$ 7 ιεμεαι A, sed altera ε del. $\mid$ και A ιξ V ιξ καὶ Mai² ετι καὶ Naber $\mid$ σοφεις A οφσις $V \mid \delta \dot{\epsilon} \mid \delta \dot{\eta}$ Jacobs $\mid$ τοὺς ἀκοντίονς Leopardi τοὺς ἀκοντίας Buttmann ⟨κατά⟩ τὰ ἀκόντια Jacobs $\mid$ 8 οντω $A \mid$ αττειν VA corr. Buttmann ἄγειν Mai¹ $\mid$ ⟨ἐπι⟩στροφὰς Mai¹ $\mid$ 9 δὲ οπ. $A \mid$ ζτὴν $\rangle$ εὐθείαν Jacobs ενθιαν $V \mid$ 10 ἄξη Buttmann αξηι A αξη V ἄξη Mai¹ $\mid$ νπω $A \mid$ $\ddot{\eta}$ οπ. $V \mid$ απωλλονος $V \mid$ 11 μνησετηρων βληθηντα $A \mid$ 12 τρειε $V \mid$ ἐμαντῷ Mai² εμαντω V εμαντον $A \mid$ 13 νηνης $V \mid$ post ὄφεων V add. καὶ τὴν τῶν ἀκοντίων quod del. Naber $\mid$ δὲ] δη $V \mid$ 14 βηλων $V \mid$ και αντην A καταντην V καταύτην Mai² καὶ ταύτην Jacobs $\mid$ δὴ] δε $V \mid$ 15 επαινεισαι Vm^1 θ add. $m^2 \mid$ φέρει Mai¹ $\mid$ 16 πλαγια V πλανα $A \mid$ ita scripsi ἐψὸ(η), $\ddot{\eta}$ τετάρτη Dobson ἀπονεύειν ἐῷ Madvig απονενεινεωη VA ἀπονεύει Mai¹ ἀπονεύει $\langle \pi \rangle$ νέω $\langle v \rangle$ Mai² ἀπονεύειν ἐῷ Jacobs $\mid$ τεταρτε $V \mid$ 16—17 ειηιαντηεικωνκαιαντη A ειηαντηιεικωνκαιαντη V corr. Niebuhr εἴη ταύτη εἰκὼν καὶ αὐτ γ Mai¹ εἴη αὔτη εἰκὼν καταύτη Mai² $\mid$ 17 τὸ] τε Mai¹ περὶ Leopardi $\mid$ 18 ᾶγ $\mid$ A $\mid$ A

Τίς ἂν οὖν εἰκὼν εύρεθείη πιθανή; μάλιστα μὲν ἀνθρωπίνη, ἄμεινον δὲ 3 εἰ καὶ μουσική. εἰ \ δ' αὖ καὶ φιλίας ἢ ἔρωτος αὐτῃ μετείη, μᾶλλον ἂν ἔτι V 165 ἡ εἰκὼν ἐοίκοι. τὸν Ὀρφέα φασὶν οἰμῶξαι ὀπίσω ἐπιστραφέντα· εἰ δὲ κατ' εὐθὺ ἔβλεπέν τε καὶ ἐβάδιζεν, οὐκ ἂν ὤμωξεν. ἄλις εἰκόνων. καὶ γὰρ 5 αὕτη τις ἀπίθανος ἡ τοῦ Ὀρφέως εἰκὼν ἐξ ἄδου ἀνιμημένη.

Απολογήσομαι δε τούντεῦθεν ήδη όθεν αν δᾶστα συγγνώμης τύχοιμι. 4 τί δη τοῦτό ἐστιν; ὅτι συγγράφων τὸ τοῦ βασιλέως ἐγκώμιον ἔπραττον μὲν δ μάλιστα σοί τε καὶ τῷ σῷ παιδὶ κεχαρισμένον ἐστίν ἔπειτα δὲ καὶ ύμῶν ἐμεμνήμην καὶ ἀνόμαζον ύμᾶς ἐν τῷ συγγράμματι, ὥσπερ οί 10 έρασταὶ τοὺς φιλτάτους ὀνομάζουσιν ἐπὶ πάση κύλικι. ἀλλὰ γὰρ τέχνωσις τῶν εἰκόνων ἐπεισρεῖ καὶ ἐπιφύεται. αὕτη γοῦν παρεφάνη, ἢν ἐπὶ πάσαις λέγω, ήτις καὶ δικαιότατα εἰκὼν ἂν προσαγορεύοιτο οὖσα ἐκ ζωγρά|φου· (A 163) τὸν Πρωτογένη τὸν ζωγράφον φασὶν ἔνδεκα ἔτεσιν τὸν Ιάλυσον γράψαι, μηδεν ετερον εν τοις ενδεκα έτεσιν ή τον Ιάλυσον γράφοντα. εμοί δε ούγ 15 είς, δύο δὲ ἄμα Ιαλύσω ἐγραφέσθην, οὐ δὴ τοῖν προσώποιν οὐδὲ ταῖν μορφαῖν μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖν τρόποιν καὶ ταῖν ἀρεταῖν οὐ μετρίω ὄντε άμφω οὐδὲ γράφεσθαι δαδίω, άλλ' δ μέν ἐστιν μέγας βασιλεὺς ἄρχων πάσης τῆς γῆς καὶ θαλάττης, ὁ δὲ ἔτερος νίὸς μεγάλον | βασιλέως, έκείνου μεν ούτω παῖς ώσπερ Αθάνα τοῦ Διός, σὸς δὲ νίὸς ώς τῆς Ήρας 20 δ Ήφαιστος · ἀπέστω δὲ τὸ τῶν ποδῶν ταύτης τῆς τοῦ Ἡφαίστου εἰκόνος. ή μεν οὖν ἀπολογία αὕτη ἀν εἴη πάνυ τις εἰκαστική γενομένη καὶ γραφική εἰκόνων ἔκπλεως αὐτή.

3 cf. Orphicorum fr. 62-66 Kern || 20 cf. Hom. Il. I 600

1 ἄν οπ. $V \mid$ ανθοωπινηι $V \mid$ αμινον $V \mid\mid$ 2 και φιλιας η V φιλιας και $A \mid$ ερωντος $V \mid$ αὐτῆ Niebuhr αὐτὴ VA Mai² αὕτη Naber $\mid$ μετειη A μετείλη V Mai² μετείχε Naber $\mid$ ἄν] ναν V sed v del. $\mid\mid$ 2.3 ετι η A ειη V εἰ ἡ Mai² $\mid\mid$ 3 εἴη εἰκὸν ἐοικνῖα Jacobs $\mid$ ηπιστραφεντα $V \mid\mid$ 4 ωμωξεν $VA \mid$ εικονον $A \mid\mid$ 5 αὔτη Niebuhr αὐτὴ Mai¹ $\mid$ εἰκὸν $\langle$ ἡ⟩ Mai² $\mid$ αδον $V \mid$ ἀνιμημένη Naber ανημειμενη A ανειμενη $V \mid\mid$ 6 ἤδη ὄθεν οπ. $A \mid$ συγνωμης $V \mid$ τυχοσμι $V \mid\mid$ 7 συνγραφων A συγραφων $V \mid$ ενκωμον $A \mid\mid$ 8 $\langle$ πρώτον $\rangle$ μὲν V Βτακπαι μὲν οπ. $V \mid$ τω σω $V \mid\mid$ 9 καὶ] κατ $V \mid$ ἀνόμαζον scripsi ωνομαζοντε A Μαί ονομαζθιε vel ονομαζενε V V ultimam V εἰτὰνωι V ενκυσις V εκνωσις V εκν

5 Μάλ' ἔτι κατὰ τοὺς γεωμέτρας αἰτήσομαι· τὸ ποῖον; εἴ τι τῶν ὀνομάτων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις εἴη ἄκυρον ἢ βάρβαρον ἢ ἄλλως ἀδόκιμον ἢ μὴ πάνυ Ἀττικόν, ἀμ⟨ελεῖν μὲν⟩ τοῦ ὀνόματος σ' ἀξιῶ, τὴν ⟨δὲ⟩ διάνοιαν σκοπεῖν αὐτὴν καθ' αὐτήν· οἰσθα γὰρ ὅτι ἐν αὐτοῖς ὀνόμασιν καὶ αὐτῆ διαλέκτω διατρίβω. καὶ γὰρ τὸν Σκύθην ἐκεῖνον τὸν Ἀνάχαρσιν οὐ πάνυ τι ἀττικίσαι φασίν, ἐπαινεθῆναι δ' ἐκ τῆς διανοίας καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. παραβαλῶ δὴ ἐμαυτὸν Ἀναχάρσιδι, οὐ μὰ Δία κατὰ τὴν σοφίαν, ἀλλὰ (Α 164) κατὰ τὸ βάρβαρος ὁμοίως εἶναι. | ἦν γὰρ ὁ μὲν Σκύθης τῶν νομάδων Σκυθῶν, ἐγὰ δὲ Λίβυς τῶν Λιβύων τῶν νομάδων. κοινὸν δὲ ἦν τὸ νέμεσθαι ἐμοί τε καὶ Ἀναχάρσιδι· κοινὸν οὖν ἔσται καὶ τὸ βληχᾶσθαι 10 νεμομένοις, ὅπως ἄν τις βληχήσηται. οὕτως μὲν δὴ καὶ τὸ βαρβαρίζειν τῷ βληχᾶσθαι προσήκασα. οὐκοῦν παύσομαι μηδὲν ἔτερον γράφων ἀλλὰ εἰκόνας.

† † †

4. (CAESARI SVO CONSVL)

15

Posterioribus litteris tuis, cur orationem in senatu non recitaverim, requisisti. at ego et edicto gratias agere domino meo patri tuo debeo, sed edictum quidem circensibus nostris proponam; cuius principium id ipsum erit: 'Qua die primum beneficio maximi principis ederem spectaculum gratissimum populo maximeque populare, tempestivom duxi 20 (e)sse gratias agere, ut idem dies', hic aliqua sequatur Tulliana conclusio. orationem autem in senatu recitabo Augustis idibus. quaeras fortasse cur (tam) tarde? quoniam ego numquam (quam) primum

5 sqq. cf. Anacharsis Epist. 1 $\parallel$ 8 cf. Nachträge zu Otto, Sprichwörter 218 s. v. Thrax

1 ita A μάλ⟨α⟩. ἔτι Mai¹ et edd. | γεομετρας A || 2 αδοκιμων A || 3 ἀμελεῖν μὲν (vel ἀμελῶς ἔχειν) et δὲ scripsi α ΛΛ\...ε || n αλλα ...... h .... a b ἀνα⟨ττικ⟩ε⟨ν⟩τοῦ Dobson μὴ ⟨τοῦτ' ἀλλ⟩ὰ τοῦ Brakman | δὲ supplevi in lac. duarum fere litt. τήν⟨δε⟩ Studemund γε ego olim || 4 αὖτοῖς et αὖτῆ] ἄλλοις et ἄλλη Jacobs || 5 ⟨οὖ⟩ διατρίβω Heindorf || 6 επεαινεθηναι A | ηνθυμηματων A || 7 παραβάλλω Leopardi | δὴ] δ' Mai¹ | αναρχαρσιδι A | τεν A || 9 Λίβυς] λιβους A | δὲ ἦν] δὴ Niebuhr || 10 αναρχαρσιδι A || 11 βληχησεται A corr. Bekker || 12 τω A | προσεικασα A corr. Wilamowitz | οὖκοῦν edd. οὔκουν Timpanaro cum signo interrog. || 13 ἀλλὰ ἀλλὰ ἀλλὰ ἢ Mai² | explicit epistula ut ex A 164 apparet || 14 tres fere pag. desunt || 15 inscriptio quam supplevi fuit in pag. praecedenti Domino meo Caesari Fronto Mai² Domino meo Haines Caesari Aurelio domino meo consul tuus Levens || 16 ecquid initio epistulae desit non liquet || 18.19 id ipsum m1 supra -um scr. m2 alaus (i. e. ipsa laus) || 19 quo Haines || 20.21 duxi esse Löfstedt duxisse V ⟨me⟩ duxisse vel duxi me Haines || 21 sequetur Orelli || 23 tam add. Orelli ⟨ita⟩ Hauler cur tarde⟨m⟩ Ebert | non quam Levens | quam add. Haupt | primum ante quoniam transp. Orelli

officio sollemni quoquo modo fungi propero. sed, ut tecum agere debeo sine fuco et sine ambagibus, dicam quid cum animo meo reputem. divom Hadrianum avom tuom laudavi in senatu saepenumero studio inpenso et propenso quoque; et sunt orationes istae frequentes in om-5 nium manibus. Hadrianum autem ego, quod bona venia pietatis tuae dictum sit, ut Martem Gradivom, ut Ditem patrem propitium et placatum magis volui quam amavi. quare? quia ad aman|dum fiducia aliqua V 159 opus esta) et familiaritate: quia fiducia mihi defuit, eo quem tantopere venerabar non sum ausus diligere. Antoninum vero ut solem, ut diem, 10 ut vitam, ut spiritum amo, diligo, amari me ab eo sentio. hunc nisi ita laudo, ut laudatio mea non in actis senatus abstrusa lateat, sed in manibus hominum oculisque versetur, ingratus sum etiam adversus te. tum, quod cursorem fugitivom ferunt dixisse, 'domino sexagena currebam; mihi centena, ut fugiam, curram'b), ego quoque, quom Hadrianum lauda-15 bam, domino currebam; hodie autem mihi curro, mihi, inquam, meoque ingenio hanc orationem conscribo. ad meum igitur commodum faciam lente, otiose, clementer.

Tu si et valde properas, aliter te interim oblecta: basia patrem tuum, 2 amplectere, postremo ipse eum lauda. ceterum quidem in idus Augustas 20 tibi expectandum est ut quidvis, qualevis audias. vale, Caesar, et patrem 3 promerere; et si quid scribere vis, lente scribe.

5. MI (FRONTO CONSVL) AMPLISSIME

| Manus do: vicisti. tu plane omnis, qui umquam amatores fuerunt, V 174 vicisti amando. cape coronam atque etiam praeco pronuntiet palam pro 25 tuo tribunali victoriam istam tuam: Μ. Κορνήλιος Φρόντων ἕπατος νιμᾶ, στεφανοῦται τὸν ἀγῶνα τῶν μεγάλων φιλοτησίων. at ego, quamquam

 m^2 in margine^a) quare? quia ad amandum aliqua fiducia opus est $\parallel$ ^b) cursor fugitivus dixit: sexagena domino currebam, cur mihi centena non curro ut fugiam?

2 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 104 s. v. fucus 2 | cf. Sall. Iug. 70, 5 || 13 sq. Otto, Sprichwörter s. v. cursor 1 || 23 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 183 s. v. manus 7

3 tuom m^2 ut vid. tuum m^1 || 4 frequenter Haines | omniom V ut vid. || 5 benia V || 7 volui] colui Luc. Müller | quare? quia] quid ita? Schopen || 8 $\langle$ quae $\rangle$ quia Studemund || 11 laudo ut Mai^2 laudavi m^1 laudo m^2 laudabo ut Naber laudaro ut Bücheler || 12 sum] sim Naber | te. tum] me. nam Schopen || 14 ut m^2 aut m^1 | ut $\langle$ au $\rangle$ fugiam vel $\langle$ non $\rangle$, ut fugiam Hauler | $\langle$ non $\rangle$ curram Orelli et ita Desrousseaux qui ut fugiam del. || 18 et del. vid. m^2 quae id suprascr. vid. etsi Hauler || 19 agustas m^1 corr. vid. m^2 || 20 quidvis] quod vis Orelli || 22 mi add. m^2 || Fronto consul] lac. suppl. Mai^2 || 23 amatorum Ebert || 25 veixa A || 26 μ eyáhor] μ eya add. m^2

superatus, tamen nihil de mea prothymia^a) decessero aut defecero. igitur tu quidem me magis amabis quam ullus hominum ullum hominem amat; ego vero te, qui minorem vim in amando possideo, magis amabo quam ullus hominum te amat, magis denique quam tu temet ipsum amas. iam mihi cum Cratia certamen erit, quam timeo ut superare possim. nam 5 illius quidem, ut Plautus ait, 'amoris imber grandibus guttis non vestem modo permanavit, sed in medullam ultro fluit'.

- Quas tu litteras te ad me existimas scripsisse! ausim dicere, quae me genuit atque aluit, nihil umquam tam iucundum tamque mellitum eam ad me scripsisse. neque hoc fit facundia aut eloquentia tua: alioqui non 10 V 173 modo mater mea, sed omnes qui | spirant, quod faciunt, confestim tibi cesserint. sed istae litterae ad me tuae neque disertae neque doctae, tanta benignitate scatentes, tanta adfectione abundantes, tanto amore lucentes, non satis proloqui possum, ut animum meum gaudio in altum sustulerint, desiderio fraglantissimo incitaverint, postremo, quod ait 15 Naevius, 'animum amore capitalib') conpleverint'.
  - Illa alia epistula tua, qua indicabas, cur tardius orationem, qua laudaturus es dominum meum, in senatu prolaturus esses, tanta me voluptate adfecit, ut temperare non potuerim (et videris tu an temere fecerim), quin eam ipsi patri meo recitarem. quanto opere autem eum iuverit, 20 nihil me oportet persequi, quom tu et illius summam benivolentiam et tuarum litterarum egregiam elegantiam noris. sed ex ea re longus sermo nobis super te exortus est, multo multoque longior quam tibi et quaestori tuo de me. itaque nec tibi dubito ibidem in foro diu tinnisse auriculas. conprobat igitur dominus meus et amat causas, propter quas recitationem 25 tuam in longiorem diem protulisti | † † †

m² in marginea) delectatione || b) amor capitalis

6 sq. Plaut. fr. dubia IV Goetz; I Lindsay; cf. Most. 138 sqq. || 16 Naevius Com 136 Ribbeck³ || 17 p. 24, 15 sqq. || 24 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 31

1 superatus m^2 paratus m^1 || 2 mea magis ambis m^1 me magister amabis m^2 me, magister, magis Schwierczina mi magister, magis Haines || 3 habeo possideo m^1 habeo del. m^2 || 5 Cratia Champlin gratia A || 6 guttis grandibus Schoell | supra non scr. os vel us m^2 || 7 permanavit] perrepsit Quicherat | sed fort. delendum Schoell | fluit] suprascr. m^2 i(n) a(lio) pluit || 8 scribsisse V || 9 iucundum] dum e corr. m^2 || 11 faciunt Klussmann faciant V facient Mai^2 || 12 neque m^1 || 13 a tanta Eussner || 15 flagrantissimo Haines | incitaverint] m^2 in marg. i(n) a(lio) incenderint || 16 nevius V Novius $Ribbeck^1$ | a to animum Bergk | compleverint a to a to a to a to a onirationem a || 18 tanta'|a to a to a

6. (M. AVRELIVS CAESAR CONSVLI SVO ET MAGISTRO SALVTEM)

† | sane si quid Graeci veteres tale scripserunt, viderint qui sciunt; ego, † si fas est dicere, nec M. Porcium tam bene vituperantem quam tu laudasti 5 usquam advorti. 2) o si dominus meus satis laudari posset, profecto a te satis laudatus esset! τοῦτο τὸ ἔργον οὐ γίνεται νῦν. facilius quis Phidian, facilius Apellen, facilius denique ipsum Demosthenen imitatus fuerit aut ipsum Catonem quam hoc tam effectum et elaboratum opus. nihil ego umquam cultius, nihil antiquius, nihil conditius, nihil Latinius 10 legi. o te hominem beatum hac eloquentia praeditum! o me hominem beatum huic magistro traditum! ο ἐπιχειρήματα, ο τάξις, ο elegantia, o lepos, o venustas, o verba, o nitor, o argutiae, o kharites, o acunoic, o omnia! ne valeam, nisi aliqua die virga in manibus tibi tradenda erat, diadema circumponendum, tribunal ponendum; tum praeco omnis nos 15 citaret. quid 'nos' dico? omnis, inquam, philologos et disertos istos: eos tu singulos virga perduceres, verbis moneres. mihi adhuc nullus metus huius admonitionis erat: | multa supersunt ut in ludum tuum pedem V 167 introferam.

Haec cum summa festinatione ad te scribo; nam quom domini mei ad 2 te epistulam mitterem tam benignam, quid meis longioribus litteris opus erat? igitur vale, decus eloquentiae Romanae, amicorum gloria, μέγα πρᾶγμα, homo iucundissime, consul amplissime, magister dulcissime. postea cavebis de me, praesertim in senatu, tam multa mentiri. 3 horribiliter scripsisti hanc orationem. o si ad singula capita caput tu⟨u⟩m 25 basiare possem! ἰσχυρῶς πάντων καταπεφρόνηκας. hac oratione lecta frustra nos studemus, frustra laboramus, frustra nervos contendimus. vale semper, magister dulcissime.

 m^2 in margine²) $\langle \text{Marcum} \rangle$ P $\langle \text{o} \rangle$ rcium tam bene $\langle \text{vitu} \rangle$ perantem quam tu laudasti numquam adverti

20 p. 161, 17 $\parallel$ 22 cf. Demosth. 35, 15

1 supplevi Aurelius Caesar Frontoni Mai^2 M. Caesar consuli suo et magistro $Haines \parallel 3$ qui m^2 quae $m^1 \parallel 4$ tu m^2 tua $m^1 \parallel 5$ o si] quodsi $B\ddot{u}cheler \parallel posset ex possit <math>corr.$ $m^1 \parallel 6$ $\gamma \epsilon \iota v \epsilon \tau a\iota$ m^1 corr. $m^2 \parallel 7$ demostenen $V \parallel 8$ aut add. $m^2 \parallel 12$ o verba, o nitor] o urbanitas $Cornelissen \parallel \chi \acute{a}\varrho \iota \tau \epsilon \varsigma$ Luc. $M\ddot{u}ller \parallel 13$ post virga add. aliqua $m^2 \parallel$ erit $Ehrenthal \parallel 16$ perduceres] permulceres $B\ddot{u}cheler$ percuteres $Fr\ddot{o}hner$ produceres $Brock \parallel$ verbis perduceres, virga moneres $Heraeus \parallel 19$ quom m^1 cum $m^2 \parallel 24$ tum V corr. $Mai^2 \parallel 27$ dulcissimae m^1 corr. vid. $m^2 \parallel 28$ lac. supplevi

7. MAGISTRO MEO

Ego ab hora quarta et dimidia in hanc horam scripsi et Catonis multa legi et haec ad te eodem calamo scribo et te saluto et, quam commode agas, sciscitor. o quam diu te non vidi! | †

8. (AMPLISSIMO CONSVLI MAGISTRO SVO M. CAESAR 5 SALVTEM)

1 † | adfinitate sociatum neque tutelae subditum, praeterea in ea fortuna constitutum, in qua, ut Q. Ennius ait, 'omnes dant consilium vanum atque ad voluptatem omnia'; item quod Plautus egregie in Colace super eadem re ait:

qui data fide firmata fidentem fefellerint, subdoli subsentatores regi qui sunt proximi, qui aliter regi dictis dicunt, aliter in animo habent.

haec enim olim incommoda regibus solis fieri solebant, atenim nunc adfatim sunt 'quei et regum filiis', ut Naevius ait, 'linguis faveant 15 atque adnutent et subserviant'. merito ego, mi magister, fraglo; merito unum meum $\sigma \varkappa o \pi \acute{o} \nu$ mihi constitui; merito unum hominem cogito, quom stilus in manus venit.

- 2 Hexametros meos iucundissime petis; quos ego quoque confestim misissem, si illos mecum haberem. nam librarius meus, quem tu nosti, 20 Anicetum dico, cum proficiscerer, nihil meorum scriptorum mecum misit. scit enim morbum meum et timuit ne, si venissent in potestatem, quod soleo facerem et in furnum dimitterem. sane istis hexametris prope nul-A 101 lum periculum | erat. ut enim verum magistro meo confitear, amo illos.
  - 8 Ego istic noctibus, confiteor, studeo, nam interdiu in theatro con-25

8-9 Ennius Scen. 378 Vahlen²; fr. LX Trag. Ribbeck³, Klotz || 11-13 Plaut. fr. Colax II Goetz, Lindsay || 15-16 Naevius Com. 111 sq. Ribbeck³

2 horam] oram V octavam $Allen \parallel 4$ post V 167 duae pag. desunt $\parallel 5-6$ suppl. $Mai^1 \mod M$. Aurelius Caesar consuli suo et magistro salutem Niebuhr Consuli et magistro meo optimo $Mai^2 \mod M$ arcus Caesar Frontoni consuli amplissimo Haines Frontoni meo optimo $Hauler \parallel 9$ adque $A \mid \text{voluntatem } Luc.$ $M\ddot{u}ller \mid \text{plautus } m^2$ duplatus $m^1 \mid \text{egregiae } m^1 \ corr.$ $m^2 \parallel 11$ (in)firmata $Bothe \mid \text{fefellerunt } Haines \parallel 12$ subsentatores] m^2 in marg. i(n) a(lio) subtentatores $\mid \text{proxumi } Goetz \parallel 13$ animis $Anon\ 1817$ animod Bothe animo (autem) Ritschl animos $Ellis \mid \text{habent} \mid \text{cavent } Schoell \parallel 15$ quei et m^1 qui $m^2 \mid \text{nevius } V$ Novius $Haines \parallel 16$ adque $A \mid \text{et} \text{(animis)} B\ddot{u}cheler$ (ha)ut (animis) $Ribbeck^2$ (n)ec (animis) vel at (sibi re) $Ribbeck^3$ et (subdole) $Hauler \mid \text{e} \text{r} \text{go Niebuhr} \mid \text{post magister } add.$ ita $m^2 \mid \text{flagro } Haines \parallel 21$ scribtorum $A \parallel 23$ et del. $Heindorf \mid \text{exametris } m^1 \ corr.$ $m^2 \parallel 25$ confiteor supra noctibus add. m^2 del. Mai^1

sumitur. itaque minus ago vespera fatigatus, surgo luce dormitans. feci tamen mihi per hos dies excerpta ex libris sexaginta in quinque tomis, sed cum leges 'sexaginta', inibi sunt et Novianae Atellaniolae et Scipionis oratiunculae, ne tu numerum nimis expavescas.

Polemonis tui quom meministi, rogo ne Horatii memineris, qui mihi 4 cum Pol\langlel\ione est emortuus.

Vale mi amicissime, vale mi amantissime, consul amplissime, magister 5 dulcissime, quem ego biennio iam non vidi. nam quod aiunt quidam duos menses interfuisse, tantum dies numerant. eritne quom te videbo?

10 9. AMPLISSIMO CONSVLI MAGISTRO SVO M. CAESAR SALVTEM

Anno abhinc tertio me commemini cum patre meo a vindemia redeuntem in agrum Pompei Falconis devertere. ibi me videre arborem multorum ramorum, quam ille suum nomen, catachannam, a) nominabat. sed 15 illa arbor mira et nova visa est mihi, in uno trunco omnia omnium ferme germina | †

10. (M. AVRELIVS CAESAR CONSVLI SVO ET MAGISTRO SALVTEM)

† | deatur. Polemona ante hoc triduum declamantem audivimus, 1
20 ἴνα τι καὶ περὶ ἀνθρώπων λαλήσωμεν. si quaeris quid visus sit mihi,

m² in margine a) arbor catacanna

1 Charis. Ars Gramm. II p. 288, 17-20 Barwick 'vespera' Sallustius Historiarum II (frg. 60 M.) et Aurelius Caesar ad Frontonem libro II: 'vespera fatigatus, luce dormitans'. Fronto vero ad Antoninum libro V (p. 106, 19): 'atenim vesperi in triduum mittam' || 5 p. 20, 6 sqq.

1 vespere $m^1 m^2$ in marg. i(n) a(lio) vespera, cf. Charisium | surgo supra luce add. m^2 luce surgo Haines || 3 supra cum scr. tum m^2 i. e. tum cum | cum \left\langle voluptate \rangle Eussner | legis Niebuhr | ante sexaginta add. libros m^2 | inibi m^1 in eo m^2 | novianae et atellaniolae A et del. Heindorf Novianae et \rangle Pomponianae \rangle Hertz Naevianae et Atellaniolae Rossi || 5 quom m^2 quem m^1 quoniam Mai^1 || 6 polione A corr. Philibert-Soupé || 7 amplissimae m^1 corr. m^2 || 8 dulcissimae m^1 corr. m^2 | duos m^2 aduos m^1 || 9 menses m^2 mones m^1 | quom m^1 cum m^2 || 13 ibi me] ibique Baehrens || 14 suum] Surum Klussmann | catachannam m^1 catachansam m^2 catachenam Unger || 15 omnium \langle ramorum \rangle Anon TLL | ferme] ferre Anon1817 || 16 germina \langle fructum continere et alia \rangle suppl. Kessler \langle pomorum habens vel ferens \rangle Elsperger \langle arborum ferens \rangle Haines | post A 101 duae pag. deesse vid. || 17-18 supplevi \rangle Verus Frontoni Mai^1 Consuli suo et magistro Niebuhr Verus Frontoni magistro suo Mai^2 M. Caesar consuli amplissimo magistro suo Haines || 19 \langle vi \rangle deatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. m^1 | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau | \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau || \tau \rangle uverascr. <math>m^1$ | $dv\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau || <math>du\theta \rangle vi \rangle vi \rangle leatur Haines || 20 \tau || <math>du\theta \rangle$

accipe: a) videtur mihi agricola strenuus, summa sollertia praeditus latum fundum in sola segete frumenti et vitibus occupasse, ubi sane et fructus pulcherrimus et reditus uberrimus. sedenim nusquam in eo rure ficus Pompeiana vel holus Aricinum vel rosa Tarentina vel nemus amoenum vel densior lucus vel platanus umbrosa b): omnia ad usum magis quam ad voluptatem, quaeque magis laudare oporteat, amare non libeat. satisne ego audaci consilio et iudicio temerario videar, cum de tantae gloriae viro existimo? sed quom me recordor tibi scribere, minus me audere quam tu velis arbitror.

Nos istic vehementer aestuamus, habes et hendecasyllabum ingenuum. 10 igitur priusquam poetare(i) incipio, pausan tecum facio. desiderantissime homo et tuo Vero carissime, consul amplissime, magister dulcissime, vale mi semper anima dulcissima.

15

A 109 11. M. AVRELIVS CAESAR | CONSVLT SVO ET MAGISTRO SALVTEM

Postquam ad te proxime scripsi, postea nihil operae pretium quod ad te scriberetur aut quod cognitum ad aliquem modum iuvaret. nam διὰ τῶν αὐτῶν fere dies tramisimus: idem theatrum, idem odium, idem desiderium tuum. quid dico 'idem'? immo id cottidie novatur et gliseit et, quod ait Laberius de amore, suo modo καὶ ἐπὶ ἰδία μούση, 'amor tuus 20 tam cito crescit quam porrus, tam firme quam palma'.') hoc igitur ego ad desiderium verto, quod ille de amore ait.

 m^2 in margine^a) laus aeloquentiae solidae, cui desunt flores alicubi; latus fundus in sola segete frumenti et vitibus occupatur $\parallel$ ^b) ficus Pompeiana, olus Aricinum, rosa Tarentina, lucus densior, platanus umbrosa $\parallel$ ^c) amor tuus tam cito 25 crescit quam porrus, tam firme quam palma

1 sqq. cf. Quint. Inst. 8, 3, 8 || 10 M. Aurelius fr. 1 (Frag. Poet. Lat. Buechner) || 20-21 Laberius Com. 132 Ribbeck³; Otto, Sprichwörter s. v. porrus; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 20 s. v. palma

2 fundum \(fecundum \) Eussner \| \) in sola\[\] insola\(\) tum\(Fr\bar{o}hner \| \] frumenti et m^2 frumentum m^1 \| 4 holus m^1 olus m^2 \| 5 densior probab. quam densus h densus ma n cf. marg. \| um\|umbrosa m^1 prius um del. vid. m^2 \| 6 magis del. vel ingratiis Orelli quamvis Cornelissen \| 7 \(\) uti\> videar Orelli \| gloriae\] i add. m^2 \| 8 sed add. m^2 \| quam m^2 quam m^1 \| 10 et\] en Heindorf \| 11 poetarei Anon 1817 poetare m^1 poetari m^2 \| pausan m^1 pausam m^2 $\pi a v v v$ Heraeus \| \(\) \(\) \(\) vide\) desiderantissime Mai^1 \| 16 postea corruptum putat V Haines \| praetium V pretium \(\) fuit\> V Cramer \| 17 $\delta u \dot{a}$ \| dia V \| 18 idem odeum V item odium V \| V V item odium odium V item odium odium odium odium od

Volo ad te plura scribere, sed nihil suppetit. ecce quod in animum 2 venit: encomiographos istic audimus, Graecos scilicet, sed miros mortales, ut ego, qui a Graeca litteratura tantum absum quantum a terra Graecia mons Caelius meus abest,^a) tamen me sperem illis conparatum etiam 5 Theopompum aequiperare posse; nam hunc audio apud Graecos disertissimum natum esse. igitur paene me Opicum) animantem ad Graecam scripturam perpulerunt 'homines', ut Caecilius ait, 'incolumi scientia'.

Caelum Neapolitanum plane commodum, | sed vehementer varium. in singulis scripulis horarum frigidius aut tepidius aut torridius fit. iam10 primum media nox tepida, Laurentina; tum autem gallicinium frigidulum^c), Lanuvinum; iam conticinnum atque matutinum^d) atque diluculum
usque ad solis ortum gelidum, ad Algidum maxime; exin antemeridie
apricum, Tusculanum; tum meridies fervida, Puteolana; atenim ubi
sol lautum ad Oceanum profectus, fit demum caelum modestius, quod
15 genus Tiburtinum. id vespera et concubia nocte, 'dum se intempesta
nox', ut ait M. Porcius, 'praecipitat', eodem modo perseverat.

Sed quid ego, me qui paucula scripturum promisi, deliramenta Ma-4 suriana congero? igitur vale, magister benignissime, consul amplissime, et me quantum amas tantum desidera.

12. CAESARI SVO CONSVL

20

Meum fratrem beatum, qui vos in isto biduo viderit! at ego Romae haereo conpedibus aureis vinctus, nec aliter kal. Sept. expecto quam superstitiosi stellam, qua visa ieiunium polluant. vale, Caesar, decus patriae et Romani nominis. vale, domine.

25 m² in margine²) a Graeca litteratura tantum absum quantum mons Caelius a terra Grecia || b) paene Opicum me || c) gallicinium frigidulum || d) conticinium adque matutinum || c) Romae hereo conpedibus aureis vinctus nec kalendas aliter expecto quam superstitiosi stellam, qua visa ieiunium pollunt

6 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 114 s. v. Opicus || 7 Caecilius Com. 282 Ribbeck³ || 11 cf. Plaut. Asin. 685 || 15-16 Cato, inc. libr. rel. p. 86 Jordan || 22 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 84 s. v. aureus

2 istic audimus] ic aud e corr. m^1 | audiimus Orelli | miros] miseros Cornelissen || 5 aput A || 6 Opicum fort. ex upicum corr. ef. marg. | animantem] animarunt et Cramer animantes Eussner animatum Ehrenthal | ad] d add. m^2 || 7 scientia ex inscientia corr. || 8 plane] m^2 in marg. alibi sane || 9 torridius Baehrens horridius A || 10 frigidulum add. m^2 || 11 lanuvinum m^2 lanuinum m^1 | conticinium Anon1816 ef. marg. || 12 exin h (n supra lin. add.) exim man b | ante meridie m m m || 14 lautum m^2 latum m || latet Niebuhr || lotum Schopen || profectus m m || 17 ego me qui] ego qui me m || 26 geomet qui m || 18 congero] gero m || 19 ames m || 22 hereo m || 23 polluant] solvant m || 26 paene m || 27 polluant]

13. DOMINO MEO

107 | Cratiam meam misi ad diem natalem matris tuae celebrandum eique praecepi ut istic subsisteret, quoad ego venirem. eodem autem momento, quo consulatum eiuravero, vehiculum conscendam et ad vos pervolabo. interim Cratiae meae nullum a fame periculum fore fide mea spopondi: 5 mater enim tua particulas a te sibi missas cum clienta communicabit; neque est Cratia mea, ut causidicorum uxores feruntur, multi cibi. vel osculis solis matris tuae contenta vixerit. sed enim quid me fiet? ne osculum quidem usquam ullum est Romae residuum. omnes meae 2 fortunae, mea omnia gaudia Neapoli sunt. oro te, quis iste mos est pridie 10 magistratus eiurandi? quid quod ego paratus sum, dum ante plures dies eiurem, per plures deos iurare? quid est autem quod iuraturus sum me consulatu abire? ego vero etiam illud iuravero, me olim consulatu abire cupere, ut M. Aurelium conplectar.

14. CONSVLI ET MAGISTRO MEO OPTIMO

Hoc sane supererat, ut super cetera quae insigniter erga nos facis, etiam Cratiam mitteres huc | † †

† †

(A 164)

15. MHTPI KAI Σ APO Σ

1 Εκών έκών νη τούς θεούς καὶ πάνυ γε προθυμούμενος την έμην 20 Κρατείαν ἐξέπεμψα συνεορτάσουσάν σοι τὰ γενέθλια, καὶ αὐτὸς ἂν ἀφικόμενος, εἰ ἐξῆν. ἀλλὰ ἐμοὶ μὲν ἐνποδών ἐστιν ἡ ἀρχὴ πρὸς τῷ ποδὶ ἤδη οὖσα. ὀλίγαι γὰρ ἡμέραι λοιπαὶ τῆς ἀρχῆς περιλείπονται καὶ μᾶλλόν

τε ἄσχολοι διὰ τὰς λειτουργίας · ὧν ἀπαλλαγεὶς ἔοικα δραμεῖσθαι πρὸς
ύμᾶς τῶν τὸν στάδιον τρεχόντων πολὺ προθυμότερον · ὡς ἐκεῖνοί γε
βραχύτατον χρόνον ἐπὶ τῆς ὕσπληγος ἐπιστάντες, ἔπειτα ἀφεῖνται
τρέχειν, ἐγὼ δὲ τοῦτον ἤδη μῆνα δεύτερον εἴργομαι τοῦ πρὸς ὑμᾶς
δρόμου. ἐχρῆν δὲ ἄρα πάσας τὰς πανταχόθεν γυναῖκας ἐπὶ ταύτην τὴν 2
ἡμέραν ἁθροίζεσθαι καὶ ἑορτάζειν τὰ σὰ γενέθλια, πρώτας μὲν τῶν
γυναικῶν τὰς φιλάνδρους καὶ φιλοτέκνους καὶ σώφρονας, δευτέρας δὲ
ὅσαι ἄπλαστοι καὶ ἀψευδεῖς εἰσίν, τρίτας δὲ ἑορτάζειν τὰς εὐγνώμονας
καὶ εὐπροσίτους καὶ | εὐπροσηγόρους καὶ ἀτύφους. πολλαὶ δ' ἄν καὶ (Α 148)
10 ἄλλαι γυναικῶν τάξεις γένοιντο τῶν σοὶ μέρους τινὸς ἐπαίνου καὶ ἀρετῆς
μετεχ⟨ουσ⟩ῶν, σοῦ μὲν ἀπάσας τὰς γυναικὶ πρεπούσας ἀρετὰς καὶ
ἐπιστήμας κεκτημένης καὶ ἐπισταμένης, ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ τέχνας ἀπάσας
κέκτηταί τε καὶ ἐπίσταται, τῶν ἄλλων δὲ γυναικῶν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς μέρος
ἑκάστης ἐπισταμένης καὶ κατὰ τοῦτο ἐπαινουμένης, οἰος ὁ τῶν Μουσῶν
15 ἔπαινος ἐκ μιᾶς τέχνης καὶ καθ' ἑκάστην διηρημένος.

Εἰ δ' ἦν ἐγὼ πρὸ θύρας εἰσαγωγεύς τις εἰναι λαχὼν τῶν τῆς ἑορτῆς 3 ἀξίων, πρώτας ἄν Ομήρω πειθόμενος ἀπέκλεισα τὰς τὴν εὔνοιαν ψευδομένας καὶ πλαττομένας καὶ ἔτερον μέν τι κευθούσας ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ λεγούσας, ἄπαντα δὲ τὰ ἀπὸ γέλωτος μέχρι δακρύων προσποιουμένας. ὅ τοι γέλως οὕτως τὸ πρὶν ἄδολος εἶναι πεφυκώς, ὡς καὶ τοὺς ὀδόντας τῶν γελώντων ἐπιδεικνύειν, εἰς τοσοῦτον ἤδη περιέστηκε κακομηχανίας καὶ ἐνέδρας, ὡς καὶ τὰ χείλη κρύπτειν τῶν ἐξ ἐπιβουλῆς προσγελώντων. γυναικεία δή τις αὕτη θεὸς παρὰ ταῖς πλείσταις τῶν γυναικῶν θρησκεύεται ἡ Ἀπάτη· τίς γοῦν Ἀφροδίτης τόκ⟨ος⟩ ἐκ πολλῶν τινων καὶ ποικίλων

17 Hom. Il. IX 313 || 20 sq. cf. Otto, Sprichwörter s. v. dens 3

1 τε] τι Heindorf $\parallel$ 2 ως $\mid$ ὅμως primo, tum ut A Jacobs $\parallel$ 3 braχυτατον A $\mid$ επιτα $\mid$ A $\mid$ ἀφεῖνται $\mid$ ἀφέινται Naber $\mid$ 5 πανταχοδεν ma $\mid$ -χοσεν $\mid$ -χοσεν $\mid$ 10 εμεραν $\mid$ Α $\mid$ τον $\mid$ A $\mid$ 8 οσοι $\mid$ Λ corr. Mai $\mid$ $\mid$ έορτάζειν del. $\mid$ ν. Herwerden $\mid$ 11 μετεχων A corr. Mai $\mid$ $\mid$ 13 ἐπὶ $\mid$ ἔν τι Heindorf $\mid$ 16 δ' ἤν Niebuhr δὴν Mai $\mid$ $\mid$ πρὸ θύρας Niebuhr πρὸ θύραις $\mid$ Α Mai $\mid$ 2 πρὸ θύραις $\mid$ Μαi $\mid$ 1 επιδικννειν $\mid$ Α $\mid$ ηδε $\mid$ Α ut vid. $\mid$ περιεστεκε $\mid$ 22 χείλη ma χε\ρη $\mid$ η $\mid$ χρύπτειν $\mid$ βάπτειν Haines $\mid$ 23 δή $\mid$ δέ Jacobs $\mid$ αὕτη Niebuhr αὕτη Mai $\mid$ ἄρτι Jacobs $\mid$ 24 απαετη $\mid$ Α $\mid$ αφροδειτης $\mid$ Α $\mid$ τόκος $\mid$ litt. incertas suppl. Mai $\mid$ τίς $\mid$ $\mid$ Λ. τόκ $\mid$ ος $\mid$ δ έκ π. τ. κ. π. θ. κατασκενασάμενος Mai $\mid$ τῆς γοῦν etc. Niebuhr τῆς γοῦν $\mid$ Λ. $\mid$ δ τόκ $\mid$ τος $\mid$ δ εκ π. τ. κ. π. θηρίων primo, postea τῆς γοῦν $\mid$ Λ. $\mid$ δ πόσ $\mid$ τος εtc. Jacobs $\mid$ $\mid$ δητις γοῦν $\mid$ Λ. τόκ $\mid$ ος $\mid$ ἐκ Naber $\mid$ 25 θελειων $\mid$ Δ de θηλέων cogitaveris $\mid$ 25 –27 $\mid$ Λ 147 legi nequit; in priore laterc. A 146 nonnullas reliquias dispexit $\mid$ λ. εpist. Graeca explicit in primo versu alterius laterc. A 146; plures pag. desunt in quat. VI

16. (MAGISTRO MEO)

A 106 † | et meus me alipta faucibus urgebat. sed quae, inquis, fabula? ut pater meus a vineis domum se recepit, ego solito more equom inscendi et in viam profectus sum et paululum provectus. deinde ibi in via sic oves multae conglobatae adstabant, ut locis solet artis, et canes quattuor 5 et duo pastores, sed nihil praeterea. tum pastor unus ad alterum pastorem, postquam plusculos equites vidit, 'vide tibi istos equites', inquit 'nam illi solent maximas rapinationes facere'. ubi id audivi, calcar equo subpingo, ecum in ovis inigo.") oves consternatae disperguntur; aliae alibi palantes balantesque oberrant. pastor furcam intorquet; furca in 10 equitem qui me sectabatur cadit. nos aufugimus. eo pacto qui metuebat, ne ovis amitteret, furcam perdidit. fabulam existimas? res vera est; at etiam plura erant quae de ea re scriberem, nisi iam me nuntius in balneum arcesseret. vale mi magister dulcissime, homo honestissime et rarissime, suavitas et caritas et voluptas mea.

17. MAGISTRO MEO

1 Cratia minor fecit quod Cratia maior facit, ut sollicitudinem nostram A 105 vel interim minuat vel iam omnino detergeat. | ego tibi de patrono meo M. Porcio gratias ago, quod eum crebro lectitas. tu mihi de C. Crispo timeo ut umquam gratias agere possis, nam uni M. Porcio me dedicavi atque 20 despondi atque delegavi. hoc etiam ipsum 'atque' unde putas? ex ipso furore. perendinus dies meus dies festus erit, si certe tu venis. vale, amicissime et rarissime homo, dulcissime magister.

 m^2 in margine^a) maximas rapinationes facere. calcar equo subpingo, ecum in ovis inigo

2 cf. Sall. Cat. 52, 35; Otto, Sprichwörter s. v. fauces $1 \parallel 21$ cf. Cato Orig. V 1 p. 21 Jordan; fr. 95 a (Hist. Rom. Rel. Peter)

1 supplevi M. Caesar magistro suo $Mai^1 \parallel 3$ ut m^2 uit $m^1 \parallel$ vineis ex viniis $corr. m^1 \parallel$ domum m^1 domui $m^2 \parallel 5$ ut locis solet arctis $Fr\"{o}hner$ ut locus solitarius A ut locis solitariis Heindorf et locus solitarius Mai^2 ut locis oviariis Hildebrand ut locis solet aridis Klussmann ut locis soli aversis Eussner ut fit locis solitariis Cornelissen ut locus solitarius esset invius $Nov\'{a}k$ ut lucus solitarius $Schwierczina \parallel 6$ sed] et $Heindorf \parallel$ preterea m^1 $corr. m^2 \parallel 7$ vide tibi m^2 videbitibi m^1 viden inibi $Hildebrand \parallel 8$ equos $A corr. Mai^1 \parallel 9$ subpingo] suburgo $Ellis \parallel 12$ existimat m^1 $corr. m^2 \parallel 13$ post erant duae vel tres litt. erasae $\langle tibi \rangle Hauler \parallel 12$ quae] supra u scr. vid. n $m^2 \parallel re m^2 rem m^1 \parallel 17$ Cratia $\langle bis \rangle Champlin gratia A \parallel 12$ fecit m^2 efecit m^1 effecit Mai^1 efficit Buttmann efficiet $Heindorf \parallel 12$ deligavi $fr\"{o}hner \parallel 12$ furore $frac{1}{2}$ furore fr

Die senatus huius magis hic futuri quam illuc venturi videmur. sed 2 utrumque in ambiguo est. tu modo perendie veni, et fiat quod volt. semper mi vale, animus meus. mater mea te tuosque salutat.

18. MAGISTRO MEO

Tu cum sine me es, Catonem legis, at ego quom sine te sum, causidicos 1 in undecimam horam audio. equidem velim istam noctem, quae sequitur, quam brevissimam esse. tanti est minus lucubrare, ut te maturius videam. vale mi magister dulcissime. mater mea te salutat. spiritum vix 2 habeo, ita sum defessus.

19. (M. CAESAR MAGIS) TRO SVO SALVTEM DICIT 10

Proficio: ista tua benignitate magnum mihi negotium peperisti. nam illa cottidie tua Lorium ventio, illa in serum expectatio

(M. FRONTONIS EPISTVLARVM AD M. CAES. ET INVICEM LIBER III>

† † 1. (DOMINO MEO)

† | verborum honestatur, fit plane inpudens atque inpudica. denique V 126 20 idem tu, quom in senatu vel in contione populi dicendum fuit, nullo verbo remotiore usus es, nulla figura obscura aut insolenti: ut qui scias eloquentiam Caesaris tubae similem esse debere, non tibiarum, in quibus minus est soni, plus difficultatis.")

m² in margine^a) eloquentia Caesaris tubae debet similis esse, non tibiae, ubi 25 minus soni, plus difficultatis est

19 cf. Plaut. Rud. 115 | 22 cf. Otto, Sprichwörter s. v. tuba

1 die m^2 de m^1 unde de senatus huius (consulto) Mai^1 | die senatus, idibus, magis Orelli $\parallel$ 2 perendie m^1 paer- m^2 $\parallel$ 10 oblitterata suppl. Mai^2 $\parallel$ 11 proficiosta m^1 supra alteram o scr. i m^2 profecto ista Mai^2 $\parallel$ perperisti m^1 corr. m^2 perfecisti Haines $\parallel$ 12 post A 105 complures pag. desunt, cf. Proleg. XLIX $\parallel$ 15-16 M. Cornelii Frontonis etc. suppl. Mai^2 $\parallel$ 18 supplevi Caesari suo Fronto Mai^2 $\parallel$ 19 (oratio nisi gravitate) verborum Mai^2 (exornatione) verborum praefero $\parallel$ 20 tu add. m^2 tu(m) Studemund $\parallel$ 21 aut m^2 ut m^1

9*

15

2. AVRELIVS CAES. FRONTONI SVO SALVTEM

Saepe te mihi dixisse scio quaerere te, quid maxime faceres gratum mihi. id tempus nunc adest: nunc amorem erga te meum augere potes, si augeri potest. adpropinquat cognitio, in qua homines non modo orationem tuam benigne audituri, sed indignationem maligne spectaturi 5 videntur. neque ullum video, qui te in hac re monere audeat. nam qui minus amici sunt, malunt te inspectare inconstantius agentem; qui autem magis amici sunt, metuunt ne adversario tuo amiciores esse videantur, si te ab accusatione eius propria tua abducant. tum autem, si quod tu in eam rem dictum elegantius meditatus es, per silentium 10 V 125 dictionem auferre tibi non sustinent. adeo sive | tu me temerarium consultorem sive audacem puerulum sive adversario tuo benivolentiorem esse existimabis, non propterea, quod rectius esse arbitrabor, pedetemptius tibi consulam. sed quid dixi 'consulam', qui id a te postulo et magno opere postulo et me, si inpetro, obligari tibi repromitto. et dices: 'quid? 15 si lacessitus fuero, non eum simili dicto remunerabo?' at ex eo tibi maiorem laudem quaeris, si nec lacessitus quicquam responderis. verum si prior fecerit, respondenti tibi utcumque poterit ignosci; ut autem non inciperet postulavi ab eo et impetrasse me credo. utrumque enim vestrum pro suis quemque meritis diligo et scio illum quidem in avi mei P. Calvisii 20 domo eruditum, me autem apud te eruditum. propterea maximam curam in animo meo habeo, uti quam honestissime negotium istud 2 odiosissimum transigatur. opto ut consilium conprobes, nam voluntatem conprobabis. ego certe minus sapienter magis scripsero, quam minus amice tacuero, vale mi Fronto carissime et amicissime.

V 124 3. | DOMINO MEO CAESARI FRONTO

1 Merito ego me devovi tibi, merito fructus vitae meae omnis in te ac tuo parente constitui. quid fieri amicius, quid iucundius, quid verius potest? aufer ista, obsecro, 'puerulum audacem' aut 'temerarium con-

² scis $Haines \parallel 4$ atpropinquat m^1 corr. $m^2 \parallel 5$ spectaturi] tu add. $m^2 \parallel 6$ audeant m^1 corr. $m^2 \parallel 7$ spectare $Naber \mid$ inconstantius] inconsideratius Luc. $M\ddot{u}ller \parallel 8$ amiciores] es add. $m^2 \parallel 10$ es m^2 is aut ts m^1 | silentium in silentium corr. vid. $m^1 \parallel 11$ adeo ma n adeo vel ita e corr. m^2h ideo vel at ego Ehrenthal $\parallel 14.15$ magno opere m^2 magnopere $m^1 \parallel 15$ et m^2 et m^2 m^2 quaeres m^2 verum] verbum Ehrenthal m^2 18 pprior m^2 19 postulabi m^2 17 quaeres m^2 que m^2 19 meritis] m^2 add. m^2 m^2 21 eruditum educatum m^2 et m^2 et m^2 et m^2 et m^2 error error maximam m^2 ena m^1 m^2 24 conprobabis] con m^2 et m^2 et m^2 et m^2 error error minus sapie m^2 est m^2 quae m^2 equae m^2 (nihilo) minus m^2 enstitui m^2 constitui m^2 constitui m^2

sultorem', periculum est plane ne tu quicquam pueriliter aut inconsulte suadeas! mihi crede, si tu vis (si minus, egomet mihi credam), seniorum a te prudentiam exsuperari. denique in isto negotio tuum consilium ca-2 num et grave, meum vero puerile deprendo, quid enim opus est aequis et 5 iniquis spectaculum praebere? sive sit iste Herodes vir frugi et pudicus, protelarei conviciis talem a me virum non est verum; sive nequam et inprobus est, non aequa mihi cum eo certatio neque idem detrimenti capitur. omnis enim cum polluto conplexus, tametsi superes, commaculat.^a) sed illud verius est, probum virum esse quem tu dignum tutela tua iudi-10 cas. quod si umquam scissem, tum me di omnes male adflixint, si ego verbo laedere ausus fuissem quemquam amicum tibi. nunc me velim pro 3 tuo erga me amore, quo sum | beatissimus, in hac etiam parte consilio V 123 iuves, quin nihil extra causam dicere debeam quod Heroden laedat, non dubito, sed ea quae in causa sunt (sunt autem atrocissima) quemad-15 modum tractem, id ipsum est quod addubito et consilium posco: dicendum est de hominibus liberis crudeliter verberatis et spoliatis, uno vero etiam occiso; dicendum de filio impio et precum paternarum inmemore; saevitia et avaritia exprobranda; carnifex quidam Herodes in hac causa constituendus, quodsi in istis criminibus, quibus causa nititur, 20 putas debere me ex summis opibus adversarium urgere et premere, fac me, domine optime et mihi dulcissime, consilii tui certiorem. si vero in his quoque remittendum aliquid putas, quod tu suaseris, id optimum factu ducam. illud quidem, ut dixi, firmum et ratum habeto, nihil extra causam de moribus et cetera eius vita me dicturum. quodsi tibi videbitur servire 25 me causae debere, iam nunc admoneo ne me inmoderate usurum quidem causae occasione: atrocia enim sunt crimina et atrociter dicenda; illa

m² in marginea) omnis enim cum polluto conplexus, tametsi superes, commaculat

Nachträge ^{2}) zu Otto, Sprichwörter 94 s. v. aequus $1 \parallel 7$ sq. cf. Otto, Sprichwörter s. v. scabies 1; s. v. mos

1 aut add. $m^2 \parallel 5$ praebere m^2 debere $m^1 \mid$ prudicus m^1 corr. $m^2 \parallel '6$ protelarei m^1 -ri $m^2 \mid$ supra verum est corr. m^2 quae legi nequit $\mid$ sive $\langle$ et $\rangle$ Studemund $\parallel$ 7-8 certatio atque idem detrimen inde capitur $Hildebrand \parallel$ 7.8 detrimenti capitur] discrimen suscipitur $Schopen \parallel$ 13 quin m^2 qui $m^1 \mid$ ante Heroden add. in $m^2 \mid$ ledat $V \parallel$ 14 que $V \mid$ sunt (sunt autem Niebuhr sunt autem sunt V causa: sunt autem [sunt] Cornelissen sunt, sunt autem $\langle$ sane $\rangle$ Haines sunt tamen sunt $Orth \parallel$ 15 quo de dubito $Eussner \parallel$ 17 post dicendum add. est $m^2 \mid$ praecum $V \parallel$ 18 quidem $Hauler \mid$ Herodes del. $Naber \parallel$ 19 post constituendus add. fort. ut m^2 (num est?) $\parallel$ 20 putas m^1 -tes $m^2 \parallel$ 22 putes $Haines \mid$ factu Schopen factum $V \parallel$ 24 de add. $m^2 \mid$ vitam edicturum m^1 corr. $m^2 \parallel$ 25 me ne Naber me non $Schenkl \mid$ inmoderatae $m^1 \mid corr.$ m^2 moderate $Brakman \mid$ quidem m^2 quim m^1 opineris vel opinere Klussmann quidem ante usurum transp. $Schenkl \parallel$ 26 atrocitur V corr. Mai^2

- V 118 ipsa de laesis et spoliatis hominibus ita | a me dicentur, ut fel et bilem sapiant; sicubi Graeculum et indoctum dixero, non erit internecivum.
  - 4 Vale, Caesar, et me, ut facis, ama plurimum. ego vero etiam litterulas tuas $\delta i \varsigma$ amo, quare cupiam, ubi quid ad me scribes, tua manu scribas.

4. HAVE DOMINE

5

1 Clausa iam et obsignata epistula priore venit mihi in mentem fore uti ei, qui causam hanc agunt (acturi autem conplures videntur), dicant aliquid in Heroden inclementius; cui rei, quemadmodum me unum 2 putas, prospice. vale, domine, et vive, ut ego sim beatus. acturi videntur Capreolus, qui nunc abest, et Marcianus noster; videtur etiam Iulianus. 10

5. HAVE MI FRONTO CARISSIME

1 lesis $V \mid \text{et } m^2 \quad \text{set } m^1 \mid \text{spoliatis} \mid \text{p } add. m^2 \mid \langle \text{haud } vel \text{ non} \rangle \text{ ita } Timpanaro \mid$ a m^2 ad m^1 || 2 internecium m^1 corr. m^2 || 4 $\delta i \varsigma$ amo scripsi dis amo (puncto disamo vel dissaviari cupiam (vel cupio) Mai² desavio Hildebrand dissavio Haupt decies (vel decem partibus) amo Düntzer diu savior Brakman 8is (i. e. si vis) amo Hauler deamo Hanslik | qare m¹ corr. m² || 7 agent Naber || s-9 cui rei, qui (vel qum) admonendum me unum putas, prospice Ebert quemadmodum verum putas, prospice Ehrenthal | unum (mederi (vel obsistere) posse) putas Timpanaro unum putas, prospicere (posse)? Mariotti unum putas (prospicere), prospice $Pescani \parallel 9$ putes $Haines \mid prospice m^1 \mid prospicere m^2 \mid vive$ iuva Klussmann vige Haines || 10 Marcianus] Maecianus Philibert-Soupé | videtur bis scr. m^1 alterum del. vid. m^2 | Iulianus Fülles villianus m^1 Iulianus fort. m^2 Vivianus Mai^2 || 12 carissimae V | habeoque] h add. m^2 || 14 quae m^2 que m^1 || 15 quae¹] que V | proferunda m^1 -enda m^2 || 17 neq(ue¹) an nec incertum | pannychio] panucio (pannuceo) Bücheler πανουργικῶ Haines | 18 s . . . .] fort. sentios h | ang vel and h || 19 partam vel partem h | |c|ue vel e|ue h || 20 fort. quae(rell)at vel quae(rell)as Hauler | maximae m^1 corr. vid. $m^2 \parallel 21$ quod incer- $\widehat{tum}\ \widehat{h}\ |\ \text{moribus indignum},\ \langle \text{indignum} \rangle\ \text{negotio}\ Haupt\ |\ \text{inutile}]\ \text{invite}\ Philibert-Soupé\ ||\ 22\ \text{repraehensibile}\ V\ ||\ 22-23\ \text{esse}\ -\ \text{mihi}\ add.\ m^2\ ||\ 22\ \text{mihi}]\ \text{mi}\ Haines$

6. DOMINO MEO

Ita faciam, domine, quom hoc tum omnia quod ad . u . m aut te velle intellexero. alia item omnia faciam teque oro et quaeso, ne umquam quod a me fieri volue (ris) reticeas, sed ut nunc (ap) tissima suadeas. 5 ita enim . . . . neque umquam fac . . . . adversus voluntatem tuam quicquam incipiam. malim etiam nuic . . . . pessiis in causa cuo . . . . in causa sunt, singillatim sunt, ut Ciceronis modum proferamus. nam cum in tantulum vel consultum cogunt versum, cupio praesertim quom par . . . sed pugna mi . . . . . es hoc modo transigi possit. quodsi agemus 10 perpetuis orationibus, licet extra causam nihil progrediar, tamen | et V 116 oculis acrioribus et voce vehementi et verbis gravibus utendum e(s)t. malim autem iam ... hic digito irato quod alii .... hominem tuum laesisse, sed difficile est, ut istud ab eo inpetrari possit: dicitur enim cupidine agendi flagrare. nec reprehendo tamen ne hoc quidem, sed 15 vide, moneo, ne tibi ipsa illa quae in causa sunt infestius prolata videantur. verum et ipse suades inprimis fidei parendum: et si armis vel palaestrica ludas, ne has quidem ludicras exercitationes sine contentione confici posse. fac arbitr(eris) et inedia disertis vel . . . . tui plus adeo supta. et ratis . . . . s facundior lucta . . arna laudavi beatius Opicum 20 tuum.

19 cf. Otto, Sprichwörter s. v. Opicus

2 quo(m) vel quo h quo. man | hoc m^1 huc m^2 | tum scripsi tuo (o incerta) h | ad add. m^2 | .u. m aut] cu. maut vel quam aut h vitam ut man | 3 alia — faciam incertum \(\) (libenter \) ante faciam add. Naber \(\) (missum \) Eussner \(\) (uti \) Haines | tequae m^1 corr. m^2 || 4 ita Hauler volucies ..... man volucie (vel volucies) ticeas h (ticeas incertum) volucies \(\) (taceas \) Haines \(\) tades \(\) Hauler tissima incertum h | suadeas h suades man || 5 post enim fort. exin incertissimum h || 6 nuic vel huic h | pessiis vel fessiis h | cuo vel suo h (num quom?) || 7 ciceronis man cicaero(vel i)nis h || 8 in tantulum] in tincertum | vel m^1 suprascr. m^2 in al(io) id (probab. quam in) | cogunt vel conunt h | versum] ver et m incertum valde Pearce | cupio incertum | quo(m) vel quo h quom Rossbach || 8-9 quum haec pugna mi < hi > Philibert-Soupé || 9 par \(\) (tio > Hauler | mi < hi > B quum haute mi > B hincertum mi > B hincertu

7. MAGISTRO MEO

1 Quom tu quiescis et quod commodum valetudini sit facis, tum me recreavi. libenter et otiose age. sentio ergo: recte fecisti quod bracchio 2 curando operam dedisti. ego quoque hodie a septima in lectulo nonnihil egi, nam εἰκόνας decem ferme expedivi. (in) nona te socium et optionem 5 mihi sumo, nam minus secunda fuit in persequendo mihi. est autem V 115 quod in insula Aenaria intus lacus est; in eo lacu alia | insula est et ea quoque inhabitatur. ἐνθένδ' εἰκόνα ποιοῦμεν. vale, dulcissima anima. domina mea te salutat.

8. DOMINO MEO

10

Imaginem quam te quaerere ais meque tibi socium ad quaerendum et optionem sumis, num moleste feres, si in tuo atque in tui patris sinu id futurum quaeram? ut illa in mari Ionio sive Tyrrhenico sive vero potius in Hadriatico mari, seu quod aliud est mare, eius nomen maris addito, igitur ut illa in mari insula Aenaria fluctus maritimos ipsa accipit atque 15 propulsat omnemque vim classium, praedonum, beluarum, procellarum ipsa perpetitur, intus autem in lacu aliam insulam protegit ab omnibus periculis ac difficultatibus tutam, omnium vero deliciarum voluptatumque participem, namque illa intus in lacu insula aeque undis alluitur, auras salubris aeque accipit, habitatur aeque, mare aeque prospectat, 20 item pater tuus imperii Romani molestias ac difficultates ipse perpetitur, te tutum intus in tranquillo sinu suo socium dignitatis gloriae honorum-

5 (= 12) cf. Plaut. Asin. 101

2 post sit est spatium duarum litt. vacuum h u b <t>u Brakman || 3 ita scripsi recreas et liberter man recreau'et liberter b recreaus'iliberter (s incerta) h $\langle \text{mul} \rangle$ tum me recreas $Nov\acute{a}k \mid \text{libenter} \mid \text{licenter } Luc. \ M\"{u}ller \mid \text{et clementer et otiose}$ age. censeo ergo recte te fecisse Schopen libenter te otiose agere sentio. ergo Schaefer liberter et otiose seis (= si vis), ergo Sittl age in lectulo, ergo Klussmann agere me sentio. ergo Cornelissen si libenter et otiose ages, sentio Hauler age. sentio, ergo $Pepe \parallel 5 \langle l \rangle egi Mai^2 \mid in add. Allen nona \langle e \rangle Haupt \parallel 7 ea C. F. W. Müller et$ fort. $iam m^2$ eo $m^1 \parallel 8$ ἐνθένδ' Haupt ενθεμηνδ man ενθ . . . να b ενθενενδ h ἔνθε μὴν δ' Mai^2 ἔνθ' ἐμὴν δ' Naber ἐνθένδε τὴν Brakman ἐνθένδε τινὰ Haines $\tilde{\epsilon}v\vartheta$ $\tilde{\epsilon}v$ άτην Heraeus $\tilde{\epsilon}v\vartheta$ $\tilde{\epsilon}\mu\dot{\eta}v$ $\delta\langle \epsilon \varkappa \acute{\alpha}\tau \eta v \rangle$ Hauler | $\pi o\iota\tilde{\omega}\mu\epsilon v$ Haupt || 12 obtionem m^1 corr. m^2 | in tuo] in te Ehrenthal intus Fröhner || 12.13 id futurum m^1 id fictum vel factum m^2ma fictum m^2n secundam u del. et t suprascr. m^2h efficturus Schopen abditam latitantem Orelli id idullium Klussmann effutire Cornelissen del. Novák furatum vel adfuturum $Studemund \parallel 13$ illa] insula $Klussmann \mid sive^1 m^2 \quad sine m^1 \mid$ tyrennico V | sive vero m^2 | sin vero m^1 | vero del. Schopen | 14 seu m^2 | se m^1 | 15 Aenaria del. Klussmann || 16 veluarum $V \parallel$ 17 lacu m^1 lacum $m^2 \parallel$ 19 alluitur m^2 alitur $m^1 \parallel 22$ tutum] tectum Bücheler autem vel totum Haines | honorumque] bonorumque m^1 m^2 in marg. i(n) al(io) honorum

que omnium participem tutatur, igitur hac imagine multimodis uti potes ubi | patri tuo gratias ages, in qua oratione locupletissimum et V 12 copiosissimum te esse oportet, nihil est enim quod tu aut honestius aut verius aut libentius in omni vita tua dicas quam quod ad ornandas 5 patris tui laudes pertinebit. postea ego quamcumque εἰκόνα huc addidero, non aeque placebit tibi ut haec quae ad patrem tuum pertinet; tam hoc scio quam tu novisti. quamobrem ipse aliam εἰκόνα nullam adiciam, sed rationem, qua tute quaeras, ostendam. et, amem te, tu quas εἰκόνας in eandem rem demonstrata ratione quaesiveris et inveneris, mittito mihi, 10 ut, si fuerint scitae atque concinnae, gaudeam. iam primum quidem 2 illud scis, εἰκόνα ei rei adsumi, ut aut ornet quid aut deturpet aut aequiperet aut deminuat aut ampliet aut ex minus credibili credibile efficiat, ubi nihil eorum usus erit, locus εἰκόνος non erit, postea ubi rei propositae imaginem scribes, ut, si pingeres, insignia animadverteres 15 eius rei cuius imaginem pingeres, item in scribendo facies. insignia autem cuiusque rei multis modis eliges: τὰ δμογενῆ, τὰ δμοειδῆ, τὰ ὅλα, τὰ μέρη, τὰ ἴδια, τὰ διάφορα, τὰ ἀντικείμενα, τὰ ἐπόμενα | καὶ παρακολου- V 121 θοῦντα, τὰ ὀνόματα, <τὰ> ἐνούσια, τὰ συμβεβηκότα, τὰ στοιχεῖα et fere omnia ex quibus argumenta sumuntur; de quibus plerumque audisti, 20 cum Θεοδώρου locos ἐπιχειρημάτων tractaremus. eorum si quid memoriae tuae elapsum est, non inutile erit eadem nos denuo retractare, ubi tempus aderit. in hac εἰκόνε, quam de patre tuo teque depinxi, έν τι τῶν συμβεβηκότων ἔλαβον, τὸ ὅμοιον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀπολαύσεως. nunc tu per hasce vias ac semitas quas supra ostendi 25 quaeres, quonam modo Aenariam commodissime pervenias.

20 Theodorus ap. Quint. Inst. 3, 6, 36 et Augustin. Princ. rhet. p. 141 (Rhet. Lat. min. Halm)

1 igitur] ici b ic . . . . h supra hac scr. tur m^2b | imaginem ultimodis m^1 corr. m^2 || 5 wova V | huc] huic Haines || 6 quae m^2 qua m^1 || 6-7 tam - novisti add. m^2 || 7 tu novisti] te novi Hauler | [εικονα ex εικονας corr. m^1 || 8 et amem te add. m^2 | haec post gaudeam transp. Eussner ita amem te v. Herwerden et amittam te Ebert || 9 demonstrata] ta add. m^2 || 11 ei del. Eussner || 13 rei m^2 re m^1 || 13-14 re proposita eimaginem Mai^2 re proposita e(i rei) imaginem Ellis | insigni m^1 a fort. add. m^2 || 16 ομοειδh V || 17 μερh V | ἴδια] ἴσα Eussner | διάφορα] δ add. m^2 | τεπομενα m^1 a add. m^2 | παρακολλονθονντα m^1 sed fort. corr. || 18 ταο|νοματα m^1 τα|ονοματα m^2 | τὰ ἐνούσια scripsi . . οιορα m^1h supra ϱ scr. ει vel τα m^2h τὰ ὅμοια Hauler | στοιχεια|et m^2 στοιχειαε|t m^1 || 19 sumuntur m^1 adsumuntur m^2 | plerumque m^1 plerique m^2 || 20 ἐπιχειρημάτων m^2 επιχειρηματα tum V cum et tum transp. Allen aut pro tum legit una || 21 elapsum m^1 e fort. del. m^2 | retractare Schopen et fort. iam m^2 detractare m^1 || 22 ubi fort. ex tibi corr. | aderit] r add. m^2 | εἰκόνι Orth | depincsi m^2 depinsti m^1 || 23 τνμβεβhκοτων V corr. m^2 | τhς m^2 (bis) V || 24 semitas m^2 ut vid. simitas m^1

3 Mihi dolor cubiti haud multum sedatus est. vale, domine, cum ingenio 4 eximio. dominae meae matri tuae dic salutem. τὴν δὲ ὅλην τῶν εἰκόνων τέχνην alias diligentius et subtilius persequemur; nunc capita rerum attigi.

(A 136) 9. | HAVE MI MAGISTER OPTIME

- 1 Si quid somni redit post vigilias, de quibus questus es, oro te, scribe 5 mihi. et illud oro te: primum valetudini operam da, tum securim Tene-V 120 diam quam minaris abde aliquo ac reconde nec | tu consilium causarum agendarum dimiseris, aut tum simul omnia ora taceant.
  - 2 Graece nescio quid ais te conpegisse, quod ut aeque pauca a te scripta placeat tibi. tune es qui me nuper concastigabas, quorsum Graece scribe- 10 rem? mihi vero nunc potissimum Graece scribundum est. 'quamobrem?' rogas. volo periculum facere, an id, quod non didici, facilius obsecundet mihi, quoniam quidem illud, quod didici, deserit. sed si me amares, misisses mihi istud novicium, quod placere ais. ego vero te vel invitum istic lego; et quidem hac re una vivo et resto.
  - Materiam cruentam misisti mihi. necdum legi Coelianum excerptum quod misisti nec legam priusquam sensus ipse venatus fuero.^a) sed me Caesaris oratio unceis unguibus adtinet. nunc denique sentio, quantum operis sit ternos vel quinos versus in die etornare et aliquid diu scribere.
- 4 Vale, spiritus meus. ego non ardeam tuo amore, qui mihi hoc scrip-20 (A 135) seris? quid faciam? non possum insistere. b) at mihi anno | priore datum fuit hoc eodem loco eodemque tempore matris desiderio peruri. id V 119 desiderium hoc anno tu mihi accendis. | salutat te domina mea.

m² in marginea) sensus et verba venari | b) - - laudata - -

6 Otto, Sprichwörter s.v. Tenedius; Paroemiogr. Graeci I 214; 664 || 9 p. 250, 8 sqq. || 10 cf. Plaut. Bacch. 497; 1175; Trin. 26 || 18 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 92 s.v. unquis 8

2 domine m^1 corr. fort. $m^2 \parallel 3$ text ηv m^2 temp v vel tev ηv $m^1 \parallel 4$ have epist. bis legitur: et hic in quat. VII et in quat. XLII in Additamento sexta | habe mihi $V \parallel 6$ teneidiam Vm^1 sed corr. $m^2 \parallel 7$ supra abde add. callide $m^2 \mid$ ac A Vm^1 et Vm^2 ut v id. $\parallel 8$ dimiseris Vm^2 ut v id. demiseris Vm^1 $A \parallel 9$ compegisse $A \mid$ quod A Vm^2 om. Vm^1 | scribta $A \parallel 10$ placeant $V \mid$ quorsum Am^2 quorum Am^1 cur $V \parallel 11$ nune V quid $A \mid$ scribundum Vm^1 scribendum Vm^2 $A \mid 12$ faceret $A \mid$ obsecundet A Vm^2 obsecundum $Vm^1 \mid 13$ didici A dici $V \mid$ amares V amas $A \mid 14$ mihi V mi $A \mid 15$ lego Vm^2 A ego $Vm^1 \mid$ et quidem A Vm^2 equidem $Vm^1 \mid$ una A Vm^2 om. $Vm^1 \mid$ vibo et resto (t add. m^2) V egresu A aegre sum A adquiesco A adquiesco A in A in

10. HAVE MI MAGISTER OPTIME

Scio natali die quoiusque pro eo, quoius is dies natalis est, amicos vota 1 suscipere; ego tamen, quia te iuxta ut memet ipsum amo, volo hac die, tuo natali, mihi bene precari. deos igitur omnis, qui usquam gentium vim 5 suam praesentem promptamque hominibus praebent, qui vel somniis vel mysteriis vel medicina vel oraculis usquam iuvant atque pollent, eorum deorum unumquemque mihi votis advoco meque pro genere cuiusque voti in eo loco constituo de quo deus ei rei praeditus facilius exaudiat. igitur iam primum Pergamei arcem ascendo et Aesculapio supplico uti 2 10 valetudinem magistri mei bene temperet vehementerque tueatur. inde Athenas degredior, Minervam genibus nixus obsecro atque oro, si quid ego umquam litterarum sciam, ut id potissimum ex Frontonis ore in pectus meum commigret. nunc redeo Romam deosque viales et promarinos votis inploro, uti mihi omne iter tua praesentia comitatum sit neque 15 ego tam saepe tam saevo desiderio fatiger. postremo omnis omnium | populorum praesides deos atque ipsum Iovem, qui Capitolium montem V 114 strepit, quaeso tribuat hoc nobis, ut istum diem quo mihi natus es tecum firmo te laetoque concelebrem.

Vale, mi dulcissime et carissime magister. rogo, corpus cura, ut, quom 3 venero, videam te. domina mea te salutat.

11. DOMINO MEO

Omnia nobis prospera sunt, quom tu pro nobis optas; neque enim quisquam dignior alius te qui a dis quae petit inpetret; nisi quod ego cum pro te precor, nemo alius te dignior est pro quo impetretur. vale, 25 domine dulcissime. dominam saluta.

13 cf. Plaut. Merc. 865

3 ut Novák aut V ac Mai^2 atque Schwierczina | hac] hoc Haines | 4 praecari V || 5 promptamquem V corr. Mai^2 | somniis m^2 somnis m^1 || 9 pergamei m^2 -mi m^1 | aaesculapio m^1 corr. m^2 || 10 clementerque Orelli || 11 digredior $B\ddot{u}cheler$ || 12 $\langle re \rangle$ sciam Eussner || 12.13 in pectus m^2 inspectus m^1 || 13 permarinos Hudemann || 14 iter m^2 inter m^1 | tua add. m^2 || 16 Iovem Cornelissen || lucum m^2 | montem] nostrum Cornelissen || 17 strepit] instrepit vel astrepit Orelli saepit Haupt qui lucum legunt servat Cornelissen || es m^2 ut vid. est m^1 || 18 firmo te] firmato Cornelissen || 19 carissimae m^1 corr. m^2 || 20 te $\langle valentem \rangle$ Allen || 23 que V || 24 praecor V

12. DOMINO MEO

- 1 Cratia ad me heri nocte venit. sed pro Cratia mihi fuit quod tu gnomas a) egregie convertisti, hanc quidem, quam hodie accepi, prope perfecte, ut poni in libro Sallustii possit nec discrepet aut quicquam decedat. ego beatus, hilaris, sanus, iuvenis denique fio, quom tu ita proficis. est grave 5 quod postulabo, sed quod ipse mihi et profuisse memini, non potest quin a te quoque postulem. bis et ter eandem convertito, ita ut fecisti in illa
- V 113 gnome brevicula. igitur longiores quoque | bis ac ter converte naviter, audacter. quodcumque ausus fueris, cum isto ingenio perficies; at enim cum labore: laboriosum quidem negotium concupisti, sed pulcrum et 10 novum et paucis impetratum de . . . . in me recips . . icula donec . . . .
  - 2 perfecte absolveris. plurimum tibi in oratione facienda prodest tum certe quidem cottidie (excerpere aut) ex Iugurtha aut ex Catilina. diis propitiis quom Romam reverteris, exigam a te de(nuo ver) sus diurnos. dominam matrem saluta.

13. MAGISTRO MEO

1 Duas per id tempus epistulas tuas accepi. earum altera me increpabas et temere sententiam scripsisse arguebas, altera vero tuere studium meum laude nitebaris. adiuro tamen tibi meam, meae matris, tuam salutem mihi plus gaudii in animo coortum esse illis tuis prioribus litteris meque 20 saepius exclamasse inter legendum: 'o me felicem!' 'itane', dicet aliquis, 'felicem te ais, si est qui te doceat, quomodo γνώμην sollertius, dilucidius, brevius, politius scribas?' non hoc est quod me felicem nuncupo. quid V 112 est igitur? quod verum dicere ex te disco. ea res, verum | dicere, prorsum diis hominibusque ardua: nullum denique tam veriloquum oraculum 25

m² in margine a) gnomas

17 cf. p. 35, 18; 44, 1; 56, 5

2 Cratia (bis) Champlin gratia $V \mid \text{pro}$] prae Hauler $\parallel$ 4 discedat Eussner $\parallel$ 6 mihi et] mihimet $Mai^2 \parallel$ 7 quoque Mai^2 quodque $V \parallel$ 11 novum legi re(ctum) ma n h re(motum) Schwierczina spatium excedens $\mid$ de . . . . ma n del . . . (fort. de his) incertum $h \mid$ in me re . . . . abula d . . . . perfecte m n in me recip (m^1 decip m^2) s . . icula (fort. cipula) a . . . . perfecte vel in me ac turm . s . . bula donec . . . . perfecte $h \parallel$ 12 absolberis $V \mid$ prodest incertum $h \parallel$ 13 excerpere aut supplevi spatii causa excerpere iam Eussner in lac. fort. fuit oratio $h \parallel$ 14 lac. suppl. $Mai^2 \parallel$ 17 id(em) Orelli $\parallel$ 18 scripsisse m^1 exscripsisse $m^2 \parallel$ 18—19 altera posteriore studium meum laude cumulas Klussmann $\parallel$ 18 tueri Haupt tuerei Pescani acuere $Madvig \parallel$ 22 ais incertum $\mid \gamma v \omega \mu h v V \parallel$ 23 quod] quo Eussner $\parallel$ 24 dicere — verum add. m^2 alterum verum dicere del. Cornelissen

est, quin aliquid ancipitis in se vel obliqui vel inpediti habeat, quo inprudentior inretiatur et ad voluntatem suam dictum opinatus captionem post tempus ac negotium sentiat. sed ista res lucrosa est et pla(ne) mos talia tantum pio errore et vanitate ex(cus)are. at tuae seu accusationes seu lora confestim ipsam viam ostendunt sine fraude et inventis verbis. itaque haberem etiam gratias agere, vel si verum me dicere satius simul et audire verum me doces. duplex igitur pretium solvatur, pendere quod ne valeam (elabora) bis. sei resolvi vis nil, quomodo tibi par pari expendam nisi obsequio? inpius tamen mihi malui te nimia motum cura

E . . . . . . minitando postquam . . . . . nam et acuit me et scribendo 2 ac legendo ad ea et excerpendo . . . i . . . . tota e . . . on . . . lego . . . . insecatas paulatim . . . nmi . . . etsi . . . . . . est enim . . . . . . qui laborem hic facilluma gloria pericl . . . .

14. DOMINO MEO

Quod poetis concessum est ονοματοποιεῖν, verba nova fingere, quo 1 20 facilius quod sentiunt exprimant, id mihi necessarium est ad gaudium

3 cf. Otto, Sprichwörter s. v. tempus 5 | 8 cf. Otto, Sprichwörter s. v. par 3

1 in se incertum || 3 ac m^1 et m^2 | sentiat m^2 -tias m^1 | res lucrosa (vel lugiosa) m^2 via ludiosa m^1 via lucrosa $Hauler \mid pla\langle ne \rangle m^1$ praeter $\langle ea \rangle m^2$ (lac. suppl. Hauler) $\parallel$ 4 tantum ut pio m^1 sed ut del. $\mid$ excusare (lac. suppl. Hauler) et tuae add. m^2 $\parallel$ 6 haberem m^2 deberem m^1 $\mid$ vel ex tibi corr. vid. $\mid$ agere tibi si verum me dicere (tantum doceres). at tu simul Housman dicere (doceres): satius (si) simul Timpanaro | 7 audire verum] re verum e corr. m² | praetium $V \mid$ pendere add. $m^2 \parallel 8$ elaborabis]..... bis add. m^2 lac. suppl. Hauler sei m^1 si m^2 | resolvi vis ex remiseris corr. m^1 | quomodo incertum | par pari vel pari par $h \parallel 9$ tamen e corr. vid. $m^2 \parallel 11$ E] inc. novum capit. $V \parallel 11-16$ tota haec incerta h, pauca apud ma, apud n nihil | 11 minitando vel mihintando h ..... die ma | nam et h vacui ma die (s isti quom essent) vacui Haines | acuit h icuit ma (1) icuit Mai^2 | et scribendo h ..... bene et ma | 12 excerpendo h excerpere $ma \mid \ldots i$.] provid vel occia $h \mid$ tota vel tuta $h \mid e \ldots$ on...] ego con... vel e... quoniam vel canecin... $h \parallel 12-13$ lego et insecatas incertissimum $h \parallel 13$ paulatim $ma \ h \mid \dots$ nmi $ma \ h \mid fort$. tam mimi $h \mid$ etsi incertissimum $h \mid$ est enim ma est enim vel est etam $h \parallel 14$ qui laborem hic $ma \ h \mid$ facilluma gloria h rect...... oria ma | pericl h per... ma | 15-16 vale invenisse $add. m^2 \parallel 15$ vale mi ma vale mi vel valeas $h \mid ne \ldots m$ ne $\ldots$ ma necissim vel necessim vel nec tibi me h | et optime ma h | magister incer $tum \ h \parallel 16$ optime $ma \ h \mid gratissime scripsi$ oratisicm h oratosicm $ma \mid quan$ tum scripsi uiatu vel utate h | te invenisse h .... venisse ma || 19 $ovo\mu a\tauo\pi ioi \epsilon iv V$ | verba bis legitur in V | verba nova fingere del. Desrousseaux || 20 at V

meum expromendum, nam solitis et usitatis verbis non sum contentus. sed laetius gaudeo quam ut sermone volgato significare laetitiam animi mei possim: tot mihi a te in tam paucis diebus epistulas scriptas easque tam eleganter, tam amice, tam blande, tam effuse, tam fraglanter conpositas, cum iam tot negotiis quot officiis, quot rescribendis per provin- 5 cias litteris distringerere. atenim proposueram (nihil enim mihi a te occultum aut dissimulatum retinere fas est) ita, inquam, proposueram vel desidiae culpam a te subire rarius scribendo tibi potius quam te multis rebus occupatum epistulis meis onerarem et ad rescribendum (pr)ovocarem, quom tu cotidie ultro scripsisti mihi. sed quid dico 10 'cotidie'! ergo iam hic mihi ονοματοποι $\langle i \rangle \alpha \zeta$ opus est. nam 'cotidie' foret, si singulas epistulas per dies singulos scripsisses; quom vero plures v 242 epistulae sint quam dies, | verbum istud 'cottidie' minus significat. nec est, domine, quod mihi tristior sis, cur omnino veritus sim, ne tibi litterae meae crebriores oneris essent: nam quo mei amantior es, tanto me labo- 15 rum tuorum parciorem et occupationum tuarum modestiorem esse 3 oportet. quid est mihi osculo tuo suavius! ille mihi suavis odor, ille fructus in tuo collo atque osculo situs est. attamen proxime, cum proficiscerere, cum iam pater tuus vehiculum conscendisset, te salutantium et exosculantium turba diutius moraretur, profuit ut te solus ex omnibus 20 non complecterer nec exoscularer. item in ceteris aliis rebus omnibus numquam equidem mea commoda tuis utilitatibus anteponam; quin si opus sit, meo gravissimo labore atque negotio tuum levissimum et otium 4 redimam, igitur cogitans, quantum ex epistulis scribendis laboris caperes, proposueram parcius te appellare, quom tu cotidie scripsisti mihi. quas 25 ego epistulas quom acciperem, simile patiebar quod amator patitur, qui delicias suas videat currere ad se per iter asperum et periculosum. namv 241 que is simul advenientem | gaudet, simul periculum reveretur. unde

1 exprimendum Studemund | et m^2 ei m^1 ut vid. || 2 sed laetius scripsi itaa ... tius ma n itaa ... m^1h suprascr. setislae m^2h quod set i(n) a(lio) lae(tius) fuisse vid. ita a $\langle$ man $\rangle$ tius Mai^2 ita a $\langle$ rden $\rangle$ tius Hildebrand ita a $\langle$ men $\rangle$ tius Haines ita a $\langle$ vid $\rangle$ ius Hauler || 3 diebus] supra di scr. et m^2 || 4 effusae m^1 corr. m^2 | flagranter Haines || 5 cum iam Brakman cum clam V quamquam Ehrenthal cum tu iam Schwierczina | quot ^{1} fort. m^2 quod m^1 tot Mai^2 || quot ^{2} || quod V tot Mai^2 || 6 distringerere Heraeus destringerere m^2 destringere m^1 || 9 scribendum Haines || 10 provocarem] lac. suppl. Mai^2 | quid m^2 ut vid. quod m^1 | dico ma n ego incertum h || 11 $ovo\mu$ ato $\piolas$ V ovoato $\piolas$ n ovoato m^1 || 14 quod] cur Eussner | cur] quod Eussner qui Cornelissen || 15 oneris m^1 oneri Eussner et fort. iam m^2 | quo m^2 qua m^1 || 16 modestiarum V corr. Mai^2 || 18 proximae m^1 corr. m^2 || 20 profuit] pro $\langle$ pe $\rangle$ fuit Mai^2 pro! fuit Klussmann | ut Mai^2 et V || 22 quin] quia Haines || 23 et otium m^1 et fort. fort. fort for

displicet mihi fabula histrionibus celebrata, ubi amans amantem puella iuvenem nocte lumine accenso stans in turri natantem in mare opperitur. nam ego potius te caruero, tametsi amore tuo ardeo, potius quam 'te ad hoc noctis natare tantum profundi patiar, ne luna occidat, ne ventus 5 lucernam interemat, ne quid ibi ex frigore inpliciscar(e), ne fluctus, ne vadus, ne piscis aliquo noxsit'.a) haec ratio amantibus decuit et melior et salubrior fuit: non alieno capitali periculo sectari voluptatis usuram brevem ac paenitendam.

Nunc ut a fabula ad verum convertar, id ego non mediocriter anxius 5 10 eram, (ne) necessariis laboribus tuis ego insuper aliquod molestiae atque oneris inponerem, si praeter eas epistulas, quas ad plurimos necessario munere cotidie rescribis, ego quoque ad rescribendum fatigarem. nam me carere omni fructu amoris tui malim quam te ne minimum quidem incommodi voluptatis meae gratia subire.

15. MAGISTRO MEO

Epistula Ciceronis mirifice adfecit animum meum. miserat Brutus Ciceroni librum suum corrigen (dum) †

16. (DOMINO MEO)

| molliantur atque ita efficacius sine ulla ad animos offensione 20 audientium penetrent. haec sunt profecto, quae tu putas obliqua et insincera et anxia et verae amicitiae minime adcommodata, at ego sine istis artibus omnem orationem absurdam et agrestem et incognitam,

m² in margine a) inpliciscar, vadus, noxit

15

1 sqq. cf. Trag. Fr. p. LXX Ribbeck³; om. Klotz; M. Bonaria, Romani Mimi, Romae 1965, 296 || 5 cf. Plaut. Amph. 729 || 9 cf. Otto, Sprichwörter s. v. fabula 3 || 16 Cic. ad Att. XV 1b aut 4 | 21-22 cf. Quint. Inst. 6, 3, 107

2 mare (i) Ribbeck mari $Ehrenthal \parallel 3 \text{ potius}^1$] prorsus $Haines \mid \text{potius}^2 del$. $Nov\acute{a}k \parallel 3.4 \text{ te ad} \pmod{C.F.W.M\"{u}ller} \parallel 5 \text{ ibi} \pmod{Mai^2} \text{ febri } B\ddot{u}cheler \mid ex$ e Bücheler | inpliciscar V corr. Bücheler impliciscaris Jacobs inpliciscat $C. F. W. M\ddot{u}ller \mid \overline{f}luctus m^2 \quad \text{fructus } m^1 \mid | \mathbf{6} \text{ aliquo}] \text{ aliqua } vel \text{ aliqui } C. F. W. M\ddot{u}ller \mid | \mathbf{6} \text{ aliquo}]$ ler aliquod Ebert | ratio Housman oratio V | amantibus] amanti plus Madvig amandi Housman | et (bis) fort. ex ei corr. m^2 || 7 $\langle$ res $\rangle$ fuit Pescani || 9 ancxius V || 10 ne add. Mai^2 | aliquod m^2 aliquod m^1 aliquid Studemund || 12 ego repetit m^1 sed alterum del. vid. m^2 | fatigarem] instigarem Bücheler || 13 ne] vel Studemund || 17-19 post V 241 duae pag. desunt $\parallel$ 17-18 suppl. $Mai^2 \parallel$ 19 ad add. $m^2 \mid$ offensione ad animos Orth | offensione m^2 offensione m^1 || 21 insincera probab. quam incerta m^2 sincera m^1 | anxia] ambigua vel potius $\lambda o \xi \acute{a}$ Orelli astuta Cornelissen | amicitiae | mundicitiae Hildebrand (voluit munditiae) | minimae m^1 corr. m^2 | 22 absurdam] absonam Orth | incognitam] inconditam Mai² incom(p)tam Timpanaro

denique inertem atque inutilem puto, neque magis oratoribus arbitror necessaria eiusmodi artificia quam philosophis. in ea re non oratorum domesticis, quod dicitur, testimoniis utar, sed philosophorum eminentissimis, poetarum vetustissimis excellentissimisque, vitae denique cotidi-2 anae usu atque cultu artiumque omnium experimentis, quidnam igitur 5 tibi videtur princeps ille sapientiae simul atque eloquentiae Socrates?a) huic enim primo ac potissimo testimonium apud te denuntiavi: eone usus genere dicendi, in quo nihil est oblicum, nihil interdum dissimulatum? quibus ille modis Protagoram et Polum et Thrasymachum et sophistas ceteros versare atque inretire solitus? quando autem aperta arte con- 10 gressus est? quando non ex insidiis adortus? quo ex homine nata inversa V 189 oratio videtur, quam Graece εἰρωνείαν b) a ppellant. Alcibiaden vero ceterosque adulescentis genere aut forma aut opibus feroces quo pacto appellare atque adfari solebat? per iurgium an per πολιτείαν, exprobrando acriter quae delinquerent an leniter arguendo? neque deerat 15 Socrati profecto gravitas aut vis, qua tum cynicus Diogenes volgo saeviebat; sed vidit profecto ingenia partim hominum ac praecipue adulescentium facilius comi atque adfabili oratione leniri quam acri violentaque superari. itaque non vineis neque arietibus errores adulescentium expugnabat, sed cuniculis subruebat, neque umquam ab eo audito-20 res discessere lacerati, sed nonnumquam lacessiti.c) est enim genus hominum natura insectantibus indomitum, blandientibus conciliatum.d) quamobrem facilius precariis decedimus quam violentis deterremur^e), plusque ad corrigendum promovent consilia quam iurgia. ita comitati monentium obsequimur, inclementiae obiurgantium obnitimur. f)

 m^2 in margine^a) de Socrate $\parallel$ ^b) princeps ille sapientiae simulque eloquentiae Socrates versare et inretire solitus erat. quando autem aperta arte congressus est? ex hoc homine nata est inversa oratio, quae ironia dicitur $\parallel$ ^c) a Socrate auditores discessere lacerati, sed numquam lacessiti $\parallel$ ^d) est enim genus humanum natura insectantibus indomitum, blandientibus conciliatum $\parallel$ ^e) facilius praecariis dece-30 dimus quam violentis deterremur $\parallel$ ^f) plus ad corrigendum promovent consilia quam iurgia. ita comitati monentium obseqimur, inclementiae obiurgantium obnitimur

3 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 86 s. v. domesticus

² philosophis m^2 filosofis (ex pilosofis corr.) $m^1 \parallel 3$ set $V \parallel 6$ illae m^1 corr. $m^2 \parallel 7$ potissimo m^2 poetissimo $m^1 \mid$ aput $V \parallel 9$ modis] nodis Cornelissen $\parallel 10$ aperto $\langle M \rangle$ arte Klotz $\parallel 12$ graece iquivelar $V \mid$ Graeci $Mai^2 \parallel 14$ adque $V \mid \pio\lambda$ itelar Haupt $\pio\lambda$ itelar V yontelar Orelli $\piau\delta$ elar v. Herwerden $\pio\lambda$ itelar v politian Ehrenthal $\parallel 16$ quantum m^1 quantum m^2 m^2 in marg. i(n) a(lio) quantam quanto Orelli quanta Haupt $\parallel 17$ profecto del. Haupt $\parallel 18$ comi m^2 comiti $m^1 \mid$ adque $V \mid$ adfabili m^2 affabili $m^1 \parallel 19$ itaque m^1 m^2 in marg. ita i(n) alio $\mid$ viniis $V \parallel 23$ praecariis $V \parallel 26$ princeps] altera p supra lin. add. $\parallel 32$ obseqimur V

17. DOMINO MEO

Quod tu me putes somnum cepisse, totam paene noctem pervigilavi 1 mecum ipse reputans, num forte nimio | amore tui remissius et clementius V 148 delictum aliquod tuum aestumarem; num tu ordinatior, perfectior iam 5 in eloquentia esse debueris, sed ingenium tuum vel desidia vel indiligentia claudat. haec mecum anxie volutans inveniebam te multum supra aetatem qua tu es, multum supra tempus quo operam his studiis dedisti. multum etiam supra opinionem meam, quamquam ego de te sperem inmodica, in eloquentia promovisse. sed quo? mihi tum demum venit nocte 2 10 media in mentem, qualem ὑπόθεσιν scribas, nimirum ἐπιδεικτικήν, qua nihil est difficilius. cur? quia, cum sint tria ferme genera $\hat{v}\pi o \theta \epsilon \sigma \epsilon \langle \omega \rangle v$, $\langle \hat{\epsilon}\pi i \delta \epsilon i \pi \tau i \pi \tilde{\omega} v, \sigma v \mu \beta o v \delta \epsilon v \tau i \pi \tilde{\omega} v \rangle$, $\delta i \pi a v i \pi \tilde{\omega} v, \text{ cetera illa multo sunt}$ proniora, multifaria (m) procliva vel campestria, τὸ ἐπιδεικτικόν in arduo situm. denique cum aeque tres quasi formulae sint orationis, 15 $i\sigma \chi v \dot{o}v$, $\mu \dot{\epsilon} \sigma o v$, $\dot{\alpha} \delta \rho \dot{o} v^a$), prope nullus in epidicticis $\tau \tilde{\phi}$ $i\sigma \chi v \tilde{\phi}$ locus, qui est in dicis multum necessarius. omnia ἐν τῷ ἐπιδεικτικῷ άδρῶς dicenda, ubique ornandum, ubique phaleris utendum, pauca τῷ μέσῳ χαρακτῆρι. meministi autem tu plurimas lectiones, quibus usque adhuc versatus | 3 es, comoedias, Atellan(a)s, oratores veteres, quorum aut pauci aut V 147 20 praeter Catonem et Gracchum nemo tubam inflat; omnes autem mugiunt vel stridunt potius. b) quid igitur Ennius egit, quem legisti? quid tragoediae ad versum sublimiter faciundum te iuverunt? plerumque enim ad orationem faciendam versus, ad versificandum oratio magis adiuvat.°) nunc

m² in margine²) ἰσχνόν, μέσον, ἀδρόν || b) oratores veteres praeter Catonem et 25 Gracchum nemo tubam inflat; omnes autem mugiunt vel stridunt potius || c) plerumque enim ad orationem faciendam versus, ad versificandum oratio magis adiuvat

nuper coepisti legere ornatas et pompaticas orationes: noli postulare statim eas imitari posse. verum, ut dixi, incumbamus, conitamur. me vade, me praede, me sponsore celeriter te in cacumine eloquentiae sistam; dii facient, dii favebunt.

4 Vale, domine, καὶ ἔλπιζε καὶ εὐθύμει καὶ χρόνω καὶ ἐμπειρία πείθου. 5 matrem dominam saluta. quom Persarum disciplinam memorares, bene 'battunt' aisti.

18. HAVE MI FRONTO MERITO CARISSIME

Intellego istam tuam argutissimam strofama), quam tu quidem benignissime repperisti: ut, quia laudando me fidem propter egregium erga me 10 V 154 amorem tuum non habebas, vituperando laudi fidem quaereres.^b) | sed o me beatum, qui a Marco Cornelio meo, oratore maximo, homine optimo, et laudari et reprehendi dignus esse videor! quid ego de tuis litteris dicam benignissimis, verissimis, amicissimis? verissimis tamen usque ad primam partem libelli tui, nam cetera, ubi me conprobas, ut ait nescio quis 15 Graecus (puto Thucydides), τυφλοῦται γὰρ τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον, 2 item tu partim meorum prope caeco amore interpretatus es. sed (tanti est me non recte scribere et te nullo meo merito, sed solo tuo erga me amore laudare, de quo tu plurima et elegantissima ad me proxime scripsisti) ego, si tu volueris, ero aliquid. ceterum litterae tuae id effe-20 cerunt, ut quam vehementer me amares sentirem. sed quod ad ἀθυμίαν meam attinet, nihilominus adhuc animus meus pavet et tristiculus est, ne quid hodie in senatu dixerim, propter quod te magistrum habere non merear.

Vale mihi Fronto, quid dicam nisi amice optime.

 m^2 in margine*) strofam $\parallel$ b) laudando me fidem (non habe)bas, vituperando fidem lau(di quae)sisti

25

6 cf. Xen. Cyr. Instit. I 3, 16 $\parallel$ 16 Plato, Leg. V 731e; Paroemiogr. Graeci II 177; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 95 et 232 s. v. amor 1 $\parallel$ 17 cf. Otto, Sprichwörter s. v. amor 1 $\parallel$ 19-20 cf. p. 3, 19 sqq.

1 pompaticas m^2 pon- m^1 || 4 dii² m^2 dei m^1 || 5 έλπιζε καὶ Mai^2 εατιζεναὶ V | χρονω και εμπειρια V | πειθον vel τιειθον V || 6 memoraris Klussmann || 6-7 bene, ut aiunt, battuis Naber || 7 aisti incertum h et ita iam Brakman ais ma n b aiebas Orelli || 9 benignissimae m^1 corr. m^2 || 13 repraehendi V || 16 puto Thucydides del. Orth puto Theophrastus Haines | thucydidest $v\varphi\lambda ov\tau ai$ V || 17 partim m^2 patrim m^1 | interpraetatus V || 19 plurima] a add. m^2 | proximae m^1 corr. m^2 || 21 sentires m^1 corr. m^2 || 22 meus add. m^2 || 25 mihi] mi Studemund || 26-27 priorem lac. suppl. Naber, alteram Brakman

19. MAGISTRO SVO CAES. SVVS

In quantum me iuverit lectio orationum istarum Gracchi, non opus 1 est | me dicere, quom tu scias optime, qui me ut eas legerem doctissimo V 153 iudicio ac benignissimo animo tuo hortatus es. ne autem sine comite 5 solus ad te liber tuus referretur, libellum istum addidi.

Vale mi magister suavissime, amice amicissime, quoi sum debiturus 2 quidquid litterarum sciero. non sum tam ingratus, ut non intellegam, quid mihi praestiteris, quom excerpta tua mihi ostendisti et quom cotidie non desinis in viam me veram inducere et oculos aperire, ut volgo dicitur. 10 merito amo.

20. MAGISTRO MEO

Qualem mihi animum esse existimas, quom cogito, quam diu te non vidi et quamobrem non vidi? et fortassis pauculis te adhuc diebus, cum te necessario confirmas, non videbo. igitur dum tu iacebis, et mihi animus supinus erit, quomque tu dis iuvantibus bene stabis, et meus animus bene constabit, qui nunc torretur ardentissimo desiderio tuo.

Vale, anima Caesaris tui, amici tui, discipuli tui.

21. DOMINO MEO

Lectulo me teneo. si possim, ubi ad Centum Cellas ibitis, itineri idoneus 1 20 esse, VII idus vos Lorii videbo deis faventibus. | excusa me domino nostro V 176 patri tuo, quem (ita vos salvos habeam!) magno pondere gravius amo et colo, quom tam bene in senatu iudicatum est, quod et provinciis saluti esset et reos clementer obiurgasset.

Ubi vivarium dedicabitis, memento quam diligentissime, si feras 2 percuties, et <e>quom admittere. Galbam certe ad Centum Cellas produces. an potes octav(um) idus Lorii? vale, domine, patri placeto, matri dic salutem, me desiderato.

9 Otto, Sprichwörter s. v. via 2 | Otto, Sprichwörter s. v. oculus 13 || 25 - p. 52, 4 Cato Orig. VII 3b p. 27 Jordan; fr. 189 Orat. Rom. Fr. Malcovati; fr. 107 Hist. Rom. Rel. Peter; fr. VII 2 Chassignet

2 non m^2 no $m^1 \parallel 6$ amice] anime Cornelissen $\parallel 10$ (te) amo Haupt $\parallel 13$ cum m^2 num m^1 nam Novák dum Studemund $\parallel 14$ confirmas] contineas Cornelissen $\parallel 15$ quomque Naber quoque vel quoquo m^1 cumque m^2 ut vid. quodsi $Mai^2 \mid$ tu m^1 tum m^2 ut vid. $\mid$ bene ^{2} m^2 be $m^1 \parallel 16$ desiderio tuo] m^2 in marg. i(n) a(lio) desiderii tui $\parallel 22$ quom tam Mai^2 quo tam m^1 cum tam m^2 quoniam Naber $\mid$ senatum m^1 corr. $m^2 \mid$ iuiudicatum m^1 iu-del. $m^2 \parallel 25$ et equom scripsi etquom m^2 etquum ma m^2 equum m^2 m^2 cotavum idus scripsi octav idus m^2 octavo idus m^2 octavo idus m^2

10*

4 Cato quid dicat de Galba absoluto, tu melius scis; ego memini propter fratris filios eum absolutum. τὸ δὲ ἀπριβές ipse inspice. Cato igitur dissuadet neve suos neve alienos quis liberos ad misericordiam conciliandam producat neve uxores neve adfines vel ullas omnino feminas.

Domine, matrem saluta.

22. MAGISTRO MEO

1 Mane ad te non scripsi, quia te commodiorem esse audieram et quia ipse in alio negotio occupatus fueram; nec sustineo ad te umquam quicquam scribere nisi remisso et soluto et libero animo. igitur, si recte V 175 sumus, fac me ut sciam. quid enim optem, scis; quam | merito optem, 10 scio. vale, meus magister, qui merito apud animum meum omnis omni re 2 praevenis. mi magister, ecce non dormito et cogo me ut dormiam, ne tu irascaris. aestimas utique me vespera haec scribere.

Haec ibidem collata prerogatus legi emendavi Ad M. Caes. lib. III expl.

15

5

1 ⟨me⟩ melius Castiglioni || 2 τὸ] δ Mai³ | ακρειβες V || 5 dominam Mai² | saluta Mai² salute V salutes Hauler || 7 ad te add. m^2 || 8 alio] aliquo v. Herwerden || 9 remissio V corr. Mai² || 11 meus] mi Studemund || 12 prevenis V || 14-15 scr. m^2 || 14 incertum h num Praerogatus? antea legere sibi visus est Caecilius (vel defe. lius) Dexter saepe (probab. quam Asper) legatus h Caecilius s⟨ae⟩pe ⟨r⟩ogatus ma nihil dispexit n Caecilius pr. pr. togatus Havet Caecilius spectatus Reifferscheid | prerogatus] Paptrigatus vel Laptrigatus s

EPISTVLAR, INC. LIB. IIII

- 1. Quoniam scio quanto opere sis anxius
- 2. Quamquam ad te cras venio
- 3. Omnium artium ut ego arbitror
- 5 4. Postquam vehiculum inscendi
  - 5. Nos valemus ego altero die ab hora
  - 6. Nos valemus eo aliquantum (ex)aravi
- 7. Tandem tabellarius proficiscitur
- 8. Adventum tuum mihi frater
- 10. Haec me in praesentia
- 11. Volentibus dissipem salutis
- 12. Ut ego dii boni consternatus
- 13. C. Aufidius animos tollit

†

1. (DOMINO MEO FRONTO)

25 m² in margine a) Orpheus convenas variis moribus inbutos concordare fecit ||
b) propria divinatio

2 quanto] n add. m^2 | anxius add. m^2 || 3 venio e corr. | supra tuum mihi frater scr. pr<operavit prae>legere lae
tantur> m^2h (incerta suppl. Hauler), cf. p. 63, 23 || 4 arbitror fort. in artrat'ta corr. | initium nonae epist. om. index || 5 dissipem] dis spem p. 65, 2 || 6 altero (incertum) die h die ma hodie p. 61, 6 | dii] di p. 65, 8 || 7 eo] ego p. 62, 9 | exaravi add. m^2 (lac. suppl. Hauler) prodormivi p. 62, 9 | spatium post tollit vacuum indicat indicem esse completum | post V 175 duae pag. desunt || 9 suppl. Haines | < M. Cornelii Frontonis Epistularum ad M. Caesarem et invicem liber IIII. Fronto Caesari> mai^2 || 10 ex indice suppl. | < Orpheum oves> et columbae Brakman oves iam Eussner agni Studemund || 11 unguirum m^1 r del. m^2 suprascr. i(n) alio dolorum m^2 || 12 dentium] d add. m^2 | interpraetantibus V || 14 devinexerit V | amicosque V que del. mai^2 || 17 quom] cuom V || 18 dein m^1 deinde m^2 || 20 contumaciam h contumeliam man || 21 quo] quod mai^2 || 23 omnis mai^2 omnes mai^2 omnes mai^2 omnis mai^2 || omnis omnis mai^2 || 21 quo] quod mai^2 || 23 omnis mai^2 || omnes mai^2 || omnis mai^2 || omnis mai^2 || 21 quo] quod mai^2 || 23 omnis mai^2 || omnes mai^2 || omnis mai^2 || 24 quo] quod mai^2 || 25 omnis mai^2 || omnis |

- V 227 atque omnibus bonis artibus | absolutus: ante pubertatem vir bonus, ante togam virilem dicendi peritus. verum ex omnibus virtutibus tuis hoc vel praecipue admirandum, quod omnis amicos tuos concordia copulas. nec tamen dissimulaverim multo hoc esse difficilius quam ut ferae ac leones cithara mitigentur. quod tu facilius obtinebis, si unum 5 illud vitium funditus extirpandum eruendumque curaveris, ne liveant neve invideant invicem amici tui neve quod tu alii tribueris ac benefe-
  - 3 ceris, sibi quisque illud deperire ac detrahi putet.^a) invidia perniciosum inter homines malum^b) maximeque internecivum, sibi aliisque pariter obnoxium. sed si procul a cohorte tua prohibueris, uteris amicis concordibus et benignis, ut nunc uteris. sin aliqua pervaserit, magna molestia magnoque labore erit restinguendum.
  - 4 Sed meliora, quaeso, fabulemur. amo Iulianum (inde enim hic sermo defluxit), amo omnis qui te diligunt, amo deos qui te tutantur, amo vitam propter te, amo litteras tecum: i\n\primis \e\sis mihi amorem tui 15 ingurgito.

V 178

2. | CARISSIME

1 Quamquam ad te cras venio, tamen tam amicis tamque iucundis litteris tuis, tam denique elegantibus nihil, ne hoc quidem tantulum, rescribere non sustineo, mi Fronto carissime. sed quid ego prius amem? 20 pro quo prius habeam gratiam? idne primum commemorem, quod in tantis domesticis studiis tantisque extrariis negotiis occupatus tamen ad Iulianum nostrum visendum mea maxime gratia (nam sim ingratus, nisi id intellegam) ire conisus es? sed non magnum est tamen ut est, si cetera addas: tanto temporis spatio ibi te demorari, tantum sermocinari, 25

 m^2 in margine^a) hoc extirpa, Caesar, ne amici tui sibi invicem libeant neve quod alii tu benefeceris, sibi quisque deperire ac detrahi putet $\parallel$ b) invidia perniciosum inter homines malum

1-2 cf. Cato ad Marcum f. de rhet. fr. 14 p. 80 Jordan

3 praecipuae m^1 corr. $m^2 \parallel 5$ ferae m^2 faerae m^1 pantherae Cornelissen | ante cithara add. tua $m^2 \parallel 6$ libeant m^2 in marg. liverant $m^1 \parallel 9$ maximaeque m^1 corr. $m^2 \parallel 10$ obnoxium] noxium Ehrenthal | sed] id Schopen quod Studemund | procu|la m^1 procu|la $m^2 \parallel 15$ ita scripsi i . . . . . a | . is m^1h supra i . . . . . a scr. primi m^2h . . . . . tuis ma n \(\cap \text{cum amicis} \) tuis Mai^2 \(\xeta \text{ex epistulis} \) tuis Haines \(\text{iam litteris} \) tuis Schwierczina \(\mu \) 16 post ingurgito spatium duorum versuum vacuum, ubi fuisse putat \(\text{Caesar M. Frontoni} \) Mai^2 \(\text{M. Caesar Frontoni} \) Hauler \(\mu \) 17 \(\text{Caesar M. Frontoni} \) Carissime Mai^2 \(\text{Have mihi (mi Haines) magister} \) carissime Naber et Haines \(\mu \) 20 non ma n no h \(\mu \) carissimae m^1 corr. m^2 \(\mu \) prius amem \(\mu \) praesumam Ebert \(\mu \) 23 maximae m^1 corr. m^2 \(\mu \) est. tamen \(\mu \) 124 es Mai^2 est \(V \) est. tamen \(\mu \) 121 est Haupt est. tamen ita est Haines

idque de me sermocinari aut, quod ad valetudinem eius consolandam esset, aegrum commodiorem sibi, amicum amiciorem mihi facere; tum autem de iis singillatim ad me perscribere; inibi scribere nuntium de ipso Iuliano optatissimum, verba suavissima, consilia saluberrima. quid 2 illud, quod dissimulare nullo modo possum, apud alium dissimulaturus? utique illud ipsum, quod tanta ad me scripsisti, cum cras venturus essem: id vero mihi longe fuit gratissimum; | in eo ego me beatissimum supra V 177 omnis homines arbitratus sum; nam quanti me faceres quantamque amicitiae meae haberes fiduciam, in eo maxime atque dulcissime osten-10 disti. quid ego addam, nisi 'te merito amo'? sed quid dico 'merito'? nam utinam pro tuo merito te amare possem! atque id est quod saepe absenti atque insonti tibi irascor atque suscenseo, quod facis ne te, ut volo, amare possim, id est ne meus animus amorem tuum usque ad summum columen eius persequi posset.

De Herode quod dicis, perge, oro te, ut Quintus noster ait: 'pervince 3 pertinaci pervicacia'. et Herodes te amat et ego istic hoc ago, et qui te non amat, profecto neque ille animo intellegit neque oculis videt; nam de auribus nihil dico, nam omnibus aures tuae voculae subserviunt sub iugum subactae.²)

Mihi et hodiernus dies verno die longior et nox veniens hiberna nocte 4 prolixior videtur atque videbitur. nam cum maximo opere Frontonem meum consalutare tum harum recentium litterarum scriptorem praecipue cupio conplecti. haec cursim ad te scripsi, quia Maecianus ur|gebat, et v fratrem tuum maturius ad te reverti aecum erat. quaeso igitur, si quod verbum absurdius aut inconsultior sensus aut infirmior littera istic erit, id tempori adponas. nam cum te ut amicum vehementissime diligam, tum meminisse oportet, quantum amorem amico, tantum reverentiae magistro praestare debere. vale mi Fronto carissime et supra omnis res dulcissime.

o m² in margine²) omnium aures tuis voculis sub iugum subactae sunt

15-16 Ennius Scen. 379 Vahlen²; 408 Trag. Ribbeck³, Klotz $\parallel$ 18-19 verba nescio cuius poetae

5 alium] te sum Naber alium (tibi sim) Eussner amicum Hirschfeld || 7 Ego litt. initiali scribitur medio in versu || 9 maximae m^1 corr. m^2 | dulcissimae m^1 corr. m^2 || 10 nisi (quod) Novák || 11 adque V || 12 adque V || insonti m^2 -te m^1 fort. fuit -tei | atque²] adque m^2 ad m^1 || 13 summum m^2 sumsum m^1 || 14 columem V | eius add. m^2 || 15 (et) ut Haupt || 16 pervicaciam m^1 corr. m^2 | istic hoc m^2 sticho m^1 || 17 ille m^2 illo m^1 || 18 omnibus m^1 omnium m^2 || 23 cursim m^2 cumsim m^1 || 25 inconsultiore m^1 corr. m^2 | informior Allen || 26 vehementissimae V || 27 (me) meminisse Mai^2 || 28 carissimae m^1 corr. m^2 | res m^2 tres m^1 || 29 dulcissimae m^1 corr. m^2

Sota Ennianus remissus a te et in charta puriore et volumine gratiore et littera festiviore quam antea fuerat videtur. Gracchus cum cado musti maneat, dum venimus, neque enim metus est Gracchum interea cum musto defervere posse. valeas semper, anima suavissima.

3. DOMINO MEO FRONTO

5

Omnium artium, ut ego arbitror, imperitum et indoctum omnino esse praestat quam semiperitum ac semidoctum.a) nam qui sibi conscius est artis expertem esse, minus adtemptat eoque minus praecipitat: diffidentia profecto audaciam prohibet.^b) at ubi quis leviter quid cognitum pro V 179 conperto | ostentat, falsa fiducia multifariam labitur. philosophiae quoque 10 disciplinas aiunt satius esse numquam attigisse quam leviter et primoribus, ut dicitur, labiis delibasse, eosque provenire malitiosissimos, qui in vestibulo artis obversati prius inde averterint quam penetraverint.c) tamen est in aliis artibus ubi interdum delitiscas et peritus paulisper habeare quod nescias, in verbis vero eligendis conlocandisque ilico dilucet nec 15 verba dare diutius potest^d), quin se ipse indicet verborum ignarum esse eaque male probare et temere existimare et inscie contrectare neque 2 modum neque pondus verbi internosse, quamobrem rari admodum veterum scriptorum in eum laborem studiumque et periculum verba industriosius quaerendi sese commisere, oratorum post homines natos 20 unus omnium M. Porcius eiusque frequens sectator C. Sallustius^e), poetarum^f) maxime Plautus, multo maxime Q. Ennius eumque studiose aemulatus L. Coelius nec non Naevius, Lucretius, Accius etiam, Caecilius,

 m^2 in margine^a) omnium artium imperitum et indoctum esse praestat quam semiperitum ac semidoctum $\parallel$ ^b) minus audet qui se scit artis expertem, quia diffidentia audaciam prohibet $\parallel$ ^c) malitiosissimi fiunt qui in vestibulo artis obversati prius inde averterint quam penetraverint $\parallel$ ^d) in verbis eligendis verba dare nemo potest; in aliis tamen artibus interdum delitiscas et peritus paulisper habeare quod nescias $\parallel$ ^c) Porcius Cato unus omnium verbis quaerendis se commisit eiusque frequens sectator Gaius Sallustius $\parallel$ ^f) qui poetae verbis studuerunt

1 cf. Ennius p. LXXXII sq., CCXVII, 217 Vahlen² || 11-12 Otto, Sprichwörter s. v. labrum 1

2 Gracchus] h add. vid. m^2 || 4 valeas Mai^2 et fort. iam m^2 -eat m^1 | issuavissima V corr. Mai^2 || 7 saemiperitum V || 8 $\langle$ se $\rangle$ expertem Eussner || 11 aiunt ma n alunt h || 12 labiis] labris Klussmann | malitiossimos V corr. Mai^2 vitiosissimos Ehrenthal || 15 quod] quom Ehrenthal || 16 diutius] diu quis Klussmann diutius $\langle$ quis $\rangle$ Studemund || 19 laborum m^1 corr. vid. m^2 || 20 post m^2 ut vid. epost m^1 || 22 maximae m^1 m^1 m^2 || Plautus eumque studiose aemulatus Aquilius, multo maxime Q. Ennius $D\ddot{u}ntzer$ | studiose] e add. m^2 || 23 nec non naevius add. m^2

Laberius quoque. nam praeter hos partim scriptorum animadvertas particulatim elegantis Novium et Pom|ponium et id genus in verbis V 146 rusticanis et iocularibus ac ridiculariis, Attam in muliebribus, Sisennam in lasciviis, Lucilium in cuiusque artis ac negotii propriis.

Hic tu fortasse iandudum requiras, quo in numero locem M. Tullium, 3 qui caput atque fons Romanae facundiae cluet.^a) eum ego arbitror usquequaque verbis pulcherrimis elocutum et ante omnis alios oratores ad ea, quae ostentare vellet, ornanda magnificum fuisse, verum is mihi videtur a quaerendis scrupulosius verbis procul afuisse vel magnitudine animi 10 vel fuga laboris vel fiducia^b) non quaerenti etiam sibi, quae vix aliis quaerentibus subvenirent, praesto adfutura. itaque conperisse videor, ut qui eius scripta omnia studiosissime lectitarim, cetera eum genera verborum copiosissime uberrimeque tractasse: verba propria, translata, simplicia, conposita et, quae in eius scriptis ubique dilucent, verba 15 honesta, saepenumero etiam amoena, quom tamen in omnibus eius orationibus paucissima admodum reperias insperata atque inopinata verba, quae nonnisi cum studio atque cura atque vigilantia atque multa veterum carminum memoria indagantur. | insperatum autem atque V 145 inopinatum verbum appello, quod praeter spem atque opinionem audien-20 tium aut legentium promitur, ita ut, si subtrahas atque eum qui legat quaerere ipsum iubeas, aut nullum (a)ut non ita significando adcommodatum verbum aliud reperiat. quamobrem te magno opere conlaudo, quod ei rei curam industriamque adhibes, ut verbum ex alto eruas et ad significandum adcommodes. verum, ut initio dixi, magnum in ea re 25 periculum est, ne minus apte aut parum dilucide aut non satis decore, ut a semidocto, conlocetur; namque multo satius est volgaribus et usitatis quam remotis et requis(i)tis uti, si parum significet.

Haud sciam an utile sit demonstrare, quanta difficultas, quam scrupu- 4 losa et anxia cura in verbis probandis adhibenda sit, ne ea res animos

m² in margine^a) laus Ciceronis || b) Tullius caput adque fons Romanae eloquentiae cluet; procul tamen a querendis scrupulosius verbis afuit vel animi magnitudine vel fuga laboris vel fiducia

1 nam] iam vel etiam Orth | partem Studemund || 2 particulatim del. Orth | verbis] diverbiis Orelli || 3 muliebribus] scurrilibus Cornelissen || 4 lascivis Mai^2 | ante Lucilium add. A. m^2 || 8 q' (que) m^1 || $\overline{q}$ (quae) m^2 || 10 quaerenti Mai^2 quaerendi V post hoc verbum interpungens || 12 genera m^2 genare m^1 || 14 scribtis V || 16 adque V || 17 atque³] adque V || multa add. m^2 || 18 adque add. m^2 || 19 verbum Mai^2 vero V || 20 ita ut si m^2 ut aut m^1 | adque V || 21 aut aut^2 aut^2 ut aut^2 || 22 ob aut^2 || magno opere aut^2 || 23 ei aut^2 || eruas aut^2 || erbas aut^2 || 26 ut aut^2 || aut aut^2 || 27 requistis aut^2 || uti aut^2 || uti aut^2 || parum significent Orelli paria significent Cornelissen || 28 haut aut^2 || 29 ancxia aut^2 || sit aut^2 sint aut^2

adulescentium retardet aut spem adipiscendi debilitet. una plerumque littera translata aut exempta aut inmutata vim verbi ac venustatem commutat et elegantiam vel scientiam loquentis declarat. equidem te animadverti, quom mihi scripta tua relegeres atque ego de verbo sylla-

- V 152 bam per mutarem, te id neglegere nec multum referre arbitrari. nolim 5 igitur te ignorare syllabae unius discrimen quantum referat. os 'colluere' dicam, pavimentum autem in balneis 'pelluere', non 'colluere'; lacrimis vero genas 'lavere' dicam, non 'pelluere' neque 'colluere'; vestimenta autem 'lavare', non 'lavere'; sudorem porro et pulverem 'abluere', non 'lavare'; sed maculam elegantius 'eluere' quam 'abluere'. si quid vero 10 magis haeserit nec sine aliquo detrimento exigi possit, Plautino verbo 'elavere' dicam. tum praeterea mulsum 'diluere', fauces 'proluere',
  - 5 ungulam iumento 'subluere'. tot exemplis unum atque idem verbum syllabae atque litterae commutatione in varium modum ac sensum usurpatur: tam hercule quam faciem medicamento 'litam', caeno corpus 15 'oblitum', calicem melle 'delitum', mucronem veneno '(praelitum)', radium visco 'inlitum' rectius dixerim.
  - 6 Haud sciam an quis roget: nam quis me prohibet vestimenta lavere potius quam lavare, sudorem lavare potius quam abluere dicere? tibi vero nemo in ea re intercedere aut modificare(i) iure ullo poterit, qui sis 20
- V 151 liberis | prognatus et equitum censum praetervehare et in senatu sententiam rogere; nos vero, qui doctorum auribus servituti serviendae nosmet dedimus, necesse est tenuia^b) quoque ista et minuta summa cum cura persequamur. verba prosus alii vecte et malleo ut silices moliuntur, alii autem caelo et marculo ut gemmulas exculpunt^c); te aequius erit ad 25

 m^2 in margine²) de verborum proprietatibus: quantum differt unius syllabae discrimen $\parallel$ ^b) tenuia $\parallel$ ^c) alii verba vete vel malleo et silice moliuntur, alii caeolo et marculo ut qui gemmas exculpunt

12 Plaut. Asin. 135; Rud. 579; Trin. 406; Poen. 232 (?); Rud. 537; 699; 1307 || 16 cf. Otto, Sprichwörter s. v. mel 5 et 6

1 debilitet m^2 devilitat $m^1 \parallel 3$ et elegantiam] vel ignorantiam $Cassan \mid \langle \text{in} \rangle$ -scientiam Haupt scitiam $Orth \parallel 4$ adque $V \parallel 5$ 'per' mutarem etiam legi $potest \parallel 6$ os add. $m^2 \parallel 8$ lavere] labere m^1 labare $m^2 \parallel 9$ abluere m^2 alluere $m^1 \parallel 11$ heserit $V \parallel 13.14$ adques $(bis) V \parallel 14$ ac (vel adque) sensum $C. F. W. M\"{u}ller$ adcensum V ad sensum Orelli ad censum $Hofer \parallel 16$ oblitum] conlitum $Haines \mid 16$ mucronem ex mucrunem $corr. vid. m^2 \mid 16$ praelitum ex superlitum ex collitum ex $ext{add}$ orelli adlitum ex $ext{add}$ inlitum ex $ext{add}$ inlitum] oblitum $ext{ada}$ perlitum $ext{ada}$ $ext{adem}$ $ext{ada}$ orelli $ext{allor}$ allowing $ext{adem}$ $ext{ada}$ orelli liberis $ext{adem}$ $ext{adem}$ ex

quaerenda sollertius verba quod correctus sis meminisse quam quod deprehensus detractare aut retardari. nam si quaerendo desistes, numquam reperies; si perges quaerere, reperies.

Denique visus etiam es mihi insuper habuisse, cum ordinem verbi tui 7 5 immutassem, uti ante 'tricipitem' diceres quam 'Geryonam' nominares. id quoque ne ignores: pleraque in oratione ordine inmutato vel rata verba fiunt vel supervacanea. 'navem triremem' rite dixerim, 'triremem navem' supervacaneo addiderim. neque enim periculum est, ne quis lecticulam aut redam aut citharam triremem dici arbitretur, tum praeterea quom 10 commemorares, cur Parthi manuleis laxioribus uterentur, ita, opinor, scripsisti, 'intervallis vestis aestum' ut 'suspendi' di|ceres. ain tandem: V 150 quo pacto aestus suspenditur? neque id reprehendo, te verbi translatione audacius progressum, quippe qui Enni sententia oratorem audacem esse debere censeam, sit sane audax orator, ut Ennius postulat; sed a 15 significando quod volt eloqui nusquam digrediatur.^a) igitur voluntatem quidem tuam magno opere probavi laudavique, quom verbum quaerere adgressus es; indiligentiam autem quaesiti verbi, quod esset absurda, reprehendi. namque manuleorum intervallis, quae interdum laxata videmus atque fluitantia, 'suspendi' aestus non potest: potest aestus per 20 vestis intervalla 'depelli', potest 'degi', potest 'demeare', potest 'circumduci', potest 'interverti', potest 'eventilari', omnia denique potius potest quam posse 'suspendi', quod verbum 'superne quid sustineri', non 'per laxamenta deduci' significat.

Post ista monui, quibus studiis, quoniam ita velles, te historiae 8 25 scribundae praeparares. qua de re cum longior sit oratio, ne modum epistulae egrediar, finem facio. si tu de ea quoque re scribi ad te voles, etiam atque etiam admonebis.

 m^2 in margine^a) (sit ora)tor audax et verborum translatione progressus, sed a significando quod vult eloqui nusquam digrediatur

4-9 cf. Testimonium 41 || 13-14 Ennius inc. fr. XXI Vahlen²

1 querenda m^1 corr. m^2 || 2 depraehensus V reprehensus Orelli | detrectare Haines | desistes m^2 desistens m^1 || 3 repperies V || 4 verbi] b add. m^2 || 7 supervacanea] m^2 in marg. i(n) a(lio) supervacua | rite] rato vel rate Ehrenthal || 9 chitaram V | tum del. Orth | praetereo V corr. Mai^2 || 10 cur m^2 cum m^1 || 12 repraehendo V || 13 sententia m^2 sentia m^1 || 16 magno opere m^2 magnopere m^1 | laudabique V | quom] quod Heraeus | querere V || 17 absurdum Haupt || 18 repraehendi V | quae] que V || 20 degi] degredi Lachmann deici Studemund demi vel degeri vel deduci Heraeus || 22 posse del. Eckstein | superne quid Schaefer supernequit man supernevult b suspendi Mai^2 super necti Allen superne aliquit Kiessling quit del. Novák || 25 praeparares] s supra lin. add. | de re cum m^2 de re ea re m^1 || 27 adque V || 28 evanida suppl. Mai^2

4. M. CAESAR M. FRONTONI MAGISTRO SVO | SALVTEM

- 1 Postquam vehiculum inscendi, postquam te salutavi, iter non adeo incommodum nos fecimus, sed paululum pluvia aspersi sumus. sed priusquam ad villam venimus, Anagniam devertimus mille fere passus 5 a via. deinde id oppidum anticum vidimus, minutulum quidem, sed multas res in se antiquas habet, aedes sanctasque caerimonia(s) supra modum. nullus angulus fuit, ubi delubrum aut fanum aut templum non sit. praeterea multi libri lintei, quod ad sacra adtinet. deinde in porta, cum eximus, ibi scriptum erat bifariam sic: 'flamen sume samentum'. 10 rogavi aliquem ex popularibus, quid illud verbum esset. ait lingua Hernica pelliculam de hostia, quam in apicem suum flamen, cum in urbem introeat, inponit. multa adeo alia didicimus, quae vellemus scire; verum id solum est, quod nolimus, cum tu a nobis abes: ea nobis maxima sollicitudo est.
- Nunc tu postquam inde profectus es, utrumne in Aureliam an in Campaniam abisti? fac scribas mihi et an vindemias inchoaveris et an ad villam multitudinem librorum tuleris et illud quoque, an me desideres, V 156 quod ego | stulte requiro, quom tu certe facis. nunc tu, si me desideres atque si me ames, litteras tuas ad me frequentes mittes, quod mihi 20 solacium atque fomentum sit. nam decem partibus tuas litteras legere malim quam omnes Massicos aut Gauranos palmites; nam Signini quidem isti nimis rancidos racemos et acidos acinos habent, quod vinum malim quam mustum bibere. praeterea istas uvas multo commodius passas quam puberes manducare²); nam profecto malim eas pedibus calcare 25 quam dentibus comesse. sed tamen propitiae placataeque sint et mihi

 m^2 in margine^a) ex ......s passas uvas quam pullatas manducare

10 Versus sacrorum fr. 1 (Fr. Poet. Lat. Buechner p. 5); R. von Planta, Grammatik der oskisch-umbrischen Dialekte II, Straßburg 1897, 590

4 nos fecimus Eckstein et fort. iam m^2 no fecimus m^1 confecimus Kiessling | pluvia Haines pluviae V | pluviae experti Cornelissen || 6 via] villa Orth || 7 habens Novák habens et Haines | caerimonia V corr. Mai^2 || 9 linitei V | adtinet] m^2 in marg. i(n) a(lio) pertinet | deinde in] dein $G\ddot{u}nther$ || 10 eximus, $\langle subsistimus \rangle Novák$ | sume add. m^2 || 11 rogavi e ragavi corr. | illud Mai^2 illuc V || 12 apicem] pacem m^1 m^2 in marg. alibi in apicem || 16 an add. m^2 || 19 stultae m^1 corr. m^2 | quom m^1 quod m^2 | certe m^1 per te m^2 || 19 - 20 desideres et ames m^1 desideras et amas m^2 || 20 adque V | tuas add. m^2 | mittes m^1 mittito m^2 || 21 adque V || 22 Massicos Kiessling marsicos V || 23 quod] quo Klussmann || 24 ubas V || 25 puberes] nuperas Cornelissen putres Novák || 26 placataequae V | mihi] mi Studemund || 27 ex $\langle spectatiu \rangle s$ vel ex $\langle optatiu \rangle s$ suppl. Hauler | pullatas h pub $\langle ere \rangle s$ b

V 149

pro istis iocularibus bonam veniam duint. vale mihi homo amicissime, suavissime, disertissime, magister dulcissime. quom videbis in dolio 3 mustum fervere, in mentem tibi veniat mihi sic in pectore tuum desiderium scatere et abundare et spumas facere.²) semper vale.

5. HAVE MIHI MAGISTER CARISSIME

Nos valemus, ego hodie ab hora nona noctis in secundam diei bene 1 disposito cibo studivi; a secunda in tertiam soleatus libentissime inambulavi ante cubiculum meum. deinde | calceatus sagulo sumpto (nam ita V 155 adesse nobis indictum erat) abii salutatum dominum meum. ad venati- 2 10 onem profecti sumus, fortia facinora fecimus, apros captos esse fando audimus, nam videndi quid nulla facultas fuit. clivom tamen satis arduum successimus; inde post meridiem domum recepimus. ego me ad libellos. igitur calceis detractis, vestimentis positis in lectulo ad duas horas commoratus sum. legi Catonis orationem de bonis Pulchrae et 15 aliam, qua tribuno diem dixit. 'io', inquis puero tuo, 'vade quantum potes, de Apollonis bibliotheca has mihi orationes adporta.' frustra: nam II isti libri me secuti sunt. igitur Tiberianus bibliothecarius tibi subigitandus est; aliquid in eam rem insumendum, quod mihi ille, ut ad urbem venero, aequa divisione inpertiat. sed ego orationibus his perlectis 3 20 paululum misere scripsi, quod aut Lymphis aut Volcano dicarem: $\dot{a}\lambda\eta\vartheta\tilde{\omega}\varsigma$ $\dot{a}\tau\nu\chi\tilde{\omega}\varsigma$ $\sigma\eta\mu\varepsilon\rho\sigma\nu$ $\gamma\dot{\epsilon}\gamma\rho\alpha\pi\tau\alpha\dot{\iota}$ $\mu\sigma\iota$, venatoris plane aut vindemiatoris studiolum, qui iubilis suis cubiculum meum perstrepunt, causidicali prosum odio et taedio. quid hoc dixi? immo recte dixi, nam meus quidem magister orator | est. V 186

 m^2 in margine^a) cum vides in dolio fervere mustum, etiam ita in pectore meo scias tuum desiderium scatere, abundare et spumas agere

14-15 cf. Cato p. 65 et 57 Jordan; fr. 209 et 229 Orat. Rom. Fr. Malcovati; Cato, Orat. Rel. fr. 195 et 207 Sblendorio

1 amicissimae $V \parallel 4$ spumas] p $add. m^2 \parallel$ facere] $vide marg. \parallel 5$ carissime] gravissime $m^1 m^2$ in marg. i(n) a(lio) carissime $\parallel 6$ hodie] $cf. p. 53, 6 \parallel 7$ dispositio V corr. $Mai^2 \parallel$ studevi $Ribbeck \parallel 9$ indictum erat] m^2 in marg. i(n) a(lio) indicio erat $\parallel$ abii m^2 abiis $m^1 \parallel$ dominum m^2 dominium $m^1 \parallel 11$ audiimus $Heraeus \parallel$ quid h quidem $man \parallel 12$ post meridiem m^2 postpridie vel posttridie vel posteridie m^1 nos meridie Cornelissen postmeridie $Haines \parallel \langle nos \rangle$ recepimus $Heraeus \parallel 13$ detractis m^2 detrantis $m^1 \parallel 14$ legi m^2 legit $m^1 \parallel$ pulchrae m^1 dulciae aut dulchae m^2 Patulciae $H\ddot{u}bner \parallel 15$ io m^2 ioa $m^1 \parallel 16$ potes] pote $Priebe \parallel$ apollonis $V Anó\lambda-\lambda\omega vo_{\zeta} Naber$ Apollinis $Haines \parallel$ bibliotheca m^2 bibliothecab m^1 bibliothecab m^2 bibliothecab $m^$

- 4 Ego videor mihi perfrixisse; quod mane soleatus ambulavi an quod male scripsi, non scio. certe homo alioqui pituitosus^a), hodie tamen multo mucculentior^b) mihi esse videor. itaque oleum in caput infundam et incipiam dormire, nam in lucernam hodie nullam stillam inicere cogito, ita me equitatio et sternutatio defetigavit.
- 5 Valebis mihi magister carissime et dulcissime, quem ego, ausim dicere, magis quam ipsam Romam desidero.°)

6. HAVE MIHI MAGISTER DVLCISSIME

- Nos valemus. ego aliquantum prodormivi propter perfrictiunculam, quae videtur sedata esse. ergo ab undecima noctis in tertiam diei partim 10 legi ex agri cultura Catonis, partim scripsi, minus misere, mercule, quam heri. inde salutato patre meo aqua mulsa sorbenda usque ad gulam et reiectanda 'fauces fovi' potius quam dicerem 'gargarissavi', nam est ad Novium, credo, et alibi. sed faucibus curatis abii ad patrem meum et immolanti adstiti. deinde ad merendam itum. quid me censes prandisse? d) 15 panis tantulum, cum conchim et caepas et maenas bene praegnatis alios
- V 185 vorantis viderem. deinde uvis metendis operam dedi|mus et consudavimus et iubilavimus et 'aliquos', ut ait auctor, 'reliquimus altipendulos 2 vindemiae superstites'. ab hora sexta domum redimus. paululum studui atque id ineptum. deinde cum matercula mea supra torum sedente 20 multum garrivi. e) meus sermo hic erat: 'quid existimas modo meum Fron-

 m^2 in margine^a) pituitosus $\parallel$ ^b) muculentior $\parallel$ ^c) ausim dicere: magis te quam ipsam Romam desidero $\parallel$ ^d) ad merendam itum. quid me censes prandisse? $\parallel$ ^e) cum matercella mea multum garravi

13 Novius Com. 109 Ribbeck³ || 18-19 Novius Com. 110 sq. Ribbeck³

1 quod ^{1} m^1 quid m^2 | an m^2 am m^1 || 2 certe] etsi Cornelissen | alioqui m^2 qui m^1 | pituitosus m^1 pituita ipsus m^2 ut vid. || 3 mucculentior] priorem c del. m^2 | oleum] u add. m^2 | et] ut Cornelissen || 4 stillam add. m^2 || 5 equitatio] emunctio Cornelissen eructatio Desrousseaux || 6 valebis m^2 valevis m^1 vale sis Studemund | mihi] mi Bulhart | carissimae et dulcissimae m^1 corr. m^2 || 8 mihi] mi Haines || 9 perdormivi Haines || 10 ergo] m^2 in marg. i(n) a(lio) ego || 11 cultura catonis m^2 cultu factionis m^1 | minus m^2 mus m^1 | misere m^2 | sorbenda Haupt || 12 herinde m^1 corr. m^2 | aquoa m^1 o del. m^2 | sorbenda Haupt || sorbendo m^1 sorbendo m^2 || 13 gargarissabi m^2 || est ad m^2 ut m^2 vid. et ad m^2 est apud Haupt || 13-14 et ad Novium, credo, m^2 et Heraeus || 16 tantulum eum conchi, m^2 caepas Madvig | conchim] m^2 in marg. i(n) a(lio) concham congim Dilthey || 17 metendis m^2 plane satus incertissimum m^2 consudabimus m^2 || 18 iubilavimus m^2 iuvilavimus m^1 | aliquos incertum m^2 aliquot m^2 ad m^2 || at incertial m^2 in marg. i(n) a(lio) matercella matercilla Heraeus

tonem facere?' tum illa: 'quid autem tu meam Cratiam?' tum ego: 'quid autem passerculam nostram Cratiam minusculam?' dum ea fabulamur atque altercamur, uter alterutrum vestrum magis amaret, discus crepuit, id est, pater meus in balneum transisse nuntiatus est. loti igitur in torculari cenavimus (non loti in torculari, sed loti cenavimus) et rusticos cavillantes audivimus libenter. inde reversus, antequam in latus converto ut stertam, meum pensum explico et diei rationem meo suavissimo magistro reddo, quem si possem magis desiderare, libenter plusculum macerarer.

Valebis mihi Fronto, ubiubi es, mellitissime, meus amor, mea voluptas. 3 quid mihi tecum est? amo absentem.

7. HAVE MIHI MAGISTER DVLCISSIME

Tandem tabellarius proficiscitur et ego tridui | acta mea ad te tandem possum dimittere. nec quicquam dico: ita epistulis prope ad XXX dictan15 dis spiritum insumpsi. nam quod proxime tibi de epistulis placuerat, nondum ad patrem meum pertuli. sed cum dis iuvantibus ad urbem veniemus, admone me ut tibi aliquid de hac re narrem. sed quae tua et mea meteoria²) est, neque tu me admonebis neque ego tibi narrabo; atque enim re vera opus consulto est.

Vale meum, quid dicam? quidquid dixero, satis non est. vale, meum 2 desiderium, mea voluptas.

8. MAGISTRO MEO SALVTEM

Adventum tuum mihi frater tuus nuper εὐηγγελίσατο. cupio me-1 hercule possis venire, quod salute tua fiat. spero enim fore ut etiam 25 valetudini meae conspectus tuus aliquid contollat: εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ἐνβλέψαι γλυκύ, Euripides ait, opinor. ego inpraesentiarum) sic

m² in margine a) meteoria || b) inpraesentiarum

25-26 Eurip. Ion 732

1 tu meam m^2 eam $m^1 \parallel 1-2$ Cratiam (bis) Champlin gratiam $V \parallel 2$ autem] aut add, $m^2 \parallel$ paserculam m^1 corr. $m^2 \parallel 4$ crepuit] c add, $m^2 \parallel 6$ antequam h priusquam ma $n \parallel post$ antequam add. me $m^2 \parallel 10$ mihi] mi Studemund $\parallel 12$ habe $V \parallel$ mihi] mi Studemund $\parallel 14$ ad add. $m^2 \parallel 15$ insumsi $V \parallel 16$ ad add. $m^2 \parallel$ iuvantibus m^2 ut vid. luctantibus $m^1 \parallel 18$ atque] utique Klussmann neque Novák $\parallel 20$ dixero m^1h m² suprascr. in aliis dicas dicere ma n $\parallel 21$ post mea est spatium septem litt. ubi add. (lux mea) Mai^2 (vita mea) Pescani $\parallel$ voluptas add. $m^2 \parallel 23$ evhyyelioato m^1 h in η corr. $m^2 \parallel 24$ (salva vel quom) salute Klussmann $\parallel 25$ contollat h conferat ma n $\parallel 26$ èµβléwai Plutarchus et Stobaeus εἰσβlέwai codd. Eurip. $\parallel$ Euripides Schopen ενοιπιδης V

me habeo, ut vel hine aestimatu facile sit tibi, quod haec precaria manu 2 scribo. sane quidem quod ad vires adtinet, incipiunt redire: pectoris etiam dolor nullus residuus; ulcus autem illud ἀπεργάζεται τῆς ἀρτηρίας. nos remedia experimur et ne quid operae nostrae claudat advigilamus. V 187 neque enim ulla alia re tolerabiliora diuturna incommoda fieri sentio 5 quam conscientia curae diligentis et temperantiae medicis obsequentis. turpe alioqui fuerit diutius vitium corporis quam animi studium ad reciperandam sanitatem posse durare.

Vale mi iucundissime magister, salutat te mater mea.

9. DOMINO MEO

Accepi litteras tuas elegantissime scriptas, quibus tu intervallo desiderium litterarum mearum obortum tibi esse ais. est igitur vera Socrati opinio doloribus ferme voluptates conexas esse^a), cum in carcere dolorem constricti vinculi voluptate resoluti conpensaret. item profecto in nobis quantum molestiae absentia, tantum commodi adfert desiderium inrita- 15 tum. nam desiderium ex amore est. igitur amor cum desiderio auctus 2 est, quod est in amicitia multo optimum. tum quod quaeris de valetudine mea, iam prius scripseram tibi me umeri dolore vexatum ita vehementer quidem, ut illam ipsam epistulam, qua id significabam, scribendo dare operam nequirem, sed uterer contra morem nostrum | † †

10. (MAGISTRO MEO SALVTEM)

(Haec me in praesentia) † †

V 142 (Vale mi Fronto caris) sime. mater mea te salutat. consulem nostrum saluta et matronam nostram.

m² in margine²) Socrati opinio est doloribus voluptates esse conexas

25

10

13 cf. Plato, Phaedo 60 b-c; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 229 s. v. voluptas

1 praecaria $V \parallel 3$ ulcuos m^1 corr. $m^2 \parallel a$ περγαζεται $V \parallel a$ άπέργασται Mai^2 ἀπεξήρανται Naber ἀπέρχεται Klussmann ἀπηγρίανται v. Herwerden ἀπήρασται Schenkl ἀφήρασται Novák ἀπεράσεται $Orth \parallel 4$ operae nostrae m^2 opera nostra m^1 opere nostro Mai^2 opera nostra $Klussmann \parallel 5$ ddiuturna m^1 corr. $m^2 \parallel 7$ sstudium m^1 corr. $m^2 \parallel 9$ mi m^2 me $m^1 \parallel$ iucundissimae $V \parallel 11$ elegantissimae m^1 corr. $m^2 \parallel 12$ Socrati $s \parallel 16$ auctus m^1 iunctus m^2 iunctus

11. CAESAR FRONTONI

Volentibus dis spem salutis nancisci videmur: alvi fluxus constitit, febriculae depulsae; macies tamen pertenuis et tus(s)iculae nonnihil restat. profecto intellegis de parvola nostra Faustina haec me tibi 5 scribere, pro qua satisegimus. tibi valetudo an pro meo voto se adcommodet, fac sciam, mi magister.

12. FRONTO CAESARI

Ut ego, di boni, consternatus sum lecto initio epistulae tuae! quod ita 1 scriptum fuit, ut tuum aliquod valetudinis periculum significari suspi-10 carer. postquam deinde illud periculum, quod quasi tuum principio litterarum tuarum acceperam, filiae tuae Faustinae fuisse aperuisti, quantum mihi permutatus est pavor! nec permutatus modo, verum etiam nescio quo pacto nonnihil sublevatus, dicas licet: 'leviusne tibi visum est filiae meae periculum quam meum? tibine ita visum, qui 15 praefers Faustinam id tibi esse^a) quod lucem serenam, quod diem festum, quod spem propinguam, quod votum | impetratum, quod gaudium inte- V 141 grum, quod laudem nobilem atque incolumem?' equidem ego quid mihi legenti litteras tuas subvenerit scio; qua vero id ratione evenerit nescio; nescio, inquam, cur magis ad tuum quam ad tuae filiae periculum 20 consternatus sim, nisi forte, tametsi paria sint, graviora tamen videntur quae ad aures prius accidunt.b) quae denique huiusce rei ratio, tu facilius 2 scias, qui de natura et sensibus hominum scis amplius aliquid meliusque didicisti. ego, qui a meo magistro et parente Athenodoto ad exempla et imagines quasdam rerum, quas ille εἰκόνας appellabat, apte animo 25 conprehendundas adcommodandasque mediocriter institutus sum, hanc huiusce rei imaginem repperisse videor, cur meus translatus metus levior sit mihi visus: simile solere evenire onus grave umero gestantibus, cum illud onus in sinistrum ab dextro umero transtulere, quamquam nihil de

 m^2 in margine^a) quod amatur, hoc est quod lux serena, quod dies festus, quod spes propinqua, quod votum impetratum, quod gaudium integrum $\parallel$ b) etsi paria sint, graviora tamen videntur quae ad aures prius accedunt

3 perttenuis V peritonei Klussmann | tusiculae V || 7 caescaesari V | Caesari Fronto Babl || 8 quod m^2 quot m^1 || 10 illut V || 11 apperuisti m^1 alteram p del. vid. m^2 || 12 est m^2 esto m^1 || 15 id m^2 at m^1 || 17 ego] ergo Schwierczina | quit V || 19 at V || 21 tu m^2 ut m^1 || 24 apte] p add. m^2 || 25 conpraehendundas V || 26 levior] m^2 in marg. i(n) a(lio) leviter || 28 illut V | dextro m^2 dextero m^1 || 32 lac. ex textu suppl.

pondere deminutum sit, tamen ut oneris translatio videatur etiam et 3 relevatio.^a) nunc quoniam postrema parte epistulae tuae, qua meliuscule V 132 iam valere Faustinam nuntiasti, | omnem mihi prosus metum ac sollicitudinem depulisti, non alienum tempus videtur de meo adversus te amore remissius aliquid tecum et liberalius fabulandi; nam ferme metu magno et pavore relevatis conceditur ludere aliquid atque ineptire. ego quanto opere te diligam, non minus de gravibus et seriis experimentis quam plerisque etiam frivolis sentio. quae aut cuiusmodi sint haec frivola indicabo.

- Si quando te 'somno leni', ut poeta ait, 'placidoque revinctus' video in 10 somnis, numquam est quin amplectar et exosculer. tum pro argumento cuiusque somni aut fleo ubertim aut exulto laetitia aliqua et voluptate. hoc unum ex Annalibus sumptum amoris mei argumentum poeticum et 5 sane somniculosum. accipe aliud, rixatorium iam hoc et iurgiosum. nonnumquam ego te coram paucissimis ac familiarissimis meis graviori- 15 bus verbis absentem insectatus sum: olim hoc cum tristior quam par erat in coetum hominum progrederere vel cum in theatro tu libros vel in convivio lectitabas (nec ego dum tum theatris necdum conviviis abstinebam), tum igitur ego te durum et intempestivum hominem, odiosum V 131 | etiam nonnumquam ira percitus appellabam, quodsi quis alius eodem 20 te convicio audiente me detrectaret, aequo animo audire non poteram. ita mihi facilius erat ipsum loqui quam alios de te seguius quid dicere perpeti; ita ut Cratiam meam filiam facilius ipse percusserim quam ab 6 alio percuti viderim. b) tertium de meis frivoleis addam. scis ut in omnibus argentariis, mensulis, perguleis, taberneis, protecteis, vestibulis, fenestris 25
  - m^2 in margine b) cum onus in sinistrum ab $\langle \text{dex} \rangle$ tro umero transfertur, nih $\langle \text{il} \rangle$ de pondere diminuitur, tamen ipsa translatio relevatio est $\parallel$ b) facilius filium quis suum caedit quam caedi ab alio patitur

10 Ennius Annal. I 5 Vahlen²

1 trnslatio m^1 a add. $m^2 \parallel 1.2$ et relevatio m^2h et elevatio m^1h relevatio ma elevatio n ellevatio $b \parallel 2$ meliusculae m^1 corr. $m^2 \parallel 3$ prosus m^1 prorsus $m^2 \parallel 5$ aliquit $V \parallel 6$ aliquid m^2 aliquod $m^1 \parallel 6.7$ quanto opere m^2 quantopere $m^1 \parallel 7$ minus] magis $Haines \parallel 8$ haec re m^1 re del. $m^2 \parallel 10$ siquansiquando m^1 fort. corr. $m^2 \parallel 11$ quinnamplectar $V \parallel 14$ aliut $V \parallel 16$ olim hoc] quin imo $M\ddot{a}hly \parallel 17$ coetu m^1 -tum Haupt et fort. iam $m^2 \parallel progrederer$ m^1 corr. $m^2 \parallel 18$ tum legi tu legi tu legi and legi quin ego nec theatris, necdum conviviis legi legi

usquequaque, ubique imagines vestrae sint volgo propositae, male illae quidem pictae pleraeque et crassa, lutea immo Minerva fictae scalptaeve; cum interim numquam tua imago tam dissimilis ad oculos meos in itinere accidit, ut non ex ore meo excusserit iactum osculei et savium.

Nunc ut frivolis finem faciam et convertar ad serium, hae litterae tuae 7 cumprimis indicio mihi fuerunt, quanto opere te diligam, cum magis perturbatus sum ad tuum quam ad filiae tuae periculum: cum alioqui te quidem mihi, filiam vero tuam etiam tibi, ut par est, superstitem cupiam.^a) sed heus tu videbis ne delator existas neve indicio pareas apud filiam, 10 quasi vero ego te | quam illam magis diligam. nam periculum est ne ea re V 138 filia tua commota, ut est gravis et prisca femina, poscenti mihi manus et plantas ad saviandum ea causa iratior subtrahat aut gravatius porrigat; cuius ego, dei boni, manus parvolas plantasque illas pinguiculas tum libentius exosculabor quam tuas cervices regias tuumque os probum et facetum.

13. MAGISTRO MEO

C. Aufidius animos tollit, arbitratum suum in caelum fert, negat se 1 hominem iustiorem, ne quid immoderatius dicam, ex Umbria ullum alium Romam venisse. quid quaeris? iudicem se quam oratorem volt 20 laudari. cum rideo, despicit: facile esse ait oscitantem iudici assidere, ceterum quidem iudicare praeclarum opus. haec in me. sed tamen negotium belle se dedit, bene est, gaudeo.

Tuus adventus me cum bea to tum sollicitat; cur beet, nemo quaerat, 2 quamobrem sollicitet, ego me dius Fidius fatebor tibi. nam quod scriben25 dum dedisti, ne paululum quidem operae ei, quamvis otiosus, dedi.
Aristonis libri me hac tempestate bene accipiunt atque idem habent

 m^2 in margine^a) te quidem mihi, f<iliam vero tuam> tibi, ut par est, superstitem <cupiam>

2 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 110 s. v. Minerva 2

1 ubique del. Cornelissen $\parallel$ 2 sculptaeve Haines $\parallel$ 4 iactum scripsi rictum $V \mid$ osculei m^1 -li $m^2 \mid$ et e stvel si corr. $m^1 \mid$ savium Haupt somnum $V \mid$ nictum oculi et somnum Madvig rictum oscitandi Friedländer rictum, ex oculeis somnum Novák rictum osculei sollemnem vel rictum osculi et somnium Haines $\parallel$ 5 frivolois m^1 -luis m^2 num frivoleis? $\mid$ serium] u add. $m^2 \parallel$ 6 cumprimis m^2 comprimis $m^1 \mid$ quanto opere m^2 quantopere $m^1 \parallel$ 7 sim Orth $\parallel$ 9 meve indicio prodas Lachmann neve indicio perdas Hirschfeld neve indicia facias Cornelissen neve indicio aperias Orth $\parallel$ 10 vere Lachmann $\mid$ ea re m^1 ex ea re m^2 $\parallel$ 11 ut add. $m^2 \parallel$ 13 dei m^1 di $m^2 \mid$ plantasquae m^1 corr. $m^2 \parallel$ 19 (ma)volt Eussner $\parallel$ 22 se dedit] expediit Cornelissen $\mid$ bene est m^2 benest $m^1 \parallel$ 23 beatum V corr. $Mai^2 \parallel$ 27-28 lac. supplevi, etiam ob spatium omisi

11*

male: cum docent meliora, tum scilicet bene accipiunt; cum vero osten-V 137 dunt, quantum ab his melioribus ingenium | meum relictum sit, nimis quam saepe erubescit discipulus tuus sibique suscenset, quod viginti quinque natus annos nihildum bonarum opinionum et puriorum rationum animo hauserim. itaque poenas do, irascor, tristis sum, ζηλοτυπῶ, cibo 5 careo. his nunc ego curis devinctus obsequium scribendi cotidie in diem posterum protuli. sed iam aliquid comminiscar et, quod orator quidam Atticus Atheniensium contionem monebat 'nonnumquam permittendum legibus dormire'a), libris Aristonis propitiatis paulisper quiescere concedam meque ad istum histrionum poetam totum convertam lecteis 10 prius oratiunculeis Tullianeis. scribam autem alterutram partem, nam eadem de re diversa tueri numquam prosus ita dormiet Aristo uti permittat.

4 Vale mi optime et honestissime magister. domina mea te salutat.

Legi emendavi qui supra M. Frontonis lib. IIII expl.

15

Fragm. apud Charis. Ars Gramm. II p. 256, 8-10 Barwick: Fronto quoque ad Marcum invicem libro IIII: satis abundeque honorum est, quos mihi cottidiano tribuis.

 m^2 in margine^a) orator Atheniensium contionem monebat nonnumquam permit- 20 tendum legibus dormire

7-9 cf. Plutarch. Ages. 30, 4

5 animos V corr. $Mai^2 \mid \zeta \varepsilon \lambda o \tau v \pi \omega V \parallel$ 8 Atticus] anticus $Heraeus \parallel$ 9 in libris m^1 in del. $m^2 \parallel$ 10 histrionicum Haupt pistorium Baehrens historiarum Orth istum Lucilium tribunum plebis totum $Haines \parallel$ 10—11 lectis prius oratiunculis tullianis corr. $m^2 \parallel$ 11 $\langle$ in $\rangle$ alterutram $Eussner \parallel$ 12 diversa m^2 deversa $m^1 \mid$ uti $\langle$ id $\rangle$ $Haines \mid$ permittas V corr. $Mai^2 \parallel$ 15 scr. $m^2 \parallel$ 19 cottidie malim, nisi excidit substant. $\mid$ tribuis $\mathbf{n}^1$ trib(us) $\mathbf{N}$

IN. LIB. V EPISTVLAR. AD M. CAESAREM ET INVICEM

	1. Si quicquam nos amas	38. Quando id factum	V 128
	2. Ego te numquam satis	39. Vindemias laetas	
5	3. Miserere un $\langle u \rangle$ m verbum	40. In hortis vindemias	
	4. Cras me de hoc verbo	41. Ego adeo perscripsi	
	5. Quam fortis advenias	42. Tardius tibi domine	
	6. Fortes venimus	43. Dies mihi totus vacuus	
	7. Sume cibum domine	44. Perendie domine	
10	8. Sumpsi cibum	45. Annum novom	
	9. Si animus Faustinae	46. Et ipse prospere sis	
	10. Et consilio tuo obsequor	47. Et nunc sanus et	
	11. At hercule compleri tem	48. Et quaecumque mihi	
	12. Nimis diu sollicitus	49. Saenius Pompeianus	V 127
1 5	13. Mirifice ego quidem	50. Pompeianus meritis	
	14. In media incommoda	51. Si te in provincia	
	15. Adflictus sum labore	52. Arideus iste qui tibi	
	16. Fatigatio ista tua	53. Utrum facit virsus	
	17. Modo mihi Cratia	54. Reversus a convivio	
20	18. Possum satis pro re ista	55. Cholera usque eo	
	19. Caietae substiti	56. Post tempus te videre	
	20. Quantam tu mihi	57. Plurimos natales	
	21. Postquam profecti	58. Salvos esto nobis	
	22. Ludis tu quidem	59. Pueri dum e balneis	
25	23. Ego dies istos tales	60. Auxisti curas mihi	
	24. Quom te salvom et	61. Ipsa die qua proficisci	
	25. Modo mihi Victorinus	62. Nunc denique opto	
	26. Caluit et hodie Faustina	63. Plantae domine	
	27. Quomodo manseris	64. Quom salubri tibi est	
30	28. Noctem sine febri	65. Ego gravissime	
	29. Cervicum domine	66. Cum haec scribas mihi	
	30. Cervicum dolores	67. Decem tanta te amo	
	31. Cum tibi etiam	68. Et nos Cratiam	
	32. Dolorem quidem	69. Tertius est dies quod	
35	33. Gravissimo dolore	70. Tu quoque intellegis	
	34. Doluisse te inguina	71. Fauces miseras	
	35. Patri tuo fac notum	72. Tam habeo quod	
	36. Statim mi magister	73. Vexatus sum domine	
	37. Ego prodormivi	74. Egone ut studeam	

1. DOMINO MEO

40

Si quicquam nos amas, dormei per istas noctes, ut forti colore in senatum venias et vehementi latere legas.

5 unm $V\parallel$ 10 novum p. 77, 22 $\parallel$ 13 et deest p. 78, 17 $\parallel$ 17 Aridelus p. 79, 25 $\parallel$ 18 facit ex facti corr. | facti virtus p. 80, 6 $\parallel$ 19 Cratia Champlin gratia $V\parallel$ 20 possum m^1 possit $m^2\parallel$ 21 Caietae Mai^2 caletae $V\parallel$ 23 p. 82, 2 salvos m^1 -vus $m^2\parallel$ 29 p. 83, 12 quom m^1 cum $m^2\parallel$ salubre p. 83, 12 $\parallel$ 31 quom p. 84, 11 $\parallel$ Cratiam Champlin gratiam $V\parallel$ 34 dolores p. 74, 17 $\parallel$ 37 tam] iam p. 84, 27 $\parallel$ 39 prodormi $\cup$ V -mii $Mai^2\parallel$ 41 dormei] e del. m^2

2. MAGISTRO MEO

Ego te numquam satis amabo: dormiam.

3. DOMINO MEO

Miserere, unum verbum de oratione ablega et quaeso ne umquam eo utaris: 'dictionem' pro orationem.

Vale, domine, mea gloria immortalis. matrem dominam saluta.

4. R(ESCRIPTVM)

Cras me de hoc verbo tibi, si admonueris, defendam. |4 - - -

5. (DOMINO MEO)

⟨Quam fortis advenias⟩ --

10

6. (MAGISTRO MEO)

⟨Fortes venimus⟩

7. (DOMINO MEO)

⟨Sume cibum, domine⟩ --

8. (MAGISTRO MEO)

15

⟨Sumpsi cibum⟩

9. (DOMINO MEO)

⟨Si animus Faustinae⟩

10. (MAGISTRO MEO)

⟨Et consilio tuo obsequor⟩ - - -

20

11. (DOMINO MEO)

(At Hercule compleri tem) - - -

5 orationem] m del. $m^2 \parallel 8$ admonueris] ad me veneris Schopen | post V 127 quattuor pag. desunt $\parallel$ 9 sqq. titulos suppl. Haines initia ex indice suppl. $\parallel$ 22 tem- $\langle$ pus $\rangle$ Haines

	12. (MAGISTRO MEO)
	⟨Nimis diu sollicitus⟩
	13. (DOMINO MEO)
	⟨Mirifice ego quidem⟩
5	14. (MAGISTRO MEO)
	⟨In media incommoda⟩
	15. (MAGISTRO MEO)
	⟨Adflictus sum labore⟩
	16. (DOMINO MEO)
10	〈Fatigatio ista tua〉
	17. (DOMINO MEO)
	⟨Modo mihi Cratia⟩
	18. (MAGISTRO MEO)
	⟨Possum satis pro re ista⟩
15	19. (DOMINO MEO)
	⟨Caietae substiti⟩
	20. (MAGISTRO MEO)
20 it	⟨Quantam tu mihi⟩ 1 in biduo nunc, si videtur, dentes adprimamus tamen; et quo brevius V 106 ter sit tibi recenti morbo Caietae nos opperire. facio delicias, quod ferme

19 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 85 s. v. dens 4

1 sqq. titulos suppl. Haines initia ex indice suppl. $\parallel$ 7 Magistro meo Hanslik Domino meo Haines $\parallel$ 9 Domino meo Hanslik Magistro meo Haines $\parallel$ 12 Cratia Champlin gratia index $\parallel$ 14 possum m^1 possit m^2 $\parallel$ 16 Caietae Mai^2 caletae V $\parallel$ 17 Caesar Frontoni Mai^2 $\parallel$ 19 in biduo Haines inviduo m^1 supra uo scr. nescio quid m^2 in biduo vel invideo Heraeus $\parallel$ opprimamus C. F. W. Müller $\parallel$ 20 recenti m^1 nescio quid, fort. a, suprascr. m^2 recenti $\langle a \rangle$ Brakman

evenit quibus quod cupiunt tandem in manu est: differunt, affluunt, gestiunt; ego vero etiam fastidio omnia.²)

2 Domina mater te salutat, quam ego hodie rogabo, ut ad me Cratiam perducat, 'vel fumum', inquit, 'patriae' Graius poeta. vale mi, omnia mea, magister. amo me, quod te visurus sum.

21. DOMINO MEO

Postquam profecti estis, genus^b) dolore arreptus sum, verum ita modico, ut et ingrederer pedetemptim et vehiculo uterer. hac nocte vehementior dolor invasit, ita tamen ut iacens facile patiar, nisi quid amplius ingruerit. Augustam tuam vexatam audio. diis equidem salutem eius 10 commendo.

Vale, domine dulcissime. dominam saluta.

22. MAGISTRO MEO

Ludis tu quidem, at mihi peramplam anxietatem et summam aegritudinem, dolorem et ignem flagrantissimum litteris his tuis misisti, ne 15 cenare, ne dormire, ne denique studere libeat. verum tu orationis hodier-V 105 nae tuae habeas aliquod solacium; at ego | quid faciam, qui et auditionis omnem iam voluptatem consumpsei et metuo, ne Lorium tardiuscule venias, et doleo quod interim doles?

Vale mi magister, cuius salus meam salutem inlibatam et incolumem 20 facit.

23. MAGISTRO MEO

Ego dies istos tales transegi: soror dolore muliebrium partium ita correpta est repente, ut faciem horrendam viderim. mater autem mea in ea trepidatione inprudens angulo parietis costam inflixit: eo ictu 25

 m^2 in margine^a) quibus quod cupiunt in manu est tandem, statim diffluunt, affluunt et fastidiunt $\parallel$ b) notandum genus dolore pro genu

4 Hom. Od. 1, 58

1-2 differunt – gestiunt] $cf.\ marg.$ diffluunt lasciviunt gestiunt Hildebrand | affluunt] abdunt Ehrenthal || 2 gestiunt, $\langle fastidiunt \rangle Haines$ || 3 Cratiam Champlin gratiam V || 4 graius m^2 caius m^1 Chius $M\ddot{a}hly$ || 7 genus m^1 genu m^2n genui m^2h , $cf.\ p.\ 82$, 27 | sum verum m^2 suam verbum m^1 || 10 diis m^2 dies m^1 dis Hauler || 15 $\langle acerbissimum \rangle$ dolorem Haines | misisti] inussisti Schopen inmisisti Studemund mi dedisti Heraeus || 18 consumpsei] e $del.\ m^2$ | tardiuscule m^2 -lei m^1 || 23 tales] male Schopen || 26,27 ita e difflunt afflunt $corr.\ m^2$ || 27 genu n genui h

graviter et se et nos adfecit. ipse cum cubitum irem, scorpionem in lecto offendi; occupavi tamen eum occidere, priusquam supra accumberem. tu si rectius vales, est solacium. mater iam levior est deis volentibus.

Vale mi optime, dulcissime magister. domina mea te salutat.

5

10

15

24. DOMINO MEO

Quom te salvom et inlaesum dei praestiterunt, maximas deis gratias ago. te certum habeo, cum tua instituta reputo, haud perturbatum; ego, quamlibet vos sapientes me inrideatis, consternatus equidem sum.

Vale, domine dulcissime, et deis curae esto. dominam saluta.

25. DOMINO MEO

Modo mihi Victorinus indicat dominam tuam | magis caluisse quam V 88 heri. Cratia leviora omnia nuntiabat. ego te idcirco non vidi, quod ex gravidine sum inbecillus. cras tamen mane domum ad te veniam; eadem, si tempestivom erit, etiam dominam visitabo.

26. MAGISTRO MEO

Caluit et hodie Faustina, et quidem id ego magis hodie videor mihi 1 deprehendisse; sed deis iuvantibus aequiorem animum mihi facit ipsa, quod se tam obtemperanter nobis accommodat. tu, si potuisses scilicet, 2 venisses. quod iam potes et quod venturum promittis, delector, mi 20 magister. vale mi iucundissime magister.

27. DOMINO MEO

Quomodo manseris, domine, scire cupio. ego cervicum dolore arreptus sum. vale, domine. dominam saluta.

28. MAGISTRO MEO SAL.

Noctem sine febri videor transmisisse; cibum non invitus cepi, nunc ago levissime. nox quid ferat, cognoscemus. sed, mi magister, cervicum dolore te arreptum, quo animo didicerim, profecto ex tua proxima sollicitudine metiris.

Vale mi iucundissime magister. mater mea salutat te.

6 quom] quod Schopen | deis] eis Schopen || 11 caluisse Schopen || maluisse V valuisse Mai^2 incaluisse Ellis || 12 Cratia Champlin || gratia V | leviora] lactiora Cornelissen || 17 deprachendisse V || 25 febre Haines || 27 didicerim m^2 dicerim m^1

V 87

29. | DOMINO MEO

Cervicum, domine, dolore gravi sum correptus, de pede dolor decessit. vale, domine optime, dominam saluta.

30. MAGISTRO MEO SAL.

Cervicum dolores si tertia quoque die remiserint, erit quod meam 5 redeuntem valetudinem maiorem in modum adiuvet, mi magister. lavi et hodie et ambulavi paulum, cibi paulo plus sumpsi nondum tamen libente stomacho.

Vale mi iucundissime magister. mater mea te salutat.

31. MAGISTRO MEO SAL.

10

Quom tibi etiamtum cervices doluerint, quom mihei scriberes, non possum aequo animo ferre neque sane volo aut debeo. ego autem iuvantibus votum tuum deis lavi hodie et cibi quantum sat erat cepi; vino etiam libenter usus sum.

Vale mi iucundissime magister. mater mea te salutat.

15

32. DOMINO MEO

Dolores quidem cervicum nihil remiserunt, sed animo bene fuit, quom te balneo et vino libenter usum cognovi. vale, domine. dominam saluta.

33. DOMINO MEO

V 102 Gravissimo dolore inguinis sum arreptus, | quo omnis dolor a dorso et 20 lumbis incubuit. vale, domine. dominam saluta.

34. MAGISTRO MEO SAL.

1 Doluisse te inguina cognosco, mi magister, et cum recordor, quantam vexationem tibi iste dolor adferre soleat, gravissimam sollicitudinem

2 gravisumcorreptussum m^1 alterum sum del. m^2 prius sum del. Studemund gravissimo correptus sum $Schwierczina \parallel 5$ tertio $Georges \mid$ quoque] quartaque $Ebert \parallel 7$ et ^{1} del. Heraeus $\mid$ et ^{2} del. m^2 et ^{2} (am) $Orth \mid$ cibi Mai^2 aut $V \parallel 11$ quom ^{1}] cum in indice quod $Schopen \mid$ quom ^{2} Schopen quo ma n quo vel quo $^ h \mid$ mihei m^1 mihi $m^2 \parallel 13$ lavi m^2 lamui $m^1 \mid$ et del $m^2 \mid$ civi $V \parallel 17$ dolorem in $indice \mid$ quom scripsi qum m^1 cum $m^2 \parallel 23$ inguine Eckstein

patior. sed me levat quod spero illo spatio, quo perferebatur hoc nuntius, potuisse cedere fomentis et remediis omnem illam vim doloris. nos 2 aestivos calores adhuc experimur, sed cum parvolae nostrae, dixisse liceat, commode valeant, mera salubritate et verna temperie frui nos 5 existimamus. vale mi optime magister.

35. DOMINO MEO

Patri tuo fac notum de infirmitate mea. an me quoque scribere ei debere putes, scribe mihi.

36. R(ESCRIPTVM)

Statim, mi magister, indicabo domino meo necessitatem huius quietis tuae. velim tamen et a te scribi. vale mi optime et iucundissime magister.

37. DOMINO MEO

Ego prodormivi. materiam misi tibi; res seria est: consul populi Romani posita praetexta manicam induit, leonem inter iuvenes quin15 quatribus percussit populo Romano spectante.^a) apud censores expostulat⟨ur⟩. | διασκεύ⟨α⟩σον, αὔξησον.

V 101

Vale, domine dulcissime. dominam saluta.

38. R(ESCRIPTVM)

Quando id factum et an Romae? num illud dicis in Albano factum sub 20 Domitiano? praeterea in hac materia diutius laborandum est ut factum

 m^2 in margine²) consul posita praetexta, manica sumpta leonem percussit; in Albano sub Domitiano factum

11 cf. p. 164, 19 || 13-15 cf. Cato p. XCsq. Jordan

1 hoe] hie vel hue $Mai^2\parallel 3$ adhue add. $m^2\parallel 13$ prodormivi] alteram i add. vid. m^2 perdormivi $Haines\parallel 15$ spectante] p add. $m^2\parallel aput$ $V\parallel expostulatur$ Schopen expostulat $V\parallel 16$ diaskevsov V corr. $Mai^2\parallel av\xi\eta\sigma\sigma\nu$ $V\parallel 17$ ddminam $V\parallel 19$ et] est Baehrens

credatur quam ut irascatur. ἀπίθανος ὑπόθεσις videtur mihi, quod plane †baluceis† qualem petieram. rescribe statim de tempore.

39. MAGISTRO MEO SAL.

Vindemias (l)aetas atque quam firmissimo corpore agere te, mi magister, opto. me adlevant nuntii de domnula mea commodiora dis 5 iuvantibus indicantes. vale mi iucundissime magister.

40. DOMINO MEO

In hortis vindemias ago. commode valeo. aegre tamen insisto dolore digitorum in sinistro pede. pro Faustina mane cotidie deos appello: scio enim me pro tua salute optare ac precari. vale mi domine dulcissime. 10 dominam saluta.

41. MAGISTRO MEO

- 1 Ego adeo perscripsi (tu mitte aliud quod scribam), sed librarius meus non praesto fuit, qui transcriberet. scripsi autem non ex mea sententia, V 80 nam et festinavi et tua ista valetudo aliquantu|lum detrivit mihi; sed 15 veniam cras petam, cum mittam.
  - Vale mi dulcissime magister. domina mea mater salutem tibi dicit. nomen tribuni plebis, cui inposuit (no)tam Acilius censor, quem scripsi, mitte mihi.

42. DOMINO MEO

20

1 Tardius tibi, domine, rescribo; tardius enim libellum tuum aperui, quoniam ad agendum ad forum ibam. ego commodius me habeo, tamen

1 credatur m^2 credantur m^1 | irascatur V irascantur $B\ddot{u}cheler$ augeatur Schopen nascatur Eussner ira nascatur v. Herwerden coarguatur Cornelissen irasceretur Droz ipsa seratur vel disseratur Hauler | $\hat{v}\pi\acute{o}\vartheta e\sigma \iota \varsigma$ Mai^2 $a\pi o\vartheta e\sigma \iota \varsigma$ V || 1-2 quod plane baluceis V quod plane clamosa Mai^2 non ubi clamare liceat Schopen quod plane $\mathring{a}\mu\beta\lambda\dot{v}\varsigma$ $\mathring{e}\iota\varsigma$ Allen quod plena aculeis $M\ddot{a}hly$ quod plane $\mathring{a}\mu\lambda\dot{\eta}\varsigma$ $o\ddot{v}\kappa$ $\mathring{e}\sigma\iota\iota$ Eussner quod plane $\mathring{a}\lambda\acute{v}\sigma\kappa\epsilon\iota\varsigma$ Klussmann † quod plane † $\mathring{a}\lambda\epsilon$ - $\gamma \iota\dot{\zeta}\epsilon\iota\varsigma$ Schenkl quom plane voluerim (vel maluerim) Crossley haud plena baluceis (= ballucis) Ebert videtur nisi quod plane talis est Cornelissen quod plane fabulosa est, qualem $\langle non \rangle Nov\acute{a}k$ quod plane babuceis Sittl quod plane nebula eius Brakman quod plane $\mathring{a}v\epsilon\beta\acute{a}\lambda\delta v$ $\delta\iota\varsigma$ Pearce $\beta a\lambda v\kappa\dot{\eta}\varsigma$ vel $\kappa \rho av\gamma\ddot{\eta}\varsigma$ Heraeus quod non plane illustris vel quod $\mathring{a}\pi\acute{e}\beta a\lambda \epsilon\varsigma$ vel $\mathring{a}\pi o\beta \acute{a}\lambda\lambda\epsilon\iota\varsigma$ Hauler quod plane balbutis Pepe de $\beta a\lambda o\~{v}$ γ $\epsilon\iota\dot{\varsigma}$ cogitavi || 4 laetas] lac. suppl. Mai^2 | atque m^2 que m^1 || 8 insisto m^2 inisisto m^1 || 9 scis Ellis scis $\langle sic \rangle Haines$ || 10 praecari V || 13 tu Orelli ut V et Mai^2 si vis Studemund at Hauler || 18 notam Mai^2 tam V | Atilius de Boor | scripsi $\langle sti \rangle$ Haines

ulcusculum^a) adhuc altius est. vale, domine dulcissime. dominam saluta.

M. Lucilius tribunus pl(ebis) hominem liberum, civem Romanum, cum 2 collegae mitti iuberent, adversus eorum sententiam ipsius vi in carcerem 5 compegit. ob eam rem a censoribus notatur. divide primum causam, εἶτα εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη ἐπιχείρησον καὶ κατηγορῶν καὶ ἀπολογούμενος. vale, domine, lux omnium tuorum. matrem dominam saluta.

43. MAGISTRO MEO

Dies mihi totus vacuus erit. si quid umquam me amasti, hodie ama et 1 10 uberem mi materiam mitte, oro et rogo καὶ ἀντιβολῶ καὶ δέομαι καὶ ⟨ί⟩κετεύω. in illa enim centumviralei non inveni praeter ἐπιφωνήματα. Vale, optime magister. | domina mea te salutat. volebam aliquid ubi 2 clamari debeat scribere. fave mi et quaere clamosam ὑπόθεσιν.

44. DOMINO MEO

Perendie, domine, te videbo; sum enim adhuc a cubito et cervice infirmus. fer me, obsecro, nimia et ardua a te postulantem: ita in animum meum induxi posse te efficere quantum contenderis. nec deprecor quin me oderis, nisei quantum postulo perfeceris, si, ut facis, animum et studium accommodaveris.

Vale, domine, anima mea mihi potior. dominam matrem saluta.

45. DOMINO MEO

Annum novum faustum tibi et ad omnia, quae recte cupis, prosperum cum tibi tum domino nostro patri tuo et matri et uxori et filiae ceterisque omnibus, quos merito diligis, precor. metui ego invalido adhuc corpore turbae et inpressioni me committere. si dei iuvabunt, perendie vos vota nuncupantis videbo.

Vale mi domine dulcissime. dominam saluta.

m² in margine²) (ab) ulcus ulcusculum

4−5 cf. Plaut. Amph. 155; Men. 942; Poen. 1409; Rud. 715 || 20 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 294 s. v. vita 1

1 adhuc m^2 adduc m^1 | altius est] altum est vel alitur $Cornelissen \parallel 4$ ipsius m^2 ipsus m^1 | ipse iussit in carcerem compingi $Naber \mid \langle sua \rangle$ ipsius vi $Haines \parallel 9$ ama m^2 amet $m^1 \parallel 10$ $dvr\iota\betao\lambda\tilde{\omega}$ Mai^2 $avr\iota\betao\mu ov$ (probab, quam $avr\iota\betao\lambda\lambdaov$) $V \parallel 10.11$ maines $W \parallel 17$ te add. $W \parallel 18$ nisei $W \parallel 18$

46. MAGISTRO MEO SALVT.

1 Et ipse prospere sis ingressus annum! omne votum tuum dei tibi ad V 94 usum tuum, qui noster idem erit, devertant^a) atque, ut facis, pro ami|cis bene optes, ceteris bene velis. quae pro me precatus es, scio te precatum.

2 quod a turba cavisti, tibi et meae curae consuluisti. quietius idem fiet 5 perendie, si diu valetudo tua officio functa est.

Nescio an dominam suam (Cratia) salutaverit. vale mi dulcissime magister. mater mea te salutat.

47. MAGISTRO MEO

- 1 Et nunc sanus et deinceps validus, laetus, compos omnium votorum 10 agas diem natalem, mi magister! quae mea precatio sollemnis semper auctior fit, quanto magis accedit et mihi firmitas ad diligendum et aetas suavissimae familiaritatis nostrae.
- 2 Vale mi magister iucundissime mihi. mater mea te salutat. Cratiae salutem dic et osculum da meo nomine.

48. $\langle R \rangle (E) SC(RIPTVM)$

- Quaecumque mihi precatus es, omnia in tua salute locata sunt. mihi sanitas, bona valetudo, laetitia, res prosperae meae ibi sunt, cum tu corpore, animo, rumore tam incolumi uteris, tam carus patri, tam dulcis matri, tam sanctus uxori, tam fratri bonus ac benignus. haec sunt quae 20 me cum hac valetudine tamen cupientem vitae faciunt: absque te satis
- V 93 su|perque et aetatis et laboris et artis et gloriae, dolorum vero et aegritudinum aliquanto plus quam satis superque.
  - Filiae meae iussu tuo osculum tuli: numquam mihi tam suavis tamque saviata visa. dominam saluta, domine dulcissime. vale et fer osculum 25 matronae tuae.

 m^2 in margine^a) omne votum tuum di $\langle ad \rangle$ usum tuum devertant

4 praecatus et praecatum $V \mid$ scio (ex animo) te vel scio te (ex mente) Allen scito (tibi) me precatum Eussner scio te (ex animo) $Haines \parallel 5$ a $del. m^2 \mid$ cavisti tibi, et $Allen \mid$ quietus m^1 corr. $m^2 \parallel 6$ diu scripsi dia m^1h dui vel dut m^2h dei $man \mid$ valetudo h nihil dispexerunt $man \parallel 7$ lac. $supplevi \parallel 11$ agas Mai^2 magis $V \mid$ praecatio $V \parallel 12$ deligendum $V \parallel 13$ familiaritati $Haupt \parallel 14$ mi] mihi Orth qui mihi $del. \mid$ Cratiae Champlin gratiae $V \parallel 15$ et $del. m^2 \parallel 16$ lac. suppl. $Hauler \parallel 17$ et quaecumque in $indice \mid$ praecatus $V \parallel 18$ prosperae meae] prosperrimae $Orth \parallel 19$ rumore] robore $Eussner \parallel 21$ hac m^2 haec $m^1 \mid$ apsque $V \mid$ satis m^2 saltis vel satis vel sattis $m^1 \parallel 25$ saviata] savianda $Allen \mid$ visa (est) $Mai^2 \mid$ dulcissimae m^1 corr. $m^2 \parallel 27$ lac. suppl. Hauler

49. DOMINO MEO

Saenius Pompeianus in plurimis causis a me defensus, postquam publicum Africae redemit, plurimis causis rem familiarem nostram adiuvat. commendo eum tibi, cum ratio eius a domino nostro patre tuo tractabitur, benignitatem ingenitam tibi, quam omnibus ex more tuo tribuis, ut huic et mea commendatione et tua consuetudine ductus inpertias. vale, domine dulcissime.

50. R(ESCRIPTVM)

Pompeianus meritis isdem, quibus te sibi conciliavit, me quoque 10 promeruit. quare cupio omnia ei ex indulgentia domini mei patris obsecundare; nam ea, quae tibi ex sententia procedunt, gaudia sunt mea. Vale mi magister iucundissime. Faustina et parvolae nostrae te salutant.

51. MAGISTRO MEO

Si te in provincia, mi magister, adierit Themistocles quidam, qui se Apollonio magistro | meo dicat philosophiae cognitum, eum sese, qui hac V 104 hieme Romam venerit et mihi voluntate magistri per filium Apollonium sit demonstratus: ei tu, mi magister, velim quod possis bene facias, bene suadeas. nam ius et aequom omnibus Asianeis erit apud te paratissimum, 20 sed consilium, comitatem quaeque amicis sine ullo quoiusquam incommodo propria inpertire fides ac religio proconsulis permittit, peto Themistocli libens inpertias.

Vale mi iucundissime magister. rescripto nihil opus est.

52. DOMINO MEO

Aridelus iste, qui tibi litteras meas reddit, a pueritia me curavit, a studio perdicum usque ad seria officia. libertus vester est; procuravit vobis industrie: est enim homo frugi et sobrius et acer et diligens. petit

3 plurimis causis del. Timpanaro | causis] modis Cornelissen curis Desrousseaux || 4 tractavitur $V \parallel 5$ more tuo m^2 mortuo $m^1 \parallel 16$ philosophiae dicat Haines | eum sese V quod servavi quamquam de eum se $\langle$ es $\rangle$ se cogitavi eum esse Mai^2 eumpse Klussmann eum esse se Eussner eumque se esse Cornelissen eum rere $Fr\ddot{o}hner$ eum $\langle$ scito $\rangle$ esse Haines $\langle$ memento vel scito $\rangle$ eum esse vel eum del. Heraeus || 17 voluntate Mai^2 voluptate V || 18 bene m^2 ut vid. vene m^1 || 19 Asianeis] e del. m^2 || 20 quaeque m^2 quaque m^1 || 21 propria m^1 proprio m^2 || 25 arideus in indice || 26 perdicum] per ludum Eussner | procurabit Mai^2

nunc procurationem ex forma suo loco ac iusto tempore. faveto ei, domine, quod poteris. si formam non cognosces hominis, ubi ad nomen Arideli ventum fuerit, memento (a) me tibi Aridelum commendatum.

Vale, domine dulcissime. dominam saluta.

53. DOMINO MEO

5

10

V 103 a) Utrum facti virtus ornaverit orationem an | oratio factum nobilissimum aequiperaverit, incertus sum. certe quidem eiusdem dicta cuius illa facta. sed et fratris tui oratio me delectavit, nam et ornata fuit et cordata; et certum habeo eum minimum spatii habuisse ad meditandum.

54. R(ESCRIPTVM)

Reversus a convivio patris libellum tuum accepi, dimisso iam, ut cognosco, eo per quem fuerat allatus. rescribo igitur vespera multa quod tu legas die crastino. orationem patris mei parem materiae suae visam tibi nihil mirum est, mi magister. fratris autem mihi gratiarum actio eo laudabilior est, quo minus ad meditandum, ut coniectas, habuit spatii. 15 Vale m(i) iucundissime mihi magister. mater mea te salutat.

55. DOMINO MEO

Cholera usque eo adflictus sum, ut vocem amitterem, singultirem, suspirio tum a(n)gerer, postremo venae deficerent, sine ullo pulsu venarum animo male fieret. denique conclamatus sum a nostris; neque 20 sensi aliquandiu; ne balneo quidem aut frigida aut cibo recreandi me ac fovendi medicis tempus aut occasio data; nisi post vesperam micularum b)

 m^2 in margine^a) utrum facti virtus ornaverit orationem an oratio factum nobilissimum aequiperaverit, incertus sum $\parallel$ b) micularum minimum cum vino destillatum gluttivi

7 cf. Otto, Sprichwörter s. v. dicere 6

1 ex forma m^2 eaorma m^1 | iusto m^2 iuo m^1 tuo Champlin || 3 a add. Mai^2 || 6 facti virtus] facit virsus $in\ indice$ || 7 aequiperaverit m^1 equip- m^2 ut vid. | $\langle \text{haec} \rangle$ dicta Haines || 13 crastini Allen || 14 mihi] mei $B\ddot{u}cheler$ || 15 laudavilior V | coniectas] n add. m^2 || 16 ita Mai^2 valemiucundissime m^1 man b m del. m^2 n b valeto (to incertum) iucundissime h | mihi del. Schwierczina || 19 tum angerer Schopen tu (vel tu') agerer V animam agerem Klussmann tumescerem vel tumerem Studemund pungerer Hercher [tum] angerer Haines turbarer Bücheler suspiritu macerarer vel suspiritum agerem Heraeus suspiritu agerer Hauler || 21 valneo V || 22 besperam m^1 corr. m^2

minimum cum vino destillatum gluttivi. ita | focilatus totus sum. postea V 86 per continuum triduum vocem non reciperavi. sed nunc deis iuvantibus commodissime valeo, facilius ambulo, clarius clamito; denique, si dei iuvabunt, cras vehiculo vectari destino. si facile silicem toleravero, 5 quantum pote ad te curram. tum vixero, cum te videro. a. d. VII kal. Roma proficiscar, sei dei iuvabunt.

Vale, domine dulcissime, desiderantissime, causa optima vitae meae. dominam saluta.

56. MAGISTRO MEO SAL.

Post tempus te videre cupiebam: quid tu censes post periculum? quod suffugisse te, mi magister, iterum deis ago gratias lectis litteris tuis, quae me rusum quasi renovant; cum commemorares, quo in loco fueris, consternarunt. sed habeo te deis volentibus et, ut promittis, propediem videbo et bene spero de bona longa valetudine.

5 Salutat te mater mea. vale mi iucundissime magister.

57. DOMINO MEO

Plurimos natales dies liberum tuorum prosperis tuis rebus ut celebres 1 parentibus gratus, populo acceptus, amicis probatus, fortuna et genere et loco tuo dignus, omni vita mea redemisse cupiam, non hac modo | 20 exigua vita, quae mihi superest, sed illa etiam quam vixi, si quomodo in V 85 integrum redigi ac pro te tuisque ac liberum tuorum commodis in solutum dependi potest. si facile ingredi possem, hic erat dies, quo cumprimis conplecti te cuperem, sed concedendum est pedibus scilicet, quando ipsi parum procedunt. ego de aquarum usu delibero. si certius quid statuero, 25 faciam tibi notum.

Vale mi domine dulcissime. Faustinam tuam meis verbeis appella et 2 gratulare et matronas nostras meo nomine exosculare, sed, uti ego soleo, cum plantis illis et manibus. dominam saluta.

1 focilatus sum totus sum m^1 prius sum del. vid. m^2 focilatus sum, lotus sum Madvig focilatus sensim totus sum $Haines \parallel 4$ si m^2 is $m^1 \parallel 6$ Roma Mai^2 romae $V \mid$ sei m^1 si $m^2 \parallel 12$ rusum m^1 rursum $m^2 \parallel 12-13$ cum (proxime priores tuae, in quibus) commemorares et consternarint $Allen \parallel 13$ consternarunt] consternatum me $Schwierczina \mid$ deis scripsi dehis m^1 dis $m^2 \parallel 14$ bona (et) $Studemund \parallel 17$ tuis(que) $Eussner \parallel 18$ gratus scripsi probatus V optatus $Walter \mid$ amicis carus Eussner amicis gratus Cassan amicis pergratus Cornelissen amicis spectatus $Orth \parallel 20.21$ in integrum Klussmann et fort. $iam m^2$ integrum $m^1 \parallel 21$ pro] p $add. m^2 \parallel$ solutum] solidum $Mai^2 \parallel 23$ ipsi m^2 ipse $m^1 \parallel 24$ usu delibero m^2 usum deliberos $m^1 \parallel 25$ tibi $add. m^2 \parallel 26$ verbeis m^1 -bis $m^2 \parallel 27$ vostras Studemund

58. MAGISTRO MEO SAL.

Salvos esto nobis, salva sit tibi domus tua, salva nostra; quae, si animum nostrum spectes, una est domus.^a) recte scio autem, si vel difficulter ingredi posses, venturum te ad nos fuisse. sed venies saepe et tecum celebrabimus, si dei volent, omnia festa nostra.

Vale mi magister iucundissime. mater mea te salutat.

59. DOMINO MEO

Pueri dum e balneis me sellula, ut adsolent, advehunt, inprudentius ad V 100 ostium balnei fervens adflixerunt. ita genum^b) mihi simul abrasum^c) | et ambustum est; postea etiam inguem^d) ex ulcere extitit. visum medicis ut 10 lectulo me tenerem. hanc causam, si tibi videbitur, etiam domino patri tuo indicabis, si tamen videbitur. etiam cras mihi adsistendum erit familiari. hodierno igitur otio et quiete labori me crastino praeparabo. Victorinus noster aget, ne me acturum putes.

Vale, domine dulcissime. dominam saluta.

60. MAGISTRO MEO SAL.

15

Auxisti curas mihi, quas opto quam primum releves sedatis tibi doloribus genus et inguinis. me autem infirmitas dominae meae matris quiescere non sinit. eo accedit adpropinquatio partus Faustinae. sed confidere dis debemus.

Vale mi magister iucundissime mihi. mater mea te salutat.

61. DOMINO MEO

Ipsa die qua proficisci destinabam genus dolorem sensi. spero in paucis diebus me recte fore. vale, domine optime. dominam saluta.

 m^2 in margine^a) salva sit tibi domus tua, salva nostra, quae, si animum nos- 25 trum spectes, una est $\langle \text{domus} \rangle \parallel b$) hoc genum, huius genus $\parallel c$) genum mihi abrasum. superius [p. 72, 7] ait: 'genus dolore arreptus sum' $\parallel d$) inguem pro inguen

10 cf. Lucil. 1195 Marx; Cic. De domo 5, 12

2 salvos m^1 et index -vus m^2 | salva sit|tibi m^2 salvas|titibi m^1 || 8 avehunt $C. F. W. M\"{u}ller$ || 9 genum|mihi V | adrasum Kiessling || 11 patri m^2 -tre m^1 || 12 videbitur. etiam (ipse scribam.) cras Eussner | etiam del. Heraeus || 13 supra familiari $scr. duas litt. <math>m^2$ || 17 relebes V || 23 ipso die quo Haines | qua m^2 quae m^1 | genus] supra us scr. o vel u m^2 || 26 lac. suppl. Naber

62. MAGISTRO MEO SAL.

Nunc denique opto, mi magister, iucundiora indices. nam doluisse te in id tempus, quo mihi scribebas, litterae declarant. haec obambulans dictavi, nam eum motum in praesentia ratio corpusculei desiderabat. 5 vindemiarum | autem gratiam nunc demum integram sentiam, cum tua V 99 valetudo placatior esse nobis coeperit.

Vale mi iucundissime magister.

63. DOMINO MEO

Plantae, domine, dolore impedior, ideo vos per istos dies non salutavi. 10 vale, domine optime. dominam saluta.

64. MAGISTRO MEO

Quom salubre tibi est facile progredi, tunc et nobis conspectus tuus erit iucundus. id ut quam primum eveniat et dolor plantae quiescat, di iuvent. vale mi optime magister.

65. DOMINO MEO

Ego gravissime arreptus sum iterum ab altero inguine.

66. R(ESCRIPTVM)

Quom haec scribas mihi, (mi) magister, credo intellegis sollicitissimum me vota facere pro salute tua, cuius dis iuvantibus cito compotes erimus. 20 vale mi magister iucundissime.

67. DOMINO MEO

Decem tanta te amo. filiam tuam vidi. videor mihi te simul et Faustinam infantes vidisse: tantum boni ex utriusque voltu est commixtum. decem tanta te amo.

Vale, domine dulcissime. dominam saluta.

2 mi m^2 me m^1 || 4 corpusculei m^1 e del. m^2 || 5 nunc] tunc Ebert | demum m^2 dem m^1 | sentiam m^2 sententiam m^1 || 9 (ire) impedior Heraeus || 12 quom m^1 et index cum m^2 | salubri index | est] erit et Cassan est et Schopen | facile] e add. m^2 || 14 iuvent] duint Cornelissen || 18 quom] cum index | mihi mi Haines mihi V mi Klussmann || 23 utriusque (vostrum) $B\ddot{u}cheler$

15

68. MAGISTRO MEO

Et nos Cratiam, quod tui similis est, magis amamus. facile ergo in-V110 tellegimus, | quanta apud te sit filiolae nostrae conciliatrix similitudo utriusque nostri, et omnino quod eam vidisti est iucundum mihi. vale mi optime magister.

69. DOMINO MEO

Tertius est dies, quod per noctem morsus ventris cum profluvio patior. hac vero nocte ita sum vexatus, ut prodire non potuerim, sed lectulo me teneam. medici suadent balneo uti. multos nataleis tuos ut celebres a dis precatus sum.

Vale, domine. dominam saluta.

70. MAGISTRO MEO

- 1 Tu quoque intellegis, mi magister, quid ego pro me optem: sanum et validum te deinceps et hunc diem tuum sollemnem et ceteros vel nobis-
- 2 cum vel nobis utique securis pro te quam diutissime celebrare. ceterum 15 ego coniectavi statim fuisse eiusmodi aliquid, quamobrem te non viderim, et, si dicendum est, delector potius talem querellam corpusculi quam dolores aliquos intercessisse. praeterea de profluvio isto bene spero, nam, etsi nunc te exhauserit, tamen dis volentibus confido salubriter sponte provenisse alvum tibi verno tempore, quom alii id consulto 20 movent et machinantur.

V 109 Vale mi iucundis|sime magister. mater mea te salutat.

71. DOMINO MEO

Fauces miseras habeo, unde etiam calui per noctem. in genu dolor est modicus. vale, domine. dominam saluta.

72. MAGISTRO MEO

Iam habeo quod primum et praecipuum desiderabam: desisse febriculam colligo ex litteris tuis. nunc, mi magister, quod ad fauces adtinet, brevi temperantia aspelletur, et mihi adplenior nuntius veniet.

30

Vale mi magister iucundissime mihi. mater mea te salutat.

2 Cratiam Champlin gratiam V Gratia Ehrenthal | $\langle$ te $\rangle$ magis Ehrenthal | 7 quod] quom Bücheler || 9 nataleis] e del. m^2 | celebres] b add. m^2 || 10 praecatus V || 17 quaerellam m^1 || querelam m^2 || 19 post dis add. vid. it (= id) m^2 || 20 quom] quam Naber || alii|id m^2 || ali|id m^1 || 27 iam] tam index || praecipum m^1 corr. m^2 || 29 brevi m^2 brebi m^1 brevi $\langle$ dolor $\rangle$ Schopen brevi $\langle$ id $\rangle$ Brakman || aspelletur Schopen appelletur V depelletur Mähly $\langle$ earum miseri $\rangle$ a pelletur Allen pelletur Mai³ $\langle$ morbus $\rangle$ avelletur Cornelissen || adplenior scripsi et ita fort. iam m^2 atplenior m^1 applenior Beck a te plenior m^2 a te lenior Schopen at plenior Naber a te lactior Cornelissen iam levior Brakman a te levior Haines

AD M. CAESAREM ET INVICEM LIBER V

73. DOMINO MEO

Vexatus sum, domine, nocte diffuso dolore per umerum et cubitum et genu et talum. denique id ipsum tibi mea manu scribere non potui.

74. HAVE MI MAGISTER OPTIME

- 5 Egone ut studeam, cum tu doleas, praesertim cum mea causa doleas? 1 non me omnibus incommodis sponte ipse adflictem? merito hercule. quis enim tibi alius dolorem genus, quem scribis nocte proxuma auctum, quis alius eum suscitavit nisi Centum Cellae, ne me dicam? quid igitur faciam, qui nec te video et tanto angore | discrucior? adde eo quod, V 84 etiamsi libeat studere, iudicia prohibent, quae, ut dicunt qui sciunt, dies totos eximunt. misi tamen tibi hodiernam γνώμην et nud⟨i⟩ustertianum locum communem. heri totum diem in itinere adtrivimus. hodie difficile 2 est ut praeter vespertinam γνώμην quicquam agi possit. 'nocte', inquis, 'tam longa dormis?' et dormire quidem possum, nam sum multi somni; sed tantum frigoris est in cubiculo meo, ut manus vix exseri possit. sed revera illa res maxime mihi animum a studiis depulit, quod, dum nimium litteras amo, tibi incommodus apud Portum fui, ut res ostendit. itaque valeant omnes Porci et Tulli et Crispi, dum tu valeas et te vel sine libris firmum tamen videam.
- Vale, praecipuum meum gaudium, magister dulcissime. domina mea 3 te salutat. γνώμας tres et locos communes mitte.

Emendavi Ad Caesarem lib. V

3 manu m^2 manus m^1 || 11 eximunt Heraeus exhibent m^1 m^2 in marg. i(n) a(lio) eximent | nudustertianum V corr. Mai^2 || 14-15 multi somni; sed] multi somni et Klussmann multisomnis et Schwierczina || 15 exseri m^2 exseris m^1 || 17 portum m^1 porcium m^2 ut vid. || 18 porci et tulli m^1 porcii et tullii m^2 || 21 $\gamma vo\mu a\varsigma$ V || 22 scr. m^2

M. FRONTONIS AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIB. I

V 83 1. | Magistro meo Bonum

2. Seni huic ut tua appellas

3. Vidi pullos tuos quod

4. Vidi filios meos

5. Ante gestum post

6. Minus valui mi mag

7. Si ambulare iam

8. Festino mi magister

5

9. Non reticebo quid

10. Ego mi magister

1. MAGISTRO MEO

1 Bonum annum, bonam salutem, bonam fortunam peto a dis die mihi sollemni natali tuo compotemque me voti fore confido; nam quem sponte 10 dei iuvisse volunt et dignum ope sua iudicant, eum commendo benignitati eorum. tu cum alia laetabilia, mi magister, in tuo animo festo die agitabis, numerato apud te, qui te valde diligant: in iis primis hunc tuum discipulum ponito, inibi dominum meum fratrem, πάθει φιλοῦντάς σε ἀνθρώπους.

2 Vale et perennem multis annis bonam valetudinem, mi magister, 15 3 obtine laetissimus incolumitate filiae, nepotum, generi. nostra Faustina reficit sanitatem. pullus noster Antoninus aliquo lenius tussit. quantum quisque in nidulo nostro iam sapit, tantum pro te precatur. iterum atque

v 98 iterum ac | porro in longam senectam bene vale, iucundissime magister. peto a te, sed impetratum sit, ne te ob diem natalem Cornificiae Lorium 20 vexes. dis volentibus Romae paucis diebus nos videbis. sed post diem natalem tuum, si me amas, nox quae sequitur fac iam placide quiescas sine ullius instantis officii cogitatione. hoc Antonino tuo da sollicite et vere petentei.

2. ANTONINO AVGVSTO FRONTO

1 Seni huic et, ut tu appellas, magistro tuo bona salus, bonus annus, bona fortuna, res omnis bona: quae tu scribis ea te mihi ab dis die tibi sollem-

4 ut tua] et ut tu $p.\ 86,\ 26\ \|$ 5 pullulos $p.\ 91,\ 15\ \|$ 6 filiolos $p.\ 92,\ 2\ \|$ 9 peto m^2 poeta m^1 | $\langle$ festo $\rangle$ die Mai^3 || 11 iudicant ex ludicant corr. || 12 festo die m^2 festoodie m^1 festo hoe die Haines | agitavis V || 13 $\langle$ tum $\rangle$ numerato Studemund | valde] l $supra\ lin.\ add.\ m^1$ || 16 optine $fort.\ m^2$ optime m^1 | 15-16 perenna m. a. bona valetudine, mi magister optime Haupt perennes m. a. bonam valetudinem, mi magister optime Sittl perpetem m. a. bonam $\langle$ serva $\rangle$ valetudinem, mi magister optime Cornelissen perennem m. a. bonam valetudinem, mi magister optime Cornelissen perennem m. a. bonam valetudinem, mi magister optime Cornelissen perennem m. a. bonam valetudinem, mi magister optime Cornelissen perennem m. a. bonam valetudinem $\langle$ serva $\rangle$ ni magister optime Cornelissen | 18 praecatur Cornelissen | 18 praecatur Cornelissen | 19 praecatur Cornelissen | 19 praecatur Cornelissen | 19 praecatur Cornelissen | 20 praecatur Cornelissen | 21 vexes] vectes Cornelissen | 22 praecidae Cornelissen | 23 sollicite] e Cornelissen | 24 petentei Cornelissen | 26 et ut tu] ut tua Cornelissen | 27 quae] quod Cornelissen | 24 petentei Cornelissen | 26 et ut tu] ut tua Cornelissen | 27 quae] quod Cornelissen | 24 petentei Cornelissen | 26 et ut tu] ut tua Cornelissen | 27 quae] quod Cornelissen | 28 petentei Cornelissen | 29 praecatur Cornelissen | 29 praecatur Cornelissen | 29 praecatur Cornelissen | 21 praecatur Cornelissen | 22 praecatur Cornelissen | 23 sollicite] e Cornelissen | 24 petentei Cornelissen | 26 et ut tu] ut tua Cornelissen | 27 quae] quod Cornelissen | 28 praecatur | 29 praec

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER I

nissimo natali meo precatum: omnia mihi ista in te tuoque fratre sita sunt, Antonine meo cordi dulcissime; quos ego postquam cognovi meque vobis transdidi, nihil umquam prae vobis dulcius habui neque habere possum, tametsi alios annos totidem de integro, quantum vixi, vivam.

5 hoc igitur unum coniunctis precibus ab deis precemur, uti vos incolumes et florentes et rei p(ublicae) familiaeque vestrae prospere potentes aetatem longam degatis. nec quicquam est praeterea, quod ego tantopere vel ab deis vel a Forte Fortuna vel a vobis ipsis impetratum | cupiam V 97 quam ut vestro conspectu et adfatu vestrisque tam iucundis litteris frui quam mihi diutissime liceat, eique ego rei, sei fieri possit, repuerascere opto.

- a) Nam quod ad ceteras res alioqui adtinet, sat vitae est. video te, Antonine, principem tam egregium quam speravi, tam iustum, tam innocentem quam spopondi, tam gratum populo Romano et acceptum quam optavi, tam mei amantem quam ego volui, tam disertum quam ipse voluisti. nam ubi primum coepisti rursum velle, nihil offuit interdum noluisse. fieri etiam vos cotidie facundiores video et exulto quasi adhuc magister. nam quom omnis virtutes vestras diligam et amplectar, fateor tamen praecipuum me et proprium gaudium ex eloquentia vestra capere. 20 itidem ut parentes, cum in voltu liberum oris sui lineamenta dinoscunt, ita ego cum in orationibus vestris vestigia nostrae sectae animadverto dinoscunt, γέγηθε δὲ φρένα Λήτω: meis enim verbis exprimere vim gaudi mei nequeo.
- c) Nec te recordatio ista urgeat nec omnino angat quod tibi conscius es 3 non perpetuam operam eloquentiae dedisse. nam ita | res habet: qui V 92 magno ingenio praeditus recta via ad eloquentiam a principio inductus atque institutus fuerit, tametsi interdum concessarit aut restiterit, ubi primum progredei denuo et pergere visum erit, coeptum illud iter confecerit setius fortasse aliquo, minus tamen nihilo. crede autem hoc mihi: 30 omnium hominum, quos ego cognoverim, uberiore quam tu sis ingenio

 m^2 in margine²) panegyrice $\parallel$ ^b) itidem ut parentes cum in vol $\langle$ tu libe $\rangle$ rum oris sui liniamenta dinoscunt, ita et magister cum in oratione discipuli vestigia facundiae suae animadvertit $\parallel$ ^c) adhortatio ad eloquentiam

22 Hom. Od. 6, 106 | 26 cf. Otto, Sprichwörter s. v. via 2

adfectum comperisse me neminem. quod quidem ego magna cum lite Victorini nostri et magna eius cum bile adiurare solebam, cum eum adspirare ad pulchritudinem ingeni tui posse negarem. tum ille meus Rusticus Romanus, qui vitam suam pro unguiculo tuo libenter dediderit^a) atque devoverit, de ingenio tamen invitus et tristis aegre concedebat.

- 4 Unum tibi periculum fuit, Antonine, idem quod omnibus qui sublimi ingenio extiterunt, ne in verborum copia et pulchritudine clauderes; quanto enim ampliores sententiae creantur, tanto difficilius verbis vestiuntur^b), nec mediocriter laborandum est ne procerae illae sententiae male sint amictae neve indecorius cinctae neve sint seminudae.^c)
- | Meministin eius orationis tuae, quam vixdum pueritiam egressus in senatu habuisti? in qua, cum imagine utriculi ad exemplum adcommodandum usus esses, anxie verebare, ne parum pro loci et ordinis dignitate την εἰκόνα usurpasses, meque primam illam longiusculam ad te epistulam scripsisse, qua id, quod res est, augurabar, magni ingeni signum esse ad 15 eiusmodi sententiarum pericula audaciter adgredi, sed quod eo opus esset, tuo te studio et nonnulla nostra opera adsecuturum, ut digna tantis sententiis verborum lumina parares. d) quod nunc vides provenisse et, quamquam non semper ex summis opibus ad eloquentiam velificaris, tamen sipharis et remis te tenuisse iter, atque ut primum vela pandere 20 necessitas impulit, omnis eloquentiae studiosos ut lembos et celocas facile praetervehi.
- 6 Haec ut scriberem productus sum proxuma epistula tua, qua scripsisti exolescere paulatim quaecumque didicisses; mihi autem nunc cum maxime florere quae didicisti atque adolescere videntur. an parum 25 animadvertis, quanto studio quantoque favore et voluptate dicentem te V82 audiat senatus | populusque Romanus? et spondeo, quanto saepius audierit, tanto flagrantius amabit: ita multa et grata sunt ingeni et oris et vocis et facundiae tuae delenimenta. nimirum quisquam superiorum

 m^2 in margine^a) qui vitam suam pro ungiculo tuo libenter devoverit $\parallel$ ^b) quanto 30 ampliores sententiae creantur, tanto difficilius verbis vestiuntur $\parallel$ ^c) agendumque ne sint male amictae, indecorius cinctae, seminudae $\parallel$ ^d) augurabar magni ingenii signum esse ad eiusmodi sententiarum pericula audacter adgredi, ut digna isdem verborum lumina parares

⁴ Nachträge zu Otto, Sprichwörter 220 s.v. unguiculus || 14 cf. p. 56, 5 sqq. || 20 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 244 s.v. remus

² adiurare man h adierare m^1b adiurare $m^2b \parallel 3$ ingeni m^1 —ii $m^2 \parallel 5$ tristis del. Cornelissen $\parallel 11$ meministi $Haines \parallel 14$ longiusculam m^2 loggiusculam $m^1 \mid te Mai^2$ se $V \parallel 15$ scribsisse $V \parallel 20$ te add. m^2 ut vid. $\parallel 21$ celoces $Haines \parallel 23$ perductus $Hauler \parallel 24$ cum] quam $Orth \parallel 28$ (te) audierit et (te) amabit $Orth \mid amabit m^2$ ut vid. -vit $m^1 \mid ingeni m^1$ -nii $m^2 \parallel 29$ nimirum] num Cornelissen etenim num Orth

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER I

imperatorum (imperatoribus enim te comparare malo, ne viventibus compararem) quisquam illorum his figurationibus uteretur, quae Graeci schemata vocant? ne longius repetam, vel proximo senatu, cum Cyzicenorum gravem causam commemorares, ita orationem tuam figurasti, quam 5 figuram Graecei παράλειψιν appellant, ut praetereundo tamen diceres et dicendo tamen praeterires.^a) in quo multa simul laudanda sunt: primum hoc te doctissime perspexisse sociorum graves aerumnas non perpetua neque recta aut prolixa oratione exaggerandas, indicandas tamen esse inpensius, ut digni senatus misericordia et auxilio viderentur. deinde ita 10 breviter rem omnem atque ita valide elocutus es, ut paucissimis verbis omnia quae res posceret continerentur, ut non ocius aut vehementius terra urbem illam quam animos audientium tua oratio moverit. ecquid adgnoscis formam | sententiae Tullianae: 'ut non ocius aut vehementius V 81 terra urbem illam quam animos audientium tua oratio moverit'? ut 15 quisque amore quempiam deperit, eius etiam naevolos saviatur.b) sed 7 mihi crede amplissimum te iam tenere in eloquentia locum brevique summum eius cacumen aditurum locuturumque inde nobiscum de loco superiore, nec tantulo superiore quanto rostra foro et comitio excelsiora sunt, sed quanto altiores antemnae sunt prora vel potius carina.^c) praeci-20 pue autem gaudeo te verba non obvia arripere, sed optima quaerere. hoc enim distat summus orator a mediocribus, quod ceteri facile contenti sunt verbis bonis, summus orator non est bonis contentus, si sint ulla meliora.d)

Sed haec certo loco ac tempore pluribus vel scribemus ad te vel coram 8 conloquemur. ut voluisti, domine, et ut valetudo mea postulabat, domi

15 cf. Cic. Nat. deor. I 79; cf. Nachträge zu Otto, Sprichwörter 255 s. v. naevus

1 imperatoribus] superioribus $Schopen \parallel 2$ comparem $Mai^2 \mid$ quisquam, (inquam) $Baehrens \mid$ comparem) num quisquam $Cornelissen \parallel 3$ $\sigma\chi\eta\mu\alpha\tau\alpha$ $Haines \parallel 4$ causam] casum $Schopen \parallel 4-5$ quam — appellant del. $Schopen \parallel 6$ quo] qua $Haines \parallel 10$ validae m^1 corr. $m^2 \parallel 12-14$ ecquid — moverit del. $Orth \parallel 13$ sententiae Schopen sentire V sentire Tullianae (conclusionis) $Mai^2 \mid$ aut add. $m^2 \parallel 15$ deperit m^2 in marg. dederit $m^1 \mid$ nevolos $V \parallel 16$ iam $m^2 \mid$ lam $m^1 \mid$ post locum scr. tene m^1 quod del. $m^2 \parallel 21$ ceteri m^2 cetere $m^1 \parallel 24$ certo] apto $Cornelissen \parallel 25$ conloquemur m^2 collo- $m^1 \mid$ postulavit $Orth \parallel 29-30$ sed optima quaerenda incertum; post quaerenda in fine obscuro versus fort. non obvia $addendum \parallel 30-31$ lac. suppl. Brakman

mansi tibique sum precatus, ut multos dies natales liberum tuorum prospere celebres. pullo nostro tussiculam sedaverit et dies clementior et nutrix eius, si cibis aptioribus vescatur: omnia enim remedia atque V 108 omnis medelae fovendi(s) infantium faucibus²) | in lacte sunt sitae.

- 9 In oratione tua Cyzicena, cum deos precareris, 'et si fas est, obsecro' 5 addidisti, quod ego me non memini legisse. obsecrari enim et resecrari populus aut iudices solebant^b), sed me forsitan memoria fugerit: tu diligentius animadvertito.
- 10 Me quoque tussicula vexat et manus dexterae dolor, mediocris quidem, sed qui a rescribenda longiore epistula inpedierit; dictavi igitur.
- Quoniam mentio παραλείψεως habita est, non omittam quin te impertiam quod de figura ista studiosius animadverterim, neque Graecorum oratorum neque Romanorum, quos ego legerim, elegantius hac figura usum quemquam quam M. Porcium in ea oratione, quae de sumptu suo inscribitur°), in qua sic ait: 'Iussi caudicem proferri, ubi mea oratio scripta erat de ea re, quod sponsionem feceram cum M. Cornelio. tabulae prolatae; maiorum bene facta perlecta; deinde quae ego pro re p(ublica) fecissem leguntur. ubi id utrumque perlectum est, deinde scriptum erat in oratione: "numquam ego pecuniam neque meam neque sociorum per ambitionem dilargitus sum." attat, noli noli scribere, inquam, istud: 20
- V 107 nolunt | audire. deinde recitavit: "numquam (ego) praefectos per sociorum vestrorum oppida inposivi, qui eorum bona, liberos diriperent." istud quoque dele: nolunt audire. recita porro. "numquam ego praedam neque quod de hostibus captum esset neque manubias inter pauculos amicos meos divisi, ut illis eriperem qui cepissent." istuc quoque dele: 25 nihil (e)o minus volunt dici; non opus est recitato. "numquam ego

 m^2 in margine^a) omnia infantium remedia sita sunt in lacte nutricis $\parallel$ ^b) obsecrari et resecrari iudices solebant aut populus $\parallel$ ^c) mire de paralempseos figura Cato in oratione, quae de sumptu suo inscribitur

5 cf. Plaut. Bacch. 1025 | 15 sqq. Cato Orat. rel. p. 37 Jordan; fr. 171 Orat. Rom. Fr. Malcovati; Orat. Reliquiae fr. 168-169 Sblendorio

1 praecatus V | liberorum Orth || 4 fovendis Mai^2 fovendi m^2 offendi m^1 offensis Novák || 5 praecareris V || 7 me m^2 em m^1 || 10 longiore] e add. vid. m^2 || 11 omittam] o add. m^2 || 14 sumtu V || 15 caudicem m^2 claudicem m^1 || 17 maiorum Mai^2 malorum V ut vid. || 20 attat] at tu vel attamen Orth | scribere] s supra lin. add. m^1 peribere Mommsen servare Novák recitare Haines del. Leo || 21 numquam ego Schaefer numquos V numquam $M\ddot{a}hly$ || 22 bona $\langle$ coniuges $\rangle$ liberos Meyer bona liberos $\langle$ coniuges $\rangle$ Castiglioni || 23 istuc Jordan || 24 manubias m^2 manibias m^1 || 26 nihil eo minus vel nihilo magis Allen nihilominus V nihil minus Jordan || 28 mire de] quam recte Naber mirifice Studemund miro modo Hauler || 29 post Cato in fine obscuro versus suppl. usus est Mai^2

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER I

evectionem datavi, quo amici mei per symbolos pecunias magnas caperent." perge istuc quoque uti cum maxime delere. "numquam ego argentum pro vino congiario inter apparitores atque amicos meos disdidi neque eos malo publico divites feci." enimvero usque istuc ad lignum dele. 5 vide sis, quo in loco res p(ublica) siet, uti quod rei p(ublicae) bene fecissem, unde gratiam capiebam, nunc idem illud memorare non audeo, ne invidiae siet. ita inductum est male facere inpoene, bene facere non inpoene licere."

Haec forma παραλείψεως nova nec ab ullo alio, quod ego sciam, 12 usurpata est. iubet enim legi tabulas et quod lectum sit iubet praeteriri. a te quoque novom factum, quod principium orationis tuae figura ista exorsus es; sicut multa alia nova et exi|mia facturum te in orationibus V 90 tuis certum habeo: ita egregio ingenio natus es.

3. DOMINO MEO ANTONINO AVG. FRONTO

Vidi pullulos tuos, quod quidem libentissime in vita mea viderim, tam 1 simili facie tibi, ut nihil sit hoc simili similius. feci prorsus conpendium itineris Lorium usque, conpendium viae lubricae, compendium clivorum arduorum. tamen vidi te non exadvorsum modo, sed locupletius, sive me ad dexteram sive ad sinistram convertissem. sunt autem dis iuvantibus 2 colore satis salubri, clamore forti. panem alter tenebat bene candidum, ut puer regius, alter autem cibarium, plane ut a patre philosopho prognatus. deos quaeso sit salvus sator, salva sint sata, salva seges sit, quae tam similes procreat.^a) nam etiam voculas quoque eorum audivi tam dulcis, tam venustas, ut orationis tuae lepidum illum et liquidum sonum nescio quo pacto in utriusque pipulo adgnoscerem.^b) iam tu igitur, nisi caves, superbiorem aliquanto me experiere: habeo enim quos pro te non oculeis modo amem, sed etiam auribus.

 m^2 in margine^a) salvus sator sit, salva sata, salva seges quae similes procreat $\parallel$ b) ut orationis tuae dulcem sonum in utriusque pulli tui pipulo agnoscerem

4 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 177 s. v. lignum || 16 Plaut. Amph. 446 || 26 cf. Otto, Sprichwörter s. v. oculus 9 et 10

2 cum] quam Schaefer || 3 disdidi m^2 ut vid. disdi m^1 || 5 vide sis] vides in Haines | res m^2 re m^1 | uti] ubi Haupt || 7-8 inpoene (bis) m^1 inpune m^2 ut vid. || 12 facturum m^2 factaurum m^1 || 15 pullos index || 16 facie m^2 facien m^1 || 18 fort. locuplicius scribendum || 23 nam etiam] nativas Cornelissen | quoque del. Haines quoiusque Schwierczina || 25 utriusque $\langle$ pulli tui $\rangle$ cum marg. Mai^2 | pipulo m^2 populo m^1 || 26 superbiorem m^2 -viorem m^1 | oculeis m^1 e del. m^2 || 28 post quae in fine versus fort. tam fuit

4. MAGISTRO MEO SAL.

Vidi filiolos meos, quom | eos tu vidisti; vidi et te, cum litteras tuas legerem. oro te, mi magister, ama me ut amas; ama me sic etiam, quomodo istos parvolos nostros amas; nondum omne dixi quod volo: ama me quomodo amasti. haec ut scriberem, tuarum litterarum mira iucunditas produxit; nam de elegantia quid dicam, nisi te Latine loqui, nos ceteros neque Graece neque Latine. domino meo fratri peto scriptites. valde volt ut hoc a te impetrem; desideria autem illius intemperantem me et violentum faciunt.

Vale mi iucundissime magister. nepotem tuum saluta.

10

5. ANTONINO AVGVSTO DOMINO MEO

- b) 'Ante gestum, post relatum' aiunt qui tabulas sedulo conficiunt. idem verbum epistulae huic opportunum est, quae litteris tuis nuper ad me scriptis nunc demum respondet. causa morae fuit, quod, cum rescribere instituissem, quaedam menti meae se offerebant non 'supino', ut dicitur, 15 'rostro' scribenda. dein senatus dies intercessit et in senatu labor eo gravior perceptus, quod cum gaudio semul altius penetraverat, ita ut cum sole ventus.') nunc haec epistula, quod non suo tempore praesto |
   V 96 adfuerit, veniam in relationibus usitatam poscit: 'ne fraudi sit'.
  - Quom accepi litteras tuas, ita rescribere coeperam: 'ama me ut amas', 20 inquis. huic verbo respondere paulo verbis pluribus in animo est; prolixius enim rescribere tibi tempore illo solebam, quo amatum te a me satis compertum tibi esse tute ostendis. vide, quaeso, ne temet ipse defrudes et detrimentum amoris ultro poscas: amplius enim tanto amari te a me velim credas mihi, quanto omnibus^d) in rebus potior est certus 25

 m^2 in margine^a) te Latine loqui, nos ceteros neque Graece neque Latine $\parallel$ ^b) tota hace panygyricus $\parallel$ ^c) labor cum gaudio simu(latius) penetraverat, ita ut c(um so) le ventus $\parallel$ ^d) (om) nibus rebus potior prae(sen)s fructus quam futuri (sp) es incerta

12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 167 s. v. gerere; cf. Cic. De orat. 2, 280 $\parallel$ 15—16 Otto, Sprichwörter s. v. rostrum; cf. s. v. nasus 1 $\parallel$ 20 p. 92, 3 $\parallel$ 25 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 234 s. v. certus 1

2 filios $index \parallel 7$ domino meo fratri $in\ V$ scribitur quasi titulus epistulae $\parallel$ 12 ante m^1 et index antea $m^2 \parallel$ 15 se ex sed corr. $\parallel$ offerrebant m^1 corr. $m^2 \parallel$ 17 semel vel simul Pearce simul $in\ marg$. $\parallel$ altius] luctus $Cornelissen\ \parallel$ 19 relationibus] dilationibus $Kiessling\ \parallel$ usitatam ex usitam corr. $m^1 \parallel$ 20 amas $\langle$ ti $\rangle$ $Mai^2 \parallel$ 21 animo m^2 animos m^1 animost $(pro\ animo\ est)\ Naber \parallel$ 24 defraudes $Priebe\ \parallel$ 27–28 $lac.\ suppl.\ Hauler\ \parallel$ 28–29 (omnibus etc.) $lac.\ suppl.\ Naber$

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER I

praesens fructus quam futuri spes incerta, egone qui indolem ingeniei tui in germine etiamtum et in herba et in flore dilexerim, nunc frugem ipsam maturae virtutis nonne multo multoque amplius diligam?²) tum ego stolidissimus habear agrestium omnium omniumque aratorum, si mihi cariora 5 sint sata messibus. b) ego vero quae optavi quaeque vovi, compos optato- 3 rum votorumque meorum damnatus atque multatus sum: in eam multam duplicatum amorem tuum defero, non, ut antiquitus multas inrogari mos fuit, mille minus dimidio. assae nutricis est infantem magis diligere quam adultum^c); suscensere etiam | pubertati stulta nutrix solet: puerum V 95 10 de gremio sibi abductum et campo aut foro traditum. litteratores etiam isti discipulos suos, quoad puerilia discunt et mercedem pendunt, magis diligunt. d) ego quom ad curam cultumque ingeniei tuei accessi, hunc te speravi fore qui nunc es: in haec tua tempora amorem meum intendi. lucebat in pueritia tua virtus insita, lucebat etiam magis in adulescentia, 15 sed ita ut cum serenus dies inluculascit lumine incohato. c) nunc iam virtus integra orbe splendido exorta est et radiis disseminata, et tu me ad pristinam illam mensuram luciscentis amoris tui revocas et iubes matutina dilucula lucere meridie?f) audi, quaeso, quanto ampliore nunc sis virtute quam antea fueris, quo facilius credas, quanto amplius amoris 20 merearis, et poscere desinas tantundem.

Ut a pietate contendere te tibimet incipiam, obsequia erga patrem tua 4 pristina commemorabo eaque cum praesentibus officiis comparabo. quis ignorat, ubi pater tuus minus valeret, te iuxta cum eo carere balneo,

m² in margine a) ego qui indolem ingenii tui in germine, in herba, in flore dile25 xerim, nunc frugem ipsam non amplius diligam? || b) agrestium aratorumque omnium stolidissimus habear, si mihi cariora sint sata messibus || c) nutricis est infantem magis diligere quam adultum || d) panygyricus || c) lucebat in pueritia
tua virtus insita ita ut cum serenus dies inluculascit lumine inchoato || f) tu me
ad amoris lucescentis crepusculum provocas, ego te ad meridiem, ubi ille integro
30 orbe calor altus est

2 Otto, Sprichwörter s. v. herba 1 | 8 cf. Cato, Orig. V 5 p. 24 Jordan; fr. 122 Sblendorio; Hist. Rom. Rel. fr. 95 e Peter; Naevius Com. 33 Ribbeck³

1 ingeniei m^1 -nii m^2 | tuei Novák || 3 maturae Mai^2 naturae V || 4 aratorum m^2 in marg. oratorum m^1 || 5 (eorum) quae Haines || 6 votorumque] alteram o add. m^2 || 7 defero Boissonade desero V debeo Studemund desidero Beutner || 8 fuit Mai^2 ruit V ut vid. | mille] familiae Studemund | dimidio. assae Mai^2 dimidio assae Mai^3 vocabulo assae inc. novum capitulum in V || 8-9 assae — adultum del. Cornelissen || 9 pubertatis m^1 corr. m^2 || 10 aut] ac Cornelissen || 11 isti] insciti Cornelissen | (pueri) puerilia della Corte || 12 quom Mai^2 quod V | ingenii tui m^2 || 15 dies add. m^2 || 16 integro orbe splendide exorta et radiis discriminata est. tu Cornelissen | et² Klussmann est V || 22 eaque m^2 eaquae m^1 || 23 valeret ex vateret corr. || 28 inchoato in incohato corr. vid.

vino, aqua etiam et cibo temet deducere solitum?^a) nulla umquam te neque somni neque vigiliae neque cibi | (neque itineris prope tua tempora habuisse, sed patris temporibus servisse?) † †

6. (MAGISTRO MEO SALVTEM)

(Minus valui, mi magister) † † †

7. (ANTONINO AVGVSTO DOMINO MEO)

(Si ambulare iam)

† † †

8. (MAGISTRO MEO SALVTEM)

(Festino, mi magister) † † †

9. (ANTONINO AVGVSTO DOMINO MEO)

10

5

⟨Non reticebo quid⟩

† † †

10. (MAGISTRO MEO SALVTEM)

⟨Ego, mi magister⟩

† † †

 m^2 in margine^a) nulla umquam neque somni neque vigiliae neque itineris $\langle pro \rangle$ pe tua tempora habuisti, se $\langle d pat \rangle$ ris temporibus servis $\langle ti \rangle$

1 diducere Novák || 2 post cibi duo versus vacui | post V 95 permultae pag. desunt | neque etc. e marg. suppl. || 3 (in)servisse Haines || 4-13 titulos suppl. Haines initia ex indice suppl. || 7 iam (poteris vel potero) Haines || 9 magister, (scribere) Haines || 14 lac. propter folium desectum | prope] lac. supplevi (per)petua Hauler || 15 sed patris ma n fort. coniectura se — teris (te incertissimum) h se(d pos)teris Hauler | servisti suppl. Mai²

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER I-II

<M. FRONTONIS AD ANTONINVM IMP.</p> ET INVICEM LIB. II>

1. (DOMINO MEO ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

† | abripere te praeut dicitur, immo cellae filios; tantam de thesauris 1 Antonini pecuniam prodigei, quam nescio quae ista altilis alumna accipiat, unde nihil Egatheus acceperit. quanti vero rumores adversi, quantae querimoniae exorientur bonis lege Falcidia distractis? lineam istam famosam atque celebratam ceteraque tantae pecuniae ornamenta quis emet? tua uxor si emerit, praedam invasisse et minimo aere eripuisse 10 dicetur, eoque minus ad eos, quibus legatum erat, pervenisse. an non emet haec ornamenta Faustina? quis igitur emet margarita²), quae filiabus tuis legata sunt? iis margaritis collos b) filiarum tuarum despoliabis, ut cuius tandem ingluvies turgida ornetur?

An hereditas Matidiae a vobis non adibitur? summo genere, summis 2 opibus nobilissima femina de vobis optime merita intestata obierit? ita prosus eveniet, ut, cui funus publicum decreveris, ei ademeris testamentum. adhuc usque in omnibus causis iustum te et gravem et sanctum iudicem exhibuisti: ab uxorisne tuae causa prave iudicare inchoabis? tum tu quidem ignem imitaberis, si proximos am|bures, longinquis A 103 lucebis.°)

2. R(ESCRIPTVM) MAGISTRO MEO

Ergo magister meus iam nobis et patronus erit! equidem possum 1 securus esse, cum duas res animo meo carissumas secutus sim, rationem

m² in margine²) hoc margaritum et haec margarita genere neutro, et genere 25 feminino haec margarita et heae margaritae, ut Cicero De signis [in Verr. II 4, 1]: 'nullam gemmam aut margaritam' || b) collos || c) ignis proximos adurit et longinquis lucet

19-20 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 253 s. v. ignis

1-4 plures pag. desunt $\parallel$ 1-2 M. Cornelii Frontonis Epistularum ad etc. $Mai^2 \parallel$ 3 supplevi Domino meo $Mai^2 \parallel$ 4 abripere m^1 abrapere $m^2 \mid$ te praeut] praeut fort. ex praeest corr. m^1 preces fort. m^2 post te interpungit A tephrae ut Studemund $\mid$ hereditatem> abripere terrae ut Buttmann hereditatem Matidiae abripere terrae ut Kübler hereditatem abripere terrae ut Haines te praedam abripere terrae ut Haines te praedit dictur olim procellae filios Mähly | thensauris A || 5 prodigei m^1 prodigi m^2 || 6 accipiat accipiet Haines | Egatheus | legitimus heres Buttmann | legitimus acceperit heres Heindorf Augustus Niebuhr || 10 an m^1 ac vel aut m^2 at Buttmann || 22 patrogus m^1 corr. m^2 || 26 ullam Cicero | longinquis ex langavis corr.

veram et sententiam tuam. di velint ut semper, quod agam, secundo iudicio tuo, mi magister, agam.

2 Vides quid horae tibi rescribam. nam post consultationem amicorum in hoc tempus collegi sedulo ea quae nos moverant, ut domino meo perscriberem faceremque eum nobis in isto quoque negotio praesentem. 5 tum demum ⟨ἐγὼ⟩ ϑαρσήσω τοῖς βεβουλευμένοις, cum fuerint ab illo comprobata. orationem, qua causam nostram defendisti, Faustinae comfestim ostendam et agam gratias ei, quod mihi talis epistula tua legenda ex isto negotio nata est. bone et optime magister vale.

Recognovi Epistular, M. Frontonis Epistular, lib. II

10

Fragmentum apud Charis., Ars Gramm. II p. 267, 6-8 Barwick: 'Male' pro 'valde' Fronto ad Antoninum invicem libro II: 'male me, Marce, praeteritae vitae meae paenitet'. ceterum (inep)tum est 'male paenitet'. 15

<M. FRONTONIS AD ANTONINVM IMP.</p> ET INVICEM LIB. III>

1. $\langle DOMINO MEO \rangle$

† † †

V 158 | tatem historias opera apta neque illam moderationem orationi 20 accommodatam; figuras etiam, quas Graecei σχήματα vocant^a), illum historiae, hunc orationi congruentes adhibuisse; Sallustium antithetis honeste compositis usum: 'alieni adpetens, sui profusus; satis eloquen-

 m^2 in margine^a) $\langle \text{figu} \rangle \text{ras}$ quas scaemata Graeci vocant

23-p. 97, 2 Sall. Cat. 5, 4

3 vide Mai^3 | horae] hodie Heindorf | vide si quid hodie Orth || 6 tum Mai^1 tuum $A \mid \mathring{e}\gamma \grave{\omega}$ supplevi in lac. trium litt. $\langle \gamma \grave{\alpha} \varrho \rangle$ Hauler || 7 comfestim mas cumfestim n m^1h confestim m^2h || 9 bone] patrone Orth || 10 scr. m^2 || 12 post A 103 plures pag. desunt || 15 ineptum] lac. suppl. Putsche || 16-17 supplevi || 18 supplevi Domino meo Fronto Haines || 20 historias (-am fort. m^2) opera (e corr. m^2) apta incertum h historiae aptam ma unde $\langle facul \rangle tatem$ primo, postea $\langle facul \rangle tatem$ Brakman $\langle facili \rangle tatem$ vel $\langle facul \rangle tatem$ Haines || 21 graecei facul || -ci facul || facul || 22.23 antithetis ho|neste facul || 23 honeste] venuste Studemund || 24 lac. suppl. Brakman

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER III

tiae, sapientiae parum'; paronomasia etiam non absurda nec frivola, sed proba et eleganti: 'simulator ac dissimulator'; Tullium vero commotissima et familiari orationibus figura usum, quam scriptores artium ἐπαναφοράν²) vocant. Sallustius saepius epanaphoris usus iterata verba 'quid audivi' dum repetat, ita ⟨Tullius⟩ de Pisone....: 'quis clarioribus viris quodam tempore iucundior, quis turpioribus coniunctior? quis civis meliorum partium aliquando, quis taetrior hostis huic civitati? quis in voluptatibus inquinatior, quis in laboribus patientior? quis in rapacitate avarior, quis in largitione effusior?' et porro deinceps ab eodem isto verbo sententiae inchoantur. si videbitur, id quoque animadvertito et cum animo tuo agitato, an pro cetero ornatu ac tumultu a Cicerone me|dium illud inculpatum sit: 'cum omnibus communicare quod v 157 habebat'; nam mihi paulo hoc volgatius et ieiunius videtur.

Non... bis dictio coortandi post illa Sallusti et Tulli de Catilina a 2 15 L. Antoni altera iratus an putabam ostendere in Tulli praeter vetera ipsum.... se magna pars iuventutis sequebatur. idcirco hoc in scripto iam faceres idem quod pictor Calamis, qui numquam pingere equom quadrupedes (v)e instituerat * * * pingat.b)

m² in margine^a) quid est epanafora || b) - - ium - - neque - - ngeret

5 deest in fragmentis Sallustianis | Cic. in Pisonem 22; 60; 87-89 || 5-9 Cic. pro Caelio 13 || 9-10 Cic. pro Caelio 21; 34

1 fribola m^1 corr. $m^2 \parallel 2$ simmulator $V \mid$ commodissima $Mai^2 \parallel 4$ Sallustius legi $nihil\ certi\ h$ | saepius scripsi severius $incertissimum\ h$ | epanaphoris m^1 -ra m^2 | usus scripsi iusta vel intor h Sallustius (quoque adhibuit) iterata della Corte iterata probab. quam -to h | berba V | 5 quid - repetat incertum h | ita scripsi iia vel ica h | Tullius] lac. suppl. Hauler | pisone probab. quam libro . . h | 6 quodam tempore cum codd. Cic. quondam nota cod. S. Victoris | turpioribus viris notae S. Victoris || 7 partium m^2 cum codd. Cic. partim m^1 || 9 et ma n, dubitat h ecce porro Klussmann et octo vel quot porro Haines || 10 incohantur V || 12 inculpatum ma b inculcatum n inculpatum probab, quam inculcatum $h \parallel 14$ non ..... bis dictio coortandi h non $\langle prorsus ineptum \rangle Haines | sallusti <math>m^1$ -tii $m^2 \parallel$ 14-18 incertum ma $h \parallel 14-15$ a l anto ni altera h l anto $n \ldots ma \parallel$ 15 iratus an h ... utus ait ma, unde L. Annae(us Corn) utus ait Haines L. Anto $n \leq \log \log t$ utus ait $della Corte \mid putabam ostendere <math>mah \mid in tulli (m^1 \mid$ nihil ma | 15.16 vetera ipsum scripsi veteratpsum vel veteratnum hnum ma (quem exercitum) praeter veteranum (alacri ardo) re Haines | 16 se h re ma | magna - sequebatur ma h | circo incertum ma h | scripto] ripto incertum ma h i add. m^2 schemate Haines || 17 iam incertum h tu ma | pictor cala- $(vel \ o)$ meis qui h pictor qui $ma \parallel 17-18$ pingere — instituerat scripsi equom quadrupede(vel i)s(vel a). e instituerat h equom pinge . . . . . pro * * * * pinge(ndum) pro(posuerat) Hauler, vide ngeret in marg. ma antea coniecerat pinge(re conatus esset) pro Haines pinge(re conatus est) Höhne pinge(re se) pro\(\frac{fessus\}{}\) dellaCorte || 18 post instituerat tres versus legi nequeunt | pingat h pingit ma

- 3 Iugurthae forma eiusmodi est: 'qui ubi primum adolevit, pollens viribus, decora facie, sed multo maxime ingenio validus, non se luxu neque inertiae corrumpendum dedit, sed, uti mos gentis illius est, equitare, iaculari, cursu cum aequalibus certare et, cum omnis gloria anteiret, omnibus tamen carus esse. ad hoc pleraque tempora in venando agere, 5 leonem atque alias feras primus aut in primis ferire; plurimum facere,
- A 82 minimum ipse de se loqui.' 'nam Iugurtha, ut erat in|pigro atque acri ingenio, ubi naturam P. Scipionis, qui tum Romanis imperator erat, et morem hostium cognovit, multo labore multaque cura, praeterea modestissime parendo et saepe obviam eundo periculis in tantam claritu- 10 dinem brevi pervenerat, ut nostris vehementer carus, Numantinis maximo terrori esset. ac sane, quod difficillimum inprimis est, et proelio strenuus erat et bonus consilio, quorum alterum ex providentia timorem, alterum ex audacia temeritatem adferre plerumque solet. igitur imperator omnis fere res asperas per Iugurtham agere, in amicis habere, magis 15 magisque eum in dies amplecti, quippe cuius neque consilium neque inceptum ullum frustra erat. hoc accedebat munificentia animi atque ingeni sollertia, quibus rebus sibi multos ex Romanis familiari amicitia coniunxerat. ea tempestate in exercitu nostro fuere complures novi atque nobiles, quibus divitiae bono honestoque potiores erant, factiosi 20

A 81 domi, potentes apud socios, clari magis quam honesti.' ne agrei quidem forma praetereunda^a):

'Mare saevum, inportuosum; ager frugum fertilis, bonus pecori, arbori infecundus; caelo terraque penuria aquarum. genus hominum salubri corpore, velox, patiens laborum, ac plerosque senectus dissolvit, 25

m² in margine a) agri forma

1-7 Sall. Iug. 6, 1 | 7-21 Sall. Iug. 7, 3-8, 1 | 23-p. 99, 2 Sall. Iug. 17, 5-6

1-p. 101, 19 textus Sallustianus multis locis incertus $\parallel$ 1 qui] hic Diomedes alias qui alias hic Macrobius $\parallel$ 2 luxu V cum Diomede et aliis codd. Sall. luxui Probus cum aliis codd. Sall. luxui alias luxuriae alias Macrobius $\parallel$ 3 neque inertiae neque corrumpendum m^2 inertiae neque corrumpendum m^1 | ut Probus alias uti alias ut Macrobius $\parallel$ 3-4 iaculari equitare Probus Diomedes alias equitare iaculari alias iaculari equitare Macrobius $\parallel$ 4 et ex es corr. vid. m^2 | gloria om. Diomedes $\mid$ anteiret m^1 cum codd. Sall. Probo Diomede Macrobio antiret m^2 $\parallel$ 5 esset nonnulli codd. Sall. $\mid$ pleraque] l ex r corr. m^2 $\parallel$ 6 faeras V $\mid$ ferire m^1 m^2 suprascr. i(n) a(lio) caedere, cf. Proleg. XLI $\parallel$ 6-7 ipse facere minima ipse h facere minimum ipse ma facere et minimum ipse codd. Sall. praeter unum facere minimum unus cod. Sall. et Macrobius $\parallel$ 8 tum] tunc nonnulli codd. et Donatus $\mid$ imperator Romanis Arusianus $\parallel$ 10 modestissime m^1 -ume m^2 $\parallel$ 17 huc codd. Sall. $\mid$ atque m^1 et m^2 cum codd. Sall. $\parallel$ 18 ingenii codd. Sall. $\mid$ quibus A cum parte codd. Sall. quis ceteri $\parallel$ 21 agrei] e del. m^2 $\parallel$ 24 arbore Arusianus $\mid$ paenuria A $\parallel$ 25 ac h nec ma om. codd. Sall.

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER III

nisi qui ferro aut bestiis interiere, nam morbus haud saepe quem superat; (ad) h(oc) malefici generis plurima animalia.' tum illa persequitur non 5 inscite: 'in regnum Adherbalis animum intendit. ipse acer, bellicosus; at is, quem petebat, quietus, inbellis, placido ingenio, opportunus iniuriae, 5 metuens magis quam metuendus.' hoc de co(n)s(ulis) peritia: 'nam in 6 consule nostro multae bonaeque artes et animi et corporis erant, quas omnis avaritia praepediebat: patiens laborum, acri ingenio, satis providens, belli haud ignarus, firmissimus contra pericula et invidias.' milites deinde corrupti: a) 'imperatori exercitus traditur a Spurio Albino 7 10 proconsule iners, inbellis neque periculi neque laboris patiens, lingua quam manu promptior, praedator ex sociis et ipse praeda hostium, sine imperio | et modestia habitus, ita imperatori novo plus ex malis A 95 moribus sollicitudinis quam ex copia militum auxilii aut spei bonae accedebat.' effeminatio: 'nam Albinus Auli fratris exercitusque clade 8 15 perculsus, postquam decreverat non egredi provincia, quantum temporis aestivorum in imperio fuit, plerumque milites stativis castris habebat, nisi cum odor aut pabuli egestas locum mutare subegerat, sed neque muniebantur neque more militari vigiliae deducebantur; uti cuique libebat, ab signis aberat. lixae permixti cum militibus diu noctuque 20 vagabantur et palantes agros vastare, villas expugnare, pecoris et mancipiorum praedas certantes agere eaque mutare cum mercatoribus vino advecticio et aliis talibus; praeterea frumentum datum publice vendere, panem in dies mercari; postremo quaecumque dici aut fingi queunt ignaviae luxuriaeque probra, ea in illo exercitu cuncta fuere et 25 alia amplius, sed in ea difficultate Metellum^b) nec minus quam in rebus

m² in margine^a) forma corrupti exercitus || b) de forma imperatoris

3-5 Sall. Iug. 20, $1-2 \parallel 5-8 \text{ Iug. } 28, 5 \parallel 9-14 \text{ Iug. } 44, 1-2 \parallel 14 \text{ sqq. Iug. } 44, 4-45, 3$

1 quem] quemquam codd. Sall. || 2 lac. suppl. Hauler | ille Haines || 3 Adherbalis] h add. m^2 || 5 cos' A || 6 et¹ om. codd. Sall. || 8 invidias A cum paucis codd. Sall. insidias plerique || 9 imperatori exercitus] exercitus ei cum Sall. m^1 sed ei iam del. m^1 exercitus imperatori Haines | traditur m^2 cum codd. Sall. traditus m^1 quod defendit Zimmermann || 9-10 a Spurio Albino proconsule A cum plurimis codd. Sall. Sp. Albini proconsulis ceteri || 11 ipsa Haines || 13 bonae spei pars codd. Sall. || 15.16 aestivorum temporis pars codd. Sall. || 16 (in) statutis castris pars codd. Sall. || 17 odor probab. quam odos h odos ma odos pauci codd. Sall. odor ceteri || 17.18 neque muniebantur A cum paucis codd. Sall. neque muniebantur ea alii, om. plerique neque muniebantur (castra) Haines || 18 muniebantur] i del. m^2 || 19 libuit nonnulli codd. Sall. | cum om. Haines | cum militibus permixti pars codd. Sall. | diu A cum paucis codd. Sall. die ceteri || 20 et¹ h om. ma || 22 publice datum codd. Sall. et Arusianus || 24 ea om. codd. Sall. || 25 amplius alia pars codd. Sall. | nec an neq(ue) incertum non codd. Sall. || 26 forma¹ ma n fort. scaema vel infamia h

hostilibus magnum et sapientem virum fuisse comperior; tanta tempe-A 96 rantia inter ambitionem saevi|tiamque moderatum; namque edicto primum adiumenta ignaviae sustulisse: ne quisquam in castris panem aut alium cibum coctum venderet, ne lixae exercitum ins(equ)erentur, ne miles hastatus aut gregarius in castris neve in agmine servum aut 5 iumentum haberet; ceteris arte modum statuisse. (p)raeterea transversis itineribus cotidie castra movere, iuxta ac si hostes adessent vallo atque fossa munire, vigilias crebras ponere et eas ipse cum legatis circumire, item in agmine in primis modo, modo postremis, saepe in m\e\dio adesse, ne \(\q \) uispiam \(\cord \) ine egrederetur, ut cum signis frequentes 10 incede(rent), miles cibum et arma p(o)rtaret. ita prohibendo a delictis 9 magis quam $vi\langle n \rangle$ dicando exercitum brevi confir $\langle mavit \rangle$.' tum forma Marii: 'per id(em) tempus Uticae forte (C. M)ario per hostias di(s s)upplicanti mag(n)a (a)tque mirabilia por(tend)i haruspex dixerat: proinde quae animo agitabat, fretus dis ageret, fortunam quam saepis- 15 sime experiretur; cuncta prospere eventura, at illum iam antea consulatus ingens cupido exagitabat, † † †

A 89 \(\con\)|suetam duritiam et alia, quae \(\cot\) i miserias \(\voc\)\(\alpha\) nt, voluptati habuisse, \(\alpha\) isi \(\tam\)en res publica par\(\cot\)ier atque\) saevissimo im\(\cot\)perio\(\righta\) bene atque decore gest\(\alpha\).'

10 Sed forma ea (im)perato(ris); perlege (et vo)luptaria*): 'sed in his erat Semproniab), quae multa saepe virilis audaciae facinora commiserat. haec mulier genere atque forma, praeterea viro, liberis satis fortunatac')

 m^2 in margine^a) voluptatiba $\parallel$ ^b) Sempronia m $\langle$ ulta $\rangle$ saepe $\langle$ viri $\rangle$ lis audaciae facinora $\langle$ com $\rangle$ miserat $\parallel$ ^c $\rangle$ forma satis fortunata 25

13-17 Sall. Iug. 63, $1-2 \parallel 18-20$ Iug. $100, 5 \parallel 21 sqq$. Cat. 25, 1-3

3 primo pars codd. Sall. | quisquam] quispiam pars codd. Sall. || 4 aut quem alium codd. Sall. | cibum coctum A cum parte codd. Sall. et Valerio Maximo coctum cibum ceteri | insequerentur m^1 (lac. suppl. Hauler) sequerentur m^2 cum omnibus codd. Sall. praeter unum || 5 hastatus aut om. codd. Sall. || 6 lac. suppl. Hauler || 7 hostis adesset Val. Max. et Priscianus || 8 munire m^2 munere m^1 || 9 in postremis codd. Sall. || 9-22 lac. suppl. Hauler || 10 egrederetur m^2 egrereretur m^1 || 14 supplicanti A cum codd. Sall. -ante Cortius || 15 agere nonnulli codd. Sall. || 16 cuncta A cum plerisque codd. Sall. omnia reliqui || 17 post A 96 quattuor pag. desunt || 18 suetam m^2 suetum m^1 || 19 habuisse A cum plerisque codd. Sall. habuisset reliqui | res publica A cum aliis codd. Sall. rei p. alii rem p. unus | atq(ue) non ac, ut codd. Sall., spatii causa || 21 perlege m^2 dige vel dice m^1 | his ex ins corr. m^1 eis m^2 cum codd. Sall. || 23 atque del. Ahlberg | viro liberis A cum paucissimis codd. Sall. et Arusiano, Eugraphio viro atque liberis reliqui et Priscianus || 24-25 lac. suppl. Naber

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER III

fuit; litteris Graecis, Latinis docta, psallere, saltare elegantius quam necesse probae, multa alia, quae instrumenta luxuriae^a) sunt. sed ei cariora semper omnia quam decus atque pudicitia fuit; p<e>cuniae an famae <minus</m> parceret, haud f<acil>e discerneres; libido sic ac<e>ensa tut saepius pet<e>ret vi<ro>s quam peteretur.'

'Quis rebus permota civitas atque immutata urbis facies erat. ex 11 summa laetitia lasciviaque, quae diuturna quies pepererat, repente omnis tristitia invasit; f(es)tinare, trepidare n(e)que loco neque homini cuiquam satis credere; neque bellum gerere neque pacem habere; suo quisque metu pericula metiri. ad hoc mulieres, qui(bus) rei publicae magnitudi(ne be)lli timo(r i)n(so)litus incesse(rat, ad)f(lic)|tar(e) A 90 sese, manus supplices ad caelum tendere, mise(rari) pa(rvo)s liberos, rogitare (om)nia, omni rumor(e) pavere, adripere omn(i)a superbia atque deliciis omissis, sibi patria(e)que dif(f)idere.' forma qua flagitia 12 disciplinae (pl(ebis) de)s(cribuntur): 'nam semper in civitate, (qu)ibus opes nullae sunt, bonis invident, malos extollunt, vetera ode(re, nov)a exoptant, odio (sua)rum rerum mutari omnia student; turba atque seditionibus sine cura aluntur, quoniam egestas facile s(i)ne damn(o) habetur.' vale.

2. MAGISTRO MEO SAL.

5 m² in margine^a) instrumenta luxuriae

20

6-14 Sall. Cat. 31, $1-3 \parallel 15-19$ Cat. 37, 3

1 graecis latinis m^1 graecis et latinis m^2 cum compluribus codd. Sall. et Arusiano graecis atque latinis reliqui codd. | psallere saltare A cum Macrobio, Servio psallere et saltare codd. Sall. et Eutyches | p. atque s. unus cod. Sall. | saltare A cum plerisque codd. Sall., Macrobio, Servio, Eutyche | cantare reliqui codd. || 2 necesse est codd. Sall., Macrobius, Servius | necesse erat Eutyches || 3-24 lac. suppl. Hauler || 4 libido A cum aliis codd. Sall. || libidine alii || 6 quis probab. quam quib(us) | quibus codd. Sall. || 7 lasciviaque] que incertum || atque lascivia codd. Sall. || 10 hoc codd. Sall. || hos A || 13 omni et pavere add. m^2 | omni rumore et adripere omnia A cum Claud. Mamerto quae verba desunt in codd. Sall. || rogitare, omnia pavere cum plerisque codd. Sall. Höhne || rogitare deos omnia vel deos rogitare omnia pauci codd. || 14 qua probab. quam atq(ue) || 15 quibus] quis Haines || 16 et malos Donatus || 17 omnia mutari nonnulli codd. Sall. || 18-19 habetur sine damno plerique codd. Sall. et Iulius Exuperantius || 19 vale incertum h || 21 initio quattuor versus desunt || nova arte scripsi || nonu arte h || nonus ma || 22 quod h || quem ma || 23 post pri 13 litt. et duo versus legi nequeunt || post manus unus versus et sex litt. legi nequeunt || 24 nepotem] lac. supplevi || saluta h || sal... ma

3. MAGISTRO MEO

Orationes desiderat sibi dominus meus frater (vel) a me vel a te quam primum mitti. sed ego malo, mi magister, tu mittas; easque ut in promptu haberes, exemplaria, quae apud nos erant, misi tibi. ego mox A 72 alia conficiam, | quae tibi capies. hac oratione fratri elaboranda mora 5 intercedat. ita mihi scripsit.

Vale mi dulcissime magister, nepotem saluta.

4. DOMINO MEO

- Pro cetera erga me benivolentia tua fecisti quod orationum, quas frater tuus dominus noster desideraverat, huic mittendarum me gratias iam 10 inire voluisti. adiunxi ultro ego tertiam orationem pro Demostrato P...ano, de qua illi scripsi: 'adiunxi', inquam, 'orationem pro Demostrato, quam cum primum fratri tuo obtuli, didici ex eo Asclepiodotum, qui oratione ista compelletur, a te non inprobari. quod ubi primum comperi, curavi equidem abolere orationem, sed iam pervaserat in 15 manus plurium quam ut abolere possem. s(ed) qui(d f)iat postea? quid, inquam, fiat nisi et Asclepiodotum, quia ut me tu probasti, mihi quoque fieri amicissimum? tam hercule quam est Herodes summus nunc meus, quamquam dixi (orationem).'
- Vale mi domine dulcissime. dominam et filiolos saluta. fratri interea 20 orationes mittito in ler . . . . duas desa * *

5. DOMINO MEO

A 71 | Excerpta iam domino nostro fratri tuo misi per dupla monitus ore ante menses fere octo rem ordinetis quae tandem . . . . . desistam ita ut

12-19
$$p. 113, 8-14$$

2 vel¹] lac. suppl. Mai^1 et ita fort. $iam\ m^2$ || 5 capies m^1 capere potes m^2 || 10 huic m^2h hui m^1h om. $ma\ n$ | mittendarum m^2 tapttendarum m^1h partiendarum Hauler | gratias iam h gratiam $ma\ n$ || 11 et 12 Demostrato $Cornelissen\ et\ ita\ iam\ fort. <math>m^2$ demonstrato m^1 || 12 petiliano $ma\ n$ psalano $vel\ perlano\ h$ Titiano Ameling | scribsi A || 13 optuli A || 14 compellatur Heindorf || 16 lac. $suppl.\ Hauler$ || 17 ut me tu $add.\ m^2$ in marg. || 19 orationem vel contra eum] lac. $suppl.\ Hauler$ quamquam extet oratio $ma\ n$ ut $p.\ 113$, 14 || 20 fratri m^2h ta m^1h has $ma\ n$ || 21 ler h le. $ma\ n$ | desa h delig $ma\ n$ | in legendo (gendo) (gendo) duas delig am domino fratri tuo mittendas) gendo gendo | gendo duas delig gendo or gendo or gendo duas delig gendo or gendo or gendo or gendo duas delig gendo or gend

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER III

multis * * epistulam placabilem misit . . . . . . nustibus et quo . . . . tem diem . . . . . . sed . . . . priusquam * * * * e sudarrio nostestinanus . . . . contu * * * prorsus de . . . . qua variam nondum * * facultate aliqua insolitis, nisi foristareres pigreis et codsilisct . . . . adfuerint

6. MAGISTRO MEO SAL.

Ego biduo isto, nisi quod nocturni somni cepi, nihil intervalli habui; 2 quamobrem nondum legere epistulam prolixiorem domino meo a te 15 scriptam potui, sed crastinam opportunitatem avide prospicio. vale mi iucundissime magister. nepotem saluta.

7. MAGISTRO MEO SAL.

Quom salubritas ruris huius me delectaret, sentiebam non mediocre 1 illud mihi deesse, uti de tua quoque bona valetudine certus essem, mi 20 magister. id uti suppleas, deos oro. rusticatio autem nostra mea $\pi o \lambda \iota \tau \epsilon \iota a$: prorsus negotium illud est veitae togatae. quid quaeris? hanc ipsam epistulam paululum me porgere non sinunt instantes curae, quarum vacatio noctis demum aliqua parte contingit.

14 p. 118, 4 sqq.

V 143

Vale mi iucundissime magister. Ciceronis epistulas si forte | electas totas vel dimidiatas habes, inperti aut mone, quas potissimum legendas mihi censeas ad facultatem sermonis fovendam, valeas.

8. DOMINO MEO

Quinctus hic dies est quo correptus sum dolore membrorum omnium, 5 praecipue autem cervicum et inguinum. memini me excerpisse de Ciceronis epistulis ea dumtaxat, quibus inesset aliqua de eloquentia vel philosophia vel de re p(ublica) disputatio; praeterea si quid elegantius aut verbo notabili dictum videretur, excerpsi. quae in usu meo ad manum erant excerpta misi tibi. tres libros, duos ad Brutum, unum ad Axium 10 describi iubebis, si quid rei esse videbitur, et remittes mihi, nam exemplares eorum excerptorum nullos feci. omnes autem Ciceronis epistulas legendas censeo, mea sententia vel magis quam omnis eius orationes: epistulis Ciceronis nihil est perfectius.^a)

9. DOMINO MEO FRONTO

15

Quoniam scio, quanta sollicitudine co(n)verses cum animo tuo quod ad rem frumentariam expediendam adtinet, dabo .... ihi exploranda diligentius qualia ..... tendunt et quae exploravib) .... | † † † † † † † † † †

A 239 |

20

Legi emendavi

 m^2 in margine^a) epistulis Ciceronis nihil $\langle est \rangle$ perfectius $\parallel$ ^b) sollicitudine eter ...... tuo quo * * * o ad epistulas quae in rei otio ..... exploravi n ....

1 forte|teelectas primo, tum alterum te del. $m^1 \parallel 2$ inpertia aut scripsi inpertia liet h (li incertum) inpertias vel ma n inperti ali (vel aliter) Hauler | 4 cf. Proleg. LX adn. 8 || 5 quo scripsi quib(us) incertum h ut ma n || 6 de] exde m^1 de del. m^2 quae in marg. scr. de in aliis $\parallel$ 7 epistulas m^1 corr. m^2 $\parallel$ 9 notavili V $\parallel$ 10 unum m^2 duos m^1 | axium m^2 auxilium m^1 Atticum Weyssenhoff | 11-12 exemplar eorum excerptorum nullus feci Baehrens || 12 eorum m^2 lirum vel urum m^1h orum m^1b | nullos] os incertum || 13 mea sententia ante epistulis transp. Cornelissen || 16 quoniam scio h quantam .... ma uelauisum b q .... auisum egolegi | sollicitudine ma b h | coverses incertum h | m . . . . . b | tue . . . ego legi, vide marg. | animo quo quod h ... ud tuo quo. ma || 17 ad - dabo incertum h | frumentariam h ..... itadeo b .... deis ego legi | expediendam adtinet dabo h $\dots$ id ago $\dots$ b $\dots$ noa $\dots$ or non tan ego legi | ihi] non est mihi h; num tibi? | exploranda] nda incertum h explora . . . . b exploras ita ego legi | 18 . tendunt et quae incertum h atenovaetei . . . ego legi | exploravi m^1 ut vid. h -ari fort. m²h ... horae inveni ego legi | post V 143 plures pag. desunt || 20-21 16 versus prioris laterc. A 239 legi nequeunt, tum sequitur in versu 17 nota $m^2 \parallel$ 22 est evanuit in fine obscuro versus | 22-24 ita h | 22 sollicitudine incertum | 23 tuo quo scripsi tud quo h | post quo tres versus legi nequeunt | quae scripsi que h | rei incertum | 24.25 exploravi n vi n incertum

AD ANTONINVM IMP. ET INVICEM LIBER III-IIII

1. (MAGISTRO MEO)

- Vale mi domine magister. dominus meus frater et filiae cum sua matre, 2 cuius prae nimia laetor cura et ...... per .. avis ex animo tibi salutem dicunt.

Mitte mihi aliquid, quod tibi disertissimum videatur, quod legam, vel 3 tuum aut Catonis aut Ciceronis aut Sallustii aut Gracchi aut poetae 15 alicuius; χρήζω γὰρ ἀναπαύλης, et maxime hoc genus, quae me lectio extollat et diffundat ἐκ τῶν κατειληφνιῶν φροντίδων; etiam si qua Lucretii aut Enni excerpta habes εὐφωνότατα, ἀδρά et sicubi ἤθους ἐμφάσεις.

2. DOMINO MEO ANTONINO AVG. FRONTO

Ne ego post homines natos et locutos omnium facundissimus habear, 1 cum tu, M. Aureli, mea scripta lectitas et probas | et lucrativa tua in A 233 tantis negotiis tempora meis quoque orationibus legendis occupare non inutile tibi arbitraris nec infructuosum. quodsive amore inductus etiam 2

5 Cic. De imp. Cn. Pompei

ingenio meo delectaris, beatissimus equidem sum, quod tibi tam sum carus, ut esse videar etiam disertus; sive ita censes atque ita iudicio tuo et animi sententia decernis, mihi quoque iam disertus iure videbor, quon3 iam videar tibi. quod vero patris tui laudes a me in senatu designato et inito consulatu meo dictas legisti libenter, minime miror. namque tu 5
Parthos etiam et Hiberos sua lingua patrem tuum laudantis pro summis oratoribus audias, nec meam orationem, sed patris tui virtutem miratus es
4 nec laudatoris verba, sed laudati facta laudasti. de tuis etiam laudibus, quas in senatu eadem illa die protuli, ita sentias velim: tunc in te eximiam indolem fuisse, nunc summam virtutem; frugem tunc in segete florentem, 10 nunc messim perfectam et horreo conditam; sperabam tunc, habeo nunc: spes in rem convertit.)

Fragmentum ex libro V apud Charis., Ars Gramm. II p. 288, 17-20 15 Barwick: 'vespera' Sallustius Historiarum II (frg. 60 M.) et Aurelius Caesar ad Frontonem libro II (p. 29, 1): 'vespera fatigatus, luce dormitans'; Fronto vero ad Antoninum libro V: 'atenim vesperi in triduum mittam'.

 m^2 in margine²) nec meam orationem, sed patris tui virtutem miratus es nec 20 laudatoris verba, sed laudati facta laudasti $\parallel$ b) tunc frugem in segete florentem, nunc messem perfectam et horreo conditam. sperabam tunc, habeo nunc: spes in rem convertit $\parallel$ c) Atticis propinque thymus serpyllumque Hymmettium ruminantibus viris $\parallel$ d) vel graves ex orationibus veterum sententias arriperetis vel dulces ex poematis vel ex historia splendidas vel comes ex comedis vel urbanas ex 25 togatis vel ex Atellanis lepidas et facetas

12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 116 s. v. res 3 || 23-24 ex antiqua comoedia ut videtur; om. Ribbeck; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 106 s. v. Hymettus

1 quod ma n fort. cum h | tibi m^1 | b del. vid. m^2 || 3 sententiam m^1 corr. m^2 || 4 designato $\langle scriptas \rangle$ Klussmann || 6 patrem m^2 | partem m^1 | laudantis m^1 |-tes m^2 | summis m^2 || summis m^1 || 9 eodem illo Haines || 11 messim h || messem ma n || sperabam ma n || speratum (um incertum) h || habeo] h add. m^2 || 13 acceptis $\langle tuis$ litteris et $alia \rangle$ Kessler $\langle litteris \rangle$ Haines || A 234 praeter notas marg. legi nequit || 14 post A 234 plurimae pag. desunt || 16 Aurelius C Putsche Aur' N || 18 Antoninum Fabricius || Antonium N || libro e cod. dependito add. Barwick || at enim] ad eum C Putsche || vespera C Putsche || 19 mittant Putsche || 20 es ex esse corr. || 23 propinque ma n prop(vel r)e(vel r)iu(vel g)sus(vel siis vel se) h relinque vel praepingue vel propinquum vel propino Heraeus | thymus h thymum ma n

(INCIPIT M. FRONTONIS EPISTVL. AD VERVM IMP. AVRELIVM CAESAREM LIBER PRIOR)

1. (MAGISTRO MEO)

† |rio correcta vel in tempore provisa vel celeriter curata vel sedulo 1 instructa, praedicare ipsa apud te supersedi. da verecundiae veniam, si urgentibus curis praepeditus negotia in manibus praeversus sum speque tuae erga me benignissimae facilitatis interim in scribendo cessavi. fiduciae amoris ignoscito, si piguit consilia me singularum rerum forsitan in dies mutanda sub incerto adhuc exitu dubia existimatione perscribere.

Causam quaeso tam iustae cunctationis accipias. cur igitur aliis quam 2 tibi saepius? ut breviter absolvam: quoniam quidem, nisi ita facerem, illi irascerentur, tu ignosceres; illi tacerent, tu flagitares; illis officium officio repensabam, tibi amorem pro amore debeam. an velles ad te quoque me litteras invitum, querentem, festinantem, quia necesse erat potius quam 15 quia libebat, darem? 'cur autem', inquies, 'non libebat?' quia nequedum quicquam eiusmodi effectum erat, ut te luberet ad gaudii societatem vocare, curarum vero, quae me dies noctesque miserrimum habuere et prope ad desperationem summae rei per|duxere, facere participem homi- A 421 nem carissimum et quem semper laetum esse cuperem, fateor, non lube-20 bat. nec enim illud lubebat, aliud dolere, aliud loqui. simulare Lucium quicquam adversum Frontonem, a quo ego prius multo simplicitatem verumque amorem quam loquendi polite disciplinam didicisse me praedico! equidem pacto quoque, quod inter nos iampridem intercessit, satis me ad veniam impetrandam paratum esse arbitror, denique quamquam 25 mihi lacessitus a me saepius numquam tamen rescripsisses, dolebam hercules, sed pacti memoria non suscensebam.

Postremo, quid plura, ne potius defendere me quam orare te videar? 3 peccavi, fateor; adversus quem minime decuit, etiam id fateor. sed tu melior esto. satis poenarum lui, primum in eo ipso quod peccasse me^a)

 m^2 in margine²) satis poenarum lui, primum in eo ipso quod peccasse me sentio

1-2 supplevi ex p. 118, 1-3 Ad Verum Mai^2 M. Frontonis Epistularum ad Verum Imperatorem Aurelium Caesarem lib. I $Naber \parallel 3$ suppl. Niebuhr Verus Caesar Frontoni Mai^1 Verus Imp. Frontoni Mai^3 Magistro meo salutem $Haines \parallel 4$ initio epistulae plures pag. $desunt \mid \langle necessa \rangle$ rio $Mai^1 \parallel 5$ ipse $Heindorf \parallel 6$ in manibus] inanibus $Mai^1 \mid \text{spequae } m^1 \text{ corr. } m^2 \parallel 8$ ignosgito $A \parallel 11$ absolbam $A \parallel 12$ tu¹ m^2 ut $m^1 \mid$ illi flagitarent, tu taceres $M\ddot{a}hly \parallel 13$ debebam vel debeo Heindorf reddebam $Madvig \parallel 15$ dare Niebuhr dare $m\langle e \rangle$ Schwierczina $\parallel 20$ dolere m^2 dolore $m^1 \parallel 22$ verique $Heindorf \parallel 24$ paratum m^2 -tam $m^1 \parallel 25$ a $add. m^2 \parallel 26$ pacti Mai^1 facti $A \parallel 28$ peccavi, $\langle peccavi \rangle Allen$

sentio; mox quod tantis terris disiunctus, qui te in vestigio exorare potuissem, tot interea mensibus, dum meas litteras accipis, dum ego tuas recipio, cura discruciabor. adhibeo tibi deprecatores humanitatem ipsam^a)^b), nam et delinquere humanum est et hominis maxime proprium | (ignoscere) † † † † † † † †

2. (MAGISTRO MEO)

- A 436 † | illi suis litteris subdiderunt. ea vero, quae post meam profectionem gesta sunt, ex litteris a(d) me scriptis a negotio cuique praepositis ducibus cognosces. earum exemplaria Sallustius noster, nunc Fulvianus, dabit. ego vero, ut et consiliorum meorum rationes commemorare possis, 10 meas quoque litteras, quibus quidquid gerendum esset demonstratur, mittam tibi. quodsi picturas quoque quasdam desideraveris, poteris a Fulviano accipere, equidem quo magis te quasi in rem praesentem inducerem, mandavi Cassio Avidio Martioque Vero commentarios quosdam mihi facerent, quos tibi mittam; ex quibus et mores hominum et 15 sensum eorum cognosces, quodsi me quoque voles aliquem commentarium facere, designa mihi: qualem velis faciam et ut iubes faciam. quidvis enim subire paratus sum, dum a te res nostrae inlustrentur. plane non contempseris et orationes ad senatum et adlocutiones nostras ad exercitum. mittam tibi et sermones meos cum barbaris habitos: multum haec 20 tibi conferent.
- Unam rem volo non quidem demonstrare discipulus magistro, | sed existimandam dare: circa causas et initia belli diu commoraberis, et etiam ea quae nobis absentibus male gesta sunt; tarde ad nostra venies. porro necessarium puto, quanto ante meum adventum superiores Parthi 25 fuerint dilucere, ut quantum nos egerimus appareat. an igitur debeas, quomodo πεντημονταετίαν Θουμνδίδης explicuit, illa omnia corripere

 m^2 in margine²) athibeo tibi depraecatores humanitatem ipsam $\parallel$ ^b) athibeo tibi praecatores humanitatem ipsam. nam et delinquere humanum est et proprium maxime hominis ignoscere

4 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 105 s. v. homo 3

1 disjunctis m^1 corr. m^2 || 3 deprecatori Cassan || 5 ignoscere suppl. Mai^1 e marg. (ignoscere delictis) Kessler (accepta iniuria ignoscere) Allen || post A 421 plures pag. desunt || 6 suppl. Mai^2 Verus imperator Frontoni Mai^1 || 8 ad Niebuhr a A | scribtis A || 13 equidem ex aduidem corr. m^1 et quidem Haines || 15 ex] et Haines || 17 ut iubes] ita iam $M\ddot{a}hly$ || 18 inluserentur m^1 corr. m^2 || 24 nobis absentibus m^2 a nabis asentimus m^1 || 27 $\pi \epsilon \nu \tau \eta$ in $\pi \epsilon \nu \tau \iota$ corr. vid. | $\vartheta ov \varkappa u \delta \iota \delta h_S A$ Thucydides Orth

AD VERVM IMP. ET INVICEM LIBER I

an vero paulo altius dicere nec tamen ita ut mox nostra dispandere, ipse dispicies.

In summa meae res gestae tantae sunt, quantae sunt scilicet, quoi-3 quoimodi sunt: tantae autem videbuntur, quantas tu eas videri voles.

3. DOMINO MEO VERO AVGVSTO

Б

10

Quamquam me diu cum ista valetudine vivere iampridem pigeat taedeatque, tamen ubi te tanta gloria per virtutem parta reducem videro, neque in cassum vixero neque invitus quantum vitae dabitur vivam.

Vale, domine desiderantissime. soc(e)rum et liberos vestros saluta.

4. MAGISTRO MEO

Quidni ego gaudium tuum mihi repraesentaverim, mi magister carissime? equidem videre te et arte complecti et multum exosculari videor mihi toto | † † † † † †

5. (DOMINO MEO VERO AVGVSTO)

† | animi mei perturbatione non possem. sed acceptis litteris tuis ea 1 re iam primum bona spes mihi ostentata est, quod tua manu scripseras; deinde quod post abstinentiam tridui et sanguinem satis strenue et prompte demissum liberatum esse te periculo inpendentis valetudinis nuntiabas. respiravi igitur et revalui et apud omnis foculos, aras, lucos 20 sacros, arbores sacratas (nam rure agebam) supplicavi. et nunc expecto cognoscere ex tuis litteris, quantum mediei isti dies promoverint ad vires reficiendas. enimvero nunc maiore multo cura diligentiaque opus est, ut paulatim temet compleas²), nec properes ad detrimenta virium resar-

m² in margine a) maiore opus est diligentia, ut paulatim temet compleas

4 cf. Sall. Cat. 8, 4 | 19 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 135 s. v. ara

1 altius] latius $Heindorf \parallel 2$ dispicies in disspicies $corr. m^2 \parallel 3$ quoiquoi m^1 cuicui m^2 cuiquoi Mai^1 cuoiquoi $Niebuhr \parallel 6$ diu] diutius vel tam diu Heindorf dius Fidius Naber del. Novák ita diu $Hauler \mid$ cum ista] amissa $Cornelissen \mid$ ista m^2 ita $m^1 \parallel 7$ videro m^2 vixero $m^1 \parallel 8$ neque in cassum $add. m^2 \parallel 9$ desideratissime $Heindorf \mid soc(e)$ rum scripsi (verus enim in Italia est) socrum A uxorem $Haines \parallel 12$ te $Heindorf \mod A$ temet $Allen \parallel 13$ post A 435 plures pag. $desunt \mid$ toto (animo) $Kessler \parallel 14$ suppl. Niebuhr Vero Augusto Fronto $Mai^1 \parallel 17$ apstinentiam $A \parallel 18$ emissum Heindorf missum $Cornelissen \mid$ periculo] o ex u $corr. m^1 \parallel 19$ respirabi $A \parallel 20$ expecto] expeto Haupt

cienda. nam id quidem omnium opinione compertum et traditum est sanguinem, ubi abundet, incursim detrahendum, postea pedetemptim 2 esse reparandum.²) fac, oro te et obsecro, domine, quod tuo egregio ingenio decet, temperes et reparcas et modificeris desideriis omnibus, quae nunc acriora solito et procaciora existere necesse est post abstinentiam, qua 5 A 433 necessario in tem pore usus es.

Fratrem dominum saluta, quem salvom habebis, si tute salvus eris. vale, domine dulcissime.

6. VERO AVGVSTO DOMINO MEO

- Quanta et quam vetus familiaritas mihi intercedat cum Gavio Claro, 10 meminisse te, domine, arbitror. ita saepe de eo apud te ex animi mei sententia sum fabulatus. nec ab re esse puto memorem te tamen ad-
- 2 monere. a prima aetate sua me curavit Gavius Clarus familiariter non modo iis officiis, quibus senator aetate et loco minor maiorem gradu atque natu senatorem probe colit ac promeretur, sed paulatim amicitia 15 nostra eo processit, ut neque illum pigeret neque me puderet ea illum oboedire mihi, quae clientes, quae liberti fideles ac laboriosi obsequuntur, nulla hoc aut mea insolentia aut illius adulatione, sed mutua caritas nostra et amor verus ademit utrique nostrum in officiis moderandis
- 3 omnem detrectationem.) quid ego memorem negotia in foro nostra 20 minima maximaque ab eo curata? aut domi quod uspiam recte clausum
- A 424 aut obsignatum aut curatum aut confectum | quid vellem, me uni huic 4 mandasse et concredidisse? sed quod alumnus meus aegre toleraret, valetudini meae curandae ita semper studuit, tantam omni tempore etiam operam dedit, ut excubaret etiam aegro mihi et, ubi meis ego uti 25 manibus per valetudinem non possem, manu sua cibos ad os meum adferret. postremo, si quid humanitus absente Victorino et domino fratre meo mihi accidisset, huic iusta corpori meo curanda mandavi. praesentibus etiam illis ab hoc potissimum corpus meum contrectari volui, quo minus doloris ad fratrem et generum meum ex contactu ullo 30

 m^2 in margine^a) sanguinem, ubi abundet, incursim detrahendum, postea pedetemptim esse reparandum $\parallel$ ^b) mutua caritas nostra et amor verus ademit utrique nostrum in officiis moderandis insolentiam et adulationem

2 cf. Caecil. 46 Com. Ribbeck³ || 12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 280 s. v. memor

3 opsecro $A\parallel$ 5 apstinentiam $A\parallel$ 6 es Mai^1 est $A\parallel$ 11 aput $A\parallel$ 17 obsecuntur $A\parallel$ 21 quod] quoties Heindorf quom $Haupt\parallel$ 22 opsignatum $A\parallel$ 23 tuleraret $A\parallel$ 26 prae valetudine Cornelissen

corporis mei perveniret.

AD VERVM IMP. ET INVICEM LIBER I

Haec mihi cum Gavio Claro iura sunt.^a) iam ego, si res familiaris mihi 5 largior esset, ne quid ad senatoris munia facile toleranda deesset, omni ope subvenirem neque umquam ego huius negotii causa eum trans mare proficisci paterer. nunc et nostrae res haud copiosae et huius paupertas artior^b) me compulerunt ut eum invitum expellerem in Suriam ad legata, quae ei in testamento hominis amicissimi obvenerunt, persequenda. quae paupertas Claro meo nulla ipsius culpa obtigit, | sed neque paterna 6 ulla neque materna bona fruenda percepit: eaque fine heres patri fuit, ut creditoribus paternis aegre satisfaceret. ceterum parsimonia et officiis et frugalitate onera quaestoria et aedilicia et praetoria perfunctus est.^c) cui quidem per absentiam eius divus pater vester sumptum praeturae de fisco vestro cum expendisset, ubi primum in urbem Clarus reconciliata sibi valetudine rediit, omne fisco vestro persolvit.

Nihil isto homine officiosius est, nihil modestius, nihil verecundius. 7

15 liberalis etiam, si quid mihi credis, et in tanta tenuitate; quantum res patitur, largus. simplicitas, castitas, veritas, fides Romana plane, φιλοστοργία vero nescio an Romana: quippe qui nihil minus in tota mea vita Romae repperi quam hominem sincere φιλόστοργον; ut putem, quia reapse nemo sit Romae φιλόστοργος, ne nomen quidem huic virtuti esse 20 Romanum.

Hunc tibi, domine, quantis possum precibus commendo. si umquam 8 me amasti sive amaturus umquam es, hunc a me fidei tuae atque opi traditum tuearis peto. quaeras fortasse, quid pro eo | † † † † † †

7. (VERO AVGVSTO DOMINO MEO)

† | desideretur is honor, quo pariter quisque expetit, si quid honoris ${}^{A}_{1}$ aliis impertitum videat. probasti me laudastique consilium, neque tamen

 m^2 in margine^a) haec mihi cum Gavio Claro iura sunt $\parallel$ ^b) huius paupertas artior $\parallel$ ^c) ceterum parsimonia, officiis et frugalitate onera quaestoria et aedilicia 30 et praetoria perfunctus est

16 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 116 s. v. Punicus 1

25

2 deesset m^2 desset $m^1 \parallel 2-3$ omni $\langle ei \rangle$ ope Heindorf $\langle ei \rangle$ omni ope $Brakman \parallel 3$ causa ex causaussa corr. caussa $Sittl \parallel 5$ artior m^2 arctior $m^1 \parallel 7$ optigit $A \parallel 8$ patri $\langle s \rangle$ $Haines \parallel 10$ questoria $A \parallel 11$ cui Heindorf cum $A \parallel$ apsentiam $A \parallel 12$ primum m^2 preimum $m^1 \parallel 13$ redit n redit $ma \parallel 19$ reabse $A \parallel$ sit] est $Naber \parallel 21$ praecibus $A \parallel 23$ eo $\langle facere possis \rangle$ $Kessler \langle facere oporteat vel velim rogare <math>\rangle$ $Allen \langle facias rogare velim \rangle$ $Haines \parallel post$ A 423 plures pag. facere facere

triduo amplius vel quadriduo id a te obtinere potuisti, ut mihi verbo saltem responderes; sed ita excogitasti: primum me intromitti in cubiculum iubebas, ita sine cuiusquam invidia osculum dabas, credo ita quom animo tuo reputans, mihi cui curam cultumque tradidisses oris atque orationis tuae, ius tui quoque osculi habendum omnisque eloquentiae 5 magistros sui laboris lege fructum cape(re) satus in vocis aditu locato(m). morem denique saviandi arbitror honori eloquentiae datum. nam cur os potius salutantes ori admovemus quam oculos oculis aut frontes frontibus aut, quibus plurimum valemus, manus manibus, nisi quod honorem orationi impertimus? muta denique animalia oratione carentia 10 etiam osculis carent. hunc ego honorem mihi a te habitum (t)axo maximo et gravissimo pondere.

Plurima praeterea tua erga me summo cum meo honore et dicta et A 429 facta percepi sic: quotiens tu me manibus | tuis sustinuisti, adlevasti aegre adsurgentem aut difficile progredientem per valetudinem corporis 15 paene portasti! quam hilari voltu semper placatoque ore nos adfatus es! quam libenter conseruisti sermonem, quam diu produxisti, quam invitus terminasti! quae ego pro maximis duco. sicut in extis inspicienti diffis(s)a plerumque minima et tenuissima maximas prosperitates significant^a) deque formicularum et apicularum ostentis res maximae 20 portenduntur, item vel minimis et levissimis ab uno et vero principe habitis officii et bonae volentiae signis significari arbitror ea quae amplissima inter homines et exoptatissima sunt, amores honoresque.^b) igitur quaecumque (mihi) a domino meo tuo fratre petenda fuerunt, per te petita atque impetrata omnia malui.

 m^2 in margine^a) in extis diffisa plerumque minima et tenuissima maximas significant prosperitates $\parallel$ ^b) de formicularum et apicularum ostentis res maxime portenduntur, ita vel minimis ab uno principe benivolentiae signa amplissima inter homines ostenduntur amor honorque

AD VERVM IMP. ET INVICEM LIBER I

8. DOMINO AVRELIO VERO AVGVSTO

Fatigatum me valetudine diutina et praeter solitum gravi ac gravissi- 1 mis etiam luctibus paene continuis adflictum (nam in paucissimis mensibus et uxorem carissimam et nepotem trimulum amisi), sed his plerisque 5 me malis perculsum, relevatum | tamen aliquantum fateor, quod te A 428 meminisse nostri et quaedam nostra desiderasse cognovi. misi igitur quae dominus meus frater tuus litteris tuis admonitus mittenda censuit. adiunxi praeterea orationem pro Demostrato, quam cum fratri tuo primum obtuli, didici ex eo Asclepiodotum, qui oratione ista compelle-10 tur, a te non improbarei. quod ego ubi comperi, cupivi equidem abolere orationem, sed iam pervaserat in manus plurium quam ut abolere possem. quid igit(ur, q)uid igitur, inquam, probabis? Asclepiodotum, cum a te probetur, mihi quoque fieri amicissimum, tam hercule quam est Herodes summus nunc meus, quamquam extet oratio. egit praeterea 2 15 mecum frater tuus inpense id quod ego multo inpensius adgredi cupio et, ubi primum commentarium miseris, adgrediar ex summis voluntatis opibus; nam de facultate tute videbis, qui me idoneum censuisti.

9. MAGISTRO MEO

Nunc ad reliqua litterarum tuarum convertor: delectatus oratione 2 velim uti obliti amarae litis istius agatis pacem. quid putas, mi magister? irascar nisi qui a me munus aut novum magistratum et per me accipies

$$8-14 = p. 102, 12-19$$

1 Aurelio h meo ma n || 2 diudina m^1 corr. m^2 || 3 adflictum $\langle scito \rangle$ Novák || 4 sed e corr. sic Haines | his add. m^2 | plerisque e corr. || 5 quod m^2 quo m^1 || 6 nostra ex nostros corr. m^1 | cognovi ex cugnovi corr. m^1 || 9 optuli A || 10 improbarei m^1 || e del. m^2 || 11 abolere possem m^1 || aboleri posset m^2 || 12 lac. suppl. Hauler || 14 summus m^2 sumus m^1 || 15 id h om. ma n || multo e corr. m^1 || 17 videris Klussmann || 20 acerbitati Heindorf -is A || 22 lac. suppl. Hauler || post misericordiam sex versus legi nequeunt || 22-p. 114, 4 ita h a pud ma nonnisi sparsa vocabula || 23 magistrum — audeam ma h || 25 delibera . . . ma || 26 nunc — convertar delectatus ma || 27 quid $\langle or \rangle$ as mi magister ma || 28 irascar m^2h omnino do vel $\langle du \rangle$ lcissime m^1h | nisi qui ma nisi qui vel ni sicut h nisi quod Hauler | a me munus aut no . . . ma | novum magistratum vel novos magistratus h | me accipies incertum h

5

10. (MAGISTRO MEO)

^{A 426} † | nostro, Calpurnium dico, contentio est, quem ego facile et omnibus spectantibus et te, si spectaveris, teste revincam, Pyladem magistro suo istum tanto meliorem esse, quanto sit Apolausto similior. sed quod sine ioco dicatur: iube Valerium istum Antonium dare mihi libellum, uti 10 rescriptione quoque nostra gratia sententiae nostrae fiat.

Epistulam tuam summa cum voluptate et solita cum admiratione legi. vale, mi magister, Vero tuo dulcissime et carissime.

11. MAGISTRO MEO

Ah est quod ego tecum graviter conquerar, mi magister, et quidem uti 15 querellam dolor superet, quod ego te tanto post intervallo neque conplexus neque adfatus sim, cum et in Palatium veneris et postquam ego a domino meo fratre vixdum discesseram. equidem multum fratrem meum obiurgavi, cur me non revocavit, neque culpam abnuere ausus est. quantum, oro te, fuit ante mihi significare te ad fratrem meum (venturum) 20 esse, velle me quoque visere, postremo redire me iubere, uti confabularemur? quid enim? si me hodie domum arcessas, nonne omnibus omissis A 425 lubens curram? | qui quidem aegerrime tulerim, quod non cotidie ad te commeem. quin gravissimum stationis nostrae id esse arbitrer, quod veniendi ad te adeo rari casus sunt vel desunt. nam si . . . st dies aberis 25 plerumque * * * oriatur ad idus neque convenis . . . dinos non etsi nobis quaeundis perdis tempus prius Romam issem, nisi hominis cuius festiva

1 mus defendisset $ma \parallel 2$ leges delicta h quasi deficis $ma \mid post$ delicta $quattuor\ versus\ legi\ nequeunt \mid post\ subdi\ unus\ versus\ periit \mid$ fidelius $fort.\ m^2$ sidelius (sidel incertum) $m^1 \parallel 3$ nihil h quid $ma \mid$ aliud ego $ma\ h \mid$ cogito h doctior ma doctius $Haines \mid$ quicquam — somnio $ma\ h \mid post$ diserta fort. et $h \parallel 4$ cum m^2 atque vel atala vel atapud $m^1h \mid lac.\ suppl.\ Hauler \mid post\ A\ 427\ plures\ pag.\ desunt \parallel 6\ suppl.\ Mai^2 \parallel 7$ (mihi cum) nostro Naber (equidem mihi cum familiari) nostro $Pescani \parallel 8$ suo $ma\ n$ suo m^2h stagae $m^1h \parallel 10$ ioco Mai^1 loco $A \parallel 15$ ah est scripsi adest vel aeest h est $ma\ n$ at est $Hauler \parallel 16$ conplexus m^2 com- $m^1 \parallel 18$ discesseram m^1 cesser $in\ vers\ corr.\ vid.\ m^2 \mid$ discesseram (quidem). equidem $Ebert \parallel 19$ revocarit $Heindorf \parallel 20$ quant(ul)um $Cornelissen \mid$ venturum] $lac.\ 7$ $vel.\ 8\ litt.\ suppl.\ Schopen$ visurum $incertum\ h \parallel 23$ lubens m^1 fervens $m^2 \parallel 24$ —p. 115, 5 $ita\ h$ vocabula $sparsa\ apud\ ma\ \parallel 25\ rari\ vel\ ruri\ h \mid casus\ scripsi$ solus $ma\ h \parallel 26\ post$ plerumque $fere\ 47\ litt.\ desunt$

AD VERVM IMP. ET INVICEM LIBER I

Vale mi magister, Vero tuo carissime. Cratiam saluta.

12. DOMINO MEO VERO (AVGV) STO

Quod heri, cum in Palatium vestri visendi causa venissem, te non 1 viserim, pro!, non de mea culpa evenisse ostendam paulo post. quodsi 10 libens id, si serio libens scienti animo . . . . pote persolvissem, haudquaquam me paeniteret. fuit enim, fuit tanta haec * | familiaribus A 444 litteris mecum expostulares neque tanto opere gauderem, sei, cum ad te venissem, summo cum honore a te appellatus essem, quam nunc gaudeo tanto me iurgio desideratum.^a) namque tu pro tua persingulari humani-15 tate omnes nostri ordinis viros, ubi praesto adsunt, honorifice adfaris, non omnes magno opere requiris absentes, haec denique seria causa est, in qua malim te mihi graviter irasci quam libenter ignoscere: irasceris enim, quand(o) revera desiderantius desiderasti; a quibus autem aversus fueris, neque (i)ra(s)ceris neque desiderabis, si amare desieris. enimvero 2 20 cum tu tuusque frater in tantis opibus locati, tanta multitudine omnium generum omniumque ordinum, in quos amorem vestrum dispergitis, circumfusi, mihi quoque partem amoris vestri nonnullam (i)mpertiatis, quid me facere oportet, cuius spes opesque (o)mnes (in v)obis sunt s(olis) sitae? non etiamtum pectus meum . . . vide valiturus vestra . . . . . 25 comi ...... dum ..... dominis nobis ....

m² in margine a) quam nunc gaudeo tanto me iurgio desideratum

23 cf. Ter. Adelph. 331; Phorm. 470; Sall. Iug. 114, 4

3 currissem $ma \ m^1h$ properassem m^2h | nunc - dum $ma \ h$ | discurris h mi ...... ma || 4 autument quin ...h ... tument quin te ma | rure vel ruri h exter. ma | venis m^1 venies m^2 || 5 lis expecto te h lis expectem ma || 6 gratiam saluta h et humanissime ma Cratiam Champlin || 7 lac. suppl. Mai^1 || 8 te m^2 et m^1 || 9 pro incertum h || 10 si vel ibi h | libens ^{2} incertum, fort. sciens h libens ^{2} et ^{2} Mai^1 | in lac. ^{2} hoc officium non ^{2} Mai^1 | ^{2} tantum munus non ^{2} Pescani || 11 ultimus versus legi nequit (causa, cur (quamobrem Mai^1) tu tam ^{2} Mai^1 || 12 sei m^1 si m^2 || 13 a] ab $(probab.\ quam$ ad) m^1 b del. m^2 || 14 persingulari] per add. m^2 || 15 adfaris m^2 adferas m^1 || 16 seria] eri incertum h || 17 inasceris ma n eirasceris h sed eir incertum || 18 quando scripsi quanto ma n quamd. legit Kiessling quand. primo, postea quales h | revera incertum h | desiderastis A corr. Hauler || autem incertissimum h || 19 lac. suppl. Hauler || 22 lac. suppl. Mai^1 || 23 in vobis omnes Seyffert || 24 etiam h ei ma | vide valiturus vestra h aut ubi illos mihi ante ma || 25 dominis vel hominis h

115

atque . . . . quid ea . . . . . fieri aut libe * praestare possim quam A 443 uti vos illis anteponam. a) | sic enim profecto merebor ut vos quoque illos mihi anteponatis.

3 Sed ne diutius defensionem meam differam, nulla, ut dixi, mea culpa accidit ut te non convenirem. nam ex hortis ego redii Romam ante diem 5 quintum kal. April. diluculo, uti bis ipsa illa, si possem, die longo post tempore com⟨pl⟩ecterer. sed epistu⟨la tua⟩ mihi erat Rom⟨am⟩.... si ita est paulo ante .e..e. perlata s... stas perscriptis .... alias interim tuas si, domine, in tanta et tali aetate instat provecta senectute avi natus ... nisi pax replet adeo nisi clandes⟨tino⟩ peraegre pergerem 10 eg⟨o⟩ procul rusticus: quidnam ut facerem? 'satin salve?' ut percontarer? an ut complecterer? an ut exoscularer? an ut confabularer? an ego quarto post mense lacrimas vestras spectatum measque ostentatum venirem? quid igitur postero die feci? non sum ausus neque fratri tuo neque tibi scribere me ad vos esse venturum, sed ad libertum vestrum Charilam 15 perscripsi his, si recte memini, verbis: 'οἶσθ' εἰ ⟨σ⟩ήμερον εὔκαιρόν ἐστιν ἀφικέσθαι με πρὸς αὖτούς; σύ μοι δήλωσον ὡς ἀνὴρ εὔφρων κάμοὶ φίλος καινὰ ὅσ' ἐπίστελλε.' hortante eo in Palatium | † † †

A 446 † | * * Mithras . . protegeris * * * * * * * * * * * * * b) * * *

 m^2 in margine a) (amore) duplici vos amo quam ut vos il(lis anteponam). tum 20 merebo(r ut vos) illos mihi ante(ponatis) || b) - - destrae pro re nata occup - - - aliud - - -

1 post libe unus versus periit || 2 uti h ut ma || 6 diluculo ma n diloculo vel alsoculo $h \mid \text{uti bis ipsa } h \quad \text{ut...per illa } n \mid \text{die } b \quad \text{te } ma \ n \quad \text{die } \langle \text{te} \rangle \ Brakman \parallel$ 7-11 ita h verba sparsa apud ma n, lac. suppl. Hauler | 7 complecterer h comsuero n | sed epistula tua scripsi sed eo .... ma n sed eor(vel s)i (vel t) $tu(vel \ o) \dots h \mid Romam \ scripsi \quad Rom(ae) \ Hauler \parallel 8 \ ita \ vel \ tua \ h \mid est \ ma$ n h | paulo probab. quam parvo h | ante per ripas perlata h sed per ripas incertissimum epistula perlata Hauler | post perscriptis fort. si vel vo(bis) h | 9 tuas vel tuae h | instat add. m^2 | provecta vel remota h | 10 avi add. m^2 | natus vel status h | in lac. fort. las h | replet $incertum\ h$ | adeo vel ades h | lac. suppl. $Hader \mid peraegre \ scripsi \mid peregre \ h \mid ne \ in \ tanta \ ma \ n \mid nae \ ego \ b \mid \mid 11 \ quidnam \$ $incertum \ h \mid salvae \ Mai^2 \parallel 15 \ Charilam \langle pen
angle \ Ilberg \parallel 16 \ oloob \ ec{\epsilon} i \ \sigma \acute{\eta} \mu arepsilon e o v \ scripsi$ $\varepsilon\iota\ldots\tau$, η (m^2 ε m^1) $\mu\varepsilon\varrho\sigma$ h εl η $\mu\varepsilon\varrho\sigma$ ma^1 3 ... εl η $\mu\varepsilon\varrho\sigma$ ma^2 εί σήμερον Heindorf άρα σήμερον Naber | 17 ώς άνηρ scripsi ωσανερε h ωσανει $man \mid εὔφρων m² ∉μφρων m¹ \parallel 18 ita scripsi καιναοσεπιστιλι hortante eo <math>h$ και . . . . ni ego ma καμοισεοπε . . σολ . ni ego n - - ort . ni ego h κάμοὶ ὅδ' ἐπέστειλεν ni ego h καινὰ ὅσ' ἐπέστειλε h fauler - - quom veni ego h faines h fost h faultuor h fa et decem litt. legi nequeunt | Mithras] th incertum h | post protegeris novem litt. et 28 versus legi nequeunt | 19-p. 117, 3 alicubi in hac lac. fuit titulus et initium epist. 13, sed nescimus ubi || 20 lac. suppl. Hauler || 21 merebor ut vos lac. supplevi | anteponatis] lac suppl. Hauler | destrae n vestrae ma || 22 occu $p\langle ationes \rangle Mai^1$

AD VERVM IMP. ET INVICEM LIBER I

13. (DOMINO MEO VERO AVGVSTO)

*

* | percontatum an videre me posset; postquam respondi posse, succi- A 445
daneum sibi Tranquillum nostrum paravit, quem etiam cenae succida
neum paraverat. mea parum refert, quis me de caris tibi amicis diligat,
nisi quod prior ratio est eius, qui minus est nostri fastidiosus.

a) ego .....

a) micorum tuorum eiusdem leo ..... sed exiliora facerem omnis
quales ex tempore ego vidi. praevenit autem me Tranquillus, cum frigeret, etiamnunc devetantem, sed minus aegrum. qua de causa (so)l(icitu)dini tuae tantas gratias ago, quantas Tranquilli industriae, qui
nisi sciret, quanto opere me diligeres, voluntarium hoc negotium sibi
numquam expetisset.

Expl. ad Verum Epistu(larum) pr(ior lib)er

m² in marginea) prior ratio est eius qui minus est nostri fastidiosus

1 supplevi Domino meo Haines || 2 post reges sedecim versus legi nequeunt || 3 $\langle \text{venit} \rangle$ percontatum dellaCorte || 4 caene m^1 caenae m^2 ut vid. || 5 parum] parvum vel parvi $C. F. W. M\"{u}ller \parallel 6$ nostri $\langle s \rangle$ Haines $\parallel 6-13$ ita h parvae reliquiae apud ma $n \parallel 7$ leo . . . . n h ver . . . . ma leo $\langle \text{ntica} \rangle$ Hauler | exiliora vel castora h | facerem h . . cerem ma n | omnis quales h nam is quoque ma n || 8 ex tempore ma n h | ego vidi h eum vidit ma n | praevenit h invenit ma n || 8-9 autem — etiamnunc ma n h || 9 devetantem h vetantem ma n | sed minus aegrum h sed minus . . . . ma . . . . minus a . . . n | sollicitudini] lac. suppl. Hauler belli . . . . . ma . . . . dini n || 10 tuae incertum h tat . . n | tantas gratias h tantas ori . . . n | ago quantas h ago quanta ma n || 11 volumtarium A || 13 lac. suppl. Hauler

<INCIPIT> M. FRONTONIS <EPISTVL.> AD VERVM IMP. AVRELIVM*) CAESAREM ALTER LIBER

DOMINO MEO VERO AVG. SAL.

- Iamiam, imp(erator), esto erga me ut voles utque tuus animus feret: vel tu me neglegito vel etiam spernito, nihil denique honoris inpertito, in 5 postremis, si videbitur, habeto b): nihil est ita durum aut ita iniurium quod A 432 me facere adversus, | si maxime velis, possis, quin ego ex te gaudiis 2 amplissimis abundem. virtutes tuas bellicas et militaria facinora tua atque consulta me nunc laudare tu forsitan putes. e quibus ego rebus, tametsi sunt pulcherrimae et in rem publicam imperiumque populi 10 Romani optimae amplissimaeque, tam ex iis ego rebus laetandis virilem cum ceteris portionem voluptatis capio. ex eloquentia autem tua, quam scriptis ad senatum ita litteris declarasti, ego iam hic triumpho. recepi, recepi habeoque teneoque omnem abs te cumulatam parem gratiam: possum iam de vita laeto animo excedere magno operae meae pretio 15 percepto magnoque monumento ad aeternam gloriam relicto. magistrum me tuum fuisse aut sciunt omnes homines aut opinantur aut vobis credunt. quod equidem parcius mihimet ipse adrogarem, nisi vos ultro praedicaretis: (id) quoniam (vos praedicatis), ego nequeo negare.c) 3 bellicae igitur tuae laudis et adoriae multos habes administros multaque 20 armatorum milia undique gentium accita victoriam tibi adnituntur et adiuvant, eloquentiae vir\(\lambda\tus\rangle\), ausim dicere, meo ductu, Caesar, meoque
  - m^2 in margine²) id est -- $\parallel$ b) nihil est ita durum aut ita iniurium quod (me) facere adversum, si maxime velis, possis, quin ego ex te gaudiis amplissimis abundem $\parallel$ c) parcius praedicarem, nisi vos ultro diceretis; quod vos praedicatis 25 nequeo negare

1-2 ita h, cf. Proleg. LI $\parallel$ 1 lac. suppl. Hauler $\mid$ imp. in cons. corr. $\parallel$ 3 Vero Aug. ma n Bischoff Vero Caes(ari) Aug. h $\mid$ sal. add. vid. m^2 del. Babl $\parallel$ 5 in add. m^2 $\parallel$ 6 postremis] extremis Pearce $\parallel$ 7 adversus h -um ma n ut in marg. $\parallel$ 8 virtutes] e e corr. m^1 $\mid$ militaria m^2 midicitaria m^1 Medica Parthica Allen $\parallel$ 9 putes add. m^2 supra lin. ut (vel tu) est m^1 (est erasum) putes, ut est Mai^1 $\mid$ e (fort. de) h om. ma n $\parallel$ 11 optime amplissimeque A $\mid$ tam iis m^1 tamen de (vel ex) iis m^2 ut vid. $\parallel$ 13 supra scriptis scr. is m^2 i. e. scriptis istis ut vid. $\mid$ ita h om. ma n $\mid$ hic] nunc Jordan $\parallel$ 14 parem] plane Cornelissen $\parallel$ 15 opere A $\mid$ praetio A $\parallel$ 18 equidem ex aequidem corr. $\mid$ ipse h om. ma n $\mid$ 19 lac. e marg. suppl. Mai^1 (vos) quoniam (praedicatis) Heindorf vos praedicatis quoniam Allen $\parallel$ 20 bellice et adorie m^1 corr. m^2 $\parallel$ 22 adiubant A $\mid$ virtus] lac. suppl. Hauler eloquentia ver(o tua) Haines $\parallel$ 23 id est (vel et) (Aelium vel Commodum) Hauler $\mid$ lac. ex ordine supplevi

AD VERVM IMP. LIBER II

	auspicio parta est. ²) $\mid b \mid c \mid \ldots ta \ldots ta \ldots er \ldots A$ 431
	moenera pl † auxilium lo* P 134
	cum q prima navium ca P 133
	inrumpe
5	A rhetor $\langle e \rangle$. r $\langle si \rangle$ cut nunc ego gloriae tuae eloquentia 4
	partae messe(m) maiorem carpo flo(rum), sapientiae tibi vestigator
	atque indagator atque exercitator. oro te, Luci, An orum aut
	Dacorum quisquam e Germanus alior l or quispiam
	num qui igitur ceteri (cu)m verborum tuorum lumina, cum
10	pondera sententiarum, cum brevitatis sonum denique orationis tuae
	seria esc d o neque flux $\langle ibus \rangle$ lascivis redolen $\langle tis \rangle$ ib m . d .
	ec plerique ut in o asie tu en familiari t s . t
	sse cubilibus quibusque vestigiis unum quid eorum indagaveris
	intellego, ut qui venanti haec tibi adsiduus et obsequens haeserim.
15	Itaque cum oratione omnes regas, lego atque audio, cumque senatum 5
	p(opuli) R(omani) ad omnes verborum tuorum sententiarumque
	clama go habes de go habes
	s amp ad gloriam mag quam quod a
	fra(tre) os fides imp dentiu quod
20	fratri et a (di)dicerimus omn gaudium ex elo-
	(quentia) imperio pon um imperium
	tibus traditum vestrast quanto autem
	m² in margine²) multaque armatorum milia undique gentium accita victoriam
25	tibi ferunt; eloquentiae virtus ductu meoque auspicio parta est b) nulla arapsopo.uis magister nonne negandido pluri-
	mum postremum pax ecumque c) proelio t
	egume anori

1-2 in A 431 praeter notas marg. nonnisi fragm. versuum 22-24 alterius laterc. legit Bischoff, versum 24 h | 2 . . . . moenera pl (vel ph) . . . Bischoff sedulo et diligenter $h \mid post A 431$ duae pag. desunt quae maxima ex parte supplentur cod. Parisino || 2-3 P 134 legi nequit praeter vers. 25 et 26 et 28 et 29 alterius laterc. || 5 rhetore scripsi retor . $\check{P}$ | sicut suppl. Bischoff || 6 partae messem scripsi partaemesse P partem esse Bischoff et Portalupi | florum] lac. supplevi flo(rem) Portalupi || 9 cum | lac. suppl. Bischoff || 10 brevitatis (tuae) Bischoff || 11 seriaesc P series c Bischoff | fluxibus] lac. suppl. Bischoff | redolentis] lac. supplevi || 12 Asiae Portalupi || 13-15 cubilibus - cumque] litt. quas legere non poterat Bischoff lectione domni Tassin supplevit $\parallel$ 13 indagaberis $\hat{P} \parallel$ 14 hesserim $P \parallel$ 16-p. 120, 2 singulorum alterius laterc. versuum posterior pars ita desecta est ut circiter novem litt. cuique versui desint | 19 fratre] lac. suppl. Bischoff || 20 didicerimus] lac. supplevi | gaudeum P | eloquentia] lac. supplevi || 24-26 lectiones Bischoff et h conflavi | 24 nulla ar . Bischoff . n . catap h || 25 sop Bischoff | o $\ldots$ s h ... ui Bischoff | magister nonne negandi h mag..... non.... a... $Bischoff + do plurimum Bischoff exemplaria h \parallel$ 26 postremum pax $h \mid$ ecumque hecum Bischoff || 26-27 ita h | post proelio t usque ad egume fere 30 litt. desunt

A 420 matis namq(ue) ...... rio | apparetis non parum id quod elo6 quenter paratum est. plerisque etiam indignis patern(us lo) cus imperium
per manus detulit, haud secus quam pullis, quibus omnia generis insignia
ab ovo iam insita sunt: crista et pluma et cantus et vigiliae^a); regum liberis in utero matris summa iam potestas destinata est; | obstetricis manu
imperium adipiscuntur.^b) variae sunt eis memoriae: est cor(am p)opulo
... non ita populo si itaque ... et personae sicut initiatos rerum vero
Persarum equi arbitratu co .. fit haec non cursu, sed hinnitu priorem de
Romano ..... inter Remum et Romulum ex diversis montibus 10

 m^2 in margine*) --- in vigilias femina in ...... plerisque etiam indignis paternus locus imperium per manus detulit, haut secus quam pullis avibus, quibus omnia generis insignia, crista et pluma et cantus et vigilia, praesto sunt $\parallel$ b) regum liberis in utero matris summa iam potestas destinata est; obstetricis manu imperium adipiscuntur

3-5 cf. Sall. Cat. 2, 5-6 $\parallel$ 9 cf. Herod. III 84-86 $\parallel$ 10 cf. Ennius, Ann. I 77 sqq.; Liv. I 6 sq.

1 quius $P \parallel 2$ namque] lac. suppl. Bischoff | apparetis P acparetis A Bischoff pparcui n apparem b no (ex as corr.) partui h | parum A Bischoff darem nparem $h \mid \text{id quod eloquenter } A \text{ Bischoff} \dots \text{quod eloque} \dots P \quad \overset{\sim}{\text{d}} \dots \text{emem}$ $\hat{l}$. ta n deus emem . . ta b det $(vel \ r)$ ovitem $(vel \ sitem \ vel \ pro \ . \ em)$ qu . . . . h3 paratum A Bischoff, in P periit allatum n ... latum vel patum $\hat{h}$ | etiam A et P | indignis P indignus indignus A Bischoff alterum indignus del. m^2 indignus $A m^1 h$ -nis $m^2 h$ | paternus locus] lac. suppl. Mai^1 | 4 haud A Bischoff haut h hau. n, periit in $P \parallel 5$ ab A n Bischoff incertum ab m^2h in vel ex m^1h , periit in $P \mid$ crista A m^1 Bischoff cristae m^2 Bischoff cristae n crista h cf. marg., periit in $P \mid$ et ^{2} A om. $P \parallel$ 6 destinata est A est destinata P ut vid. in loco lacunoso $\mid$ hucusque $P \mid$ opstetricis $A \parallel$ 7 variae - memoriae Bischoff c... ... tus ..... agria n c(vel e vel u)anasad(vel b)usqsoacriae (criae vel grina vel dnipa) $h \mid \text{coram populo } scripsi \quad \text{cor} \dots \dots \text{m } Bischoff \quad c(vel \text{ r}) \text{ere} \dots \text{opue} \cdot h \mid |$ 8 no|nit(vel r)a (vel no|duplo) populo (m^2 populo m^1) si (m^2 soi m^1) itaque heo|ni potest . . . . o . a . . . . Bischoff | et personae sicut initiatos scripsi et n . . . . Bischoff et (vel ci) person pericul(vel t)um (vel liberis periculum) tatos (vel patus) h | rerum vel regni h regali incertum Bischoff || 9 equi arbitratu con vel uli fratris tr.s.e.h on .. arc.....go .. Bischoff | fit haec (m^2) m^1) Bischoff plusse vel ploro vel pecisse h pli . cc $n \mid \text{sed } add. m^2 \mid post$ hinnitu interpunxisse vid. $A \mid \text{priorem}$] m del. $m^2 \parallel 10$ Romano (vel -nis) lux etiam incertissimum h Romana.s....Bischoff | inter Remum et Romulum ex incertum h ...s...li..str.....Bischoff || 11 initio unus versus deest | vigilias (as e corr. m^2) femina in incertum h qui alibi legit in pueritia gratuito inge-(nuit) natura | vigilias fort. in primas it corr. h | 16 volucres lac. supplevi ⟨voltu⟩res Hauler || 16-17 per equom aut eius h qui antea arma (vel antea) equim arbitrium . . . . . legerat . . . . . equm . . . . sois $n \parallel 17$ hinnitum scripsi . inter . $incertum \ h \mid se \ confert \ (vel \ -sert) \ vel \ seponentes \ h \mid seponet \ . \ . \ n \mid hinitu \ A \mid priorem \ scripsi \mid priore \ n \mid priore \ vel \ propiorem \ h \mid de \ h \mid in \ n \mid de \ magno \ opere \ in$ certissimum $h \parallel 17-18$ pe... $n \mid pe... n \mid e...$ pe $Bischoff \parallel 18$ repuriaplanea h

AD VERVM IMP. LIBER II

 $\dots$ ni .a. .. n. .n. ... .a. ... nea $Bischoff \mid post$ planea legit pigu vel posu $incertum \ h \mid priori \dots vel$ ntaclem $h \mid n \dots$ umetria $h \mid n \dots$ umttu $n \mid \dots$ umetu ... Bischoff

-tem m^2h augura to Bischoff | exempla eloquentiam] 1 augurantes m^1h ex.....iam n exempla colet uteri praeter (ex tiaris corr.) vel et plures pro (vel per) eloquentiam vel enimvero eloquentia h . e.e... a eloqueitia. Bi-schoff + non Romulus . . . . . vel non sanapullis . . . . <math>h . . . . . . ullis . e . . Bi- $\dots$ n cent $\dots$ i... comities Bischoff || 2 paratur non cum $\dots$ Bischoff paratus non ad . . . . . . vel paratur non plures si h paratus non . . . . . . n | $de \langle Iovis \rangle$ aquilae cogitaveris | pic(vel peg) as $using m^1h$ | $using bideus m^2h$ | . . . as using Bi $schoff \parallel 3$ ademptum Bischoff ademptum m^2h adeptum $m^1h \parallel 4$ viventi Bischoff inventi m^1h inventa $m^2h \parallel 5$ adempta] p add. $m^2 \parallel 6$ probat ea Haines proposition of the property of the pr batis vel prolates h | facta Romuli h nihil distinxerunt n et Bischoff | post Romuli unus versus legi nequit in quo ea lex ver(vel l)a esset (vel eloquentes set) cum $\operatorname{di}(\operatorname{vel} o)$ sci incertissimum $h \mid \operatorname{pluri} \operatorname{vel} \operatorname{plina} \operatorname{incertissimum} h \mid \operatorname{segnes} \operatorname{probab}$. quam segnis h | nunquam impetras h | eloquentiam h -tiae Bischoff || 7 nisi scripsi n. s. Bischoff siis vel utii h | . . . . bo . Bischoff t. s. and a. . s. incertum h | initio A 419 decem versus et 11 litt. desunt usque ad m | ... n . u decerni Bischoff destruit (vel nostros) decerni h unde aut scripsi || 8 viris] virin vel virla vel tutis h $\dots$ s $Bischoff \mid prace(vel s)$ ensi vel fere fiunt h prae $\dots$ $Bischoff \mid dividit vel$ divino h ... diu Bischoff | aut deorum scripsi aupedi ... h ... deorum Bischoff | numine h p . . . er Bischoff | post ha decem versus et octo litt. legi nequeunt $\parallel$ 8-9 dicere uberius nam Bischoff | uberius] . . . riue h $\parallel$ 9 post nam 27 litt. legi nequeunt | didetaced] dide . aced Bischoff .... ta eos $h \mid d \cdot d \cdot .$ ed Bischoff | toreo incertissimum h | post toreo 14 litt. et tres versus legi nequeunt || $9-p. 122, 1 \text{ dis } - \text{ nibus } Bischoff \parallel 13 \text{ nec}^1 \text{ vel neq(ue) } h \parallel 14 \text{ viventi} \mid lac. suppl.$ Bischoff inventa h | optimam m h optimam . Bischoff || 15 imperato Bischoffimperia $h \mid \text{tribus una } (vel \text{ dea}) \text{ } h \text{ tribus } \dots \text{ } Bischoff \mid \dots \text{ a plane } (vel \text{ ria } \dots)$ vita (vel atu) tua (vel tis) est . . . . . h . . . . ta tu Bischoff || 15-16 ita h nihil dispexit Bischoff

- 8 Ope deorum . . . . perat * * * * * * * * * * * * * * contumacia ego
   - sint - pervicacibus eloquentia incutiatur. ne fulmen quidem aeque 5
  terreret, nisi cum tonitru caderet. d) ea ipsa tonandi potestas non Diti
  patri neque Neptuno neque dis ceteris, sed imperatori summo Iovi
  tradita est, ut fragoribus nubium et sonoribus procellarum, velut quibusV 30 dam caelestibus vocibus, altissimum | imperium a contemptu vindicaret. e)
  - 9 Igitur si verum imperatorem generis humani quaeritis, eloquentia vestra imperat^f), eloquentia mentibus dominatur.^g) ea metum incutit, amorem conciliat, industriam excitat, inpudentiam extinguit, virtutem cohortatur, vitia comfutat, mulcet, docet, consolatur. denique provoco audacter et condic(t)ione vetere: omittite eloquentiam et imperate; 15 orationes in senatu habere omittite et Armeniam subigite. alii quoque duces ante vos Armeniam subegerunt, sed una mehercules tua epistula, una tui fratris de te tuisque virtutibus oratio nobilior ad gloriam et ad posteros celebratior erit quam plerique principum triumphi. Ventidius ille postquam Parthos fudit fugavitque, ad victoriam suam praedicandam 20 orationem a C. Sallustio mutuatus est, et Nerva facta sua in senatu verbis rogaticiis commendavit.^h) item plerique ante parentes vestros pro-

12-14 cf. Cic. De orat. 1, 202

1 post per 16 litt. et tres versus et octo litt. perierunt | post nibus 15 litt. et sex versus legi nequeunt || 2 bellator e marg. suppl. || 3 post maluerunt 19 versus perierunt || 4 ope — perat h | post perat 13 fere versus legi nequeunt || 5 dedi ma qui lac. parum accurate indicavit nonnisi paucula distinxit h || 9 contemtu V || 12 mentib(us) vel mentis V || 13 $\langle$ ad $\rangle$ virtutem Mai^3 || 14 cuhortatur m^1b corr. m^2b || 15 condictione $Fr\"{o}hner$ condicione V || 21 C.] g. V || 22 rogaticiis] cf. marg. || 23 prima — bobus Bischoff || 24 fremere datum Bischoff ... predatum h | lupis ululare Bischoff eum fuisse h | bellator tuba Bischoff ... ator toba h | igitur ... atq(ue) ... oq(ue) collegerat h r ... f ... silubesco (lub incertum) Bischoff || 28 id est incertum h velut h ut in ordine quibusdam ob spatium omisi || 31 lac. suppl. Hauler || 32 facta supplevi in lac. quinque fere litt.

AD VERVM IMP. LIBER II

pemodum infantes et elingues principes fuerunt, qui de rebus militiae a se gestis nihilo magis loqui possent quam galeae loquuntur.

a) Postquam res p(ublica) a magistratibus annuis ad C. Caesarem et 10 mox ad Augustum tralata est, Caesari quidem facultatem dicendi video | A 412
5 imperatoriam fuisse, Augustum vero saeculi residua elegantia et Latinae linguae etiamtum integro lepore potius quam dicendi ubertate praeditum puto, post Augustum nonnihil reliquiarum iam et vietarum et tabescentium Tiberio illi superfuisse, imperatores autem deinceps ad Vespasianum usque eiusmodi omnes, ut non minus verborum puderet quam pigeret
10 morum et misereret facinorum.

Quod quis dicat: 'non enim didicerant', cur ergo imperabant? aut 11 imperarent gestu, censeo, ut histriones, aut nutu ut muti, aut per interpretem ut barbari.b) quis eorum oratione sua populum aut senatum adfari, quis edictum, quis epistulam suismet verbis componere potuit? quasi phrenitis morbus quibus implicitus est, aliena eloquentes imperitabant: ut tibiae sine ore alieno mutae erant.c) imperium autem non potestatis tantummodo vocabulum, sed etiam orationis est.d) quippe vis imperandi iubendo vetandoque exercetur: nisi bene facta laudet, nisi perperam gesta reprehendat, nisi hortetur ad virtutem, nisi a vitiis deterreat, nomen suum deserat et imperator frustra appelletur.

| * * * * * * * qui culpam maioribus partum subdere nefarium, falsam A 411
pugnam deferre militare flagitium est, testimonium falsum dicere interest e)

m² in margine a) de G. Caesaris eloquentia, de Augusti dicendi lepore, de Tiberi nonnulla litteratae scientiae, de reliquorum imperatorum inperitia || b) si non di25 dicerant, cur imperabant? imperarent gestu ut histriones, nutu ut mutui aut per interpraetem ut barbari || c) ut tibiae sine alieno ore mutae erant || d) imperator quoad sciens esse debet et litterarum || c) partum subdere nefarium, falsam pugnam deferre militare flagitium, testimonium falsum dicere capital visum e(st)

21-22 cf. Leges XII tab. 4, 4; 8, 23; Cato in Q. Minucium Thermum de falsis pugnis p. 41 Jordan, frg. 42 Sblendorio; Liv. 3, 24, 3 sqq.; Lex Cornelia Dig. 48, 8, 1, 1; Paul. Sent. 5, 23, 1

2 nihilo m^2 nihil m^1 || 3 c. aut g. V || 5 imperatoriam (iam incertum) h et Mai^2 imperatorum ma^1 imperatorem b | residua elegantia et latinae m^2h residua elegantia et Latinae mai^2 || residua elegantia et Latinae mai^2 || 10 misereret] i ex e corr. cid. constant mai || 11 quodconstant mai || 12 histriones] h constant mai || 13 barbari m^2 || barvari m^1 || eorum mai || 15 phrenetis mai || 13 barbari m^2 || barvari m^1 || eorum mai || 15 phrenetis mai || 16 muti mai || 17 phrenesi || 18 muti mai || 19 perperam mai || 20 detereat mai || 16 muti mai || 17 phrenesi || 18 muti mai || 19 perperam mai || 20 detereat mai || 19 quive || 10 misereret || 11 quodconstant || 12 perperam mai || 21 quive || 22 perperam mai || 23 detereat mai || 24 litteraturae scientia mai || 25 est || 16 perperant || 16 perperant || 17 perperant || 18 perperant || 19 perperant

veras ... tur facere capital ... orationem falsam habere malignitate elusci ** * * nes * * * * * * * * * * * * * * * * is ha .....

A 418 veteris eloqu(entiae) b) * * * tavit pater.

- A 417 ovibus sustineres . . . . gallas in oratore se dare | vellet, Cicero autem modulatius. vos u\langletpriusque gratiam sectantes me\langleam\rangle moder\langleant\rangle is viam v\langlea\rangle ditis.
  - Ex(s) tant epistulae utraque lingua partim ab ipsis ducibus conscrip- 10 tae, partim a scriptoribus historiarum vel annalium compositae, ut illa Thucydidi nobilissima Niciae ducis epistula ex Sicilia missa; item apud C. Sallustium ad Arsacen regem Mithridatis auxilium inplorantis litterae criminosae et Cn. Pompei ad senatum de stipendio litterae graves et Adherbalis apud Cirtam art(e o) bsessi invidiosae litterae; verum omnes, 15 uti res postulat, breves nec ullam rerum gestarum expeditionem continentes. in hunc autem modum, quo scripsisti tu, extant Catuli litterae,

 m^2 in margine^a) scilicet de facundiae mulo taceo: lyrae impar appellatur $\parallel$ b) veteris eloquentiae colorem adumbratum ostendit Hadriana or $\langle$ atio $\rangle$ $\parallel$ c) iam Cato Hispaniam recuperabat, iam Gracchus locabat Asiam et Karthaginem viritim 20 dividebat $\parallel$ d) iam M. Tullius summum supraemumque os Romanae linguae fuit

10 cf. Cic. De off. 2, 48; De lege agr. II 88 || 12 Thucyd. VII 11-16 || 13 Sall. Hist. IV 69 Maurenbrecher || 14 Sall. Hist. II 98 Maurenbrecher; Epistolographi Lat. Min. II, I 6 Cugusi || 15 Sall. Iug. 24 || 17 Epistolographi Lat. Min. I 1, CXXVII 1 Cugusi || 18 cf. Otto, Sprichwörter s. v. asinus 5

1 supra capital scr. m^2 i(n) a(lio) sume $\parallel$ 2 post elusci quattuor versus et tres litt. legi nequeunt $\parallel$ post nes 21 versus et 15 litt. legi nequeunt $\parallel$ 2-3 ita Bischoff $\parallel$ 3 eloquentiae e marg. suppl. $\parallel$ post eloquentiae 15 litt. et unus versus et decem litt. legi nequeunt $\parallel$ tavit vel cavit $h \parallel$ 4 in priore laterc. A 418 nonnisi primae octo litt. legi possunt, inde a vit inc. alterum laterc. $\parallel$ de h o . Bischoff $\parallel$ vit probab. quam bat $h \parallel$ 5 post illius 11 versus perierunt $\parallel$ has vel tias $h \parallel$ post politus 9 litt. et 5 versus perierunt $\parallel$ 6 amo qui vel u . iorit $h \parallel$ 6.7 tosovibus vel rosocibus $h \parallel$ 7 sustineres incertum $h \parallel$ in lac. fort. bint $m^2 \parallel$ gallas vel ni alias $h \parallel$ se dare incertissimum $h \parallel$ 8 modulatius ma n s h modulatas Bischoff $\parallel$ utriusque $\parallel$ lac. suppl. $Mai^3 \parallel$ sectantes h gestantes n s $\parallel$ meam $\parallel$ lac. suppl. Hauler supra me scr. nescio quid $m^2 \parallel$ moderantis $\parallel$ lac. suppl. Hauler $\parallel$ 9 vaditis $\parallel$ lac. suppl. Studemund m^2 suprascr. ex aliis e . . . atis $\parallel$ 10 exstant $\parallel$ s erasa $\parallel$ ab ipsis h quod negat s $\parallel$ 11 scribtoribus $A \parallel$ illa $\parallel$ i e corr. manus antiquae $\parallel$ 12 thucydidi nobilissima fort. e thucydidis verissima corr. $\parallel$ 13 Arsacen $\parallel$ n ex e corr. vid. $m^2 \parallel$ 15 Aderbalis m^2 aderbales $m^1 \parallel$ cirtam obsessi m a cirtam eo (vel eu) obsessi s cirtas (s incerta) ast. (st incertum) obsessi h arte Haines astu Hauler $\parallel$ 16 expeditionem $\parallel$ expositionem Cornelissen expolitionem h Fröhner $\parallel$ 17 post autem add. a $m^2 \parallel$ scribsisti $A \parallel$ Catuli fort. ex catulo corr. $\parallel$ 19 lac. suppl. Hauler

AD VERVM IMP. LIBER II

quibus res a se iac\turi\s a\tque d\amni\s\s sane gestas, at lauro merendas, (historico exemplo exposuit); ve(rum) turgent elate (p)rolata teneris prope (v)erbis. historia tamen potius splendide perscribenda; si ad senatum scriberetur, etiam caute. pater Tullios iubilatus Consili-5 orum suorum si in formam epistulae contulisset (necessario brevius et expeditius et densius et, quod interdum res poscit, inornatius), scripsisset

Tuae litterae et eloquentes sunt ut oratoris, stre|nuae ut ducis, graves 16 ut ad senatum, ut de re militari non redundantes, nam neque invitant 10 ad memorata seria neque ad formularia Liviana neque ad Titii Ausgonis pusillas et decoras (voces), sed ad illa destillata responsa, in quibus peritia brevitatis ad obscuritatem coartatis membris fuit etiam imperator .... quid ad senatum quom debet loqui, epistulam scriberet ....

1-3 lac. suppl. Hauler $\parallel$ 1 a se m . . . . s lauo m^1h a se iac . . . . s lauro m^2h quae supra add. a . . . amnisane gestas at unde Hauler quod dedi a se ma . . . . ma | at] ut Haines || 2 merendas] m incerta, s fort. add. m² ornandas Pearce | laurum merentes Haines | historic(i exe)mplo vel consul(atu)s|(at)orato (par(a) tas fort. m^2) incertissimum h historico scripsi | exposuit Hauler incertum h | verum] ve incertum h || 2-3 turgent - verbis incertum h | elate fort. ex elata corr., tum fort. in ead corr. (ea) elate Haines | 3 potius (vel potens) splendide per incertum $h \parallel 4$ caute] ute incertum $h \mid$ pater tullios incertissimum h qui antea legerat pollio as(ini)us vel talis asassius m^1 polybsaillosi m^2h quae supra bs fort. ius autem add. i. e. Polybius autem ille si paterculus incertum ma | iubilatus incertissimum h qui etiam legit ipse sanlata vel si volatus (tus fort. in ta corr. supra iubilatus scr. curio (se) m^2h incertum | consiliorum m^2h m^1h ... laborum ma sensi horum n b consiliorum iam coniecerat Jordan || 5-8 ita interpunzi et scripsi densius, si quod interdum respondit inornatius scribsisset melius. tuae vel densius et, quod interdum res poscit, inornatius scribsisset. densius, si quod interdum respondisset inornatius, scripsisset memelius tuae h densius (si quod interdum respondit inornatius), scripsisset lius †tuae Haines melius. tuae della Corte | 5 brevius] b ex l corr. vid. | 6 inornatius e corr. | post scribsisset est fort. lac. duarum litt. eo incertissimum h fort. et legendum | 7 melius] ius incertum h | 8 tuae] novum capitulum in A | 9 neque ma neque (vel neru vel nolo) h || 9-12 invitant - peritia incertum h || 10 memorata scripsi ctetiorata vel commorata $h \mid \text{seria}$] antea legerat spires $h \mid \text{neque}^1$] antea legerat modo h | formularia] antea legerat expolita h | liviana vel livianea vel lasiana h | neque ad] antea legerat modo $h \mid \text{Titii}$ ii incertum $h \parallel 10-11$ Ausgonis pusillas et] antea legerat comosculatus es h | Ausgonis] nis incertum Vasconis vel Autriconis de Titii Aristonis vel de Titinii Capitonis cogitaveris | 11 decoras - illa decoras edassedasella vel dectasedasilla h | responsa] antea legerat nonascripsi in quis vel insignis m^1h || 12 brevitatis dicta h | in quib(us) vel insignia m^2h ma h | coartatis ma h | membris] antea legerat m(vel q') cato (vel catius) dux (vel locus) h | fuit mah | etiam m^2h utiam m^1h qui alibi quam legit quis ma | imperator ma imperator vel imperii $h \parallel 13 \langle ali \rangle$ quid Mai^1 (ante vel post) quam m^2h qum m^1h qui alibi quid m^1 , qui m^2 legit | ad $(m^2h$ at m^1h) senatum ma h | quom m^1h cum m^2h | debet ma m^1h debeat m^2h | loqui epistulam ma loqui aepistulam vel paulum epistulam h | scriberet $ma m^2h$ | scriberent m^1h

eaque titulandi difficultas facta adeo . . . . . raeque de quibus scribendum erat, cum . . . . . nisiusta est aliom et . evi opus despexerant themata magnopere movendum coercenda . a . . . se denique cum iam . . . vita sicut priusquam (ali)quam provinciam vastasset mer . . a . . nolui acta scelerata aperire acerbareque iterum quod (i)ll(e) nostro 5 ignavo (at)que inermi exercitu victo insult(as)set aut cur provinciam cum parte exercitus non ipse sustenta(sset) nos . . . od indutiis cum hoste fractis res extitisset, vel quod Sohaemo potius quam Vologaeso regnum Armeniae dedisset aut quod Pacorum regno privasset.

11-13 Nepos, Vita Scipionis Aemiliani, ut videtur; Nepos fr. 60 Marshall; Epistolographi Lat. Min. I 1, CXVI 6 Cugusi || 14 sq. cf. Cic. Orat. 100

1 eaque titulandi difficultas vel laus tibi tota difficultas h eaque tibi . . . . cultas ma nonnisi d ... cultas Bischoff | facta] fac incertum h fo ... Bischoff | adeo vel ideo $h \mid \dots$ raeque Bischoff | ex stilo (vel et siplo vel despoc) raeque (vel raeut vel raeac m^1 raeuti m^2) $h \parallel 1-2$ de - cum ma h Bischoff $\parallel 2$ erat m^1h erit m^2h ut vid. $\parallel post$ cum in lac. alia via vel aualie vel suada vel astuto h | nisiusta] ni fort. del. m² quae supra usta scr. vid. aut h | aliom probab. quam alium h | eta|evi vel o . . . . |evi incertum h | despexerant vel despesterant vel realterant $h \parallel 3$ temata vel inmata $m^1h \mid h$ add. $m^2h \mid m$ agnopere incertum $h \mid m$ ovendum $h \mid \ldots d$ um Bischoff $\mid c$ oercenda $h \mid c \mid \ldots d$ .... vita b n...... a vel iam vita $h \parallel 4$ sieut (sieui ma) priusquam ma $b \mid h \mid$ aliquam] lac. suppl. Mai¹ et Hauler, non est lac. apud b | provinciam h ..... ma | merida vel merisa vel meropa h || 5 nolui acta] de noluisti cogitavi | acta scelerata] ta scelera incertum h | aper(probab. quam pacor)ire — iterum h ad populum $\langle di \rangle$ cere et crim...ma | quod ma quod vel quos h || 5-7 lac. suppl. Hauler || 5 nostro h vos...ma || 6 exercitu victo (m^2 vico m^1) h exercitus ... ma | insultasset aut probab. quam inruisset aut h qui alibi inrite (vel inrito) aut legit insup(er) aut ma | cur provinciam scripsi .ur provi|nia.. probab . quam cursant|nia . . h | 7 parte exercitus incertum h . . . . meo ma | non ipse ma h | sustentasset incertissimum h | nos $\langle$ tros $\rangle$ ma no .... $h \parallel 8$ extitis $incertissimum \ h \parallel 10$ oratione vel orationib(us) $h \mid$ eiusmodi probab. quam huiusmodi $h \in ex \ corr.$ $m^2h \mid explicare \ m^1$ -ri $m^2 \mid vis \ Hauler$ bi. m^2 nt $m^1 \mid ut \ incertum \ h \parallel 11$ id epistulam m^1 id del. $m^2 \mid minure \ fort.$ m^1 corr. m^2 | de probab. quam bi h a $\hat{b}$ | innectit (nectit incertum) m^1 supra manus antiqua | adducti m^2 adductat vel adductis m^1 || 12 operam gestantes ma ....ria gestantes h | aurata h scribtae ma scriptae $\hat{B}ischoff$ || 13 macullata vel macultata $h \mid post$ discolorant 21 versus prioris laterc, et primus versus alterius lat. legi nequeunt $\parallel$ 14 saturo vel sanuro h

AD VERVM IMP. LIBER II

m² in margine²) summum eloquentiae genus est de sublimibus magnifice, de 15 tenuioribus (palam) frugaliter dicere || b) asinus paret aperta malignita(te) || c) ad summam eloquentiae illa pervenire esca et cum ardue adeptus es fruges ad normam uberes post maluisti cedere ex re, summittere te || d)..... solum olim

15 cf. Otto, Sprichwörter, s. v. asinus 1

1 idoneas vel adorias $h \parallel 2$ bi $A \mid$ consolatio] cons incertum io vel is vel eis $h \mid$ illata vel allata h | initio A 414 tres versus perierunt | cre Bischoff | post cre novem versus perierunt || 3-9 ita h et Bischoff || 3-6 pannis - solum h || 4 summa A correxi cum marg. | sistrailla h sed tra incertissimum | 6 post te quattuor $versus\ perierunt\ |\ olim\ sed\ h\ \dots mse\ .\ Bischoff\ |\ senio\ scripsi\ senia\ m^2h\ senia\ m^1h\ |\ putaret\ Bischoff\ |\ iactatares\ h\ ||\ 7\ issima\ consilia\ Bischoff\ |\ aemulas$ esse h . e . . . ta . . . . . Bischoff | post esse sex versus et septem litt. legi nequeunt || 7-8 li et illa com Bischoff | 8 etiam diserto incertum h . . n iudicio Bischoff | si triumphabis h, deinde octo versus et tredecim litt. perierunt | amplissima h issim . Bischoff $\parallel$ 9 ad²] ad vel autem h | illustria neque h posses . Bischoff $\parallel$ 9-10 frustra - ceteros h frustra sed ad ... us fidei commemoratae ceteros $ma \parallel 10 \text{ testata } m^2h \text{ tecata } m^1h \parallel 10-\text{p. } 128, 3 \text{ ars } -\text{ testatus] } versus \ 3-18$ prioris laterc. difficillimi lectu sunt et plerumque incerti; dedi h, apud ma haec verba sunt quae non praebet h: das re - - ac me - - quo - - coniu - - || 10 ad sua vel idiua h ac . . . ma | sponte m^2h spente m^1h | pro sponte regit antea legerat saliis insite $m^2 \parallel 10-11$ me sobrio pusilla hpre . . . h | insita $\overline{Hauler}$ insitae m^1 qui antea me l... opus ... legerat opes $ma \parallel 11$ exosculor vel exoscula $h \mid priscis$] pr $add. m^2 \parallel 12$ arisque vel agisque $h \mid interrogatus$] n $fort. del. m^2$ iter(um) rogatus $Hauler \parallel 13$ dicturus aliena m^2 ut vid. dictum plena m^1 ut vid. $\parallel$ 15 palam] lac. ex ordine suppl. | ita incertum h asinus parumper . . . Bischoff || 16-17 ita incertum h | 16 summam eloquentiae b summam eloquentiae vel summa in eloquentia h summum eloquentia n | esca et cum ardue h $\dots n$ ... seeccuma ... $b \parallel 17$ normam — maluisti b ... mam uures post sa ... n ... mam ubi post ... ... $b \parallel$ cedere — te b ... ... re summittere n ... sive de re summittere $b \parallel 17-18$ ita h

- 19 Exercitus tibi traditus erat luxuria et lascivia et otio diutino corruptus. milites Antiochiae adsidue plaudere histrionibus consueti, saepius in nemore vicinae ganeae quam sub signis habiti. equi incuria horridi, equites volsi; raro bracchium aut crus militum hirsutum. ad hoc vestiti 10 melius quam armati, adeo ut vir gravis et veteris disciplinae Laelianus Pontius loricas partim eorum digitis primoribus scinderet, equos
- V 15 pulvillis instratos animadverteret. I iussu eius cornicula consecta, a sedilibus equitum pluma quasi anseribus devolsa. pauci militum equum sublimitus insilire, ceteri aegre calce, genu, poplite repere. haud multi 15 vibrantis hastas, pars maior sine vi et vigore tamquam lan(c)eas iacere. °)
  - 20 alea in castris frequens, somnus pernox aut in vino vigilia. huiuscemodi milites quibus imperiis contineres et ad frugem atque industriam converteres, nonne te Hannibalis duritia, Africani disciplina, Metelli exempla historiis perscripta docuerunt? ipsum hoc tuum a te diu(ti)na prudentia 20 consultum, quod non ante signis conlatis manum cum hostibus conseruisti quam levibus proeliis et minutis victoris militem imbueres, nonne Cato docuit, orator idem et imperator summus? ipsa subieci Catonis

 m^2 in margine a) consiliosa exempla $\parallel$ b) ad rem militarem magistra eloquentia est $\parallel$ c) forma Armeniaci exercitus

5 cf. Cato p. 89, 3 Jordan || 7 cf. Sall. Iug. 44, 1; 5 || 12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 156 s. v. digitus 5 || 14-15 cf. Sall. Hist. V 5 Maurenbrecher || 16 cf. Sall. Cat. 56, 3 || 17 fr. poeticum, ut videtur; deest apud Ribbeck et Morel || 19-20 Sall. Iug. 43-45

1 plures fort. in dures vel cures corr. | in lac.¹ mala et vera vel molestiae vel opes quaeran visum (vel turum) h | dis placo incertissimum h displicens vel dis Platonis Hauler | placo] aco e corr. m^2 ut vid. || 1-2 n . . . cepisse h binos egenum ma || 2 plet ex ret corr. m^1 | meminisse ma h | in lac.² fort. sti h | deses'is h sed ses incertissimum | fere perditus incertum h || 3 ac(vel de)testatus h | clipeus m^1 arcus m^2 || 5 consiliosa ma n consitiosa h | historiis] r ex s corr. m^1 || 6 eloquentia] ia ex si corr. m^2 | es Mai^1 est A || 9 nemore] nidore Cornelissen | incuriam m^1 corr. m^2 || 10 bracchium] alteram c add. m^2 | hersutum A || 12 partim eorum] quartanorum Fröhner || 13 animadverterat Schenkl || 15 aegrae A | $\langle e \rangle$ repere Klussmann repetere Ellis irrepere Studemund || 16 lanceas Mai³ laneas A || 19 exempla corruptum putat Cornelissen || 20 diutina] lac. suppl. Mai² nihil distinxit h divina Cornelissen || 22 victoris h -iis ma n || 24 consiliosa ma n consitiosa h

AD VERVM IMP. LIBER II

verba, in quibus consiliorum tuorum expressa vestigia cerneres: 'interea unamquamque turmam, manipulum, cohortem temptabam, quid facere possent. proeliis levibus spectabam, cuiusmodi quisque esset. si quis strenue fecerat, donabam honeste, ut alii idem vellent facere, atque in contione verbis multis laudabam. interea aliquot \(\p \) au \(\cap \) castra feci, sed ubi anni tempus venit, castra hiberna' |

a) † b)

Sed caput atque fons bonarum artium et studiorum e) ab eloquentiae 22 disciplinis oritur, neque res militaris neque officii observantia, quam philosophiam vocant, perfecta gigni potest, nisi cum eloquentia creata

m² in margine²) Catonis imaginem de senatu proferri solitam memoriae traditum est: si ob militaria facinora, cur non Camilli, cur non . . . . lini, cur non Curii (aliorumque)? - - || b) (tres) triumphi Africani || c) solitatim . pre . . . adgregare . . . || d) - - d - - || c) laus eloquentiae

1-6 Cato, Dierum dictarum de consulatu suo fr. 13 p. 35 Jordan; fr. 37 Orat. Rom. Fr. I p. 162 Malcovati; incert. libr. fr. 128 Hist. Rom. Rel. Peter; Cato, Orat. Reliquiae 25 Sblendorio || 21 cf. Otto, Sprichwörter s. v. Camillus, Curius, Manlius

1 cerneris Mai^2 cernes $Meyer \parallel 3$ levibus Mai^2 lenibus $V \parallel 5$ aliquot m^2 aliquit $m^1 \mid$ pauca castra Mai^2 aucastra $V \parallel 6$ V 16 legi nequit praeter marg. hiberna (apud Emporias posui) Jordan (constitui) $Haines \parallel 8$ defendere Bi-schoff dicende . $h \mid$ atenim ple . Bischoff tenimiles $h \mid$ quia(vel o) Bischoff quen $h \mid$ inbellem . em . e Bischoff . . . . . et idem . le $h \parallel 8.9$ non enim (vel o) h . dnex . Bischoff fuitne exim? $\parallel 9$ ingentim nec h . . . cen . . . . neq(ue) Bi-schoff | deest m^2 ut vid. h deteest m^1h da . . esi $Bischoff \parallel 10$ alis — praedie Bischoff adstebntoberaede . h num praeditae? $\mid$ niub . h . . ugo $Bischoff \mid$ portendunt h perpendo . $Bischoff \parallel 11$ vultures] lac. suppl. $Hauler \mid$ modis Bischoff . . ddis $h \parallel 12$ num (por)tentis? $\parallel 12.13$ non is vel novis $h \parallel 13$ solitatim Bischoff | post s . . e decem litt. et unus versus et quattuor litt. desunt $\parallel 14$ atversus Bischoff abversus $h \mid$ sermonum] lac. suppl. $Bischoff \parallel 15$ inter Bischoff inibi $h \parallel 19$ vocant Bischoff . orant $h \mid$ perfecta h perfecto $Bischoff \mid$ gigni Bischoff cioni ma cieni $h \parallel 21$ lini incertum (Medul)lini vel (Capito)lini Mai^3 (Vicel)lini $dellaCorte \parallel 22$ aliorumque incertissimum ma aliorumque (ducum) $Haines \mid$ tres incertissimum ma $h \mid$ Africani incertum h de (Africanis) incertum ma^2 de (Afris) ma^3 solitatim ma h $Bischoff \mid$ pre Bischoff . . r . h

V 16

1 utri e corr. m^2 incertum h u . . . . Bischoff | earum Bischoff partim (probab. quam parum vel partum) h | def(vel r)uerit Bischoff deruerim m^1h deruere fort. m^2h | eloquentia] elo e corr. m^2h . . . on . a . . Bischoff | quasi ab Bischoff quas lab(ilis) vel qua stab(ilis) $h \parallel 1.2$. ins . . . oscit Bischoff ainsionibeser $h \parallel 2$ rectius h regulis (reg incertum) Bischoff | belli scripsi bella m^2 ut vid. h bella m^1h bell.. Bischoff | illis h ille Bischoff || 3 orationibus] lac. suppl. Hauler | tum h ... ercet $ma \mid post \text{ sed } (vel \text{ see})$].. li parte vel urili paxissa vel partirissa $h \parallel 6$ nescio eni ... lo ... vel nesudeseedlocisi incertissimum $h \mid$ quomodol supra omo scr. m² i(n) a(lio) and ut vid., i. e. quando | 7 orationis] lac. suppl. Hauler | post in] aspirem vel ceteram vel ratacon h | ibi e corr. m^3 | structio m^1 ut vid. positio m^2 ut vid. | tulli relae vel taussulae vel talis aelae h | post laus] s . . s quia aequidem (vel quidem orem vel quid morem) ... vel suscipe si quid moto h qui ma | 8 siriae h | p..... vetustis alia vel por . . . sum sit se . . vel perpetuo sumasti alia vel crescente vetustis ulia h sumpsit se ma | fecundis vel reou . b .. s h | fata] sata m^1 suprascr. m^2 i(n) a(lio) fata | baleat m^2 soleat m^1 | 9 quadamtenus m^2h quattuor fort. m^1h quae . . . . s | depista m^1 ut vid. supra pis scr. m^2 a(lius) pic | ingrediendum h incre $\langle$ pa $\rangle$ ndum ma s || 10 explicandus m^2h hastandus ut vid. m^1h | grabis m^2h grabe m^1h | balistas m^2h valistam m^1h antea gradu comminus legerat $h \parallel 11$ urguendum m^1h fabricandum $m^3h \parallel$ ubi¹ add. manus antiqua et m² | sanis vel planis m²h salubribus incertum m¹h quod in salubrinis vel salubranis corr. vid. m1 letinis alibi h et Miltner | res redintegranda m^2h qui antea res integranda legerat ... deintegranda m^1h qui antea vetandum vel luctandum vel llictandum legerat lientandum vel liictandum legit Miltner | ubi² m^2 obi m^1 | gravioribus m^2 ut vid. gravilibus vel gravioibus m^1 | 12 comfligendum] fli e corr. m^2 | immissis m^1 remissis m^2 ut vid. | per(manus antiqua por m^1)cursandum probab. quam perequitandum $h \parallel 13$ finiende $A \parallel$ 14 rae nihil h . et nihil Bischoff | sermo vel scimo h || 15 caput poli . . Bischoffcapu . l . u . $h \mid g\langle yp \rangle$ so ma | mersit $n \mid qua$ in pag. utrumque verbum scriptum sit, incertum est; in A 406 nihil vidit Bischoff

AD VERVM IMP. LIBER II

Etiam Viriathus, etiam Spartacus belli scientes et manu prompti 23 fuerunt. sed etiam omnes universos, quicumque post Romam conditam oratores extiterunt, illos etiam quos in Oratore Cicero eloquentiae civitate gregatim donavit, si numerare velis, vix trecentorum numerum conplebis, quom ex una Fabiorum familia trecenti milites fortissimi pro patria dimicantes uno die occubuerint.^a) non enim lenis aestimator sum: milia sub pellibus . . . . unum die(m) remanserunt diserte themati, si sapias . . . potes immo praem . . . . tecone . . . etiam . . . . vium quem tu praem . . . . |

| . . . spolia * * * * * * * * et Parthorum prompte et graviter respondisti. V14 scilicet hoc te a centurionibus vel primipilaribus, elegantissimis altercatoribus, didicisse! Dausara et Nicephor(i) um et Artaxata ductu auspicioque tuo armis capta sunt, sed arcem munitam et invictam et inexpugnabilem, quae in fratris tui pectore sita est, ad nomen Armeniaci, quod recusaverat, sumendum, quis alius quam tu aut quibus aliis tu quam eloquentiae copis adortus es? comitem tibi ad impetrandum adscisti exercitum, sed loquentem exercitum oratione pugnantem. in ea tu parte litterarum tuarum, ut fratrem amantem decuit, sententiis magis

20 m² in margine^a) ex una Fabiorum familia trecenti milites fortissimi pro patria dimicantes uno die occubuerunt

1 cf. Sall. Iug. 97, 5; 7, 1; Cat. 43, 4 $\parallel$ 3 Cic. Brut. 53 - 328 $\parallel$ 12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 85 s. v. centurio

1 biriathus A ut vid. alteram i add. $m^2 \parallel 2$ fuerunt man h fuere $s \mid$ etiam h enim $man \mid$ omnes] homines $Klussmann \parallel 3$ oratore m^2h bruto sm^1h oratore man n ortore legit Millner oratorum recensu $Heindorf \parallel 5$ quom Mai^1 quod $A \parallel 6$ occubuerint man n-runt $h \mid non - milia h$ non - gentium - milia ma^1 non gentium milia ma^2 non gentium multa milia b antea legerat non enim gentium (incertum) ut $m \dots um \mid milia h$ nonnisi milia distinxit Bischoff $\mid 7$ sub pellibus man h Bischoff $\mid in lac$. ib. in vel habere sua $h \mid unum$ die remanserunt m^1h uno mense manserunt m^2h unum etiam . . . . . . ma unum . . . . . ma unum . . . . . ma unum . . . . . . ma unum etiam . . . . . ma unum . . . ma unum . . . . ma unum etiam . . . ma unum eti

15*

10

crebris et dulcibus usus es et verba modulatius collocasti. quae cum legerem (in senatu enim per valetudinem non potui adesse), cum eloquentia tua fratrem tuum urgeri viderem, ita eum tacitis cogitationibus meis compellabam: 'quid hoc rei est, Antonine? nam tibi video nomen v 13 quod recusaveras acci|piendum esse et de sententia decedendum, quid 5 nunc meae, quid philosophorum litterae agunt? litteris militis vincimur. ecquid autem pulchre scripsisse videtur? numquod verbum insolens aut intempestivum? aut num ego tibi videor gloriosum militem erudisse? quin, quod votis omnibus expetisti, habes fratrem fortem, virum bonum dicendi peritum; eadem enim dicit ille quam tu, sed ea minus multis ille 10 25 quam tu.' cummaxime haec ego mecum agitabam, quom orationi tuae successit Antonini oratio, di boni, quam pulchra, quam vera, multa! plane dicta omnia et verba delenifica pietate et fide et amore et desiderio delibuta. quid (facerem) inter duos, ambos meos? petitoremne an unde peteretur magis laudarem? Antoninus erat quom imperio obsequens, tu 15 autem, Luci, cum obsequio eras prae amore imperiosus. eas ego orationes ambas cum dextra laevaque manu mea gestarem, amplior mihi et ornatior videbar daduchis Eleusine faces gestantibus et regibus sceptra tenentibus et quindecemviris libros adeuntibus²), deosque patrios ita comprecatus sum: 'Hammo Iuppiter et Li|\langle\text{byae}\rangle 20

 m^2 in margine^a) cum orationes utraque manu gestarem, amplior mihi videbar daduchis Elesinae faces gestantibus et regibus sceptra tenentibus et quindecimviris libros adeuntibus

9-10 Cato ad Marcum f. de rhetorica fr. 14 p. 80 Jordan

1 crebris] lenibus Cornelissen teneris $Desrousseaux \mid dulcibus <math>m^2$ ducibus $m^1 \mid verba$ modulatius b versa modulatius b versa modulatione ma n verba modulatiora Haupt verba modulatione $M\ddot{a}hly \mid collocasti$ m^2 collocati $m^1 \mid quae$] quae $Paines \mid rackside = rack$

EPISTVLAE AD M. ANTONINVM SCRIPTAE DE ELOQVENTIA

† † † † †

1. (ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

b | hoc²) †b) (in)|genio discrepanti. iuberesne me niti contra naturam 1 adverso, quod aiunt, flumine?c) quid, si quis postularet, utd) Phidias ludicra (a) ut Canachus deum (sim) ulacra fi(ng) eret, autc) Calamis ut Tyrrhena aut Polycletus Etrusca? quid, si Parrhasium versicolora pingere iuberet aut Apellen unicolora aut Nealcen magnifica aut Protogenen minuta 10 aut Nician obscura aut Dionysium inlustria aut lascivia Euphranorem aut Pausiam . . . . . . a? in poetis) (aut) em quis ignorat, ut gracilis 2 sit Lucilius, Albucius aridus, sublimis Lucretius, mediocris Pacuvius,

m² in margine a) sit quod iubes rectum fortasse, sed serum: neque enim omnia, quae ratio postulat, etiam aetas tolerat || b) an tu cycnum coges in ultima cantione cornicum voculas aemulari? || c) (iu) beresne me ingenio discrepante niti contra naturam adverso, quod aiunt, flumine? || d) (fic) tores nobiles Phidias, Canachus, Calamis, (Po) lyclitus, Parrasius, Nealces, Protogenes, Necias, Dionisius, Euphranor, Pausias || c) qui artificum quid melius singuli fecerint || f) quid singuli poetae proprium habent

6 Otto, Sprichwörter s. v. flumen 7 $\parallel$ 6-11 cf. Cic. Brut. 70; Quint. Inst. 12, 10, $1-10 \parallel 11-12$ cf. Varro ap. Gell. VI 14, 6 $\parallel$ 12-p. 134, 1 cf. Cic. De orat. 3, 27 $\parallel$ 14 Otto, Sprichwörter s. v. cycnus 2-3

1-2 hoc corpus, cuius titulus in lac. interiit, De eloquentia appellavit Niebuhr, cf. Proleg. LIII || 4 supplevi Domino meo Mai² || 5 sqq. folia V 2/1 et 4/3, quae Mai, Naber, Hauler epistulis ad Verum attribuerunt, hic collocavi | V 2 praeter vocabulum hoc in medio laterc. priore et scholia legi nequit | ingenio e marg. suppl. | discrepanti m^1 -te $m^2 \parallel 6$ ut $ma \ n$ fort. uti $h \parallel 7$ aut Mai^2 ut $V \mid lac. suppl.$ Mai^{2} | fingered | t add. m^{2} | aut $\langle ut \rangle$ Haines | ut om. edd. | Tyrrhena Georges turena $m^2ma \ n \ b$ turina $m^1ma \ n \ b$ turena vel turona s lep $(in \ lip \ corr.)$ turgata m^1h (u et ta incertum) ta fort. del. m^2 quae oadtar . . . scr. vid. $\bar{h}$ qui postea ut lepturga Scheindler Turintīna *Ellis* turena legit urbana Benndorf Corinthia Schöll aurigas vel hominum effigies Schweitzer $\parallel$ 8 aut ut polycletus m^1 m^2 | etrusca ma n s etrusca vel etrorga m^2h circrga (rorga incertum) m^1h chirurga Hauler col\(oss \) urga Reisch equos Schweitzer \(\| \) 9 unicolora \(\epsilon \) corr. \(m^2 \) ut vid. | minuta s h | venera b | tenera Brakman || 10 lasciva Klussmann || 11 inlac.]. p..... lia ma ...... la b s...pi...ba... primo, tum t(fort. in s corr.)..... asa .... h amplifica Brakman tristitia satura (vel sallita) Hauler stia severa (vel augusta vel austera) $Six \mid lac. suppl. Mai^2 \parallel 12$ albucius ma n fort. alburcius h Abuccius Warren | Lucretius, (Terentius) mediocris, Pacuvius (uber) Warren | pacuvius m^2 pacubius m^1 | Pacuvius mediocris Düntzer || 15 (iu) beresne ma ut in ordine | fort. (postu) lasne h || 16-17 lac. suppl. Mai^2 || 17 necias probab. quam nicias h

inaequalis Accius, Ennius multiformis? historiam^a) quoque scripsere Sallustius structe, Pictor incondite, Claudius lepide, Antias invenuste, Seisenna longinque, verbis Cato multiiugis, Coelius singulis. contionatur^b) autem Cato infeste, Gracchus turbulente, Tullius gloriose; iam in iudiciis^c) saevit idem Cato, triumphat Cicero, tumultuatur Gracchus, Calvus 5 rixatur.

- 3 Sed haec exempla fortas(s)e contemnas. quid? philosophi^d) ipsi nonne diverso genere orationis usi sunt? Zeno ad docendum planissimus,
- V 4 Socrates ad coarguendum captiosissimus, Diogenes ad | exprobrandum promptissimus, Heraclitus obscurus: involvere omnia, Pythagora mirifi- 10 cus: clandestinis signis sancire omnia, Clitomachus anceps: in dubium vocare omnia. quidnam igitur agerent isti ipsi sapientissimi viri, si de suo quisque more atque instituto deducerentur? Socrates ne coargueret, Zeno ne disceptaret, Diogenes ne increparet, ne quid Pythagora sanciret, ne quid Heraclitus absconderet, ne quid Clitomachus ambigeret?
  - Sed ne in prima ista parte diutius quam epistulae modus postulat commoremur, tempus est de verbis primum quid censeas considerare. dic sodes hoc mihi: utrumne, tametsi sine ullo labore ac studio meo verba mihi elegantiora ultro occur (re) rent, spernenda censes ac repudianda an cum labore quidem et studio investigare verba elegantia 20 prohibes, eadem vero, si ultro, si iniussu atque invocatu meo venerint, ut Menelaum ad epulas quidem, recipi iubes? nam istud quidem vetare durum prosus atque inhumanum est: consimile ut si ab hospite, qui te Falerno accipiat quod rure eius natum domi superfiat, Cretense postules

 m^2 in margine^a) quid historici proprium habent $\parallel$ ^b) de contionantium propriis $\parallel$ ²⁵ ^c) quae in $\langle o \rangle$ ra $\langle to \rangle$ ribus singulis fuerint propria $\parallel$ ^d) et philosophi diverso genere atque oratione usi $\parallel$ ^e) nunc de verbis $\parallel$ ^f) Menelaus invocatus ad epulas venit et receptus est

22 cf. Hom. Il. II 408; Otto, Sprichwörter s. v. accedere 2; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 87 s. v. Menelaus

1 inaequalis] inaesualis m^1 suprascr. i(n) al(io) inaequalis m^2 aequalis Klussmann | scribsere $V \parallel 3$ seisenna m^1 sisenna m^2 | longinque] concinne Cornelissen | post longinque nomen auctoris, fort. Rutilius, intercidisse putat Klussmann | coelius m^1h caelius $m^2h \parallel 4$ grachus $V \parallel$ gloriose h copiose $man \parallel 5$ saebit $V \parallel$ tumultuator m^1 corr. $m^2 \parallel 7$ fortase $V \parallel 8$ xeno V Socrates Orth | plenissimus Haines $\parallel 9$ Socrates] Zeno Orth $\parallel 10$ Heraclitus] Pythagoras Orth | Pythagora] Heraclitus Orth | mirificus m^2 mrificus $m^1 \parallel 13$ deducerentur] ur add. $m^2 \parallel 19$ occurrent V corr. $Mai^2 \parallel 21$ vero m^2 dero $m^1 \parallel 21-22$ venerint ut menelaum ad epulas venerint V prius venerint del. vid. m^1 , alterum del. edd. $m^2 \parallel 21$ quidem] quondam $m\ddot{a}hly \ll 10$ (interim) quidem Lachmann tu idem Ellis del. Novák | ad epulas memorant (vel aiunt) item recipi Orelli $m^2 \parallel 21$ Cretense] supra primam e scr. i $m^2 \parallel 21$ postules $m^2 \parallel 21$ postuleis $m^2 \parallel 21$ postuleis $m^2 \parallel 21$ postuleis $m^2 \parallel 21$ [atque] orationis Hauler

vel Sa|guntinum, quod, malum, foris quaerendum sibi atque mercan- V 3 dum sit. quid ******************* haud igitur indicarent ea, si ****) ****) *** quid nostra memoria Euphrates, Dio, Timocrates, Athenodotus? quid horum magister Musonius? on nonne summa facunstie praediti neque minus sapientiae quam eloquentiae gloria incluti exstiterunt? an tu ....s .... consulto verbis usum **** ne pallium quidem sordibus obsitum candido et pure lauto praetulisset. nisi forte eum tu arbitrare claudum quoque consulto factum et servum consulto natum. quidem sordibus est? tam facile ille | †

2. (ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

10

† (verborum loca), | gradus, pondera, aetates dignitatesque dinoscere, ne in oratione praepostere, ut in temulento ac perturbato convivio,
conlocentur*); quae ratio sit verba geminandi et interdum trigeminandi,
nonnumquam quadriplicia, saepe quinquies aut eo amplius superlata
ponendi, ne frustra neve temere verborum strues acerventur*), sed ut
certo ac sollertei termino uniantur. post ista omnia investigata, examinata, distincta, finita, cognita verborum omnium, ut ita dixerim, populo,*)
sicut in bello, ubi opus sit legionem conscribere, non tantum voluntarios

m² in margine²) Epictetus incuriosus || b) Socrates, Xenophon, Antisthenes, 20 Aeschines, Plato || c) Euphrates, Dio, Timocrates, Athenodotus et horum magister Musonius philosophi eloquentissimi || d) nisi forte Epictetum arbitrare etiam claudum consulto factum. numquam volumtarias verborum sordes induisset. forte et servus consulto natus est sapiens, sed ita eloquentia caruit (ut) pedum incolumitate || e) verborum loca, gradus, pondera, aetates dignitatesque dinoscere, 25 ne in oratione praepostere ut in temolento ac perturbato convivio conlocentur || f) ne temere, ne frustra verborum strues acerbentur || s) de populo verborum sicut in bello, ubi opus est legionem scribere, non tantum voluntarios legimus, sed etiam latentes, ita etiam in verbis non obvia, sed etiam latentia elicienda sunt et indaganda

legimus, sed etiam latentis militari aetate conquirimus, ita ubi verborum praesidis opus sit, non voluntariis tantum, quae ultro obvenerint, ute3 mur, sed latentia eliciemus atque ad imperandum indagabimus. hic illud etiam, ut ego arbitror, scite a nobis conventum, quibus rationibus verba quaerantur, ut non hiantes oscitantesque exspectemus, quando verbum bultro in linguam quasi Palladium de caelo depluat, sed ut regiones verborum et saltus noverimus ut, ubi quaesitis opus sit, ut per viam potius ad vestigandum quam invio progrediamur.^a)

P 130 | * dicitur autem esse officiorum rationis tripertitas ab eis: primam speciem substantiae, ut sit, alteram qualitatis . . . tis, ut talis sit, tertiam rei, ut rem ipsam, cuius (causa) sapiens superiora officia suscipit, exerceat. etiam profecto vir sapiens esse non potest, nisi . . autem non vulgari ritu et promisco, sed qui aptus con . . . . . tendenti ad sapien- 15 tiam. has duas officio(rum) specie(s) substantiae et (qualitatis) . . . . eri . ed non ter annua t . . . neque semet contentas, sed illi - -

 m^2 in margine^a) non expectandum verbum, quod ultro in linguam quasi Palladium defluat, sed ut regiones saltusque verborum $\langle nosc \rangle$ ere oportet, ut non invio sed rat $\langle ione in itin \rangle$ ere quaerantur $\parallel$ b) inprimis oratori cavendum, ne quod novum 20 verbum ut aes adulterinum percutiat, ut unum et id verbum vetustate noscatur et novitate delectet $\parallel$ c) - - castella verborum - - r $\langle e \rangle$ sp $\langle uer \rangle$ it conciliabula verborum $\parallel$ d) officiorum genera duo, rationes tripertitae. prima species substantiae, ut sit; altera qualitatis, ut talis sit; tertia rei, ut re $\langle m \rangle$ ipsa $\langle m \rangle$, cuius causa superiora officia suscepit, expleat

3 cf. Sall. Iug. 62, 8 || 6 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 97 s.v. caelum 8 || 11-p. 137, 16 Stoic. Vet. Fr. III fr. 514 von Arnim || 21 sq. cf. Quint. Inst. I 6, 39

2 praesidis h -diis ma n $\parallel$ 3 imperandum dum A sed prius dum del. $\parallel$ 4 conventum] commentandum vel comminiscendum Heindorf commentum Schaefer inventum Naber contuendum Walter $\parallel$ 6 palladium ma n pallidium h | depluat $ma m^2 n$ difluat $m^1 n$ diffluat b et Miltner diipluat h defluat in marg. $\parallel 7$ sit ut] siet Haines ut del. Mai¹ sit tum Schwierczina | 8 (in) vestigandum Haines || 9 nobis vel vobis h vobis ma n nobis $\langle exploranda \rangle Heindorf$ nobis $\langle demon$ strata > Schaefer || 9-10 in A 403 et 402 nihil apparet praeter scholia sed nota marg. demonstrat in A 402 eundem textum fuisse atque in cod. Parisino, cf. Proleg. LXXV || 11 primus versus P 130 legi nequit | 13 causa supplevi e marg. A om. P | suscipit P suscepit A marg. | 14 exerceat P expleat marg. A | eciam P | autem] au et e incertum || 15 con incertum || 16 officiorum] lac. suppl. Bischoff | species scripsi | specie P | lac. supplevi || 17 spatium lac. post illi non satis constat || 19 ut || h || om. n || b || noscere] lac. suppl. Brakman || $\langle quaer \rangle ere$ Naber || 20 sed - quaerantur h (lac. suppl. Hauler) sed (iti) nere quaeramu(s) nsed ra $\langle$ tione $\rangle$ quaeratur $b \parallel 21$ id $\langle$ em $\rangle \hat{M}ai^1 \mid$ una id verbum $\langle$ et $\rangle Eckstein$ unumquodque verbum Klussmann ut nummus ita et verbum Cornelissen et id verum vetustate Ellis | 22 in priore lac. fere 20 litt. supplendae in altera fere $30 \mid \text{respuerit } h \text{ (lac. suppl. Hauler)} \quad om. \ man \mid \mid 24 \text{ rem ipsam } Niebuhr \quad \text{re ipsa } A$

Quid igitur istic admonendus es, ne tinc . . . c . . . . nvio hoc d . . . . 5 is . ene . . . prandio et mensa situm existimes? b) non est sapientiae negotium vesci, sed sine vita, qua sine nulla sapientia, studia nulla si possunt 15 e(sse, i) a(m) nunc . . . . vides igitur . . . . . . officia et . . . . . . tum a . ua * * * (sap)ien(tia)c) * * * * n(o)n sunt qui . . . | at A 396 non aeque sequentia officia, quae sunt qualitati cuiusque accommodatad), possunt omnium esse communiac): aliud prandium gubernatori commune

m² in margine a) prima officiorum species sapientis, eorum scilicet quae ad vitam 20 salutemque pertineant || b) prandio comeso sapientiam ructarit. non est sapientiae negotium vesci, sed sine vita, quae civo constat, esse sapientia non potest || c) nulla (sap)ie(ntia)...aeque...ras.a.e.. || d) secunda species qualitatis haec est || e) quae possunt omnium esse communia sed diversa sunt, et quae communia omnibus

1 post exi 19 versus legi nequeunt || 2 discendae suppl. Mai¹ || 3 dico ac] dicebat $Heindorf \mid solum \ Heindorf \mid 4 \ ratione \ h \quad partitione \ ma \ n \mid 1 \ solum \ Heindorf \mid 1 \ retineo, \langle Stoici \rangle \ ut \langle untur \rangle$, si prima $v. \ Arnim \mid sint \ vel \ sunt \ Heindorf \mid 1 \ 6 \ ad$ curandam] lac. suppl. Hauler || 7 lavari et ungui ma n spatium non sufficit h | tota h om. ma $n \parallel 8$ sapientia s $\langle e | averit \rangle Haines \parallel 8-9$ neque ut circa ma $n \mid h \mid \parallel$ 9 circa et] circuli $Haines \mid$ maius vel euaius $h \mid \langle quom \rangle$ ad mensam $Haines \mid$ 9-10 ad mensam - ructarit ma n h omisso vocabulo comeso quod e marg. addidi 10 ur si] nisi $Buttmann \mid$ si ederis $ma \ n \ h \parallel$ 11 $\langle$ nec sapientiam $\rangle$ nisi $Haines \mid$ nisi vixeris $ma \ n \ h \parallel 12$ quid — ne tin $ma \ n \ h \parallel$ istac $Heraeus \parallel 12-13$ ne — $\langle studium \rangle$ hoc $\langle sapientiae$ in $\rangle$ prandio Heindorf ne tu ne $\langle gotium \rangle$ — hoc Hainesne – (sapientiae officium) hoc $Pescani \parallel 12$ nvio vel nulo $h \mid hoc ma n h \parallel$ 13-14 prandio - vita $ma\ n\ h\ \parallel$ 14 qua - possunt $h\ marg.\ secuti\ sunt\ ma\ n\ \mid\ si$ $vel \ ri \ h \ \parallel \ 15 \ lac. \ supplevi \mid \ vides \ igitur \ ma \ n \ h \ \mid \ \langle prima \ haec \rangle \ officia \ \langle omnium \ esse \ hominum \rangle \ Heindorf \ \mid \ officia \ ma \ n \ h \ \parallel \ 16 \ post \ ua \ 12 \ litt. \ et \ duo \ versus \ et \ 5 \ litt.$ legi nequeunt $\mid$ sapientia] lac. supplevi $\mid$ post sapientia 8 litt. et duo versus et tres litt. perierunt $\mid$ non] lac. supplevi $\mid$ sunt vel sum $h \parallel$ 18 commune] e ex a corr. vid. | commune et | commodum est Heindorf | comveniet Heraeus | 19 prima ma n primo $h \parallel 20$ pertineant h -nent $man \parallel 22$ lac. $supplevi \mid ras vel pur <math>h \mid s.a$. e..] fort. sequentia latet | 23-24 sunt neque commoda omnibus Heindorf atque communia omnibus Leopardi sunt et quae commoda tibi, non item commoda omnibus Buttmann

et aliud pugili de integris tegoribus; aliud prandendi tempus, alia lavatio, alius somnus, alia pervigilatio.

6 Considera igitur an in hac secunda ratione officiorum contineatur eloquentiae studium. nam Caesarum est in senatu quae e re sunt suadere, populum de plerisque negotiis in contione appellare, ius iniustum corrigere, per orbem terrae litteras missitare, reges exterarum gentium compellare, sociorum culpas edictis coercere, bene facta laudare, seditiosos compescere, feroces territare. omnia ista profecto verbis sunt ac litteris agenda. non excoles igitur id quod tibi totiens tantisque in rebus videas magno usui futurum? an nihil referre arbitraris, qualibus verbis agas, 10 quae non nisi verbis agi possunt? erras, si putas pari auctoritate in senatu fore Thersitae verbis expromptam sententiam et Menelai aut Ulixi orationem²), quorum Homerus et voltus in agendo et habitus et status et voces (ca)noras ac modulationum eloquentiae genera diversa

A 395 nondum | b) c) d) e) † f) g) h) 1
A 394

A 393 | fuisse Croesum et Solonem, Periandrum et Polycraten, Alcibiaden ⁷ denique et Socraten. quis dubitat sapientem ab insipiente vel praecipue consilio et dilectu rerum et opinione discerni et, si sit optio atque electio

m² in margine²) non talem auctoritate Thersitae est exprompta sententia quam 20 Menelai aut Ulixis oratio || b) quae res auctoritatem principum minuat || c) quisquam vereri potest quem inridet? quisquam dicto oboediret cuius verba contemserit? || d) cum in officina Appellis Alexander Magnus de picturae arte dissereret: 'tace quae nescis', inquit, 'ne te pueri illi qui purpurissum subterunt contemnant' || e) nemo tanta auctoritate est ut non, ubi peritia deficitur, ab eo qui peritior est 25 despiciatur || f) superbiae (notae) medebor, ne contemnar || s) relictus || h) tibi tanta eloquentia parta est, quae ad laudem etiam supersit || i) comis es ex assidua dote eloquentiae. capillus etsi non cottidie acu ornandus, tamen pectine cottidie expediendus est || k) en(ar)rare enim priore sed non earum indifferens . . . . pletis usuras Croesum et Solonem, Periandrum et Polycraten, Alcibiaden denique 30 et Socraten

5 cf. Otto, Sprichwörter s. v. ius 1 || 12 Hom. Il. II 212 sqq.; III 212 sqq. || 18-p. 139, 8 Stoic. Vet. Fr. III 196 p. 47 von Arnim

1 tergoribus Haines | aliud m^2 aliquid m^1 || 3 secunda] sequenda Cornelissen || 5 concione A || 6 reges] legatos Vahlen || 12 expromtam A || 14 canoras] lac. suppl. Mai^1 | ac] num ad? || 15 nondum ex nendum corr. vid. | A 395 praeter marg. legi nequit || 16 A 394 praeter marg. legi nequit || 18 vel incertum || 19 delectu Priebe | et ^3h ut man || 23 appellis fort. ex appelles corr. || 25 ut h qui man || 26 lac. suppl. Hauler | relictus vel relictis A || 27 comis es h comisese n | assidua ex assiduo corr. || 29 enarrare h (lac. suppl. Hauler) | enim priore h emin dis ... n riim (vel rum) indis ... b || 30 usuras h ... e n fuisse b

divitiarum atque egestatis, quamquam utraque et malitia et virtute careant, tamen electionem laude et culpa non carere? proprium namque sapientis officium est recte eligere^a) neque perperam vel postponere vel anteferre.

Si me interroges, concupiscamne bonam valetudinem, abnuam equi- 8 dem, si sim philosophus: nihil est enim fas concupiscere sapienti aut adpetere, quod fors fuat an frustra concupiscat; nec quicquam, quod in manu Fortunae situm videat, concupiscet. tamen si necessario sit altera res eligenda, Achillei potius pernicitatem eligam quam debilitatem 10 Philoctetae. b) simile igitur in eloquentia servandum: non opere nimio concupiscas igitur nec opere nimio aversere; tum si eligendum sit, longe longeque eloquentiam infantiae praeferas. c)

Audivi te nonnumquam ita dicentem: 'atenim cum aliquid pulchrius 9 elocutus sum, placeo mihi ideoque eloquentiam fugio.' quin tu potius 15 illud | corrigis ac mederis, ne placeas tib\(i\), non ut id, propter quod A 400 places, repudies? nam ut nunc facis, alibi tu medicamenta obligas. quid tandem? si tibi placebis quod iuste iudicaris, iustitiam repudiabis? si placebis tibi pio aliquo cultu parentis, pietatem spernabere? places tibi cum facundus? igitur verbera te; quid facundiam verberas? tametsi 20 Plato ita diceret itaque te compellaret: 'o iuvenis, periculosa est tibi praepropera placendi fuga: novissimum namque homini sapientiam colenti amiculum est gloriae cupido'); id novissume exuitur.' ipsi, ipsi, inquam, Platoni in novissimum usque vitae finem gloria amiculum erit.

m² in margine²) sapiens ab insipiente consilio plerumque, dilectu et opinione dis25 cernitur. proprium sapientis recte eligere || b) sapiens nihil ex his quae in manu
Fortunae videat concupiscit. in electione tamen sapiens A⟨c⟩hilli potius pernicitatem quam Philoctetae debilitatem praeopte; || c) eloquentiam non nimio concupiscendam sapienti, sed eligendum ⟨si⟩ sit, eam infantiae praeferendam || d) periculosa est tibi praepropera placendi fuga, namque est homini sapientiam colenti ami30 culum gloriae cupido

7 cf. Plaut. Pseud. 432 || 10 cf. Hom. Il. II 721-724 || 16 Otto, Sprichwörter s. v. medicamentum || 20 Plato apud Athen. XI 507D; Simonides fr. 59 (63)

6 philosophus m^2 philosophums m^1 | concupiscere] cupis ex pluss corr. m^1 || 7 quicquam n quidquam ma || 8 necessario m^2 -ia m^1 ut vid. | alter(utr)a Brakman || 9 Achillei] e del. m^2 || 11 igitur del. Schwierczina | tum] tamen Heindorf tam Ebert dum Orth || 15 ne m^2 nec m^1 suprascr. m^2 in al(io) . . . . | tibi Mai^1 tib A | non] quam Heindorf || 16 nam] num $M\ddot{a}hly$ | obligas] oblinis Heindorf applicas Schaefer abiicis $M\ddot{a}hly$ || 18 (a) spernabere Niebuhr || 19 facundus $\langle es \rangle Orth$ | verbera te Niebuhr verberantem m^1 n del. m^2 verberandum test Ellis | facundia A corr. Mai^1 | tametsi] nam et ipse Cramer || 22 novissume h -ime n -imum ma || 23 gloria m^2 gloriat vel -iae vel -iam m^1 | erat Niebuhr || 26 ahilli A || 27—28 $\langle si \rangle$ eligendum sit Mai^1 eligendum $\langle si \rangle$ sit Hauler || 29 est primo post amiculum scripserat m^2 , tum hic

- 10 Illud etiam audisse me memini, pleraque sapientes viros in placitis mentis atque consultis habere debere quorum interdum usu abstineant, itemque interdum nonnulla in usu habere debere, quae dogmatis improbent, neque ubique rationem sapientiae rectam et usum vitae necessarium congruere.
- 11 Fac te, Caesar, ad sapientiam Cleanthis aut Zenonis posse pertingere, ingratiis tamen tibi purpureum pallium erit sumendum, non pallium A 399 philosophorum soloci lana. a) purpureo | † b)

  A 398 | c) d) † e) f)
- A 397 (ne di) immortales seirint comitium et rostra et tribunalia Catonis 10 et Gracchi et Ciceronis orationibus celebrata hoc potissimum saeculo conticiscere, orbem terrae, quem vocalem acceperis, mutum a te fieri. si linguam quis uni homini exsecet, immanis habeatur: eloquentia(m) humano generi exsicari mediocre facinus putas? non hunc adnumeras

 m^2 in margine*) non ubique rationem rectam sapientiae ut usum vitae necessarium congruere, ut imperatori, si philosophetur, ingratiis etiam purpureum erit pallium sumendum, cum philosophus habeat consucidum $\parallel$ b) Cleanthes aqua de puteo extrahenda victum quaerebat; tibi saepenumero curandum in theatro crocum longe adque alte exprimatur $\parallel$ c) Diogenes cynicus non modo nullam pecuniam quaesivit, sed etiam propriam neglexit $\parallel$ d) ira - oque orula es inlustra a at-20 que adde . . . . . uda queatis porrigere pro mea mente et parte morsipergira ambulat $\parallel$ c) - familia tua $\langle i \rangle p \langle sa \rangle$ invasit famil $\langle ia \rangle r \langle ibus \rangle$ usa tu quoque Socrate ex acuto sapientior $p \langle ecca \rangle ndi l . . . . ira <math>\parallel$ f) . . . . da . . . . a . studia volgus saccoduli deus det, ut orbem terrae, quem vocalem accepistis, mutum reddatis

7-8 cf. Titinius 3 Com. Ribbeck³ || 17 cf. Plaut. Miles 787

1 in placitis (potius quam tacitis vel exactis) Hauler id inest scitis ma n b id inest acitis m^1h supra inest scr. i(n) al(io) scill pla m^2h in scitis Mai^1 id in intimis scitis Allen id in scitis Studemund in institutis Klussmann id in scitamentis Kiessling in dogmasin id est in scitis Vahlen in excitis Ebert matis id est in scitis Brakman id est in scitis $Haines \parallel 6$ zenonis m^2 $m^1 \parallel 8$ purpureo vel -eum vel -ea A post hoc vocabulum unam litt. del. m^2 purpureo (enim amictu) Studemund | A 399 praeter marg. legi nequit $\parallel$ 9 A 398 praeter marg. legi nequit | 10 ne di supplevi (dei) immortales (ne) seirint $Haupt \parallel 12$ mutum Mai^1 mutuum $A^1 \parallel 13$ exsecet] s $add. m^2 \mid$ eloquentia A corr. $Mai^1 \parallel 14$ exsicari m^1 exsecari $m^2 \mid$ non] num $Haines \mid$ adnumeras] ad simulas C. F. W. Müller $\parallel$ 15 ut usum h et usus $n \parallel$ 20-24 ita h apud ma n bnonnisi reliquiae vocabulorum || 21 uda initio versus non fuit nuda | queatis porrigere h queatis — ma queatipa n | mente et parte h mensae parte ma mensa et part. n || 22 familia (q) uasi famu... ferae ma familia tu..... vasit famae . . . . . usa n + ipsa] lac. supplevi | familiaribus] lac. suppl. Hauler || 22-23 socrate . . . . . . sapientior $n \parallel 23$ peccandi] lac. suppl. Hauler | studia volgus h ... dia nii ... n ... dia vul ... b | saccoduli] saeculo Hauler || 23 det ut orbem h doabunse n alienu b | vocalem - reddatis h vocare - dat . . n vocalem a . . carmina quorundam b

Tereo aut Lycurgo? qui Lycurgus quid tandem mali facinoris admisit quam vites amputavit? multis profecto gentibus ac nationibus profuisset vinum undique gentium exterminatum!a) tamen Lycurgus poenas caesarum vitium luit. quare metuendam censeo divinitus poenam eloquentiae exterminatae.b) nam vinea in unius tutela dei sita, eloquentiam vero multi in caelo diligunt: Minerva orationis magistra, Mercurius nuntiis praeditus, Apollo paeanum auctor, Liber dithyramborum cognitor, Fauni vaticinantium incitatores, magistra Homeri Calliopa, magister Enni Homerus et Somnus.

- Tum si studium philosophiae in rebus esset solis occupatum, minus 13 mirarer, quod tanto opere verba contemneres. discere te autem ceratinas et soritas et pseudomenus, verba contorta c) | et fidicularia, neglegere vero A 392 cultum orationis et gravitatem et maiestatem et gratiam et nitorem, hoc indicat loqui te quam eloqui malle, murmurare potius et friguttire quam clangere. Diodori tu et Alexini verba verbis Platonis et Xenophontis et Antisthenis anteponis, ut si quis histrioni(ae) studiosus Tasurci gestu potius quam Roscii uteretur, ut si in natando, si aeque liceret, ranam potius quam delphinos aemulari mallet d), coturnicum potius pinnis breviculis quam aquilarum maiestate volitare?
- Ubi illud acumen tuum? ubi subtilitas? evigila et adtende, quid cupiat 14 ipse Chrysippus. num contentus est docere, rem ostendere, definire, explanare? non est contentus, verum auget in quantum potest^e), exaggerat, praemunit, iterat, differt, recurrit, interrogat, describit, dividit,

m² in margine³) si linguam quis uni homini exsecet, immanis habeatur ut Tereus, 25 si vitem ut Licurgus; et tamen quid mali facinoris admisit, quod vites amputavit? multis gentibus profuisset vinum undique gentium exterminatum || b) metuendam censeo divinitus poenam eloquentiae exterminatae || c) discere ceratinas et soritas et pseudomenus, verba contorta et fidicularia, cultum vero orationis et gratiam maiestatemque neglegere, hoc indicat loqui te quam eloqui malle || d) murmurare potius et friguttire quam clangere. in natando, si liceret aeque, ranam aut delphinos potius imitaretur || e) mire de ingenio Chrysippi

8 cf. Ennius Annal. I 6 Vahlen² || 20 cf. Cic. Tusc. I 12

2 quam m^1 quod m^2 quom $Heindorf \mid profuisset]$ i $add. m^2 \parallel 5$ vina Buttmann vineta Allen vineae et sitae $Heraeus \parallel 5-6$ m^2 in marg. in al(io) verum in caelo eloquentiam diligunt dii $\parallel$ 6 diligunt m^2 -ent $m^1 \parallel$ 7 cognitor] conditor Heindorf concitor $Orth \parallel$ 10 tum] tamen $Buttmann \parallel$ 14 malle m^2 male $m^1 \parallel$ 15 clangere man clancere $Miltner \parallel$ 16 histrioniae Heindorf histrionia A histrioniae $Klussmann \mid Tasurci$] Panurgi $Mai^1 \parallel$ 18 cotornicum $A \parallel$ 20 suptilitas $A \parallel$ 21 num Mai^1 nunc $A \mid$ contentus] con ex cau $corr. vid. \mid rem <math>m^1$ $suprascr. m^2$ al(ius) res $\parallel$ 22 veverum m^1 verum m^2 quae suprascr. i(n) al(io) at $\parallel$ 23 discribit $Heraeus \parallel$ 30 potius et b potius h et n $\parallel$ 31 ingeinio A | Chrysippi] h supra lin. add.

personas fingit, orationem suam alii accom⟨m⟩odat: ταῦτα δ' ἐστὶν αὔξειν, διασκενάζειν, ⟨προϋπ⟩εργάζεσθαι, πάλιν λέγειν, ἐπαναφέρειν, παράπτειν, προσω⟨πο⟩ποιε⟨ῖ⟩ν. videsne ab eo paene omnia oratorum arma tractari? igitur si ipse Chrysippus his utendum esse ostendit, quid ego amplius postulo, nisi ut ne verbis dialecticorum, sed potius Platonis 5 A 391 ⟨utaris⟩: | gladio dimicandum esse convenit, verum utrum dimices gladio robiginoso an splendido interest.²)

15 Quare est den ce ais ..agrais ... s ... s .. excepto versus composuisse ... ... augere, sed id ** ni caute b) ** ** ** ***

 m^2 in margine a) gladio dimicandum, sed interest robiginoso an splendido $\parallel$ b) cum bona dignius . . . . em aemulata Epictetum c . . . . per locos sub pla $\langle$ tanis $\rangle$ 15 sedentem loqui mpo . . . . . m som . . . . . la placebat $\langle$ E $\rangle$ p $\langle$ ic $\rangle$ ur . . . dissl . . m . . . . . $\parallel$ c) si ausus esset epitaphium Mar $\langle$ ath $\rangle$ onium aut Salam $\langle$ i $\rangle$ nium dicere, $\langle$ nec $\rangle$ lucem illam loci ne $\langle$ c re $\rangle$ i magnitudinem pertulisset $\parallel$ d) eoneri . s finis . . aphiodieul aut vetari . . . . aliter insu . . ino Epicteto m . . . . . ineampu aliter intentius $\langle$ quam $\rangle$ sedenti sub umbra platani

17 Simonid. epigr. 90 et 96

1 post fingit est spatium duarum litt., fort. et | accomodat A || 1-3 verba Graeca del. Orelli $\parallel$ 2 προϋπεργάζεσθαι Orth εξεργαζεσθαι $A \parallel$ 2-3 λέγειν, $\langle \delta$ ιηγεῖσθαι $\rangle$, ἐπαναφέρειν, $\langle \epsilon$ περωτᾶν, ἀναφέρειν, διαιρεῖν $\rangle$, προσωποποιεῖν, $\langle \tau$ τὸν λόγον τινὶ $\rangle$ παράπτειν Orth $\parallel$ 3 προσωποιεν A corr. $Mai^1 \parallel$ 4 ostendit m^2 ostendiset $m^1 \parallel$ 5 verbis] verubus Niebuhr || 6 in fine A 392 est spatium trium fere litt. in quo utaris supplevi Platonis (gladio dimices) Mai¹ (eloquentia uti malis) primo, tum (eloquentia utaris) Haines $\parallel$ 6-13 ita $h \parallel$ 6 convenit verum h contra . . . . re n | utrum vel tore h || 9 augere vel au h | id vel ut h | post id 14 litt. et unus versus legi nequeunt || post caute 12 litt. et 12 versus perierunt || 11 post n 13 litt. et unus versus perierunt | post ini duo versus legi nequeunt | 12 et vel ei h | post ni unus versus legi nequit | post alienas 12 litt. et unus versus perierunt || 13 post nr 13 litt. et 9 versus perierunt || 14 splendido (utaris) Haines $\parallel$ 15 cum bona ma n | epictetum ma n h | per locos vel set locus h | sub platanis incertum h sub (vel suis) suon Miltner | 16 sedentem ma n h $\langle \text{in sel} \rangle$ la $Haines \mid$ la placebat $ma \ n$ la placebat vel la placet in $h \mid \langle E \rangle p \langle ic \rangle u$ r(oque)] lac. suppl. Hauler | dissl..m.... Miltner displicet vel displiceret vel displicuerint $h \parallel 17$ si - epitaphium $ma \ n \ h \mid lac. suppl. Hauler <math>\mid$ aut sal h aut sat $n \parallel$ 18 nec] lac. supple vi dicere $\langle t \text{ nec} \rangle Hauler \mid$ illam laci (velloci) h illam lau. $ma \ n \mid lac. suppl$. $Hauler \mid pertulisset <math>ma \ n \ h \parallel 18-20 \ ita \ h$ - suum sub umbra - ma - - ira - sa - sub umbra n || 19 Epicteto scripsi apapata $h \parallel 20$ quam] lac. supplevi

- Quin erige te et extolle et tortores istos, qui te ut abietem aut alnum 17 proceram incurvant et ad chamaetorta^h) detrahunt, valido cacumine tuo excute et tempta an usquam ab \(\)dignitat \(\)e discesseris. sed comitem
- m² in margine a) tragicus Aesopus fertur non prius ullam suo induisse capiti personam, antequam diu ex adverso contemplareretur pro personae vultu gestum sibi capessere ac vocem || b) Anaxagorae, non Alexini sicophantae auditor || c) conamen || d) stilicidiis || e) quos . . . . iugata, tu de fulmine disputas || f) an maiorem tragoediam putas Amphiaraum scribere quam de terrae hiatu dicere? || s) quanto honestius sentis, tanto augustius dicas; dabit philosophia quod dicas, dabit eloquentia quo(modo dicas) || h) chametorata

2-3 cf. Cic. Orat. 15; De rep. I 25 || 10 cf. Accius Trag. 407; 261 Ribbeck³ et Klotz

1 kisinonquam h kilunquam ma (ni)kil Mai^1 | nionis ma h⟨opi⟩nionis Mai^1 | potes sh totetes $ma \parallel 2$ Aesopus emarg. suppl. Hauler sopus h sius ma si us (quam) Haines | post Aesopus 12 litt. et tres versus perierunt, qua in lac. egge ma | Pericles supplevi | physici] lac. septem fere litt. e Cic. supplevi | 2-3 Alexini et auditor e marg. suppl. Hauler || 3 sicophantae A | post auditor 10 litt. et 8 versus legi nequeunt | post convocatus desunt 9 litt. et 10 versus || 4 post agenda duo versus desunt | post es unus versus et 5 litt. desunt | post stillicidiis 15 versus desunt | \(\)\dis \(\)\putas Hauler ex lin. 16, sed putas ad lin. 17 spectare vid. | \(\)\quad \(\)quos vel quod vel quam vel quas $h \parallel 5$ scribere quamquam $h \dots$ bere quam $\dots ma$ scribere $suppl.\ Mai^1$ | quamb $.\ h$ | quando ma || 6 anssa vel ansea h | $\langle$ nam si quis $\rangle$ dialecticorum Heindorf || 7 suspirrantem m^1 $corr.\ m^2$ || 9 quanto m^2 quando m¹ | senties Heindorf et Eckstein sentias Hauler | dices Eckstein || 11 chamaetorta ma n h, cf. marg. chamaestrota (χαμαίστρωτα) Niebuhr χαμαίφυτα Buttmann fort. chamaetropia fuit | tuo ma n suo h | 12 tenta A | usquam ma nusdoam vel usquoam h | dignitate | lac. septem litt. suppl. Miltner eloquentia Mai¹ honestate Heindorf decore vel honore Brakman optima via Haines virtute honesto ego olim | 13 (actor) tragicus Heraeus | capiti] c ex s corr. || 14 contemplaretur] contemplaret ut Haines || 15 vocem (studens) Heindorf (adsimulare posset) Haines || 16 quos h q. ao n | iugata h liocaea n | tu (om, n)de fulmine disputas ma n h || 17 maiorem (rem) Niebuhr | Amphiaraum] ultima a supra lin. | terrae h terrarum ma n || 18 sentis ma n h senties $b \mid \text{quod } ma^1$ q....b nihil vidit h q\(\text{ualia}\) Brakman \(\perp \) 19 quomodo (vel qui) dicas Heindorf $quod ma^1 = q \dots b$ nihil viderunt $n h = \langle verba \rangle Hauler + chametorata h$ chametorta ma n

philosophiae * * * * * * * * * * * * * has si tenueris, contemnas; quom contempseris, nescias. dic, obsecro, mihi: de dialecticis istis ecquid tenes? ecquid tenere te gaudes? nolo mihi dicas: apud te ipse reputa. ego illud praedico, quom plurimos amicos in hac disciplina tenu|(erim)

- - 19 Tum si quando tibi negotiis districto perpetuae orationis conscribundae tempus deesset, nonne te tumultuaris quibusdam et lucrativis studiorum solaciis fulciebas d), synonymis colligendis, verbis interdum singularibus requirendis, ut veterum commata, ut cola synonymorum con- 20 verteres, ut de volgaribus elegantia, de contaminateis nova redderes f),

 m^2 in margine^a) sermones gibberosos retortos $\parallel$ ^b) consiliario huic magis aetati opus est quam auxiliario $\parallel$ ^c) mutilum perficere, hiulcum explere, asperum levigare $\parallel$ ^d) si tempus deesset, nonne te tumultuaris quibusdam et lucrativis studiorum solaciis fulciebas? $\parallel$ ^e) ut veterum commata et cola synonimorum $\parallel$ ^f) ut 25 de vulgaribus elegantia, de contaminatis nova redderes

22 cf. Plaut. Truc. 216

1 post philosophiae initio alterius laterc. 14 versus et 9 litt. desunt | philosophiae (eloquentiam adscisce) Heindorf || 2 contemseris A || 3 aput A || 4 praedic(ab)o Mai² | tenuerim supplevi tenu(eris) Mai¹ | post A 389 duas pag. deesse suspicor; Bischoff A 380 (p. 146, 8) statim post A 389 sequi putat, cf. Proleg. LIII adn. 7 || 6 prius laterc. A 378 legi nequit || 6-12 ita h || 7 comite h . . mia ma || 8 post quen 24 litt. desunt | post acci 19 litt. desunt | post accolta 30 litt. desunt | post sosu 25 litt. desunt || 11 mutilum - fartis ma h | iugare ma² uigare ma¹ enigare h, cf. marg. || 12 sectabare Niebuhr sectavere A sectabere Mai¹ || 13 supra facultatem scr. priuc m¹h (num prius? i. e. facultatem augendi?) || 14 ornandi] hortandi Beltrami alienandi Pescani || 15 infamandi] inflammandi Niebuhr infimandi Hildebrand || 17 perpetuae h perpetuis ma n perpetis Haupt || 18 tumultuariis Gercke tu multifaris Orth | et] set Baehrens || 20 (aut) ut veterum Niebuhr | veterum (verborum) Orth | kommata A et Orelli | ut²] aut Anon1817 et Orelli in Mützell | cola Mai¹ colas A kola Orelli | synonymorum (in tuum usum) Baehrens || 22 retortos (abice) Heindorf | consiliario (amico) Haines || 25 ut¹ incertum h om. n

imaginem aliquam accommodares, figuram iniceres, prisco verbo adornares, colorem vetusculum adpingeres? haec si propterea contemnis, quia didicisti, philosophiam quoque discendo contemnes.

Sed non ea sunt ista quae possis contemnere; possis sane non amare, 20 5 ut olim Crassus^a) tristis risum oderat, ut nostra hic memoria Crassus lucem fugitabat, ut nostra itidem memoria vir consularis campos formidabat, Pomptinum cam|\(\sqrt{pum}\)\)

† † † †

3. (ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

 m^2 in margine²) Crassus tristis risum oderat; alter Crassus minor lucem fugitabat multaque loca clausa lecticula praetervehebatur

18 Sall. Cat. 14, 2

10

dant. quodsi ita haec verba contra dixisset: 'quique pene, <manu, ventre>
bona patria laceraverat', inaudita obscenitas hic appareret ....
excusare ssiros duisesethat quibus tertio que .... duobus his
verbis manu ventre' adpositis ....
tertioque * *

†

A 383 |

A 380 | nullius ante nisi unius Gaii Sallusti trita solo, sensum dictu periculosum et paene obstetricium pulcherrimo cultu et honestissimo ornatu protulisti. εὔφρανας, ὑπερεύφρανας, σώζεο μοι.

Quod librari manu epistula scripta est, a labore gravi digitis consului,

quei sunt iam in suspicione.

4. ANTONINO AVG. FRONTO

Quid si qu(is) scrutetur, qua sollertia et quibus rationibus ... Ve-(st)ales vir(g)ines (captae) sint? prop(t)er(e)a neque balba(m 15 v)irgin(em) capi neque sirbe(nam) ... (fa)s (e)sta)r .mn ... t ... nisi tal ... . cubi ... omnis ... mnevis .... quis neutalenisandes verba ins .lum ... usb) balbuttientium vo(x) his ferme verbis significatur: vox impedita, vox vincta, vox difficilis, vox tr(unc)a, vox inperfecta, vox absona. his contraria quaerenti tibi subvenisse certum habeo: vox 20

 m^2 in margine^a) neque balbam virginem, quae Vestalis sit, capi fas est neque sirbenam $\parallel$ ^b) verba de balbutientibus ponenda varie

8 cf. Lucret. I 926 sq.; IV 1

1 quique ea pene A ea del. Mai^2 | manu, ventre add. C. F. W. Müller || 2 inaudita $\hat{E}ckstein$ inedita $ma^2 n m^1 h$ insolita $m^2 h$ ineditas ma^1 indita Mai^1 foeditas obscenae vocis appareret Buttmann insita C. F. W. Müller nudata Klussmann meditata Brinkmann inscita Haines inepta vel intecta vel incompta vel nuda Heraeus incondita Orth quippe qui nescirent corr. m^2 | obscaenitas m^1 corr. m^2 | hic Hauler | huic h | eis ma^1 | verbis ma^2 n | verbi Klussmann || 3 excusare scripsi ersusare $h \mid iros$. duis h tratais ma^1 trateis ma^2 trat. eis $n \parallel 4$ verbis - ad h ventre (incertum) manu venire ad ma | aures nh || 5 tertioque ma $n h \mid post \text{ tertioque } 11 \text{ litt. et unus versus legi nequeunt } \mid 6-7 \text{ A } 383 \text{ legi nequit,}$ tum duas pag. deesse suspicor $\parallel$ 8-12 hoc fragmentum secretae epistulae attribuunt edd. $\parallel$ 8 Caii A $\parallel$ sallusti m^1 -tii m^2 $\parallel$ solo $\langle$ studio vel labore $\rangle$ Bischoff, cf. ad p. 144, 4 | periculosum e pericolosum corr. || 9 opstetricium A || 11 manu m^2 manum m^1 | scribta $A \parallel 12$ quei m^2 qui vel quia $m^1 \parallel 14$ lac. suppl. Hauler scrutetur ma h | 14-15 Vestales virgines captae] lac. supplevi ue(vel us, unde $\langle op \rangle$ us $Hauler \rangle$ ... ateun . insi ..... $h \parallel 15$ propterea $Hauler \mid propera ma h \parallel 15$ 15-16 balbam - sirbenam] lac. e marg. suppl. || 16 fas est] lac. supplevi || 18 m . . . us h minus $ma \parallel 18-19$ lac. suppl. Hauler $\parallel 19$ inperfect a m^2 ut vid. imp- m^1

 m^2 in margine^a) quibus vocabulis appellentur sirbeni $\parallel$ ^b) vocis modulatae ama15 tores primas audisse feruntur aves vernas luco opaco. post pastores recens repertis fistulis se adque pecus oblectabant. visae fistulae longae avibus modulatiores

6-10 verba nescio cuius poetae videntur (Aemilii Macri? Ennii? Accii?); cf. Lucr. I 1366 sqq.; V 1379 sqq.; Ovid. Met. I 687 sq. || 12-13 hoc fr. non extat in editt. Plauti

1 eximia m^1h expedita ma quae est fort. correctura m^2 | lenis h sed alibi perfecta $h \parallel 3$ Antonine scripsi antelis. $h \parallel 4$ lauuim] vim m^1 uio $m^2 \parallel 5$ sirbeni Hauler sibseni h syrbeni Mai¹, cf. marg. | A 379 legi nequit || 6 at ad probab. quam id h | vocis modulatae ex modulatae vocis corr. m¹h quod negat Miltner | modulatae in moderatae corr. $m^1h \parallel 7$ concinnentes fort. ex subcinnentes corr. m^1h quod non vidit Miltner secundam n del. vid. m^2h | visa fort. in visi corr. h quod negat Miltner visi Hauler | perdulcia] per add. m^2h quod negat Miltner dulcia in delicias corr. m^2h | audiri probab. quam -re h audiri Miltner audire Hauler | 8 prosus uti Miltner et h qui postea legit prosusine m^1 (ex frustisuta corr.) prosus sine m^2h | disce . . . . Miltner discrimine (rimine incertum) h | proded. ru|nt Miltner prodere eti|am (etiam incertum) h | aud . . probab. quam alibi h aud . . Miltner | plures m^2h plerique fort. m^1h | nollent vel nellent h qui alibicrapula vel imita legit nellent Miltner | affecti incertum h qui alibi mis . . . legit e iste $Miltner \mid \text{post } m^2h \quad \text{vel } m^1h \mid \mid 9 \text{ recens } m^2h \quad \text{rescens } m^1h \mid \text{ adque } A \mid \mid$ 10 longe] m^2 in marg. i(n) al(io) longae | post modulationes add. etse .... et se(dulatiores) Hauler | 11 lac. suppl. Hauler | ridenter] fort. adridenter $h \mid \text{proclamat}$] c ex p corr. vid. $m^2h \mid \text{12 Plautus}$] antea legerat.. uinis $h \mid$ tibias pleniores rura liquidioribus vel ubi ventos leniores rura liquidioribus h vere est (vel vide ut) luscenia canora (vel canore) liquidioribus temptavit Hauler liquidioribus incertum | sane m^2h atque vel tibis m^1h | implere] amplio m^1 ut vid. ribus add. vid. m² quae tum amplioribus in implere corr. h | s.l. etc.] sole (vel sala vel sali) aures (vel ideti vel calidiore vel cantibus) admisa (vel subvisa vel submira vel suborsa) h | 13 ubi etc.] liberalia ride vel la Daedala ride temptavit Hauler | sed] inc. novum capitulum A | post sed] (tu probabil) e ain sine temptavit Hauler | post insidi] as(vel in)ta vel oratorib(us) h | 14 sirbeni ma n siraben. h

16*

4 Item pleraque sic explicasse oratione Sallustium ais et hoc exemplo A 373 usus: a) 'multi murmurantium | voculis in luco eloquentiae oblectantur'. Ennium deinde et Accium et Lucretium ampliore iam mugitu personantis 10 tamen tolerant. at ubi Catonis et Sallustii et Tulli tuba exaudita est, trepidant et pavent et fugam frustra meditantur. nam illic quoque in philosophiae disciplinis, ubi tutum sibi perfugium putant, ⟨Pla⟩tonis 5 ίδια ξήματα erunt audienda. haec in eos fabula competit, qui nulla indole praediti eloquentiam desperantes fugitant. tibi, Caesar, ut cui 15 maxime, sublime et excelsum et amplificum ingenium ab dis datum est; nam primi tui sensus et incunabula studiorum tuorum mihi cognita sunt. elucebat iam tunc nobilitas mentis et dignitas sententiarum, quibus sola fere deerant verborum lumina b); ea quoque variis exercitationibus

 m^2 in margine^a) murmurantium voculis in luco eloquentiae oblectantur $\parallel$ ^b) elu-20 cebat in puero iam tunc nobilitas mentis et dignitas sententiarum, quibus sola deerant verborum lumina

9 hoc fr. non exstat in editt. Sallustii

1 necessaria] i $add. m^2h$ qui antea ... dona ... legerat | suastanob vel suastanuia h | perita e corr. m^2h || 2 post canere] in illi mod ... en ... vel ibi plumbo aeris ra(vel as) h | crapula affecti (m^2 affeti m^1) h qui antea ... cuaum legerat | post amatores] visa ecl . n ... d ... vel vide delirantes idem vel tui declarantes idem idem

instruebamus, ibi tu mihi videre mora temporali et laboris taedio defessus

eloquentiae studium reliquisse, ad philosophiam devertisse, ubi nullum prohoemium cum cura excolendum, nulla narratio breviter et dilucide et callide collocanda, nullae quaestiones partiendae, nulla argumenta 5 quaerenda, nihil exaggerandum^a) aut ambigendum; vere adhoc rectissimum $e\langle st \rangle$. | An tibi sae . . . . a tu sapiens inter . . . . de rebus saepe videtur $^{A~386}_{\alpha}$. se supersit tamen si dixisses nonnumquam de . . . . mosstos . . e . . ne . . . satis consuluisses . . . . m . . . . iste sine aquis supra aut in 10 dicto quid gt..sid......dum providet rent...modum. Verum etiam saepe vir sapiens sicut pater (tu)us nescit elegato plane 7 modo, sed si ita res tulerunt, ut de puteo quoque .... puteus istic minus sorderet .....s, si ita res tu(lit) recte est ...... ver * suum mihi v . . . udis rent . . . . ne sub se (nte)ntia quae adest $15 \ldots bse \ldots \ldots id \ldots \ldots n \ldots \ldots sub \quad se \ldots \ldots \ldots \ldots$ $so \ldots p \ldots p \ldots ei \ldots uoned \ldots e be \ldots$ $\operatorname{em} \ldots \operatorname{im} \ldots \operatorname{diiis} \ldots \operatorname{rin} \ldots \operatorname{ont} \ldots \operatorname{ea} \ldots \operatorname{erb} \ldots \operatorname{et} \ldots$ .....ae....tu .....ser^b) **** tium ....ob *** * * ingenio autem * * * * (senten)|tias inopinatas aliis exin partas. tanto A 385 20 maius periculum sententieis inest, nisi figurationibus moderatis temperantur. Graecis verbis fortasse apertius significabo: τὰ καινὰ καὶ παράδοξα

 m^2 in margine^a) prohoemium cum cura excogitandum, narratio brevis, lucida, callida, quaestiones partiendae, argumenta quaerenda, exaggerandum $\parallel$ ^b) de amicitia

1 mora (e moratus corr.) $m^{1}h$ morae $m^{2}h$ mora (a incerta) ma | temporali] por incertum h tempor incertum ma | mora temporali Mai¹ more iuvenali Haines more temporali Orth | lavoris A | 5-6 aut - est incertum h qui alibi legit dubb.m....iis ren......sibsi nihil apud ma n, cf. Proleg. LIV $adn. 5 \parallel 7-19 ita ma et h \parallel 7$ an tibi saepe ma sed pe $vix recte h \mid$ sapiens velsaperis $h \mid \text{inter } vel \text{ inpu} \langle \text{nitum} \rangle h \mid \text{reb}(\text{us}) \ vel \ \text{res } h \mid \mid 8 \ \text{supersit} \ ma \ h \mid s \langle \text{upe-} vel \ \text{upe-}$ r) as $Miltner \mid$ tamen – nonnumquam $ma \mid h \mid$ de vel an $h \mid ||$ 9 satis consuluisses $ma\ h \mid \text{ iste } h \quad \text{is } \dots ma \mid \text{ supra } ma\ h \mid\mid \text{ 9.10 in dicto } vel \text{ . aldil } .h \quad \text{adhuc } ma\mid\mid$ 10 sid vel ru . h | providet vel providis h || 10-11 modum - vir ma h || 11 sapiens sicut h sapientissimus ma | tuus | lac. supplevi || 11-13 nescit -- sorderet ma h || 11 elegato vel eletato h ... novo $ma \parallel 12$ tulerunt ma h erunt $incertum h \mid$ ut fort. ex a corr. m^1h om. ma | de e corr. m^2h || 13 si ita res(vel pes) ti . . . h si ita est ma tulit scripsi | est vel eru h | post est fort. non est lac., quia inde a ver incipit novum capitulum A | post ver 22 litt. desunt || 14 suum(vel siium) mihi h . . tum mihi ma | sententia] lac. suppl. Hauler || 18 post ser 13 litt. et duo versus et 12 litt. legi nequeunt | post ob octo litt. et quattuor versus desunt | 19 post autem septem litt. et tres versus legi nequeunt | sententias suppl. Mai¹ | tias — aliis ma h iis incertum $h \mid exin incertum \hat{h} \mid partas h$ tatas $m\hat{a}$ tactas n Miltner $\langle expec \rangle$ tatas Mai^1 (in)tactas Heraeus pastas $Hauler \parallel 20$ sententieis (ex sententiids corr.) m^1 -tiis $m^2 \parallel 21$ κai ma^1n τai $ma^2 \parallel 22$ cum cura h aliquod ma n

τῶν ἐνθυμημάτων εἴδωλα εἰς αὐτὰ πλάσματα .... πεηι πιθανὰ λέγειν ποιιδετοιερ ..... ποτανασιν τι ... ακ ἄλλων χαι ..... non τὰ ηκ.ι φοτι και ..... φ ..... πειπτεσιιhρ ...... hoc ego anima .. eanna nullis orationibus suis subvenisse liber et sua deo esse et copias misti²) ad aetates ut ..... rarus; scias igitur in hoc uno eximiam eloquentiam stuam claudere.

- 8 Moneo igitur Marcum meum etiam atque etiam et ut meminerit obsecro: quotienscumque ἀδοξότερον ἐνθύμημα animo conceperis, volvas illud tumet, diversis et variis figurationibus verses temperesque et verbis splendidis excolas. nam quae nova et inopinata audientibus 10 sunt, periculum est, nisi ornentur et figurentur, ne videantur absurda.^b)
- 9 Cetera omnia tibi in eloquentia expolita et explorata sunt: scis verba quaerere, scis reperta recte collocare, scis colorem sincerem vetustatis appingere^c); sententiis autem gravissimis abun|(das) † † † †
- A 376
  10
  | A 376 | A 3
  - 11 Dicet aliquis: 'tu igitur praeter ceteros nimirum verbis pulchris et insignibus uteris?' ego immo volgaribus et obsoletis. quid igitur est? nisi istud saltem scirem, deterioribus uterer.

 m^2 in margine^a) mire $\parallel$ ^b) nam quae nova et inopinata audientibus sunt, periculum est, nisi ornentur et figurentur, ne videantur absurda $\parallel$ ^c) seis colorem 25 sincerem vetustatis appingere

17-18 ct. Cic. De div. II 129

5. ANTONINO AVG. FRONTO

Pleraque in oratione recenti tua, quod ad sententias attinet, animad-1 verto egregia esse; pauca admodum uno tenus verbo corrigenda; non-nihil interdum elocutione novella parum signatum. quae melius visum sest particulatim scribere: ita enim facilius perpendes singula et satis temporis ad inspiciendum habebis, ut qui plurimis negotis aut agendis occupatus sis aut actis defessus.

Igitur in prohoemio quae egregie a te dicta putem quaeque arbitrer 2 corrigenda, scripsi tibi. scripturum deinceps pro amore in | te meo confide A 375 10 cetera. prima ergo pars tota mirifica est, multis et gravibus sententis referta, in quibus eximiae sunt ubi . . . . . sunt . . . . . imios si recte e . . . . t . . d * * a * * s . . . iudicamus.

20 Enimvero ad philosophos librum legas; magistro interpretanti tacitus 4 adtendas; intellexisse adnuas; aliis legentibus ipse plerumque dormites; audias τί τὸ πρῶτον; τί τὸ δεύτερον; diu multumque numerari; εἰ ἡμέρα ἐστίν, φῶς ἐστί fenestris patentibus laborari. securus inde abeas, cui nihil per noctem meditandum aut conscribendum, nihil magistro 25 recitandum, nihil de memoria pronuntiandum, nulla ⟨verbi⟩ indagatio,

9 cf. p. 153, 4 sqq. || 22-23 cf. Stoic. vet. fr. II 231 sqq., imprimis 241 sq. von Arnim

6 negotis m^1 -iis m^2 || 9 scribsi A || 10 sententis m^1 -iis m^2 || 11-19 ita h apud ma nonnisi vocabula sparsa || 11 imios vel imlos h | si recte ma h || 12 post t..d una litt. et unus versus et 18 litt. legi nequeunt | post a unus versus et quinque litt. perierunt || 13 post r 27 litt. perierunt || pravis et malis] lac. supplevi || post sed 13 litt. et duo versus et iterum 13 litt. legi nequeunt || post nullis quattuor versus perierunt || 14 post cenda septem litt. et unus versus legi nequeunt || quo genere cato mah || dissertes] lac. suppl. Hauler || ... sertes mah || 15 primis mah || et hoc genere ma et b....... h || 16 eximiae] lac. suppl. Hauler || 17 moderatae et ma mader ..... h || nonnullo ma non vidit h || post nonnullo 11 litt. et unus versus perierunt || 17-18 esse - dignitate ma esse sparges .... h || 18 post ad 12 litt. et unus versus et 10 litt. legi nequeunt || multo -| subiuncta ma nihil nisi st s (pro et s(everior)) mathan || post subiuncta decem litt. et sex versus legere nequit mathan || 20 ad] apud mathan || 22 mathan || 23 hueqa mathan || 20 ad] apud mathan || 22 mathan || 23 hueqa mathan || 25 verbi] lac. suppl. Hauler verborum mathan || 23 hueqa mathan || 25 verbi] lac. suppl. Hauler verborum mathan || spatium excedens

M. FRONTONIS

M. Frontonis

Legi emendavi qui supra

 m^2 in margine*) de laude vitis quam ilicis et de disceptatione quam sibi invicem retulerunt $\parallel$ b) nunc ego consulto in fabulis finem facio, ut, si qua acrius dicta sunt, permixta fabulis molliantur

15

1 nullus in synonymis ornatus $Heindorf \mid$ ornatus man ornatust h a add. $m^2 \mid$ pariter incertum man, in ras. m^2h feliciter Heindorf libere Anon. apud $Niebuhr \parallel 2$ convertendum] lac. duarum litt. supplevi vertendum $man \mid$ tenuis arte scripsi tenuisarset vel tenuiorest h tenuioret ... ma tenuior et (illam) Mai^2 tenui arte Novák ingeniose Cornelissen tenui ore $Orth \parallel 3$ arboris del. $Cornelissen \parallel 4$ suavisseissimum h corr. $Mai^1 \mid$ fructum man fructuum $b \mid$ convivieis vel conviveis h conviviis $man \parallel 5$ Osiris incertum h deum ma^1 deorum ma^2 dic $n \mid$ idem (bis)] item $Heindorf \parallel 8$ corona(e) $Woldring \parallel 10$ praeter glandem (vel glandes) suis h praeter glandem ... $man \mid post$ suis 22 versus $perierunt \parallel 11$ odolexasco h de efferasco vel pullulasco vel roborasco $cogitaveris \mid$ conlacerata h et inlacerata $man \mid$ item vos man h $\parallel 12$ post eloquentia 15 versus legi nequeunt $\parallel 14$ libri itiulus legi nequit $\parallel 15$ scr. m^2 $\parallel 16$ vitis fort. in vitica corr. $\parallel 18$ molliantur man finiantur h

152

⟨M. FRONTONIS AD M. ANTONINVM DE ORATIONIBVS LIBER⟩

(ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

m² in margine^a) catachanna

5 cf. Sall. Hist. IV 1 Maurenbrecher $\parallel$ 6 Sall. Cat. 5, 4 $\parallel$ 14 Plaut. Most. 1112: $\parallel$ 16 cf. Plaut. Asin. 708

1-3 cum initio epistulae evanuerunt in A 387 || 1-2 suppl. Mai¹ ex p. 160, 14 sq. || 3 suppl. Mai² Domino meo Antonino Augusto Fronto Niebuhr | 4 inepta (et) Mai^{1} | rusus m^{1} | rursus m^{2} || 5 manum add. Cornelissen (turbam) vel nomen hoc mag. vanum prop. et stolidum Mai¹ ordinem hunc mag. vanum prop. et stolidum Heindorf (nationem) Orelli ignoras dominationem hanc Ebert (vim) Brakman (rem) Haines (famam vel artem vel doctrinam vel σοφίαν) Hauler $\mathbf{6}$ eloquentiae et Mai^1 eloquentiae $\mathbf{4}$ eloquentiae $\mathbf{5}$ cum $\mathbf{5}$ all. $\mathbf{6}$ Haupt eloquentiae tiae $\langle a \rangle$ t $vel \langle as \rangle$ t $Pescani \parallel 7$ bona m^2 buona $m^1 \parallel 9$ claudat $\langle ur \rangle Hauler \parallel$ 11 confusam eam] confusaneam Haupt confusiciam Studemund confusam (vel contusam) enim ego Hauler | catahannae A, cf. marg. catachenae Unger || 12 febriculosis] vermiculosis Cornelissen | 13 Plautino et rato Baehrens plauti-Plautino irato Mai¹ Plautino facto Allen Plautino utar Jordan Plauti irati Ritschl Plautino translato Riese Plautino tralato primo, tum Plautinotato Hertz quod eodem anno coni. Studemund Πλαυτινοτάτω Leo Plautino farto Haupt Plautino trito Bähr Plautino mutuato raro Eckstein Cornelissen Plautino tracto Novák Plautino ut utar Brakman Plautino, credo, Plautino grato Schwierczina Plautino tradito Faider Plauti notato Orth | 15 tolutare Goetz-Loewe | 16 concitas Klussmann del. Cornelissen | tenere] contendere Cornelissen tendere Novák | tenere nusquam, pugnare plus quam maiestatem (vel potestatem) ostendere; ut Anon1817 | pugnare] pungere $\hat{H}eindorf + \text{maiestatem} \hat{l}$ lac. suppl. $Mai^1 + \text{maiestatem}$ studere instantem eludere Orelli

M. FRONTONIS

- (et), ut Laberius ait, 'dictabolaria', immo dicteria potius eum quam dicta confingere.
- 3 Itane existimas graviores sententias et eadem de re apud Annaeum istum reperturum te quam apud Sergium? 'sed non modulatas aeque'.
- A 381 fateor. 'neque ita | cordaces'. ita est. 'neque ita tinnulas.' non nego. quid 5 vero, si prandium idem utriusque apponatur, adpositas oleas alter digitis prendat, ad os adferat, ut manducandi ius fasque est, ita dentibus subiciat, alter autem oleas suas in altum iaciat, ore aperto excipiat, exceptas ut calculos praestrigiator primoribus labris*) ostentet? ea re profecto pueri laudent et convivae delectentur, sed alter pudice pranderit, alter labellis 10 gesticulatus erit. 'atenim sunt quaedam in libris eius scite dicta, graviter quoque nonnulla.' etiam lamminae interdum argentiolae in cloacis inveniuntur: eane re cloacas purgandas redimemus?
  - 4 Primum illud in isto genere dicendi vitium turpissimum, quod eandem sententiam milliens alio atque alio amictu indutam^b) referunt. ut histri- 15 ones, quom palliolatim saltant, caudam cycni, capillum Veneris, Furiae flagellum eodem pallio demonstrant, ita isti unam eandemque sententiam multimodis faciunt: ventilant, commutant, comvertunt, eadem lacinia saltitant, refricant eandem unam sententiam saepius quam puellae olfactaria sucina.

 m^2 in margine^a) primoribus labris facit nominativum singularem hoc primor labrum $\parallel$ ^b) vitiosum dicendi genus eandem sententiam alio atque alio amictu inducre

1 Laberius inc. frg. XIX Com. Ribbeck³; cf. Novius Com. 118 et Pomponius Com. 194 Ribbeck³ || 3-11 cf. Quint. Inst. X 1, 129-131 || 16 Plant. Pseud. 1275

1 et add. Mai¹ | dictabolari Heindorf dicta abollaria Anon1817 dicabularia Heraeus || 2 confingere probab. quam conpingere A r e corr. m^2 continuare Heindorf continere Anon1817 $\parallel$ 4 repertu\(\text{rum te}\) Heindorf repertu\(\text{m iri}\) Mai^1 reperturum in A ut vid. $\parallel$ 5 ita at cordaces m^1 at del. m^2 | cordaceas Heindorf choricas vel chordaceas Anon1817 crepaces Haupt cordatas Gercke atinnulas m¹ corr. m² || 6 utrisque Mai¹ utrique Haines | adpositas Orelli atpositas A at positas $Mai^1 \parallel 9$ labris m^2 laboris $m^1 \parallel 10$ laudent et scripsi laudent (e laudent corr.) m^1h laudentur et m^2h laudent ma n gaudeant Mai^1 plaudent vel plaudent Jacobs laudentur $M\ddot{u}tzell$ ludant $Ehrenthal \parallel 12$ in ma^1h $om. ma^2n \parallel 13$ cluacas $A \parallel 16$ quom Mai^1 quam $A \mid \text{palleolatim } A \mid \text{cygni } A$ Glauci Cornelissen | 18 faciunt] iaciunt Orelli dispandunt primo, tum quatiunt farciunt Fröhner | 19 saltitant Mützell (aliam) faciunt Novák Cornelissen salutant A saltant Leopardi involutant Orelli eandem laciniam volutant Haupt lacinia (varia) saltant Haines eandem laciniam sollicitant Timpanaro | 20 olfactaria Schmitt olfactariae (fort. ex olfactoriae corr.) m¹ e fort. del. m² olfactoriae vel olfactoria Mai¹ olfactoria e(t) sucina Mützell

AD M. ANTONINVM DE ORATIONIBVS LIBER

Dicendum est de fortuna aliquid: omnis ibi Fortunas Antiatis, Prae-5 nesti|nas, respicientis, balnearum etiam Fortunas omnis cum pennis, A 344 cum roteis, cum gubernaculis reperias.

Unum exempli causa poetae prohoemium commemorabo, poeta (e) 6 5 eiusdem temporis eiusdemque nominis: fuit aeque Annaeus.^a) is initio carminis sui septem primis versibus nihil aliud quam 'bella plus quam civilia' interpretatus est. num hoc replicet quot sententiis? 'iusque datum sceleri' una sententia est. 'in sua victrici conversum viscera', iam haec altera est. 'cognatasque acies', tertia haec erit. 'in commune nefas' 10 quartam numerat. 'infestisque obvia signa' (cumu) lat quoque quintam. 'signis pares aquilas', sexta haec Herculis aerumna. 'et pila minantia pilis' septimum de Aiacis scuto corium. Annaee, quis finis erit? aut si nullus finis nec modus servandus est, cur non addis 'et similes lituos'? addas licet 'et carmina nota tubarum'. sed et loricas et conos et enses et balteos et omnem armorum supellectilem sequere.

Apollonius autem (non enim Homeri prohoemi⟨oru⟩m par ⟨artifi-7 ciu⟩m est), Apollo⟨niu⟩s, inquam, qui Argonautas scripsit, | quinque A 343 rerum capita p⟨ro⟩hoemio et implor⟨ation⟩e quattuor versibus nar⟨rat: 'παλαιγε⟩ν⟨έ⟩ων κλέα φωτῶν', viros qui navigassent; 'οἱ Πόντοιο διὰ 20 στόμα', iter quo navigassent; 'βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελίαο', cuius imperio navigassent; '⟨χρύσειον με⟩τὰ κῶας', cui rei navigassent; '⟨ἔυζν⟩γον ἤλασαν ἄργώ', navem qua vecti essent. isti autem tam oratores quam poetae consimile faciunt ut quae citharoedi solent:

m² in margine*) vituperat Lucanum

6-12 Lucan. I 1-7 || 11 cf. Otto, Sprichwörter s. v. Hercules 2 || 12 cf. Hom. II. VII 222 || 13-14 haec inter Frontonis fr. omisit Morel p. 146 || 19-22 Apoll. Argon. I 1-4

2 balnearem etiam [Fortunas omnis] $Cornelissen \mid pennis m^2 \quad plenis m^1 \parallel 3 \quad roteis m^1 \quad e \quad del. \quad m^2 \parallel 4 \quad poeta \langle e \rangle \quad Mai^1 \quad poeta \quad A \parallel 5 \quad fuit \langle enim \rangle \quad Mai^1 \parallel 6 \quad sui] \quad u \quad add. \quad m^2 \parallel 7 \quad interpraetatus \quad A \mid numhoc \quad r.$. licet h nunc hoc replicet (ne hoc incertum) man numerare placet Buttmann nume numerare placet Cassan unum hoc replicat Orelli audi hoc replicet Klussmann numera replicet $Brakman \mid quod \quad A \parallel 7-8 \quad iusque \quad - sceleri] \quad cf. \quad p. \quad 157, \quad 13 \quad sq. \quad \parallel 8 \quad viscera \quad dextra \rangle \quad cum \quad Lucano \quad Haines \mid \mid 10 \quad \langle an \rangle numerat \quad Orelli \mid \mid 10-11 \quad obvia \quad signis \quad et \quad signa \quad pares \quad cum \quad Lucano \quad Mai^1 \quad obvia \quad signa \quad signis \quad transp. \quad Mai^2 \quad obvia \quad signis \quad signa \quad transp. \quad Haines \mid \mid 10 \quad cumulat \quad lac. \quad supplevi \quad \langle accumu \rangle lat \quad Heindorf \quad spatium \quad excedens \quad \langle appel \rangle lat \quad Mai^1 \mid quoque \quad quartae \quad Heindorf \mid \mid 12 \quad septimum \quad Housman \quad septima \quad A \mid \mid 13 \quad nec \quad n \quad neq(ue) \quad ma \mid qur \quad A \mid \quad addis \quad m^2 \quad adis \quad m^1 \mid \mid 14 \quad et^1 \quad del. \quad Hauler \mid \quad con \langle t \rangle os \quad M\ddot{a}hly \mid \mid 15 \quad sequere \quad | \quad exequere \quad Niebuhr \quad suggere \quad Cornelissen \mid \mid 16-17 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Hauler \mid \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Hauler \mid \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Hauler \mid \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid \mid 18 \quad lac. \quad suppl. \quad Mai^1 \mid 18 \quad lac. \quad lac$

M. FRONTONIS

unam aliquam vocalem litteram de Inone vel de Aedone multis et variis accentibus (can) tare.

Quid ego verborum sordes et illuvies? quid verba modu (late colloca) ta et effemin(ate flu)entia?a) u(bi)..., ubi ticpioaoc.. celsa .... ero et sperncu . . . . det aversantes a . . . . nnare hoc eloquentiae genus clipeo 5 te Achillis in orationibus $ce\langle r \rangle t\langle are \rangle \dots oportet$, non parmulam ventilare neque hastulis histrionis ludere. b) aquae de sipunculis concinnius saliunt quam de imbribus^c) ..... rem laudant .... qui ind $\ldots$ quis istorum $\ldots$ quaeritu $\langle r \rangle$ $\ldots$ ni $\ldots$ pondere ..... in om .... delicias orationis apud m .... d de 10 ai.em....s.n devesiru tu hic locus oculos mir......p A 350 ..... | 'oculos convenientes' dixisti. quis clamor iteratur! apparuit enim utrumque verbum quaesitum et inventum: quod ubi verbum investigaveras, pulchre uti sciebas. impedita voce dicuntur qui balbuttiunt, et contrarium est soluta et 15 expedita voce; multo melius apparuit 'enodata'. quaesisse te arbitror ex eodem isto loco quod est ἀπὸ τοῦ ἐναντίου: cum inperfecta vox balbuttientium sit, potuisse dici 'perfectam', quia ignorabas verb.t cul... eadem (i)n oration(e) 'oculos convenientes' dixisti.. strabis inp(rimis) inprobatur hic locus, a m(u)ltiplici significatione est, quem 20

 m^2 in margine^a) quid ego verborum sordes et illuvies? quid verba modulatae collocata, effeminate fluentia? $\parallel$ b) clipeo te Achillis in orationibus oportet, non parmulam ventilare neque hastulis histrionis ludere $\parallel$ c) aquae de sipunculis concinnius saliunt quam de imbribus.

6 cf. Hom. Il. XVI 136-144

1 inone ex iunone corr. Oenone Buttmann Henone Mai^2 Herone Hildebrand Haemone Naber epope Ellis hepope Schenkl Memnone $Fr\"{o}hner$ Xenone $P\"{o}schl$ delphine Brakman | Aedone] Adonide Peerlkamp | 2 cantare] lac. suppl. Mai¹ decantare Hildebrand iterare Peerlkamp | 3 ego] ergo Hildebrand | 3-4 lac. e marg. suppl. Hauler | 4 ubi 1 supplevi | ubi t(vel i)icpio h tibi igitur ma1 igitur $ma^2 \parallel 5$ perncu.] pericu(la) $Hauler \mid \det vel \text{ aet } h$. et $ma \mid \text{ aversantes}$ ma h | 5-6 nare - orationibus ma h \(\) \(\) exam\(\) inare Haines \(\) \(6 \) certare Hauler ce . n . . . $h \parallel 6-8$ oportet – imbribus $mah \parallel 7 \langle an \rangle$ aquae $Gercke \parallel 8$ imbribus] imbricibus $Naber \mid \text{rem laudant } ma^2h \quad \text{rem laudante } ma^{\frac{1}{4}} \parallel 9 \text{ quis istorum } ma \mid h \mid$ quaeritur supplevi quaeritu. h quaerit.. ma | 10 pondere h pandere ma | delicias orationis incertum $h \mid$ apud $mah \parallel$ 11 tu — oculos incertum $h \parallel$ 13 quis] quid? Heraeus | quis clamor! iteratur Klussmann | iteretur vel iterabitur Heindorf iteratus Naber | quaesitum ex quaesitae corr. m^1 || 14 uti incertum h | sciebas probab. quam scribis h sciv(isti) ma || 18 dici m^2 dis m^1 ut vid. | quia ignorabas m^2h quia ignoras m^1h qui antea quasi ignora $\langle n \rangle$ s legerat quae ignoras $ma \parallel 18-19$ verb oculos h qui antea verb(is) no(vis) delicias orationis oculos legerat | 19 post dixisti in fine versus fort, duae aut tres litt, evanuerunt | strabis m^2h strabas m^1h || 20 lac. suppl. Hauler | inprobatur hic locus ma h | a multiplici] m ex b corr. m^1h qui antea ab $\langle il \rangle$ la alia legerat | significatione est mah | quem m^1h quam m^2h om. $ma \parallel 22 \langle et \rangle$ effeminate Mai^1 | $\langle uti \rangle$ clipeo $Mai^2 \parallel 23 \langle an \rangle$ aquae Gercke

AD M. ANTONINVM DE ORATIONIBVS LIBER

Theodorus ἀπὸ τοῦ πο⟨λλ⟩αχῶς λέγεσθαι appellat. nam 'convenire' et 'decere' et 'aptum esse' et 'congruere' e⟨s⟩t quod Graeci ἡρμόσθαι appellant. non dubito alia item ⟨te⟩ verba percensuisse, nam straboni oculei dispares sunt: potuisses pares aut inpares dicere; disconcinnos 5 illos, hos concinnos dici potuisse; 'convenientes' multo melius.

Dicas fortasse: 'quid in orationibus meis novicium, quid crispulum, 9 quid fuscum, quid purpurisso litum aut \(\tau\) umi\(\dum\) aut\(\rangle\) pollutum?' nondum quicquam, sed vereor . . . . . eas promo . . . . etiam lunam . . . . . . unt

Laudo censoris factum, qui ludos talarios prohibuit, | quod semetipsum 10 diceret, cum ea praeteriret, difficile dignitati servire, quin ad modum crotali aut cymbali pedem poneret. tum praeterea multa sunt in isto genere dicendi sinceris similia, nisi quis diligenter examinat^a): 'iurisque datum sceleri eo', M. Annaeus ait; contra Sallustius: 'omne ius in vali15 dioribus esse'.

Gallicanus quidam declamator, cum Macedones deliberarent Alexandro 11 morbo mortuo, an et Babylonem perverte (re)nt: 'quid si operas con-

m² in margine a) multa sunt similia sinceris, nisi scrupulosius examinentur

13-14 Lucan. I 2 $\parallel$ 14-15 Sall. Hist. I 18 Maurenbrecher $\parallel$ 17-p. 158, 4 deest in fr. collectaneis oratorum et historicorum

1 $\pi o \lambda \lambda a \chi \tilde{\omega} \varsigma$] lac. suppl. Heindorf | et] est Mai^2 || 2 decere m^2 dicere m^1 | aptum] p ex c corr. vid. m^1 | congruere] er e corr. m^2 | est Hauler et fort. iam m^2 Heindorf | tumidum aut incertum ma .umi ... n nihil certi h cerussa pollinetum aut $Heindorf \mid \text{pollutum } m^2 \quad \text{poh}(vel \ c)\text{erem } m^1 \parallel 8 \text{ promo } n \ h \quad \text{prom}$. $ma \mid \text{etiam lunam } h = \text{en..nu...} n \parallel 9 \text{ unt } ma \text{ } n \text{ sunto } vel \text{ nint' } h \parallel 11 \text{ digni-}$ dignitate sublata fort. m²h | servire fort. in studere corr. m¹ aut versa vice nescio quid suprascr. m² | quin m¹ posse si m² quum Niebuhr || 13 examinat m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) examinentur, cf. marg. | iurisque A iusque cum codd. Lucani Mai¹ et edd. || 14 eo add. m^2 om. edd. | m. m^2h c. vel g. m^1h q. ma | omne ius ex omnibus corr. m¹ || 16 supra Gallicanus scr. ex al(io) oratoriae magister m^2 quae in marg. repetit in al(io) oratoriae magister | deliberarent h qui alibi deliberantis legit cum man | 1 16.17 supra dro morbo scr. vid. m² induceret, i. e. cum Macedones deliberantis induceret | 17 et incertum h om. ma n | perverterent] per incertum h lac. suppl. Hauler | operas (o et as incertum) h $ma \ n \mid conducitis \ cond \ ex \ eleguo(vel \ c) \ corr. \ vid. \ m^1h \ (elegitis?)$ ma n lac. suppl. Hauler

M. FRONTONIS

duc(iti)s hyaenas?' inquit. is(te) et superbe: 'factum est' (eod(e)m hoc ve(r)bo Enni) 'vobis, Quirit(es)', exclamavit, 'factum est, factum est opus inex(supe)rabile: Tiberis est, Tusce, Tiberis, quem iubes cludi; Tiber amnis et dominus et fluentium circa regnator undarum.' Ennius 'postquam constitit is fluvius, qui est omnibus princeps qui sub Ovilia' 5 ait.

12 Peritia opus est ut vestem interpolem a sincera discernas. itaque tutissimum est lectionibus eiusmodi abstinere: facilis ad lubrica lapsus est.

5 Enn. Ann. I 67 Vahlen² | 8-9 Otto, Sprichwörter s. v. lubricus

1 hyaenas m^2h leones (leo incertum) m^1h ... nes ma n | iste et superbe incertum h lac. suppl. Hauler | 1-2 eodem hoc verbo] lac. suppl. Mai¹ supra eodem scr. fort. clar(0) m^2h supra bo Enni scr. m^2 in al(io) graviore sensu || 2 vobis incertum h urmiak n | quirit(es) m²h (lac. suppl. Hauler) suprascr. m² (ex al(io) quiri\tib(us) incertum h lustra ... m^1h homeru legit Kiehl lustra\tis\ Hauler lustra $\langle (n)$ tib $(us) \rangle$ O. Skutsch | exclamavit m^1h ... cla... ait ma cacla ... ait n ... caclav . iait legit Kiehl suprascr. m^2h ex al(io) peroravit $\parallel 2-3$ fac tum^1 - inexsuperabile incertum m^1h lac. suppl. Hauler factum est . . . . commemorabile (incertum) ma factum est ..... et \(\lambda \) faci\(\rangle \) nus com\(\rangle \) memo\(\rangle \)rabile n factum est nuscom . . . . legit Kiehl facta est canalis (vel adailis vel sisilis) tali mole praestabilis (tali mole praestabilis incertum) m²h quae eadem verba supra lin. repetere vid. praecedente in (vel ex) al(io) || 2.3 est opus in facinus corr. manus antiqua $h \parallel 3$ tiberis — tiberis ma $n m^1 h$ tiberi (vel tiber) est fusce (vel es fauste) m^2h quae suprascr. ex al(io) tiber es procax incertissimum h $num \langle amnis \rangle$ quem $scribendum? \mid cludi <math>m^1$ claudi $m^2 \parallel 4$ regnator] g e corr. manus antiquae $h \mid \text{undarum } ma \ n \ m^1 h \quad \text{aquarum } m^2 h \mid | 4-5 \quad \text{Ennius} : \langle \text{factumst} \rangle :$ post aquam Hauler; non est lac. || 5 postquam ma n Kiehl postquam ex pos aquam corr. $m^{1}h$ retro iam $m^{2}h$ quae suprascr. ex al(io) (sen) su duro pressit et supra haec eadem m^2 scr. ex (vel in) al(io) retro ad arida $h \mid$ constitit is Ellis consisti se ma const..ti n consinitse legit Kiehl sis iiiise (i. e. tit ise) legit Kübler constitis b constitit (ex consistit corr.) isti (ti vel e) m^1h isti fort. del. m^2h constare it ipse (vel ipso) primo, tum substat m^2h suprascr. m^2h ex al(io) constare pos (vel post) aquam consistit isti fluvius Hauler postquam constituit sese fluvius Warmington post aquam (iam) consistit isti fluvius Haines consistit isti fluvius Portalupi | qui ma n m¹h in alio qui est incertum m²h ut Cic. Orat. 161 (qui est omnibu princeps) supra qui scr. fort. m^2h i(n) al(io) ubi omnibus ex omnium corr. m^1h omnium ma n omnibus legit Kiehl aquis est m^2h quae suprascr. ex al(io) omnium aquarum $h \mid post$ princeps versum vacuum reliquit m¹h m² add. i(n) al(io) fluvius princeps fere italiae (ex terrae corr. vid.) incertum h | ovilia (o et l incertae) ex civilia corr. vid. m¹h civilia ma n Kübler palatio incertissimum m³h supra qui etc. scr. m² in al(io) urbis romae saxis palatini inhabitasse feruntur h | qui sub caeruleo Ilberg subcaeruleus Becker qui sunt sub caelo Luc. Müller qui sunt Italia Baehrens qui sub civilia (iura venit) Philibert-Soupé cui succidit Ilia Warmington sub Ilia Steuart fort, qui sub Rumina latet | 7 interpolam fort, corr. m2 | 8 apstinere A

AD M. ANTONINVM DE ORATIONIBVS LIBER

Unum edictum tuum memini m(e) animadvertisse, q(uo) pe(r)i-13 culose scripseris (v)el indigna defecto aliquo libro; huius edicti initiu(m est): 'fl(o)rere in suis ac(ti)bus inlibatam iuventutem'. quid hoc est, Marce? hoc | nempe dicere vis, cupere te Italica oppida frequentari copia A 352 iuniorum. quid in primo versu et verbo primo facit 'florere'? quid significat 'inlibatam iuventutem'? quid sibi volunt ambitus isti et circumitiones? alia quoque in eodem edicto sunt eiusmodi. revertere potius ad verba apta et propria et suo suco imbuta. scabies, porrigo ex eiusmodi libris concipitur. monetam illam veterem sectator. plumbei nummei et cuiuscemodi adulterini in istis recentibus nummis saepius inveniuntur quam in vetustis, quibus signatus est Perperna, arte factis pristina.

Quid igitur? non malim mihi nummum Antonini aut Commodi aut 14 Pii polluta et contaminata et misera et maculosa maculosioraque quam nutricis pallium. b) omnis personet tibia sonora, si possit, ut hebetatiorem linguam sonantiorem (re)ddas. verbum aliquod adquiras non fictum ap(e)rte (nam id quidem absurdum est), sed usurpatum concinnius aut congruentius aut accommodatius.

'T(a)ntum antiquitatis curaeque pro Italica gente maioribus fuit', 15 Sallustius ait. antiquitatis verbum usitatum, sed nusquam isto sensu

 m^2 in margine^a) revertere ad verba apta et propria ac suo inbuta suco. scabies, porrigo ex eiusmodi libris concipitur $\parallel$ b) maculosior quam nutricis pallium

8 cf. Lucil. 982 Marx | 13-14 Plaut. Bacch. 434; Otto, Sprichwörter s. v. pallium 2 | 18 Sall. Hist. I 19 Maurenbrecher

1-3 ita h (lac. suppl. Hauler) || 1-2 quo -- scribseris h quod . . . . scribseris ma quod ... rn .... scribseris $n \parallel 2$ vel indigna defecto incertum h ... c... s..e...n..e.n | defecto].....lo ma sedulo b | aliquo - initium ma n h || 2-3 initium $\langle erat \rangle$: florere, inquis, $\langle video \rangle$ inlibatam Naber || 3 florere ma n h | suis h ruis n | actibus h arvis $Nov\acute{a}k$ arcibus Pescani || 5 versu ex verbi corr. $m^1 \parallel 7$ in supra eodem add. $m^2 \parallel 8$ berba $A \mid$ scables et porrigo $m^2 \parallel 9$ veterem $ma \ n$ veterem manus antiqua h malam m^1h | nummei ex numbimei corr. m^1 nummi $m^2 \mid supra$ et scr. $m^{\bar{2}}$ al(ius) ac || 10 cuiusce m^1 eiusque m^2 ut vid. cuicui Niebuhr cuiusque Klussmann | 11 vetustis ma n b(incerta)etustis $h \mid Perperna$ Trebianus Hertz | arte factis pristina (factis incertum) h vel tr.....ma trere . . . . n | 13 post Pii signum interr. ponunt edd. et post polluta add. (ista) Haines, post maculosioraque (haec sunt verba) Mai¹; non interpungit Gercke nummum gen. plur. accipiens | misera m^1h varia fort. manus antiqua h varia ma n | maculosa $ma \ n \ m^1 h$ male rosa $manus \ antiqua \ h$ maculosioraque $m^2 h$ maculosioremque m^2n et manus antiqua h maculo est positus m^1h | 14-15 ita incer $tum \ h \parallel 14$ omnis personet vel omnis pe $(vel \ re)$ studeto h omni ergo . . . . maomni ergo . . et $n \mid$ tibia vel tibi vel tua $h \mid$ sonora vel opera h opera $man \mid$ si possit $ma \ n \ h$ | hebetatiorem vel laxatam tuam h || 15 linguam $ma \ n \ h$ | sonantiorem vel fortiorem h communem incertum ma concinnam Pescani novam $Marache \mid reddas \mid lac. \ suppl. \ Hauler \mid adquiras \mid requiras \ Haines \mid 16 \ aperte \ Hauler \mid ap . \ rte \mid h \mid a \ te \ ma \ n \mid est \ m^1 \mid erit \ m^2 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid lac. \ suppl. \ Mai^1 \mid 18 \ tantum \mid 18 \$ maioribus pro Italica gente fuit Serv. Georg. 2, 209

M. FRONTONIS

usurpatum neque ideo probe placitum. nam volgo dicitur, quod potius A 351 sit, antiquius esse; inde 'antiquitas' a Sallustio derivata et, | quoniam minus clarum quod et minus usitatum verbum est, insequenti verbo interpretatus est: 'antiquitatis curaeque'.

> Legi emendavi qui supra M. Frontonis ad M. Antoninum de orationibus liber explicit

15

m² in margine²) municeps sacrorum

2 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 132 s. v. amicus 12; 134 s. v. antiquus

1 neque] at Dietsch | ideo ma ideo vel vero h | probe placitum incertum h probe adscitum $ma \parallel 3 \text{ minus}^1 m^1 \text{ non fort. } m^2 \parallel 4 \text{ interpraetatus } A \parallel 5-12 \text{ ita } h$ (lac. suppl. Hauler) $\parallel$ 5 hoc — sacrorum ma n h $\parallel$ municipes ma municepes h municeps marg. $\parallel$ dixeris m^2h acris vel acris m^1h actus incertum ma $\parallel$ 6 quid ut $ma \ n \ h$ | arceres h arem . . ma | ut²] at $Hauler \parallel 7$ aliquam scripsi aliqua h | construeres (vel constitueres) scripsi c(o)nstril....h monstrosas vel conseri Hauler | 8 vocilam h poculum ma | ore m^2 aures m^1 | adhoc pervolgatum h adhoc mire . . . . . ma | 8-9 hoc - plautus ma n h || 9 accius m^1 Jahn et fort. iam m^2h | sallustius h sanus . . . . ma | saepenumero (er e corr.) h .... numero ma | etiam incertum h qui antea cato legerat uno ma | raro tullius sapori altius incertum m¹h || 10 adhibet] lac. suppl. Hauler Haines | vias incertum s del. m^2h | respexi m^1 aspexi fort. m^2 | supposta m^2h post m^1h | vidi] bidi A || 11 de - locis h qui alibi despicias rem si vis ab eis legit dere rem ma | 12 vale ma h | vacat nobis incertum h qui alibi tuae re nolis legit (q)uae reno . . . ma | de ture isto incertum h qui alibi detur eius . legit deuire ma de vi re(i) Hauler num de iure? | 13 scr. m² | 15 liber incertum h om. ma explicit h om. ma

AD ANTONINVM PIVM

I(NCIPIVNT) M. FRONTONIS EPISTVLAE AD ANTONINVM PIVM

Epistularum a(d A)nt(oninum) P(ium) index

5	l.	$\mathbf{U}\mathbf{t}$	meministi,	Caesar.	cum	tibi
---	----	------------------------	------------	---------	-----	------

- 2. Quantas puto
- 3. Si evenire posset
- 4. Niger Censorius
- 5. Vitae meae parte
- 10 6. Cum bene per(spect) as de
  - 7. Cum gravitatem aput om

- 8. Om|nem operam me
- 9. (Secretum servabo)
- 10. Accepi, Caesar
- 11. Castricius noster
- 12. Legam, fili, libenter
- 13. Fecisti, frater Contucci

1. IMP. ANTONINO PIO AVGVSTO FRONTO

Ut meministi, Caesar, cum tibi in senatu gratias agerem, desiderio quodam - - - quae distuler (am) - - dicit - - nere senatu frequentior . . . . 15 sum nam - - litteras quae (eo) die recitabantur - - tes - - librum - dominus - - bene vale

2. M. FRONTONI ANTONINVS CAESAR

 $\langle Quantas\ puto \rangle$ - - me tuo - hercule - - - optimo | in tam trita et $^{A\ 341}_1$ assidua tibi materia invenire et posse. sed videlicet valde potens est, 20 quod summe efficere possis, etiam velle. nihil istis sensibus validius, nihil elocutione, salva sanitate tam (en), civilius. neque enim hoc omittam, ut te iustissima laude fraudem, dum metuo ne insolenter laudes meas laudem. bene igitur accepisti et rectissimo opere, cui plane seposita materia omnis honor debetur, ceterum ad ostentandum mihi animum tuum non

1 lac. supplevi i(ncipit) Hauler | 4 lac. suppl. Mai¹ | 6 quantas puto h qui antea quanta saepe legerat quanta . . . . ma | lac. suppl. Naber ex p. 187, 2 hoc nego magisve nego incertum ma¹ om. ma², cf. quae dixi ad p. 167, 31 || 8 niger censorius h imp. carius $ma \parallel 9$ parte] m^2 add. in marg. i(n) a(lio) adipisci $\parallel 10$ lac. suppl. Mai^1 | de incertum h ha $p. 165, 2 \parallel 11$ aput om h qui antea solis vel sola legerat om. ma | 13-18 ita ma ex 24 versibus, nihil distinxerunt n h | 14 quodam $\langle \text{dicendi} \rangle$ quae distuler $\langle \text{ram} \rangle$ Heindorf quodam $\langle \text{te teneri eorum} \rangle$ quae Kessler || 14-15 dicit - sum ma^2 om. ma^1 || 15 $\langle \text{inter} \rangle$ sum Mai^2 | eo] lac. suppl. Mai^2 || 18 quantas puto ex indice suppl., vide ad lin. 6 | quattuor vocabula in extremis versibus A 342 apud ma nihil apud n h | quanta (sit erga) me tua (benivolentia, iam pridem) hercule (satis scio, sed hoc plane admiror; ista nova et ingenio digna - - orator optime Haines | tuo (libro) Hauler | (stilo tuo) optimo Hauler genio) optimo $dellaCorte \mid$ in $ma \ldots n \parallel$ 19 assidua] assueta $Cornelissen \mid$ et] te Ehrenthal | 20 summa Anon 1817 | 21 tamen] lac. suppl. Naber tan \(\taum \rangle Orth \) nelissen | 24 ostantendum A

A 342

multum egit, nam esse te benignissimum omnium factorum et dictorum meorum conciliatorem bene noveram. vale mi Fronto carissime mihi.

2 Illa pars orationis tuae circa Faustinae meae honorem gratissime a te adsumpta verior mihi quam disertior visa est. nam ita se res habet: mallem mehercule Gyaris cum illa quam sine illa in Palatio vivere.^a)

3. ANTONINO PIO AVG. FRONTO

- 1 Si evenire posset, imp(erator), ut amici ac familiares nostri nostris moribus cuncta agerent, maxime vellem; tum si non moribus, at saltem ut consiliis ubique nostris uterentur.^b) sed quoniam suum cuiusque in-
- A 356 genium vitam gubernat^c), fateor aegre ferre me, quod amicus meus | Niger 10 Censorius testamento suo, quo me heredem instituit, parum verbis temperarit. id ego factum eius improbus sim si defendendo purgare
  - 2 postulem, immemor amicitiae, nisi saltem deprecando sublevem. fuit sine dubio Niger Censorius verborum suorum inpos et minus consideratus, sed idem multarum rerum frugi vir et fortis et innocens.^d) tuae cle- 15 mentiae est, imp(erator), unicam hominis verborum culpam cum ceteris
  - 3 eius recte factis ponderare. ego quidem cum ad amicitiam eius accessi, alii ampliorem gloriam strenua opera domi bellique promeruerant. ut ceteros eius amicos omittam, Turboni Marcio et Erucio Claro erat familiarissimus, qui duo egregi viri alter equestris alter senatori ordinis 20 primari fuerunt. postea vero ex tuis etiam iudiciis ei plurimum et honoris
  - 4 et auctoritatis accesserat. talis ego viri amicitiam adpetivi. haud sciam an qui dicat debuisse me amicitiam cum eo desinere, postquam cognoveram gratiam eius apud animum tuum imminutam. numquamita animatus fui, imp(erator), ut coeptas in rebus prosperis amicitias, si 25

 m^2 in margine^a) mallem mehercule Gyaris cum illa quam sine illa in Palatio vivere $\parallel$ ^b) si evenire posset, ut amici ac familiares nostri nostris moribus cuncta agerent, maxime vellem; tum si non moribus, at saltem ut consiliis ubique nostris uterentur $\parallel$ ^c) sed quoniam suam cuiusque ingenium vitam gubernat $\parallel$ ^d) verborum inpos et minus consideratus, frugi, fortis, innocens

1 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 101 s. v. dicere 6 || 5 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 90 s. v. Seriphos

4 adsumta $A \parallel 5$ sine ulla A ut vid. corr. $Mai^1 \parallel 8 \ dd \ maxime Heindorf \ tum <math>m^2$ tuum $m^1 \parallel 9$ suum] cf. marg. $\parallel 10$ gubernat in gubernavit corr. vid. $m^1 \parallel 12$ purgare ma n patere $h \parallel 13$ postulom m^1 corr. $m^2 \parallel$ saltem m^2 salutem $m^1 \parallel 16$ ceteris] crebris $Cornelissen \parallel 18$ alii — gloriam h ...... rem ..... ma a ..... crem c ..... $n \parallel promeruerant$ m^2 -unt $m^1 \parallel 19$ ceteros m^1 caeteros $m^2 \parallel 20$ duo m^2 duos $m^1 \parallel 22$ scio $Haines \parallel 23$ qui $\{s\}$ $Haines \parallel desinere <math>Mai^1$ desinere A dirimere Cornelissen definere Heraeus deserve Haines

AD ANTONINVM PIVM

quid adversi increpuisset, desererem.^a) et omnino (cur enim non sententiam animi mei expromam?) egob) eum, qui te non amabit, hostis numero A 355 habebo; quem vero tu minus amabis, miserum potius quam hostem iudicabo. denique eis ...e..rs.ad.it nat.s novas i..mi.... inten-5 tius; pe(rmultum) enim re(fert) inpr(obes) a(liquem) an cii... $ode\langle ri\rangle s^c$ $Cu \dots em totam e \dots aba \dots e \dots e \dots cuius t \dots 5$ ....inminuente ...r... in honoribus is ..... et conservatis $\dots$ de $\dots$ esset amelisso $\dots$ anes $\dots$ rat ini *** pe $\dots$ 10 . . . . f . uma . . . . inviis et consiliis indigebat; atque utinam Niger, sicut in plerisque mihi post paruit, ita consilium (meum in testament (o con)s (cribend) o (antea ro)gasset! haud umquam tantam maculam memoriae suae inussisset verbis inmoderatis ipsum se potius quam alios laedentibus^d) nec .....e vastius intervallum 15 intercessisset, quo ..... vir * erisatin ..... miurus .cui .....s. isistoses.... ne ..... anonodus.d... lus intolerabile sat . . . . . . amas . . . en . . . tiva . . . etia * otium me . . . . es hunc | virum illo ipso tempore quo offendit; sed amando ita offendit ut A 346 pleraque animalia, quibus abest ars et sedulitas educandi, ova atque 20 catulos suos unguibus aut dentibus male contrectant nec odio sed imperitia nutricandi obterunt. e) Ego certe deos superos inferosque et fidem arcanam humanae amicitiae 6

testor me semper auctorem fuisse cuius - - - me - - animo - - utraque causas - - - et sane - - - | hominem - - - eum incidisse magis doleas sed A 345

m² in margine²) numquam ita animatus fui, imp., ut coeptas in rebus prosperis amicitias, si quid adversi increpuisset, desererem | b) panegyricus | c) permultum refert improbes aliquem an oderis || d) haud umquam tantam maculam memoriae suae inusisset verbis inmoderatis ipsum se potius quam alios laedentibus | e) amando offendit ut pleraque animalia, quibus abest ars et sedulitas educandi, ova adque catulos suos ungibus aut dentibus male contrectant nec odio sed inperitia nutricandi obterunt

4 indtentius h sed d fort. del. $\parallel$ 5-6 lac. e marg. suppl. Hauler $\parallel$ 7 $\langle am \rangle aba$ Hauler $\parallel$ 9 de vel ae $h \mid$ ratini vel raiinl $h \mid$ post ini 16 litt. et duo versus legi nequeunt $\parallel$ 10 inviis vel incliis h . . ciis ma $\langle$ offi $\rangle$ ciis Mai^1 $\langle$ sola $\rangle$ ciis $Nov\acute{a}k$ $\langle$ so $\rangle$ ciis Haines $\parallel$ 11 plerisque mihi post ma nihil distinxit h $\parallel$ 11-12 meum in lac. suppl. Mai^1 $\parallel$ 12 testamento - rogasset] lac. supplevi testamento $\langle$ conficiendo ro $\rangle$ gasset Mai^1 testamen $\langle$ to $\rangle$ s $\langle$ cribend $\rangle$ o $\langle$ antea ro $\rangle$ gasset Hauler, sed post testamento $\langle$ conficiendo ro $\rangle$ gasset Hauler, sed post testamen $\langle$ to $\rangle$ stamento est lac. duarum vel trium litt. || 13 se] scilicet Klussmann sane Ebert re Haines | 14 vastius incertum h | 14.15 intervallum intercessisset ma h | 15 quo ma quo vel ipso vel ipeo h | post vir unus versus legi nequit | cui vel evi h || 16 $\langle$ sce $\rangle$ lus Hauler || 17 etia] non est etiam h | post etia 20 litt. perierunt || 17.18 es hunc scripsi estianc incertum $h \parallel 21$ opterunt $A \parallel 23-24$ post cuius ex 33 versibus in A 346 nonnisi ista sex verba apud ma^2 nihil in $ma^1 h \parallel$ 24-p. 164, 3 ista legit ma usque ad cumque in 15 fere versibus prioris laterc. A 345 $nihi\bar{l}$ apud $h \parallel 28$ et ex te corr.

163

fideliter quem --- in eodem (agere) velle in quo --- et sane --- expectari poterat in eo quem .... xerat nec ..... tanta benignitas et tot beneficia --- tri tibi autem non --- equidem --- cumque habeat suum finem. res autem istas, quas nec (tacere) voluimus nec (negare) credimus et, si dii aequi sunt, veras et congruentes simplicitati nostrae 5 amicitiae, semper adsequamur.

4. DOMINO MEO CAESARI

- 1 Niger Censorius diem suum obiit. quincuncem bonorum suorum nobis reliquit testamento cetera honesto, quod ad verba vero adtinet, inconsiderato, in quo irae magis quam decori suo consuluit. inclementius 10 enim progressus est in Gavium Maximum clarissimum et nobis observan-
- 2 dum virum. ob eam rem necessarium visum scribere me domino nostro patri tuo et ipsi Gavio Maximo difficillimae quidem rationis epistulas, in quibus et factum Nigri mei, quod inprobabam, non reprehendere nequibam, et tamen amici atque heredis officium, ut par erat, retinere cupita 348 ebam. haec ego te, ut mea omnia cetera, scire volui, conatus | mehercules ad te quoque de eadem re prolixiores litteras scribere; sed recordanti cuncta mihi melius visum non obtundere te neque a potioribus avocare.

5. ANTONINO PIO AVG. FRONTO

Vitae meae parte depicisci cupio, imp(erator), ut te complecterer 20 felicissimo et optatissimo initi imperii die, quem ego diem natalem salutis, dignitatis, securitatis meae existimo. sed dolor umeri gravis, cervicis vero multo gravissimus ita me adflixit, ut adhuc usque vix inclinare me vel erigere vel convertere possim: ita immobili cervice utor. sed apud Lares, Penates deosque familiares meos et reddidi et suscepi vota et 25 precatus sum, uti anno insequenti bis te complecterer ista die, bis pectus tuum et manus exoscularer praeteriti simul et praesentis anni vicem persequens.

13 p. 165, 9

1 quem ma quem m^2b avem m^1b | agere incertum ma^2 om. ma^1 || 2 $\langle reve \rangle$ xerat Mai^1 | $\langle corre \rangle$ xerat Mai^2 | nec $\langle moverat \rangle$ Mai^1 || 4 tacere incertum ma $\langle tenere \rangle$ Ellis | negare incertum ma $\langle negare$ e (vel a) re $\rangle$ Ellis || 5 et ^{1}] eas Ehrenthal | dii ma^2n di ma^1 || 10 decori m^2 decoris m^1 || 11 cavium A | observandissimum Mai^1 || 13 cavio A || 14 repraehendere A || 16 conatus $\langle sum \rangle$ Heraeus || 20 depicisci m^1h adipisci m^2 in indice p. 161, 9 | cupivi C. F. W. $M\ddot{u}l$ -ler cupii $B\ddot{u}cheler$ | imp. incertum h om. ma n || 26 praecatus A | bis ex vis corr. m^1 | isto Haines || 27 et ^{2} Mai^1 ea A || 28 persequens] perficiens Haines

AD ANTONINVM PIVM

6. AB AVGVSTO R(ESCRIPTVM)

Cum bene perspectas habeam sincerissimas in me adfectiones tuas, tum et ex meo animo non difficile $\langle c \rangle r \langle e \rangle do$, mi Fronto carissime, vel praecipue hunc diem, quo me suscipere hanc stationem placuit, a te potissimum vere religioseque celebrari. et ego quidem et vota tua et te mente, ut par erat, repraesentavi | mihi vuo malum iniquis . . . . s . . . . A 347 . . . . tantam amic (itiam) iniquos . am . . . plus

7. (FRONTO GAVIO MAXIMO) SAL.

⟨Cum gravitatem apud omnes⟩ sen⟨es⟩ tato a ibi 1 10 neque uti et contubernio meo insa s res i⟨n⟩ senect⟨ute
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •
m)ea ne e nostra se $\langle ne \rangle$ ctus quod m dis tu n at
$\dots$ e $\dots$ suo m $\dots$ eaque q $\langle$ ua $\rangle$ e $\dots$ si sed nun
$\dots$ et puepes $\dots$ i an $\dots$ mo fati n $\dots$ ussi $\dots$
tiscoen ese r missos per domin . na n
15 fuisset desine m tran . ini stesen * * * * * * *
* * * * * * * s satis * * * * ri * * * te verbis domine
$imp(erator) \dots d \dots r soller   tiam vi \dots ti * * eum A 354$
${f v} \ldots {f vi} \ \ {f audi} \ldots \ldots {f ec} \ldots \ldots {f riat} \ \ {f aut} \ \ . {f s} \ldots \ldots {f s}$

20 m^2 in margine^a) ---- ali --- n .....e

3 credo Brakman .r. do $incertum\ b$ .le. tn vel altn h iam $\langle mihi\ per \rangle$ suasi ma¹ (mihi per) suasi ma^2 nec n ago vel egi vel aio vel puto Hauler ex (litteris tuis) animo meo non difficile (per) suasi Heindorf | karissime A || 4 $\langle dis \rangle$ placuit Hercher $\parallel$ 6 representavi A $\parallel$ vuomalum vel duolladom $h \parallel$ iniquis] quis vel quin vel quam vel quas h | 7 amicitiam supplevi | 7-8 ubi expliciat epist. sexta et septima incipiat non satis liquet; in versibus 4-6 prioris laterc. A 347 ita legit h: plus . . . . . . | . . . . sat| sa (vel sa, a incerta) ..... (pro sat scripsi sal) || 8 (Fronto Cavio Maximo) Mai¹ (Cavio Maximo Fronto Mai² (Gavio Maximo Fronto) Haines | haec epist. repetitur ad amicos II 5 p. 186, 21 || 9 cum gravitatem apud om in versu sexto supplevi ex indice p. 161, 11 | nes senes] lac. supplevi || 10 insa . . . s] supra s scr. a $m^2 \parallel 10-11$ in senectute mea supplevi i. seneoi.... ea (oi incertum) $\hat{h} \parallel 11$ nostra' vel nostra A | senectus scripsi se . . stos (vel stes) h | dis vel de h | tu vel iu $h \parallel 12$ m(e m)eaque q(ua)e suppl. Hauler $\parallel$ nun vel ni. n vel non $h \parallel$ 14 tisco vel tised h | 15 post stesen primi 15 versus alterius laterc. et 5 litt. legi nequeunt | 16 post satis 7 litt. et duo versus et 7 litt. legi nequeunt | post ri 9 litt. et duo versus legi nequeunt | 17 sollertiam scripsi soller(er incertum)tam(vel pam) $h \parallel 18$ post aut. s nescio quid supra lin. scr. $m^2 \parallel 20$ scholion est quinque versuum, in tertio et in quinto nonnullas litt. vidit h

2	Sed	1	diae		te hom	
				d . to er		
				se nibus	•	
_			_	e		
3						s b) 5
				fu . 1		•
	_		_	est no .		
				. qui non tu		
4				pter te amar		
						um diligere 10
			-	ne quid obsit		
_				deos testor m		
9				o tui atque h		
				memoriae eiu		ac mingem. aures tuas 15
	·	-	_	$t\langle is \rangle$ fidem,	_	
				, multo mag		
	petuam atq			_	is profecto	recam ber-
	peruam arq	de meonup	uam reumer	o Collicat.		

8. ANTONINO PIO AVGVSTO FRONTO

Omnem operam me dedisse, sanctissime imp(erator), et inpenso studio 20 cupisse fungi proconsulari munere res ipsa testis est. nam et de iure sortiendi, quoad incertum fuit, disceptavi et, postquam iure liberorum

 m^2 in margine^a) --- tae ---- un mente - $\parallel$ b) virtutibus ceteris iracundia venenum ac pernicies fuit $\parallel$ c) dolor iracundiae coniunctus mentem hominis perturbavit $\parallel$ d) non ego Nigrum propter te amaveram; propter te amare desinerem?

21 cf. Plaut. Aul. 421; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 205 s. v. res 1 || 23 cf. Otto, Sprichwörter s. v. pestis

2 ae] a del. $m^2 \mid post$ n 23 litt. perierunt $\parallel$ 3 post nibus 8 litt. et duo versus et 14 litt. legi nequeunt $\parallel$ 4 anine incertum h | agsa vel aesa h $\parallel$ 5 Num] incipit alterum laterc. et novum capitulum | post s sex litt. et unus versus perierunt $\parallel$ 6 post fu. t 19 litt. legi nequeunt $\parallel$ post reu 4 versus perierunt $\parallel$ sam vel sap h $\parallel$ post e 10 litt. et unus versus legi nequeunt $\parallel$ 7 post pess 15 litt. et unus versus et 16 litt. legi nequeunt $\parallel$ post imo unus versus et decem litt. legi nequeunt $\parallel$ post s 8 litt. et duo versus et 12 litt. perierunt $\parallel$ no add. m^2 $\parallel$ 7-8 (sed nemo meum erga Nigrum amorem vituperet (improbet Haines) qui Mai^1 et Haines $\parallel$ 8 repraehenderit A $\parallel$ 11 quia Ellis qui A quae Mai^1 quibus Klussmann $\parallel$ 14 quod] quo Mai^1 quom Heraeus $\parallel$ 16 ll... soe... btes perperam sat (vel sai vel sap)... h ll... oe... oi. perperam.... n satis supplevi qui (meam tibi dubiam) perperam (faciunt) Mai^1 qui om. Mai^2 (tibi) perperam (spondeo) $M\ddot{a}hly$ (tibi spondeo in) perpetuum (meam) Haines (scito agitari) perperam (meam) Pescani fort. licet.... optes perperam saluti latet $\parallel$ 22 desceptavi A $\parallel$ 23 scholion est quinque versuum, in secundo et quinto nonnullas litt. vidit h

AD ANTONINVM PIVM

prior alius apparuit, eam quae mihi remansit splendidissimam provinciam pro electa habui. postilla quae (cum) que ad instruendam | provin- A 332 ciam adtinerent, quo facilius a me tanta negotia per amicorum copias obirentur, sedulo praeparavi: propinquos et amicos meos, quorum fidem 5 et integritatem cognoveram, domo accivi; Alexandriam ad familiares meos scripsi, ut Athenas festinarent ibique me op perirentur, iisque Graecarum epistularum curam doctissimis viris detuli; ex Cilicia etiam splendidos viros, quod magna mihi in ea provincia amicorum copia est, cum publice privatimque semper negotia Cilicum apud te defenderim, 10 ut venirent hortatus sum. ex Mauretania quoque virum amantissimum mihique mutuo carum Iulium Senem ad me vocavi, cuius non modo fide et diligentia, sed etiam militari industria circa quaerendos et continendos latrones adiuvarer.

Haec omnia feci spe fretus posse me victu tenui et aqua potanda 2 15 malam valetudinem, qua impedior, si non omnino sedare, certe ad m(aiora) intervalla et levioris impetus mitigare. ita evenit ut solito diutius bene valerem et fortis vigerem, adeo ut etiam duas amicorum causas non minimi laboris apud te tutatus sim. ingruit deinde tanta vis valetudinis, quae mihi ostenderet omnem spem illam etiam | frustra A 331 20 fuisse: pro\(\frac{p}{e}\) \(\lambda\) om\(\rangle\)nia du \(\ldots\) me \(\ldots\) o \(\ldots\) mihi \(\ldots\) ci sunt ..... eret ob fini .... dinen .... res ... mot .... ea stus...con.... essem ...... es et nonis....ate.....s stae.... oribus . . . . pen . . . . iru . . n . . ecum . . r . . . . ris . . que . . eadem quae n . . . . uin . . . . . p . fur . . . . ri . . . . s . . . quis enim 25 l.e..hos ....bis sim .....ervales ....ins ... sunt .. nia ..... re * * * * a * * * os est nam $e\langle i\rangle$ us .....h .... namus .....i...l. est tuus est e...e.....a.....nia.... hono.... ... uusus ..... add ..... sive quis . . . . ta . us s . . . . . ere . . . . . ta tu sis . . . . 30 is $\operatorname{cariss}\langle \operatorname{im} \rangle \ldots \ldots \operatorname{ina} \ldots \ldots$ ea te $\ldots$ $\dots s * ae p \dots n * * * niae * * * iste * * * * | †$ A 330

2 lac. suppl. $Mai^1 \parallel 6$ operirentur $A \parallel 11$ me add. $m^2 \parallel 15$ qua m^2 quam $m^1 \parallel 16$ lac. suppl. Hauler $\parallel 17$ forti $\langle u \rangle$ s Kiessling $\parallel 18$ aput $A \parallel 19$ etiam scripsi eua $h \parallel 20$ lac. suppl. Hauler $\parallel 21$ mot vel mut $h \mid$ ea add. $m^2h \parallel 22$ con $\langle \text{sul} \rangle$ Hauler $\mid \text{stae } m^2h \text{ tas } m^1h \parallel 25$ $\langle \text{Min} \rangle$ ervales vel $\langle v \rangle$ erbales Hauler $\parallel 26$ post re 10 litt. et duo versus et 5 litt. legi nequeunt $\mid \text{post a } 13$ litt. et unus versus et 14 litt. perierunt $\mid \text{nam} \mid \text{incipit alterum laterc.} \mid \text{eius} \mid \text{lac. supplevi } \mid 28$ uusus vel uosus $h \parallel 29$ ta. us $\mid \text{ta } m^1h \mid \text{ma } m^2h \mid \text{tu vel ou } h \mid 30$ cariss $\langle \text{imis} \rangle \mid \text{suppl. Hauler } \mid 31$ post s 22 litt. perierunt $\mid \text{post n } 16$ litt. et unus versus et 9 litt. legi nequeunt $\mid \text{post niae } 7$ litt. et duo versus legi nequeunt $\mid \text{post iste } 15$ litt. et tres versus perierunt $\mid A 330$ praeter marg. legi nequit; nona epist. hic fuisse videtur quae est ad amic. II 1 p. 187, 2, cf. index p. 161, 6

10. (ANTONINO PIO AVGVSTO FRONTO)

- 1 (Accepi, Caesar,)a)
- A 329 | equitis Romani unius contubernalis mei Sexti Calpurnii dignitatem rogatu meo exornasti duabus iam procurationibus datis. ea ego duarum procurationum beneficia quater numero: bis cum dedisti procurationes 5 itemque bis cum excusationes recepisti.
  - 2 Supplicavi tibi iam per biennium pro Appiano amico meo, cum quo mihi et vetus consuetudo et studiorum usus prope cotidianus intercedit. quin ipsum quoque certum habeo et adfirmare ausim eadem modestia usurum, qua Calpurnius Iulianus meus usus est. dignitatis enim suae in 10 senectute ornandae causa, non ambitione aut procuratoris stipendii cupiditate optat adipisci hunc honorem. quom primum pro Appiano petivi, ita benigne admisisti preces meas, ut sperare deberem.^b)
  - Proximo superiore anno petenti mihi propitius multa respondisti, illud vero etiam comiter, futurum ut, cum Appiano me rogante pro- 15 curationem dedisses, causidicorum scatebra exoreretur idem petentium. meministi etiam quem de Graecia propitius et ridens nominaveris. sed multa distant: (ae)tas, orbitas, cui leniendae s(ola)ciis opus est.
- A 340 ausim | dicere honestatem quoque et probitatem inter duos bonos viros nonnihil tamen distare; quod propterea facilius dico, quoniam illum, cui 20 amicum meum antepono, non nominavi.
  - Postremo dicam, quomodo simplicitas mea et veritas me dicere hortantur et fiducia amoris erga te mei, profecto aequius esse illum quoque propter me impetrare. memento etiam, domine imp(erator), cum ille meo exemplo petet, me biennio hoc petisse: igitur illei quoque, 25 sei videbitur, post biennium dato. fecerit exemplo nostro, si ipse quoque se tibi impetraverit excusare.

A 339 | A 338 |

Legi emenda(vi qui supr)a M. Frontonis (epistu)lae ad Ant(o)nin(um) Pium 30

 m^2 in margine^a) amicorum meorum fecit modestia, ne quid improbe peterem $\parallel$ b) ita benigne admisisti preces meas, ut sperare deberem

1 suppl. $Mai^1 \parallel 2$ ex indice supplevi $\parallel 3$ Sexti Hirschfeld sextii $A \mid$ calpurnii ma^1n -ni $ma^2 \parallel 11$ procuratorii stipendii $Orelli \mid$ stipendiis A corr. $Mai^1 \parallel 12$ quom Mai^2 quam m^1 cum $m^2 \parallel 14$ proxime Kessler $\parallel 18$ lac. suppl. $Mai^1 \parallel 23$ hortatur m^1 corr. m^2 ut vid. $\parallel 25$ ille ma n illo $h \mid$ exemplo ma n exempla $h \mid$ illei m^1 illi $m^2 \parallel 26$ sei m^1 si $m^2 \parallel 28-29$ sequitur epist. undecima ad Pium quae item exstat in A 292-291 ad amic. II 2; tum sequitur A 399 incipiens a corrigam A (p. 187, 15) cum epist. ad Pium 12 et 13 quae item exstant ad amic. II 3 et 4; A 399

M. FRONTONIS (EPI)STVLA(RVM) AD AMICOS (LIB) ER PRIMVS

Ep(ist)u(larum) a(d ami)cos (l)ibri pri(mi) ind(ex)

5	1.	Cl.	S	e(1	rero)	>	

Co(mm)endandi mos initio

2. Άπ. Άπο (λλωνίδη)

Κορνηλιανόν Σου (λπίκιον)

3. (L)o(lli)ano Avito

Montanum Licinium

4. | Aegrilio au Plariano Iuliom Aquilinum

5. Cl. Iuliano

10

20

Cuperemus profecto

6. Avidio Cassio

Iunius Maximus

7. Aufidio Victorino genero Antonius Aquila

8. Passieno Rufo

Aemilius Pius

9. Caelio Optato

Sardios Satorninos

10. Petronio Mamertino Sardius Saturninus

25 11. Velio Rufo Seni

Figurae o(r)ationis

12. Aufidio Victorino genero Litteras quas domine

13. Aufidio Victorino genero 30

Graviter oculos dolui

14. Aufidio Victorino genero

Ad oprusae tempora

15. Praecilio Pompeiano

Verum ex me mi Po(mpeiane)

A 337

16. Praecilio Pompeiano Lege carissime mihi

17. Cl. Iuliano

Habuisti igitur domi

20. Cl. Iuliano

Nescio quo pacto fit

21. Fulviano

Ego integer epistularum

22. Sardio Saturnino

Gravissimum casum

23. Iunio Maximo

Humani casus homini

24. Praecilio Pomp(eian)o

Labris eius labra fovi

25. Sardio Saturnino

Hortatus sum constan(ter)

26. Iunio Maximo

Per Ulpium nostrum

27. Scillae Gallicano

Tibi domine frater

legi nequit praeter scholion; tum sequitur A 338 incipiens a tempore (p. 188, 12) cum reliqua epist. ad amic. II 4; post hanc leguntur subscriptiones in altero laterc. A 338 vers. 12 sqq. | 30 scr. m2 | 30-32 lac. suppl. Hauler

1-2 lac. suppl. Hauler | 3-4 lac. suppl. Mai¹ | 5-9 lac. suppl. Hauler | 6 oprusae probab. quam obnusae $h \mid$ tempora probab. quam tempus $h \parallel$ 8 lac. suppl. Hauler | 11 Aegrilio in ras. | au vel du h quod deest p. 174, 1 | 12 Iulium p. 174, 3 | 13 initia epist. 18 et 19 omittuntur | 21 Praecilio] alteram i add. vid. $m^2 \mid lac. suppl. Hauler \parallel$ 22 ita h sardius saturninus ma n $\parallel$ 24 lac. suppl. Hau $ler \parallel 26$ orationis ex orationes corr. (lac. suppl. Mai^1) $\parallel$ 27 scillae vel sillae m^2 scalae m^1 Squillae $Mai^1 \parallel 28$ domines m^1 s del. m^2

M. CORNELII FRONTONIS EPISTVLARVM AD AMICOS LIBER PRI(MVS)

A 328 1. FRONTO CL(AVDIO) SEVERO SALVTEM

- 1 Commendandi mos initio dicitur benivolentia ortus, cum suum quisque 5 amicum ali amico suo demonstratum conciliatumque vellet. paulatim denique iste mos progressus est, ut etiam eos, qui publico vel privato iudicio disceptarent, non tamen inproba res videretur iudicibus ipsis aut iis, qui consilio adessent, commendare, non, opinor, ad iustitiam iudicis labefactandam vel de vera sententia deducendam, sed iste in ipsis iudiciis 10 mos inveteratus erat causa perorata laudatores adhibere, (qui), quicquid de reo existimarent, pro sua opinione cum fide expromerent; item istae commendantium litterae laudationis munere fungi visae sunt.
- Quorsum hoc tam ex alto prohoemium? ne me existimasses parum considerasse gravitatem auctoritatem que tuam commendando Corneliano 15 Sulpicio familiarissimo meo, qui propediem causam apud vos dicturus est, sed, ut dixi, veteris instituti exemplo necessarium meum laudare apud te ausus sum. industrius vir est, strenuus, ingenio libero ac liberali, patriae amantissimus, innocentia fretus magis quam confidens, litterarum

A 327 studio et bonarum | artium elegantia mihi ad † a) 20 A 326 | A 325 | iam di me ....rsen..s quicumque ...am....os e....set hos . . . . . e intercedit neque forte aut temere necessitudine ista sumus copulati, nec ultro me amicitiam Corneliani adpetisse fateor. nam laus ad me

de ingenio eius iam pervaserat, quam veram ad aures meas accidisse usu 25

m² in margine a) iusso, non iussu, quia pluraliter his iussis facit

³ primus] lac. suppl. Hauler I ma || 5 dicitur ma n dicitur fort. m^2h dicetur m¹h | 7 denique (eo) Cornelissen | 7-9 ut etc.] ita etiam eos qui (in) publico et (si) non tamen (vel adessent (fas esset)) Haines nec tamen et commenda $re\langle nt \rangle$ Schopen || 8 tamen] tam $M\ddot{a}hly \parallel 10$ vel ma n $neq(ue) h \mid sed \langle ut \rangle$ iste Schopen || 11-12 qui - reo] quicquid de reo h qui addidi quidquid ergo ma qui ..... reo n qui id quod de reo Mai^1 qui quid de reo Naber || 13 iste A || 14 quorsum m^2 prorsum m^1 | existimassis Heindorf existimares Friedrich || 20 A 327 praeter initium et scholion legi nequit | ad ma^1 ac<ceptissimus> Heindorf || 21 A 326 legi nequit || 22 ita h | iam ma h | quicumque h quicummi $ma \parallel 23$ intercedit h ... tercedit $ma \parallel 24$ nec] sed vel nam Housman | amicitiam korneliani ma amici..... nelia... ni n amicitiam corneliaceni h | nam del. $m^2 \parallel 25$ iam mah iama n fama Schwierczina

didici multisque documentis expertus sum. habitavimus una, studuimus una, iocum seriumque participavimus, fidei consiliique periculum fecimus^a), omnibus modis amicitia nostra et voluptati nobis et usui fuit. quamobrem quantum plurimum possum, tantum (im)ploro quaesoque 3 es.m...nisque carissimo mihi hominis homini in causa inu...is.met alienis..mum in pe....r quas....ineiam..e...me (in)citarit ad accusationem nostri ordinis virum, sed lectis concilii commentaris ta.te planem facie.....ed.e.asse cav..a...tam propulsare conisus est; sollicitudo animi me agit multis eum verbis commendare, sed fidum amorem nost(ri) respondet tamen e.....m, quid postulem, orationem vobis unum meum verbum visum iri.

$2.~ oldsymbol{\Phi}PONT\Omega N ~A\Pi(\Pi I\Omega I) ~A\Pi O\Lambda\Lambda\Omega NI\Delta HI$

Κορνηλιανόν Σουλπίκιον φιλεῖν ἠρξάμην ἡσθε|ὶς τῷ τε τρόπῳ τἀνδρὸς Α 336 καὶ τοῖς λόγοις. πέφυκεν γὰρ πρὸς λόγους ἄριστος. οὐκ ἂν δὲ ἔξαρνος 15 εἴην τὰ πρῶτα παρ' ἐμοὶ φέρεσθαι τὴν ἐκ παιδείας φιλίαν συσταθεῖσαν παιδείαν δὲ ταύτην λέγω τὴν τῶν ἡητόρων αὕτη γὰρ δοκεῖ μοι ἀνθρωπίνη τις εἶναι τῶν φιλοσόφων θεία τις ἔστω. βοήθησον οὖν τὰ δυνατὰ Κορνηλιανῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ κἀμοὶ φίλῳ καὶ ⟨λογίῳ⟩ καὶ οὐ φιλοσόφω.

20 m² in margine a) habitavimus una, studuimus una, iocum seriumque participavimus, fidei, consilii periculum fecimus

2 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 106 s. v. iocus

4 imploro scripsi ploro h (te rogo) Mai^1 | quaesoque h quaeso ut ma^2 | 5 es. m . . . . nisque h nihil apud ma | carissimo mihi homini in causa ma carissim . . . . i hominis hominun causa h | inu . . . h faveas ma || 6 incitarit (vel concitarit)] lac duarum litt. supplevi || 6-8 citarit - commentaris ta ma h || 7 consilii Heraeus || 8 . te planem h . . . plane ma | facie vel facis h facit ma | tam vel iam h || 8-9 propulsare conisus est ma h || 9 sollicitudo ma solli . . tudo h | animi ma h | me agit multis eum scripsi me a . . . limitis eum ma^1 me a . . . multis (ut coniecerat Heindorf) eum ma^2 meahiclimitis cum h me volt (vel fert) multis eum Allen me arcet multis eum Housman || 10 nostri respondet Hauler nostrespondet h nostri spondet ma | quid postulem ma h (quic) quid Haines || 14 allet allet

3. FRONTO LOLLIANO AVITO SALVTEM

- 1 Montanum Licinium (ita te reducem complectar, quo iureiurando mea tuaque salus aeque continetur) sic diligo, ut non temere quemquam eorum, quiscum mihi hospitii iura sunt, Montano meo anteponam. quotiensquomque Romam venit, in meo contubernio fuit, meis aedibus 5 usus est. una nobis mensa semper, postremo omnium paene rerum consiliorumque communicatio et societas fuit.
- ^a) Huic tantum honorem haberi a te velim, quantum tuo hospiti, contubernali, consiliari tributum (ab al)tero postulares c.....p... (ar)tium bonarum (m)a(gnus) sectator est meus Montanus, tum doc- 10 trina etiam et facundia est eleganti, etsi sentio me meo artificio nimium A 335 favere b) ei, quod ipse nihil s(tu)d(iis) eloquentiae antetulerit, | c) magis ..e..nihio.ars eloquentiae ho....due..t et rerum e.....m et n...s...o * a.....ret....... et te ..... tuus re....... ...tia ...ae ....b qua * inc......cestus .....res 15 ..... quo ..... eae ..... sus ..... art ..... a ..n..aere ....as.antiquissimum locum laudis eloquentia $possidet^d$) * sae . . . e fateor . . . . esse, sed ordinem . . e . . . . . . sset ..... et ... et ... ed ..... od ... es ... t .. pes .. ones ille s . tonn .. tat s.i quam ..... bes tam s..... sere neque ..... entius 20 aper . . . . s . nus atque e . . . . ali . . . . quisquis . . s . . . . . . hos odium ..... ax d ..... ax d .... locum quis ..... is .... sces ..... est neque talis * * * * n . . . . . ex summis benignitatis opibus nihil autem postulavit sit et tibi datu et sibi postulatu^e) ..... ne nullis ...a . mis ..... . nis . . . . .

 m^2 in margine^a) de amicitia $\parallel$ ^b) sentio me meo artificio nimium favere $\parallel$ ^c) laus eloquentiae $\parallel$ ^d) aput me antiquissimum locum laudis eloquentia possidet $\parallel$ ^e) ex summis benignitatis opibus tribuas; nihil postulavit pro sua verecundia, nisi quod 30 probum honestumque sit et tibi datu et sibi postulatu

2 complectar m^2 —tor vel—ta m^1 || 4 quicum Greef || 5 quotiensquomque m^1 —cumque m^2 | contibernio A || 9 ab altero suppl. Brakman .... tuo ma—cr. a .... n—... tero b—e... tem h—e\sse i\tem Hauler || 9.10 d\sin d\sin i\text{o} \text{id} \text{o} \text{id} \text{o} \text

	Terentius Vanus olim mihi familiaris et inter paucissimos carus est;	A 334
	longa virtus et nostrum vita plurimas occasiones officiorum nobis dedit	0
	plurimasque causas adtulit moe sunt dico mos et adict	
	tias domine \(\text{prae} \)\terquam possum studiosissime \(\text{prov} \langle \text{inci} \rangle \text{is saad} \)	
5	te as uo provincias plenas ner (i) sta pro ro etalesinmis	
	quamdine sed ut lum ta eaeninens ded	
	saes (i)mmunitas (e)iusmod(i)sum ac munerum	
	tas si quis sutempustier Rom sen easube-	
	rit quam meus (s) enator Romanus consub enere	
10	et multi ho sus sae (a)mplissimis prae(di)tus se h	
	arum harum is amisso	
	A mise domine fili, um moe que rem	4
	um ad pris egun fame et elee sine	
15	frugi, probum, philostorgum prae eu sos eum, quoniam eius rei	
	nomen apud Romanos nullum est ^a)ineusem multum cape	
	me l multum scripsit, multum is adeo postulat asylum in ora,	A 333
	denique iustas res istas; igitur non maris, sed aurae cupidus (est) is et	
	dieplenda tali *********) * * * * * * let. cavillantes eundem	
20	audio aegre abstractum tristem contubernio meo, quod pectoris valetu-	
	dine correptus laetissimo caelo posse redire ab Cirta patria serio videatur,	
	quod ut fiat optes. cum eum inter paucissimos ultro amem, fac mihi	
	caro fruaris, eum praesentem accipias et propitia cura ambias et auxilium	
	summum ei amicis consiliis (fera)s. post hospitis salutem corpusque	
១៩	examines sa(epius) cupio.	
40	Saluta nostros (ami)cos et d(ecuriones et) equites et inter Lares: ita	ß
	cenobatus es tu seris finxeris	•

 m^2 in margine^a) frugi, probus, philostorgus, cuius rei nomen aput Romanos nullum est $\parallel$ b) facundissimo omnium, quae tua nobilitas est

3 fort. $s\langle en \rangle t\langle en \rangle tias \parallel 4-10 \ lac. \ suppl. \ Hauler \parallel 5 \ propo \ vel \ propo \ h \ propo \ sitio \ vel \ Propo \ (ntis) \ Hauler \mid inmis \ h \ nimis \ Hauler \parallel 6 \ fort. \ eminens \ Hauler \parallel 7 \ sa \ es \ se \ Hauler \parallel 8 \ socie \ tas \ Hauler \parallel 9 \ senator \ Hauler \ . \ enater \ h \mid consub \ rinus \ v \ enere \ Hauler \parallel 11 \ ante \ ner \ 21 \ litt. \ legi \ nequeunt \parallel 15 \ philostergum \ h \parallel 17 \ asylum \ incertum \ h \mid in \ ora \ ex \ minora \ corr. \ \parallel 18 \ istas \ fort. \ m^3 \ ista \ fort. \ m^2 \ stas \ m^1h \mid maris - cupidus \ incertum \ h \mid est] \ lac. \ suppl. \ Hauler \parallel 19 \ post \ tali \ 18 \ versus \ legi \ nequeunt \parallel 20 \ audio \ supra \ lin. \ \mid tristem \ incertum \ h \mid contubernio \ ex \ tibernio \ corr. \ m^1 \parallel 21 \ laetissimo] \ a \ add. \ m^2 \mid 1edire] \ dire \ incertum \ h \mid serio \ probab. \ quam \ certe \ h \parallel 22 \ optes \ h \ opto \ ma \ | amem \ incertum \ h \mid 23 \ caro \ h \ ro \ incertum \ cape \ ma \ | propicia \ A \parallel 24 \ lac. \ suppl. \ Hauler \mid post \ incertum \ h \mid hospitis \ vel \ sospites \ h \ \parallel 25 \ lac. \ suppl. \ Hauler \ \mid 26 \ amicos] \ lac. \ suppl. \ Hauler \ \mid decuriones \ et \ supplevi \ p \ rincipes \ et \ Hauler \ | r \ lares \ incertum \ h \ | ta \ ma \ h \ | 27 \ cenobatus \ (ovel \ dvel \ ta \ vel \ ta, \ tus \ vel \ tor) \ m^1h \ supra \ no \ scr. \ m^2 \ al(ius) \ le \ vel \ r \ h \ (i.\ e.\ celeb-$

4. EGRILIO PLARIANO FACVNDIS(SIMO) VIRO FRONTO SALVTEM

- Iulium Aquilinum virum, si quid mihi credis, doctis|simum, facundissimum, philosophiae disciplinis ad optimas artis, eloquentiae studiis ad
  egregiam facundiam eximie eruditum, commendo tibi quam possum 5
  studiosissime. decet a te gravissimo et sapientissimo viro tam doctum
  tamque elegantem virum non modo protegi, sed etiam provehi et
  inlustrari. est etiam, si quid mihi credes, Aquilinus eiusmodi vir, ut in tui
  ornamentis aeque ac nostri merito numerandus sit. non dubitabis ita
  esse ut dico, si eum audire disputantem de Platonicis disciplinis dignatus 10
  fueris. perspicies pro tua prudentia intelligentiaque summam in dicendo
  copiam, luculentissimum verborum apparatum, maximam frequentiam
  sententiarum.^a)
  - Quom haec ita esse deprehenderis, scito amplius esse in hominis moribus, tanta probitate est et verecundia. maximi concursus ad audien- 15 dum eum Romae saepe facti sunt. plurimi nostri ordinis viri facundiam eius non modo probant^b), sed arte meius etiam admirantur. officio necessario inductus est, ut \(\lambda \text{inc} \rangle \) proficisceretur ad consolandam consobrinam suam casu gravi adflictam. quantumcumque Aquilino meo honoris tribueris, id te mihi tribuisse existimato.

A 307 5. | FRONTO CL(AVDIO) IVLIANO SALVTEM

1 Cuperemus profecto, mi Naucelli carissime, eo nos fato praeditos, ut, si mihi liberi etiam virilis sexus nati fuissent eorumque aetas hoc potissimum tempore ad munia militiae fungenda adolesceret, quo tempore tu provinciam cum exercitu administrares, uti sub te mei liberi stipendia 25 mererent. non longe aberit quin hoc quod uterque cuperemus evenerit: nam Faustinianum Statiani mei filium non minus diligo neque minus

m² in margine*) laus Aquilini || b) orator

eum (a te) diligi cupio quam si ex me natus esset, is nunc sub te merebit. scias etiam: meliore bono annos auxeris; quantum ex tua benivolentia Faustinianus ornamenti adsequetur, tantundem tu voluptatis ex Faustiniani elegantia capies, quam doctus sit, mihi crede; quam rei mili-5 taris peritus, praedicant omnes sub quibus meruit. sed tum demum doctrinae industriaeque suae fructum sese percepisse putabit, ubi se tibi probarit. fac periculum^a) in militia emuneribus, fac periculum in consiliis iudiciaris, fac periculum in litteris, omni denique prudentiae et facilitatis usu vel serio vel remisso: semper et ubique eum parem sui 10 invenies.b)

Patrem vero eius egregium virum, nisi tute nosses, satis | ego laudare $^{A\ 322}_{3}$ non possem. quin aliquanto minus dixerim, tametsi plurimum dixero. prosus ego Statiani mei filium qualemcumque diligerem, tam hercule quam Faustiniani mei patrem qualemcumque carum haberem. nunc 15 vero uter utri plus apud me gratiae conciliet ignoro, nisi quod utrumque impensius alterum alterius gratia diligo.^c)

6. FRONTO AVIDIO CASSIO SALVTEM

Iunius Maximus tribunus, qui laureatas Romam adtulit litteras, non 1 publico tantum munere strenue, sed privato etiam erga te officio amice 20 functus est: ita de laboribus et consiliis tuis et industria et vigilantia praedicator ubique frequentissimus extitit. ad me quidem minus valentem cum in suburbanam villam venisset, numquam cessavit in vesperum usque fabulas nectere itinerum tuorum et disciplinae ad priscum morem institutae ac retentae; tum in agmine ducendo et manu conserenda 25 strenuissimi vigoris tui et consultissimae opportunitatis: prorsus ut nullus miles Plautinu sde suis quam hic de tuis virtutibus gloriosius^d)

m² in margine^a) laus exercitationis || b) semper et ubique eum parem sui invenies | c) uter utriusque aput me gratiae conciliet ignoro, nisi quod utrumque inpensius alterum alterius gratia diligo | d) nullus miles Plautinus de suis quam 30 hic de tuis virtutibus gloriatur

7-8 cf. Terent. Eun. 476 sq. | 9 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 106 s. v. iocus

1 a te] lac. supplevi $\langle tam\ vel\ ita \rangle\ Hauler \mid natus\ h$ genitus $ma\ n \parallel 2$ scias (vel scies) etiam h tu $\langle st \rangle$ udium ma | meliore $ma m^1h$ maiore m^2h | annos auxeris annos duxeris m^1h qui alibi annos omittit et a $\langle ugebis \rangle$ legit unde studium et augebis Schwierczina pensabis Haines animabis Borleffs | tu orna eum meliore benivolentia $Pescani \parallel 8$ iudiciaris ex iudicaris $corr. m^1$ iudiciariis $m^2 \parallel 9$ facultatis $Kiessling \mid sui]$ sibi $Heraeus \parallel 13$ statiani m^2 statiini m^1 ut vid. $\parallel 14$ mei filium patrem A filium del. $Mai^1 \parallel 15$ utri] cf. marg. $\parallel 19$ munere m^2 monere m^1 ut vid. || 25 consultissimae] a add. m^2 || 25-26 ut minus miles ille Plautinus Cornelissen || 27 exercitationis ma n exercitatoriai h

praedicaret, nisi quod Plautus de suo milite cum lepore, hic de te cum amore et cum summa fide. | dignus est quem diligas et suffragiis tuis ornes. tuae propriae gloriae addideris, quantum dignitati lau(dat)oris tui adstruxeris.

7. FRONTO AVFIDIO VICTORINO SALVTEM

5

1 Antonius Aquila vir doctus est et facundus. quod tu dicas 'audistine eum declamantem?' non me dius Fidius ipse audivi, sed credidi adfirmantibus id doctissimis et honestissimis et mihi carissimis viris, quos et iudicare recte posse et ex animi sententia testimonium perhibere certo 2 scio. velim, domine, ut adiuves eum, quo facilius in civitate aliqua istius 10 provinciae publice instituendis adulescentibus adsciscatur. impense istud a te peto: factum enim Aquilae volo honoris eorum causa, qui pro eo studiose laborant. nec ita ei studerent profecto, nisi dignum tanto studio arbitrarentur; nec nisi facundiam eius magnopere probarent, tibi eum commendare tantopere postularent, quom te gravissimum et prudentissi- 15 mum iudicem cum aliarum rerum tum vel praecipue eloquentiae sciant. ego vero etiam nomine hominis faveo a) ut sit ὁητόρων ἄριστος, quoniam quidem Aquila appellatur.

8. FRONTO PASSIENO RVFO SALVTEM

A 320 Aemilius Pius cum studio|rum elegantia tum morum eximia probitate 20 mihi carus est. commendo eum tibi, frater. nec ignoro nullum adusque inter nos mutuo scriptitantium usum fuisse, quamquam ego te optimum virum bonarumque artium sectatorem communium amicorum fama cognossem et tu fortasse aliquid de me secundi rumoris acceperis. sed nullum pulchrius vinc(u)lum amicitiae copulandae reperire potui quam 25 adulescentis optimi conciliandi tibi occasionem. ama eum, oro te. cum ipsius causa hoc peto tum mea quoque, nam me etiam magis amabis,

m² in marginea) faveo illa re

18 cf. Otto, Sprichwörter s. v. aquila 2

2 fide man fidea et tum spatiolum vacuum h fide, $a\langle h \rangle$ dignus $Hauler \parallel 3$ laudatoris m^1h lac. suppl. Hauler praedicatoris man $m^2h \parallel 5$ post Victorino add. genero $index \parallel 6$ antonius A hic et in indice Antonius $Naber \mid \text{quod}\langle \text{si} \rangle Mai^1 \parallel 9$ certe $Haines \parallel 12$ factum] fautum $Heindorf \parallel 13$ profecto nisi m^2 profectionis $m^1 \parallel 15$ commendari $Niebuhr \parallel 17$ nomini $Heindorf \mid \text{ut } man \text{ ut } vel \text{ ui } h \parallel 21$ adusque h adhuc ma^1n aduc $ma^2 \parallel 22$ mutuo h om. $man \mid \text{scribtitantem}$ usum $man m^1h$ suprascr. i(n) a(lio) scribtitantium usum m^2h scribtitandi $Mai^1 \parallel 25$ vinclum add. m^2h

si cum Pio familiarius egeris. novit enim Pius nostra omnia et inprimis quam cupidissimus sim amicitiarum quom eiusmodi viris, qualis tu es, copulandarum.

9. FRONTO CAELIO OPTATO SALVTEM

Sardius Saturninus artissima mihi familiaritate coniunctus est per filios suos doctissimos iuvenes, quos in contubernio mecum adsiduos habeo. magnopere eum tibi, frater, commendo et peto, si quid negotii eum ad te perduxerit, carissimum mihi virum omni honore dignum iudices et ope tua protegas.

10. FRONTO PETRONIO MAMERTINO SALVTEM

Sardius Saturninus filium habet Sardium Lupum, doctum et facundum 1 | virum, de mea domo meoque contubernio in forum deductum, ad omnis A 319 bonas artis a me institutum, frequentissimum auditorem tuum et maximum laudatorem carminum tuorum. habuit fratrem egregiae indolis 15 iuvenem; adtentus minus paludis aqua solus mersus in domo mea defunctus est. me gravissimo dolore adfecit, ut eo casu gravissimo aucta mihi necessitudo sit cum Sardio Saturnino. tu qui alias . . . Romae, alias serio sive festivo modo amasti, altero modo . . . . . consolatus sis. oro quaesoque ut merito honore eum prosequaris et inter cultores fa-2 miliae nostrae numeres ac diligas.

11. FRONTO VELIO RVFO SENI SALVTEM

Figurae orationis sunt quae maxime orationem ornant.^a) duplex autem genus est figurarum: aut enim verb or um figurae sunt aut sententi-

m² in margine^a) de figuris bene disseritur

1 si cupio familiarius egeris m^1 suprascr. m^2 i(n) a(lio) si properabis cum pio et tum i(n) a(lio) familiarius agere (i. e. si properabis cum Pio familiarius agere) | pro cupio iam coni. cum Pio Peyron || 2 cupidus Naber || 3 copulendarum m^1 corr. m^2 || 5 Sardies Satorninos in indice || 8 perduxerit] eduxerit man m^1h suprascr. m^2h i(n) a(lio) perduxerit || 13 bonas manus antiqua aut m^2h primo, tum sanas m^2h bonis man m^1h || 14 indolis ex indoles corr. || 15 iubenem A | adtentum m^1 suprascr. m^2 us al(ius) || 17-18 ita h || 17 tu incertum h extra lin. om. ma | qui mah | alias h aliq. ma | in lac. sub incertum h | romae m^2 rome m^1 fort. sub Roma legendum || 18 alias] as incertum | serio sive vel sepissime h Sepiosi (Saepiosi) me Hauler suprascr. m^2 i(n) a(lio) prope villam hadrianam | festivo] festi incertum | amasti vel amisit h | in lac. otias vel otio vel potius m^1h meos incertum m^2h | consolatus] resolatus (reso et tu incertum) m^1h supra re scr. m^2 i(n) a(lio) co vel co⁻ de otiose solatus cogitaveris || 19 honore m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) familiaritate || 23 figurarum m^2 figura m^1 | verborum m^2 verbum m^2

arum. in figuris verborum est tropos metaphora. hac figura usus sum, cum 'cloacam' dixi de corpore in quo neque sanguis sincerus neque aqua pura neque ullus umor liquidus, sed ita ut in palude corrupta omnia. quod autem plerosque fugit, te hominem vehementem et cum doctrina tum multo magis natura validum scire oportet eius modicae oratorias aliter 5 | †

12. (FRONTO AVFIDIO VICTORINO SALVTEM)

1 (Litteras quas, domine,) †

A 324 | meremur et mihi filiam et tibi uxorem, ut recte proveniat, favebunt et familiam nostram liberis ac nepotibus augebunt et eos, qui ex te geniti 10
2 sunt eruntque, tui similes praestabunt. cum isto quidem sive Victorino nostro sive Frontone cotidianae mihi lites et iurgia intercedunt. cum tu nullam umquam mercedem ullius rei agendae dicendaeve a quoquam postularis, Fronto iste nullum verbum prius neque frequentius congarrit quam hoc 'da'. ego contra quod possum aut chartulas ei aut tabellas 15 porrigo, quarum rerum petitorem eum esse cupio. nonnulla tamen et aviti ingeni signa ostendit: uvarum avidissimus est. primum denique hunc cibum^a) degluttivit nec cessavit per totos paene dies aut lingua lambere uvam aut labris saviari ac gingivis lacessere ac ludificari. avicularum etiam cupidissimus est: pullis gallinarum, columbarum, 20 passerum oblectatur, quo studio me a prima infantia devinctum fuisse saepe audivi ex his qui mihi eductores aut magistri fuerunt. senex etiam quanto perdicum studio tenear, nemo est qui me leviter noverit quin sciat.

m² in margine^a) laus

9 cf. Plaut. Truc. 384sq.

1 tropos Mai^1 topros A supra priorem o scr. a m^2 quae tum suprascr. multigeneris $h \parallel 2$ cloacam vel volutabrum vel lustrum vel sentinam Brakman figuram A sentinam vel vomicam Heindorf paludem Schopen lacunam Eckstein rigorem Studemund stagnum primo, tum figurate Klussmann molem pigram Landgraf del. Novák | corpore] torpore Studemund | sanguis add. m^2 || 3 corrupta vel torpefacta vel torporata vel torpentia Studemund || 4 fugit m^1h fallit ut vid. m^2h | $\langle$ cum $\rangle$ te Mai^1 $\langle$ quod dixi $\rangle$ te Heindorf | tum m^2 tu m^1 || 5 ita h scirem artes eius modicae . . . . as ma | scire] esse b | aliter $\langle$ facultatis artes $\rangle$ Hauler | post A 319 duae pag. desunt || 7 supplevi Aufidio Victorino Mai^1 Auf. Vict. genero salutem Mai^2 Fronto Vict. genero salutem Mai^3 Fronto Auf. Vict. genero salutem Haines || 8 ex indice suppl. || 9 $\langle$ conservabunt di boni si $\rangle$ meremur et $\langle$ et $\rangle$ ut recte Heindorf $\langle$ di si recte $\rangle$ meremur Mai^2 $\langle$ dei si haec $\rangle$ meremur Haines | fovebunt Luc. $M\ddot{u}ller$ | et ^{3} ex ut corr. m^1 || 12 qum A || 16 et del. Ehrenthal || 17 ingeni m^1 -nii m^2 || 18 degluttivit] degustavit Cornelissen || 19 ubam A || 22 his] iis Naber | educ $\langle$ a $\rangle$ tores Haines | etiam] autem Haines || 23 studio] hic lac. suspicatur Haines | quin sciat] qui nesciat Mai^1

nullum est enim factum meum dictumve, quod clam ceteris esse 3 velim; | quin cui rei mihimet ipse conscius sim, ceteros quoque omnes A 323 iuxta mecum scire velim²) * * * * * * * * * *

13. FRONTO (AVFIDIO VICT) OR (INO SALVTEM)

14. (FRONTO AVFIDIO VICTORINO SALVTEM)

⟨Ad obrussae tempora⟩ *************** | et A 313
Varianis alumnis masculis feminisque sestertium deciens singulis reliquit,
usurarium propius quam propri⟨um⟩: nam quinquagena annua ab
Augusta singulis dari iussit. plerique omnes, qui eam curaverant, frustra

15 m² in margine²) nullum est enim factum aut dictum meum, quod clam ceteris esse velim; quin cui rei mihimet ipse conscius sim, ceteros quoque omnes iuxta mecum scire velim || b) novus dolor acris et una dolor lateris aut internati oriebantur. internativum Graeci ieron oston, Seetonius Tranquillus 'spinam sacram' appellat. ego me neque Graecum neque Latinum vocabulum ullius membri nosse mallem, 20 dum istius doloris expers vitam degerem

1 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 101 s. v. dicere 6 || 3 cf. Sall. Cat. 58, 5 || 7 Suet. Liber de vitiis corporalibus fr. 173 Reifferscheid; cf. et De viris inlustr. fr. 62 Reiff.; fr. XII et p. 290, 5 Roth || 11 cf. Otto, Sprichwörter s. v. ignis 2

2 cui\(\sus\) Klussmann \(\) 3 post velim decem versus legi nequeunt \(\) 4 supplevi Fronto Victorino Niebuhr Fr. Vict. genero salutem Mai² Fr. Auf. Vict. gen. salutem Haines \(\) 5 gr ma² ma ma¹ lac. ex indice suppl. \(\) post dolui duo versus perierunt \(\) 5-6 ita h \(\) 5 novus h nullus ma \(\) quam h aut ma \(\) qui\(\) lac. suppl. Hauler \(\) lateris h interis ma \(\) 6 internatium Haupt internativum A \(\) post internatium lac. suspicatur Reifferscheid \(\) hieron\(\) hieron\(\) h addidi, non est lac. \(\) legòv δστοῦν Haupt \(\) osteon Orth \(\) suetonius ex seetonius corr. vid. \(\) 8 dum e corr. \(m^1 \) \(\) post degerem 17 versus legi nequeunt \(\) prius laterc. A 314 legi nequit \(\) lo haec epist. inc. in primo versu alterius laterc. sed legi nequit \(\) suppl. Mai¹ Fr. Vict. genero sal. Mai² Fr. Vict. sal. Naber Auf. Vict. gen. Fr. sal. Haines Fr. Auf. Vict. gen. sal. Hauler \(\) 11 ex indice suppl. Hauler ubi oprusae A \(\) post tempora 21 versus legi nequeunt \(\) 12 varianis vel vananis ma varianis b Vivianis Dirksen Vananis v. Mess \(\) deciens ma uecens n viciens Klussmann \(\) 13 propius Heraeus propius A potius Buttmann plus Allen \(\) proprium \(\) lac. suppl. Mai¹ \(\) 17 novus dolor acris h nullus dolor acris n nullus dolor atque b

18*

10

fuerunt: ne libris quidem singulis ponderati sunt. ausi tamen sunt nonnulli, navi scilicet et strenui viri, codicillos, quos iam pridem Matidia inciderat, obsignare, cum illa sine sensu ullo iaceret. ausi etiam sunt codicillos istos apud dominum n(ostrum) ut probe ac recte factos tueri ac defendere. nec sine metu fui, ne quid philosophia perversi suaderet. 5 quid ad eum de re scripserim, ut scires, exemplum litterarum misi tibi.

In oratione Bithyna, cuius partem legisse te scribis, multa sunt nova addita, ut arbitror e(g)o (no)n inornate, locus inprimis de acta vita, quem tibi placiturum puto, si legeris quid in simili re M. Tullius pro 10 P. Sylla egregie scriptum reliquit, non ut par pari compares, sed ut aestimes nostrum mediocre ingenium quantum ab illo eximiae eloquentiae viro abfuat.

15. FRONTO PRAECILIO POMPEIANO SALVTEM

- 1 Verum ex me, mi Pompeiane, uti res est, audies velimque te mihi 15 A 312 verum | dicenti fidem habere: orationem istam pro Bithynis ante annum fere in manus sumpseram et corrigere institueram. tibi etiam Romae tunc agenti nonnihil de ista oratione promiseram, et quidem, si recte memini, quom sermo inter nos de partitionibus orationum ortus esset, dixeram et prae me tuleram satis me diligenter in ista oratione co(n)iecturam, 20 quae in crimine mandatae caedis verteretur, divisisse argumentis ac refutasse.
  - 2 Interea nervorum dolor solito vehementior me invasit et diutius ac molestius solito remoratus est, nec possum ego membris cruciantibus operam ullam litteris scribendis legendisve impertire nec umquam istud 25 a me postulare ausus sum. philosophis etiam, mirificis hominibus,

6 cf. p. 95, 3 sqq. $\parallel$ 8 p. 10, 14 sqq. $\parallel$ 10 Cic. pro Sulla 69-79 $\parallel$ 11 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 197 s. v. par 3 $\parallel$ 16 p. 10, 14 sqq.

1 librae et ponderatae $Mai^1 \parallel 1$ tamen ponderati sunt A ponderati del. $Mai^1 \parallel 3$ ausi m^2 aut si $m^1 \parallel 9$ arbitror etc.] ita Brakman arbitror e.o..n inornate b arbitror non ut inornate ma arbitror c.on ut inornate n arbitror, non ita inornate Mai^1 non ut arbitror inornate Heindorf ut arbitror non inornate Mai^2 nova et dicta, ut opinor, non inornate, ut locus Schopen non, ut (in nostra oratione), inornate $Allen \mid$ inornate] incondite $Cornelissen \parallel 10$ quid] quod $Heindorf \parallel 11$ P. $Mai^1 \mid 1.$ A $\mid$ scribtum $A \parallel 13$ abfuat] abludat Mai^1 abluat $Haupt \parallel 16$ supra orationem scr. m^2 al(ius) (vel de) asianis testamentis $h \parallel 18$ agenti post nonnihil repetit $A \mid$ et quidem] equidem $Schwierczina \parallel 19$ quom Haines quomi m^1 cum m^2 quom i(s) $Pescani \mid$ partitionibus m^2 partionibus $m^1 \parallel 20$ coiecturam A corr. $Mai^1 \parallel 21$ divisisse] diluisse $Cornelissen \parallel 24$ membris m^2 m^2 istut m^2h istut m^2h istuc man^2

dicentibus sapientem virum etiam in Phalaridis tauro inclusum beatum nihilominus fore, facilius crediderim beatum eum fore quam posse tantisper amburenti in aheno prohoemium meditari aut epichiremata scribere.

Reconciliata deinde mihi longo post tempore commoda valetudine 3 alias egi res potius; adversus istam orationem alienato animo fui nec pudebit me fateri odium ac simultatem | A 311

A 294

10 16. FRONTO (PR)A(ECIL)IO (POMP)EIANO SALVTEM

17. (FRONTO CL(AVDIO) IVLIANO SALVTEM)

(Habuisti igitur domi)

- m² in margine²) redit igitur post repudium renuntiatum oratio domum meam et mecum denuo mansitavit || b) ab anu anucella || c) Eratus || d) Venetus venalis est; scis hoc perpetuum Veneti fatum esse, ut numquam venierit, veneat semper || c) ita instituimus amicitiam, ut haec vulgata officia neglegeremus vero amore contenti
  - 1 Otto, Sprichwörter s. v. Phalaris 2; Usener, Epicurea 338 sq.
  - 1 in phalaridi $ma \ n \ m^1h$ et phalaridis $m^2h \parallel 3$ tantis $\langle per \rangle$ peramburenti $Mai^1 \parallel$ epichiremata Niebuhr epigrammata m^1 supra gra scr. nescio quid $m^2 \parallel 5$ valetudine ex valitudine corr. $m^1 \parallel 7$ fateri m^2 fratre $m^1 \parallel A$ 311 praeter marg. legi nequit $\parallel 9$ tres primi versus A 294 legi nequeunt $\parallel 10-11$ ita $h \parallel 10$ iam suppleverat $Mai^2 \parallel 11$ ex indice suppl. $\parallel 11-12$ post mihi 42 versus legi nequeunt $\parallel 11$ mihi $\langle Pompeiane \rangle$ Haines $\parallel 12-17$ ita $h \parallel 13$ ait certe (vel certi) h tu certum $ma \parallel$ vis vel ris $h \parallel$ nos vel nes $h \parallel$ quone vel quono $h \parallel 14$ nobis loquar vel noba eloquia $h \ldots$ loquar $ma \parallel 15$ instituisse] n add. $m^2 \parallel$ contenti] conti m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) tenti ut vid. $h \parallel 16$ expectem] ex vel re $h \parallel$ adfore vel adfune $h \parallel 18-19$ haec ex indice supplevi; hic in ordine ep. 18 statim post 16 sequitur $\parallel 19$ domi, $\langle mi \ Naucelli \rangle$ Haines $\parallel 20$ rediit Brakman $\parallel 21$ anucella ma b annulla n anicella Anon1817 $\parallel$ Eratus h om. ma n $\parallel$ venetus n venetis $ma \parallel 22$ venerit Friedländer $\parallel$ veneat Mai^1 veniat A

18. FRONTO VICTORINO GENERO SALVTEM

Has saltem litteras ad naves sarciendas certe misi tabellarium falsa, quia alio quo voluerat naves pervenera(n)t.

19. FRONTO CL(AVDIO) IVLIANO SALVTEM

Non agnovi ista mea ab Gellio pessime quaeri: credideris admonuisse se edere. ego epistulas invitissime scribo et inter ampullas doctas panem amo. saepe sileo, qua in re amico prodesse possim quid caro amico, quid familiarissimo, quid dulcissimo, quom humana et dulcia et amara communicata velim amico. a) aetate sic asp\end{er}a mea senis cupere tan\end{t}um est; eo pervenit, ut non tantum mi\hi\rangle carissimus sis, sed etia\end{m} 10 paene solus b); ita solitario uteris adflatus fato, quia artem mortali lucratus erat.

20. (FRONTO CL(AVDIO) IVLIANO SALVTEM)

A 280
1 (Nescio quo pacto fit) | omnes provinciales loqui multa etiam laboriosius facere te quam ipsa res postulat: acta cognitionum, epistulas omnis 15 denique ad provinciam adtinentes. te iuvabunt tuisque optatis consiliis certantes obsequentur adsidue: propere munera obire permittes, pro honore provinciales tractare, ut verum sit quod Attici veteres dixerunt: τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ παίζειν καὶ σπουδάζειν. hoc Valeriani magistri

 m^2 in margine²) cum amico omnia mihi amara et dulcia communicata velim || 20 b) saviata arte viribus humanis eo pervenisti, ut tu mihi non tantum carissimus sis, sed paene solus

6 cf. Otto, Sprichwörter s. v. panis 3 || 8 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 110 s. v. mel 3 || 19 proverbium deest apud Paroemiogr. Graecos; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 238 s. v. iocus; cf. Otto, Sprichwörter s. v. hora 2

1-4 epist. 18 et 19 om. index $\parallel$ 2-3 ita h $\parallel$ 2 litteras probab. quam epistulas h | certe vel curte vel mitte h | tabellarium incertum h $\parallel$ 3 naves pervenerat incertum h pervenerant scripsi $\parallel$ 5-12 ita h $\parallel$ 5 pessime m^1 aptissime m^2 | post quaeri fort. duae litt. sequuntur: quaeri si vel quaesita h $\parallel$ 7 saepe m^2 sepe m^1 $\parallel$ 8 quom m^1 cum m^2 | humana m^2 humania m^1 $\parallel$ 9 amico cum marg. scripsi agito incertum h $\parallel$ 9-10 lac. suppl. Hauler $\parallel$ 10 eo add. m^2 | pervenit m^1 pervenisti m^2 hic et in marg. $\parallel$ sis] unus Allen $\parallel$ 11 ita solitario uteris h sed vide saviata arte viribus in marg. $\parallel$ 11-14 cf. Proleg. XLVI adn. l $\parallel$ 13 lac. suppl. Mai ^{2} $\langle$ Cl. Iuliano $\rangle$ Mai ^{1} $\parallel$ 14 lac. ex indice suppl. $\mid$ post fit aut nullus aut unus versus deest $\parallel$ 15 te om. m^1 supra facere scr. m^2 i(n) al(io) te $\mid$ res m^2 rems m^1 $\parallel$ 18 Attici Buttmann antiqui A antiqui $\langle$ et $\rangle$ Anon1817 aliqui Orth $\mid$ dixerunt Mai ^{1} -rant A $\parallel$ 19 $\pi a \epsilon \iota \zeta \epsilon \iota \nu$ A $\mid$ valeriani m^2 -no vel -nu m^1 $\parallel$ 21 ta arte incertum h

dicto offenderis malos, defenderis bonos .... iterum ait: καὶ παίζειν ἀναγκαῖον .... qui exercent sacerdotium neque obtecta studebam conclusus nec me Valerianus noster videre potuit.

A dominis nostris imperatoribus non propter aliud adamari me opto 2 quam ut te quoque participem mei corporis et animi diligant, et propter bonitatem tam certus tu fueris quam ego sum ita fore.

Quom tibi scriberem, paulo commodius valebam. adhuc quoque aeger 3 eo tempore eram ex longissima mea valetudine, quam contra curam * 10 aeque * * * * * * * | * * * male mulcavit, recitavi in senatu satis * * repete- A 279 rem, postularetur. fac, mi Naucelli, valetudinis tuae curam agas, ut 4 fortis ad nos venias. di praestabunt ut me quoque forticulum invenias. Valerianus n(oster) magnas ad te plagas rettulit, quas ab omnibus * * 5 gravius eum tractavi quam Stratonabian aut Paralium; stragula mihi 15 linea sculpta quae germani - - -

21. (FRONTO FVLVIANO SALVTEM)

 m^2 in margine²) munus hoc ab ineunte aetate infrequens habui et pene neglectum

20 cf. Otto, Sprichwörter s. v. ultro

1 \(\text{qui quidem recte} \(verum \) est \(\text{quod idem} \) iterum \(Hauler \) \(\) \(\text{qui incertum } h \) \(\) 3 \\ studebam \(vel \) -bat \(m^1 \) \\ studeam \(m^2 \) \) \(1 \) alius \(m^1 \) \(1 \) adamari \(m^1 \) \(1 \) amari \(m^2 \) \(1 \) \(1 \) post \(1 \) and \(1 \) bonitatem \(Hauler \) bonitatem \(\text{Value} \) \(Xalinka \) \(\) \(post \) curam \(unus versus legi \) nequeunt \(\) \(1 \) \(10 \) post \(279 \) tres \(versus perierunt \) \(\) post \(279 \) tres \(versus perierunt \) \(\) post \(279 \) tres \(versus perierunt \) \(\) post \(279 \) tres \(279 \) tres \(279 \) tres \(279 \) to mnibus \(270 \) to mnib

.... tamen sis ...... amicis et comitibus - - - hi - - - possi - - - A 281 quod - - - non - - - post - - - quae - - - | neque duco neque umquam querar.

Quid igitur? non illud quoque evenire solet, ut is, qui di\(\lambda\) amaverit quempiam, subito vel levitate morum vel copia novorum amicorum desinat amare? a) scis saepenumero hoc perperam multis usuvenire, sed 5 non nostrae mensurae hominibus; sed nescis verelarerat pro . . . . quelendines . . . . defenderitis de spe quibusdam amicis ferri opem diligenti\(\lambda\) s, si aetatis nostrae mediocritas retinet.

22. FRONTO SARDIO SATVRNINO SALVTEM

Gravissimum casum tuum^b) recenti malo consolari nequivi, periculosi- 10 ore valetudine ipse et in hoc usque tempus comflictatus, cum quidem mihi languore fesso cumulus aegritudinis venit nuntius amissi iuvenis nostri, quem tibi optimum filium fors iniqua abstulit, mihi iucundissimum contubernalem. quamobrem, quamquam recuperata sit commoda valetudo, tristitia tamen inhaeret animo meo magisque in dies augetur mae- 15 rore Lupi n(ostri) fratrem optimum misere desiderantis. quom praesentem ac loquentem vix consolarer, sentio quam difficile sit te absentem per litteras consolari. nec postulo ut maerere desinas (id enim frustra postulabo), sed ut mode (ratius) †

 m^2 in margine^a) amicorum copia veterem amicum desinat amare $\parallel$ ^b) consola-20 toriae

1 amicis et comitibus ma amicis et .... $h \parallel 1-2$ post comitibus sex tantum verba e 38 versibus habet ma || 3 non m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) ne (i. e. nonne) | diu e corr. lac. suppl. Mai^1 || 4 subito Naber -ta A | laevitate m^1 corr. m^2 || 5 scis ma b m^1h scias m^2h | perperam] saepe ma m^1h suprascr. in al(io) perperam m^2h sa . . . b saepe del. Mai^1 sa $\langle$ tis $\rangle$ Brakman | usuvenire h usuvenisse ma $b \parallel 6-8$ ita h in versibus 12-15 prioris laterc. legit ma || 6 nescis vel veseis h | verelarerat vel dtrelaterat h | profecto rore vel prope aterori $h \parallel 7$ quelendines vel queienomes $h \mid$ de spe quibusdam vel desperabusdam $h \mid$ amicis $mah \mid$ opem scripsi ope $h \parallel 8$ diligentius scripsi diligenti . s veldilige . . . . ma | aetatis vel alteris h | nostrae - retinet ma h || dilegeartas h 10 periculosiore h periculosa $ma \ n \parallel 11 \ \text{ipse} \ \text{m} \ \text{et} \ Mai^2$ et $del. \ Nov\'ak$ et ipse commoratus m² ut vid. || 12 cumulus etc. scripsi Heraeus | comflictatus m^1 plulal. p. aegritudinis aucta(m) nuntius h plurium aegritudinum (venit) nuntius ma n priorum aegritudinum (cumulus accessit (vel venit)) nuntius Klussmann ploralis aegritudinis Hauler || 14 reciperata $A \mid \text{sit } m^1 \mid \text{erit } fort. m^2 \mid| 16 \langle \text{quem} \rangle$ quom Heindorf et Schopen | 16-17 quem (praesens ac loquens) praesentem ac loquentem Allen | 17 ac loquentem del. Heindorf alloquendo Schopen quens te Haines alloquens eum Orth | consoler $\dot{M}ai^1$ | sit add. m^2 | 19 postulaverim Allen | moderatius suppl. Mai¹ mode(ratius maereas vel feras dolorem> Allen | post A 281 duae pag. desunt, in quibus tres epist. et initium quartae *fuerunt*

23. (FRONTO IVNIO MAXIMO SALVTEM)

(Humani casus homini)

24. (FRONTO PRAECILIO POMPEIANO SALVTEM)

⟨Labris eius labra fovi⟩ †

25. (FRONTO SARDIO SATVRNINO SALVTEM)

(Hortatus sum constanter)

5

26. (FRONTO IVNIO MAXIMO SALVTEM)

(Per Ulpium nostrum)

⟨ho⟩|nestatis gravitatisque tuae praedicatorem, quem cupio ad me celeri- A 278 to ter remittas. neque enim cum alio ullo tanta familiaritas est aut tantus usus studiorum bonarumque artium communicandi. multo etiam mihi iucundior erit, quom sermones de te mutuo recolemus ac recensebimus.

27. FRONTO SQVILLAE GALLICANO SALVT.

a) Tibi, domine frater, commodius evenit, qui pro filio nostro praesens 1 trepidaveris, quam mihi, qui trepidaverim absens. nam tua trepidatio pro eventu actionis facile sedata est; ego, quoad mihi ab omnibus contubernalibus nuntiatum est, quo successu noster orator egisset, trepidare non destiti. et tu quidem ad singulos orationis successus, prout quaeque sententia laudem meruerat, gaudio fruebare; at ego domi sedens perpetua 20 sollicitudine angebar, ut qui periculum actoris recordarer, laudibus actionis non interessem. tum praeterea multiplicis tu fruetus abstulisti: non enim audisti tantum, sed et vidisti agentem; nec eloquentia sola,

m² in marginea) mire scripta epistula

1 suppl. Mai^2 Iunio Maximo Mai^1 || 2 ex indice suppl. || 3 supplevi || 4 ex indice suppl. || 5 suppl. Mai^2 Sardio Saturnino Mai^1 || 6 ex indice suppl. || 7 suppl. Mai^2 Iunio Maximo Mai^1 Iunio Maximo Fronto salutem Haines || 8 ex indice suppl. || 9 honestatis suppl. Mai^1 || 11 communicandi] communis Ebert communicatio Cornelissen || 16 -tu ac- e corr. m^1 || 19 meruerit m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) meruerat | perpetua ex pervetua corr. vid. m^1 || 21 interessem] es ex iss corr. vid. m^1 | post praeterea est spatium duabus vel tribus litt. || 22 et m^1 etiam m^2

sed etiam vultu eius et gestu laetatus es. ego tametsi quid dixerit scio, A 277 tamen ignoro quemadmodum | dixerit.

Postremo dico - - cui Callistus lacrimas - - patrem - - adeptus es - - quia - - gaudeo - - et - - hodie - - esse si hodie - - mens - - moris est, sed ausculta dicendo . . . . iustisti disertis, nam in forum descendit natalibus 5 nobilis, de foro rediit eloquentia quam genere nobilior. ^a)

Legi emendavi qui supra Marci Frontonis epistularum ad amicos lib. I explicit

INCIPIT FRONTONIS EPISTVLARVM AD AMICOS LIB. II

10

Index

1. Volumnio Quadrato Secretum servabo	9. Arrio Antonino Valerius Clitianus	
2. Volumnio Quadrato	10. IIIviris et decurionibus	15
Castricius noster	Meae gloriae totius	1.5
3. Volumnio Quadrato	11. IIIviris et decurionibus	
Legam fili	Quantae mihi curae	
A 292 4. Cornelio Repentino	12. Praecilio Pompeiano	
Fecisti frater Contucci	Esse porro	20
5. Cavio Maximo	13	
⟨Cum⟩ gravitatem		
6. Arrio Antonino	14	
Multum amicorum		
7. Arrio Antonino	15	25
Sicut eos qui	se defendi iam	
8. Arrio Antonino		
Gratulor mihi plerosque		

 m^2 in margine^a) in forum descendit natalibus nobilis, de foro rediit eloquentia quam genere nobilior

1 etiam ex etiaos corr. m^1 supra etiam scr. m^2h cura i(n) al(io) $\parallel$ 2 diserit m^1 ut vid. suprascr. m^2h i(n) al(io) dixerit $\parallel$ 3 postremo dico h postremo . . . . $ma \parallel$ 3-4 cui — mens] haec tantum ex 22 versibus ma qui lac. parum accurate indicavit nihil apud $h \parallel$ 3 cui Callistus lacrimas incertissimum $ma \mid$ quia ma^2 quin $ma^1 \parallel$ 4-6 moris etc. ita $h \parallel$ 4 ausculta scripsi noscolta h ausculto Hauler $\parallel$ 7 scr. $m^2 \parallel$ 9 explicit h om. $ma \parallel$ 14 servabo ex habebo corr. $m^1 \parallel$ valerius ma h valerianus $n \parallel$ 17 decurionibus ex decaurionibus corr. $\parallel$ 19-26 Praecilio etc. h om. $ma \parallel$ 22 cum] lac. suppl. ex indice ad Pium p. 161, 11 $\parallel$ 28 plerisque p. 197, 6

1. VOLVMNIO QVADRATO^a)

Secretum servabo ita ut vis. legam libenter itaque ut soleo corrigam, quantum manus, quae infirmissimae sunt, tolerare poterunt. ex voto studiorum cultum teneto diligenter et, si quid vacui temporis detur, 5 exercendo ingenio occupare.

2. VOLVMNIO QVADRATO

(A 340 lat. 2)

b) Castricius noster libellum tuum mihi heri reddidit de balneo egredienti; peti ut mane ad me veniret ad rescriptum accipiendum. per noctem ita vexatus sum tussi et vigiliis, ut necessario in quintam horam dormie10 rim. ita Castricium nostrum detinui. Ciceronianos emendatos et dis tinctos A 291 habebis; adnotatos a me leges ipse; in volgus enim eos exire quare nolim, scribam diligentius.

3. VOLVMNIO QVADRATO

c) Legam, fili, libenter orationem istam quam misisti mihi, et si quid videbitur corrigendum, cor|rigam, sed librari manu, nam mihi manus A 339 dextra (iam v)exatur doloribus non mediocribus. cum istis tamen doloribus in circum delatus sum: rusum enim studio inpense circensium teneor.d) pedibus utor vix auditor citis aut adsum spectator; hoc agis

 m^2 in margine^a) repet(ita) || b) repet(ita) || c) repetita || d) Fronto studio 20 circensium inpense tenebatur

1 haec epist. repetita vid. ex p. 161, 6 || 2 secretum] decretum Orth | servabo] suprascr. m² i(n) al(io) servabo, cf. index || 4 cultum || cursum Hein $dorf \mid diligenter \mid diligenter \mid total vid.$ suprascr. m^2h al(ius) diligenter $\parallel 5$ occupare occupa. vale Heraeus | 6 sqq. ad amic. II 2, 3, 4 repetuntur ex A 340, 339, 338, cf. ad p. 168, 28-29 | Volumnio om. A 340 || 7 heri om. A 292 | balneo] e ex i corr. m^1 et in A 340 et in A 292 || 8 peti A 292 b heri A 292 h om. A 340 petii Brakman | rescribtum A 340 | 11 num ipso? | 12 scribam A 291 scribam ad te scriberem ad te A 340 m^1 | diligentius A 340 A 291 m^2 A 291 $m^1 \parallel$ 13 Volumnio om. A 340 $\parallel$ 14 legam, $\langle legam \rangle$ Allen $\mid$ liberter A 340 om. $A 291 m^1$ | et A 340 om. $A 291 m^1$ suprascr. i(n) al(io) et $A~291~m^2~\parallel~15~A~339~fere~legi~nequit~\parallel~16~dextra~iam~vexatur~scripsi~dextra~.$ a. exatur A~399~h~dextera ma~dexi. uis. A~291~n~de.. lis... A~291~b~vexatur Schopen debilis Brakman dextra valde vexatur Hauler descivit Pescani || 18-p. 188, 3 inde a pedibus pauca verba sparsa ex A 291 apud ma ex A 339 verba sparsa et incerta eruit h quae haud congruunt cum A 291, dedi A 291 h | 18 utor vix m^2 uteris ut ad $m^{\frac{1}{4}}$ ut vid. suprascr. m^2 i(n) a(lio) auditor | aut adsum] aut a... m^1 suprascr. m^2 i(n) al(io) adsum | spectator] spectate vel spectatve m¹ spectata m² ut vid. suprascr. m² i(n) alio tor || 19 lac. suppl. Naber

exemplo pugnantium quidem ex libellis tuoque bestias perdas rectius orationis altesisti coniectare possum aliquantum in studiis artis promeridie te intellegent asylo recreari, ut eleganter scripsisti mihi; cupiam necesse erit si est hic libellus, quia epistolicotata scripsisti, ut e materia composita sit rhetoricotata.

4. CORNELIO REPENTINO FRONTO SALVTEM

1 Fecisti, frater Contucci, pro tua perpetua consuetudine et benignitate, quod Fabianum spectatum in officiis civilibus, frequentem in forum, meum familiarem ita tutatus es, ut ei existimationem incolumem conservares. meritissimo certe tibi parem gratiam referundo mihi immorta- 10 les prospe|(rent di) †

(A 338) les prospercient dry |
2 | \langle \tem \rangle \cap \cap \rangle \ran

1 exemplo m^1 excepto m^2 | pugnantum vel moriantum m^1h pugnantium vel moriantium fort. m^2h quantum ma | tuoque mah | bestias probab. quam bestiis h | rectius (re incertum) m^2 rectim m^1 || 2 orationis (io e corr. m^2) mah | altesisti vel aptepasti vel allexisti h | conjectare] re e corr. m^2 quae fort. ec in ea corr. | possum m^1 possim vel possis vel posseme m^2 | artis add. m^2 || 2-3 aliquantum recreari $mah \parallel 3$ intellegent asylo ut m^1h suprascr. i(n) al(io) recreari (vel -e) asinario m 2 intellegent ut asylo recreari ma | scribsisti A | mihi cupiam h hic cupiat $ma \parallel 4$ necesse erit m^2h neces m^1h non $ma \mid \text{hic libel } \dots$ ma | quia vel quid vel quis h | epistolicotata (vel -lata) m^1h suprascr. m^2h i(n) al(io) epistulicotata .... colat. ma | scribsisti A | ut e materia scripsi atemo(supra o scr. a m^2)rtein vel itemerteia A 291 h .... A 339 h .... item A 291 ma ..... eram A 291 b | perperam Haines | 5 rhetoricotata rhetoricotota m²b h rhetoricotota ma ξητορικώτατα Studemund $A 291 m^{1}b h$ rhetorice tota Haines || 6 fronto b fr pr ma fr n fr pio h fr(atri) Pr Leopardi Pr(aefecto) Pr(aetorio) Mai² || 7 consuetudine] mansuetudine Cornelissen || 8 forum] foro Niebuhr ore omnium Heindorf | $\langle venientem \rangle$ in forum Allen || 10 meritissimo certe h meritis ma is . . . n meruisti Klussmann | referundo referundam di ma n | 11 prosperent di supplevi | prospe(re praestent) Haines qui ma n sequitur | post A 291 duae pag. desunt quarum prior finem huius epist. continuit, altera initium quintae, quam invenies ad Pium 7 p. 165, 9. quae A 339 habet legi nequeunt | 12-15 ita h ex A 338 | 12 lac. suppl. Hauler | dolore incertum | 13 post similitudo 23 litt. legi nequeunt | vix vel via | post spes 6 litt. et 18 versus perierunt | 14 neque] inc. alterum laterc. | nobiles incertum | satis] lac. suppl. Hauler | aperto incertum | 15 post fuisse 10 litt. et 7 versus perierunt, tum sequitur legi emendavi qui supra, cf. p. 168, 30 | 15-p. 189, 2 ita h in A 288 | 15 initio A 288 24 litt. desunt | post dic 22 versus legi nequeunt | 16 post servaverunt 22 versus et 15 litt. legi nequeunt in A 288 | epist. quinta et hic et p. 165 legitur ad Pium 7 ubi vide

6. (FRONTO ARRIO ANTONINO SALVTEM)

7. ARRIO ANT(ONINO)

- Have mi domine fili carissime. sicut eos, qui dicta factaque tua (in) 1 administranda provincia maximis laudibus ferunt, laetus ac libens audio, ita, si quis quid remurmurat aut deprecatur, multo scrupulosius ausculto et quo quicque modo gesseris aut iudicaveris requiro, ut qui existimationi tuae famaeque iuxta quam meae consultum cupiam.
- Volumnius Serenus Concordiensis, si nihil in iis, quae apud me comme- 2 moravit, verae rei^a) dempsit aut addidit, iure meritoque utetur me apud te vel patrono vel precatore. quodsi ultra epistulae modum videbor progressus, eo eveniet | quod ita res postulat, ut cum epistula coniuncta A 290 sit quaedam causidicatio b).
- Rem omnem ita ut mihi Volumnius exposuit proponam, simul et 3 quidque verumne sit rogabo: estne lege coloniae Concordiensium cautum, 4 ne quis scribam faxit nisi eum quem decurionem quoque recte facere

m² in margine^a) veritati, verae rei || b) causidicatio

6 Hom. Il. IX 204 || 7-8 Hom. Il. IX 203 || 10 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 101 s. v. dicere 6 || 17 cf. Plaut. Pseud. 606

1 ubi incipiat epist. 6 incertum est | supplevi Arrio Antonino Mai^1 Ar. Ant. Fronto sal. $Haines \parallel 2$ ex indice $suppl. \mid initio A 287$ quinque versus desunt $\parallel 2.3$ demonstrati sunt h demonstratus est $manb \parallel 5$ tue m^1 corr. $m^2 \mid$ complectendae m^1 suprascr. i(n) al(io) exercendae m^2h amplectendae $Haines \parallel 7$ lac. $suppl. Mai^1$ me . . . . $h \mid$ volebat Menoetiadi transp. $Mai^1 \parallel 8$ **eqaiqe lectio deterior codd. Hom., Plut., Athenaeus, Etym. Magnum **eqaie vulg. Hom. $\parallel 9$ add. m^2 vix recte lac. suppl. Mai^1 Arrio Antonino Fronto salutem $Haines \parallel 10$ domine et fili primo, tum et del. $m^1 \mid \cos m^2 \mid \cos m^1 \mid \cos m add.$ $m^2 \mid \sin add.$ $m^3 \mid \cos m add.$ $m^$

- 5 possit? fueruntne omnes et sunt ad hoc locorum, quibus unquam scriptus
  6 publicus Concordiae datus est, decuriones? factusne est Volumnius decreto ordinis scriba et decurio? pensiones plurimas, ad quartam usque,
  7 ob decurionatum dependitne? ususne est per quinque et quadraginta annos omnibus decurionum praemis commodisque (in) cenis publicis, in 5
  8 curia, in spectaculis? cenavitne, seditne ut decurio, censuitne? si quo usus fuit publice legando, legatusne est Volumnius saepenumero? estne
  9 Volumnio legato (sem) per viaticum publicum decretum? item legationis de re frumentaria gratis a Volumnio susceptae estne in commentariis publicis scripta commemoratio?
- 10 Si omnia ista quae supra dixi ita decreta, ita depensa, ita gesta sunt, A 289 estne cur dubites post quinque et | quadraginta annos sitne decurio, qui scriba fuerit, pecuniam ob decurionatum intulerit, commoda decurionatus usurpaverit, munia functus (s)it? et quid est, mi fili, quid est quod ista probari tibi plenius velis? quoniam quaereret exemplaria 15
- - Quid quod imperatores nostri in Isidori Lusiae causa haec instituerunt, ut a . . . . . aut Ulpiam an legationis * * * * * * * * * * * * * * * exempla perdisceres alussis pecuniam intulerit, munia fecerit.

1 adhuc Kiessling $\mid$ locorum n m^2h locarum ma b m^1h $\parallel$ 2 datus Cornelissenlatus man catos m^1h ratos m^2h delatus $Klussmann \parallel 3$ plurimas] legitimas Heraeus | 5 in add. Haines primo ante, tum post cenis | 6 ut decurio censuitne add. $m^2 \parallel 8$ legato semper Heindorf legato per ma n legatio per h legato perviaticum Mai^1 legatio per viaticum et decreta $Hauler \parallel 9$ de re frumentaria m^2h de rem frumentarium $m^{1}h$ cerem frumentarium $m^{1}ma$ cerem frumentariam de remmentarium primo, tum cerem frumentariam $m^{1}n$ cerem frumentarium primo, tum cerem frumentariam m^1b | estne m^1h id est $ma \ n \ m^2h$ $\langle qu \rangle$ id est Mai^1 | 14 sit Mai^1 it m^1h est manus antiqua h fuerit vel fecerit profunctus Haines | 15 planius Haines | quoniam quaereret h quoniam quae . . . . . ma | post exemplaria 37 versus perierunt || 17 sed propero ma h | ... nsorib(us) h censorio ma | servaverim ma alapaesri h | 18 post est a 13 litt. et unus versus et 10 litt. legi nequeunt | ... cum h istum ma | post posces 9 versus perierunt | num $mah \mid debet mah \mid post debet septem versus perierunt <math>\parallel$ 19 offenderit h defenderit ma | post offenderit 8 versus et 10 litt. legi nequeunt | 20 post sit 2 versus et 10 litt. perierunt | post nisi 9 versus et 10 litt. legi nequeunt | post natales 19 litt. legi nequeunt || 22 isidori lysiae ma n isiduri lusiae m^1h asidurasusia m^2h | haec instituerunt h ita constituerunt $man \parallel 23$ ut a scripsi tita $h \mid aut mah \mid$ ulpiam h | an legation is h an legatio . . . ma | post legation is 15 versus et 9 litt. perierunt || 24 perdisceres h . . . . deres ma | alussis h . . . . dis ma

Post ista ultro citroque a me rogata atque responsa, nonne etiam 12 praeiudicium relegationis fuit es * * * * delatus est Volumnius quasi in curiam inrumperet, etsi ei (i) us introeundae curiae non esset ut relegato, quod neque ante exilium pro decurionatu omnem pecuniam neque ullam 5 posterius intulisset; quae cum longissimis temporibus forent perorata, Lollius Urbicus causa inspecta nihil adversus Volumnium statuit, sed loco |

| denique plures habet mutos liberos, graviter ut hi acquirant; pluris 13

10 respuerunt (ve)l e comitibus * aliter . . . . verum domini in
fensi mulificis servis dent poenes sed pre qui exte usi peri simul porlete

fensi malificis servis dant poenas, sed, pro, qui arte usi pari simul perlata inrogatis ignominia adimunt morituris sementare; non idem dedecus est homini solitario ignominia feriri, quantum dedecus est plena liberis ac nepotibus domo infamia notari, cuius infamiae aspergo²) inquinat simul multos et dedecorat^b), sicut non eadem clades est in proelio unum equitem obtruncarei et triremem frangi.^c) turris ballistis satis armata facile hostes coercet, cum (navis ornata) remis denis rudente rudi perierit t.s*

Leges pleraeque poenas constituerunt, ne quis arborem felicem succi- 14 20 disset. quaenam est arbos arborisque felicitas? arbor scilicet fecunda^d) et

m² in margine²) haec aspergo numero singulari || b) non idem dedecus est homini solitario ignominia feriri, quantum dedecus est plena liberis ac nepotibus domo infamia notari, cuius aspergo inquinat simul multos et dedecorat || c) non idem est in proelio unum equitem obtruncari et triremem frangi || d) leges pleraeque poena sanciunt, ne quis felicem arborem succidat. quaenam est arboris felicitas? rami fecundi et frugiferi, bacis et pomis onusti. nemo cannam et harundinem, quamvis proceram, felicem dixerit. aequiusne est arboribus honori adque tutelae poma et bacas esse quam hominibus liberos nepotesque?

1 cf. Otto, Sprichwörter s. v. ultro | 19 cf. Leges XII Tab. 8, 11; Cato inc. libr. rel. p. 87 Jordan; Dig. 47, 7

2 post es 4 versus perierunt $\parallel$ 3 etsi ei ius] etsi eius manus antiqua h exsulanti m^1h cum eius ma n cum ei ius Niebuhr cum eius et relegati Leopardi $\parallel$ 5 posterius m^1 post exilium m^2 $\parallel$ 7 post A 295 duae pag. deesse vid. $\parallel$ 9 denique incertum h om. ma n $\mid$ ut hi incertum h $\parallel$ 10 respuerunt incertum h $\mid$ vel] lac. suppl. Hauler $\mid$ post comitibus 19 litt. desunt $\parallel$ 10-11 domini — usi incertum h $\parallel$ 11 simul ma h $\mid$ post simul fort. duae litt. in fine versus evanuerunt $\mid$ perlata h per . . . . ma $\parallel$ 12 ignominia ma h $\mid$ adimunt incertum h $\mid$ morituris m^2h morituros m^1h inuritur . . ma $\mid$ sementare (mentare incertum) h sempiterna ma $\mid$ 16 eq|equitem m^1 eq primo in eqes corr. m^2 tum del. $\mid$ obtruncarei m^1 e del. m^2 $\mid$ turris fort. in turras corr. m^2 $\mid$ valistis A $\mid$ armata h -to ma $\mid$ 17 lac. suppl. Hauler $\mid$ denis h vero ma $\mid$ 18 post t.s unus versus et 7 litt. legi nequeunt $\mid$ 19 ne] si Cornelissen $\mid$ 20 $\langle$ haec $\rangle$ quaenam Haines $\mid$ arborisque] arbori m^1 suprascr. m^2 in al(io) arborisque $\mid$ arbor in ord. m^2 in marg. i(n) al(io) arbos $\mid$ fecunda et $\mid$ da et e corr. m^2 $\mid$ 25 poena ex plena c plena c r.

frugifera, (rami) bacis pomisque onusti, neque erit cannam quisquam qui aut harundinem, quamvis proceram, dixerit felicem. atque aequiusne est arboribus honori atque tutelae poma et bacas esse quam hominibus liberos nepotesque?

A 303 homine et forum | equitum Romanorum, pars curiae dehonestatur^a):
raro umquam tot simul capita de caelo tacta quam (tu condemnasti).
genitorum meorum aetate lucrum et facultates pedibus, manibus petere
solebant.^b) verius est virtutem neglegere inertibus fere senibus esse exitiosum: tam valide res sudore crescit quom ille, qui esse quam videri bonus 10
maluit, fortunis parum prosperis usus est.^c) verius immo est eum, qui
opinionem virtutis neglegat, virtutem quoque ipsam neglegere, neque
quisquam bonas artis magno opere studet adipisci, quas adeptus necne sit,
non studet scire^d) vel permultorum sententiam errare deinde sententiae
tuae stare possis qui c.r.r.m...are iterum verbum... quod in 15
absentia agis, miror si **^e) ** * nisi portento sin repudium dare et adgnatis orbari possit, addubito; nam quidem quod longum sit, posse interdum

 m^2 in margine^a) globus equitum Romanorum, pars curiae in uno homine dehonestatur $\parallel$ ^b) raro umquam tot simul capita de caelo tacta sunt, quod tu condemnasti $\parallel$ ^c) ille, qui esse quam videri bonus maluit, fortunis parum prosperis usus 20 est $\parallel$ ^d) verum est eum, qui opinionem virtutis neglegat, ipsam quoque neglegere virtutem, nec quisquam bonas artes magno opere studet adipisci, quas adeptus necne sit, non studet scire $\parallel$ ^e) donicum pro donec

8 cf. Otto, Sprichwörter s. v. manus 1 || 10 cf. Otto, Sprichwörter s. v. sudor | Sall. Cat. 54, 6

1 rami e marg. addidi | bacis m^1 baca m^2 | onusta Hauler || 1-2 cannam quisquam qui] ordinem mutandum putat Borleffs || 2 atque add. manus antiqua || 4 nepotesque (praesidio) Allen || 5 (iam Volumnius) quod primo, tum (Volumnius macula \ quod Hauler ..... remod incertum h | 7 tacta \(\sunt \) et tu condemnasti e marg. add. Hauler, non est lac. (uno isto decreto) add. Heindorf sed plura excidisse vid. $\parallel$ 8 lucrum incertum h fort. ex quorum corr. $\parallel$ 9 neglegere] m^2 in marg. i(n) al(io) neclegere $h \parallel 10$ valide vel velori vel colore $h \parallel \text{res vel fas } h \parallel$ sudore vel sudare h | post sudore fort. fuerunt duae litt. (et?) || 14 sciri Niebuhr scire (alios) Heindorf | dein(in incertum)de sententiae h .... de sententia ma || 15 certe reomilsitare vel cireercomisitare vel careerdompositare h lare ma | verbum ma verbum vel tardum $h \mid quod ma$ quod ex quid corr. $vid. h \mid \text{in } ma \ h \mid | 16 \text{ absentia}|$ subjacentia m^1h suprascr. i(n) al(io) absentia m^2h sententia $ma \mid agis h$ curia - qur $ma \mid miror ma$ $mirar h \mid si ma h \mid post si$ 12 litt. et tres versus et 15 litt. perierunt $\mid portento in protento corr. vid. h$ principio $ma \mid \sin ma \ h \mid$ repudium ma reludio vel retudio m^1h in $marg. scr. m^2$ i(n) al(io) repudium $h \mid$ dare et $ma \ h \mid$ adgnatis] gneus ma^2 cneus ma^1 gneus velgnetis m^1h suprascr. i(n) al(io) adgnatis m^2h gnatis Buttmann || 17 orbari ma orbari ex orbare corr. m^1h orbas manus antiqua h | possit ma h | addubito manus antiqua h addubitet vel addubites m^1h id dubito ma | nam quidem probab. quam namq(ue) idem h nam id ma

AD AMICOS LIBER II

fieri longius, altum altius, numerosum numerosius. haec et eiusmodi verba video admittere aliquod augendi laxamentum, pleno autem plenius nihil fieri posse. nam poculum profecto si plenum sit, | magis conpleri A 302 frustra postules, nisi effuderis.^a) enimvero quom omnibus negotiis artata sint tempora, alterum tempus trudat alterum .... coniunctum, alterum tempus ne culpares ac putes .... cum animo tuo, an ista ipsa causa tempus argumenti probandi careat.

m² in margine a) sunt verba pleraque quae admittunt aliquod augendi laxamen20 tum; pleno autem plenius nihil fieri potest, nam et poculum, si plenum sit, magis
conpleri frustra postules, nisi effuderis || b) nam ubi, quae ad fidem sat esse oportet, satis iudici non sunt, nullus finis est ambiguitatis. ut rectam ingressus viam
certus itineris est finis ac modus, errantibus autem peragrare facilius est quam
pervenire

4 frustra] u ex a corr. vid. | nisi add. m^2h | quom m^1h cum m^2h quam ma^1 quem ma^2 | negotiis] otiis e corr. manus antiquae h | artata ma m^2h parva m^1h || 5 (illi) conjunctum Haines | 6 culpares] nescio quid corr. m²h | ac putes h reputes ma reputes (velim) Heindorf $\parallel$ 6.7 cum animo tuo ma iniutafus $h \parallel$ 7 ista in ista ma | 8 antequam decurionum vestimentis scripsi antequam decurio $ma m^1h$ ante quis curio m^2h inut vestimentis incertum h | vestimentis $\langle \text{candidis} \rangle$ $| Hauler | \text{ perbene (bene } incertum) \ h | \text{ per } \dots ma | \text{ perbene } \langle \text{indutis} \rangle$ $| Hauler | | \text{ 9 creari debuit } ma \ h | \text{ per ut } incertum \ h | \text{ creatus}^1 - \text{est}^2 \ ma \ h |$ usurpare ma -ri $h \parallel$ 11 ista incertum (facere debuit) $Haines \parallel$ 12 post et unus versus legi nequit | isdeteras vel addeistas h ... esset ... ma | quidem ma eledes vel credea h | post quidem unus versus et tres litt. legi nequeunt | \qui sine secessu $\langle \text{sunt} \rangle$ Hauler | 13 dedecus vel dedecim h | als vel ala h | labrum cumulasti h labrum sum . . . . . ma | post si octo litt. et unus versus perierunt || 14 et tanta a reo h et tanta re . ma tanto Klussmann | reden $ierunt \parallel 14$ et tanta a reo h et tanta re . ma tanto $Klussmann \mid$ redentas h . . dentas $ma \parallel 15$ frustra] frus e corr. $m^2 \mid$ abundavit A corr. $Mai^1 \mid$ quae] a fort. del. || 17 perconstare m^1 supra perco scr. testibus i m^2 i. e. testibus instare | ut rectam ma, cf. marg. nisi (incertum) tam h | certus ma postus vel pestus vel pastus m^1h supra pos scr. m^2 i(n) al(io) certus h $\parallel$ 18 errantibus] ran e corr. manus antiquae ut vid. | 21 conpleri ex adgpleri corr. h

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

- | Nunc arte fori alterius sententiae restiterint * * * consilia serventur, neminem tenendum quantum esto, nisi qualia iura sunt; lenissimum, mansuetissimum, doctissimum, piissimum in causa non dicam bona (finge enim ambigua) tanto natu senem prohibuisse curia 'interim'. cui aetati omni umvacatio munerum data esta), quam aetatem nulla lex, si sacramento adiguntur, res publica magis inter nullas se . . . . qui hodie repeti fiotine dabas ei tua et aut igno (minia) . . . inrica sic tenes
- Seni septuaginta annos olim egresso insignes maculas infligis, quando, oro te, abolendas? senem tripudis et ludificas. quantulum enim vitae natis ais abstine et ista in plerosque? quantulum enim est vitae tempus 10 reliquum ad infamiam exuendam et pristinam dignitatem sperandam? b) hoc quod vocas 'interim' quantisper sperabit? si tantisper dum vivet, paulisper sperabit. quis segeti torridae messem procrastinat 'interim'? quis vindemiam maturam ac destillantem propellit 'interim'? quis tempus prorogat pomis mitibus aut floribus marcentibus aut facibus | 15 A 300 ardentibus? c) etiam soli ego recenti verbum 'posterius', id est interim,

 m^2 in margine^a) laus senectutis $\parallel$ ^b) seni septuaginta annos egresso insignem maculam infligis, quando, oro te, abolendam? quantulum enim vitae reliquum est ad exuendam infamiam et pristinam dignitatem sperandam? $\parallel$ ^c) quis segeti torridae messem procrastinat? quis vindemiam maturam ac distillantem differt? 20 quis tempus prorogat pomis mitibus aut floribus marcentibus aut facibus ardentibus?

1 cf. Otto, Sprichwörter s. v. forum $2-3 \parallel 13-15$ proverbium deest apud Otto, Sprichwörter

1 nunc arte h nunc aut. ma | alterius sententiae h alter tentent.... ma | post restiterint duo versus et 11 litt. legi nequeunt | 2 quantum esto nisi h quantum est nisi ma | qualia iura (vel versa) sunt m^2h quod (vel quia) versunt m^1h quod . . . sunt ma || 4 fingo Ehrenthal || 5 quam Klussmann delam h eam Haines | 6 sacramento] c ex o vel p corr. vid. h | adiguntur fort. in adigantur corr., ur ex er corr. vid. m²h | res vel des vel urs m¹h adire fort. m²h | nullas $vel \text{ navas } h \mid \text{ qui } vel \text{ vas } h \mid \mid \text{ 7 repeti } m^1 \quad \text{expeti } fort. \ m^2 \mid \text{ ei tua} \dots \dots \dots h$ mei tua et aut igno ma ignominia suppl. Haines | 8 olim scripsi olam vel clam $h \parallel 8-9$ insignes maculas et abolendas (ex abolendam corr. vid.) h insignem maculam et abolendam ma || 9 senem scripsi sine (si incertum) h supra ne scr. m^2 i(n) al(io) e pristino h | tripudis vel tubudis m^1h tripudiis manus antiqua $h \mid \text{ludificas } vel \text{ tusuficas } m^1, \text{ fort. } in \text{ iustificas } corr. h \mid \text{ quantum } m^1h$ suprascr. i(n) al(io) quantulum $m^2h \parallel 11$ reliqum $A \parallel 12$ quantisper] sper add. vid. m^2h | vivet vel ilisset h vivet iam coniecerat Heindorf || 13 sperabit ma sperit h | interim h nec non n || 14 destillantem b m^1h dis- ma m^2 fort. hmargo | propellit] protelat Kübler, cf. marg. | interim h . ntsa . . . n nec non Naber aut sane Haines quis autem Pescani | 15 marcentibus ma h marcescentibus n || 16 ardentibus a ex n corr. vid. manus antiqua | ego recenti scripsi ..... centi ma^2 crediderim h (nas) centi Cornelissen (re) centi Ellis credo recenti Hauler | verbum ma verbsum h | 18 reliquus vel reliquiis probab. quam reliquum h reliquim n

AD AMICOS LIBER II

occidenti aptius 'confestim' vellem. sicut tu senem differs, ita aetas quoque differret!a) teneram pro 'interim' et 'confestim' dixerit et . . . . vita sat timent quando s * * id est adulescentiae et iuventuti prolixa curricula vitae data sunt, sicut diebus interdum et noctibus licet esse longis, cum senectus viridis et quidem et vitae crepusculum interdum non longum poterit esse b) * * flores in . . . . segetes vites metiendae sunt.

m² in margine²) vellem sicut tu senem differs, ita aetas quoque differret || b) adulescentiae, iuventuti prolixa vitae curricula data sunt, sicut diebus et noctibus interdum licet esse longis; senectus crepusculum est, quod longum esse non potest || 20 c) homini seni quidquid 'interim' fit, iuxta 'interim' fit

1 occidenti Ellis occi.... ma accidenti h | aptius incertum m^1h suprascr. i(n) al(io) quam m^2h | differs ma | idiffers/fers m^1h prius fers del. vid. || 2 teneram vel texciam $h \mid pro$ pr $e corr. m^2 vid. \parallel 3$ quandos vel adados $h \mid post$ quandos duo versus legi nequeunt | et om. margo | 4 diebus et noctibus et longis ma dies et noctes (in noctibus corr. vid.) et longis h | 5 is et incertum h | quidem vel cridom h | vitae scripsi | bite h || 6 esse incertum h | post esse 8 litt. et unus versus $perierunt \mid segetes vites scripsi \mid scatesvites vel sedsespates h \dots tes ma$ metiendae h -da $ma \parallel 7$ sunt $ma \mid h$ debet $b \parallel 8$ proculus $ma \mid h$ quindecimbir anno vel quidecimnatulonno h + lamentis vel lamento <math>h + relegatus est] atus est ecorr. m^2 est vel sed vel sine $h \parallel 9$ gratuando vel sfalitindo vel epatuando $h \mid \text{tulit} \mid$ it incertum $h \mid \text{illud } vel \text{ aliud } h \mid post \text{ illud } unus \text{ } versus \text{ } legi \text{ } nequit \mid post \text{ } \text{noit } vel$ nuit 14 litt. et unus versus perierunt | quidquit A || 10 post veridicis 16 litt. per $ierunt \mid$ Sexto $incertum \ h \mid$ effecit - provinciae $incertum \ h \mid$ post provinciae 12 litt. et tres versus perierunt | provinciae (praefectus sit) Hauler | 11 sapiam vel sapiant h | conspirati scripsi | costarati vel cospirati vel cofarati h | post legerentur tres versus et septem litt. legi nequeunt | ridisse vel vidisse h | inrogatam ma h || 12 item vel aem h | exsulis m^1h exulis m^2h || 13 ferbidius A | adlatas tum h ... lata tum ma | per incertum h | spatia vel spara h | temnio vel telanide h ... nium ma | invias vel iavias h facit . ma || 14 lanasiastdi vel lanastaetdi h di in cos corr. vid. manus antiqua $h \mid$ clementer ma $h \mid$ 15 nisiar vel sisipsa $h \mid$ arbiter] lac. supplevi || 16 poeniendum m^1h supra poen scr. m^2 i(n) al(io) pun h || 17 infensior probab. quam intentior aut intensior h + post infestior duo versus et quinque litt. perierunt | male] ale incertum h || 18 differs n | deffers h || 19 ita ma b homini iuxta interim fit $n + interim^2$ interitum Ehrenthal

19*

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

viri minime severi inlautius prolati, in iudicando asperi tamen in eadem dignitate fuere, videlicet specta(n)tes, ut pro severitate, qua carebant, obtensui saevitias subornarent.²)

- 20 Biennium tunc de exacto demum Volumnio probato de exigendo illi nunc remansit biennium vitae exp(lendum), quia * * adagi a te nosci 5 ... entia tua res nondum aliter structa est * * sit, detrahis ignominiam eius liberis, nepotibus, genero, adfinibus, quibus pretia domi patrem fratresque reliqueris.
- 21 Ig\(\)i\tur subleva misericordia aetatem familiarem tibi et patritam.\(^b\)
  A 298 pervicisti \(\)ti\(\)bi ut rescindas | sic disciplina recte, sed potius opto ut res, 10 quas sibi interim distulerat, vel totus or . . . a . . e . . . . a . . . ingr . .

  s . . . al . . . . vel decorum ordinem decurionatum . . . . rec . . . . is . . . . pro . . terea . . p . . . ia . . . . . e . . . . relaturis . . .

 m^2 in margine^a) plerique ad cetera viri minime serii, in iudicando tamen asperi fuere; scilicet ut pro severitate, qua carebant, obtentui saevitiam subornarent $\parallel$ 15 b) subleva aetatem familiarem tibi et patres superfluae

1 severi] cf. marg. | inlautius] utius incertum h | prolati vel paclaet h || 2 dignitate incertum h | videlicet] cf. marg. | spectantes incertum (lac. suppl. Hauler) || 3 obtensui ma b obtensui probab. quam obtentui h obtentui Klussmann ostentui Hauler cf. marg. | saevitias m^1h saebitiam m^2h , cf. marg. | 4 biennium tunc mah | de exacto h de ..... ma deen ... n | demum nh dem ... ma | volumnio probato (ato incertum) h volumnio pro .... ma Volumnio proba tu $Hauler \parallel 5$ nunc $mah \mid$ biennium vitae h biennium vita . $ma \mid$ explendum] lac. suppl. Hauler | post quia 26 litt. legi nequeunt | adagi a te h ...agi a te $ma \mid \text{nosci } vel \text{ scisci } vel \text{ scasci } h \mid\mid 6 \dots \text{ entia } ma^2h$ (abs)entia Hauler | tua res ma h | post est 16 litt. et unus versus et 16 litt. perierunt | detrahis ignominiam ma h | 7 eius incertum m^2h tuis ut vid. m^1h | liberis h ... eris ma | nepotibus — quibus ma h (genere ma) | praetia A || 7-8 domi — reliqueris ma h || 9 igitur] lac. suppl. Hauler | subleba — patritam ma h | aetatem manus antiqua aetasem m^1 || 10 pervicisti tibi scripsi pervicistibi vel pernicistibi m^1h supra ci fort. e add. m^2h (pernicies?) ... n. cs ... n pervicisti vi Hauler | ut^1h et ma n | rescindas ma n h | plures exstant collations of the supra ci <math>fort fort fortiones A 298 apud h quarum ultima multum a ceteris differt | sic disciplina recte prius, tum sequi antiquiores $h \mid$ potius postea, prius pulum $h \mid$ ut res vel vires $h \parallel 11$ sibi incertum m^1h cum fort. manus antiqua $h \mid$ interim distulerat rat m^1h prius rat fort. del. interim dis...... $ma \mid vel \ ma \ h \mid totus \ vel \ lotus \ h$ tutus ma | e.ms...a] eum si vita ma et h prius, postea etim (vel exim) spebia $h \parallel 11.12$ ingressus (vel -as) m^1h postea supra a scr. tis m^2h postea sed h prius | 12 . al etc.] valvae miseratao prius, postea imalo auctore adfectat h | vel decorum postea, prius vel dolorum h vel dolor..ma | ordinem postea, prius pro .... h | decurionatum neque inter postea, prius decurionatu decurio . . . . ma | 13 recessus nisi conprobate ream $\mathbf{multa} \ \mathbf{dissa} \ h$ postea, prius recte ordo his pieda propterea h te ma | potentiam eras postea, prius peullacia (peu e corr. m^2) lacteles h | neque teque relaturis ille (vel nisi) $postea, prius \text{ melvi alc} \ldots h \text{ (melvi] meum } ma) \parallel 14 \text{ viri minime } h \text{ visi}$ ni... ni n || 15 obtentui probab. quam obtensui h obtensui ma || 16 patres (s in-

AD AMICOS LIBER II

inter iterati sineret quad omnem pro decurionatu pecuniam dependisset sibi .a..... um priusquam reliquit omni..o...u.s..e... s..s...... es....re....t equidem docte dictis et interdum facias et......

8. ARRIO ANTONINO

5

Baburiana saidia . e . audiam e . e . s . ressen . s plurimos ita maxime 2 caros mihi viros, ut magno opere eis obsequi cupiam, ita tamen ut ars ma|xima a<e> potissima sit iustitiae tuae ratio habenda * * tuae humani- A 297

certa) superfluae (rfl incertum) h patris superfluam Hauler patri tam propinquam ad lin. 9 Pescani de patre superstite cogitavi

1 interiterati h inter . . . . . ma | sineret (i ex o corr. vid.) h . . neret ma | quo prius, postea quoq(ue) h qui ma | omnem — pecuniam mah | dependisset ma h postea (pe e corr. manus antiquae) deonisset h prius (deon in dispen corr. m^2) || 2 sibi mah | .a — um] parta parte operum postea, prius casus u . magninum (vel magnirium) h .... num ma | priusquam h fili .... ma | reliquit postea, prius ... mult $h \mid$ omnis iore (vel tese) postea, prius o . nito ... $h \mid$ ... ni ... ma 2-3. u..s - equidem cura selessisses omnibus lateris... es quam rere de rebus ad te quidem (quidem etiam ma) postea h, prius quae (quae etiam ma) sciebat susdurus ing . . . . . . esse . . rem auribus sat equidem $h \parallel 4$ interdum facias $mah \parallel$ etiam salve postea, prius et superacter m^1 et audacter m^2h || 5 (Fronto) Arrio Antonino (salutem) Haines | 6 plerosque in indice | post hominibus] non par est atennes (vel duenisic) . . . . . ut opus postea, prius quod (vel quia) messe (vel messem) et tum pro opus legit. pes h pro messe] esse ma || 7 fortissimis riseris a te postea, prius..... am esse me a te vel istas sic a a te h esse me a te ma $\parallel$ 9 cupiunt] captant Cornelissen | delectu Priebe | 11 ipse] ip incertum h postea, prius hoc scriptum esse negavit ... se n ipse iam Klussmann esse Naber sedulo Novák posse Haines | ut ma n m^1h uti fort. m^2h | ferant repulsam scripsi ill ... | . e retul ... m n etai (vel etui) | . e repul ... m prius, postea cla miretur ... h quam a te ferant repulsam Niebuhr nec ulla me potius ma illi quam a te referant repulsam Schwierczina illico repellantur Pescani | 12 s(vel e vel c ut n)ai... .... prius, postea p $\langle r \rangle$ edia per $(ve\bar{l} res) ... h$ | audiam quam sorore sin postea, prius vita . e (vel cuidam) . e . s . rossen . s h cila . oencsr . . . . nsua n | plurimos ita h ...... s ita n | maxime postea, prius castos (vel esse) hos h || 13 caros mihi viros $ma \ n \ h \mid ut^1 \ h = t \ ma \ n \mid magno opere <math>ma \ n \ h \mid eis \ m^1 h = iis \ ma \ n$ m^2h | obsequi cupiam ma nh | ita ma bh item n | tamen ma nh | ut ars ma | h in illa ma u . . . . a n | 14 | xima ac scripsi ximaq' incertum manus antiqua h multoq' m¹h incertum | mihi a. n ut prima mihi ac Schwierczina ut summa mihi ac Haines | potissima $ma \ n \ h$ | sit h ut ma su n | iustitiae tuae ratio ma n h | post habenda 14 litt. et unus versus legi nequeunt | tuae humanitati manh

M. CORNELIVS FRONTO

3 tati congruen(s) videbatur. desiderium Baburianae commendandum tibi recepi et quam possum studiosissime commendo et honorasti decenter identidem sicut scribis servanda .a....adesi exstructum videbatur apulasporiis (f) iguras . . . ingentes dependi pronuntiasti quid aduletsiaexesalul.. ne peperiam quo velut diuturna dicas an agas quod 5 fuit tradendum, superest; quod a te benifice providendum, in pauca 4 conferam. sententiae tuae Baburiana non aequo animo, sed prompto etiam et paene diceres iuveniliter (mo)rigeratur. quid igitur postulat, quod tibi non ambitiosum concessu, Baburianae verecundum oratu et iucundum impetratu fuerita), ut pecunia ista, quae de sententia tua usu- 10 rarum ..... i inpenditur, operi exstruendo adiungatur; est multoi honestas . . . . . quondam impigri ac idoneus quam poneriscendensnola petita contulisse polluisse sententias ita priora Caesaris operis perennius aliter ritarexeris, sed etiam infamia multata videatur; id populo quoque ni15

 m^2 in margine^a) postulat quod tibi non ambitiosum concessu, Baburianae vero iucundum impetratu fuerit

1 congruens man congruenti prius, postea congruen h videbatur desiderium $ma\ n\ h$ | baburianae h | babureanae ma | babur ani n || 1-2 commendandum studiosissime $manh \parallel 2$ commendo .. man commendem prius, postea commendavi vel commendo et $h \mid$ honorasti postea, prius id ne ipse $h \parallel 3$ decenter (center $e \ corr. \ m^2$) – servanda postea, prius desis (is add. m^2) qui(vel pei)doperi (vel depuso) dicas stag . . . exstruenda h ego per et de opere exstruenda $man \mid post$ servanda] \(\tablinum vel \) gymnasium vel \(\text{balneum}\rangle \) Hauler \(\preceq\) 3.4 \(\text{exstructum videba-}\) tur ma h || 4 a(in e corr. manus antiqua) pulasporiis vel afulasforiis postea, prius opus temporis h Aefulas Hauler, tum fort. portis latet | figuras et ingentes scripsi . iguras . . . incentes (vel incensas) postea, prius usu exornares $h \mid$ dependi (defendi Haines) — quid ad $mah \parallel 5$ etsiaexes vel oisererex $h \mid alul.$ nepereriam quo postea, prius equo vot ... ulusus ... h . quo vot ma Aefulaene reperiam Hauler | velut diuturna prius, postea voltu aiuturun (vel pruternn) h | dicas an postea, prius tui . . . . $h \mid agas ma \ h \ postea \quad ago \ prius \ h \mid | 5-6 \ quod \ -a \ te \ ma \ h \mid |$ 6 benefice pro(vel pre) videndum postea, prius stas perpensum est $h \parallel 6-7$ in pauca conferam $mah \parallel 7-8$ sententiae – paene $mah \parallel 7$ non ex nos $corr. \mid \langle modo \rangle$ animo Haines || 8 iubeniliter .. bliscatur (vel bibesatur) postea, prius iubenili posebuscetur h supra bliscatur scr. i(n) al(io) suscipietur m^2h scripsi | 8-9 quid - baburianae ma h | 9-10 verecundum - impetratu postea, prius vere (cundum atque gra) tum impetratu h vero iucundum impetratu ma vero $\langle magno opere \rangle$ iucundum impetratu $n \parallel 10$ ut $- de h u \dots cunta \dots$ ae de n | ista postea, prius illa h | sententia tua usurarum ma n h || 11 in lac.] (in locum) prius, postea (causa oper) i Hauler | operi h o . . u n | exstruendo adiungatur ma nh | est multoi vel erit multisi h | 12 honestas postea, prius honesti. h hone.... $man \mid post$ honestas] quoque vel mea ter h | quondam manh | impigri ac int. ssus ...... erint sen ... n. sa prius, postea .... tae inoneus quam poneriscendens nola $h \parallel 13$ petita contulissent h petita contulisse...

AD AMICOS LIBER II

9. (ARRIO ANTONINO)

⟨Valerius Clitianus⟩

10. (IIIVIRIS ET DECVRIONIBVS)

(Meae gloriae totius) †

5

11. (IIIVIRIS ET DECVRIONIBVS)

| Quantae mihi curae | 1 | multoque malim patriae nostrae tutelam auctam quam meam gratiam. A 306 quare suadeo vobis patronos creare et decreta in eam rem mittere ad eos qui nunc fori principem locum occupant: Aufidium Victorinum, quem in 10 numero municipum habebitis, si di consilia mea iuverint; nam filiam meam despondi ei nec melius aut mihi ad posteritatem aut meae filiae in omnem vitam consulere potui quam cum talem mihi generum cum illis moribus tantaque eloquentia elegi. Servilium quoque Silanum optimum et facundissimum virum iure municipis patronum habebitis, cum 15 sit vicina et amica civitate Hip | pone Regio. Postumium Festum et morum et eloquentiae nomine recte patronum vobis feceritis, et ipsum nostrae provinciae et civitatis non longinquae. horum patronorum non mediocri dote frui gaudebitis. tres facite ut e meis cognoscitis, non quasi quia familiares essent Liciniae familiae et adesse adversus rem 20 (eam) noluerint.

 $ma\ n\ \parallel\ 13-14$ polluisse — etiam (caesaris incertum) postea, prius illis exoirnit infa . . . . . la . . . . . superiore . . . . . . sus relato dum cum $h\ \parallel\ 14$ infamia — quoque $ma\ n\ h\ \mid\$ infamia m^2 —iam $m^1\ \mid\$ populo] postulo $Mai^2\ \parallel\$ 15 ni vel ri postea, prius denique $h\ \parallel\$ 15-p. 199, 6 post A 297 duae pag. desunt, in quibus duae epist. et initium tertiae fuerunt quarum titulos et initia ex indice sumpsi

7 fort. (multo) multoque supplendum | multoquae $A \parallel 10$ habebitis ex habetis corr. $m^1 \parallel 11$ ad add. $m^2 \parallel 12$ cum\(^1 add. $m^2 \parallel cum^2 m^1 ma^2 n$ quam $m^1 ma^1$ del. $Mai^1 \parallel 14$ iure (fere) v. d. Vliet $\parallel 15$ (e) vicina Haines | hipone $A \parallel$ regio ex negio corr. $\parallel 18$ mediocri m^2h mediocria m^1h mediocrium $man \parallel$ dote frui gaudebitis incertum h ue... iu oderint $n \parallel$ tres — meis h i. em..... s $n \parallel$ cognoscitis (tis incertum) h coene... s'cia $n \parallel 19$ quia vel qui incertum $h \parallel$ familiares essent $man h \parallel$ liciniae (ae incertum) h vicinia man n unicin... $n \parallel$ et] e ex corr. m^2h pt $b \parallel$ adesse adversus rem $man h \parallel$ advessus $b \parallel 20$ eam vel qui vel sane vel sed h atq(ue) $b \parallel$ noluerint Hauler 'noluerunt (unt incertum) h nolint man b voluerint Champlin

M. FRONTONIS EPISTVLARVM

12. (PRAECILIO POMPEIANO)

 $\langle \mathbf{Esse} \ldots \mathbf{porro} \rangle$

AD AMICOS LIBER II

15. - - - - - - -

 $\langle \dots \rangle$ se defendi iam

5

Legi emendavi qui supra
M. Frontonis Epistularum
ad amicos lib. II
M. Frontonis Principia
historiae incipiunt

Fragmentum ex epistulis ad amicos sumpsisse videtur Consentius, Ars p. 349, 15-18 Keil = Fragm. Poet. Rom. p. 376 fr. 3 Baehrens; cf. 10 Poetae Lat. p. 188 Morel; Testimon. 51: Item Fronto ait: 'et illae vestrae Athenae Dorocorthoro'. apparet nominativo casu posuisse Dorocorthoro. sive igitur dicas haec urbs sive hic vicus sive hoc oppidum, nominativus erit Dorocorthoro; et obliqui casus ad huius similitudinem declinabuntur.

3 scr. $m^2 \parallel$ 11 Durocorthoro Mai^1 Dorocortoro Baehrens $\parallel$ 13 similitudinem] formam B

A 263

| FRONTONIS PRINCIPIA HISTORIA INCIPIVNT

(DOMINO MEO ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

- - m^2 in margine^a) sicut ignem quamvis magnum vel levis aura si adflaverit adiuverit

* * * * * * * to hacc . o . fratres dom. operis commentarium miserit;

11-12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 173 s. v. ignis 8

1-5 praeter titulum et duo verba in versu octavo alterius laterc. A 263 legi nequit || 3 suppl. Haines Fronto addidi || 5 des a dorso haesisse primo, tum des adsisci (vel adesca) priscos (vel pressos) li h des ader ...... n des adesse dies . . . . . $b \parallel 6$ sutas vel sulas $h \parallel post$ Parthis 7 litt. et unus versus legi nequeunt $\parallel$ castus vel caesus h | post hostis 24 litt. perierunt | arcus prius, tum . . cen h | post Herculis] in acie erat (vel credis) prius, postea allecto vel atlevio h | 7 stola postea, prius modo (e corr.) h | post carnificeris] alteras vel sagittas h, tum 4 litt. et 6 versus perierunt | post indiscreta 8 versus legi nequeunt $\parallel$ 8 inentis (tis e corr. m^2) ti nisi pernix h n.u.iste.c.n.n.i n in elogis te.c.n.ni b $\parallel$ malegas rivod $(ve\hat{l} s)$ ares ad h melegas quod .... n | magni n h || 10 fratris tui h .. et .... ut n ut ma | gestis] is add. m^2 || 10-11 consilio et diligenter Hauler non indiligenter ma n . oni.. diligenter b ... ns... io. tdiligenter $h \parallel$ 11 scribta $A \mid$ auctura] additura Klussmann allatura Schwierczina adicitura $Heraeus \parallel$ 12 quamvis n h quantumvis $ma \parallel$ 13 suarum rerum commentarios htuus commentarium ma suus commentarium b | nos res h rem copiose (piose incertum) ma nos rescribere Cova | 14 thema incertum h hoc ma $\hat{n}$ | gustui ma h gusto n || 15 post displicabit 14 litt. et 3 versus perierunt | post et 10 litt. et 22 versus perierunt | in lac. epist. incipere putat Haines: (Ad Lucium Verum Imp. | 16 te haec] incip. alterum laterc. | haec] h add. m2 | .o. vel. u. m1 suprascr. m^2 i(n) al(io) iaq' | miserit vel mesoiis $h \parallel 18$ adiuverit] a ex e corr.

PRINCIPIA HISTORIAE

tamen metuo ne miseris nimisandum * (ad)grediamur (g)estas quantas et Achilles gessisse cuperet et Homerus scripsisse^a) t * * * historiam

| Quid adiciam? ista sane committito requirere inlustris terminanda 3 266 5 . . . parata sequor . . . . inpendio moribus resolutis Antiochia (e in) quilini * * reliquum erit, si venis, visitare deinque desinere tantae sunt ariumresa florilegio ando usque ad sexanta deinde . . . . . tnsivisoripio recitare * * * no * * * * * sponte . . . . . l . . . . magnas desperandasque graves cis Taurum clades post casus per fabellas delectantes; eorum 10 profecto uberrima ingenia frustra fuissent, ni magnificis sese rebus scribendeis occupassent itemque nisi pro magnitudine rerum gestarum scriptorum quoque ingenia congruerent aut rebus vel adaptarentur. c) et Homeri disperderentur carmina^d), si pugnae deessent, quod carmine secundo integro, sed primis etiam primi carminis versibus declaravit. 15 certe Xenophon Atheniensis dignus custos experientiae Graecorum e) sub

m² in margine³) tantas res a te gestas quantas et Achilles gessisse cuperet et Homerus scribsisse - - al ab oratoribus ad historiam conversus vereor ne qua novitate et insolentia alias ad ignota, tum et a can - - || b) - - era cantibus et modis, absonum quid modulatu et cantu cecinerim novo - - || c) eorum profecto uber-20 rima ingenia frustra fuissent, ni magnificis sese rebus scribendis occupassent itemque nisi pro magnitudine rerum gestarum scribtorum quoque ingenia congruerent aut aptarentur | d) Homerum dicit | c) Xenophon hic sub Cyro stipendia voluntaria fecit

9-12 cf. Sall. Cat. 8, $2-4 \parallel 14$ Hom. Il. I = 1-7

1 miseris vel misero $h \mid post$ and $unus versus legi nequit \mid adgrediamur] <math>lac$. supplevi g e corr. m2 | gestas scripsi estas h || 2 et1 et A sed prius et fort. del. | Homerus] h ex r corr. | scripsisse t scripsi scripsisset Hauler set A | post scripsisse t 13 litt. et unus versus et 10 litt. perierunt | post historiam 9 versus et 10 litt. legi nequeunt | 4 adiciam] ad e corr. h | 5 Antiochiae inquilini scripsi antiochia (incertum) quilini $h \parallel 6$ post inquilini duo versus legi nequeunt $\parallel 6$ bisitare vel vilitare m^1h festinare m^2h | deinque] q' incertum h | desinere vel desineres h | 8 post recitare 17 litt. et 2 versus perierunt | post no 17 litt. et 4 versus legi nequeunt | 1....] luxu vel latao vel lango h | despera incertum h || 9 cis taurum clades vel cistae funebres h, cf. app. crit. ad lin. 12 | post casus m^2h per m^1h || 10 sese h se man || 11 scribendeis m^1 -dis fort. m^2 || 12 scribtorum m^1 corr. m^2 | rebus e corr. m^2 | post adaptarentur in A est eorum (rerum Hauler) cis taurum minus bene gestarum taedium quae verba aliunde orta vid., cf. lin. 9 || 14 integro] inte add. vid. m^2 | set A || 15 xenophon ex xelophon corr. | experientiae m^2 prudentiae m^1 || 17-19 lac. parum accurate $indicavit \ ma \parallel 17 \ ita \ scripsi \ \$ alaborationibus h $\ \$. laborationibus ma $\ \ \ldots$ ab orationibus b laborationibus Mai¹ a laborationibus Hauler | 18 alias scripsi alius $h \mid hoc$ scholion fort. cum praecedenti coniungendum | era h rem n | cantibus n ... tibus mah

- A 265 Cyro stipendia voluntaria fecit * * | et Herculis aerumnae celebres, si non rebus etiam, tamen disciplina.^a)
  - * * * * * * * (eni)mvero fandi (agendique) laudibus longe praestantissimus omnium Cato Porcius Censorius^b) . . . . . stantesque . . dat laudes hortorum aut pantis aliter . . . . . . Cato * * * °) * * * quasi * * prospera 5 facta silet aut * * publique supplantare * * * * * * nipla primipilaribus ordinis . . . cupi discens ea an * ita uadearletat . . . postulanaum aut s

m² in margine²) Herculi erumnae celebres, si non re etiam, disciplinae || b) enimvero fandi agendique laudibus longe praestantissimus omnium Cato Porcius || c) \(\discipulis nat \) u \(\rac{1}{2} \) a \(\rac{1}{2} \) in navium arte extruendi deus alitis pinatas \(\frac{1}{2} \) te \(\sigma \) sapie \(\rac{1}{2} \) nter tueri dare; \(\cap \rac{1}{2} \) certe deputat catus ita Cato \(\frac{1}{2} \) Censorius a \(\rac{1}{2} \) p \(\rac{1}{2} \) tria oppidatim statuis ornandus, qui prima sollertiarum et Latini nominis 15 subolem et Italicarum origenes \(\square \) urbium et Ab \(\rac{1}{2} \) originum pueritias inlustravit

1 cf. Otto, Sprichwörter s. v. Hercules 2 | 13-16 Cato, Origines I-III

1 post fecit 9 litt. et unus versus perierunt || 2 reb(us) probab. quam rei h | disciplinae m¹h suprascr. m² in al(io) tamen disciplina h || 3 post disciplina 6 versus legi nequeunt | enimvero e marg. supplevi | m in h corr. vid. m^2h | fandi agendique cum marg. scripsi | fandiq'...... h || 4 $\langle prae \rangle$ stantesque Hauler | fort. (lau) dat legendum | 4.5 laudes ho ex locum vel locom corr. manus antiqua | 5 hortorum vel horgasum h | aut vel ut h | pantis aliter m^2 ut vid. q'agriculturae fort. $m^1h \parallel 7$ ordinis vel ordinib(us) $h \mid$ cupi vel cupa $h \mid$ ita vel eta $h \mid$ uadearle vel iiadilcle h | postul vel postus h || 8 sibe] e del. m^2 et nescio quid corr. h | post tale 11 litt. et 22 versus legi nequeunt || 9 quanrulo vel quaedilo h | deridentur vel di videntur h | post deridentur 11 versus et 5 litt. legi nequeunt || 9.10 quod cupis vel quid eupis h || 10 bisuesis vel bisnesir h | deet vel dlisi h | carreis m^1h carrhis m^2h | si erat vel fueras h | servus vel servis h | 11 non re incertum | 12 praestantissimus ex prest-corr. || 13-16 ita h, incertissima uncis saepsi || 13 rei factae mater natura primo, tum naturae discipulis, postremo discipulis naturae hin navium ma h | arte (vel arto ex arpe corr.) extruendi (vel -o) deus alitis (in alieatis corr. m¹) postea, prius apparatupollod (vel ppcod)cus (Apollo deus Hauler) alitis (vel aletia) (ti in u corr. vid.) h deus al ma | pinatas (vel pinatar(um)) popinnatas Hauler | 13.14 facultates stea, prius pinas (vel pinao) ut eas h in ma sa(vel ex)pienter postea, prius effingeret homo natura h tur ma || 14 tuen(fort. in tueri corr.)dare ius certe (vel -to vel -ta) postea, prius tueri(vel tuen)dare ius e (del. vid.) ergo h tuend(is) ma^1 (tuendi ma^2) eius ergo ma tuenda; remus Pearce tueri dare remos Hauler | deputat (vel de natura vel denaturns) catus postea, prius de natura catus h denominatus ma | ita cato ma h | censorius postea, prius (dat) agrigentinis h | 14.15 a patria postea, prius aratra h | 15 oppidatim - qui ma h | prima sollertiarum Hauler | prima|ru(vel ra)sollertiarum et postea, prius prima acta h $\langle$ ominum $\rangle$ atque $h \parallel 15-16$ latini nominis subolem (b ex l corr. sobolem ma) et italicarum ma h | 16 (urbium et Ab) prius, postea sine uncis h | originum (o del. m^2h) — inlustravit mah | pueritias] primitias Cornelissen

PRINCIPIA HISTORIAE

	asteri calendis uti cadatuicla venis $* * * * *$ quantum a stipendiis otii	
	datum in venando occupatur. ^a)	A 267
	† at Alexander corpus laverat desperatis amicis * * adcabit	5
	perseverantes in regen † * * * * * * * * * * * * * * * * * *	A 270
5	* * * * quondam nitidis peres an liceret ased dominus	A 209
	meus datu * * ic de re qua min * * * censum sisptesdires	
	futura ciari in fini * * * * * * * * sentiret * * * * * adornabant * * * *	A 272
	magnam autem gloriam dummodo	
	oculos enumentunesertam m in auctarum simultatem	
01	ti iam quam ris alta principa	
	cum pueri dum cum belli sollicitudo - c) - et mihi -c) -f) -	A 271
	comminisci in parem nam praesen(ti) die minuunt immo	
	non est gens fratre rie * * * adresa * * * * * * * * * * * * * * * *	
	* * * inhonesta ea res nas tui magnis * * hic solari quamquam	
	hunesede	
	O testor vos * * * * * * * * * * * * * * * * * * *	A 262 Q
	Pollio * * * * * * * * * * * * * * * * * * *	v

m² in margine a) quantum a stipendiis otii datum in venando occupatur || c) pan(egyricus) Traiani Imp. || c) imperium populi Romani a Traiano imperatore trans
20 flumina hostilia porrectum || d) liberum amanti est inculpatum silentium. namque
ceteri mortales praesenti die mentiuntur; scribtorum mendacia tam culpam quam
memoriam merent sempiternam || c) ordo regnorum ante Romanos || f) humani...
ni..anni..... perlegen tutis etiam ctuta..... pida || s) Macedonum
opes torrentis modo magna vi ortae brevi die occiderunt, quorum unius humanae
25 prolis aetate imperium extinctum est. nam illa, quae Alexandri comites familiaresque tenuerunt, praefecturae magis quam imperia appellandae || h) nemini usquam
oppidum neque tectum diutunum aut limen inveteratum; libertatem inopia sortiti, quia inope in solo subigendi sterilis fructus labori m(anci)patur || i) vagi, palantes, nullo itineris destinato fini non ad locum, sed ad vesperum contenditur

23 cf. Sall. Hist. I 16 Maurenbrecher $\parallel$ 23-24 cf. Sall. Iug. 2, 3 $\parallel$ 28 cf. Sall. Iug. 18, 2

1 asteri vel astiri h supra a scr. fort. e m^2h | cla vel cle h | post venis 11 litt. et 3 versus et 12 litt. legi nequeunt $\parallel$ 3 in A 267 nihil nisi versus 23 et 24 alterius laterc. leguntur | corpus e corr. m^2 ut vid. h | initio A 270 desunt unus versus et 17 litt. $\parallel$ 4 in regen vel in rege a exstat in versu quarto prioris laterc. cetera huius pag. legi nequeunt $\parallel$ 4-5 in A 269 prius laterc. et tres versus et 15 litt. alterius laterc. perierunt $\parallel$ 5 liceret vel laceret h $\parallel$ 6 ptesdires vel pteedinex h $\parallel$ 7 futura vel futaba h | ciari vel cieri h $\parallel$ 7-10 sentiret - alta ita h ex primis 17 versibus prioris laterc. A 272 $\parallel$ 10-13 ita ma qui lac. parum accurate indicavit nihil apud h $\parallel$ 10 principa ma^2 principia ma^1 principa t tum t Haines t 11 ita t 12 in t 12 in t 13 fratre t 13 fratres t 14 Romulus cum Remo fratre t 15 litt. et t 16 litt. et duo versus legi nequeunt t 17 post adresa 13 litt. et 19 versus perierunt t 14 post magnis 5 litt. et unus

- A 261 quae rapinis et direp|tionibus clades ediderunt, latronum potius quam hostium numero duco. soli hominum Parthi adversus populum Romanum hostile nomen haud umquam contemnendum gesserunt. id satis demonstrat non Crassi modo clades et Antonii foeda fuga, sed etiam fortissimi imperatoris Traiani ductu legatus cum exercitu caesus et principis ad 5 triumphum decedentis haudquaquam secura nec incruenta regressio.^a)

 m^2 in margine^a) soli hominum Parthi adversus populum Romanum hostile nomen haud contemnendum gesse $\langle r \rangle$ unt; id demonstrat Crassi clades, Antonii foeda fuga, Traiani imperatoris ductu legatus cum exercitu caesus et ipsius principis at triumphum venientis non secura et laudata regressio $\parallel$ b) haud ignarus fortissima 20 facinora viventium gravatius, mortuorum gratius accipi; faveri praeteritis, praesentibus invideri

versus perierunt | hic vel hio h || 16 post vos 9 litt. et 22 versus legi nequeunt || 17 Pollio] inc. alterum laterc. | post Pollio 13 litt. et 21 versus et 11 litt. legi nequeunt || $\langle nam \text{ ceteras quidem} \rangle$ nationes $Heindorf \parallel 18$ occupatur $n \ h$ -tus $ma \parallel 18-19$ ita h om. $ma \parallel 19$ a traiano imperatore trans h ad ma .. a b $\langle \text{tr} \rangle \text{a} \langle \text{ns} \rangle$ $Brakman \parallel 20$ est] et $Haines \parallel 22$ romanos h romam $ma \ n \parallel 22-23$ ita h ctuta vel ctutd h humani .. n - se - tutei n humani - tutise $b \parallel 23$ pida h fida b $\langle \text{cu} \rangle$ pida $Hauler \parallel 24$ die] dein $Schopen \parallel 26$ appellanda $Allen \parallel 27$ oppidum $ma \ n$ oppidum vel - om $h \mid$ diutinum $Mai^1 \parallel 28$ inope in solo m^2h inopem $ma \ n \ m^1h \mid$ labori mancipatur scripsi laboris capitur $ma \ n$ laborio . . . . patur h laborio $\langle \text{so pa} \rangle$ ratur h h laborio h laborio

2 soli ex soed corr. vid. $h \parallel 4$ antonii ma^2n antoni $ma^1 \parallel 6$ decedentis ex decidentis corr. vid. $m^1h \parallel 10$ gratis A corr. Mai^1 , cf. marg. $\parallel 11$ semper $ma \mid h \mid 11-12$ se — deab postea, prius a < d > superstitem mordens adit <math>h : persistere : ... de .. $ma \mid a < d > superstitem mordens adit, < eadem a mortuo reverens recedit > Pescani \parallel 12$ doin $h : in ma \mid debebitur (vel -tor) demi credis (vel demtaradis) <math>h$ docebitur demtauis ma^1 docebit ut demtauis $ma^2 \parallel 12-13$ (apus (vel illis) sola posse quis sal (vel ulevaal) h que extra posse quo bi $ma \parallel 13$ ant h an . $ma \mid recta \mid h$. ecce $ma \mid post$ se 25 litt. perierunt $\mid post$ at pa unus versus legi nequit $\mid 14$ con add. $m^2h \mid post$ con 4 versus et 12 litt. legi nequeunt $\mid oistens \mid h$ visui $ma \mid post$ oistens duo versus legi nequeunt $\mid 15$ post rupteq 9 litt. et 3 versus legi nequeunt $\mid 16$ post ac 17 litt. et unus versus legi nequeunt $\mid 18$ gesseunt $A \mid 18$ gravatius $A \mid 18$ gra

PRINCIPIA HISTORIAE

	Ubi primum magnum ducem res p(ublica) poposcit, id est pensis s	8
	p(arem) propositis, omnibus Arpinati paupertate aut Nursina duritia	
	ortis ducibus et fortior et bellicosior extitit ^a) * * * * * * * orbant in	
	urbano in * * * * * * tranquillus * * * * * * * ^{b}) * * * * * * ora-	A 273
5	toribus conpori * * a et ss	
	$\ldots$ no $\ldots$ se $\ldots$ per $\ldots$ el $\ldots$ as $**$ discipulis ut $\ldots$ que	
	paul e sc * * qui dictum prope dundum	
	is ibi ouatua prolapsa porro * * e nibus	
	tiuantao tanta * * ea labare * * *	
10	attis tni * * * * dtprntum * * conl	
	statua sos * * sisse pascum lata * * *	
	niq * * * * * naves excerpta ex panegurico Vologaesi °)	
		A 252
	olim adversus Romanos intentum et infestum et instructum, bellis	9
15	exercitatum ac tam ab insidiis Romanorum ad	
	dumratum, quom ad	
	omne facinus audendum praeceps agebatur nullo iam scelere quod	
	atrocius auderet reliquo.d)	
	Tum praeterea e truend . m no datum 1	10
20	trato bellum randum * * * ad hoc * * in bellum profectus est	
	cum cognitis militibus hostem Parthum contemnentibus, sagittarum ictus	
	post ingentia Dacorum falcibus inlata volnera despicatui habentibus. e)	
	2 '	

m² in margine a) ubi primum magnum ducem res p(ublica) poposcit, omnibus Arpinati paupertate aut Nursina duritia ducibus bellicosior extitit || b) Parthos Ro25 mano sanguine inpiatos || c) excerpta ex panegurico Vologaesi || d) ad omne facinus audendum praeceps agebatur nullo iam scelere quod atrocius auderet reliquo || c) Parthorum sagittas militibus nostris post ingentia Dacorum falcibus inlata vulnera contemnentibus

1 cf. Plut. Marius 11, 1

2 parem] lac. suppl. Hauler || 3 post extitit octo versus perierunt | orbant ma h || 4 post in 11 litt. et 5 versus perierunt | tranquillus ma h | post tranquillus 8 litt. et 13 versus legi nequeunt | oratoribus ma h || 5 post conpori 28 litt. desunt || 6 post as 17 litt. et unus versus perierunt || 7 post esc 27 litt. perierunt || 8 post porro 6 litt. et unus versus legi nequeunt || 9 post tanta 10 litt. et unus versus et 6 litt. legi nequeunt | post labare 5 litt. et duo versus perierunt || 10 post tni 16 litt. et tres versus legi nequeunt | dtp h atq(ue) ma | post tum 11 litt. et unus versus legi nequeunt || 11 post sos 16 litt. et unus versus perierunt || post lata 9 litt. et 3 versus perierunt || 12 post niq 16 litt. et 4 versus legi nequeunt | vologesi A || 13 post A 273 16 pag. deesse suspicor || 14 \langle hostem \rangle olim Haines || 15 romanorum ex romani corr. m¹ || 16 quum A || 19 e\langle x ins \rangle truend \langle o \rangle Haines || 20 \langle explo \rangle randum Haines | post randum 13 litt. et duo versus perierunt | post ad hoc 14 litt. et unus versus legi nequeunt || 25 ita h panegyricus vologesi ma n pan vologesi b || 27 inlata n inpacta ma

multos militum imp(erator) suo quemque nomine proprio aut castrensi cognomento ioculari appellabat. plerosque adeo centuriatu vel corniculo vel aere duplo, multos pilo aut hasta principe provexerat, qui vel partam servum cuiusque * * * * herede (usu) militari pensiones hostium spoliis A 251 feroces, quos saepe victor et triumphos celebrans | . . . s mulso ebrios 5 vidisset.

11 Lucio Parthis aut dilectu novi tirones sumendi fuerunt aut fracti aspera legitima militia tenendi militibus tristi et molli militia corruptis. namque post imperatorem Traianum disciplina propemodum expertes erant Hadriano^a) principe circumeundis et facunde appellandis exercitibus 10 satis inpigro, sed summa fugiente bellorum. quin provincias manu Traiani captas, quarum Daciae non iam pacatae erant, omittere maluit

m² in margine a) de Hadriano imp.

1 aut h atque ma $n \parallel 2$ cognomento ioculari h cognomine ioculari ma cognomine $\langle \text{et} \rangle$ ioculari $n \mid$ plerosque h pigros $ma \mid n \mid$ adeo vel aseo $h \mid$ centuriatum m^1h m del. $m^2h \parallel 2-3$ vel corniculo vel $ma \mid n \mid h \parallel 3$ aere duplo h aureo vel. ma aereo . . . . b | provexerat incertum h de provehebat cogitavi | partam velpartsm h partim $ma \parallel 4$ cuiusque ma cuius ... $h \mid post$ cuiusque 4 versus legi nequeunt $\mid$ herede — hostium $b \mid$ usu] lac. trium litt. suppl. Haines $\mid$ spoliis hgratias $b \parallel 5$ feroces h teretes b paratas $Haines \mid$ quos saepe h caiussal. pe b quas saepe $Haines \mid$ victor et m^1h victores m^2h ... tores ma^2n .r. tores $b \mid$ triumphos n b h triumphus $ma \mid$ celebrans m^2h emeritis m^1h celebra bc.... is (is e corr. m^2) $n^2 \parallel 5-6$ plus (vel auts vel neq's vel vits vel nits) mulso (vel opeso vel ents vel oper) ebrios (vel ebros) vidisset h postea, prius viris legatis (vel hosqua) invidisset h disset ma^2n | victor et triumphos celebrans emeritis viris legatis invidisset Haines fort. victores et triumphos celebra(n) tis et vidisset le $gendum \parallel 7$ lucio $mah \mid parthis incertum h milites <math>ma \mid aut$ dilectu $mah \mid de$ lectu $Priebe \mid novi$ (v e b $corr. vid. m^2$) h novo $ma \mid tirones ma$ quirites $h \mid$ sumendi fuerunt aut ma $h \parallel 7-8$ fracti — militia (aspera fort. e corr. $\bar{m^2}$) h postea, prius fortissimi ex (vel sa) subsignanis (vel subhastadis) h | 8 tenendi vel aenicedi vel rgnigele h postea, prius deligendi vel seruissei h + militib(us) (ti ex le corr. vid. m^2) vel melitus $h \mid tristi$ vel misti $h \mid t$ et molli militia ma $h \mid t$ corruptis vel corrupto velcorruptissimis h corrupti $ma \parallel 9$ namque post $ma \mid h \mid$ disciplina incertissimum $h \mid$ propernodum ma¹h om. ma² || 9.10 expertes erant Hauler extrices (vel extinces vel extintes vel enurepes) erant h postea, prius exercitus (tus add. m^2) carebant $h ext{.....}$ tratae ma $\parallel$ 10 principe ma h postea, prius et amicis h | circumeundis postea h, prius cogundis h regundis ma | et - exercitibus ma h || 11 satis (tis e corr. m^2) b h suis ma | inpigro sed summa m^2h postea inpigro sed a (vel in vel ex) summa m^1h postea, prius inimicis ed (et Haines) in (m^2 a fort. m^1) summa h inpigro sed a summ. ma bellorum (apparandis, sed bello ipsi gerendo parum idoneo vel administrandis parum idoneo> priori lectioni h add. Timpanaro | fugiente vel fodienbi h postea, prius instrumentis m² insrumenti (ru ex t . corr. vid.) m¹h | bellorum ma h | 11-12 provincias - captas ma h | 12 quarum postea h, prius variis h | Daciae scripsi cariae vel dansae vel carigae vel dinsae vel ulusae postea h, prius bellis ac h | non iam scripsi nuum vel ndin postea h, prius novo h nunc b denuo Wölfflin | pacatae erant h postea, prius constituendas h || 12-p. 209, 2 omittere - urbes mah

PRINCIPIA HISTORIAE

quam exercitu retinere.^a) eius itinerum monumenta videas per plurimas Asiae atque Europae urbes sita, cum alia multa tum sepulcra ex saxo formata. non solum in gelosas, sed etiam bis in meridionalis sedis terras profectus est saluti his provinciis, quas trans Euphratis et Danuvii ripas sitas Traianus spe Moesiae et Asiae provincias addere . . . e . . imperio Romano adnexuerat. has omnino provincias, Daciam et Parthis omissas partes, ultro restituit. exercitus in Asia se pro scutis atque gladiis salibus sub pellibus delectare: neminem umquam ducem post eiusmodi vidit.

b) Aurel(ius) Antoninus sanctus imp(erator) retinuisse se fertur a san-12
10 guine abstinendo uni omnium Romanorum principum Numae regi
aequiperandus . . . | pertum post Hadrianum ad opera similia ac rem A 258
publicam sibi administrandam . . . . nenootere. apud . . . s sis
a patria satis ex Parthis quissetqupastacortura nec belli adversus Parthos
instaurandi auctor existens, ita longa desuetudine bellandi miles Roma15 nus ad ignaviam redactus. nam cum omnibus vitae artibus tum praecipue
rei militari desidia noxia est.°) permultum etiam interest fortunam variam
experiri et gnaviter milites in campo exercere.

m² in marginea) Hadrianus provincias manu Traiani captas omittere maluit quam exercitu retinere || b) qualis et Antoninus Pius fuit || c) <|o>nga desuetudine 20 bellandi miles Romanus ad ignaviam redactus; nam omnibus artibus, praecipue rei militari, desidia noxia est

1 retinere m^2h repanere $m^1h \parallel 2$ sita (vel sirn vel spta) cum h et regum masepulchra $A \parallel 3$ sed etiam m^2 in ras. | bis in (vel ip) h postea, prius lias m^1 alias $m^2h \parallel 4$ danuvii probab. quam danubii $h \parallel 5$ spe moesiae vel caesar spee $h \parallel$ et (vel se) add. m^2 | provincias vel -ciae vel -ciam h | post addere] posse se (vel si)prius h, postea sunein vel rufein h || 6 adnexuerat] adnexue add. vid. m^2 | has vel his $h \mid \text{omnino}$] omnes $Haines \mid \langle \text{Dacis} \rangle \text{Daciam } Hauler \mid \text{daciam } vel \text{ uaciam } h \mid \text{omissas } m^1 \text{ amissas } m^2 \mid\mid 7 \text{ partes } vel \text{ partis } h \mid \text{ ultro } in \text{ } ras. \text{ } m^1 \mid \text{ restituit } add.$ $vid. m^2 \mid \text{ exercitus } ma \text{ } h \text{ exercitus } \text{ in } in \text{ } ras., \text{ } fuit \text{ } fort. \text{ ea re } \text{pax } \text{ ista } h \mid \text{ se } vel \text{ si } h \mid$ scutis h suum ma | sal(ic)ibus Davies || 7-8 sententiae perturbatae: nonnulla perisse puto || 8 neminem umquam ducem h neminem umquam .... ma cem neminem umquam $b \mid \text{umquam}]$ uam $e \operatorname{corr.} h \mid \text{ducem fort. } add. m^2h \mid \text{eiusmodi } m^2$ asas nulla m^1 ut vid. || 9 Aurelius Hauler | aurol (vel annroi vel antol) antoninus sanctus toe (vel tee; ego imp. scripsi) h postea, prius a reb(us) pari (vel peri) studio pacis sane iustis $h \mid \text{retinuisse}$ (u $add. m^2$) re (vel se) fertur h prius, postea retinuisse fertur $h \mid a$ (vel h vel pl) sanguine postea h, prius plane vana (vel mana) $h \dots$ nemine ma | 10-11 apstinendo - aequiperandus ma h | 11 post aequiperandus in lac. pax incertum h quod verisimile non est, quia A 258 statim post A 251 sequi vid. fort. im|perium legendum | pertum post hadrianum h qui alibi pro pertum legit hominum (pax hominum?) pertum est da . . . . . ma, cf. Proleg. LVII adn. $4 \mid$ similia vel similis h . . . . his $ma \mid$ ac vel au $h \parallel 12$ publicam sibi administrandam $ma\ h$ | nootere vel nonafuo h | . . . s] imis $vel\ ocos\ \bar{h}$ | qui ma || 12-13 $sis\ a$ patria mah a $add. m^2 \parallel 13$ patria] pa $e \ corr. m^2 \mid quis - cortura (vel certora) h prius,$ postea qi'infeste sordientes $h \parallel 14$ auctor] amator $Haines \mid$ existens vel existere $h \parallel$ 15 redactus (est) Haines | 17 in campo m^2 et duons m^1h | 19 longa] lac. e textu suppl. Naber

a) Corruptissimi vero omnium Syriatici milites, seditiosi, contumaces, apud signa infrequentes, prae statutis praesidiis vagi, exploratorum (mo)re palantes, de meridie ad posterum temulenti, ne armatu quidem sustinendo adsueti, sed inpatientia laboris armis singillatim omittendis in velitum atque funditorum modum seminudi. praeter huiuscemodi 5 dedecora malis proeliis ita perculsi fuerunt, ut ad primum Parthorum conspectum terga verterent, tubas quasi fugae signum canentis audirent.^b)

14 tantam militaris disciplinae labem pro re Lucius coercuit, industria sua A 257 ad militandum exemplo proposita. | primus ipse in agmine haud saepius equo vehi quam pedibus fatisci; tam solem torridum facile quam diem 10 serenum ferre; pulverem confertum pro nebula pati, sudorem in armis ut in ludicris insuper habere; caput apertum soli et imbribus et grandini et nivibus neque vel adversus tela munitum praebere; spectandis in campo militibus operam dare et aegros intervisere; non incuriose per militum contubernia transire, sed forte, temere Syrorum munditias in- 15 trospicere, Pannoniorum inscitias: de cultu cuiusque ingenium arbitrari. c) sero ipse post decisa negotia lavatus mensa sobria, victu in castris plebeio (uti), vinum loci, aquam temporis bibere d), primam vigiliam facile vigilare, postremam iamdudum expergitus op (p) eriri, labore magis quam otio laetari, otio ad laborem abuti e), vacua militaribus tem- 20 pora civilibus negotiis occupare. in penuria subita ramis nonnumquam

 m^2 in margine^a) vituperatio Syriatici exercitus corrupti $\parallel$ ^b) tubas quasi fugae signum canentes audirent $\parallel$ ^c) de cultu cuiusque ingenium arbitrari $\parallel$ ^d) vinum loci, aquam temporis bibere $\parallel$ ^e) labore magis quam otio laetari, otio ad laborem abuti

1-5 cf. Sall. Iug. 18, 2; $44-45 \parallel 9$ sqq. cf. Liv. XXI 4; Tac. Ann. XIII 35, 8; Hist. II 5; Plin. Pan. 13, $1-5 \parallel 17$ cf. Horat. Epist. I 7, 59

2 infrequentes] prima e fort. ex ae corr. | prae statutis Haines prestatutis m^2 freti (vel ibist) armis (vel armos vel aruatis) m^1 pro statutis Hauler praesto (vel freti) tutis Pescani | exploratorum $incertum\ h$ || 3 more] $lac. suppl.\ Hauler$ || 8 pro re $incertum\ h$ | lucius $vel\ l$. verus h || 9 militandum] imitandum Walter || 10 equo m^2 aequo m^1 | tam] m $add.\ m^2$ | solem torridum] caelum turbidum Cornelissen || 11 nebula h nebulis $ma\ n$ || 13 neq(ue) vel m^2h neque $m^1h\ s$ neque b || 15 sed forte temere] sed prope intueri Heindorf et prope cernere Baehrens sed contemnere Mommsen sed fortiter contemnere Orth sed adtente cernere Pescani | $contemnere\ Mommsen$ sed fortiter contemnere $contemnere\ Mai^1$ inscitias $contemnere\ Mai^2$ || 16 introspicere $contemnere\ Mai^1$ inscitias $contemnere\ Mai^1$ || 16 introspicere $contemnere\ Mai^1$ inscitias $contemnere\ Mai^1$ || 16 introspicere $contemnere\ Mai^1$ || inscitias $contemnere\ Mai^1$ || 16 introspicere $contemnere\ Mai^1$ || inscitias $contemnere\ Mai^1$ || 16 introspicere $contemnere\ Mai^1$ || inscitias $contemnere\ Mai^1$ || 17 negotia $contemnere\ Mai^2$ || 18 uti $contemnere\ Mai^2$ || 19 opperiri $contemnere\ Mai^1$ || 18 uti $contemnere\ Mai^1$ || 19 opperiri $contemnere\ Mommsen$ || 11 nebula $contemnere\ Mommsen$ || 12 paenuria $contemnere\ Mommsen$ || 13 neque $contemnere\ Mommsen$ || 15 neque $contemnere\ Mommsen$ || 16 neque $contemnere\ Mommsen$ || 17 neque $contemnere\ Mommsen$ || 18 uti $contemnere\ Mommsen$ || 18 uti $contemnere\ Mommsen$ || 18 uti $contemnere\ Mommsen$ || 18 neque $contemneree\ Mommsen$ || 19 opperiri $contemneree\ Mommsen$ || 18 neque $contemneree\ Mommsen$ || 19 op

PRINCIPIA HISTORIAE

et frondibus proprie (pro) supellectile usus est, caespitem interdum ut torum incubans. somnum cepit labore paratum, non silentio quaesitum.^a) graviora demum perverse facta severe animadvertit, leviora sciens dissimulavit: locum paenitendi reliquit. nam | delicta sua plerique, A 256 dum ignorari putant, corrigunt; ubi manifesta sciunt, inpudentia obfirmantur.^b)

m² in margine³) somnum labore paratum, non silentio quaesitum || b) delicta sua plerique, dum ignorari putant, corrigunt; ubi manifesta sciunt, inpudentio ob-20 firmantur || c) (fu)ga certaminis || d) de legibus anxia fuit (cur)a || e) gnarus || f) de legioni(bus) || s) cuiusmodi sint hostes Parthi || h) panegyricus Traiani imp.

17 - p. 212, 8 cf. Nazarius, Pan. Constant. 24 (= Testim. 20)

1 proprie pro scripsi proprie A pro Mai^1 | proprio super lectulo usus $Pescani \parallel$ 2 silentio] segnitie vel vinolentia $Hildebrand \parallel$ 5 inpudentia ma -tio h, cf, marg. $\parallel$ 7 post obfirmantur 16 litt. et 3 versus et 5 litt. legi nequeunt | post certaminis 7 versus perierunt | pera vel rara h | necesse erat vel ta . . sasrat $m^{1}h$ | necessi suprascr. $m^{2}h$ necessitatis (tis incertum) ma | post erat 4 litt. et 4 versus et 15 litt. legi nequeunt || 8 avis incertum h | diore vel ondib(us) h | post diore 3 versus perierunt | visset] inc. alterum laterc. $\langle \text{vol} \rangle$ uisset Haines $\langle \text{para} \rangle$ visset Hauler $\langle \text{prof} \rangle$ uisset Pescani $\parallel$ 9 opsidionum $A \mid$ arcium Mai^1 et fort. iam m^2 acium $m^1 \parallel$ 11 fessus velpostus h + post fessus 3 litt. et 4 versus et 7 litt. perierunt qua in lac. pore $h = \langle tem \rangle$ pore Hauler | 12 post prius usque ad finem A 256 3 litt. et 4 versus legi nequeunt qua in lac. num consentirem $ma \, \bar{h} \parallel 12-16 \, \text{hos} - \text{omnium reli } ita \, h$ portare $- \, \text{ha}$ bitus ita ma in eadem A 255 quae verba non dispexit h | 13 post non 10 litt. et 7 versus et 5 litt. perierunt | post nom 11 litt. et 11 versus legi nequeunt | gnarus ma gnarus vel rosati h | 14 post non in fine prioris laterc. 7 litt. perierunt, tum initio alterius 4 versus desunt | post ere 16 litt. et 11 versus et 9 litt. perierunt | omnium] lac. suppl. Hauler | 15 portare et longior (lac. suppl. Mai¹) mora ma¹ | impe(rator) Haines | 15-16 impe - habitus ma (lac. suppl. Mai1) | 17 initio A 246 duo versus desunt | spectes - longe ma h || 17-p. 212, 7 ita h || 17 post senior 6 versus et 9 litt. perierunt || 19 inpudentio A, cf. lin. 5 || 20 fuga Hauler ... ga h i(n) a(lio) b | legibus] legionibus Haines | cura] lac. suppl. Hauler | 21 legionibus Haines | legioni . . i . . n

20*

- ***** * pata maiore facilitas **** * * * * * * magn . . . . r persultare campestribus a) et de eiusdem per reprocelseto * * * * * b) * * * * c) **** d) * * * * arresimisasral omne * legatos missitare; recte res gesta:
- A 245 paucis ante diebus L\(\)uciu\(\)s ad Vologaesum | litteras ultro dederat, bellum, si vellet, condicionibus poneret. dum oblatam pacem spernit barbatus, male mulcatus est.\(^e\)
  - 17 Ea re dilucide patet, quanta Lucio cura insita sit militum salutis, qui gloriae suae dispendio redimere cupiverit pacem incruentam. Traiano suam potiorem gloriam in sanguine militum futuram de ceteris eius studiis multi coniectant; nam saepe Parthorum legatos pacem precanteis 10 dismisisse inritos.
  - Iustitiae quoque et clementiae fama apud barbaros sancta de Lucio; Traianus non omnibus aeque purgatus. regnum fortunasque suas in fidem Luci contulisse neminem paenituit; Traiano caedes Parthamasiri regis sup\p\chip\licis haud satis excusata. tametsi ultro ille vim coeptans 15 tumultu orto merito interfectus est, meliore tamen Romanorum fama impune supplex abisset quam iure supplicium luisset, namque talium facinorum causa facti latet, factum spectatur, longeque praestat secundo gentium rumore iniuriam neglegere quam adverso vindicare.)
- 19 Bello Parthico utroque consulares viri duo exercitum utrique ducentes 20 A 260 obtruncati: Severianus quidem Lucio ab urbe | necdum etiamtum profecto; Appius Santra vero, cum praesens Traianus Euphrati et Tigridis portoria equorum et camelorum tribularet, retro ad Balcia Tauri ab Arsace caesus est.

 m^2 in margine^a) sciret catafractos similes esse beluis piscibus, eas eludere alto 25 mari cernuantis (in) mag(nis) persultare campestribus $\parallel$ b) de Parthorum belli more $\parallel$ c) laus Traiani $\parallel$ d) equi lubrico instabiles, manus frigore inritae, arcus imbribus enerbes $\parallel$ c) dum oblatam pacem spernit barbarus, male mulcatus est $\parallel$ f) namque talium facinorum causa facti latet, factum spectatur, longeque praestat secundo gentium rumore iniuriam neglegere quam adverso vindicari

4-5 cf. Sall. Iug. 112, 1 | 18 verba fort. nescio cuius poetae; cf. Verg. Aen. V 5

1 post facilitas 12 versus legi nequeunt $\parallel$ 2 post celseto 5 litt. et 16 versus perierunt $\parallel$ 3 post omne 19 litt. legi nequeunt $\parallel$ 4 Lucius] lac. suppl. Hauler $\parallel$ 9 suam ma n sua h visam Baehrens $\mid$ in del. Niebuhr et Baehrens $\mid$ futuram Mai^1 tuturam $A \parallel$ 10 precanteis m^1 -tis $m^2 \parallel$ 13 traianus ma n traianis $h \parallel$ 14 Parthamasiri $\langle s \rangle$ Haines $\parallel$ 15 suplicis $A \mid$ tametsi] nam etsi Heindorf $\mid$ coeptans] e ex $\mid$ corr. $m^1 \parallel$ 17 luit Allen $\parallel$ 18 facinorum] f ex s corr. vid. $m^1 \mid$ facti] facile Kiessling del. Sittl $\parallel$ 22 appius santra (vel rantra vel xantra) m^2h enim m^1h $\parallel$ 23 ad balcia (probab. quam bavia) tauri supra retro add. m^2h $\mid$ ab vel la vel pa vel ta h $\mid$ 24 Arsace Hauler arbacer (ar vel xa, ultima r del. vid.) m^1h . . . . cer ma supra ba scr. alatu vel atatu m^2h (i. e. Arbalatuce vel Atatuce vel Atatu vel Atatu vel Arbatatuce) Sanatruce Guey Abgare Potter $\parallel$ 26 lac. suppl. Hauler $\mid$ mag. . . persultare h magnas personare incertum ma $\parallel$ 27 inritae] inpeditae vel inmotae vel rigidae Heraeus

PRINCIPIA HISTORIAE

Illud eti(am) ..... trosciusl. opprobrio ductum^a) bello ..... 20 ... areo ignorante ..... histrionem ex urbe in Syriam accisse. sed profecto, sicut arborum altissimas vehementius ventis quati videmus, ita virtutes maximas invidia criminosius insectatur.b) ceterum bello an pace 5 clarior Traianus imp(erator) existimandus sit, in ambiguo quidem pono, nisi quod armis etiam Spartacus et Viriathus aliquantum potuere: pacis artibus vix quisquam Traiano ad populum, nescio si qui adaeque, acceptior fuerit. ipsa haec cum pri(o)r(is vi)tae nonnullis detrectationibus lacessunt. ex summa civili(s) scientiae ratione sumpta videntur ne 10 histrionum quidem ceterorumque scaenae aut circi aut harenae artificum indiligentem principem fuisse, ut qui sciret populum Romanum duabus praecipue rebus, annona et spectaculeis, teneric); imperium non minus ludicreis quam serieis probari atque maiore damno seria, graviore invidia ludicra neglegi; minus acribus stimulis congiaria quam spectacula 15 expetid): congiari eis frumentariam modo plebem singillatim placari ac A259 nominatim, spectaculis universum interdum esse delecsatetgraal . . . . quod tuo r..... ubtissu.... se oporteat certum utramque ut famem facile eis depellant Neptunum Martemque victae rei coplapstbi offecerant ..l....depolo vel .....latum atfestent

 m^2 in margine^a) laus Traiani $\parallel$ ^b) ut arbores altissimas vehementius ventus quatit, ita virtutes maximas invidia criminosius incessit $\parallel$ ^c) annona et spectaculis populus Romanus tenetur $\parallel$ ^d) maiore damno seria, graviore invidia ludicra neglegi; minus acribus stimulis congiaria quam spectacula expeti

3-4 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 104 s. v. fulmen 2; 174 s. v. invidia || 12 cf. Iuven. 10, 80 || 13 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 106 s. v. iocus

Legi emendavi qui supra
Frontonis
Principia historiae
Frontonis
Laudes fumi et pulveris
item
Laudes neglegentiae

20

1 . . . ri (vel ti) petere (vel potere) vel sauaeatsi h | arceant non ma h | te pons vel te fons vel is tovis h ista vis Hauler | magis mah | aluit vel alisit h aut. ma | suovetaurilibus Hauler suote aurilibus h avis votum (votum incertum) ma avis vocem $b \parallel 2$ quam — caerimonieis mah | ludeis m^1 | ludis m^2 | caerimonieis m^1 -niis m^2 | placaret h placarei ma | ei ma et h || 2-3 rei - elephantos ma h || 3 exsuvias $\tilde{A} \parallel 4$ et $m^1 h^2$ suprascr. a(lius) in $m^2 h$ uros $b \mid \text{pace } vel \text{ faci } h \mid \text{quib}(\text{us})$ vel qdri h | numquam vel namquam vel nam quib(us) h | populus romanus ma h | usus sit spectaculeis mah | spectaculeis m^1 -lis m^2 || 5 deservire Hauler desertisre vel deetisne h deserti . . . $ma \mid fort$. vitari $legendum \mid$ sulla (Sulla?) vel srlla $h \parallel$ 6 cataum vel artaum vel certaum $h \mid$ etgisis vel magiris $h \parallel$ 6-7 constrepi — a me $ma\ h\ \parallel\ 7\ {
m refutanda}\ .\ ma\ \parallel\ 8-9\ {
m sunt}\ {
m ceterum}\ ma\ h\ \parallel\ 9\ {
m quia}\ vel\ {
m qac}\ h\ \mid\ {
m quod}\ h$ quid $ma \mid \operatorname{addam} \ vel \ \operatorname{addem} \ h \mid \operatorname{paras} \ \operatorname{quos} \ vel \ \operatorname{parare} \ \operatorname{vos} \ \bar{h} \parallel 10 \ \operatorname{insanumto} \ \bar{h} \quad \operatorname{in-}$ strumento $Hauler \mid a \ vel \ e \ h \mid lecta \ vel \ lirta \ h \mid etn \ (vel \ etri) \ add. \ m^2 \mid lucius \ h \ luctus \ ma^2 \quad om. \ ma^1 \mid in loco \ m^1h \quad supra \ co \ scr. \ re \ m^2h \quad in loc. \ ma^2 \quad om. \ ma^1 \mid 1 \ quid \ ma \ h \mid scribsit \ A \mid litteris - significandum \ ma \ h \mid 12 \ rerum \ incertum \ h$ belli $Haines \mid$ compositis – studio mah | restaurare] re- m^1h re in a vel i(n) corr. m²h quae tum staurar add. (instaurare?) lac. suppl. Hauler | 13-14 A 250 legi nequit praeter prima verba alterius laterc. | 13 cuperet vel vellet suppl. Hauler || 14 comparata suppl. $Mai^1 \parallel 17$ scr. $m^2 \parallel 19$ post historiae fort. fuit explicit h liber explicit ma^1 om. $ma^2 \parallel 23$ post neglegentiae fort. fuit incipit h

LAVDES FVMI ET PVLVERIS

M. FRONTONIS LAVDES FVMI ET PVLVERIS DIS PARATAE LAVDES NEGENTIAE

1. CAESARI SVO FRONTO

5

Plerique legentium forsan rem de titulo contemnant: nihil serium 1 potuisse fieri de fumo et pulvere, tu pro tuo excellenti ingenio profecto existimabis lusa sit opera ista an locata, sed res poscere videtur de 2 ratione scribendi pauca praefari, quod nullum huiuscemodi scriptum 10 Romana lingua exstat satis nobile, nisi quod poetae in comoedis vel Atellanis adtigerunt, qui se in eiusmodi rebus scribendis exercebit, crebras sententias conquiret easque dense conlocabit et subtiliter coniunget neque verba multa geminata, supervacanea | inferciet; tum A 248 omnem sententiam breviter et scite concludet, aliter in orationibus 15 iudiciariis, ubi sedulo curamus ut pleraeque sententiae durius interdum et incomptius finiantur, sed contra istic laborandum est ne quid inconcinnum vel hiulcum relinquatur, quin omnia ut in tenui veste oris detexta et revimentis sint cincta, postremo, ut novissimos in epigrammatis versus habere oportet aliquid luminis, sententia clavi aliqua vel 20 fibula terminanda est.

Inprimis autem sectanda est suavitas, namque hoc genus orationis 3 non capitis defendendi nec suadendae legis nec exercitus adhortandi nec inflammandae contionis scribitur, sed facetiarum et voluptatis, ubique vero ut de re ampla et magnifica loquendum parvaeque res magnis adsimulandae comparandaeque, summa denique in hoc genere orationis virtus est adseveratio, fabulae deum vel heroum tempestive inserendae, item versus congruentes et proverbia accommodata et non inficete conficta mendacia, dum id mendacium argumento aliquo lepido iuvetur.²)

m² in margine³) mendacium argumento aliquo lepido iuvandum

7 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 166 s. v. fumus 1; 204 s. v. pulvis 5 || 17 cf. Cic. De orat. III 171 || 24 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 277 s. v. magnus 1

2 laudem p. 231, 13 || 3 disparatae incertum h item ma^2 ex p. 214, 22 sumpsisse vid. simulatae vel fucatae $Hauler \mid\mid$ 6 post contemnant inserverunt $\langle \text{rati} \rangle$ $Heindorf \langle \text{autumantes} \rangle$ $M\ddot{a}hly \langle \text{existimantes} \rangle$ $Nov\acute{a}k \mid \text{nihil} \langle \text{enim} \rangle$ $Haines \mid\mid$ 8 existimavis $A \mid\mid$ 10 comoedis m^1 —iis $m^2 \mid\mid$ 11 adtigerunt ex adtingerunt corr. $m^1 \mid\mid$ 13 $\langle \text{aut} \rangle$ supervacanea Volkmann supervacaneo $Eussner \mid\mid$ 14 aliter $\langle \text{fit} \rangle$ $Heindorf \mid\mid$ 16 incomtius m^1 incautius m^2 incultius $Naber \mid\mid$ est b ut incertum $ma \mid\mid$ 18 epigrammantis m^1 corr. $m^2 \mid\mid$ 19 luminis] acuminis Eussner et fort. iam $m^2 \mid\mid$ 19—20 clavo aliquo Volkmann clausula aliqua vel fabula $Kiessling \mid\mid$ 20 est] e add. $m^2 \mid\mid$ 22 non del. $m^2 \mid\mid$ 23 contionis $\langle \text{causa} \rangle$ $Heraeus \mid$ voluptatis $\langle \text{gratia}$ vel causa $\rangle$ $Nov\acute{a}k$

- 4 Cumprimis autem difficile est argumenta ita disponere, ut sit ordo A 247 eorum rite conexus. quod ille | di \(v \) in \(us \) phi \(losophus \) Plato Lusiam culpat in Phaedro, sententiarum ordinem ab eo ita temere permixtum, ut sine ullo detrimento prima in novissimum locum transfera \(n \) tur, item novissima in primum (a), eam culpam ita devitabimus, si divisa generatim argumenta nectemus (b), non sparsa nec sine discrimine aggerata, ut sunt quae per saturam feruntur, sed ut praecedens sententia in sequentem laciniam aliquam porrigat et oram praetendat: ubi prior sit finita sententia, inde ut sequens ordiatur; ita enim transgredi potius videbimur quam transilire.
- - 6 Igitur ut quisque se benignissimum praestabit, ita is plurimos laudabit, nec tantum eos quos alii quoque laudibus ante decoraverint, verum conquiret deos et homines a ceterorum laudibus relictissimos, ibique
    - m² in margine²) Plato Lusiam culpat in Phaedro sententiarum ordinem ab eo tempore permixtum, ut sine ullo detrimento prima in novissimum locum trans- 20 ferantur et novissima in primum || b) praecedens sententia in sequentem debet aliquam porrigere laciniam, quod vitabitur, si argumenta nectantur || c) variatio vel cum detrimento aliquo gratior est in oratione quam recta continuatio || d) iocularia austere, fordiora habunde dicenda || c) modo dulce illud incorruptum sit et pudicum, Tusculanum et Ionicum, id est Catonis et Herodoti || f) in omni re faci- 25 lius est rationem docendi nosse quam vim agendi obtinere || e) bene laborare, quae res est multae operae, bene dicere sic est quoque ut bene velle et bene praecari, quae res voce animoque sine ope perpetratur
    - **2–3** Plato, Phaedr. $262c-264e \parallel 22$ Nachträge zu Otto, Sprichwörter 290 s. v. varietas
    - 2 divinus philosophus] $lac.\ h\ supplevi$ om. $ma\ n$ || 4 transferatur $A\ sed\ cf.\ marg.$ || 5 item h et $ma, cf.\ marg.$ || 7 sunt h ea $incertum\ ma$ $\langle leges \rangle$ Heindorf | praecedens m^2 praepedens m^1 || 11 verum hi non $ma\ h$ | post nonnumquam $in\ A$ 247 23 versus $legi\ nequeunt$ || 12-13 inter peve et est multae 15 $litt.\ et\ 42$ versus $legi\ nequeunt$ || 13-14 $lac.\ e\ marg.\ supplevi$ || 13 est multae h est multus ma || 14 re sic est qui n ... sic est qui ma re sic est quia vel pura quia h quoque $scripsi\ cum\ marg.$ | quoque sicuti] qui $sciat\ Haines$ | praecari A || 22 porrigere $laciniam\ h$ particulam $\langle porrigere \rangle ma$ || 23.24 locularia austere ma || 24 fordiora locularia loc

LAVDES FVMI ET PVLVERIS

signum benignitatis expromet. ut agricola, agrum intactum si conserat, (laboriosus est, sic) religiosi et sacerdotes, (si apud fanum desertum) vel apud fanum avium sacrificent.^a)

Laudabo igitur deos infrequentes quidem a laudibus, verum in usu 7 cultuque humano frequentissimos, Fumum et Pulverem, sine quis neque asae neque foci neque viae, quod volgo aiunt, nec semitae usurpantur. quodsi quis hoc primum ambigit, numerandusne sit Fumus in deum numero, cogitet ventos quoque in deum numero haberi, quaeque sunt Fumo simillimae, nebulas nubesque putari deas et in caelo conspici et, ut poetae ferunt, amiciri deos nubibus^b), et Iovi Iunonique cubantibus nubem ab arbitris obstitisse. quod si nunc divinae naturae proprium est, nec Fumum manu prehendere nec solem queas, neque vincire neque verberare neque detinere neque, vel minimum rimae si dehiscat, excludere.

 m^2 in margine^a) agricola agrum intactum si conserat, laboriosus est; sacerdos si aput fanum desertum et avium sacrificet, religiosus est $\parallel$ ^b) ut poetae ferunt amiciri deos nubibus $\parallel$ ^c) nam qui nimis anxie munia conficiunt, parum amicitiae ²⁵ confidunt

6 Otto, Sprichwörter s. v. via 5 || 10 cf. e. g. Verg. Aen. I 516; Horat. Carm. I 2, 31 || 10-11 Hom. Il. XIV 350

2 lac. suppl. Hauler e marg. $\parallel$ 3 aput $A \mid$ sacrificent scripsi -ant h, cf. marg. $\parallel$ 5 frequentissimos ma n -tissim(sim e sem corr. m^1)us $h \parallel$ 6 quod volgo e corr. $m^1 \parallel$ 7 ambigit m^2 abigit $m^1 \mid$ numerandusne h habendusve ma^1n habendusque $ma^2 \parallel$ 7.8 deum numero n h numero deorum $ma \parallel$ 11 quod si nunc h quod nunc ma . uod . . nunc n quod $\langle$ que $\rangle$ nunc Mai^1 quod unice Allen quod $\langle$ que $\rangle$ huic Ebert quod $\langle$ que $\rangle$ sane primo, tum quod $\langle$ que $\rangle$ unice Haines $\parallel$ 12 vincire ma n vincere $h \parallel$ 13 ververare m^1 corr. $m^2 \mid$ dehiscat Heindorf deposcat $A \parallel$ 15-21 ita $h \parallel$ 15 ran vel ram $h \parallel$ 16-17 lac. supplevi $\parallel$ 18 lac. suppl. Hauler $\parallel$ 19 interdum $\langle$ habere vel parere utilita $\rangle$ tem Hauler $\mid$ post a 31 litt. legi nequeunt $\parallel$ 20 post econ 2 litt. et 7 versus et 6 litt. perierunt $\mid$ post m 12 litt. et 3 versus legi nequeunt $\mid$ post e 19 litt. desunt $\mid$ post sa 16 litt. et 14 versus et 17 litt. legi nequeunt $\parallel$ 21 post e una litt. et duo versus et sex litt. perierunt $\mid$ lac. suppl. Hauler $\parallel$ 21-p. 218, 2 A 242 praeter marg. legi nequit

2. (CAESARI SVO FRONTO)

- A 237 | temperantia coercetur. volgo etiam laudata indulgentia promptam 5 peccatis hominum veniam dare: nisi delicta facile intellegas, parum clementer indulgeas.
  - Quod autem quis intutam et expositam periculis neglegentiam putet, mihi omne contra videtur, multo multoque diligentiam magis periculis obnoxiam esse. namque neglegentiae haud quisquam magnopere insidias 10 locat existimans etiam sine insidiis semper et ubique et ubi libeat neglegentem hominem in proclivi fore fallere; adversus diligentis vero et circumspectos et exsultantis opibus fraudes et captiones et insidiae parantur. ita ferme neglegentia contemptu tutatur, diligentia astu oppugnatur.^c) et erratis neglegentia venia paratior datur et be(ne)factis 15 gratiis gratia habetur. nam praeter opinionem gratum est ceterarum rerum indiligentem benefacere in tempore haud neglexisse.
- 3 Iam illud a poetis saeculum aureum memoratum, si cum animo repu-A 229 tes, intellegas neglegentiae saeculum fuisse^d), cum ager neg|lectus fructus uberes ferret omniaque utensilia neglegentibus nullo negotio suppedita-20 ret. hisce argumentis neglegentia bono genere nata, deis accepta, sapientibus probata, virtutum particeps, indulgentiae magistra, tuta ab in-

 m^2 in margine^a) laus neglegentiae $\parallel$ ^b) agitavi laudes neglegentiae conscribere; quae cur nondum etiam [etiam id] conscribserim, ut res est, id quoque neglego ...... $\parallel$ ^c) neglegentia contemptu tutatur, diligentia astu oppugnatur $\parallel$ ²⁵ ^d) saeculum illud aureum saeculum neglegentiae fuit

18 cf. e. g. Verg. Ecl. 4, 9; Georg. I 125 sqq.; Aen. VI 792 sq.; VIII 324 sqq.; Ovid. Met. I 89 sqq.; XV 96 sqq.; Otto, Sprichwörter s. v. aureus

1 suppl. Haines M. Frontonis Laudes neglegentiae Mai^1 Laudes neglegentiae Mai^2 , cf. marg. $\parallel$ 3 post A 242 duae pag. deesse vid. $\parallel$ 4 A 238 legi nequit $\parallel$ 5 (intemperantia) temperantia Anon. apud Hauler | temperantia m^2 -iam m^1 $\parallel$ 6 intellegas] neglegas Mai^1 $\parallel$ 7 indulgeasque m^1 que del. m^2 (quo)que Ellis $\parallel$ 9 multo multoque multoque A multoque del. Mai^1 multo del. Heindorf $\parallel$ 10 post esse repetit A namque neglegentiam magis periculis obnoxiam esse | magnopere ma^2 n magno opere ma^1 $\parallel$ 11 ubi] uti Heindorf $\parallel$ 13 exsultantis] excubantis Schopen consultantis Cornelissen [et] ex summis Brakman exsudantis Heraeus $\parallel$ 15 bene Mai^1 be A $\parallel$ 16 gratiis] gratius vel gratior Leopardi $\parallel$ 20 utensilia Mai^1 utensille A $\parallel$ 21 bonao m^1 a del. m^2 | deis m^1 dis m^2 $\parallel$ 23 laus m^2 laudes ma | agitavi] cogitavi Orth $\parallel$ 24 quae] quas Mai^1 | etiam id del. Naber etiam etiam id del. Mai^1 | neglego ma^1 n h neglegi ma^2 neglege(ntiae tribuo) Niebuhr $\parallel$ 25 neglegentiae h negligentiae h

LAVDES NEGLEGENTIAE

	sidiis grataque benefactis, excusata in e(r)ratis et adpostremum aurea	
	declaratur m de Favorini nostri pigmentis fuci quisnam	
	appingerem \(\mathbb{u}\)? licet, ut quaeque mulier magis facie freta est, ita facilius	
	cutem et capillum neglegere; plerisque autem, ut sese magnopere exor-	
5	nent, diffidentia formae diligentiae inlecebras creari.a) myrtum buxumque	4
	ceteraque tonsilia arbusta atque virgulta summa diligentia et studio radi,	
	rigari, comi solita, humi reptare aut ibidem haud procul a solo cacumina	
	erigere: at illas intonsas abietes neglectasque piceas caput aemulum	
	nubibus addere.b) non aeque diligentes ad quaerendum victum et compar-	5
10	cendum cibum leones ut formicas esse, texendi vero araneas diligentiores	
	esse quam Penelopam ullam vel Andromacham. et omnino tenuibus	
		A 230
	hoc quas neve ob et voluntaris quod vel praecipuum vero	
	tis amicitias diligentiam interdum nerent bicorbath ita c	A 244
5	$eu\ldots\ldots ex\ldots ex\ldots nen\ldots os\ldots s \cdot ac *** q *********$	
	$*\ *\ *\ o\ldots\ldots n\ldots\ldots n\ldots\ldots eu\ldots\ldots eu\ldots\ldots r\ldots\ldots$	
	cui res sca . b . n non expro	
	$\dots$ q $\dots$ statuit quemadmodum $\dots$ bim * t $\dots$ mese	

 m^2 in margine^a) diffidentia formae diligentiae inlecebram creari $\parallel$ 8 intonsas 20 abietes caput aemulum nubibus addere

7-9 cf. Verg. Aen. IX 681 || 10 cf. Otto, Sprichwörter s. v. formica 1 || 11 cf. Hom. Od. 2, 94; 19, 139; 24, 129; Il. VI 491; XXII 440; Verg. Aen. III 483 sqq.

1 in erratis Brakman ingratis A erratis $Buttmann \parallel$ 2 declarata $Haines \parallel$ .... m ..... de h ..... n .. b (multa certe) Mai^2 (mallet) Naber (vetat) n(um) Brakman (vide) n (ut) primo, postea (multa) Haines (nam cetera) Pescani || 3 appingere|m(u)s (m et s incertum) licet h lac. suppl. Hauler appingeret ... licet ma appingere ... licet nb appingeret? (vide) licet Mai^1 appingere(mus)? licet Naber appingere (nos)? licet Brakman appingere (nos) lice-(a)t primo, tum appingere (pro)hibet Haines appingere(t? cui) licet Pescani || 5 mirtum A || 9 abdere Mai^2 , cf. ad lin. 20 | comparandum Haines || 11 penelopam n penelopem ma penelo $\langle pa \rangle$ m h || 12 A $2\bar{3}0$ legi nequit || 13-14 in A 243nonnulla vocabula sparsa apud ma qui lac. parum accurate indicavit nihil apud h || 13 lac. post voluntaris om. ma^2 | vero ma^2 om. ma^1 || 14 tis ma^2 om. ma^1 || 14-p. 220, 3 ita h cum nonnullis additamentis ma et b. in vastis lac. huius pag. initium fuisse suspicor epist. De bello Parthico | 14 nerent ma² h om. ma¹ | bicorbath vel bicosbatl h deos . . . . ma bis orbata $Hauler \parallel$ 15 ac vel ac vel aq $h \parallel$ post ac 16 litt. et unus versus et 3 litt. perierunt | post q 15 litt. et 12 versus et una litt. legi nequeunt || 17 cui res ma h | non expro ma no . . . . . h || 18 inde a q inc. alterum laterc. | statuit quemadmodum b | post bim unus versus periit | mese h exser ma || 19 formae ex fomrmae corr. || 20 addere b abdere ma nabdere in addere corr. h

r		
$\operatorname{her}\langle\operatorname{editatis}\rangle **ne **n **c$	${f castum} \ldots \ldots \ldots {f caesum}$	ı aurec
****** tes	n * * *	

(M. FRONTONIS DE BELLO PARTHICO)

(DOMINO MEO ANTONINO AVGVSTO FRONTO)

A 236
1 | tam(etsi) genuit gentem Romanam, aequo animo patitur fatisci
nos interdum et pelli et volnerari. an cunctetur de militibus nostris
Mars pater illa dicere?:

ego cum genui, tum morituros scivi et ei rei sustuli; praeterea, cum ob terrae orbem missi ob defendendum imperium, scibam me in mortifera bella, non in epulas mittere.

haec verba Telamo Troiano bello de suis liberis semel elocutus est; Mars de Romanis saepe multisque in bellis hoc carmine usus est²): Gallico bello apud Alliam, Samnitei apud Caudium, Punico ad Cannas, Hispanico apud Numantiam, Iugurthino apud Cirtam, Parthico ad Carrhas. sed 15 semper et ubique aerumnas adoris terroresque nostros triumphis commutavit.

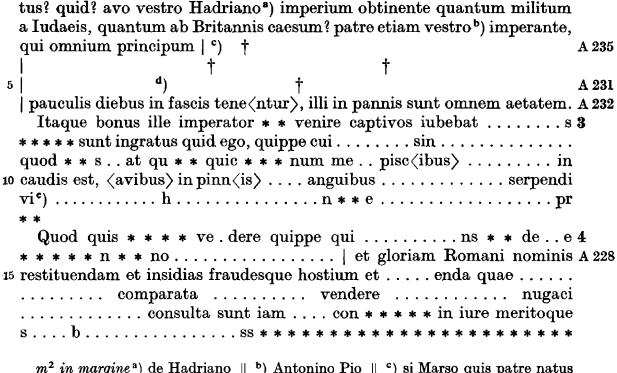
2 Sed ne nimis vetera alte petam, vestrae familiae exemplis utar: Traiani proavi vestri ductu auspicioque nonne in Dacia captus vir consularis? b) nonne a Parthis consularis aeque vir in Mesopotamia trucida- 20

 m^2 in margine^a) quibus bellis Romani malam pugnam pugnaverint $\parallel$ ^b) quos duces Traianus amiserit

9-11 Ennius, Telamo scen. 312-314 Vahlen²; inc. inc. fr. XLV Trag. Ribbeck³ et Klotz

1 quota — lucullanae $mabh \parallel 2$ her vel vil h hereditatis vel villae suppl. Hauler $\parallel post$ her black bl

DE BELLO PARTHICO

m² in margine a) de Hadriano ∥ b) Antonino Pio ∥ c) si Marso quis patre natus 20 viperas, lacertas et natrices timeret, nonne degenerare videretur? ∥ d) cuiusmodi sint hostes Parthi ∥ c) - - i piscibus in caudis, avibus ⟨in p⟩innis, anguibus serpendi vi

1 optinente $A \parallel 2$ ab] a $Novák \parallel 3$ principum (felicissimus fuit) Niebuhr (pacatissimus Haines (bello felicissimus fuit) Hauler | A 235 praeter marg. legi nequit | 4 post A 235 duae pag. desunt | 5 A 231 praeter marg. legi nequit | 6 tenentur] lac. suppl. Mai¹ || 6-7 illi - imperator ma n h || 6 post pannis est lac. duarum litt. apud $n \mid \text{sunt}$] degunt Naber insunt Heraeus || 7 post imperator unus versus et 13 litt. legi nequeunt | venire — iubebat ma $n \mid n$ || 8 post s 13 litt. et 4 versus perierunt | sunt h sint ma | ingratus h ingratiis ma | quid — sin ma h | 9 post quod unus versus et tres litt. perierunt | post qu 8 litt. et unus versus et 10 litt. legi nequeunt | quic vel quia h | post quic 5 litt. et 2 versus legi nequeunt | num me ma num me vel rcomme vel acomme h | piscibus scripsi, cf. marg. diac $h \parallel 9-10$ in caudis est $h \dots$ ais est $ma \parallel 10$ avibus] lac. suppl. Naber(virtus vel robur) Haines (motus) Schwierczina | pinnis] lac. suppl. Naber | serpendi vi ma n h | 11 post n 18 litt. et unus versus legi nequeunt | post pr 17 litt. et unus versus perierunt | 13 quod quis ma h | post quis 11 litt. et 3 versus perierunt | post ns 9 litt. et 2 versus legi nequeunt | de vel us h | post de . . e 14 litt. et 4 versus legi nequeunt | 14 post n 18 litt. et unus versus perierunt | 14-15 et gloriam — hostium $mah \parallel 15$ et . . . . enda] puniendas $Haines \mid$ quae $mah \parallel 16$ comparata $mah \mid$ vendere $mah \mid$ nugaci mah nugas i $Heraeus \parallel 17$ consulta sunt ma h | iam probab. quam tam h tam ma tam $\langle en \rangle$ Haines | con ma co. h | post con 9 litt. et 3 versus et 4 litt. perierunt | iure meritoque ma h || 18 post ss 15 litt. et 21 versus et 6 litt. perierunt | 19 de n h et de ma | 20 dege-eumsud)|il (vel it vel d) sint hostes parthi $h \parallel 21$ ante i folium est desectum | lac. suppl. Naber

- A 227 neque . . . . uodent * * * * * * * * | vocent paratos progredi, regredi, remanere, porro, retro, ilico.
  - Haudquaquam utile est homini nato res prosperas perpetuo evenire: fortunae variae magis tutae.*) est ille (Polycrates) . . . . ingen(tibus) . . . . ru . . . . opibus et omnium quaecumque s intenderat sine offensione potitus: nihil in aetate agunda duri aut acerbi expertus esse dicitur, quin sub manus cuncta q . . . . . . prosus rede . . . . beatissimus . . . . . . rex Amasis Aegyptius sapiens fortunatissimis consuetus scriptis familiaribus litteris suasit ut semetipsum voluntario aliquo damno sciens multaret eoque dolore (i)nvi(d) . . . . . 10 (a)liquod si san . . . . . ret

 m^2 in margine^a) haudquaquam utile homini nato res prosperas perpetuo evenire: fortunae variae magis tutae

4sqq. cf. Herod. III 39-43; 124-125

1 neque ma h | post uodent 7 litt. et 9 versus legi nequeunt || 2 ilico (o incerta) $s\ h$ ilic (istic) Mai^1 || 3 prosperas ma ..... ras h || 4 est ma est vel esse h | ille incertum sed non est exemplo h | post ille 20 litt. perierunt est (exemplo Polycrates Samiorum tyrannus ingentibus praeditus opibus $Mai^1 \mid post$ ingen 7 litt. desunt ingen\tibus re\ru\m omnium prae\d\(\text{itus}\)\ opibus Hauler || 7 cuncta q h cuncta. ma | prosus rede h prosus . . . . ma || 8 beatissimus ma h || 7-8 cuncta $\langle$ quae voluit $\rangle$ prosus $\langle$ redegit evasitque $\langle$ (Mai^1 fuitque $Mai^2\rangle$) beatissimus. $\langle$ quibus de rebus $\rangle$ rex Mai^{12} $\langle$ (quom $\rangle$) cuncta $\langle$ redegisset $\rangle$, prorsus $\langle$ haberetur omnium regum $\rangle$ beatissimus. $\langle$ cui ut fertur $\rangle$ rex Haines || 8 aegyptius ex agyptius corr. | 8.9 fortunatissimis consuetus Hauler fortunatissimis consultus ma h fortunae peritissimus, consultus Heindorf [fortunatissimis] consultus Novák fortuna de nimia (vel eximia) consultus Haines fortunatissimis consultis Allen || 9 semipsum m^1h supra add. et m^2h sempern(i)um ma^1 semper ipsum $b \parallel 10$ sciens vel scicus $h \mid invid lac. supplevi \parallel 10-12$ dolore (invidum numen placaret. id cum non inprobasset Polycrates, cogitabat porro, quid amittens maxime doleret. habebat $\bar{M}ai^1$ (deorum (vel fortunae) effugeret invidiam) (deis invidis se conciliaret) Haines | 12 H (vel e) inc. novum capit. $in A \mid \langle \text{nihil um} \rangle \text{quam } suppl. Hauler \mid \text{lquam } vel \mid \text{lecriam } h \mid \langle \text{nihil} \rangle iam Jacobs \mid$ habebat $mah \mid carius Jacobs$ darius ma ... $rius h \mid anulo manupretio <math>mah$ so in fine versus add. Hauler $\parallel$ 12–13 facie eximia lapidem $mah \parallel$ 13 smaragdo h smaragdu(m) ma | post smaragdo 11 litt. et unus versus et una litt. legi nequeunt | (artificio) summo Hauler | 13-14 eum - numquam ma h | 14 longe Kiessling | 15 emergeret — sponteque $ma\ b\ h$ | fecisset] $lac.\ supplevi$ $\langle id\ fecisset \rangle\ Mai^1$ $\langle abiecerat \rangle\ Heindorf$ $\langle fecit \rangle\ Brakman$ | $abiectum\ ma\ b\ h$ || 16 lapidem suppl. Haines quod cum vestigiis congruit h (anulum valde) Mai¹ (tamen) Heindorf | co b h

DE BELLO PARTHICO

- sic ne piscator quidam nactus | indignum duxit ad venalis deferre, sed A 222 dignitati parens regi obtulit. rex gratum acceptumque habuit eumque (sibi) apponi iussit qui . . da . piscique operae i . . . . . sc . contractantes anulum in alvo repertum ad regem gaudentes detulerunt. tum Poly-5 crates litteras ordine de casu et postliminio anuli perscriptas ad regem Amasim mittit. Amasis magnum et maturum malum Polycrati coniectans amicitiam hospitiumque renuntiat, ut alieno potius suo quam hospitei aut amico fortunam commutatam ipse minus aegre ferret. sed somnium 7 filiae Polycrati iam ante insigne obtigerat: patrem suum videre sibi 10 visa erat aperto atque edito loco sublimem ungui et lavi Iovis et Solis manibus, harioli autem laetam et pinguem fortunam portendier somnio interpretati. sed omne contra evenit. nam deceptus ab Oroete Perse Polycrates captusque in crucem sublatus est. ita ei crucianti somnium expeditum a ..... et ..... autur * s.... bos..... 15 . . . . huius fabulae exorsus (ha)bent . . . . net interdum ..... somin .. us ...... nimia et diutina prosperitate | nec, si quid malae pugnae acciderit, defetiscendum, sed victoriam A 221 brevi spera, namque semper in rebus gestis Romanis crebrae fortunarum commutationes exstiterunt.
- Quis ita ignarus est bellicarum memoriarum, qui (i)gnoret populum 8 Romanum non minus cadendo quam caedendo imperium peperisse,

6 cf. Plaut. Pseud. 234

1 sic ne h saepe b | piscator ma h | quidam incertum ma ... idam h | nactus ma b h || 1-2 indignum - habuit ma h || 1 ad venalis] ad macellum venalem Allen || 2.3 eumque ...... ma^1 om. ma^2 s .... b et .... h eumque (a famulis) Mai^1 s(tatimque) Brakman s(ibique) Haines || 3 apponi iussit ma b h | usque ad contractantes] qui ... da piscique operae is ...... sci h qui ... atque opera eum piscem ma qui ... da piscique operae is ...... n qui ... piscique operae i ... so b qui (cultris (cura Heindorf)) atque opera eum piscem Mai^1 et Heindorf qui(ppe); piscique operae i(noi)so Brakman quo (iusso) piscique opera (data servi) Haines || 5 casu] iactu Cornelissen | perscribtas A || 7 hospitei m^1 hospite m^2 || 7-8 potius quam hospitis sui aut amici Mai^1 ut in alieno potius homine quam in hospite et amico fortunae commutationem minus Heindorf quam suo transp. Novák || 9 optigerat A || 11 portendi eo Klussmann || 12 interpraetati A || 13 crucianti] cru add. m^2 cruciatu id Schwierczina || 14-16 ita h || 14 a ...... h manibus incertum ma | et vel ei h | autur vel autus h | post autur 2 litt. et unus versus perierunt || 15 huius fabulae exorsus (fabulae incertum) ma || h || r ||

legiones nostras saepe repulsas victasque astute evasisse? quamvis saevi et feri et truces tauri subigi iungendo domarique potuere, praequam nostri exercitus stulte sub iugum missi sunt. sed eosdem illos, qui sub iugum egerant, paulo post ante triumphum nostri egere et captivos sub corona vendidere. post Cannensem cladem Poenus imperator 5 anulorum aureorum, quos caesis equitibus Romanis Poeni detraxerant, tres modios cumulatos misit Carthaginem.^a) sed non multo post Carthago capta est: illis, qui anulos detraxerant, catenae inditae sunt.^b) in ea pugna Scipio quantum hominum Poenorum Afrorumque cepit aut occidit aut in deditionem accepit! si eorum linguas resecari imperasset, 10 navem onustam linguis hostium Romam inegisset.

Quod te vix quic|quam nisi raptim et furtim legere posse prae curis praesentibus scripsisti, fac memineris et cum animo tuo cogites C. Caesarem atrocissimo bello Gallico cum alia multa militaria tum etiam duos De analogia libros scrupulosissimos scripsisse^c), inter tela volantia de 15 nominibus declinandis, de verborum aspirationibus et rationibus inter classica et tubas. cur igitur tu, Marce, non minore ingenio praeditus quam C. Caesar nec minus ordine insignis nec paucioribus exemplis aut documentis familiaribus instructus, non vincas negotia et invenias tibimet tempora non modo ad orationes et poemata et historias et 20

 m^2 in margine^a) tres modios anulorum cumulatos Hannibal caesorum equitum Romanorum aput Thrasymenum Karthaginem misit $\parallel$ ^b) victa Carthagine qui anulos detraxerant catenas acceperunt $\parallel$ ^c) Gaius Caesar duos De analogia libros bello Gallico occupatissimus scribit

5-7 cf. Liv. XXIII 12, 1 $\parallel$ 12-13 p. 105, 5 sq. $\parallel$ 15 cf. Cato inc. libr. rel. p. 86 Jordan; Liv. I 13, 1

1 repulsas victas que h .... tas que ma (victas cap) tas que Mai^1 (fusas fuga tasque vel (caesas stra) tasque Allen | a stute evasisse incertum m1h m^2h ar $|\ldots$ barbarorum esse ma ar $|\min$ barbarorum esse b ar $|\min$ $|m^2h$ 1-2 ita scripsi quamvis . . . . fruges ma quamvis . . . ieacti . ruges n quamvis in . . s . . e . . ruces b quamvis as $(vel \ se)$. aetemettruces h viribus feroces Heindorf fortes trucesque Jacobs leones tigres (vel lynces) et Hildebrand enim truces truces Allen fortes ferocesque Mähly facile astu truces Naber feri facieque infesti et truces Brakman effrenati vel violenti Heraeus Cornelissen truces vel quam vi sua freti et truces Hauler || 2 praequam ma² b h (ita) ma¹ | potuerunt aeque ac Haines | 3 stulte h sili n si..b illi Naber sane Brakman sic $ego\ olim\ \parallel\ ext{missi}\ ext{$\langle$victi$}\ ext{sunt}\ Hildebrand\ \parallel\ f a}$ equitibus $A\ \parallel$ olim Haines sint A | 11 inegisset | misisset Niebuhr direxisset Cornelissen in-8 sunt Mai^1 vexisset Heraeus egisset Orth | 13 scribsisti A | c. ma g. n | 14 militaria] tumultuaria $Cornelissen \parallel$ 17 qur $A \mid$ marcei $A \parallel$ 18 ordine] origine $Kiessling \mid$ insignis n inscitus ma insertus h inclitus Mai^1 institutus $Allen \parallel 19$ instructu m^1 s $add. m^2$ | vincas negotia man ringas (vel rineas) . . . . . $h \parallel 22$ karthaginem bcarthaginem ma n

DE BELLO PARTHICO

praecepta sapientium legenda, sed etiam syllogismos, si perpeti potes, resolvendos?

Nunc ut orationem istam M. Tulli, quam tibi legendam misi, paucis 10 commendem: mihi profecto ita videtur neminem umquam neque 5 Romana neque Graecorum lingua facundius in contione populi laudatum quam Cn. Pompeius in ista oratione laudatus est, ut mihi ille videatur non ita suis virtutibus ut Ciceronis laudibus Magnus no(mi)ne n(u)n-(cu) patus.2) tum praeterea multa istic reperies praesentibus consiliis tuis capita apte considerata: de ducibus exercituum de ligendis, de A 215 10 commodis sociorum, tutela provinciarum, de ..... tum, quibus artibus praeditos esse oporteat imperatores . e . . . et ceteros ge . . . . n si .... iqatus ..... rira malis tractatus est, quased ...... c ... si * prid $\langle em \rangle$ ..... am intentionem n.... ac suevi nec sane . ssim . vel . . . velim quid ego intento maiore vel aliquando 15 reprehendere vel usquequaque . . . . aver Pl.n.n...... adpositas ad orationem diligent.sssi.... dam 11 et u.r..... lumina e....n.ari....nder...... nihil arbitror profuturas . . . is dumtaxat et si quis alius n . nra . . . . tutus iobus quae ... quod inper * e.lim .... 20 endum orandumque, ne mihi suscenseas, quod non mea manu tibi rescripserim, praesertim cum a te tua manu scriptas litteras acceperim.

 m^2 in margine^a) ut mihi Pompeius videatur non ita suis virtutibus ut Ciceronis laudibus Magnus cognominatus

3 Cic. De imp. Cn. Pompei, cf. p. 105, 14

1 praecaepta $A \parallel 3 \text{ m. } add. m^2 \parallel 5 \text{ concione } Mai^1 \text{ et fort. } iam m^2 \text{ cognitione } m^1 \parallel$ 7 nomine nuncupatus Hauler ac. | nen.. patus n nu. | nen.n. patus h aeque nuncupatus Naber esse usurpatus Heraeus nominatus Haines, cf. marg. | 9 considerata] confoederata vel commoderata Heraeus | 10 (de) tutela Heraeus | di-(sciplina mili)tum Buttmann de (vectigalibus vel vectigali), tum Allen de (fendendis), tum Brakman de (navigatione vel praedonibus vel pecuniis equi)tum Hauler de (iure civita) tum Astarita | 11 post imperatores] ob suam et ceterorum incertum ma . el . a et ceter . . b $be(vel \ s)uim$ et ceteros h et bella et cetera $Brakman \mid ge b \quad ge \langle rentes \rangle Brakman \parallel 12 \text{ malis } vel \text{ matis } h \mid tractatus \text{ est } ma$ i . . . tatus est $h \mid \text{qua sed } h \mid \text{quas} . . . ma \mid | 13 \text{ post si } 20 \text{ litt. legi nequeunt } | \text{pridem} |$ lac. suppl. Hauler | intentionem ma h | ac (vel as)| suevi h consuevi ma quod verum esse $negath \parallel 14 \operatorname{nec} h \operatorname{ne} \cdot ma \mid \cdot \operatorname{ssim} h$ $\cdot \cdot \cdot \operatorname{sim} ma \mid \operatorname{velim} b \mid \operatorname{quid} \operatorname{ego} mah$ quia ego $b \mid$ intento ma int . nto $h \mid$ maiore vel aliquando ma $h \parallel$ 15 repraehendere h reprae . . . . . . ma | vel us sive velut h || 16 pl probab. quam n vel m h | diligent vel ailigeni h diligent (i) us si $Hauler \parallel 18$ arbitror profuturas $mah \mid \dots$ is vabis vel qadis h velis ma | dumtaxat et si quis ma h | alius scripsi ilius (il incertum) h | 19 quod inper ma h | post inper unus versus legi nequit | 20 ne h neg(ue) $ma \parallel 20-21$ mihi - rescribserim $mah \parallel 21$ scribtas A

digitis admodum invalidis nunc utor et detractantibus; tum haec epistula multum verborum ingerebat, mea autem dextera manus hac tempestate paucarum litterarum.

> Legi emendavi qui supra M. Frontonis De bello Parthico

5

15

A 218 M. FRONTONIS DE FERIIS ALSIENSIBVS

1. MAGISTRO MEO

Ferias apud Alsium quam feriatas egerimus, non scribam tibi, ne et ipse angaris et me obiurges, mi magister. Lorium autem regressus dom- 10 nulam meam antea sanam febricitantem repperi. medicus dicit b . . . . si cito nobis melius . . tenstu quoque viso . . dius ., mi magister etiam . . . valetudinis . . . . certior sim, nam oculis spero tecum tandem sanis et n . . . c . . . . uti. vale mi magister.

2. DOMINO MEO ANTONINO AVGVSTO

20 Cato Orat. rel. p. 61 Jordan; fr. 196 Malcovati; Cato, Orat. Rel. fr. 178 Sblendorio

1 tum] nunc $Orth \parallel 2$ ingerebat nh ingerebat (gerebat incertum) ma multorum verborum indigebat Buttmann multum verborum imponebat Klussmann multam vim ingerebat Haines multum verborum exigebat vel quaerebat vel requirebat Heraeus fort. inferebat $scribendum \parallel 4$ scr. $m^2 \parallel 6$ bello m^2 belo $m^1 \parallel 11$ antea (vel cur...) sanam incertum $h \mid febricitantem - dicit <math>mah \mid 12$ si cito mah. icite $n \mid nobis$ melius h nobis me.... $ma \mid tens vel sins h$ $de \langle ob \rangle tensui cogitaveris \mid tu quoque vi <math>mah \mid 13$ valetudinis h valeas.... $ma \mid certior h$ incertum) $ma \mid 14$ et $mah \mid vale mi$ magister $mah \mid 16$ tard incertum h lac. $supplevi \mid misi ma$ misi vel actas h misi $\langle descriptas vel$ enarratas $\langle descriptas vel$ enarratas $\langle descriptas vel$ enarratas $\langle descriptas vel$ itsamon $\langle descriptas vel$ enarratas $\langle de$

DE FERIIS ALSIENSIBVS

atque Dionysodoro effeminatis, qui magiras facerent'. id in is impermeanta * * imicitur quia velint post redire . . . vie | in ea . . . . A 217 . . . . facit opportune . . . . . brum . . . . (inte)rim cantandi ludendique initium capiunt et * * paravit.

3. DOMINO MEO ANTONINO AVG.

 m^2 in margine^a) mox ut te studium legendi incessisset, aut te Plauto expolires 20 aut Accio expleres aut Lucretio delenires aut Ennio incenderes

18 sq. cf. Otto, Sprichwörter s. v. rex 2

1 Dionysidoro Mai^1 | qui ma ut $incertum\ h$ | magirias Ellis | id in is vel id a se h id in . ma | 2 meanta vel resint h meant . ma | post meanta unus versus et tres litt. perierunt | imicitur h amicitiae Hauler im igitur legerim | velint post redire mah | vie vel vir h | in ea mah || 3 facit — brum ma | cre| brum Hauler | interim] lac. suppl. Hauler || 3-4 rim — paravit mah || 4 post et 7 litt. et unus versus legi nequeunt || 7 quattriduum ma || 0 ut] ubi Klussmann || 11 ut scripsi aut A || 12 istam probab. quam istud h istam iam Niebuhr istic incertum ma istius Ellis | musarum mah | propriam ma propria in fine versus h | quintam mah | redires incertum mah || 12-13 quintam studeres, inde libris (valedic)eres, diss(erere) mitteres Klussmann || 13 inde ma . . . . . d. h | ess h om . ma^1 | eres diss ma^2 | mitteres mah || 13.14 quod (vel cued vel cued) quis h ciceronis ma || 14 si — audires mah | sermones Klussmann | se . . . in . eua h . . . . . . indeui. ma | fort. se | de | indevi| de | vel| se | de| indevi| in

21*

deinde regium agitares concheis omnium generum, Plautino 'piscatu hamatili', ut ille ait, 'et saxatili', altilibus veterum saginarum, matteis, pomis, bellariis, crustulis, vinis felicibus, calicibus perlucidis sine delatoria nota.

- Quid hoc verbi sit, quaeras fortasse; accipe igitur: ut homo ego multum 5 facundus et Senecae Annaei sectator Faustiana vina de Sullae Fausti cognomento 'felicia' appello; calicem vero 'sine delatoria nota' cum dico, sine puncto dico. neque enim me decet, qui sim tam homo doctus, volgi verbis Falernum vinum aut calicem acentetum appellare. nam qua te dicam gratia Alsium, maritimum et voluptarium locum et, ut ait Plautus, 10 'locum lubricum' delegisse, nisei ut bene haberes genio utique verbo vetere faceres animo 'volup'? qua, malum, 'volup'? immo, si dimidiatis verbis verum dicendum est, uti tu animo faceres 'vigil' (vigilias dico) aut ut faceres 'labo' aut ut faceres 'mole' (labores et molestias dico). tu umquam volup? volpem facilius quis tibi quam voluptatem concilia- 15 verit.

1-2 Plaut. Rud. 299 || 10 cf. Plaut. Poen. 602 || 11 Plaut. Miles 853 || 12 Plaut. Asin. 942; Cas. 784 || 24 cf. Plaut. Poen. 355 sq.; Cas. 26; Varro L. L. VII 88; Ovid. Met. XI 745 sqq.; Otto, Sprichwörter s. v. alcedonia

1 concheis m^1 e $del. m^2 \parallel 2$ matiis $A \parallel 5$ ut homo ego] at ego homo $Hildebrand \parallel 8$ tam Klussmann iam $A \parallel 9$ acentetum ma acetetum $h \parallel 11$ locum] loculum $cum\ Plauto\ Haines \mid nisei\ m^1$ e $del.\ m^2 \mid haberes$] faceres $Cornelissen \mid genium\ Heindorf$ geniom $Heraeus \mid \langle e\ vel\ utar \rangle$ verbo $Heraeus \parallel 12$ qua] qui Heindorf quae $Heraeus \parallel 13$ uti Heindorf ubi $A \parallel 18$ siti] $supra\ t\ scr.\ s\ m^2 \parallel 19$ itane $vel\ sane\ m^2\ in\ marg.\ h \mid initio\ A\ 223\ unus\ versus\ et\ 14\ litt.\ desunt \mid \langle esuriales\ feriae \rangle$ iucundiores Andr'e $\parallel$ 19-20 iucundiores — me ad $mah \parallel$ 20 vi. h vos $incertum\ ma \mid$ pueros — esse $mah \mid post$ esse 23 litt. $legi\ nequeunt \mid$ adulescente suppl. $Hauler \mid post$ adulescente $13\ litt.\ et\ unus\ versus\ et\ 5\ litt.\ legi\ nequeunt \parallel$ 21 rescribas $mah \mid et^2\ vel\ ei\ h \mid$ liber $mah \mid post$ liber $unus\ versus\ periit \parallel$ 22 te non $mah \mid$ per $mah \mid$ quisque h quis ... $ma\parallel$ 23 favonius h favor ... $ma\mid$ post favonius 11 litt. et unus $versus\ legi\ nequeunt \mid$ ne $mah \mid$ beatus $mah\mid$ post beatus 13 litt. et $versus\ legi\ nequeunt \mid$ graviore $versus\ legi\ nequeunt$ graviore $versus\ legi\ nequ$

DE FERIIS ALSIENSIBVS

feriatum: an alcedo cum pullis suis tranquillo otio dignior est quam tu cum tuis liberis?^a)

Quantum qu....i tantum qu..... annis Alsium 4
delphinos ludentis in mari ....e.. te ferias omnes ..... 'atenim res
5 plane iam postulat', num studium? num laborem? num (sudorem)
per pe tuum, num assidu um, (num di urnum, (num a) e ter num?
quis arcus perpetuo intenditus? quae fides perpetuo substrictae sunt?
oculi quidem coniven do durant, qui uno obnixi obtutu interissent.
hortus qui crebro pangitur, ope stercoris (si) indiget, herbas et holuscula A 226
nihili procreat; frumento vero et solidis frugibus requietus ager deligitur:
ubertas soli otio paratur.

Quid maiores vestri, qui rem p(ublicam) et imperium Romanum ma-5 gnis auctibus auxerunt? proavus vester^d) summus bellator tamen histrionibus interdum sese delectavit et praeterea potavit satis strenue; tamen eius opera populus Romanus in triumphis mulsum saepius bibit. avom item vestrum, doctum principem et navom et orbis terrarum non regendi tantum, sed etiam perambulandi diligentem, modulorum tamen et tibi-

m² in margine a) mare ipsum aiunt, ubi alcedonia sint, fieri feriatum: an alcedo cum pullis suis tranquillo otio dignior est quam tu cum tuis liberis? || b) quis arcus perpetuo intenditus? quae fides perpetuo suo strictae sunt? oculi coniibendo durant, qui uno obnixi obtutu interissent || c) hortus qui crebro pangitur, indiget stercoris ope; frugibus ager requietus eligitur: ubertas soli otio paratur || d) Traianus

15-p. 230, 1 Charisius Ars Gramm. I p. 161, 13-16 Barwick 'duum' Fronto ad 25 Marcum Antoninum de feriis colliensibus: 'Duum item vestrum doctum principem et navum modulorum et tibicinum studio fuisse divino tum scimus'

5 cf. Otto, Sprichwörter s. v. arcus 1; s. v. nervus 2 $\parallel$ 7-9 cf. Otto, Sprichwörter s. v. ager 1

3 quantumqu $\langle e \rangle$ Hauler $\parallel$ 4 omnes vel umnes $h \parallel$ 4-5 atenim - laborem num $ma\ h\ ||\ 5\ plane\ m^1\ pane\ m^2\ in\ marg.\ ||\ 6-7\ num]\ tuum\ Heindorf\ |\ sudorem\ -$ aeternum $scripsi\ ......|per\ ..\ tuum\ num\ adidi|.\ tr\ ...\ uirnum\ ...\ e\ ..|num\ h$ $\ldots$ num . u . . . . . | b \(\sudorem \) suppl. Heindorf \(\subseteq \text{vigilias} \) Brakman perpetuum] lac. suppl. Hauler num <s>u(dorem) Brakman num (m)u(nera) num adici(o) tr(id)iurnum (salt)e(m som)num Hauler || 6-8 num quis – oculi ma h | 7 intenditur Klussmann | substrictae Allen suostrictae A $\overline{hic}$ et in marg. suo del. Mai^2 suo strictae (sono) Mai^3 sono strictae Philibert-Soupé $\parallel$ 8 conivendo Madvig coniugio incertum ma coniven . o h conivio vel contuitu Heraeus $\mid$ rant qui del. m^2 $\mid$ obnixi] oculi Mai^3 $\parallel$ 9 ope] olere et $(sine\ si)$ Mützell | si post stercoris add. Cornelissen, post ope Haines | 9-10 sine si] indiget (ut) herbas et procreet Heindorf indigens Pescani | 13 proavus ma proavus vel -os h | 15-16 avum item vestrum (duum) e Charis. Heindorf avom (duom) item vestrum $Timpanaro \parallel$ 16 et ^{2} del. $m^2 \parallel$ 17 modulatorum tamen et tibicinum velmodulorum tamen et tibicinii Orelli || 24 duum] divum vel avum dellaCorte || Alsiensibus e Frontone Mai¹ || 26 divino tum N devinctum e 25 colliensibus N Frontone Mai¹

cinum studio devinctum fuisse scimus et praeterea prandiorum opimorum esorem optimum fuisse. iam vero pater vester, divinus ille vir, providentia, pudicitia, frugalitate, innocentia, pietate, sanctimonia omnis omnium principum virtutes supergressus, tamen et palaestram ingressus est et hamum instruxit et scurras risit.^a)

- Nihil de Caio Caesare dico acerrimo Cleopatrae hoste^b), nihil de Augusto Liviae viro. Romulum ipsum urbis huius conditorem, cum hostium ducem manu comminus conserta obtruncavit cumque spolia opima
- A 225 Feretrio fixit, scilicet tenui victu usum putas? profecto neque esuriens quisquam neque abstemius animum induxisset virgines adultas de 10 spectaculis rapere. quid? Numa senex sanctissimus nonne inter liba et decimas profanandas et suovetaurilia mactanda aetatem egit epulorum dictator, cenarum libator, feriarum promulgator? saturatum et feriatum dico eum. n(um tu) esurialis ferias celebras? nec Chrysippum^c) tuum praeteribo, quem quotidie ferunt madescere solitum et pleraque de prelo 15 vina satis prompta respersisse examine referto. Socratem^d) autem ex Socraticorum sumposiis et dialogis et epistulis existimes hominem multum scitum et facetum fuisse, Socratem intelleges Aspasiae discipulum, Alcibiadi magistrum.
  - 7 Iam si bellum indixtei ludo, otio, satietati, voluptati, at tu dormi 20 saltem quantum libero homini satis est. intensius ad supremam requies

 m^2 in margine^a) Traianus histrionibus delectatus et vino; Hadrianus modulorum et tibicinum studio devinctus fuit; Antoninus et palaestram ingressus est et theatrum instruxit et scurras risit $\parallel$ b) Gaius Caesar hostis Cleopatrae, post moechus $\parallel$ c) de Chr $\langle y \rangle$ sippo $\parallel$ d) de Socrate

12 cf. Cato De agr. 50, 2; 132, 2 || 14 cf. Plaut. Capt. 468

2 divinus ille m^2 divenate m^1 || 3 frugalitate ex templitate $corr.\ vid.\ m^1$ || 4 tamen m^1 attamen m^2 || 5 hamum m^1 theatrum m^2 quae in marg. theatrum adscripsit theatrum et hamum Heindorf || 5 theatrum introit et scurras visit Cornelissen | risit m^2 risito m^1 || 6 hoste, $\langle post \ moecho \rangle e \ marg.\ Haines$ || 7 conditorem m^2 condictorem m^1 || 9 fixit Corelli vexit A | scilicet $incertum\ h$ suone ma^1 hunche ma^2 tuone Mai^1 Iovi Jacobs || 11 liba ma libra h || 12 decimas ma .... as h $\langle hosti \rangle$ as vel $\langle foful \rangle$ as Hauler | suovetaurilia n h suum taurilia ma^1 quod in suovetaurilia $corr.\ Niebuhr$ suovitaurilia ma^2 | epulorum] epulonum Niebuhr templorum Cornelissen epularum Novák || 13 dicator Cornelissen || 14 eum. num tu Haines nunquid tu $incertum\ ma$ e... mn... b eon .... h nunc quid tu Heindorf ex omnibus tu Brakman | esurialis ma b senesces et h || 16 vina vel suavia h | satis promta vel satietatem ... vel spleniatro h posci habebeo $incertum\ ma^1$ om. ma^2 | respersisse vel asparsisse h | examine vel examtra h || 20 indixtei m^1 e del. m^2 | ludo m^2 nido m^1 || 21 supremam ma -am vel -as h | requies vel requiat h || 21-p. 231, 1 supremam (vel supremae) noctis fine $\langle m \rangle Hauler$ || 24 gaius ma^2 caius ma^1 || 25 chrsippo A

DE FERIIS ALSIENSIBVS

sine si vix alias . . re . . mente lucernuidi cras . . . . . ain tandem : si ignem de caelo nemo surrupuisset^a), sol non esset tibi satis ad iudicandum? ne(c) cum animo tuo reputas cotidiano te mendacio adstringi, cum te diem cognitioni dare ais et nocte cognoscis^b), | reum sive condemnes sive A 220 absolvas mendax futurus? si quempiam condemnas, 'parum cavisse videtur' ais: istuc quidem, si lucernae removeantur, nihil videri poterit. at tu, obsecro, vel ioco vel serio te exorari a me patere, ne te somno 8 defrudes utique terminos diei et noctis serves. agere de finibus avide et graviter deos claros et nobiles, Vesperum et Luciferum, puta.') utrique demonstrationem sui quisque limitis ostendunt. horum cognitioni interesse postulat Somnus, nam se quoque adfinem esse negotio et adtingi iniuria ait. vellem autem tantum mihi vigoris aut studii adesse, quantum adfuit cum illa olim nugalia conscripsi 'Laudem fumi et pulveris'. ne ego somni laudem ex summis opibus conscripsissem! nunc 15 quoque, si tibi fabulam brevem libenti est audire, audi:

d) Iovem patrem ferunt, cum res humanas a primordio conderet, aevum 9 vitae medium uno ictu percussum in duas partis undique paris diffidisse, partem alteram luce, alteram tenebris amicisse et diem noctemque

m² in margine*) 〈P〉ro〈metheus〉 || b) si ignem de caelo nemo subrupuisset, sol 20 non esset tibi satis ad iudicandum? ne cum animo tuo reputes cotidiano te mendacio adstringi, cum te diem cognitioni dare ais et nocte cognoscis || c) de Lucifero et de Vespere et Somno || d) fabula de Somno

7 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 106 s. v. iocus || 13-14 p. 215; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 166 s. v. fumus 1; 204 s. v. pulvis 5 || 18-p. 232, 1 cf. Genesis 1, 4 sq. (ex Theodoro Gadareo?)

1 sine h . in . ma | mente vel sente h | lucernuidi h ad luminis ma ad luminis (adventum protrahes) Haines ad luminis (oras) Eckstein m(unera iudicandi te conferes quom) ad luminis (adventum dormitaveris) Pescani fort. luminis nitidi oras latet | ain Kiessling an ma au. h aut Hauler || coelo m^2 ut vid. || 3 nec Heindorf ne A et hic et in marg. ve (vae) Klussmann te Cornelissen ne $\langle tu \rangle$ Brakman | cum¹ e corr. m¹ | reputas $b \hat{h}$ -es $ma\ n\ cf.\ marg.\ \parallel$ 4 reum Hauler tuum ma ... et h tum Mai^1 tamen Klussmann $\parallel$ 5 futurus si $ma\ m^2h$ futurus is $b\ m^1h$ $\parallel$ 6 poterit $ma\ h$ potere b $\parallel$ 7 exorari m^1 exquiri fort. $m^2 \parallel 8$ defrudes m^1 defraudes $m^2 \mid \text{agere}$ ambigere deos fort. ex duos corr. h (apud te iudicem) duos Mai¹ duis b $\langle {
m duos} \rangle$ deos Orelli $\langle {
m duos}$ deos quaanglemvis Schwierczina $\langle {
m causam}$ duosangle cives $Nov\acute{a}k$ $\langle {
m nondum}$ diviangleduis Brakman $\langle {
m nondum}$ dianglevisis ego olim $\langle {
m suis}$ cangleausam $Hanslik \parallel 10$ quisque $ma \ m^1h$ cuiusque $fort. \ m^2h \parallel 11$ quoque $probab. \ quam$ quisque h quisque ma quoque iam Orelli quoique Niebuhr quoisque Ellisquisque ego olim | 12 adesset Orelli | 13 Laudes p. 215, 2 | 16 aevum ovum (sine vitae) Fr**öh**ner || 17 vitae h vi ma vi ... b novum Orelli iuge Klussmann ibi Haupt | 18 amixisse Beltrami | et add. m² | 19 lac. suppl. Brakman | de b $de \ vel \ ex \ h$

appellasse, noctique otium, diei negotium tradidisse. tum Somnus necdum natus erat et omnes pervigiles aetatem agebant, sed quies nocturna A 219 vigilantibus pro somno nox ut lex | erat promulgata, paulatim deinde, ut sunt ingenia hominum inquieta et agitandi ac turbandi cupida, noctes diesque negotiis exercebant, horam otio nullam inpertibant. tum Iovem 5 ferunt, ubi iam iurgia et vadimonia nocturna sisti et noctes quoque comperendinari videat, cum corde suo agitasse de suis germanis fratribus unum praeficere, qui nocti atque otio hominum curaret. Neptunum multas et graves curas maritumas causatum, ne fluctus terras totas cum montibus obruerent neve coorti tum venti cuncta funditus percellerent, 10 silvas et sata radicitus haurirent. Ditem quoque patrem causatum multa opera multaque cura templa infera aegre coerceri, amnibus et paludibus et stagnis Stygiis Acheruntem aegre commoeniri, canem denique custodem apposuisse umbris territandis, quae aufugere ad superos cuperent, eique cani trinas latrandi fauces ac trinos hiatus trina(s) que dentium 15 10 formidines addidisse. tum Iovem deos alios percontatum animadvertisse gratiam vigiliae aliquantum pollere: Iunonem plerosque partus nocturnos A 214 ciere, Minervam artium atque artificum magistram | multum vigilari velle, Martem nocturnas eruptiones et insidias mature locare, Venerem vero et Liberum multo maxime pernoctantibus favere. capit tum con- 20 silium Iuppiter Somni procreandi eumque in deum numerum adsciscit, nocti et otio praeficit eique claves oculorum tradit.a) herbarum quoque sucos, quibus corda hominum Somnus sopiret, suis Iuppiter manibus temperat; securitatis et voluptatis herbae de caeli nemore advectae, de

m² in margine a) Iupiter Somno claves oculorum tradidit

5 cf. Verg. Aen. X 808 || 11 cf. Lucret. VI 140 sq. || 12 cf. Enn. Trag. 70 (= Lucret. I 120; III 25; 86) || 13 cf. Verg. Aen. VI 323; 374 || 15 cf. Verg. Georg. IV 483 || 22 sqq. cf. Ovid. Met. XI 605 sqq. || 24 sqq. cf. Verg. Aen. V 854 sq.

25

3 nox incertum m^1h fu(erat) ma viue n vile b adhue Naber adue Klussmann rite Brakman quippe qui nesciren tut (incertum) lex addidisse m^2h || 4 hominum m^1 hominibus fort. m^2 || 5 $\langle$ se $\rangle$ exercebant Cornelissen | tum] t add. m^2 || 7 videbat Mai^1 videt vel videret Heindorf || 10 coorti tum (tum supra lin. add. m^1) h moti ma motus n motui vel motu b || 11 causatum ma n nausatum h || 12 paludibus m^2 plaudibus m^1 || 15 trinaque A corr. Mai^1 || 19 mutare locare h mutare iuvare ma n b mature (vel matura re vel maturare vel ut cum maxime) iuvare Allen [tutari et iuvare Heindorf militares iuvare Orelli [mutare] iuvare Haupt mutas iuvare $M\ddot{a}hly$ omni ope iuvare Klussmann mutas iuvare Ebert multa re iuvare Schwierczina multifarie (vel multo opere vel mire) iuvare Heraeus locare iuvare primo, tum muta re iuvare Brakman mutuas iuvare Borleffs || 21 post adsciscit sequitur a ut vid. fort a $\langle$ c $\rangle$ || 22 praeficit Mai^1 praefecit A

DE FERIIS ALSIENSIBVS

Acheruntis autem prateis leti herba petita. eius leti guttam unam aspersisse minimam, quanta dissimulantis lacrima esse solet.^a) 'hoc', inquit, 'suco soporem hominibus per oculorum repagula inriga: cuncti quibus inrigaris ilico fusi procumbent proque mortuis immobiles iacebunt. tum tu ne timeto, nam vivent et paulo post, ubi evigilaverint, exsurgent.' post id Iuppiter alas, non ut Mercurio talares, sed ut Amori umeris ex-11 aptas Somno adnexuit b): 'non enim te soleis ac talari ornatu ad pupulas hominum et palpebras incurrere oportet, curruli strepitu et cum fremitu equestri, sed placide et clementer pinnis teneris in modum hirun|dinum A 213 advolare nec ut columbae alis plaudere.' ad hoc, quo iucundior hominibus 12 Somnus esset, donat ei multa somnia amoena, ut, quo studio quisque devinctus esset, ut histrionem in somnis fautor spectaret, ut tibicinem audiret, ut aurigae agitandi monstraret, milites somn(i)o vincerent, imperatores somnio triumpharent, peregrinantes somnio redirent. ea somnia plerumque ad verum convertunt.

Igitur, Marce, si quo tibi somnio hinc opus est, censeo libens dormias 13 tantisper dum quod cupis quodque exoptas vigilanti tibi obtingat.

 m^2 in margine^a) gutta una quanta dissimulantis est $\parallel$ ^b) Iupiter alas, non ut Mercurio talares, sed ut Amori umeros exaptos Somno adnexuit

3-4 cf. Lucret. IV 908; Verg. Aen. III 511; I 691 $\parallel$ 10 cf. Verg. Aen. V 215; 515 sq. $\parallel$ 11-14 cf. Accius Praetext. 29 sqq. Ribbeck³ et Klotz; Lucret. IV 962 sqq.

1 Acheruntis] e ex a corr. | prateis m^1 e del. m^2 | leti $\langle ferunt \rangle$ Brakman | aspersisse ex spersisse corr. m^1 aspersit sed Haines || 4 fu|si h po|st ma n b | procumbent $\langle \text{et} \rangle$ Haines | proque h protinus ma pro ... n artu $\langle b \rangle$ b || 6.7 humeris exaptas Leopardi umeros exaptos et hic et in marg. A humeris exaptos Niebuhr humero exaptas Allen humeros exaptas Hildebrand exaptos Eckstein umereis exaptos Schwierczina || 7 soleis Mai¹ solis $A \mid ac h$ aut ma n unde et Heindorf ait et Baehrens $\parallel$ 8 palpebras m^2 palepebras m^1 $\mid$ $\langle$ aut $\rangle$ curruli Heindorf $\langle$ nec $\rangle$ curruli Heraeus $\parallel$ 9 teneris] tentis Orelli exertis Cornelissen $\parallel$ 10 plaudere m^1 plauderent m^2 sed tum nt del. $\parallel$ 11 quo] suo (eo per quietem teneretur) Novák || Hauler | 12 esset (id somniaret) Orelli 12-13 ut (ter)] aut Lachmann ut Orelli Novák Hauler | 12 somniis Haines | 13 agitandi monstraret A quod defendit Reichmann agitandi (strategemata vel artem) monstraret Mai¹ agitanti operam daret Heindorf agitanti monstraret agitandi monstra darent Lachmann agitanti (palmam) monstraret Ebert agitandi (peritiam vel facultatem) agitandi (rationem de)monstraret Novák monstrarent vel munus (vel ministerium) praestarent vel agitanti ministraret Héagitandi (praemia) monstraret vel agitanti (monstra) monstraret Hauler agitandi (spatium) monstraret ego olim | somno A corr. Mai¹ || 15 ad verum adversum A adversum vel adversa Mützell | ad verbum conveniunt Ehrenthal || 16 hinc] divino Orelli del. Novák || 17 quodque Mai^1 quoaque m^1 quaque m^2 utque Novák | optingat ma^2 n contingat ma^1

4. MAGISTRO MEO SALVTEM

- 1 Modo recepi epistulam tuam, qua confestim fruar. nunc enim imminebant officia δυσπαραίτητα. interim quod cupis, mi magister, breviter ut occupatus parvolam nuntio nostram melius valere et intra cubiculum discurrere.
- 2 Dictatis his legi litteras Alsienses meo tempore, mi magister, cum alii cenarent, ego cubarem tenui cibo contentus hora noctis secunda, 'multum', inquis, 'cohortatione mea'. multum, mi magister, nam verbis tuis adquievi saepiusque legam, ut saepius adquiescam. ceterum vere-
- A 149 cundia | offici, quae quam sit res imperiosa*), quis te magis norit? sed oro 10 te, illud quid est, quod in fine epistulae manum condoluisse dicis? illatenus dolueris, mi magister, si me compotem voti ⟨di⟩ boni faciunt. vale, mi magister optime, φιλόστοργε ἄνθρωπε.

Legi M. Frontonis De feriis Als<i>)ensibus

15

m² in margine a) verecundia officii, res officii res imperiosa

11 p. 226, 1-3

6 aliis m^1 s del. m^2 || 8 mea $\langle profeci \rangle$ Heindorf $\langle commotus \rangle$ Haines || 10 offici quae scripsi officique A que del. Mai^1 | norit ma^2 n novit ma^1 || 11 condoluisse Allen consoluisse A consuluisse Mai^1 manui consuluisse Heraeus || 12 di add. Mai^1 , non est lac. || 14 scr. m^2 || 16 alsensibus A || 17 officii n n orficii n

DE NEPOTE AMISSO

M. FRONTONIS DE NEPOTE AMISSO

1. MAGISTRO MEO SALVTEM

Modo cognovi de casu. cum autem in singulis articulorum tuorum 1 doloribus torqueri soleam, mi magister, quid opinaris me pati, cum ani5 mum doles? a) nihil conturbato mihi aliud in mentem venit quam rogare te ut conserves mihi dulcissimum magistrum, in quo plura solacia vitae huius habeo (quam) quae tibi tristitiae istius possunt ab ullo contingere.

Mea manu non scripsi, quia vesperi loto tremebat etiam manus. vale 2 10 mi iucundissime magister.

2. ANTONINO AVGVSTO | FRONTO

A 159

Multis huiuscemodi maeroribus fortuna me per omnem vitam meam 1 exercuit. nam ut alia mea acerba omittam, quinque amisi liberos miserrima quidem condicione temporum meorum; nam quinque omnes, 15 unumquemque semper unicum amisi, has orbitatis vices perpessus, ut numquam mihi nisi orbato filius nasceretur. ita semper sine ullo solacio residuo liberos amisi, cum recenti luctu procreavi. verum illos ego luctus 2 toleravi fortius, quibus egomet ipse solus cruciabar; namque meus animus meomet dolori obnixe oppositus quasi solitario certamine unus uni, 20 par pari resistebat. at nunc amisso nepote luctus mihi dolore filiae, dolore generi multiplicatur: meum motum pertuli, meorum luctum ferre nequeo; Victorini mei lacrimis tabesco, conliquesco. saepe etiam expo- 3 stulo cum deis immortalibus et <e>o<s i>ta iurgio compello: Victorinum pietate, mansuetudine, veritate, innocentia, humanitate, omnium deni25 que optimarum artium praecipuum virum acerbissima morte fili adflictum, hoccine ullo modo aequom aut iustum fuit? si providentia res

 m^2 in margine²) cum articulorum tuorum doloribus torquear, mi magister, quid opinaris me pati, cum animum doles?

20 cf. Otto, Sprichwörter s. v. par 3 || 22 sqq. cf. Quint. Inst. VI prooem. 4 sqq.

3 cognovi de] vi de add. $m^2 \parallel 7$ quam add. $Klussmann \mid$ quae] quam $Mai^2 \parallel$ 9 scribsi $A \parallel 12$ meam man mea $h \parallel 15$ unumquemque man unumqueque $h \parallel$ 19 meomet Allen et fort. iam m^2 memet $m^1 \mid$ obnixe ma^1n obnixus ma^2 obnixes primo, postea obnixus m^1h obnixus oppositus que $Schwierczina \parallel 21$ meorum luctum] cumulum luctuum meorum $Hey \parallel 23$ deis m^1 dis $m^2 \mid$ eos ita (vel sic) scripsi. a.. ib h fata man Lareis vel maneis vel manibus vel talibus vel vano $Hauler \parallel 24$ humanitate h maxima man

- A 155 gubernantur, hoc idem | recte provisum est? si fato cuncta humana decernuntur, hoccine fato decerni \(\delta \righta \text{bu} \langle i \rangle t \) nullum ergo inter bonos ac malos fortunarum discrimen erit? nulla deis, nulla fatis diiudicatio est, quali viro filius eripiatur? facinerosus alioqui et scelestus mortalis, quem ipsum numquam nasci melius foret, incolumes liberos educit; in 5 morte sua superstites relinquit. Victorinus, vir sanctus, cuius similes quam plurimos gigni optimum publicum fuerit, carissimo filio privatus est. quae, malum, providentia tam inique prospicit? fata a fando appellata aiunt: hoccine est recte fari? poetae autem colus et fila Fatis adsignant: nulla profecto tam sit inportuna et insciens lanifica, quae erili 10 togae solidum et nodosum, servilei autem subtile et tenue subtemen nerit. bonos viros luctu adfici, malos re familiari incolumi frui neque mensum neque pensum Fatorum lanificum duco.
  - 4 Nisi forte alius quidem nos error iactat et \(i \)gnari rerum quae mala sunt quasi prospera concupiscimus, contra quae bona sunt pro adverseis 15 aversamur, et mors ip\(sa \), quae omnibus luctuosa videtur, pausam
- A 156 laborum adfert et sollicitudinum et calamitatum miser|rimisque corporis vinculis liberatos ad tranquilla nos et amoena et omnibus bonis referta animarumque conciliabula travehit. hoc ego ita esse facilius crediderim
  - 5 quam cuncta humana aut nulla aut iniqua providentia regi. quodsi mors 20 gratulanda potius est hominibus quam lamentanda, quanto quisque eam natu minor adeptus est, tanto beatior et deis acceptior existimandus est, ocius corporis malis exutus, ocius ad honores liberae animae usurpandos excitus. quod tamen verum sit licet, parvi nostra refert, qui desideramus amissos, nec quicquam nos animarum immortalitas consolatur, qui 25 carissimis nostris dum vivimus caremus. istum statum, vocem, formam,

2-3 Sall. Cat. 52, 22 $\parallel$ 8-9 cf. Varro L. L. VI 52; Verg. Aen. I 261 $\parallel$ 9 cf. e. g. Verg. Aen. X 815; Ovid. Amor. II 6, 46 $\parallel$ 11-12 cf. Plaut. Merc. 518 $\parallel$ 18 cf. Verg. Aen. V 734 sq.; Cic. De senect. 84-85 $\parallel$ 21-22 cf. Otto, Sprichwörter s. v. adulescens

1 hoc idem m^1 hocne (probab. quam hocine) $m^2h \parallel 2$ debuit].. bu.. h nihil apud $ma < \text{debuit} > Mai^2 \parallel 3$ deis Naber dies A diis Niebuhr dis Peerlkamp $\parallel$ 4 facinorosus $Mai^1 \mid$ alioqui Mai^1 aliqui ma n aliuqui h alisqui legit Miltner aliquis Haines alius qui Hauler $\parallel$ 5 foret] fuerat Heindorf $\parallel$ 11 servilei m^1 -li $m^2 \mid$ suptemen A suptegmen $Mai^1 \parallel 12$ nerit h neverit ma n $\mid$ incolumi(s) Heraeus $\parallel$ 13 lanific(i)um Ehrenthal $\parallel$ 14 alius] avius et quidam vel avios et quidem Ehrenthal altus Fröhner $\mid$ quidam Niebuhr $\mid$ ignari] lac. suppl. $Mai^1 \parallel$ 16 ipsa Allen ip.. b lac. 4 litterarum apud n, duarum vel trium h, non est lac. apud ma mors $\langle vero \rangle$ quae vel mors $\langle quam \rangle quam$ Heraeus $\parallel$ 19 $\langle deorum \rangle$ animarumque Heindorf que del. Georges $\parallel$ 20 quod] quare Buttmann $\parallel$ 22 deis m^1 dis $m^2 \parallel$ 24 excitus m^2 exictus m^1 evectus Niebuhr $\parallel$ 25 nec] c supra lin. add. nequicquam Heindorf $\parallel$ 26 istum] s add. $m^2 \parallel$ 26—p. 237, 1 vocem faciem oraque liberalia quaerimus Hildebrand

DE NEPOTE AMISSO

animam liberum quaerimus, $\langle f \rangle$ aciem defunctorum miserandam maeremus, os obseratum, oculos eversos, colorem undique deletum. si maxime esse animas immortalis constet, erit hoc philosophis disserendi argumentum, non parentibus desiderandi remedium.

5	Sed utcumque sunt ista divinitus ordinata, mihi quidem neutiquam 6
	diutinam adferent sollicitudinem, cui tam propinqua mors. sive in
	aeternum extinguimur, olim cupienti mihi tandem eta d * * A 180
	istoanm sumviat tua cs * * 1.
	feriae t.s ensi magnitat and .c.
10	tumeo ut meus quod nulla n
	lonvitam nepotissitiunt iamamantisntam
	sapientis minor * * n qui neque nis * * * * e * * tan
	certam rac diu pra iurn a * * es pro vita gies et
	quid etur timp oribus genus o eo sid
1 5	s * neque arborum neque tus cis es eodem tempore
	egn . mer est quo ea ad vindemiam vir agn . nome illi
	eodem isto temporeonan m . est tro parti
	est tametsi cn . ed nosse ise s . un soland
	a . aderes s sum neque . estasuteer aspetide nequivi prae
	fletu ac dolore. meus etiam iam hinc me dulcissimus nepos, quem ipse A 179
	sinu meo educo, hic est profecto qui me magis magisque lacerat prorsus
	et excruciat. namque in huius facie illum amissum contemplor, ex-
	emplum oris imaginor, sonum vocis eundem animo fingo. hanc sibi
	dolor meus picturam commentatur; verum defuncti voltum ignorans,
25	dum veri similem $co\langle n \rangle$ iecto, maceror.

Sapiet mea filia; viro suo omnium quantum est hominum optimo 7 adquiescit. is eam consolabitur pariter lacrima $\langle n \rangle$ do, pariter suspirando,

1 animam m^1 auram m^2 | liberum h liberam man | auram liberum Pescani | faciem ma aciem n h maciem Allen || 6 mors] s add. m^2 || 7-19 ita h apud ma nonnisi vocabula sparsa ex altero laterc. || 7 post d 26 litt. legi nequeunt || 8 post s 6 litt. et unus versus legi nequeunt | 10 tumeo vel tumco h | nulla vel nuua $h \parallel 11$ lon vel ion $h \parallel$ sitiunt vel sitiunc $h \parallel 12$ post minor 2 litt. et unus versus perierunt | neque vel aeque h | post nis 12 litt. et 2 versus et 14 litt. perierunt | post e 4 litt. et unus versus legi nequeunt | tan] inc. alterum laterc. | tan vel ton vel tuu h || 13 certam vel cereid h tu acerbi $\langle$ ora $\rangle$ ma | diu vel diis h | post a 7 litt. et unus versus et 10 litt. legi nequeunt | gies vel gles h | 14 quid vel quo h | timp add. m² supra lin. | sid(ere) Hauler || 15 post s unus versus periit | neque arborum neque mah | tus vel tis h | $\langle fruc \rangle tus \langle pa \rangle cis \langle sp \rangle es$ Hauler | eodem tempore $mah \parallel 16$ eg vel ig $h \mid mer$ est quo $h \mid h$ eres tuus $ma \mid ad$ vindemiam $ma \ h \parallel 17$ eodem vel tudem $h \mid$ isto tempore $ma \ h \parallel 18$ cn vel en $h \mid \langle c \rangle$ onsoland Hauler | 19 teer vel tier h | aspetide h asper(ius) ma aspectare Hauler | 20 iam hinc me] [iam] hic mi Heindorf iam hic est Orth || 22 namque $ma^2 n$ nam $ma^1 \parallel 25$ conjecto ma cojecto $h \parallel 26$ (in) viro Schaefer $\parallel 27$ adquiescet $Mai^1 \parallel$ lacrimando ma n lacrimado h

 $\langle pariter \rangle$ loquendo, pariter conticiscendo. senex ego parens indigne consolabor. dignius enim foret ipsum me ante obisse. neque ulla poetarum carmina aut sapientium praecepta tantum promoverint ad luctum filiae meae sedandum et dolorem leniendum, quantum mariti $v\langle o \rangle x \langle ex \rangle$ ore carissimo et pectore iunctissimo profecta.

5

- 8 Me autem consolatur aetas mea prope iam edita et morti proxuma. quae cum aderit, si noctis, si lucis id tempus erit, caelum quidem consalutabo discedens et quae mihi conscius sum protestabor.^a) nihil in longo A 182 vitae meae spatio a me admissum, | quod dedecori aut probro aut flagitio
- foret; nullum in aetate agunda avarum, nullum perfidum facinus meum 10 extitisse; contraque multa liberaliter, multa amice, multa fideliter, multa
- 9 constanter saepe etiam cum periculo capitis consulta. quom fratre optimo concordissime vixi, quem patris vestri bonitate summos honores adeptum gaudeo, vestra vero amicitia satis quietu\(m) et multum securum video. honores quos ipse adeptus sum numquam inprobis 15 rationibus concupivi. animo potius qua\(m\) corpori curando opera\(m\) dedi. studia doctrinae rei familiari meae praetuli: pauperem meb) quam ope cuiusquam adiutum, postremo egere quam poscere malui. sumptu numquam prodigo fui, quaestu interdum necessario. verum dixi sedulo, verum audivi libenter. potius duxi neglegi quam blandiri, tacere quam 20 fingere, infrequens amicus esse quam frequens adsen\(t\) ator. pauca petii, non pauca merui. quod cuique potui, pro copia commodavi. merentibus promptius, immerentibus audacius opem tuli. neque me parum gratus quispiam repertus segniorem effecit ad beneficia quaecumque possem

  A 181 prompte inpertienda neque ego unquam ingratis offensior | fui.

10 Eas qui ob piri . . tos mihi ne obaeratos in re (liq) uis nominibus cum

 m^2 in margine^a) virum bonum qualem esse oporteat, qualis fuit Fronto $\parallel$ ^b) mire $\parallel$ ^c) egere quam poscere malui. su $\langle m \rangle p \langle tu \rangle$ numquam prodigus fui, quaestui interdum necessario $\parallel$ ^d) pauca petii, non pauca merui

7 cf. Enn. Ann. 431

1 pariter¹ add. Naber | loquendo pariter $\langle$ et $\rangle$ conticiscendo Mai^1 loquendo $\langle$ pariter $\rangle$, pariter Heindorf loquendo pariter $\langle$ que $\rangle$ Allen || 2 foret] fuerat Heindorf || 4 ita Haines maritiuxore A || 4-5 vox e carissimo pect. et iunct. Mai^1 vox ore car. et pect. iunct. Allen idem sed sine et Hauler vox e car. ore et pect. iunct. Naber || 6 proxuma h -ima ma n || 11 que del. Schwierczina || 12 fratre Mai^1 frater A || 14-16 lac. suppl. Mai^1 || 18 manlui A || 19 quaestu Heindorf quaestui A et hic et in marg. || 21 adsenator A corr. Mai^1 || 22 merui] renui Cornelissen || 23 audacius] cunctantius Cornelissen || 24 effecit Mai^1 efficit A || 26 eas ma b eas probab. quam eos b sed b | qui ob b quid b quid b quid b b |

DE NEPOTE AMISSO

vol(untat)e . nimmu deputavi; cuperem equidem quod d im pace
metui s alesum be b sine tumque beate at
iam quare terrenis trs otiumo male ti.ent
$lat \dots m neminem s.s. \dots ob. ireetum \dots meum \dots reli \dots$
5 finem eam iodum e teneo si iussu
neme ae o sine for * * ae is vobis
estis si male oierandisiusin partibus pipasse amasn .ope si
usquam dolui; nemini umquam, si vobis carior esset ^a), invidi; <omne>m</omne>
operam dedi, ne quisquams aut in ami(citia
10 v $\operatorname{str}\langle a \rangle$. e usi
Sentions.ebrres sum quamslae modo ss11
(ac)erb(o) nepotis mei leto dolens et statu mentis veuis.is ser
sdus et perturbatus anlius ferebat m
$\langle m \rangle$ orte te vir ni . ine ade mn ss
15 n bem nes uop em meam si neniam funebrem
pr s * uiuisi meos m is ers es promere

3. $\mid MA\langle GI\rangle STR\langle OFRONTONI\rangle SA\langle L\rangle$.

A 196

Doleo, m\(\)i m\\ag\(\)ister, v\(\)e\(\)re\(\); aliud en\(\)im n\\(\)ih\(\)il\(\) reperio quod dicam a\(\)ut\(\) pr\(\)odam\(\) tibi. mi\(\)i\(\) personam indu\(\)e\(\)re videor, \(\)si\(\)

m² in margine³) nemini umquam, si \(vobis \) carior esset, invidi

1 voluntate | lac. suppl. Hauler | . nimmu | immo vel animum vel nimium Hauler | mude vel mode $h \mid \text{putavi cuperem equidem } ma \ h \mid \text{d..im}] \text{d(i du)} \text{int } \textit{Hauler} \parallel$ 1.2 pacem et vi Hauler $\parallel$ 2 metui vel meiui h | sine tumque vel si notumque h $\parallel$ 2.3 $\langle gr \rangle$ atiam vel $\langle nepos \rangle$ etiam Hauler | 3 tr | supra r scr. 1 m^2h | otiu] o del. m^2h | male mah | num t(i)ment? || 4 lat(iore)m Hauler | reli vel roli h || 5 finem $mah \mid iodum \mid dudum \mid dudum \mid teneo ma$ teneo probab, quam veneo $h \mid$ si iussu vel sleussu $h \parallel 6$ post for una litt. et unus versus legi nequeunt $\parallel$ ac vel de $h \parallel$ 7 male mah | oierandis ius vel oiiiandi suis vel oviandis vis h | in vel ia h | si vel isi $h \parallel 8$ usquam $h \ldots$ quam $ma \mid$ dolui vel dolori $h \mid$ si vobis $ma \mid h \mid$ carior hcarere ma | esset invidi ma esse..nvidi h | omnem scripsi ..nu in fine versus $h \parallel 9$ operam $mah \parallel 9-10$ lac. suppl. Hauler $\parallel 11$ sentio $mah \mid .$ ebr.. res hme proderes $ma \mid \text{quam } ma \mid h \mid | 12 \text{ acerbo} | lac. suppl. Hauler | leto <math>ma \mid h \mid | \text{dolens}$ vel solens h colens ma | et statu mentis ma h || 13 an . . lius] am $\langle p \rangle$ lius Hauler || 14 morte] lac. suppl. Hauler | mn vel ma h $\langle o \rangle mn \langle i \rangle Hauler | ss vel is h |$ 15 (mort)em Hauler | 16 pr(ode)s Hauler, tum unus versus periit | uiuisi vel iiliiusi h fort. vivus si latet | fort. m(an) is supplendum || 17-p. 240, 12 lac. suppl. Hauler | 18 doleo m vel doleam h doleam $ma \mid ag \ vel \ ae \ h \mid aliud \ ma \ h \mid ih \ vel$ in h | reperio h reperto ma | quod h apud ma | 19 prodam lac. 4 litterarum supplevi proferam Hauler | tibi mihi Hauler tisiub h tis...ma antea coni. tibi ub $\langle i \rangle$ Hauler | personam indu h ... sona mundum ma | videor Hauler . iu (vel . ui) ser $h \parallel$ 20 vobis] lac. suppl. Hauler

consoler e conexu veritatis nostra $\langle e \rangle$, cum ipse indigeam solacio. di, qua $\langle eso \rangle$, filiam tuam, generum, ne $\langle p \rangle$ o $\langle t \rangle$ e $\langle s \rangle$. in .o... mes . $\langle co \rangle$ nse $\langle rv \rangle$ ent a.. inei... atque etiam domo.. m. aut vestra. vale, o $\langle mid \rangle$ u $\langle lc \rangle$ issime magister

4. DOMINO MEO FRONTO

5

20

> Legi emendavi M. Frontonis De nepote amisso

18 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 161 s. v. ferrum 1

1 consoloer h corr. Hauler | e conexu vel iconeru vel icmnerii h non est b | veritatis nostra ma b h nostra $\langle e \rangle$ Hauler | cum ma h | ipse Hauler iisse ma iise h | indigeam Hauler indigere ma indiger. e h | solacio ma h || 1.2 di quaeso Hauler di qua... h di ..... ma^2 om. ma^1 dis placeat b || 2 filiam ma b h | tuam scripsi tiuui h tibi Hauler || generum ma b h || nepotes scripsi re.o.e.h || .in.o... mes] mes ma h incolumes Hauler de superstites cogitaveris || 3 conservent] lac. suppl. Hauler || domo ma h || $\langle aut \rangle$ m $\langle ea \rangle$ Hauler || 4. is (sime) h bis ma || 5 domino Hauler || domo ma h || Fronto Hauler .... tu h || 6 nent vel nend h || 8 post n 27 litt. legi nequeunt || obs $\langle equen \rangle$ s vel obs $\langle ecutu \rangle$ s Hauler || nunc de ma h hinc de Haines || 9 aseset vel asenet h || idugenio vel idugenia h || 10 quorum ma h || $\langle t \rangle e \langle nui \rangle$ Hauler || 11 post um.o duae litt. et unus versus perierunt || 12 vastitatem ma h || domus] lac. trium litt. supple. Hauler qui antea $\langle time \rangle$ mus $vel \langle odi \rangle$ mus suppleverat || odi] lac. trium litt. supplevi || 13 lis vel us h || osu vel osli h || 14 nonn $\langle e \rangle$ test $\langle im \rangle$ o $\langle nio$ et vitae $ex \rangle$ am $\langle i \rangle$ n $\langle e \rangle$ Hauler || 15 post ce $\langle vel$ se) duo versus et 5 litt. perierunt || 17 sum Mai^1 tum A || 18 Decimanum edd. || 20 scr. m^2

ARION

M. FRONTONIS ARION

Arion Lesbius, proinde quod Graecorum memoria est, cithara et 1 dithyrambo primus, Corintho, ubi frequens incolebat, secundum quaestum profectus magnis divitiis per oram Siciliae atque Italiae partis 5 Corinthum Tarento regredi parabat, socios navalis Corinthios potissimum delegit; eorum navem audacter re bona maxime onerat. nave (i)n altum provecta cognoscit soc(io)s quae veherent cupidos potiri, necem sibi machinari, eos precibus fatigat aurum omne sibi haberent, unam sibi animam sinerent. postquam id frustra | orat, aliam tamen veniam im- A 166 10 petrat, ut in exitu vitae quantum posset cantaret. id praedones in lucro ducere praeter spolia summum artificem audire, cuius vocem praeterea nemo umquam postilla auscultaret. ille vestem induit auro intextam itemque citharam insignem, tum pro puppi aperto maxime atque edito loco constitit sociis inde consulto per navem ceteram dispersis. ibi Arion 15 studio inpenso cantare orditur scilicet mari et caelo artis suae supremum commemoramentum. carminis fine cum verbo in mare desilit, delphinus excipit, sublimem avehit, navi praevortit, Taenaro exponit, quantum delphino fas erat, in extimo litore.

Arion inde Corinthum proficiscitur et homo et vestis et cithara ac vox 2 incolumis. Periandrum regem Corinthium, cui per artem cognitus acceptusque diu fuerat, accedit; ordine memorat rem gestam in navi et postea in mari. rex homini credere, miraculo addubitare, navem et socios navalis, dum reciperent, opperiri. postquam cognovit portum invectos, sine tumultu acciri iubet; voltu comi, verbis lenibus percontatur, num- quidnam super Arione Lesbio comperissent. illi facile respondent Tarenti | vidisse fortunatissimum mortalem secundo rumore pretia quaerere, A 165 laete esse, domi cantare; quo diutius amore atque lucro et laudibus

2 sqq. cf. Herod. I 23-24

3 frequens Mai^1 sequens $A \parallel 4$ partis m^1 paratis $m^2 \parallel 6$ maxima $Heindorf \parallel$ in] $lac. suppl. Mai^1 \parallel 7$ cognoseit h cognovit $man \parallel$ socios] $lac. suppl. Mai^1 \parallel$ quae] $\bar{q} \cdot A$ (= quae) et ita Eussner qui Mai^1 qui et cupidinis Reinhardt quem Hauler quae veheret $Orth \parallel$ potiri] oneris Allen auri Novák potiri (auri) $Drechsler \parallel 8$ praecibus $A \parallel$ omnes A corr. $Mai^1 \parallel$ sibi¹] ipsi $Haines \parallel$ unam man h uno $b \parallel 10$ posset Mai^1 possiet A possit $Haines \parallel 11$ ducere man h duxere $b \parallel 12$ autscultaret m^1 suprascr. i(n) al(io) auscultaret $m^2 \parallel 13$ ceteram] eitharam m^1 suprascr. i(n) al(io) ceteram $m^2 \parallel 15$ caelo] terrae $Hildebrand \parallel 16$ commentamentum $Hildebrand \parallel$ fine m^1 suprascr. i(n) al(io) carmine finito m^2 (in) fine Mai^1 imo $Klussmann \parallel 17$ praevortit m^1 suprascr. i(n) al(io) praevertit $m^2 \parallel 19$ ac] supra vox scr. in al(io) ac m^2 (et) vox Mai^1 et (cum) cithara vox $Walter \parallel 20$ Periandrum] alteram r add. manus antiqua $\parallel 21$ ordinem A corr. $Mai^1 \parallel 22$ mari] i $add. m^2 \parallel \langle vix \rangle$ credere $Mai^1 \parallel$ miraculo m^1 suprascr. i(n) al(io) miracula m^2 miraculo (m) $Studemund \parallel 23$ reciperet $Eussner \parallel 24$ acciri] accipi m^1 suprascr. in al(io) acciri m^2

retineri. cum haec ita \(\)d\(\)icerent, Arion inrupit \(\)ip\(\)se eodem momento \(\)si\(\)cut ab puppi steterat aperte veste auro intexta, cithara insigni. praedones inopinato visu consternati, cum neque quicquam postilla negare aut non credere aut deprecari ausi sunt, delphini facinus mirabantur tale. amico delphino Taenari salvus anniti visitur: delphino resito dens homo, parva figura atque rei argumento magis quam simulacro composita.

Legi emendavi qui supra M. Frontonis Arion

10

ADDITAMENTVM EPISTVLARVM VARIARVM ACEPHALVM

A 145 extr.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΑ ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝΙ

- 1 Οὐδὲ σήμερον ἐδυνήθην σε ἰδεῖν διὰ τὴν γαστέρα νυκτὸς ἐνοχλοῦσαν Α 161 ἕως | ἄρτι κοιμηθείς. ἃ δὲ ἀγρυπνῶν ἠπόρουν, οὐ κατέσχον οὐδ' ἀνεβαλόμην, ἀλλ' ἐκ πολλῶν ὀλίγα σοι γέγραφα. σὰ δέ, εἰ μὲν δίκαιά ἐστιν, ὡς 15 δικαίοις, εἰ δὲ σχολαστικά, ὡς ἀπλοῖς, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἔμοιγε ὡς λυπουμένω καὶ παρακαλοῦντι πείσθητι καὶ εἶξον.
  - 2 Εἰκὸς ἔπεσθαι τοῖς κοινοῖς τὰ ἰδιωτικά. εὐθύνομεν γοῦν τὰ ἴδια πρὸς ἐκεῖνα καὶ ὁ νόμος οὕτω κελεύει. πῶς οὖν αὶ μὲν πόλεις οὐκ ἀκνοῦσι λαμβάνουσαι παρὰ τῶν διδόντων ἀναθήματά τε καὶ χρήματα καὶ ἀργύριον 20 αὐτοπολιτῶν τε καὶ ξένων, ἤδη δέ τινας καὶ αὐτούς 〈πως〉 ὑποδιδόντας,

1 haec ita dicerent m^1 lac. suppl. Mai^1 in marg. haec dixissent $m^2 \parallel 1-2$ lac. suppl. Hauler $\parallel 2$ ab vel a $h \mid$ aperte m^1h -ta m^2h cum $ma \mid \langle$ et $\rangle$ cithara $Mai^1 \parallel 3$ visu ex bisu corr. m^2 aspectu $m^2 \mid$ cum] tum vel quod Mai^1 del. Novák sunt Haines $\mid$ neque ma n neque vel nec $h \parallel 4$ credere] cedere Fröhner condere Heraeus $\mid$ depraecari m^1 priorem a fort. del. $m^2 \parallel 5$ delphino $m^2 \parallel 6$ atque rei $m^2 \parallel 6$ atque ut incertum $ma \parallel 7$ composita m^4 -ti m^2 ut vid. -ti vel -to legit Miltner $\parallel 8$ scr. $m^2 \parallel 11$ post $m^2 \parallel 1$

φίλος δὲ παρὰ φίλου λαβεῖν ὀκνεῖ παρακαλοῦντος; καὶ ὅ⟨τ⟩ι θεοὶ δὲ τῷ νόμῳ τῶν πόλεων προσζτίζενζτζαι ταῦτα παρὰ τῶν ἀνδρῶν, καὶ δεικνύουσιν οί θησανροί τῶν θεῶν. καὶ οἱ φίλιοι δὲ ⟨ἐκ⟩ τῶν διαθηκῶν λαμβάνειν οὐκ οκνοῦσιν. καὶ διὰ τί οὖν ἐκ μὲν διαθήκης ἄν τις λάβοι, παρὰ δὲ τῶν περιόν-5 των οὐ λάβοι, όπότε καὶ μεῖζον τοῦτο ἔχει τὸ δεῖγμα τῆς προθυμίας; οί μεν γαρ άλλον άλλου προτιθέασιν, οι δε περιόντες εαυτών τους φίλους προτιθέασιν. καὶ ἥδιον παρὰ τοῦ περιόντος λαβεῖν, ὅτι καὶ μαρτυρῆσαι περιόντι δυνατόν έστι καὶ ἀμείψασθαι. πάλιν ξένιον μὲν οὔτε θεοῖς οὔτε πόλει πέμπεται, τὰ σεμνότερα δ' αἰεὶ τοῖς σεμνοτέροις.

Άλλ' οὐκ εἰσὶ ταῦ τα βαρύτερα λαμβάνειν; τί γάρ ἐστι φιλίας καὶ τιμῆς $^{
m A\ 162}$ βαρύτερον, ὧν οὐδὲ ἴσως γ' ἄρειον οὐδέν ἐστιν; τί δὲ καὶ βαρὸ ἦν ὅλως ἢ τί αν έγω βαρύ ἔχοιμι; οὐδ' αν μεν ἔργασαίμην οὐδεν οὐδε πριαίμην οὐδέποτε, οίσθα, τι άμα μισθον έχον, έξ οίκου, φασίν, εἰς οίκον μετατεθέν. έννόησον δὲ κἀκεῖνο, ὅση μὲν ἡδονὴ τῷ πέμψαντι ληφθέντων, ὅση δὲ 15 λύπη μὴ ληφθέντων εἰσγίγνεται, εἰ τὸ καθαρὸν .... καὶ μετά πο . . . . . προσιέναι σοι. πιστεύεις δὲ δίκαιον εἶναι τὸν νόμον τῶν τε πόλεων καὶ θεῶν καὶ φίλων * * φίλων δὲ οὐχ ὡς τούτων ἐπιδεικνύντων θράσος εὐνοίας, ἀλλὰ καὶ τούτων ὑπὸ δέους, εἰ ἐπέπεμψα τώ πρὶν έπιτρέψης, σὸ δὲ μὴ δευτερώσης ὧ νε ἔδει μηδ' ἄπαξ.

13 proverbium deest apud Paroemiogr. Graecos et Otto, Sprichwörter

1 $\delta \dot{\epsilon}^1$ Mai^1 $\delta \eta$ A $\langle \delta \dot{\epsilon} \rangle$ $\delta \dot{\eta}$ Haines | $\ddot{o}\tau\iota$ Jacobs $o\iota$ A $o\dot{\iota}$ Niebuhr $fort. <math>\langle \ddot{o}\tau\iota \rangle$ οί legendum | 2 ποληων A | προστίθενται scripsi προσθεναι A προσίενται Hein $dorf \mid dv\delta \varrho \tilde{\omega} \tilde{v} \rceil dv \vartheta \varrho \acute{\omega} \pi \omega v \ Jacobs \mid \delta \iota \varkappa v v v v v v \tilde{A} \parallel 3 \vartheta \varepsilon o v \ A \mid \varphi \tilde{\iota} \lambda o \iota \ Naber \mid \dot{\varepsilon} \varkappa add. \ Mai^1 \parallel 4 o \tilde{v} v m^2 \quad o v m^1 \parallel 5 \tau o \tilde{v} \tau' \ Naber \quad \tau a v \tau \ A \parallel 7 \mu a \varrho \tau v \varrho \iota \eta \sigma a \iota \ A \parallel$ 8 post πάλιν interp. Jacobs || 9 πέμπεται, ζάλλ' ιδιώταις > τὰ Studemund || 10 είσι] έστὶ Naber | βαρντεραλλαμβανειν A | λαμβάνεσθαι Mai^1 | τειμης A || 11 βαρντεgovovovδεισοσι(s h γ b)agιον A corr. Studemund | καί] μοι vel άλλο vel καν Hauler || 11-12 τί etc.] εί δε βαρύ έστιν (vel ήν) δ δώσω, ὅ τι αν έχω βαρύ έχοιμι Jacobs || 11.12 ἢ τὶ Mai^1 ὅτι Leopardi $\parallel$ 12 οὐδ' ἀν μὲν] οὐδαμ $\tilde{\eta}$ Naber $\mid$ πριαίμην s hοναιμην ma n b ονιναίμην Naber | 13 οίσθα - ειχον h έχον scripsi .... μισθὸν εἶχον ma μεολ . . . aμεκη . ν ειχον n | μετατεθέν scripsi μετατιθειν h μέ γε τιθεῖν ma μετελθεῖν n | οὐδέ ποτε $\langle δ$ έοι, ώς ἐν τῷ θεάτρῳ $\rangle$ φασίν, $\langle δ$ ς μη $\rangle$ μισθὸν είχον, ἐξ οἴκου εἰς οίκον μέ γε τιθεῖν Mai¹ pro huius μέ γε τιθεῖν] ἐμὲ περιθείν Jacobs δέον ζτιν α μισθον λιτον (ίσον Haines) et μετελθείν Naber et Haines | 14 εννοεσον $A \mid \tau \omega A \mid$ 15 εἰσγίγνεται scripsi εεσγιγνεται hεπι $(vel \ evi)$ γινεται $b \parallel 16 \ πo(\lambda \dot{v})$ Haines $\mid προσιεναι \ ma \quad προσσισ . <math>a \cdot n \mid$ πιστευεις h -οις ma $n \parallel 17$ των] τον $A \mid post φίλων 30$ litt. legi nequeunt $\mid φi$ - $\lambda \omega v^2 n$ $\varphi i \lambda \omega ma h$ $\varphi i \lambda \omega Mai^1 \mid o v \chi \omega_S \tau o v \tau \omega v Ellis$ $o v \chi o S \tau o v \tau o v h$ $o v \chi \omega_S$ τουτον ma . . . . . τουτον n οὐχ ιώς του τῶν vel οὐ τοσοῦτον $Jacobs \parallel$ 18 ἀλλὰ - εἰ scripsi άλλά καὶ τούτων ύποδέουσι ma h αλλλναιτοντων υποδεουσι n άλλά κρυπτώντων ύπὸ δέους Jacobs άλλὰ λανθανόντων ύπὸ δέους Naber άλλ' ἀναττόντων ύπὸ δέους, εἰ Ellis | ἐπέπεμψα scripsi επιπεμψα h ἔπεμψα ma n ἔπεμψ' ἐγὼ ποίν Naber | τώ scripsi cum A το edd. || 19 μή δεντερώσης vel μηκέτι πέμψης vel μηδ' ἀντείπης scripsi μηδὲ . . . . . . ma^1 μηδε τιμη . . ma^2 μηδὲ . . . . πηις n μηδεντειπηις h μὴ δεζύτερον ἀποπέμ>ψης Niebuhr

5. ΑΠΠΙΑΝΩΙ ΠΑΡΑ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ

- 1 Οὐκ ἀπορήσει μὲν οὐδὲ ἐκεῖνος πιθανῶν λόγων ὅστις πρὸς τὸ πρῶτον ἐνθύμημα τῶν ὑπὸ σοῦ προτεθέντων ἐνίσταιτο, ὡς μὴ δέοι ἔπεσθαι τοῖς κοινοῖς τὰ ἴδια. πολλὰ γὰρ ἔθη καὶ νόμιμα κοινῆ ταῖς πόλεσιν καὶ ἰδία τοῖς καθ' ἔκαστον εὐρήσομεν οὐχ ὅμοια. μάθοις δ' ἄν προσέχων ταῖς τε δίκαις καὶ τοῖς ἀνῶσιν τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς: ἔνθα οὔτε
- τε δίκαις καὶ τοῖς ἀγῶσιν τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς Ενθα οἔτε Α 138 δ τόπος τῶν δικαστηρίων οὔτε τῶν δικαζόντων δ ἀριθμὸς οὔτε ή τά|ξις τῶν φάσεων καὶ κλήσεων οὔτε τοῦ ὕδατος τὸ μέτρον οὔτε τὰ προστιμήματα των κατεγνωσμένων τὰ αὐτά, ἀλλὰ πλεῖστον ὅσον διήνεγκεν τὰ δημόσια τῶν ἰδίων. καὶ ὅτι τῆς μὲν πόλεως ἀναπεπετάζο⟩θαι προσήκει 10 τὰς πύλας εἰσιέναι τε τῷ βουλομένω καὶ ἐξιέναι, ὁποτε βούλοιτο, ἑκάστω δὲ ήμῶν τῶν ἰδιωτῶν, εἰ μὴ φυλάττοι τὰς θύρας καὶ πάνυ ἐγρηγοροίη δ θυρωρός είργων μεν της είσόδου τους μηδεν προσήκοντας, τοῖς δε οἰκέταις οὐκ ἐπιτρέπων ἀδεῶς, ὁπότε βούλοιντο, ἔξω βαδίζειν, οὐκ ἀν ὀρθῶς οίκουροῖτο τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν. καὶ στοαὶ δὲ καὶ ἄλση καὶ βωμοὶ καὶ 15 γυ (μ) νάσια καὶ λουτρὰ τὰ μὲν δημόσια πᾶσιν καὶ προῖκα ἀνεῖται, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν ὑπὸ σιδηρᾶ κλειδὶ καί τινι θυροφύλακι, καὶ μισθὸν ἐκλέγουσιν παρὰ τῶν λουομένω (ν). οὐδὲ τὰ δεῖπνα δὲ ὅμοια τὰ ἰδιωτικὰ καὶ τὰ ἐν πρυτανείω, οὐδὲ ὁ ἴππος ὅ τε ἰδιωτικὸς καὶ ὁ δημόσιος, οὐδὲ ἡ πορφύρα τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν δημοτῶν, οὐδὲ ὁ στέφανος ὁ τῶν δόδων τῶν 20 οἴκοθεν καὶ ὁ τῆς ἐλαίζαζς τῆς Ὁλυζμλπίασιν.
  - 2 Αλλά ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ καὶ χαριεῖσθαί σοι τὸ δεῖν ἔπεσθαι τοῖς δημοσίοις τὰ ἰδιωτικά. χαρισάμενος δὲ τοῦτο οὐκέτι χαρισαίμην ἄν τούτοις εν . . . πεισ . . . ολειν . . ἐπιτρέπειν χρῆσθαι. τί δὴ τοῦτό ἐστιν,

έγω | φράσω, τὸ μὲν ἀμφισβητούμενον ἡμῖν, οἶμαι, τοῦτο ἦν, εἶ χρὴ μεγάλα Α 137 καὶ πολλῆς τιμῆς ἄξια δῶρα παρὰ τῶν φίλων δέγεσθαι. ταῦτα προστάσσων είς παράδειγμα έκάλεις τὸ τὰς πόλεις μεγάλα δῶρα παρ' ἀλλήλων προσίεσθαι, αὐτὸ δὴ τὸ ἀμφισβητούμενον σφετεριζόμενος, ὧ φιλότης. δ 5 γὰρ τοὺς ἰδιώτας ἐγὼ φάσκων μὴ δεῖν μεγάλα δῶρα παρ' ἀλλήλων λαμβάνειν, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἂν εἴποιμι καὶ περὶ τῶν πόλεων, ὧς οὐδὲ τὰς πόλεις δέοι λαμβάνειν σύ δὲ ώς τοῦτο προσήκον ταῖς πόλεσιν λαβών εἰς απόδειξιν φέρεις τοῦ καὶ τοῖς ιδιώταις προσήκοντος, τὸ δὲ ζητούμενον μὴ δεῖν ἐξ αὐτῶν τῶν ἀμφισβητουμένων ἀποδεικνύειν φήσαις ἄν. εἰ δὲ τοῦτο 10 φής, ὅτι λαμβάνουσιν πολλαὶ πόλεις τὰ τοιαῦτα δῶρα, φαίην ἂν ὅτι καὶ τῶν ἰδιωτῶν πολλοὶ λαμβάνουσι τὰ τοιαῦτα, ζητοῦμεν δέ, εἰ ὀρθῶς καὶ προσηκόντως λαμβάνουσιν. τοῦτο τὸ ζήτημα ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀρξάμενον διήκει καὶ πρὸς τὰς πόλεις. τοῦτο μέν οὖν δίκαια ποιῶν ἐν ζητήματος μέρει διαλείψεις ἀμφισβητήσιμον, τὸ τῶν πόλεων λέγων. οὐδὲ γάρ οὐδ' 15 έκεῖνό σ' ἀγνοεῖν οἶμαι, ὡς αἱ πλεῖσταί γε τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ εὐνοζμ⟩ουμένων πόλεων οὐκ ἐδέξαντο τὰ μεγάλα δῶρα, ὥσπερ ἡ Ῥωμαίων πόλις πολλά πολλάκις παρά | πλείστων πεμπόμενα οὐ προσήκατο, ή δὲ τῶν Α 144 Αθηναίων βαρύτερα των προσηκόντων εκλέγουσα οὖ πάνυ τι ώνατο.

Τὸ δέ γε τῶν θεῶν παράδειγμα, ὅτι δῶρα καὶ ἀναθήματα θεοὶ δέχονται, 3 20 καὶ πάνυ σοι διὰ βραχέων εἰρημένον, ἐν ἴσω τάχει ἀπολύσασθαι πειράσομαι οὐδὲ γὰρ προσκυνεῖσθαι μοι προσῆκεν μήτε θεῷ μήτε αὖ βασιλεῖ Περσῶν ὄντι.

Πιθανώτατον δὲ νὴ Δία τὸ τῶν διαθηκῶν ὑπήνεγκας, τί δή ποτε, ἐκ 4 διαθηκῶν καὶ τὰ μεγάλα λαμβάνοντες, παρὰ τῶν ζώντων τὰ τηλικαῦτα 25 οὐ προσησόμεθα· φθάνεις δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς ὑποβάλλων. οἱ μὲν γάρ, ὡς σὰ φής, ἄλλον ἄλλον προτιθέασιν οἱ κατὰ διαθήκας χαριζόμενοι· φημὶ δὴ παρὰ τούτων λαμβάνειν προσήκειν. οἱ δ' αὖ ζῶντες, ὡς σὰ φής, ἑαυτῶν τοὺς φίλους, οἰς χαρίζονται, προτιμῶσιν· δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο φημὶ δεῖν τὰ πεμπόμενα μὴ προσίεσθαι. βαρὰ γὰρ ὄντως καὶ ὑπεροπτικὸν 30 καὶ τυραννικὸν ὡς ἀληθῶς τὸ δέχεσθαι τὰς τοιαύτας προτιμήσεις, ἐν αἰς

21-22 cf. Paroemiogr. Graeci I 126

τιμῶν ἔτερον δῆλός ἐστιν αὐτὸς αύτὸν ἀτιμάζων καὶ ἐν δευτέρω τιθεὶς τοῦ προτιμωμένου. οὐδὲ γὰρ ἵππον ἀναβαίην ἄν, ἀφ' οὖ καταβὰς αὐτός τις καὶ βαδίζων ἐμὲ δὴ ἱππάζεσθαι ἀξιοίη· οὐδὲ ἐν θεάτρω καθεζοίμην ἄν ἄλλου μοι ὑπανισταμένου· οὐδὲ ἱμάτιον δεξαίμην ἄν ἐν χειμῶνος ὥρᾳ,

Α 143 εἴ τις ἀποδυόμενος | διγώη μὲν αὐτός, ἐμὲ δὲ ἀμφιεννύοι. οἶκειότερος γὰρ 5 αὐτὸς ἕκαστος αὑτῷ καὶ προτιμᾶσθαι πρὸς αύτοῦ δικαιότερος.

- 5 Φης δὲ ξένια μη πέμπε(σ) θαι θεοῖς. η οὐχὶ ξένια τὰ ψαιστὰ πόπανα καὶ τὸ μέλι καὶ ὁ οἶνος ὁ σπενδόμενος καὶ τὸ γάλα καὶ τὰ σπλάγχνα τὰ τῶν ἱερείων; καὶ ὁ λιβανωτὸς δὲ ξένιον θεοῦ.

 $oldsymbol{1}$ ατειμαζων $A \parallel oldsymbol{2}$ προτιμωμενου man προτειμωμενου $b \parallel oldsymbol{1}$ αὐτός] ἄλλος Niebuhr || 2-3 ἀφ' οὐ τις καταβὰς καὶ βαδίζων αὐτὸς Buttmann καταβάς αὐτός τις εἴη βαδίζων primo, deinde καταβάς ὁ δεσπότης ἥκοι βαδίζων Jacobs βαδίζων ἐμὲ δὴ Leopardi βαδίζοι, ἐμὲ δὲ Haines $\parallel$ 3 βαδειζων $A \mid δὴ$] δὲ A et $Mai^1 \mid θεατρω A \parallel$ 5 ξιγώη Niebuhr ρειπωη A ξυπώη $Mai^1 \parallel$ 6 αυτω $A \mid προτειμασθαι <math>A \parallel$ 7 φης $A \mid με$ πεμπεθαι A corr. $Mai^1 \mid ⟨τὰ⟩$ πόπανα Haines $\parallel$ 8 δ σπενδόμενος Haines οσπενδομενος A $\bar{\psi}$ σπένδομεν, $\bar{\omega}$ ς $Mai^1 \parallel 11 \vartheta \epsilon \iota \omega A$ $corr.~Mai^1$ | προτεθέντα $ma^{1~3}~b$ προτεθέντων $ma^2~n$ $\parallel$ 12 βrαχεων A $\parallel$ 15 $δ\dot{\epsilon}$ Mai^1 δη A | $\gamma \varepsilon$] τὸ Studemund || 15–17 $\lambda \alpha \mu \beta \acute{a}$ νοι τις $\ddot{\eta}$ $\dot{a}$ πὸ . . . . . | * | . . . . . . αἰτεῖν οὐδὲ | λαμβάνειν ..... | αὐτὰ δῶρα χρὴ ..... | αὐτοὺς μὲν ma ..... | τ. κεν ιω αἰτεῖν άλ .... | λαμβάνειν οσσαει τε τα .. | αυτα δῶρα χρὴ .... σθαι | ἃ τοὺς μὲν nλαμβάνοι τι $\langle$ να η ἀρνοῦντος $\rangle$ |*| $\langle$ οὐκ ἐν τῷ $\rangle$ αἶτεῖν $\langle$ ἀλλ' οὐδὲ $\rangle$ | λαμβάνειν οὐδέ γε τὰ τοι αντα δώρα χρή τινα ελέσθαι | αντους μέν s qui uncis incertas litt. saepsit εὶ ⟨ἀπὸ⟩ παρέχοντος λαμβάνοι τις ἢ ἀπὸ ⟨αἰτουμένου. οὐδὲ γὰρ⟩ αἰτεῖν οὐδὲ λαμβάνειν αὐτὰ δῶρα χρη ζμεγάλα εἰ δὲ μή>, αὐτοὺς μὲν Μαί λαμβάνοι τις ἢ ἀπα⟨ιτοίη⟩. οὐδὲ λαμβάνειν αὖ τὰ δῶρα χρή, ἃ τοὺς μὲν Heindorf λαμβάνοι τις, ἢ αὐτὸ⟨ς⟩ αἰτῶν οὐδὲ λαμβάνειν τοιαῦτα δῶρα χρή, ἃ τοὺς μὲν Jacobs εἰ παρ' ἐκόντος λαμβάνοι τις ἢ ἀφέ⟨λοι βίᾳ· οὐ μόνο⟩ν γὰρ ⟨οὐ δεῖ παρ'⟩ έκόντος αἰτεῖν ἀλζλ' > οὐδὲ λαμβάνειν οὐδὲ τὰ ζτοι >αῦτα δῶρα χρή ζπροσίε >σθαι ἃ τοὺς μέν Naber λαμβάνοι τις $\ddot{\eta}$ ἀφι $\langle ροί \rangle$ (= ἀφαιροί) $\langle βία$ παρ' ἄκοντος· τὰ τοια⟩ῦτα γ⟨ὰρ οὐ δεῖ παρ' ἐ⟩κείνων αἰτεῖν ἀλ⟨λ' οὐδὲ⟩ λαμβάνειν. οὐ δεῖ τε τὰ ⟨τοι⟩αῦτα δῶρὰ χρη<ματίζε>σθαι vel <πλεονεκτεῖ γὰρ> οὐκ ἐν τῷ αἰτεῖν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λαμβάνειν Dobson εἰ παρ' ἐκόντος λαμβάνοι τις ἢ ἀρνοῦντος οὐ μὲν γὰρ δεῖ αἰτεῖν, ἀλλ' οὐδὲ λαμβάνειν Haines

ἀποτιμήσεις γίγνοιντο, σὸ μὲν ὁ πέμψας τοὺς δύο τούτους παῖδας μικροτέραν, έγω δε δ λαβων μείζω την οὐσίαν ἀποφανοῦμαι. οὐ γάρ ἐστιν εὐκαταφρόνητος οὔτε ἐν ἀποτιμήσει χρημάτων οὔτε | ἐν ἀντιδόσει οὐσίας Α 151 οὔτε ἐν ἀπογραφῆ τέλους οὔτε ἐν καταβολῆ φόρου ὁ τῶν δύο δούλων το ἀριθμός, ὁ δὲ τὰ βαρύτερα δῶρα πέμπων οὐχ ἦττον λυπεῖ τοῦ βαρεῖαν 7 πέμποντος ἐπὶ τὸν συμσφαιρίζοντα ἢ μεγάλην κύλην προπίνοντος τῷ συνπότη είς γὰρ μέθην, οὐκ είς ήδονὴν προπίνειν ἔοικεν. ὥσπερ δὲ τὸν οίνον εν τοῖς ζολώφροσιν συνποσίοις δρώμεν κιρνάμενον ἀκράτω μεν πάνυ ολίγω, πλείστω δὲ τῷ ὕδατι, οὕτω δὴ καὶ τὰ δῷρα κιρνάναι προσῆκεν 10 πολλή μεν φιλοφοσόνη, έλαχίστω δε αναλώματι. τίσιν γαο αν φαίημεν άρμόττειν τὰ πολυτελή δῶρα; ἄρά γε τοῖς πένησιν; ἀλλὰ πέμπειν οὐ δύνανται ή τοῖς πλουσίοις; ἀλλὰ λαμβάνειν οὐ δέονται. τοῖς μὲν οὖν μεγάλοις δώροις τὸ συνεχὲς οὐ πρόσεστιν, ἢ ἐκπεσεῖν ἀνάγκη τῶν ύπαρχόντων, εἴ τις μεγάλα τε πέμποι καὶ πολλάκις. τοῖς δὲ μικροῖς 15 δώροις τό τε συνεχές πρόσεστιν καί τὸ αμετάγνωστον τιν . δ . . . . ειδι τελέσαι μικρά πέμψαντι.

Όμολογήσαις δ' ἄν καὶ τοῦτο, ὡς, εἴ τις ἑαυτῷ μὲν ἔπαινον παρασκευά- 8 ζοι, ἕτερον δὲ ἐπαίνον ἀποστεροίη, οὐ δίκαιος. σὺ δὲ μεγάλα δῶρα πέμπων σαυτῷ μὲν ἔπαινον παρασκευάζεις ὡς μεγαλοφρόνως χαριζόμενος, ἐμὲ 20 δὲ ἐπαίνον ἀποστερεῖς προσίεσθαι βιαζόμενος. δόξαιμι γὰρ ἄν | καὶ αὐτὸς Α 152 μεγαλόφρων τὰ τηλικαῦτα μὴ προσέμενος. ἐν δὲ τοῖς μικροῖς τῶν δώρων ἴσος ὁ ἔπαινος, τῷ μὲν πέμψαντι ὅτι οὐκ ἠμέλησεν, τῷ δὲ λαβόντι ὅτι οὐχ ὑπερηφάνησεν. ματευσαίμην δ' ἄν εἰκότι τῷ χαλεπῷ χρώμενος, ὡς καὶ

1 αποτειμησεις A | σὰ μὲν ὁ Ellis υσμινο η υσμενο s υεμενο b ήμιν, ὁ μὲν Mai^1 ήμιν δ $Brakman \parallel 2$ λαβων mans λαβω $h \parallel 3$ αποτειμησει $A \parallel 4$ κατα- β ολη $A\parallel$ 5 λυπει $A\parallel\beta$ αρεῖαν $\langle\sigma\phi$ αῖρανangle Borleffs $\parallel$ 6 κύλην $\mid$ κύλικα $Jacobs\parallel\pi$ ροπεινοντος $A \parallel$ 7 προπεινειν $A \parallel$ οσπερ $A \parallel$ 8 σώφροσιν Mai^1 οφροσιν $A \triangleleft$ $\lozenge$ ονλοσ $\lozenge$ ωφροσιν Studemund | ακρατω A | μέν Mai^1 μην A || 10 ελαχιστωι ma n ελασιστωι $h \parallel 11$ πολουτελη $A \parallel 13$ αναγκη ex αναγη corr. $m^1 \parallel 14$ μεικροις $A \parallel$ μικρά Jacobs τιν(ά) δ(ιὰ παντός) διατελέσαι μικρά πέμψαντα Naber εἰ κ(αἶ μικρά δεί > τελέσαι Haines τιν α > δ ζωρα εί δ > εί δι α > τελέσαι conicio | 16 μεικρα Α | | 17 ομολογησης A corr. Niebuhr | εί τις έαυτῷ ma CCCICIOCarτι n | εαυτο s εαντω h | ὅστις ἱερώσαντι ἔπαινον Ellis ἀφοσιώσαντι Dobson $\parallel$ 18 δικαίως Dobson δίκαιός ⟨ἐστιν⟩ Jacobs $\parallel$ σὰ δὲ Niebuhr et ma^2 δ δὲ ma^1 $\parallel$ 19 σαντῷ n hαὐτῷ ma^1 αὐτῷ Niebuhr et ma^{23} || 21 μεικοοις A || 22 τω A || 22 οὐχ Jacobs et $ma^{2^{*}3}$ οὐκ ma^{1} || 23 – p. 248, 2 ματεῦσαι . . . . | . . . . μὴ χρώμενος . . | καὶ . . στανρωτοῦ τὸ δῶρον ἐψοῦ πέμψαντος οὐκ ἂν ἔλαβες | . . . . παρὰ . . . . $\pi \epsilon \mu \varphi | \vartheta \acute{e} \nu \tau a \varsigma \pi a \~i \delta a \varsigma i δ \acute{e} \mu \epsilon \nu o \varsigma | προ <math>\langle \sigma \acute{e} \mu \eta \nu \rangle m a^1 \quad uncos \ et \ lac. \ post \ \kappa a \iline{a} om. \ m a^2 ³i$ ηδόμενος pro ιδόμενος ma²³ ματευσαίμην δ' αν εικοντας νωητιω χρώμενος ως καί . . . . . σταν . ο τούτο δώρον έ μου πέμψαντος οὐκ ἂν έλαβες | π . . παρά . . . . .. πεμφ|θέντας παΐδας ήδόμενος | προσήκων η ματευσα ίμηνδ' αν εικοτιτω χαληπω χρώμενος ώς | καὶ εἰ (s ετ h) αὐτὸ τοῦτο δῶρον έ|μοῦ πέμψαντος s h $ματεῦσαι <math>\langle \delta \rangle$

εἰ αὐτὸ τοῦτο δῶρον ἐμοῦ πέμψαντος οὐκ ἀν ἔλαβες, π⟨ῶς⟩ παρὰ ⟨σοῦ τοὺς⟩ πεμφθέντας παῖδας ἡδόμενος προσηκαίμ⟨ην ἄν⟩; * * Γλαῦκος πάλαι * * * * * * χρύσεια τῶν χαλκείων καὶ τὰ ἑκατόμβοια τῶν ἐννεα-βοίων ἀμείβοντος. πᾶσα μὲν γὰρ ἀνάγκη τὸν ἀμειβόμενον ἢ πολὺ πλέονος ἄξι⟨α⟩ ἀντιπέμπειν καὶ Ὁμήρω μάρτυρι τὰς φρένας δοκεῖν ὑπὸ τοῦ Διὸς 5 βεβλάφθαι ἢ τὰ μείω ἀντιπέμποντα μὴ δίκαια ποιεῖν. τρίτον δὲ καὶ δικαιότατον ὰ πέμπεται τῷ αὐτῷ ⟨μέτρω⟩ καὶ τοῖς ἴσοις δώροις ἀμείβεσθαι· τοῦτο δὲ ὁ ποιῶν ὁμοιότατος ἀν ⟨εἴη⟩ ἐμοὶ τῷ αὐτὰ δὴ τὰ πεμφθέντα ἀποπέμποντι.

9 Αλλά ταῦτα μὲν φίλφ πρὸς τὸν φίλτατον πεπαίχθω. τροφεῖ δὲ ..... 10 .... καὶ λογιζόμενος .. μείζονα μο. δεκαιον αὐτά παρέξει.

Feliciter

2-4 Hom. Il. VI 235 sq., vql. Otto, Sprichwörter s. v. chrysius || 5 Hom. Il. VI 234 || 7 cf. Hesiod. Erga 350; Nachträge zu Otto, Sprichwörter 47

ἄν σοι δόξαιμι τοῖς σοῦ δώροις μὴ χρώμενος; ⟨εἰ⟩ καὶ ⟨σὐ⟩ σταυρωτοῦ τὸ δῶρ. ἐμ. πέμ. οὐκ ἄν ἔλαβες. ⟨εἰ δὲ⟩ παρὰ ⟨σοῦ⟩ πεμφθέντας Μαί¹ ματήσας ⟨ἢ⟩ μὴ χρώμενος. καὶ ⟨σὐ⟩ γὰρ αὖ τοῦτο ⟨τὸ⟩ δῶρον ἐμ. πέμ. οὐκ ἄν ἔλαβες, ⟨οὐδὲ σοὶ⟩ παρ' ἐ⟨μοῦ τοὺς παρὰ σοῦ⟩ πεμφθέντας δεδομένους προσήκω Heindorf καὶ σὰ αὐτὸ τοῦτο ⟨τὸ⟩ δῶρον Buttmann ⟨ἀλλὰ⟩ παυσαί⟨μην ἄν σοὶ μάρτυρι⟩ χρώμενος καὶ ⟨σὺ⟩ γὰρ τοσοῦτο δῶρον Jacobs νεανιευσαίμην δ' ἄν εἰκόνι ἐναντία χρώμενος, ὡς καὶ ⟨ἐμοὶ δοκεῖν⟩ σὰ αὐτὸ τοῦτο δῶρ. ἐμ. πέμ. οὐκ ἄν ἔλαβες, π⟨ῶς⟩ παρὰ ⟨σοῦ τοὺς⟩ πεμφθ. παῖδ. ἡδόμενος προσείμην ⟨ἄν⟩; Naber ματευσαίμην δ' ἄν εἰκόνι ἀνοήτω (νεὶ ἀδιανοήτω) χρώμενος et προσηκαίμ⟨ην⟩ Ellis ματευσαίμην δ' ἄν, εὶ καί σοι χαλεπῶς χρώμενος, ὡς καὶ σὰ αὐτὸ τοῦτο δῶρον et προσείμην ⟨ἄν⟩ Haines

Age perge, quantum libet, comminare et argumentorum globis crimi- 1 nare: numquam tu tamen erasten tuum, me dico, depuleris; nec ego minus amare me Frontonem praedicabo minusque amabo, quo tu tam 5 variis tamque vehementibus sententieis adprobaris minus amantibus magis opitulandum ac largiendum esse. ego hercule te it(a) amore depereo neque deterreor isto tuo dogmate ac, si magis eris alieis non amantibus opportunus et promptus, ego tamen amabo atque usque amabo. ceterum quod ad sensuum densitatem, quod ad inventionis 2 10 argutiam, quod ad aemulationis tuae felicitatem adtinet, nolo quicquam dicere te multo placentis illos sibi et provocantis Atticos antevenisse, ac tamen nequeo quin dicam, amo enim et hoc denique amantibus vere tribuendum esse censeo, quod victoris τῶν ἐρωμένων magis gaude (rent. vi)cimus igitur, (vici)mus, inquam. num * * * | praestabilius sub laqueari- A 134 15 bus quam sub platanis, intra pomerium quam extra murum, sine delicieis quam ipsa Lai proxime adsistente habitanteve disputari? nequeo reteiaclari, utra re magis caveam, quod de Lysia orator saeculi huius dogma tulerit an quod magister meus de Platone. illud equidem non 3

15 cf. Plato, Phaedr. 227 a

1 post A 152 sequitur A 136 cum epistula sexta huius Additamenti litteris minoribus scripta quam, ut est repetita, suo loco p. 42 dedi; tum sequitur A 135 cum extremis versibus epist. sextae et initio septimae quae incipit in versu septimo prioris laterc. A 135 || 2 criminare Niebuhr -ere A || 4 minusque ma^2 n minusve ma^1 | quo] quod $Heindorf \parallel 5$ sententieis m^1 -tiis $m^2 \parallel 6$ itamore A corr. Naber clamore $Pescani \parallel 7$ alieis m^1 -iis $m^2 \parallel 8$ opportunus legit Bischoff p $\langle ro \rangle$ perus $b \parallel$ amabo atque usque $legit\ Bischoff\ \dots$ tuosque $ma\ \dots$ acuosque $n\$ ui ... uluosque $b\ \langle te \rangle$ magis tuosque $h\ \langle non\ minus \rangle$ te usque $M\ddot{a}hly\ vi\langle vus\ s\rangle$ alvosque amabo $\langle te \rangle$ Brakman || 10 argutiam Buttmann argutiarum A inventionis (= -es) argutiarum Mai^1 | adtinet om. ma^1 | quicquam] quidem Sheppard || 11 te ma n om. b ante te inservit (nisi) Mai^1 || 13 victoriis Mai^1 | τ or $\epsilon \varphi \circ \mu \epsilon$ vov A ut vid. | 13-14 gaude (re di) cimus igitur, (dici) mus ma¹ qui litt. incertas uncis saepsit gaude(nt quam non amantes. vi)cimus igitur, (vici)mus Heindorf gaude(nt quam propriis. vi)cimus Buttmann gaude(nt. vi)cimus Kessler idem vel gaude(nt quam suis. vi)cimus Jacobs gaude(rent. vi)cimus igitur, (vici)mus $Mai^2 \parallel 14 post \text{ num } duo \text{ } versus \text{ } et 9 \text{ } litt. \text{ } legi \text{ } nequeunt \mid \text{ } praestabilius \text{ } mah \mid \mid 14-15 \text{ } (la$ quea) ribus quam sub h ubique eam sub $ma \parallel 15$ (in) tra pomerium h tra pas... $\dots ma \mid (ex)$ tra murum sine h tram promsi $\dots ma \mid delicis Sheppard$ delicteis h ..... ei . $ma \parallel 16$ quam h quo $ma \mid proxime Hauler$ projecto vel sproxime vel proxeno m^1h profecto m^2 quae suprascr. lai adsistente (vel -ta) hadsis ..... ma | habitanteve m^2h habitan lai (vel lais) fort. m^1h | disputari $ma^2 h \parallel 17$ reteiacla m^1h ari supra add. m^2h | utra re magis mah | caveam h caveret ma | quod de h quid de ma | Lysia vel Lisia Sheppard re ista ma hiista m^1h lai ista m^2h | orator h oro . . . incertum $ma \parallel 18 \operatorname{dogma} m^2h$ dogmam m^1h ... mam ma^2 | tulerit ma h corruptum putat Hey | quod h quo ma n || 18-p. 250, 2 magister - quam me ma h

temere adiuravero: si quis iste re vera Phaeder fuit, si umquam is a Socrate afuit, non magis Socratem Phaedri desiderio quam me per istos dies (dies dico? menses inquam) tui adspectus cupidine arsisse. tua epistula haec fecit ne ille Diona esset quin tantum amet, nisi confestim tuo amore corripitur.

4 Vale mihi maxima res sub caelo, gloria mea. sufficit talem magistrum habuisse. domina mea mater te salutat.

8. EPISTVLA ACEPHALA AD M. AVRELIVM CAESAREM

1 ΤΩ φίλε παῖ, τρίτον δή σοι τοῦτο περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιστέλλω, τὸ μὲν 10 πρῶτον διὰ Λυσίου τοῦ Κεφάλου, δεύτερον δὲ διὰ Πλάτωνος τοῦ σοφοῦ, τὸ δὲ δὴ τρίτον διὰ τοῦδε τοῦ ξένου ἀνδρός, τὴν μὲν φωνὴν ὀλίγου δεῖν βαρβάρου, τὴν δὲ γνώμην, ὡς ἐγῷμαι, οὐ πάνυ ἀξυνέτου. γράφω δὲ νῦν οὐδέν τι τῶν πρότερον γεγραμμένων ἐφαπτόμενος, μηδὲ ἀμελήσης τοῦ λόγου ὡς παλιλλογοῦντος. εἰ δέ σοι δόξει τῶν πρότερον διὰ Λυσίου καὶ 15 Πλάτωνος ἐπεσταλμένων πλείω τάδε εἶναι, ἔστω σοι τεκμήριον ὡς εὔλογα ἀξιῶ, ὅτι οὐκ ἀπορῶ λόγων. προσέχοις δ' ἂν ἤδη τὸν νοῦν, εἰ καινά τε ἃμα καὶ δίκαια λέγω.

2 Έοικας, ὧ παῖ, πρὸ τοῦ λόγου πάντως βούλεσθαι μαθεῖν, τί δή ποτέ γε μὴ ἐρῶν ἐγὼ μετὰ τοσαύτης σπουδῆς γλίχομαι τυχεῖν ὧνπερ οἱ ἐρῶντες. 20 τουτογί δή σοι φράσω πρῶτον ὅπως γε ἔχει. οὐ μὰ Δία πέφυκεν ὁρᾶν ὀξύτερον ούτοσὶ ὁ πάνυ ἐραστὴς ἐμοῦ τοῦ μὴ ἐρῶντος, ἀλλ' ἔγωγε τοῦ σοῦ κάλλους αἴσθομαι οὐδενὸς ἦττον τῶν ἄλλων, δυναίμην δ' ἀν εἰπεῖν ὅτι τούτου καὶ πολὺ ἀκριβέστερον. ὅπερ δὲ ἐπὶ τῶν πυρεττόντων καὶ τῶν εὖ μάλα ἐν παλαίστρα γυμνασαμένων ὁρῶμεν, οὐκ ἐξ ὁμοίας αἰτίας ταὐτὸν 25

10 sqq. cf. Platonis Phaedrus | 19-20 cf. Plato, Phaedr. 230 e-231 a

2-3 per istos dies (dies m^2 tines vel uaes m^1) h perisse sines $ma \parallel 3$ dico menses h duo menses $ma \parallel 3-4$ tua — tantum $incertissimum\ h$ (quodsi quis dicat se facilem amori, frustra id cl)amet $Pescani \parallel 4$ fecit vel secit $h \mid ne$ vel no $h \mid$ ille vel illo $h \mid$ diona $incertissimum\ h$ illo die $Hauler \mid quin\ h$ . . in $ma^2 \mid inde\ ab$ amet inc. alterum laterc. $\parallel 6$ gloria(e) mea(e) sufficit $Mai^3 \parallel 7$ post salutat $reliqua\ pag.$ vacua est $\parallel 8-10$ incipit sine titulo A 133 (Máqua pagà Poóntavos) Mai^1 (Equilia) Niebuhr (Antequatinos) Mai^3 (Equilia) λόγος Mai^3 (Equilia) $Mai^1 \parallel 12$ ten $A \parallel 13$ equipal Naber equila A hyoūhal $Mai^1 \parallel 15$ παλιλλογουντος ma n παλιαλογουντος $h \mid σοι$ om $ma \mid προτερον <math>ma$ n b tigotegov h προτέρων $Haines \parallel 19$ παντος A corr. Naber $\mid \gamma e$ del. Bekker (ö) γε Ja cobs $\parallel 21$ τουτογί scripsi τουτον h τουτο ma n $\mid δη \mid δε$ $Mai^1 \mid οπως ma$ n $σπως <math>h \mid γε$ Peyron τε A ποτ' Naber $\mid 22$ δξύτερος Studemund $\mid εγωγε$ Niebuhr et ma^2 n εγώ τε $ma^1 \parallel 23$ aiσθ(άν) ομαι $Jacobs \parallel 24$ αμρειβεστερον $A \mid σπερ \mid ωσπερ Mai^1 \mid δε ma^1 n δη ma^3 δε vel δη <math>h \parallel 25$ παλαισ $\mid στραι$ m^1 alteram σ del. m^2

συνβαίνειν (διψῶσιν μὴν γὰο δ μὲν ὑπὸ νόσου, δ δὲ ὑπὸ γυμνασιῶν) τοιάνδε τινά κάμοὶ | |λειτον τε άμα καὶ ὅλισθον. Άλλ' οὐκ ἔμοιγε ἐπ' ὀλέθοω πρόσει οὐδὲ ἐπὶ βλάβη τινὶ ὁμιλήσεις, 3 5 άλλ' ἐπὶ παντὶ ἀγαθῷ. καὶ ἀφελοῦνται γὰο καὶ διασώζονται οἱ καλοὶ ύπὸ τῶν μὴ ἐρώντων μᾶλλον, ὥσπερ τὰ φυτὰ ὑπὸ τῶν ὑδάτων. οὐ γὰρ έρῶσιν οὖτε πηγαὶ οὖτε ποταμοὶ τῶν φυτῶν, ἀλλὰ παριόντες οὕτω δὴ καὶ παραζο ροέοντες ἀνθεῖν αὐτὰ καὶ θάλλειν παρεσκεύασαν. χρήματα δὲ τὰ μεν ύπ εμού διδόμενα δικαίως αν καλοίης δώρα, τα δε ύπ εκείνου λύτρα. 10 μάντεων δὲ παιδές φασιν καὶ τοις θεοις ήδίους είναι τῶν θυσιῶν τὰς χαριστηρίους ή τὰς μειλιχίους. ὧν τὰς μὲν οἱ εὐτυχοῦντες ἐπὶ φυλακή τε καὶ κτήσει τῶν ἀγαθῶν, τὰς δὲ οἱ κακῶς πράττοντες ἐπὶ ἀποτροπῆ τῶν δεινών θύουσιν. τάδε μεν περί των συνφερόντων καὶ των σοί τε κάκείνω ώφελίμων εἰρήσθω. εἰ δὲ τοῦτο δίκαιός ἐστιν τυχεῖν τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας 4 ἐτεκτήνω καὶ $\langle \dot{\epsilon} \rangle$ μηχανήσω τὰς Θεττα $\langle \lambda \grave{\alpha}\varsigma \rangle$ . . . . μεν .... τοτα κον ... $\langle \dot{a} \rangle$ ναίτιος . . . . τινὸς διὰ τὴν αὐτ $\tilde{\omega}$ κατακο . . . . . . κο 20 . . . . | πλην εί μή τι ὀφθεὶς ήδίκηκας. A 69 Μη ἀγνόει δὲ καὶ ἀδικηθεὶς αὐτὸς καὶ ὑβριζόμενος οὐ μετρίαν ἤδη 5 ταύτην βριν, τὸ απαντας είδεναι τε καὶ φανερῶς οὕτως διαλέγεσθαι, ὅτι σου είη όδε έραστής φθάνεις δὲ καὶ πρίν τι τῶν τοιῶνδε πρᾶξαι, τοὔνομα τῆς πράξεως ὑπομένων. καλοῦσί γ' οὖν σε οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν τὸν 25 τοῦδε ἐρώμενον ἐγὼ δέ σοι διαφυλάξω τοὔνομα καθαρὸν καὶ ἀνύβριστον. καλὸς γάο, οὐχὶ ὁ ἐρώμενος, τό γε κατ' ἐμὲ ὀνομασθήσει. εἰ δὲ τούτω ὡς

4-5 ct. Plato Phaedr. 234 c

δικαίω τινὶ χρήσεται, ὅτι μᾶλλον ἐπιθυμεῖ, ἴστω ὅτι οὐκ ἐπιθυμεῖ μᾶλλον, ἀλλὰ ἰταμώτερον. τὰς δὲ μνίας καὶ τὰς ἐμπίδας μάλιστα ἀποσοβοῦμεν καὶ ἀπωθούμεθα, ὅτι ἀναιδέστατα καὶ ἰταμώτατα ἐπιπέτονται. τοῦτο μὲν οὖν καὶ τὰ θηρία ἐπίσταται φεύγειν μάλιστα πάντων τοὺς κυνηγέτας, καὶ τὰ πτηνὰ τοὺς θηρευτάς· καὶ πάντα δὴ τὰ ζῷα τούτους μάλιστα τὲκτρέπεται τοὺς μάλιστα ἐνεδρεύοντας καὶ διώκοντας.

6 Εἰ δέ τις οἴεται ἐνδοξότερον καὶ ἐντιμότερον εἶναι τὸ κάλλος διὰ τοὺς ἐραστάς, τοῦ παντὸς διαμαρτάνει. κινδυνεύετε μὲν γὰρ οἱ καλοὶ περὶ τοῦ κάλλους τῆς ἐς τοὺς ἀκούοντας πίστεως διὰ τοὺς ἐρῶντας ⟨διαμαρτάνειν⟩, δι' ἡμᾶς δὲτοὺς ἄλλους βεβαιοτέραν τὴν δόξαν κέκτησθε. εἰ γοῦν τις 10

- Α 84 τῶν μηδέπω σε έωρακότων πυνθάνοιτο, όποῖος τις ε |ἴη⟨ς⟩ τὴν ὄψιν, ἐμοὶ μὲν ἂν πιστεύσαιἐ παινοῦντι, μαθὼν ὅτι οὐκ ἐρῶ· τῷ δὲ ἀπιστήσαι ὡς οὐκ ἀληθῶς ἀλλ' ἐρωτικῶς ἐπαινοῦντι. ὅσοις μὲν οὖν λώβη τις σώματος καὶ αἰσχος καὶ ἀμορφία πρόσεστιν, εὔξαιντο ἄν εἰκότως ἐραστὰς αὐτοῖς γενέσθαι· οὐ γὰρ ἄν ὑπ' ἄλλων θεραπεύοιντο ἢ τῶν κατ' ἐρωτικὴν νλύτταν 15 καὶ ἀνάγκη προσιόντων. σὰ δὲ ἐν τῷ τοιῷδε κάλλει οὐκ ἔσθ' ὅτι καρπώσει πλέον ὑπ' ἔρωτος. οὐδὲν γὰρ ἦττον δέονταί σου οἱ μὴ ⟨ἐ⟩ρῶντες.
  - 7 Αχρεῖοι δὲ ἢ οἱ ἐρασταὶ τοῖς ὄντως καλοῖς οὐδὲν ἦττον ἢ τοῖς δικαίως ἐπαινουμένοις οἱ κόλακες ἀρετὴ δὲ καὶ δόξα καὶ τιμὴ καὶ κέρδος κόσμος. ϑαλάττη μὲν ναῦται καὶ κυβερνῆται καὶ τριήραρχοι καὶ ἔμποροι καὶ οἱ ²ο ἄλλως πλέοντες, οὖ μὰ Δία δελφῖνες, οἶς ἀδύνατον τὸ ζῆν ὅτι μὴ ἐν ϑαλάττη, καλοῖς δὲ ἡμεῖς οἱ τηνάλλως ἐπαινοῦντες καὶ ἀσπαζόμενοι, οὐχὶ

8 sqq. cf. Plato, Phaedr. 233 a-b

4 θερια $A \parallel 5$ θηρεντάς $Mai^1 \parallel$ θιηρεντας $A \parallel$ ίξεντάς $Jacobs \parallel \delta \dot{\eta} \rceil$ δέ $Mai^2 \parallel$ 7 εντειμοτερον $A \parallel 8$ μέν] μεγ $A \parallel 9$ post έρωντας add. $\langle \delta$ ιαμαρτάνειν vel ἀτυχεῖν $\rangle$ Heindorf $\langle \mu \varepsilon \tau \varepsilon' \chi \varepsilon \iota v \rangle$ Thompson $\parallel$ 10 $\beta \varepsilon \beta \alpha \iota \iota \sigma \varepsilon \tau \varepsilon \varrho \alpha v$ $v \in A$ $\mid \kappa \varepsilon - A$ κτήσθαι Heindorf | τις ma² n et iam coniecerat Buttmann om. ma¹ || 11 μηδέπω σε έωρακότων ma^2 n et iam coniecerat Buttmann μηδέπως έσωρακότων ma^1 | εἴης Buttmann ειη A εἶ Jacobs || 12 πιστεύση Mai^1 πιστεύσει Jacobs || ἀπιστήση Mai^1 ἀπιστήσει Jacobs || 14 προσεστιν ma n προσεετιν h || 16 σὐ] σοὶ Mai^1 | καρπώση Leopardi || 17 ὑπ' ἐρῶ $\langle v \rangle$ τος Niebuhr ἀπ' ἐρῶ $\langle v \rangle$ τος Bekker | ερωτος m^2 εροτος m^1 | ρωντες A corr. Mai^1 et fort. iam m^2 || 18 ἀχρεῖοι Niebuhr αχρηιοι Aάχρηστοι Mai^1 ἄχρηστοι $Cobet \mid \delta \grave{\epsilon} \ \check{\eta} \ scripsi$ $\delta \epsilon \eta \ A \ \delta \grave{\epsilon} \ Mai^1 \ et \ edd. \parallel 19-22 \ ita$ fere cum A scripsi επαινουμένοις ἀρετῆ καὶ δόξη καὶ τιμῆ οἱ κόλακες. κέρδος δὲ καὶ κόσμος θαλάττη μὲν ναῦται et 22 θαλάττη, κάλλους δὲ ἡμεῖς θ' οἱ τηνάλλως Mai¹ κόλακες. ἀληθης δὲ καὶ δόξα κ. τ. κ. κέρδος $\langle καὶ \rangle$ κόσμος θαλάττη (vel θαλάττης) et tum θαλάττη κάλλους δὲ ημεῖς οἱ τηνάλλως Buttmann $\parallel$ 19 αρετη ex αρητη corr. $\mid$ $\delta \dot{\epsilon} \ ma^2 \ n \ \eta \delta \dot{\epsilon} \ ma^1 \ \delta \dot{\epsilon} \ \delta \dot{\eta} \ Haines \ \dot{\eta} \delta \eta \ ego \ olim \ || \ 19-20 \ do \epsilon \tau \eta \ \gamma \dot{a} \varrho \ \dot{\epsilon} \pi \epsilon \tau a \iota \ \delta \dot{o} \xi a$ καὶ τιμὴ καὶ κέρδος. κόσμος θαλάττη primo, tum τιμὴ οὐκ εἶς κέρδος. κόσμος θαλάττη Jacobs κόλακες. $\tilde{d}\varrho$, $\tilde{e}\pi i \gamma$, ή $\tilde{\theta}$ ει καὶ δόξα καὶ τιμή $\langle \tau$ ις ε $\tilde{i}\eta \rangle$ καὶ κέ ϱ δος; κόσμος Anon. 1817 $\dot{a}$ ρετ $\tilde{\eta}$ δ $\dot{c}$ καὶ δόξα Cobet || 19 τειμη A | καισκερδος A || 21 $\langle \delta \dot{c} \rangle$ δελφίνες Studemund $\tilde{}$ δελφεινες $A \parallel 22 \vartheta$ αλλατηι $A \mid \varkappa$ αλοίς $Naber \varkappa$ αλλους Aκάλλει Leopardi | οἱ Niebuhr θι A θ' οἱ Mai¹ γ' οἱ Leopardi | οὐχὶ] οὐχ οἱ Heindorf

	έρασταί, οις άβιωτον αν είη στερομένοις των παιδικών. εύροις δ' αν	
	σκοπῶν πλείστης ἀδοξίας αἰτίους μὲν ὄντας τοὺς ἐραστάς· ἀδοξίαν δὲ	
	φεύγειν απαντας μέν χρή τοὺς εὖφρονοῦντας, μάλιστα δὲ τοὺς νέους, οἶς	
	έπὶ μακρότερον ἐνκείσεται τὸ κακὸν ἐν ἀρχῆ μακροῦ βίου προσπεσόν.	
5	΄ ΄΄ Ωσπερ οὖν ίερῶν καὶ θυσίας, οὕτω καὶ τοῦ βίου τοὺς ἀρχομένους 8	3
	εὐλογίας μάλιστα πρζέπει ἐπιμελεῖσθαι⟩ τοῖς τῶν Ε	
	εἰς ἐσχάτην ἀδοξίαν ἀ τούτους δὴ τοὺς χρηστοὺς	
	έραστὰς έξὸν εἰ πέντε καὶ καπ ανεικ	
	νον χρημα έρασταῖς ατ	
10	$\tau ov ******* \delta \varepsilon \tau \eta \varsigma ** \sigma \iota \varepsilon *** v \pi a v \tau o *** i \sigma \chi v \varrho o i$	
	$\tau \varepsilon \sigma$ $\nu \varepsilon \varkappa$ **********************************	
	καὶ γὰρ οἱ ἐρῶντες διὰ τῶν τοιῶνδε φορημάτων οὐκ ἐκείνους τιμῶσιν,	
	άλλ' αὐτοὶ ἀλα ζονεύονταί τε καὶ ἐπιδείκνυνται καὶ ὡς εἰπεῖν ἐξορχοῦνται Α	A 74
	τὸν ἔρωτα. συγγράφει δέ, ώς φασιν, δ σὸς ἐραστης ἐρωτικά τινα περί	
15	σοῦ συγγράμματα, ώς τούτω δὴ μάλιστά σε δελεάσων καὶ προσαξόμενος	
	καὶ αίρήσων τὰ δ' ἔστιν αἴσχη καὶ ὀνείδη καὶ βοή τις ἀκόλαστος ὑπὸ	
	οἴστρου προπεμπομένη, δποῖαι θηρῶν ἢ βοσκημάτων ὑπὸ ἔρωτος	
	βουχωμένων ἢ χοεμετιζόντων ἢ μυκωμένων ἢ ὧουομένων. τούτοις	
	έοικεν τὰ τῶν ἐρώντων ἄσματα. εἰ γοῦν ἐπιτρέψαις $\langle \sigma angle$ αυτὸν τῷ ἐραστ $ ilde{\eta}$	
20	χρῆσθαι ὅπου καὶ ὁπότε βούλοιτο, οὔτ᾽ ἂν καιρὸν περιμείναι ἐπιτήδειον	
	οὔτε τόπον οὔτε σχολὴν οὔτε ἐρημίαν, ἀλλὰ ϑηρίου δίκην ὑπὸ λύττης	
	εὐθὺς ἴοιτο ἄν καὶ βαίνειν προθυμοῖτο μηδὲν αἰδούμενος.	

1 εἴη στερομένοις Niebuhr εἰηιστερομένοις A εἴη ἐστερημένοις Mai ^{1} εἴη ὑστ $^$ ερουμένοις Peyron || 2 μεν] μειν A del. Thompson || 5 οσπερ A || 6 πρέπει έπιμελείσθαι suppl. Heindorf || 6-7 τῶν (νέων ἀφικοῦσι) εἰς Fasce || 7 post αδοξιανα duae fere litt. desunt $\ddot{a}\langle v \rangle Mai^1$ $\ddot{a}\langle \varrho a \rangle Niebuhr$ $\dot{a}\langle \varphi \iota \varkappa o \rangle \mu \acute{e} vo v \varsigma$ $\delta \dot{\eta}$ το $\dot{v}$ ς Haupt $\dot{a}\langle \gamma \acute{o} v \tau \omega v \rangle$ Haines $\ddot{a}\langle \mu a \rangle$ Fasce $|\delta \dot{\eta}|$ $\delta \dot{c}$ $Mai^2 \parallel 8$ εl ma n non vidit $s \mid \dot{e}\varrho a$ στας έτων εί(κοσι καί) πέντε Fasce | πέντε καί - - νεικ - - ma1 $aveix - ma^2$ $\pi ev \dots \pi n \pi s \parallel 10$ vov ma $io \cdot s$ $io \cdot h \mid post$ vov 16 litt. et 6versus et 2 litt. legi nequeunt | post $\delta \varepsilon \tau \eta \varsigma$ 32 litt. perierunt | $\sigma \iota \varepsilon$ | σ incerta | post ou 16 litt. et 2 versus perierunt | post avro 9 litt. et 2 versus legi nequeunt | ισχυροι h || 11 τες et νεκ h | post νεκ 16 litt. et 16 versus legi nequeunt || 11-12 δέ -οί n γὰο οί ma² ἄρ' ma¹ || 12 τειμωσιν A || 13 αύτοὶ Leopardi | αλλαζονευονται A | in ἐπιδείκνυνται ante κ spatiolum vacuum || 15 τουτω A | δελεάσων Jacobs δ εχεαζων A δ ελεάζων Mai^1 $\parallel$ 16 τὰ δ ' Jacobs auά δ ' Mai^1 $\parallel$ 17 $\partial \eta o \langle i \rangle \omega v \; Naber \mid \beta o \sigma \chi \eta \mu a \tau \omega v \; A \; corr. \; Mai^1 \parallel 18 \; \chi o \epsilon \mu \epsilon \tau \iota \zeta \acute{o} v \tau \omega v \; Bekker$ χραιμετιζοντων A χραιμετιζομένων ma^1 χρεμετιζομένων Jacobs | ορυωμενων A | 19 σαυτὸν Jacobs αυτον A αὐτὸν Mai^1 αύτὸν Niebuhr | τω εραστη A || 20 ὅπου Buttmann οτεου m^1 οτου m^2 ὅτε οὐ Mai^1 ὅτε οὐν Leoő τι σοι Jacobs | όπότε] ὅπως Leopardi | περιμειναι h man περιμειναι vel περιμεινας $s \parallel 21 \vartheta ηριον <math>m^2$ $\vartheta\eta\rho\rho v m^1 \parallel 22 \varepsilon v \vartheta v \zeta i \rho v \zeta$ ενθνσειοιτο A εὐθύ σε ἴοιτο Mai^1 εὐθὺς ἴοιτο vel potius εὐθὺ $σο\~v$ ἴοιτο Heindorf εὐθὺς ὀργῷ τε καὶ βαίνειν vel potius εὐθὺς θίγοι σου Jacobs εὐθὺς εἴοιτο Mai² εὐθὺς ἔχοιτο Naber εὐθὺς σείοιτο Ellis εὐθὺς ἱεῖτο Wilamowitz

- 9 Τοῦτο ἔτι προσθεὶς καταπαύσω τὸν λόγον, ὅτι πάντα θεῶν δῶρα καὶ ἔργα, ὅσα ἐς ἀνθρώπων χρείαν τε καὶ τέρψιν καὶ ἀφέλειαν ἀφῖκτα⟨ι⟩, τὰ μὲν αὐτῶν πάνυ καὶ πάντη θεῖ⟨α⟩, γῆν φημι καὶ οὐρανὸν καὶ ἥλιον καὶ θάλατταν, ὑμνεῖν μὲν καὶ θαυμάζειν πεφύκαμεν, ἔρᾶν δὲ οὔ· καλῶν δέ τινων φαυλοτέρων καὶ ἀτιμοτέρας μοίρας τετυχηκότων, τούτων ἤδη το φθόνος καὶ ἔρως καὶ ζῆλος καὶ ἵμερος ἄπτεται. καὶ οἱ μέν τινες κέρδους
- Α 73 ἐρῶσιν, οἱ δὲ ὄψων αὖ, οἱ | δὲ οἴνου. ἐν δὴ τῷ τοιῷδε ἀριθμῷ καὶ μερίδι καθί⟨σ⟩ταται τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐρώντων ὅμοιον κέρδει καὶ ὄψῳ καὶ μέθη, ὑπὸ δὲ ἡμῶν τῶν θαυμαζόντων μέν, μὴ ἐρώντων δέ, ὅμοιον ἡλίῳ καὶ οὐρανῷ καὶ γῆ καὶ θαλάττη· τὰ γὰρ τοιαῦτα παντὸς ἔρωτος κρείττω 10 καὶ ὑπέρτερα.
  - 10 Έν τί σοι φράσω πρὸς τούτοις, δ καὶ σὰ πρὸς τοὺς ἄλλους λέγων παῖδας πιθανὸς εἶναι δόξει⟨ς⟩. εἰκὸς δέ σε ἢ παρὰ μητρὸς ἢ τῶν ἀναθρεψαμένων μὴ ἀνήκοον εἶναι ὅτι τῶν ἀνθῶν ἐστίν τι δ δὴ τοῦ ἡλίου ἐρῷ καὶ πάσχει τὰ τῶν ἐρώντων, ἀνατέλλοντος ἐπαιρόμενον καὶ πορευομένου καταστρεφόμε- 15 νον, δύνοντος δὲ περιτρεπόμενον · ἀλλ' οὐδέν γε πλέον ἀπολαύει ο⟨ὖ⟩δὲ εὐμενεστέρου πειρᾶται διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ ἡλίου. ἀτιμότατον γοῦν ἐστι φυτῶν καὶ ἀνθῶν οὔτε εἰς ἑορταζόντων θαλίας οὔτ' εἰ⟨ς⟩ στεφάνους θεῶν

3-4 cf. Plato, Phaedr. 251d-e

1 καταπανσο $A \parallel 2$ χρείαν Niebuhr χρειων $A \mid ωφελιαν A \mid ἀφῖκται, τὰ Bekker αφεικτατα <math>A$ ἀφόκτατα Mai^1 ἐπευκτά, τὰ Heindorf καθήκει, τὰ Buttmann ἄφυκτα, τὰ Peyron ἔφν, καὶ τὰ Anon 1817 ἀφεῖκα, τὸ Studemund ἀφέλειαν, τὰ μὲν αὐτῶν ἄφυκτα πάνν καὶ παντὶ ἤθει (vel ἔθνει) Leopardi $\parallel 3$ πάντη θεῖα Niebuhr πανιηιθει (probab. quam παντηιθει) A παντὶ ἤθει Mai^1 παντὶ θεῖα Peyron πάντη ἡδέα Anon 1817 $\parallel 4$ οὔ καλῶν] οὐκ, ἄλλων Madvig $\parallel 5$ ατειμοτερας $A \parallel 6$ ἄπτεται Buttmann απνεται $A \parallel 7$ οἱ δὲ²] ἄλλωι Jacobs $\mid δὴ]$ δὲ $Mai^1 \mid τωι m^2$ των $m^1 \mid τοιωδε A \parallel 8$ καθιταται $A \mid κέρδει Mai^1$ νειδει n νερδει $h \mid 9$ μέθη Naber μεεημη n μεεηλν s μεεημν $m^1 h$ supra v scr. v $m^2 h$ μέλιτι Mai^1 μέθη αὖ Studemund fort. μέθνι fuit $\mid δὲ$ (bis)] δη A corr. $Mai^1 \mid 9-10$ ηλιω και ουρανω $A \mid 12$ ἕν Mai^1 ην $A \mid 13$ δόξεις Niebuhr δοξει ma n αοξει probab. quam δοξει h πιθανὸς είναι δόξει h 13 δόξεις vel πιθανὸν είναι δόξει h h μετρος h h 14 ἀνθῶν] αν h 15 μεταστρεφόμενον Bekker καταστρεφόμενον et περιτρεπόμενον permutavit h h 16 αλλουδενγεπαεον h 17 παθον h 20 παολλνσειοδε h αλλ΄ δό ἐν γῆ πεσὸν ἀπόλλνται, οὐδὲ Heindorf h δεν γῆ πεσὸν ἀπόλλνται μοτίπος h 16 αλλουδενγεπαεον h 17 ἔρωτα h 18 αν h 18 αν h 19 παθον h 10 παθον h 10 παθον h 10 παθον h 11 περον ἀπόλλνται μοτίπος h 11 παθον h 12 παρον απόλλνται, οὐδὲ Heindorf h 12 κοτιαν h 12 αν h 13 αν h 16 αλλονδεν γεπαεον ἀπόλλνται ρτίπος h 17 ἔρωτα h 18 αν h 18 αν h 19 παρον h 19 παρον απόλλνται, οὐδὲ h 19 παρον h 10 παρον h 10 παρον h 10 παρον h 10 παρον h 11 παν h 12 παρον h 12 παρον h 13 παντι h 14 αν h 15 παν h 16 απολλονται h 17 παρον h 18 αν h 18 αν h 19 παρον h 18 αν h 19 παρον h 19 παρον h 19 παρον h 10 παρον h 10 παρον h 10 παρον h 11 παν h 12 παν h 12 παν h 12 παν h 13 παν h 13 παν h 15 παν h 16 παν h 17 παν h 18 αν h 16 παν h 17

ἢ ἀνθοώπων παραλαμβανόμενον. ἔοικας, ὧ παῖ, τὸ ἄνθος τοῦτο ἰδεῖν 11 ἐθέλειν· ἀλλ' ἔγωγέ σοι ἐπιδείξω, ⟨εἰ ἔξω⟩ τείχους πρὸς τὸν Ἰλισὸν ἅμα ἄμφω βαδίσαιμεν.

* * etes dubi . . . . rablo * * * * statalataemanali nemini . . . . .

5 . . . . linio ²)

Felicter

m² in marginea) - - logi clarus - - aucta - - - loteras

2 cf. Plato, Phaedr. 227 a; d; 229 a

2 τεθελειν A sed τ del. $\mid$ εἰ ἔξω add. Heindor $\mid$ τιχους ma s h ιιχους n b $\mid$ ἐπιδείξω τυχών, πρὸς Mai^1 ἐπιδείξω τριχῶς, ὡς πρὸς τὸν Ἄλσιον Peyron ἐπιδείξω τυχόν, εἰ πρὸς Buttmann ἔγωγέ σοι δείξω εἰ ἔξω τείχους πρὸς Heindorf ἐπιδείξω τάχος (vel διὰ τάχους) πρὸς primo, tum ἐγώ σε σοὶ δ' ἐπεὶ δόξει, ἔξω τείχους πρὸς Pacobs ἐπιδείξω εἰ πρὸς Panon P1817 ἐπιδ. εἰ εὐθὺς πρὸς Paber ἐπιδ. εἰ ἔξω τείχους πρὸς Pανος P

(M. FRONTONIS GRATIARVM ACTIO IN SENATV PRO CARTHAGINIENSIBVS>

Lat. 24	
101. 53 V	quae * * . ovi non aeru . maximae illae quidem s artem * * 5
	busque divisae namque n * * na aut aliena*) maria
	Carthaginem autem p a * * ob r . o
	* * * in da hac propin * * * * * spatio
	cito Romana cum * seditionibus cabi magistratibus
fol. 53 r	obsistunt ma o pe * domant venant $\langle ur \rangle$ * * * * * * * 10
	* * * uberrim * * * *
	**** contub (ern) lucula ** (regin) ae
fol. 46 v	Aegypt(iae) amator Antonius * * * * * * * * * * * runt nona
	an fluutia ua nisi domo interrogan * * at grata

in margine a) atuor

Vat. Pal. Lat. 24

15

1 sqq. vide Proleg. LXXIX sq. $\parallel$ 1-3 ex subscriptione suppl. $\parallel$ 4 sqq. post Maium codicem rursus inspexerunt Hauler et Bischoff; Mai et Bischoff spatium lacunarum minus accurate indicaverunt; singuli versus habent plus minusve 15 litt. sed versus inter se multum numero litterarum discrepant. signo * indicavi totum versum legi non posse | 4 primi duo versus sunt amputati tum tres legi nequeunt | rbius urbio Bischoff incerta maris $h \mid m \dots - \text{securior } Bischoff \mid \text{orbi}(s) Champlin \parallel$ 4-5 videatur - quae ma Bischoff | 5 . oui . . . aeru Bischoff . . . . non . . . . ma | maximae illae Bischoff ...... illae ma | quidem - artem Bischoff quid .... ma || 6 bus Bischoff \(\text{tri} \) bus Champlin | que divisae ma Bischoff \(post \) divisae lac. paucarum litt. statuit ma | namque n Bischoff \(namque \). ma suppl. \(\text{classibus quondam complentem} \) Philibert-Soupé \(| \) na aut aliena ma Bischoff ... ata... alitata h fort. (Roma) na supplendum || 6.7 maria carthaginem ma Bischoff ..... carthaginem h || 7 autem p.... a Bischoff aut imperium ma aut imperia h | post a . . . . inc. alterum laterc. cuius primus versus est amputatus, secundus legi nequit | ob ma Bischoff | r. o Bischoff | 8 in ma | 1. Bischoff | da Bischoff | hac propin . . Bischoff | hac protinus ma propin (quitate) Champlin | spatio ma Bischoff || 9 cito Bischoff | romana cum Bischoff | romana ... ma | seditionibus ca .. Bischoff seditionibus orbi ma | magistratibus ma $mag......Bischoff \parallel 10$ obsistunt...ma ma o...t...t.. ma $Bischoff \mid o$ pe Bischoff | domant venant ma domant venan Bischoff qui tur suppl. venant $h \parallel 11$ uberim — um $Bischoff \parallel 12$ contub Bischoff contura vel contula hcontub(ernalis) Champlin | lucula Bischoff || 12.13 ae aegypt Bischoff reginae suppl. Bischoff Aegyptiae supplevi Aegypt(i) Champlin || 13 amator antoniu... Bischoff ..... antonius ma ..... p antonius vel pontamius h Antoni $\langle n \rangle$ us $Mai^2 \parallel 13-14..$ runt alia an $h \dots nona$. Bischoff $\parallel 14$ fluutia vel pluuria hinterrogan Bischoff domo interroga.. ma domi interrogate h || 14-p. 257, 1 at grata ratione Hauler ate(vel s)rate ratione $h \parallel 15$ ita h

GRATIARVM ACTIO PRO CARTHAGINIENSIBVS

ratione ais si novos istar incolumi libertate <n>os curarum .tafro ....
teri parsia nimis. nobis manibus hostis esse sine periculo licet nemo dives
** nec sapien ...... pitiam metri * * * ..... a crudi ce * * * *
1..s.b..... factas ... asse patricium insidiatoris nom .....

5..b.... * . set ....ci .... uamu . igitur ..a .... stat .....
.... pau ...... tem sentiamus nostr . enim a .... prosp . sortem
temporum * * vitam .g ... s . hoc sine multa . * * ..... cut ....
delubris hoc ipso in tempore et in tota ..... a ..... ec |
<si>cut Rhodum <con>didisti; ceteros <om>nium populorum <at>que fol. 46 r
10 omnium <ur>
temporum tota ..... a ..... ec |
<si>cut Rhodum <con>didisti; ceteros <om>nium populorum <at>que fol. 46 r
10 omnium fopuli R(omani) <n>ostraque salus et²) rovinciarum et
<om>provinciarum et</m> <om>nium gentium <ac>terrae omnis pax, <a>dig>nitas, securitas <ni>titur, in longa <a href="mailto:tota">terrae omnis pax, <a href="mailto:tota">diuturnius tota terrae comnis pax, <a href="mailto:tota">diuturnius tota terrae civitates

m² in margine a) stabi(lis)

1 ais - istar] aissiliamusistar h . b... novos Bischoff | incolumi libertate Bischoff decoratam .... h | nos curarum Bischoff qui lac. suppl. | pro n $legit \ h \ vel \ m \ h \ || \ 1-2 \ . \ taf(vel \ p)ro \ ... \ ... \ h \ ... \ r \ ... \ s \ ... \ teri \ (vel \ ten) \ Bischoff \ ||$ 2 par . . . . Bischoff in (vel iai) asia nimis (vel nutas) . h fort. parsimonia latet | nobis manibus Bischoff | hostis - periculo scripsi hoc.... et sine periculo ma hostis occistate (vel hoc asihsristate) periclo h bonis esse sine periculo Bischoff | licet nemo dives Bischoff illo et . . . . . . ma uattaliaeoalia vel biberniaisuna h | 3 nec sapien Bischoff | pitiam (vel citiam) metri Bischoff (ami)citiam Champlin | acrudice Bischoff .... ac pudice ma .... cia ce(rvices) Champlin | post ce sequentur tres versus qui legi nequeunt, tum sequitur alterum laterc. cuius primus versus est amputatus | 4 l. s.b....... Bischoff = lara ... inter (vel taser) ... it h + factas <math>Bischoff + lara ... inter (vel taser) ... it h + factas <math>Bischoff + lara ... inter (vel taser) ... inter (vel taser)4-5 patricium — stat $Bischoff \parallel 4$ nom $\langle en \rangle Champlin \parallel 5 \langle q \rangle uamv \langle is \rangle suppl.$ $Bischoff \parallel 6 \dots$ pau Bischoff delubra et $h \parallel 1 \dots$ tem Bischoff addata $h \parallel 1 \dots$ sentiamus nostr Bischoff (post nostr versus est amputatus) .... dari cia (vel ciro vel tut) h | enim - prosp. Bischoff, post prosp (vel prost) versus est amputatus || 6.7 sortem temporum Bischoff ...... caesar $h \parallel 7$ vitam ..... ma ...ts..g...s. Bischoff | hoc sine multa.ma .oc fine mul... Bischoff | cut $Bischoff \parallel 8$ delubris . . . . Bischoff delubrum hoc ipso $ma \mid$ in tempore et in ma et $Bischoff \mid$ tota — ec $Bischoff \parallel 9 sqq$. litt. initio versuum desectas suppl. Mai², paucas ego, 46r non contulit Bischoff | 9 cut rhodum ma | didisti ceteros post ceteros fort. ut fuit $h \mid$ nium populorum $ma \mid ||$ 9.10 que omnium ma. ikut (vel . kue) omnium h $\parallel$ 10 bium deos – ut ma $\parallel$ $\langle sal
angle$ utem tuam qua ma $\langle sa \rangle$ lutem . . . . $h \parallel 11$ perium — ostraque $ma \mid h \mid salus$ et ma stavili vel stabili h, cf. marg. | 11-12 rovinciarum - gentium ma | 12 ac - pax] ita scripsi (ac n)ationum libertas ma ... litriasansis pax vel ... litatastibta pax vel litriarsahsis pax $h \mid \langle \text{dig} \rangle$ nitas securitas ma $\langle \text{di} \rangle$ gnitas . . . . $h \mid | 12-13$ titur in titur in longa vel taturtaronga h || 13 mpora protegant maprotegant vel mpore alia tegant $h \mid \langle \text{et} \rangle$ diutirunius $h \mid \langle \text{et di} \rangle$ uturnius $ma \mid \langle \text{et di} \rangle$ Îtaliae civitates scripsi (te) salvom sistant ma ... talisastrous vel taltoantruai vel talisastriaas $h \parallel 14$ stabi vel stavi $h \quad lac. suppl. Hauler$

⟨at⟩que urbes ... aut incolumes ⟨ge⟩ntiu⟨m o⟩mnium .. restituas
..... atque praecipuas ⟨vi⟩rtutes conservent ⟨te⟩, Latini nominis
decus ⟨et⟩ ornamentum irat ..l .. diatc * .. causa tem ..... re
..... an ..t .bar nostrarum variarum fortunarum subsidium.

M. Frontonis
Gratiar actio
in senatu
pro Carthaginiensib

TESTIMONIA ET FRAGMENTA¹)

SAEC. II

1 CIL VIII 5350 = Dessau 2928 = Inscr. Lat. de l'Algérie I 280, Calamae (ante a. 138)

5 M. Cornelio T(iti) f(ilio) Quir(ina) Frontoni IIIvir(o) capital(i), q(uaestori) provinc(ciae) Sicil(iae), aedil(i) pl(ebis), praetori municipes Calamensium patrono

2 Minucius Felix, Octavius 9, 6-7 (ante a. 161)

Et de convivio notum est; passim omnes loquuntur: id etiam Cirtensis nostri testatur oratio, ad epulas sollemni die coeunt cum omnibus liberis, sororibus, matribus, sexus omnis homines et omnis aetatis. illic post multas epulas, ubi convivium caluit et incestae libidinis ebrietatis fervor exarsit, canis, qui candelabro nexus est, iactu offulae ultra spatium lineae qua vinctus est, ad impetum et saltum provocatur. (7) sic everso et extincto conscio lumine inpudentibus tenebris nexus infandae cupiditatis involvunt per incertum sortis, etsi non omnes opera, conscientia tamen pariter incesti, quoniam voto universorum adpetitur.

3 Minucius Felix, Octavius 31, 1-2

Et de incesto convivio fabulam grandem adversum nos daemonum 20 contio mentita est, ut gloriam pudicitiae deformis infamiae aspersione macularet, ut ante exploratam veritatem homines a nobis terrore infandae opinionis averteret. (2) sic de isto et tuus Fronto non ut adfirmator testimonium fecit, sed convicium ut orator adspersit; haec enim potius de vestris gentibus nata sunt.

¹⁾ Omnes Frontones qui evidenter alii sunt atque noster omitto. codices Frontini nonnumquam Frontonem pro Frontinum habet: eos quoque locos praetereo. ceterum moneo non omnia testimonia certo ad Cirtensem nostrum spectare: immo nonnulla viri docti ad Frontonem iniuria rettulerunt.

¹¹ ebriatis Meursius ebrietate Gelenius ebrietatibus Davis ebriolatis Hildebrand in caecas libidines ebrietatis Jac. Gronovius

4 CIL XV 7438 = R. Lanciani, Silloge epigrafica aquaria 44-45, Romae

5

- 44a) [C]ornelio(rum) Front(onis) et Quadr[ati]
  - b) [C]ornelio(rum) Front(onis) et Quadra[ti]
  - e) Cornelio(rum) Front(onis) et Quadra[ti]
- 45 Cornelio(rum) Front(onis) et Quadrati

5 Gellius, Noctes Att. II 26

Favorinus philosophus, cum ad M. Frontonem consularem pedibus aegrum visum iret, voluit me quoque ad eum secum ire. (2) ac deinde cum ibi apud Frontonem plerisque viris doctis praesentibus sermones de coloribus vocabulisque eorum agitarentur, quod multiplex colorum 10 facies, appellationes autem incertae et exiguae forent, . . . (7) tum Fronto ad Favorinum: 'non infitias', inquit, 'imus, quin lingua Graeca, quam tu videre legisse, prolixior fusiorque sit quam nostra, sed in his tamen coloribus quibus modo dixisti denominandis non proinde inopes sumus, ut tibi videmur. (8) non enim haec sunt sola vocabula rufum colorem 15 demonstrantia, quae tu modo dixisti, russus et ruber, sed alia quoque habemus plura quam quae dicta abs te Graeca sunt: fulvus enim et flavus et rubidus et poeniceus et rutilus et luteus et spadix appellationes sunt rufi coloris, aut acuentes eum quasi incendentes aut cum colore viridi miscentes aut nigro infuscantes aut virenti sensim albo illuminan- 20 tes. (9) nam poeniceus, quem tu Graece φοίνικα dixisti, et rutilus et spadix, poenicei συνώνυμος, qui factus Graece noster est, exuberantiam splendoremque significant ruboris, quales sunt fructus palmae arboris non admodum sole incocti, unde spadici et poeniceo nomen est. (10) σπάδικα enim Dorici vocant avulsum e palma termitem cum fructu. (11) 25 fulvus autem videtur de rufo atque viridi mixtus in aliis plus viridis, in aliis plus rufi habere. sic poeta verborum diligentissimus 'fulvam' aquilam dicit et iaspidem, 'fulvos' galeros et 'fulvum' aurum et arenam 'fulvam' et 'fulvum' leonem, sicque Ennius in Annalibus 'aëre fulva' dixit. (12) flavus contra videtur e viridi et rufo et albo concretus; sic 30 'flaventes comae' et, quod mirari quosdam video, frondes olearum a Vergilio 'flavae' dicuntur. (13) sic multo ante Pacuvius aquam 'flavam'

²⁷ Verg. Aen. XI 751; cf. XII 247 || 28 Aen. IV 261 | Aen. VII 688 | Aen. VII 279; X 134; XI 776 || 28-29 Georg. III 110; Aen. V 374; VI 643; XII 276; 741 || 29 Aen. II 722; IV 159 | Enn. Ann. 454 Vahlen || 31 Verg. Aen. IV 590 || 32 Aen. V 309

^{13 (}e) legisse Mommsen || 16 russus Carrio rufus codd. || 29 sicque plerique codd. et edd. sic Q. alii | aëre fulva Hertz cf. Gell. XIII 21, 14 aere fulvo codd.

dixit et 'fulvum' pulverem. cuius versus, quoniam sunt iucundissimi, libens commemini:

cedo tu\u\mathbb{n} pedem, lymphis flavis fulvum ut pulverem manibus isdem, quibus Ulixi saepe permulsi, abluam lassitudinemque minuam manuum mollitudine.

(14) rubidus autem est rufus atrior et nigrore multo inustus, luteus contra rufus color est dilutior; (15) inde ei nomen quoque esse factum videtur. (16) non igitur', inquit, 'mi Favorine, species rufi coloris plures apud Graecos quam apud nos nominantur. (17) sed ne viridis quidem color 10 pluribus a vobis vocabulis dicitur, (18) neque non potuit Vergilius colorem equi significare viridem volens caerulum magis dicere equum quam 'glaucum', sed maluit verbo uti notiore Graeco quam inusitato Latino. (19) nostris autem veteribus 'caesia' dicta est quae a Graecis γλανκῶπις, ut Nigidius ait, de colore caeli quasi caelia.' (20) postquam haec Fronto 15 dixit, tum Favorinus scientiam rerum uberem verborumque eius elegantiam exosculatus 'absque te', inquit, 'uno forsitan lingua profecto Graeca longe anteisset, sed tu, mi Fronto, quod in versu Homerico est, id facis: καί νύ κεν ή παρέλασσας ή άμφήριστον έθηκας. (21) sed cum omnia libens audivi quae peritissime dixisti, tum maxime quod varietatem flavi coloris enarrasti fecistique ut intellegerem, ... (23) sed cum sit ita ut dixisti . . .'

6 Gellius, Noctes Att. XIII 29

5

Verba sunt Claudii Quadrigarii ex Annalium eius XIII: 'contione dimissa Metellus in Capitolium venit cum mortalibus multis, inde domum proficiscitur, tota civitas eum reduxit.' (2) cum is liber eaque verba M. Frontoni, nobis ei ac plerisque aliis adsidentibus, legerentur et cuidam haud sane viro indocto videretur 'mortalibus multis' pro hominibus multis inepte frigideque in historia nimisque id poetice dixisse, tum Fronto illi, cui hoc videbatur, 'ain tu', inquit, 'aliarum homo rerum iudicii elegantissimi, 'mortalibus multis' ineptum tibi videri et frigidum, nil autem arbitrare causae fuisse, quod vir modesti atque puri ac prope cotidiani sermonis 'mortalibus' maluit quam hominibus dicere eandemque credis futuram fuisse multitudinis demonstrationem, si 'cum multis hominibus' ac non 'cum multis mortalibus' diceret? (3) ego autem',

³⁻⁵ Pacuv. Trag. 244 sqq. Ribbeck³ et Klotz || 10 Verg. Georg. III 82 || 13 cf. Lucr. IV 1161; Cic. Nat. deor. I 83 || 14 Nigid. fr. 72 Swoboda = fr. 43 Gramm. Rom. Fr. Funaioli || 18 Hom. Il. XXIII 382 || 23 Claud. Quadr. fr. 76 Hist. Rom. Fr. Peter

³ post pedem add. mi Anon 1817 et edd.

inquit, 'sic existimo, nisi si me scriptoris istius omnisque antiquae orationis amor atque veneratio caeco esse iudicio facit, longe longeque esse amplius, prolixius, fusius in significanda totius prope civitatis multitudine 'mortales' quam 'homines' dixisse. (4) namque 'multorum hominum' appellatio intra modicum quoque numerum cohiberi atque includi 5 potest, 'multi' autem 'mortales' nescio quo pacto et quodam sensu inenarrabili omne fere genus quod in civitate est et ordinum et aetatum et sexus conprehendunt; quod scilicet Quadrigarius, ita ut res erat, ingentem atque promiscam multitudinem volens ostendere 'cum multis mortalibus' Metellum in Capitolium venisse dixit ἐμφατικώτερον quam 10 si 'cum multis hominibus' dixisset.' (5) ea nos omnia quae Fronto dixit cum ita, ut par erat, non adprobantes tantum, sed admirantes quoque audiremus, 'videte tamen', inquit, 'ne existimetis semper atque in omni loco 'mortales multos' pro multis hominibus dicendum, ne plane fiat Graecum illud de Varronis Satura proverbium τὸ ἐπὶ τῆ φακῆ μύρον.' 15 (6) hoc iudicium Frontonis etiam in parvis minutisque vocabulis non praetermittendum putavi, ne nos forte fugeret lateretque subtilior huiuscemodi verborum consideratio.

7 Gellius, Noctes Att. XIX 8

Adulescentulus Romae, priusquam Athenas concederem, quando erat 20 a magistris auditionibusque obeundis otium, ad Frontonem Cornelium visendi gratia pergebam sermonibusque eius purissimis bonarumque doctrinarum plenis fruebar. nec umquam factum est, quotiens eum vidimus loquentemque audivimus, quin rediremus fere cultiores doctioresque. (2) veluti fuit illa quodam die sermocinatio illius levi quidem de 25 re, sed a Latinae tamen linguae studio non abhorrens. (3) nam cum quispiam familiaris eius, bene eruditus homo et tum poeta inlustris, liberatum esse se aquae intercutis morbo diceret, quod harenis calentibus esset usus, tum adludens Fronto 'morbo quidem', inquit, 'cares, sed verbi vitio non cares. Gaius enim Caesar, ille perpetuus dictator, Cn. Pompei 30 socer, a quo familia et appellatio Caesarum deinceps propagata est, vir ingenii praecellentis, sermonis praeter alios suae aetatis castissimi, in libris, quos ad M. Ciceronem De analogia conscripsit, harenas vitiose dici existimat, quod harena numquam multitudinis numero appellanda sit, sicuti neque caelum neque triticum; (4) contra autem quadrigas, etiamsi 35 currus unus, equorum quattuor iunctorum agmen unum sit, plurativo semper numero dicendas putat, sicut arma et moenia et comitia et

15 Varro Sat. p. 91 Astbury; Paroemiogr. Gr. I p. IV Leutsch-Schneidewin | 33 Caes. Anal. fr. 3 Gramm. Rom. Fr. Funaioli

inimicitias, nisi quid contra ea dicis, poetarum pulcherrime, quo et te purges et non esse id vitium demonstres.' . . . (9) his deinde verbis lectis ibi Fronto ad illum poetam 'videturne tibi', inquit, 'C. Caesar de statu verbi contra te satis aperte satisque constanter pronuntiasse?' . . . (10) 5 . . . 'nos te (sc. Frontonem) nunc rogamus, ut dicas, quam esse causam vitii putes et in quadriga dicenda et in harenis'. (11) tum Fronto ita respondit: 'quadrigae semper, etsi multiiugae non sunt, multitudinis tamen numero tenentur, quoniam quattuor simul equi iuncti quadrigae quasi quadriiugae vocantur, neque debet prorsus appellatio equorum 10 plurium includi in singularis numeri unitatem; (12) eandemque rationem habendam (harenae), sed in specie dispari. nam cum harena singulari in numero dicta multitudinem tamen et copiam significet minimarum ex quibus constat partium, indocte et inscite harenae dici videntur, tamquam id vocabulum indigeat numeri amplitudine, cum ei singulariter 15 dicto ingenita sit naturalis sui multitudo, sed haec ego', inquit, 'dixi, non ut huius sententiae legisque fundus subscriptorque fierem, sed ut ne Caesaris, viri docti, opinionem $\dot{\alpha}\pi\alpha\rho\alpha\mu\dot{\nu}\vartheta\eta\tau\sigma\nu$ destituerem. (13) nam cum caelum semper ένικῶς dicatur, mare et terra non semper et pulvis, ventus et fumus non semper, cur indutias et caerimonias scriptores 20 veteres nonnumquam singulari numero appellaverunt, ferias et nundinas et inferias et exequias numquam? cur mel et vinum atque id genus cetera numerum multitudinis capiunt, lac non capiat? (14) quaeri, inquam, ista omnia et enucleari et excuti ab hominibus negotiosis in civitate tam occupata non queunt, quin his quoque ipsis quae iam dixi demoratos 25 vos esse video alicui, opinor, negotio destinatos. (15) ite ergo nunc et, quando forte erit otium, quaerite, an quadrigam et harenas dixerit e cohorte illa dumtaxat antiquiore vel oratorum aliquis vel poetarum, id est classicus adsiduusque aliquis scriptor, non proletarius.' (16) haec quidem Fronto requirere nos iussit vocabula non ea re, opinor, quod 30 scripta esse in ullis veterum libris existumaret, sed ut nobis studium lectitandi in quaerendis rarioribus verbis exerceret.

8 Gellius, Noctes Att. XIX 10

Memini me quondam et Celsinum Iulium Numidam ad Frontonem Cornelium pedes tunc graviter aegrum ire et visere, atque ubi introducti sumus, offendimus eum cubantem in scimpodio Graeciensi circumundique sedentibus multis doctrina aut genere aut fortuna nobilibus viris. (2) adsistebant fabri aedium complures balneis novis moliendis adhibiti ostendebantque depictas in membranulis varias species balnearum. (3) ex quibus cum elegisset unam formam speciemque † veris, interrogavit, quantus esset pecuniae sumptus ad id totum opus absolvendum, (4) cumque architectus dixisset necessaria videri esse sestertia

ferme trecenta, unus ex amicis Frontonis 'et praeterpropter', inquit, 'alia quinquaginta'. (5) tum Fronto dilatis sermonibus, quos habere de balnearum sumptu institerat, aspiciens ad eum amicum qui dixerat quinquaginta esse alia praeterpropter (necessaria, eum interrogavit, quid significaret verbum 'praeterpropter'). (6) atque ille amicus 'non 5 meum', inquit, 'hoc verbum est, sed multorum hominum quos loquentis id audias. (7) quid autem id verbum significet, non ex me, sed ex grammatico quaerundum est' ac simul digito demonstrat grammaticum haud incelebri nomine Romae docentem. tum grammaticus usitati pervulgatique verbi obscuritate motus (8) 'quaerimus', inquit, 'quod honore quae- 10 stionis minime dignum est. (9) nam nescioquid hoc praenimis plebeium est et in opificum sermonibus quam (quidquam) notius.' (10) atenim Fronto iam voce atque vultu intentiore 'itane', inquit, 'magister, dehonestum tibi deculpatumque hoc verbum videtur, quo et M. Cato et M. Varro et pleraque aetas superior ut neccessario et Latino usi sunt?' 15 (11) atque ibi Iulius Celsinus admonuit in tragoedia quoque Enni, quae Iphigenia inscripta est, id ipsum, de quo quaerebatur, scriptum esse et a grammaticis contaminari magis solitum quam enarrari. (12) quocirca statim proferri Iphigeniam Q. Enni iubet. in eius tragoediae choro inscriptos esse hos versus legimus:

otio qui nescit uti
plus negoti habet quam cum est negotium in negotio.
nam cui quod agat institutum est † in illo negotium
id agit, (id) studet, ibi mentem atque animum delectat suum.
otioso in otio animus nescit quid velit.
hoc idem est; em neque domi nunc nos nec militiae sumus:
imus huc, hinc illuc. cum illuc ventum est, ire illinc lubet:
incerte errat animus, praeterpropter vitam vivitur.

25

(13) hoc ubi lectum est, tum deinde Fronto ad grammaticum iam labentem 'audistine', inquit, 'magister optime, Ennium tuum dixisse 'praeter- 30 propter' et cum sententia quidem tali, quali severissimae philosophorum esse obiurgationes solent? petimus igitur dicas, quoniam de Enniano iam verbo quaeritur, quid sit motus huiusce versus sensus:

incerte errat animus, praeterpropter vitam vivitur.'

(14) et grammaticus sudans multum ac rubens multum, cum id plerique 35 prolixius riderent, exsurgit et abiens 'tibi', inquit, 'Fronto, postea uni

14 Cato fr. inc. 53 Jordan || 15 Varro p. 340 ed. Bipont. || 16 Enn. Trag. 234 sqq. $Vahlen = 183 \, sqq. \, Ribbeck^3$ et Klotz

28 vita Salmasius | 33 qui sit remotus Hosius

dicam, ne inscitiores audiant ac discant.' atque ita omnes relicta ibi quaestione verbi consurreximus.

9 Gellius, Noctes Att. XIX 13

Stabant forte una in vestibulo Palatii fabulantes Fronto Cornelius et 5 Festus Postumius et Apollinaris Sulpicius atque ego ibi adsistens cum quibusdam aliis sermones eorum, quos de litterarum disciplinis habebant, curiosius captabam. (2) tum Fronto Apollinari 'fac me', inquit, 'oro, magister, ut sim certus, an recte supersederim 'nanos' dicere parva nimis statura homines maluerimque eos 'pumiliones' appellare, quoniam hoc scriptum esse in libris veterum memineram, nanos autem sordidum esse verbum et barbarum credebam.... (3) ... fuisset autem verbum hoc a te (sc. Frontone) civitate donatum aut in Latinam coloniam deductam, si tu eo uti dignatus fores ... (4) tum Festus Postumius grammatico cuipiam Latino, Frontonis familiari, ... inquit.

15 10 Lucianus, Quomodo historia conscribenda sit 19. 21

ἄλλος τις ἀοίδιμος ἐπὶ λόγων δύναμει Θουκυδίδη καὶ αὐτὸς ὅμοιος ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ . . . . (21) ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Αττικὸς εἶναι καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἤξίωσεν οὖτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ελληνικόν, ὡς 20 Κρόνιον μὲν Σατουρνῖνον λέγειν, Φρόντιν δὲ τὸν Φρόντωνα, Τιτάνιον δὲ τὸν Τιτιανὸν καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα.

11 M. Aurelius Antoninus, ad se ipsum 1, 11

παρὰ Φρόντωνος τὸ ἐπιστῆσαι, οἶα ἡ τυραννικὴ βασκανία καὶ ποικιλία καὶ ὑπόκρισις, καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν οἱ καλούμενοι οὖτοι παρ᾽ ἡμῖν εὐπατρίδαι 25 ἀστοργοτεροί πως εἰσίν.

12 M. Aurelius Antoninus, ad se ipsum 1, 17, 1

παρὰ τῶν θεῶν · τὸ . . . ἀγαθοὺς διδασκάλους . . . ἔχειν.

13 Artemidorus, Onirocrit. IV 22

ώς καὶ Φρόντων ὁ ἀρθριτικὸς θε**ρ**απείαν αἰτήσας ἔδοξεν ἐν τοῖς προ-30 αστείοις περιπατεῖν καὶ προπόλει χρισάμενος παρηγορήθη ἱκανῶς ὡς ἴσον εἶναι τὸ χρῖμα θεραπεία.

10 ct. Lucr. IV 1162

14 Epigraphica 1 (1939) 349; 2 (1940) 214—216; L'Année Epigr. 1945 nr. 38 p. 16, Surrenti

Corneliae Cratiae M. Corneli Frontonis [f(iliae)]

15 CIL XI 6334 = Dessau 1129 (a. 199), Pisauri

M. Aufidio Frontoni pronepoti M. Corneli Frontonis oratoris, consulis, 5 magistri imperatorum Luci et Antonini, nepotis Aufidi Victorini praefecti urbis bis consulis, Fronto consul filio dulcissimo

SAEC. III

16 Cassius Dio, Res Romanae LXIX 18, 3

ἀμέλει καὶ Κορνήλιος Φρόντων ὁ τὰ πρῶτα τῶν τότε (anno 136) 10 'Ρωμαίων ἐν δίκαις φερόμενος, ἑσπέρας ποτὲ βαθείας ἀπὸ δείπνου οἴκαδε ἐπανιὼν καὶ μαθὼν παρά τινος, ῷ συνηγορήσειν ὑπέσχετο, δικάζειν αὐτὸν (Marcium Turbonem) ἤδη, ἐν τε τῆ στολῆ τῆ δειπνίτιδι ισπερ εἰχεν ἐς δικαστήριον αὐτοῦ ἐσῆλθε καὶ ἠσπάσατο, οἴτι γε τῷ ἑωθινῷ προσρήματι τὸ τῷ 'χαῖρε', ἀλλὰ τῷ ἑσπερινῷ τῷ 'ὑγίαινε' χρησάμενος.

17 Cassius Dio, Res Romanae LXXI 35

πάμπολλα μὲν γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ἀφελήθη (M. Aurelius) ἔν τε τοῖς ξητορικοῖς ἔν τε τοῖς ἐκ φιλοσοφίας λόγοις ἀσκηθείς· τῶν μὲν γὰρ τόν τε Φρόντωνα τὸν Κορνήλιον καὶ τὸν Ἡρώδην τὸν Κλαύδιον διδασκάλους εἰχε, τῶν δὲ τόν τε Ἡρόστικον τὸν Ἰούνιον καὶ Ἀπολλώνιον . . . (2) πλεῖ- 20 στον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως ἐξήρθη· καὶ γὰρ πρὶν ἐκείνοις ὁμιλῆσαι ἰσχυρῶς πρὸς ἀρετὴν ὥρμητο.

18 Solinus, Coll. rerum memorab. praef. p. 4, 17 Mommsen²

vestigia monetae veteris persecuti opiniones universas eligere maluimus potius quam innovare.

19 Eumenius, Pan. Lat. 8 (V) 14 (a. 297)

hoc loco venit in mentem mihi, quam delicata illorum principum fuerit in administranda republica et adipiscenda laude felicitas, quibus Romae degentibus triumphi et cognomina devictarum a ducibus suis

24 cf. Fronto p. 159, 9

3 lac. suppl. Mustilli || 6 corrige nepoti

gentium proveniebant. itaque Fronto, Romanae eloquentiae non secundum, sed alterum decus, cum belli in Britannia confecti laudem Antonino principi daret, quamvis ille in ipso urbis Palatio residens gerendi eius mandasset auspicium, veluti longae navis gubernaculis praesidentem totius velificationis et cursus gloriam meruisse testatus est.

SAEC. IV

20 Nazarius, Pan. Lat. 4 (X) 24 (a. 321)

Antoninus imperator (i. e. L. Verus) in toga praestans et non iners nec 10 futtilis bello, cum adversus Parthos armis experiretur, visis catafractis adeo totus in metum venit, ut ultro ad regem conciliatrices pacis litteras daret. quas cum rex immodicus animi respuisset, insolentia quidem barbari debellata est, sed . . .

- 21 Charisius, Ars gramm. I p. 161, 13-16 Barwick
- duum Fronto ad Marcum Antoninum de feriis colliensibus (p. 229, 14sqq.): 'duum item vestrum doctum principem et navum modulorum et tibicinum studio fuisse divino tum scimus.'
  - 22 Charisius, Ars gramm. I p. 175, 12-17 Barwick = Orat. Rom. Fragm. Meyer² p. 615 = Gramm. Rom. Fragm. I p. 274 Mazzarino
- (ns litteris) nominativus singularis si terminetur, genetivus pluralis ante 'um' 'i' recipiat necesse est. itaque Cicero rationis memor 'parentium' saepe dicit; (contra) Fronto pro Ptolemensibus 'parentum tuorum', ut ait Plinius alias poetarum vicem, qui regulam satis idoneam sopierunt.
- 25 23 Charisius, Ars gramm. II p. 256, 8-10 Barwick

Fronto quoque ad Marcum invicem libro IIII (p. 68, 18): 'satis abundeque honorum est, quos mihi cottidiano tribuis.'

1-2 cf. Marcus p. 27, 21 || 10-12 cf. p. 212, 4; 25 || 23 Plinius p. 24, 32

15-17 cf. app. crit. ad p. 229, 14 sqq. $\parallel$ 22 contra supplevi dicit . . . . . ronto N dicit Fronto n $\langle$ sed et F $\rangle$ ronto Keil et Mazzarino qui antea $\langle$ at vero $\rangle$ suppleverat $\mid$ Ptolemensibus Champlin ptolemensibus N Ptolemaeensibus edd. $\parallel$ 23 ut ait Plinius, $\langle$ et $\rangle$ alias Putsche alias, ut ait Plinius, poetarum Mazzarino $\parallel$ 27 tribuis n¹ trib(us) N

24 Charisius, Ars gramm. II p. 267, 6-8 Barwick

'male' pro 'valde' Fronto ad Antoninum invicem libro II (p. 96, 14): 'male me, Marce, praeteritae vitae meae paenitet.' ceterum ineptum est 'male paenitet'.

25 Charisius, Ars gramm. II p. 287, 26-28 Barwick

5

Fronto ad Marcum invicem libro I (p. 16, 4): 'adest etiam usquequaque tibi natura (in)situs lepos et venustas.'

26 Charisius, Ars gramm. II p. 288, 17-20 Barwick

'vespera' Sallustius Historiarum II et Aurelius Caesar ad Frontonem libro II (p. 29, 1): 'vespera fatigatus, luce dormitans'; Fronto vero ad 10 Antoninum libro V (p. 106, 19): 'atenim vesperi in triduum mittam.'

- 27 Charisius: vide Rufinum, testim. 46
- 28 Iulius Victor, Ars rhet. p. 105, 5-8 Giomini

multum ad sermonis elegantiam conferent comoediae veteres et togatae et tabernariae et Atellanae fabulae et mimofabulae, multum etiam episto- 15 lae veteres, inprimis Tullianae.

29 Iulius Victor, ibid. p. 106, 15-16

proverbio uti non ignoto percommodum est, et versiculo aut parte versus.

30 Diomodes, Ars Gramm. III gramm. Lat. I p. 513, 29-31 Keil = Fr. 20 Poet. Rom. p. 172 Buechner = Testim. 46

Bacchiacum metrum est tale: laetare, bacchare praesente Frontone. hoc mihi videtur magis ad prosam convenire.

9 Sall. Hist. fr. 60 Maurenbrecher | 15 cf. Fronto p. 106, 26 sq.; 215, 10 sq. | 16 cf. Fronto p. 104, 14 | 18 cf. Fronto p. 215, 27

7 insitus Anon 1817 situs (ex sinus corr.) N quesitus suprascr. id est non quaesitus C scitus Niebuhr || 11 Antoninum Fabricius antonium N | ad eum vespera C Putsche | mittant Putsche || 22 baccare praecinge frontem edd. interpolatae | Frontone Bram frontonem M ferontonem A

31 Fulgentius, Expositio sermonum antiquorum 35 p. 121, 7-9 Helm = p. 38, 35-37 Pizzani

quid sit iustitium: iustitium dicitur luctus publicus, unde et Fronto in oratione pro Nucerinis ait: 'denique iustitium plebi indicitur'.

5 32 Corpus Gloss. Lat. V 570, 24

iustitium luctus publicus, unde Fronto: 'denique iustitium indicitur'.

33 Eutropius, Breviarium VIII 12, 1; cf. Testim. 71

Latinas autem eum (sc. M. Aurelium) litteras Fronto, orator nobilissimus, docuit. his cum omnibus Romae aequo iure egit, ad nullam insolentiam elatus est imperii fastigio.

34 Paeanius, ibid.

διδασκάλω δὲ ἐχρῆτο . . . ὁητορείας . . . τῆς Ἰταλῶν δὲ Φρόντωνι τῷ τότε ἀρίστω ἡητόρων.

- 35 Ausonius, Gratiarum actio 7, 32-33 (a. 379)
- unica mihi et amplectenda est Frontonis imitatio. quem tamen Augusti magistrum sic consulatus ornavit, ut praefectura non cingeret. sed consulatus ille cuiusmodi? ordinario suffectus, bimenstri spatio interpositus, in sexta anni parte consumptus: quaerendum ut reliquerit tantus orator, quibus consulibus gesserit consulatum. ecce aliud quod aliquis opponat: in tanti te ergo oratoris fastigium gloriosus attollis? cui talia requirenti respondebo breviter: non ego me contendo Frontoni, sed Antonino praefero Gratianum.
  - 36 Symmachus, Epist. III 11, 2 sectator tibi veteris monetae solus supersum.
- 25 37 Hieronymus, Chron. ad ann. 2181 (167) = Testim. 60

Fronto orator insignis habetur qui M. Antoninum Verum Latinis litteris erudivit.

24 cf. Fronto p. 159, 9

3 Fronto] pronto et prompto var. lectt. $\parallel$ 4 nucerinus et nucerims et nucerims var. lectt. $\parallel$ 24 sectator Norden spectator codd. recte

38 Hieronymus, De viris illustr. 24 = Testim. 62

Melito Asianus, Sardensis episcopus, librum imperatori Marco Antonino Vero, qui Frontonis oratoris discipulus fuit, pro Christiano dogmate dedit.

39 Hieronymus, Epist. 125, 12, 1

5

ad quam (sc. mentem) edomandam cuidam fratri, qui ex Hebraeis crediderat, me in disciplinam dedi, ut post Quintiliani acumina Ciceronisque fluvios gravitatemque Frontonis et lenitatem Plinii alphabetum discerem, stridentia anhelantiaque verba meditarer.

40 Servius in Aen. I 409

10

sunt multae reciprocae elocutiones, ut hoc loco; sunt multae unius partis utrique sufficientes, ut 'tenemur amicitiis'. ridiculum enim est, si addas 'mutuis', cum amicitiae utrumque significent, sicut Fronto testatur.

41 Servius in Aen. VII 30

'hunc inter': per hunc. Terentius: 'dum rus eo, coepi egomet mecum 15 inter vias'. est autem crebra Frontonis elocutio.

42 Servius in Aen. VII 445

'exarsit in iras': communis sermo habet 'ardeo illa re', sed figuratius 'ardeo in illam rem' dicimus et est specialis Cornelii elocutio.

43 Servius in Aen. VII 688

20

galerus genus est pilei, quod Fronto genere neutro dicit 'hoc galerum'.

44 Schol. Veronensia Verg. Aen. VII 688

⟨F⟩ronto qui neutro genere dicit 'galeria'.

SAEC. V

45 Augustinus, Epist. 144, 2

25

Xenocrates Polemonem, ut scribitis et nos ex illis litteris recordamur, de fruge temperantiae disputando non solum ebriosum, verum etiam tunc ebrium ad mores alios repente convertit.

13 cf. Fronto p. 59, 4 sqq. || 15 Ter. Eun. 629 || 26 cf. Fronto p. 20, 9

13 amicitiis utrumque significet Anon 1817 || 21 fronture ritur genere L ur in o mutavit et reritur del. 1 fort. Fronto rhetor legendum

46 Rufinus, De compositione et de metris oratorum, Rhet. Lat. Min. p. 580, 21-26 Halm = Fr. Poet. Lat. p. 172 Buechner = Testim. 30

Flavius Sosipater Charisius de numeris sic dicit: 'bacchiacum metrum est tale: laetare, bacchare praesente Frontone.'

5 47 Hist. Aug. Vita Marci 2, 4-5

oratoribus usus est Graecis . . . Celere et Herode Attico, Latino Frontone Cornelio. (5) sed multum ex his Frontoni detulit, cui et statuam in senatu petit.

48 Hist. Aug. Vita Marci 3, 5

tantum autem honoris magistris suis detulit, ut imagines eorum aureas in larario haberet ac sepulchra eorum aditu, hostiis, floribus semper honoraret.

49 Hist. Aug. Vita Veri 2, 5-6

audivit ... rhetores Apollonium, Celerem Caninium et Herodem 15 Atticum, Latinum Cornelium Frontonem ... (6) hos omnes amavit unice atque ab his invicem dilectus est.

50 Martianus Capella, De nuptiis 5, 432

post hos tamen in diversis agminibus oratores emeriti ac prae se ferentes insignium culmen meritaque linguarum. Aeschinem, Isocratem 20 Lysiamque conspiceres, tum in togatis agminibus Sosantios, Gracchos, Regulum, Plinium Frontonemque.

51 Consentius, Ars gramm. p. 349, 15-18 Keil = Fragm. Poet. Rom. p. 376 frg. 3 Baehrens; cf. Poet. Lat. p. 188 Morel

item Fronto ait: 'et illae vestrae Athenae Dorocorthoro'. apparet 25 nominativo casu posuisse Dorocorthoro. sive igitur dicas haec urbs sive hic vicus sive hoc oppidum, nominativus erit Dorocorthoro; et obliqui casus ad huius similitudinem declinabuntur.

²⁴ vide p. 201, 10 sqq.

²⁰ Sosantios] Crassos Antonios Kopp Catones Halm sonanti ore $Dick \parallel$ 21 Regulum corruptum putant Eyssenhardt et $Halm \parallel$ 24 Durocorthoro Mai^1 Dorcorotoro Baehrens

52 Mamertus Claudianus, Epist. ad Sapaudum p. 206 Engelbrecht

Naevius et Plautus tibi ad elegantiam, Cato ad gravitatem, Varro ad peritiam, Gracchus ad acrimoniam, Chrysippus ad disciplinam, Fronto ad pompam, Cicero ad eloquentiam capessendam usui sint . . . illi ergo reventilandi memoriaeque mandandi sunt, de quibus isti potuerunt 5 proficere quos miramur.

53 Sidonius Apollinaris, Epist. I 1, 2

nam de Marco Tullio silere melius puto, quem in stilo epistulari nec Iulius Titianus totum sub nominibus inlustrium feminarum digna similitudine expressit; propter quod illum ceteri quique Frontonianorum 10 utpote consectaneum aemulati, cur veternosum dicendi genus imitaretur, oratorum simiam nuncupaverunt. quibus omnibus ego immane dictu est quantum semper iudicio meo cesserim quantumque servandam singulis pronuntiaverim temporum suorum meritorumque praerogativam.

54 Sidonius Apollinaris, Epist. IV 3, 1; cf. Testim. 68

tuarum, inquam, aurium, quarum peritiae, si me decursorum ad hoc aevi temporum praerogativa non obruat, nec Frontonianae gravitatis aut ponderis Apuleiani fulmen aequiperem, cui Varrones, vel Atacinus vel Reatinus, Plinii, vel avunculus vel Secundus, compositi inpraesentiarum rusticabuntur.

15

55 Sidonius Apollinaris, Epist. IV 14, 2

nam tuorum peritiae comparatus non solum Cornelios oratores sed Ausonios quoque poetas vincere potes.

56 Sidonius Apollinaris, Epist. VII 14, 7

unde illud simile vulgatum est, quod ait quidam in causa dispari 25 sententia pari: 'filium Marci Ciceronis populus Romanus non agnoscebat loquentem.'

57 Sidonius Apollinaris, Epist. VIII 3, 3

suspende (sc. Leo) perorandi illud quoque celeberrimum flumen, quod non solum gentilicium sed domesticum tibi quodque in tuum pectus per 30 succiduas aetates ab atavo Frontone transfunditur.

7 vide et Proleg. LXXV adn. 1 || 12 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 213 s. v. simia || 26 Nachträge zu Otto, Sprichwörter 162 s. v. filius

3 Chrysippus] Crispus Schanz || 11-12 cum veternosum d. g. imitarentur oratorum, simiam nuncupaverunt Mommsen

58 Sidonius Apollinaris, Epist. VIII 10, 3

Marcus Fronto cum reliquis orationibus emineret, in Pelopem se sibi praetulit.

- 59 Macrobius, Saturn. V 1, 7
- quattuor sunt, inquit Eusebius, genera dicendi: copiosum, in quo Cicero dominatur, breve, in quo Sallustius regnat, siccum, quod Frontoni adscribitur, pingue et floridum, in quo Plinius Secundus quondam et nunc nullo veterum minor noster Symmachus luxuriatur.

SAEC. VI

10 60 Cassiodorus, Chron. ad ann. 164 = Testim. 37

his consulibus (sc. Macrino et Celso) Fronto orator insignis habetur, qui M. Antoninum Latinis litteris erudivit.

SAEC. VII

61 Isidorus, Etym. XV 2, 46

20

- dictus carcer a coercendo. hinc Fronto: 'et pergraecari potius amoenis locis quam coerceri carcere viderentur'.
  - 62 [Sophronius], De viris illustr. 24 von Gebhardt = Testim. 38

Μελίτων Ασιανός, Σάρδεων ἐπίσκοπος, βίβλον βασιλεῖ Μάρκφ Αντωνίνφ Βήρφ, δς Φρόντωνος τοῦ ῥήτορος μαθητής ἐγεγόνει . . .

SAEC. VIII

63 Georgius Syncellus, Ecl. chron. p. 431, 24 Mosshammer = Testim. 64 et 66

Ιουλιανός νομοθέτης εν 'Ρώμη καὶ Φρόντων ό ξήτωρ.

15 cf. Otto, Sprichwörter s. v. Graecus 1

15-16 hinc - viderentur om. plures codd. | 16 videretur Anon 1817

SAEC. IX

64 Anastasius Bibliothecarius, Chron. ad ann. 165 (PG 108, 1199) = Testim. 63 et 66

Iulianus Romae leges promebat, Fronto rhetor.

SAEC. X

5

65 Schol. Iuvenalis I 12 Wessner ad nomen Frontonis recensio π (codd. saec. IX): in Horatiana domo, in qua poetae recitabant. quod recensio φ (codd. saec. X) ita amplificat:

Fronto orator nobilissimus, in cuius domo poetae recitabant et recensio χ (codd. saec. XI):

Fronto orator Traiani tempore nobilissimus, in cuius domo poetae recitabant. cf. Testim. 70

SAEC. X-XI

66 Landolfus, Addit. ad Pauli Hist. Rom. ad ann. 164 p. 315, 2 Droysen = Testim. 63 et 64

Salvius Iulianus Romae leges promebat et Fronto rhetor et Aristides . . . Romae erant.

SAEC. XI

67 Hermannus Contractus, De sex aetatibus mundi, ad ann. 163 = Testim. 37 et 60

Fronto orator insignis habetur.

SAEC. XII

68 Ioannes Saresberiensis, Polycr. 3, 9; cf. Testim. 54

quis Themistoclis diligentiam, Frontonis gravitatem, continentiam Socratis . . . imitatur?

69 Ioannes Saresberiensis, Polycr. 8, 10

quod genus (sc. quaestiones convivales) veteres ita ludicrum non putarunt, ut et Aristoteles de ipsis aliqua conscripserit et Plutarchus et Apuleius cum Frontone.

5 70 Ioannes Saresberiensis, Polycr. 8, 13; cf. Testim. 65

ubique fidelis custos virtutis, ubique vitiorum hostis occurrit (sc. Seneca philosophus), tantus utique, ut eum Fronto (secundum quosdam nepos Plutarchi, cuius meminit in primo Iuvenalis sic: 'Frontonis platani convulsaque marmora clamant'), semper eum, inquam, sic asserit universos exterminare errores, ut aurea videatur secula reformare et deos ab humano genere exulantes eius opere revocatos hominibus contracta societate miscere.

71 Ioannes Saresberiensis, Polycr. 8, 19; cf. Testim. 33

(Marcus Aurelius) ad scientiam litterarum Grecarum per Cheronessem ¹⁵ (i. e. Sextum Chaeronensem) Plutarchi nepotem; Latinas autem eum Fronto nobilissimus orator docuit et pro quorundam opinione Plutarchi nepos.

72 Magister Gregorius, Narracio de mirabilibus urbis Romae 19 Huygens Prope hoc balneum (sc. Apollinis) est domus Aquilea et domus Fron-20 toniana.

SAEC. XV

Vide testimonia Iacobi Aurelii Questenberg et Raphaelis Maffei Volaterrani, Proleg. p. XIX sq.

TESTIMONIA DE M. ANTONINO EPISTOLOGRAPHO

1 M. Aurelius Antoninus, ad se ipsum 1,7

παρὰ Τουστίκου ... τὸ ἀποστῆναι ὁητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστειολογίας ... καὶ τὸ τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν.

8 Iuv. 1, 12

25

2 Cassius Dio, Res Romanae LXXI 36, 2

ώστε . . . τάς τε ἐπιστολὰς πλείστας οὐ μόνον ἐν τῆ πρώτη ἡλικία, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα αὐτοχειρία τοῖς πάνυ φίλοις γράφειν.

3 Philostratus, Vitae Soph. II p. 70 Kayser

δ αὐτοκράτωρ . . . θαυμάσιον δὲ ἦθος ἐγκαταμίξας τοῖς γράμμασιν τ ἐπέστειλε πρὸς τὸν Ἡρώδην.

4 Philostratus, Epist. II p. 257 sq. Kayser

τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἄριστά μοι δοκοῦσι διεσκέφθαι . . . βασιλέων δὲ ὁ θεσπέσιος Μάρκος ἐν οἶς ἐπέστελ-λεν αὐτός · πρὸς γὰρ τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἑδραῖον τοῦ ἤθους 10 ἐντετύπωτο τοῖς γράμμασι.

5 Herodianus, Hist. I 2, 2

λόγων τε ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής, ὡς μηδενὸς μήτε 'Ρωμαίων μήτε Ελλήνων ἀπολείπεσθαι· δηλοῖ δὲ ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἢ λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα.

6 Hist. Aug. Vita Marci 22, 6

male loquentibus vel sermone vel litteris respondebat.

7 Hist. Aug. Vita Marci 23, 7

de amatis pantomimis ab uxore fuit sermo..., sed haec omnia per epistulas purgavit.

8 Hist. Aug. Vita Marci 29, 5

nihil enim magis et timuit et deprecatus est quam avaritiae famam, de qua se multis epistulis purgat.

9 Photius, Epist. 207 Westerink

inter praestantes epistolographos έχεις . . . τὸν ἐν βασιλεῦσι φιλόσοφον.

SCRIPTA FRONTONIS QVAE PERIERVNT

I. Quid continuerint incertum est:

mea scripta p. 105, 14 et 21 ista mea p. 182, 5

II. Opera philologa:

1. Codices describendos curavit, sed non edidit:

ignoti auctoris p. 1, 6 (ante ann. 161)

Sotam Ennianum p. 56, 1 (ante ann. 161)

libros Ciceronianos cum adnotationibus p. 187, 10sq. (incerti anni)

2. Excerpta in usum privatum:

Coelii Antipatri p. 42, 16 (ante ann. 145)

Sempronii Gracchi p. 51, 8 (ante ann. 161)

Ciceronis epistularum de eloquentia, de philosophia, de republica p. 104, 1-12(incerti anni)

Lucretii aut Ennii p. 105, 17 (incerti anni)

3. Imagines in usum privatum collectae p. 40, 5sq. (ante ann. 145)

III. Orationes:

1. Incerti argumenti, incerti temporis: p. 72, 16 (ante ann. 146); 178, 2

Duae orationes p. 102, 2-4; 120, 9; 120, 21; 120, 23

Oratio qua Christianos insectatus est: Testim. 2-3

Oratio Testim. 61

2. Apud iudices:

in officiis civilibus non obscure versatus sum p. 200, 7. cf. et Testim. 16

Apud Marcium Turbonem anno 136: Testim. 16

Oratio p. 76, 22 (ante ann. 145)

Contra ignotum p. 39, 2-20 (ante ann. 145)

Contra Herodem Atticum p. 36, 2-38, 23; 102, 19; 113, 14 (c. ann. 140-141)

De testamentis Asianis sive pro Bithynis: fragm. p. 10, 14-13, 9; 14, 10 sqq.;

180, 8-22; 181, 6 (ann. 143)

Plurimae orationes pro Saenio Pompeiano p. 79, 2 (ante ann. 149)

Plures orationes quibus publice privatimque Cilices defendit p. 167, 9 (ante ann. 158)

Duae orationes p. 167, 17 sq. (c. ann. 157 – 158)

Pro Demostrato p. 102, 11-16; 113, 8-11; 113, 26 (incerti anni)

Pro Ptolemensibus: Testim. 22 (Pio imperatore)

Pro Nucerinis: Testim. 31 (incerti anni)

In Pelopem: Testim. 58 (incerti anni)

3. Orationes in senatu habitae:

Plures laudes Hadriani p. 25, 3-5; 25, 14 (ante ann. 138) Plures laudes Antonini Pii: Testim. 19 (ann. 142-143)

Oratio p. 20, 7-9 (ann. 143)

Gratiarum actio pro consulatu p. 24, 16; 24, 22; 25, 11 sq.; 26, 17; 26, 25;

27, 3-17; 27, 23; 106, 4-9; 161, 13; 161, 20-162, 4 (ann. 143)

Gratiarum actio pro Carthaginiensibus p. 256 (ann. 153?)

Oratio p. 183, 10 (incerti anni)

4. Apud populum:

Oratio p. 17, 20-18, 2; 21, 20; 23, 7-9 (ann. 143)

Edictum quo gratias agit Antonino Pio p. 24, 17-21 (ann. 143)

Ubi nomina minus certa aut coniectaria sunt, numeros paginarum uncis unclusi; ubi memoratur aliquis nomine omisso, 'cf.' scripsi; '??' significat vix recte allatum locum ad personam referri.

Abgar (212, 24) Aborigines 204, 16 L. Abuccius (133, 12) L. Aceius (15, 12); 56, 23; 134, 1; 148, 10; 160, 9; 227, 11; affertur eius Trag. 407; 261 143, 10; Praetext. 29 sqq. 233, 10-14; cf. 147, 6-10??Acheruns 232, 13; 233, 1 Achilles 14, 24; 139, 9; 156, 6; 203, 2; cf. 189, 7 M.' Acilius Glabrio cf. 75, 13 sqq. M.' Acilius Glabrio 76, 18 Acron Caeninus cf. 230, 8 Adherbal 99, 3; 124, 15 Adonis (154, 1) Adurselius (15, 15) Aedon 156, 1 Aefula (198, 4) Aegyptius 222, 8; 256, 13 Aelius (16, 2) L. Aelius Aurelius Apolaustus 114, 9 L. Aelius Aurelius Commodus = Imp. Caes. L. Aurelius Verus Aug.: appellatur Lucius 107, 20; 119, 7; 132, 16; 208, 7; (210, 8); 211, 17; (212, 4); 212, 7; 212, 12; 212, 14; 212, 21; 214, 10; 266, 6; appellatur Verus Augustus 109, 5; (109, 14); 110, 9; (111, 25); 115, 7; (117, 1); 118, 3; appellatur Verus 114, 13; 115, 6; 117, 12; appellatur Verus Imp. Aurelius Caesar (107, 1sq.); 118, 1; appellatur Aurelius Verus Augustus 113, 1; appellatur Caesar 118, 22; appellatur Commodus 159, 12??; appellatur Aelius (118, 23); appellatur Antoninus 267, 9; appellatur L. Verus (210, 8); praeter epistulas ab eo et ad eum scriptas memoratur 61, 9; 78, 20; 80, 8; 80, 14; 86, 14; 87, 1 sqq.; 87, 17 sqq.; 92, 7sq.; 96, 4sqq.; 102, 2; 102, 14; 102,

20; 102, 23; 103, 9sq.; 103, 14; 105, 10; 183, 5; 190, 22; 202, 10; 202, 14; (202, 17); 206, 7; 214, 15M. Aelius Aurelius Verus Caesar: vide Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Imp. Caes. T. Aelius (Aurelius) Hadrianus Antoninus Aug. Pius: appellatur Antoninus Pius 161, 2; 161, 4; 168, 32; 209, 18; 221, 19; appellatur Antoninus Pius Augustus 162, 6; 164, 19; 166, 19; (168, 1); appellatur Aurelius Antoninus (209, 9); appellatur Caesar 11, 16; 11, 22; 161, 13; 168, 2; appellatur Antoninus 25, 9; 230, 23; 267, 3; 269, 21; appellatur βασιλεύς 21, 20; 23, 7; 23, 17 sq.; appellatur Imperator 10, 16; 161, 17; appellatur Titus Imp. 15, 2; appellatur Antoninus Caesar 161, 17; appellatur Augustus 165, 1; appellatur Pius 159, 13; appellatur Imp. Antoninus Pius Augustus 161, 12; praeter epistulas ab eo et ad eum scriptas memoratur 1, 7; 3, 21; 14, 11; 24, 17; 24, 19; 25, 18; 25, 20; 26, 18 sqq.; 27, 5; 27, 19; 29, 12; 40, 21 sqq.; 46, 19; 51, 21; 51, 26; $61, 9; \hat{62}, 12; 62, 14; 63, 4; 63, 16;$ 77, 23; 78, 19; 79, 4; 79, 10; 80, 6sq.; 80, 13; 81, 18; 82, 11; 93, 21 sqq.; 106, 4 sqq.; 111, 11; 122, 22; 164, 13; 221, 2; 230, 2; 238, 13; 257, 9sqq. Aelius Marcianus 38, 10?? L. Aelius Praeconinus Stilo 15, 15 P. Aelius Pylades (magister) cf. 114, 8 (M. Aemilius?) Lepidus 226, 20 Aemilius Macer 147, 6sqq.?? Aemilius Pius 176, 20; appellatur Pius 177, 1

Aenaria 40, 7; 40, 15; 41, 25

Aeschines Socraticus 135, 20

Aesculapius 43, 9 18; 73, 16; 76, 9?; 79, 12; 81, 26; 82, Aesopus: vide Claudius Aesopus 19; 83, 22; 95, 11; 96, 7; 162, 3; Afri 224, 9 appellatur Augusta 72, 10; 179, 14; cf. 43, 20?; 43, 25?; 73, 4?; 73, 9?; Africa 79, 3 73, 11; 73, 23; 75, 17?; 77, 12? 77, Africani 129, 22 Africanus: vide P. Cornelius Scipio Aemi-23; 78, 20; 78, 25?; 83, 25?; 85, 20?; lianus Africanus minor 95, 9sqq.; 102, 20; 105, 10; 109, 9?? Agamemnon 7, 9-11; vide Atrida Annia Galeria Aurelia Faustina (Marci Agesilaus cf. 68, 7sq. filia) 65, 4; 65, 11; 65, 15; 66, 3; Agrigentini (204, 14) 76, 9?; 86, 16; cf. 67, 7sqq.; 75, 3; Aiax Telamonius 155, 12; cf. 220, 12 76, 5; 77, 23?; 78, 26; 79, 12; 81, 17; Albanum 75, 19 81, 21; 81, 27; 83, 22?; 90, 1; 95, 11; Albinus: vide Sp. Postumius Albinus 105, 10? T. Albuccius 133, 12 M. Annius Verus: vide Imp. Caes. M. Au-Alcibiades 48, 12; 138, 17; 230, 19 relius Antoninus Alexander Cotyaeensis cf. 7, 19 M. Annius Verus (Marci filius): cf. 102, Alexander Magnus 138, 23; 157, 16; 20; 109, 9; 229, 2? 205, 3; 205, 25 Antias: vide Valerius Antias Alexandria 167, 5 Antias (Antium) 155, 1 Alexinus 141, 16 Antiochia 128, 8; 203, 5 Algidus 31, 12 Antisthenes 135, 19; 141, 17 Allia 220, 14 Q. Antistius Adventus Postumius Aqui-Alsium 226, 9; 227, 6; 228, 10; 228, 17; linus c_1 , 200, 8? 229, 3; Alsiensis 226, 7; 226, 16; 234, Antoninus: vide Imp. Caes. T. Aelius 16; 267, 15 Hadrianus Antoninus Aug. Pius; Imp. Amasis 222, 8; 223, 6 Caes. M. Aurelius Antoninus Aug.; Amor 233, 6 L. Aelius Aurelius Commodus; T. Au-Amphiaraus 143, 17 relius Fulvius Antoninus; C. Arrius Anacharsis 24, 5-10**Antoninus** Anagnia 60, 5 L. Antonius 97, 15 Anaxagoras 143, 2 M. Antonius triumvir 206, 4; 256, 13; Andromache 219, 11 cf. 122, 16sq. Anicetus 28, 21 Antonius: vide Valerius Antonius L. Annaeus Cornutus (97, 15) Antonius Aquila (Romanus? Sinopen-M. Annaeus Lucanus: appellatur Ansis? Galaticus??) 176, 6sqq. naeus 155, 5; 155, 12; M. Annaeus Antonius Iulianus (38, 10?); vide Iulia-157, 14; Lucanus 155, 24; affertur Phars. I 1-7 155, 3-12; I 2 157, Antonius Polemo 20, 6; 29, 19 $13 \, \mathrm{sq}$. Απάτη 33, 24 L. Annaeus Seneca: appellatur Seneca Apelles (Apella) 16, 1; 27, 7; 133, 9; 153, 12; Annaeus 155, 5; Seneca 138, 23 Annaeus 228, 6; cf. 275, 7 Aφροδίτη 33, 24; vide Venus Annales Ennii 66, 13 Apolaustus: vide L. Aelius Aurelius Annia Aurelia Galeria Lucilla (Marci Apolaustus tilia) cf. 75, 3; 76, 5?; 77, 23?; 79, Apollinaris Sulpicius: vide Sulpicius 12; 81, 17; 81, 21; 81, 27; 86, 18; 90, 1; 95, 12; 105, 10; 109, 9?? Apollinaris Apollo 22, 10; 61, 16; 141, 8; (204, 13) Annia Cornificia Faustina (Marci soror): Apollonius Chalcedonensis 79, 16 cf. 72, 23 Apollonius (filius praecedentis) 79, 17 Annia Galeria Faustina Augusta maior Apollonius Rhodius 155, 16; affertur (Antonini Pii uxor) 162, 3??; cf. 42, 23??; 45, 16?? Argon. I 1-4 155, 19 sqq. Annia Galeria Faustina Augusta minor Appianus 168, 7sqq.; 242, 12; 244, 1 (Marci uxor): appellatur Faustina 70, Appius Apollonides 171, 12

Appius Maximus Santra 212, 22; cf. 206, 5; 220, 19 Appius Sulla (214, 5) Aprilis 116, 6 Aquila: vide Antonius Aquila Aquilinus: vide C. Antistius Adventus Postumius Aquilinus; Iulius Aquilinus Aquilius (56, 22) Arabes cf. 205, 28sq.?? Arbaces (212, 24) Άργώ 155, 22 Argonautae 155, 17 Aricinus 30, 4 Aridelus 79, 25 sqq. Arion 241, 1 Aristides Iustus cf. 192, 10sq.? Aristo Chius (vel Titius Ariston?) 67, 26; 68, 9; 68, 12 Armenia 122, 16; 126, 9; Armeniacus 128, 25; 131, 15 Arpinas 207, 2 C. Arrius Antoninus 189, 1; 189, 9; 197, 5; 199, 1; cf. 200, 8? Arsaces 124, 13 Artaxata 131, 13 Artemis 202, 7 Asclepiodotus (M. Aurelius Asclepiodotus?) 102, 13; 102, 17; 113, 9; 113, 12 Asia 11, 14 sq.; 11, 20; 11, 23; 12,9; (119, 12); 124, 20; 209, 2; 209, 5; 209, 7; cf. 79, 15; 167, 1 sqq.; Asianus 12, 20; 79, 19; 180, 16 app. crit. C. Asinius Pollio: appellatur Pollio Asinius (125, 4); Pollio (125, 4); 205, 17; cf. 77, 11 Aspasia 230, 18 Asper: vide Dexter Asper Atellanae 49, 19; 106, 26; 215, 11; 268, 15; Atellaniolae 29, 3 $A\theta\eta\nu\bar{a}$ 22, 10; 33, 12; $A\theta\dot{a}\nu a$ 23, 19; vide Minerva Athenae (7, 19); 43, 11; 167, 6; 201, 11 (= Testim. 51); $A \vartheta \eta \nu a \tilde{\iota} \iota \iota$ 245, 18; Atheniensis 68, 8; 203, 15 Athenodotus 17, 8; 65, 23; 135, 4; cf. 137, 4-5?M. Atilius Regulus (76, 18; cf. 77, 5)?? Atrida 7, 7; 9, 4; vide Agamemnon Atta: vide T. Quinctius Atta Atticus 24, 3; 68, 8; 106, 23; 182, 18; 249, 11; peratticus 20, 8 Atticus: vide T. Pomponius Atticus L. Attidius Cornelianus cf. 108, 8-9? Aufidius (C. Aufidii Victorini filius

tertius) cf. 113, 4; 113, 22; 178, 10-11; 235, 1 sqq.; 240, 17 Aufidius (eiusdem filius quartus) cf. 239, 18 sqq.; cf. 178, $10-1\overline{1}$ M. Aufidius (Victorinus) Fronto (eiusdem filius maximus natu): appellatur Victorinus sive Fronto 178, 11-12; Fronto 178, 14; M. Aufidius Fronto 266, 5; cf. 86, 16; 92, 10; 102, 7; 103, 16; 178, 10-11; 237, 20-21M. Aufidius Fronto (filius praecedentis) 266, 7C. Aufidius Victorinus: appellatur Victorinus 20, 18; 73, 11; 82, 14; 88, 2; 110, 27; 235, 22-23; 236, 6; Aufi-Victorinus 176, 5; (178, 7); (179, 4); (179, 10); 199, 9; 266, 6;Aufidius 17, 20; C. Aufidius 67, 17; praeter epistulas ad eum scriptas memoratur 26, 23??; 64, 23?; 86, 16; 110, 30; 235, 21; 237, 26sqq.; 240, 2 C. Aufidius Victorinus (filius secundus praecedentis) cf. 86, 16; 178, 10 Augusta: vide Annia Galeria Faustina Augusta minor Augustus: vide L. Aelius Aurelius Commodus; Imp. Caes. T. Aelius Hadrianus Antoninus Augustus Pius; Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Augustus Imp. Caesar Augustus 123, 4-7; 230, 6 Augustus mensis 24, 22; 25, 19 Aurelia regio 60, 16 Aurelia: vide Annia Aurelia Galeria Lucilla: Annia Galeria Aurelia Faustina Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Aug. = Aelius Aurelius Verus Caesar: appellatur Caesar (1, 5); 1, 7; 2, 18; 2, 19; 5, 12; 5, 20; 9, 11; 13, 18; 15, 1; (24, 15); 25, 20; 31, 20; 31, 23; 36,26; 38, 3; 51, 1; 51, 17; (54, 16); 65, 1; 65, 7; 85, 23; 148, 15; 164, 7; 215, 5; (218, 1); M. Caesar (1, 2); 1, 9; 5, 21; 8, 8; 9, 7; 14, 15; 15, 2; 15, 17; (16,7); (28,5); 29, 10; (35,10); (35,16); 52, 15; 60, 1; 69, 2; M. Aurelius Caesar 10, 1; (27, 1); (29, 17); 30, 14; M. Aurelius 32, 14; 105, 21; Aurelius Caesar 36, 1; 268, 9; Caesar Aurelius 17, 16; Verus 30, 12; Marcus 20, 8; 96, 14; 150, 7; 159, 4; 224, 17; 228, 17; 233, 16; 240, 15-16; (250, 9);

267, 26; 268, 6; Antoninus Augustus

86, 25; 91, 14; 92, 11; (94, 6); (94,

10); 95, 3; 105, 19; (133, 4); (135, 10);

(145, 10); 146, 13; 151, 1; (153, 3);(202, 4); (220, 5); 226, 15; 227, 5;235, 11; Antoninus 86, 24; 87, 2; 87, 12; 88, 6; (95, 1); 95, 5; 132, 4; 132, 15; 159, 12; 266, 6; 268, 2; 268, 11; Antoninus Imp. 86, 1; (95, 1); (96, 16); (105, 1); M. Antoninus (153, 1); 160, 14; 267, 15; 273, 12; Augustus 269, 15; M. Antoninus Verus 269, 26; 270, 2sq.; 273, 18sq.; praeter epistulas ab eo et ad eum scriptas memoratur 17, 9; 23, 8; 110, 7; 112, 24; 113, 7-8; 113, 15; 114, 3; 114, 18; 115, 20; 116, 15; 121, 5; 122, 18; 131, 15; 180, 4; 183, 5; 190, 22; 266, 17 sqq.; 267, 26 sq.; 269, 8 sqq.; 269, 12 sq.; 271, 6sqq.; 271, 10sqq.; afferuntur eius Meditationes I 11 et 17 265, 23-27

M. Aurelius (?) Asclepiodotus: vide Asclepiodotus

L. Aurelius Commodus Caesar = Imp. Caes. M. Aurelius Commodus Antoninus Aug.: appellatur Commodus 159, 12?; cf. 90, 2?; 91, 15; 92, 2; 102, 20; 109, 9; 229, 2; (237, 16)

L. Aurelius Cotta cf. 77, 5?

T. Aurelius Egatheus 95, 6

T. Aurelius Fulv(i)us Antoninus 86, 17; cf. 90, 2?; 91, 15; 92, 2; 102, 20; 229, 2

D. (S.?) Aurelius Opilius 15, 15

L. Aurelius Pylades 114, 8

Aurelius: vide L. Aelius Aurelius Commodus

Ausgo: vide Titius Autfiso (15, 15)

Autrico 15, 15; (125, 10)

Auxilius (104, 10)

Avernus 8, 21; cf. 6, 12

C. Avidius Cassius 175, 17; appellatur Cassius Avidius 108, 14

Avitus: vide L. Lollianus Avitus

Q. Axius 104, 10

Baburiana 197, 12; 198, 1; 198, 7; 198, 9 Babylon 157, 17

Bacchae 152, 8

Baecola 15, 15 app. crit.

Baeticola (15, 15)

Baiae 4, 7; 6, 9; 8, 21; cf. 1, 11?; 2, 9?; 81, 24?

Balbus: vide Domitius Balbus

Balcia 212, 23

Barbus (15, 16)

C. Bellicius Torquatus cf. 269, 19 Brebola (15, 15)

Bithynus 180, 8; 180, 16

Britanni 221, 2; Britannia 267, 2 Brutus: vide M. Iunius Brutus

Caecilius librarius (52, 14)

L. Caecilius Metellus Dalmaticus cf. 157, 10?

Q. Caecilius Metellus Nepos 126, 10??; vide Cornelius Nepos

Q. Caecilius Metellus Numidicus 15, 13; 99, 25; 128, 19; 261, 24; 262, 10

Caecilius Statius 31, 7; 56, 23; affertur vers. 46 110, 2; vers. 282 31, 7

Caelius mons 31, 4

M. Caelius cf. 61, 15?

L. Caelius Antipater: vide L. Coelius Antipater

P.(??) Caelius Optatus 177, 4

M. Caelius Rufus 42, 16??

Caesar: vide L. Aelius Aurelius Commodus; Imp. Caes. M. Aurelius Antoninus Aug.; Imp. Caes. T. Aelius Hadrianus Antoninus Aug. Pius; C. Iulius Caesar

C. Caesar (Augusti nepos) cf. 122, 16 sq.

Caesares 138, 4

Caieta 71, 16; 71, 20

Calamenses 259, 5

Calamis 97, 17; 133, 7

Caligula cf. 123, 8
Callimachus: affertur Aetia I frg. 2 7,
20sq.

Calliopa 141, 9

Callistus 186, 3

Calpurnius 114, 7; vide Sextus Calpurnius Iulianus

Sex. Calpurnius Agricola cf. 200, 8?

L. Calpurnius Bestia cf. 99, 5 sqq.

C. Calpurnius Crassus Frugi Licinianus 145, 5 Crassus²

Sex. Calpurnius Iulianus 168, 3; 168, 10; vide Iulianus

L. Calpurnius Piso Caesonius 97, 5

C. Calvisius Faustinianus 174, 27; 175, 3sq.; 175, 14

C. Calvisius Statianus 174, 27; 175, 13

P. Calvisius Tullus Ruso 36, 20

Calvus: vide C. Licinius Calvus

Camillus: vide M. Furius Camillus

Campania 60, 17

Canachus 133, 7

Cannae 220, 14; Cannensis 224, 5

Capito: vide Titinius Capito Capitolinus: vide M. Manlius Capitolinus Capitolium 261, 24; 262, 10; Capitolius mons 43, 16 Capreolus 38, 10 Carrhae 204, 10; 220, 15 Carthago 124, 20; 224, 7; 256, 7; Carthaginienses (256, 3); 258, 9 Cassius: vide C. Avidius Cassius T. Castricius 187, 7; 187, 10 Catilina: vide L. Sergius Catilina Cato: vide M. Porcius Cato Catulus: vide Q. Lutatius Catulus Caudium 220, 14 Cavius: vide M. Cavius Maximus L. Ceionius Commodus cf. 116, 10? Celsinus: vide C. Iulius Proculus Celsinus C. Censorius Niger 162, 10; 162, 14; 163, 12; 164, 8; 164, 14; 166, 9sq.; 166, 12; 166, 17 Centum Cellae 51, 19; 51, 25; 85, 8; cf. 85, 17 Cerberus *cf.* 232, 13 Q. Cervidius Scaevola ct. 96, 3 Charilas (Charilampes?) 116, 15 Chius (72, 4) Christiani cf. 259, 8-23Chrysippus Stoicus 141, 22; 142, 4; 230, 14 Cicero: vide M. Tullius Cicero Cilices 167, 9; Cilicia 167, 7 Cirta (Cirtae??) 124, 15; 173, 21; 220, 15; cf. 167, 5; 191, 5; 199, 3; Cirtensis 200, 8; 259, 8 Clarus: vide Sex. Erucius Clarus; L. Gavius Clarus Claudius Aesopus 14, 14; 143, 13 Ti. Claudius Atticus Herodes pater cf. 37, 17 Ti. Claudius Atticus Herodes filius 13, 14; 16, 10; 37, 5; 37, 13; 37, 18; 38, 8; 55, 15 sq.; 102, 18; 113, 14; 266, 19; cf. 7, 19??; 36, 2 sqq.; 39, 2-20??; 269, 19 Claudius, filius maximus natu praecedentis cf. 13, 14; 16, 11 sqq. Ti. Claudius Caes. Aug. ct. 123, 8 Ti. Claudius Demostratus: vide Demostratus Ti. Claudius Iulianus Naucellius 174, 21; 181, 17; 182, 4; 182, 13; appellatur Naucellius 174, 22; (181, 18); 183, 11; appellatur Iulianus 54, 13?; 54, 23?; 55, 4?

Claudius Maximus cf. 167, 1 L. Claudius Modestus cf. 200, 8? Q. Claudius Quadrigarius 134, 2; affertur Ann. fr. 76 261, 23 sqq. M. Claudius Restitutus cf. 200, 8? Cn. Claudius Severus Arabianus 170, 4 Cleanthes 140, 6; 140, 16 Cleopatra 152, 6; 230, 6; cf. 256, 12sq. Clitianus: vide Valerius Clitianus Clitomachus 134, 11; 134, 15 L. Coelius Antipater 56, 23; 134, 3; Coelianus 42, 16 Colax 28, 10 Commodus: vide L. Aelius Aurelius Commodus; L. Aurelius Commodus Concordia Iulia Venetiae 190, 2; Concordiensis 189, 15; 189, 21 Contuccius: vide Sex. Cornelius Repentinus Contuccius Corinthus 241, 3; 241, 5; 241, 19; Corinthius (133, 7); 241, 5; 241, 20 Cornelia Cratia (Frontonis filia) 266, 3; appellatur Cratia 34, 17; 63, 2; 66, 23; 78, 14; 84, 2; cf. 64, 24; 78, 24; 86, 16; 178, 9; 199, 10sq.; 235, 20; 237, 26; 238, 3; 240, 2 Corneliae quinque filiae Frontonis praemature mortuae cf. 235, 13 Cornelianus: vide Sulpicius Cornelianus M. Cornelius (Scipio Maluginensis?) 90, 16 T. Cornelius (Frontonis pater) 259, 4; ct. 192, 8 M. Cornelius Fronto: appellatur (M.) Fronto passim et in epistulis et in testimoniis; M. Cornelius Fronto 25, 25; 259, 4; 266, 3; 266, 5; Marcus Cornelius 50, 12; Cornelius Fronto 260, 2-5; 266, 10; 271, 15; Fronto Cornelius 262, 21; 263, 33 sq.; 265, 4; 266, 19; 271, 6sq.; Cornelius 270, 19?; 272, 22; Frontonianus 272, 10; 275, 19? L. Cornelius Lentulus cf. 77, 5?? Cornelius Nepos 15, 17; 126, 10; affertur Vita Scipionis Aemiliani 126, 11 – 13 (vix Q. Caecilius Metellus Nepos) Q. Cornelius Quadratus (Frontonis frater) 260, 2-5; cf. 31, 21; 55, 24; 63, 23; 64, 23?; 110, 28; 200, 8?; 238, 12sqq.; 240, 12? Sex. Cornelius Repentinus Contuccius

188, 6sq.

P. Cornelius Scipio Aemilianus Africa-Dionysius Tenuis rhetor 17, 8; 152, 2; nus 15, 13; 29, 3; 98, 8; 128, 19; 224, cf. 137, 4sq.?? Dionysodorus 227, 1 9; cf. 126, 11sq.; 157, 10? L. Cornelius Sisenna 57, 3; 134, 3 Dionysus cf. 141, 6 Dis 25, 6; 122, 6; 232, 11; vide $A \iota \delta \eta \varsigma$ P. Cornelius Sulla 180, 11 Faustus Cornelius Sulla Felix 228, 6sq. Domitia Faustina (Marci filia) cf. 83, Cornificia (Marci filia) 86, 20; ct. 83, 22?; 84, 3?; 86, 18? 22?; 84, 3?; 90, 1; 95, 11; 105, 7; Domitia Lucilla minor (Marci mater) 109, 9; 226, 10sq.?; 229, 2; 234, 4 cf. 1, 7; 3, 4; 3, 21; 21, 12; 21, 17; 26, 8sq.; 26, 11; 32, 2; 32, 19; 35, 3; Cornificia: vide Annia Cornificia Fau-35, 8; 40, 9; 42, 2; 42, 22 sq.; 43, stina Cornutus: vide L. Annaeus Cornutus 20?; 43, 25; 44, 15; 44, 19; 45, 16; Crassus (C. Calpurnius Crassus Frugi 50, 6; 51, 26; 52, 5; 62, 20sqq.; 64, 9; Licinianus? C. Licinius Crassus Scri-64, 23; 68, 14; 70, 6; 72, 3; 72, 12; bonianus?) 145, 5 Crassus² 72, 24; 73, 3; 73, 4? 73, 9?; 73, 14?; 73, 23?; 73, 29; 74, 3; 74, 9; 74, 15; Crassus: vide M. Licinius Crassus; M. Li-74, 18; 74, 21; 75, 17?; 76, 11; 76, 17; cinius Crassus Agelastus Cratia (Κρατεία), Frontonis uxor 26, 5; 77, 1; 77, 7; 77, 12?; 77, 20; 77, 23; 32, 2; 32, 5-7; 32, 17; 32, 21; 34, 17;77, 27; 78, 7; 78, 8; 78, 14; 78, 20; 78, 25?; 80, 4; 80, 16; 81, 8; 81, 15; 44, 2; 63, 1; 71, 12; 72, 3; 73, 12; (78, 7); 115, 6; cf. 113, 4; 113, 22; 81, 18; 81, 28; 82, 6; 82, 15; 82, 18; 240, 17 82, 21; 82, 14; 83, 10; 83, 25?; 84, Cratia: vide Cornelia Cratia 11; 84, 22; 84, 25; 84, 30; 85, 20?; Cretensis 134, 24 250, 7Crispus: vide C. Sallustius Crispus Imp. Caes. Domitianus Aug. 75, 20 Cn. Domitius Ahenobarbus cf. 157, 10? Croesus 138, 17 M.' Curius Dentatus 129, 21 Domitius Balbus 15, 16 Cyrus (δ νεώτερος) 204, 1 Dorici 260, 25 Cyzicenus 89, 3; 90, 5 Dorocorthoro 271, 24 Dulcia? Dulcha? (61, 14) Daci 119, 8; 207, 22; Dacia 209, 6; 220, Durocortorum: vide Dorocorthoro 19; Daciae 208, 12 Daedalus (147, 13) Egatheus: vide T. Aurelius Egatheus Danuvius 209, 4 Q. Egrilius Plarianus 174, 1; cf. 167, 1? Darius cf. 120, 16sq. Eleusin (Eleusina?) 132, 18 Dausara 131, 13 Emporiae (129, 6) (decimanus 240, 18 nomen proprium Q. Ennius 7, 15; 9, 5; 15, 12; 28, 8; 49, non esse videtur) 21; 56, 22; 59, 13sq.; 105, 17; 134, 1; Demetrius archiater cf. 226, 11? 141, 9; 148, 10; 158, 2; 158, 4; 227, Demosthenes 27, 7; cf. 68, 7 sq.?; affer-12; 260, 29; 264, 16; 264, 19; 264, 30; tur Orat. 35, 15 27, 22 appellatur Quintus 55, 15; Ennianus Demostratus P . . . anus (Petilianus?? = 56, 1; affertur Ann. I 5 7, 15 sq.; 9, 5sq.; 66, 10; I 6 141, 9sq.; I 67 Ti. Claudius Demostratus?) 102, 11; 113, 8 158, 5; I 77 sqq. 120, 10 sqq.; I 431 238, 7; I 454 260, 29; Scen. 70 232, Dexter Asper (52, 14) 12sq.; 234sq. 264, 16; 312sqq. 220, 9sqq.; 378 28, 8sq.; 379 55, 15sq.; Sex. Didius 195, 9 M. Didius Severus Iulianus: vide Iulianus inc. fr. XXII 59, 13 sq.; cf. 147, 6-10Dio Cocceianus 135, 3 Epictetus (135, 6); (135, 8); 135, 19; Diodorus Cronus 141, 16 135, 21; 142, 15; 142, 19 Diogenes Cynicus 48, 16; 134, 9; 134, Epicurus 142, 16 14; 140, 18 Erato 181, 20 Diona (250, 4) Sex. Erucius Clarus 162, 19 Dionysius pictor 133, 10 Etruscus 133, 8

25*

Euphranor pictor 133, 10 Euphrates philosophus 135, 3 Euphrates fluvius 209, 4; 212, 22; cf. Euripides 63, 26; affertur Ion 732 63, $25 \, \mathrm{sg}$. Europa 209, 2 Εὐούλοχος 6, 22 Fabianus (M. Servilius Fabianus Optatianus? Masticius Fabianus??) 188, 8 Fabiorum familia 131, 5 Q. Fabius Pictor 134, 2 M. Fabius Iulianus Heracleo Optatianus: vide Iulianus Fadilla (*Marci filia*) cf. 75, 3?; 76, 5?; 81, 17?; 81, 21?; 81, 27?; 86, 18?; 90, 1; 95, 11; 105, 7; 109, 9; 226, 10-11?; 234, 4? Falcidia lex 95, 7 Falco: vide Pompeius Falco Falernus 134, 24; 228, 9 Fata 236, 9; 236, 13 Fauni 141, 8 Faustiana vina 228, 6 Faustina: vide Annia Galeria Aurelia Faustina; Annia Galeria Faustina Augusta; Annia Cornificia Faustina; Domitia Faustina Faustinianus: vide Calvisius Faustinia-Faustus: vide Faustus Cornelius Sulla Favorinus Arelatensis 260, 7; 260, 12; 261, 8; 261, 15; cf. 157, 16?? Favorinus pigmentarius 219, 2 Felix: vide Faustus Cornelius Sulla Felix Feretrius 230, 9 Festus: vide Postumius Festus dius Fidius 67, 24; (109, 6??); 176, 7 Fiso (15, 15) Flaccus: vide Q. Horatius Flaccus T. Flavius Longinus Turbo: vide Marcius Turbo Fortuna 5, 1; 155, 1sqq. Φροντίς 265, 20 Fronto: vide M. Aufidius (Victorinus) Fronto; M. Aufidius Fronto; M. Cornelius Fronto Frontonianus: vide M. Cornelius Fronto Fulvianus 108, 9; 108, 13 Fulvianus 183, 16 Fulvius: vide T. Aurelius Fulvius Antoninus

M. Furius Camillus 129, 21 L. Furius Medullinus (129, 21) P. Furius Philus cf. 77, 5?? Gabinianus: vide Gallicanus Gadullius: vide Gallicanus Galba: vide Ser. Sulpicius Galba Ser. Galba Imp. Caes. Aug. cf. 123, 8 Galeria: vide Annia Aurelia Galeria Faustina; Annia Galeria Faustina Galli ct. 206, 1? Gallicanus (Gadullius Gallicanus?? Sex. Iulius Gabinianus??) 157, 16 Gallicanus: vide M. Gavius Squilla Gallicanus; Piso Gallicanus Gallicus 220, 13; 224, 14 Gauranus 60, 22 L. Gavius Aelianus cf. 111, 7 sq. L. Gavius Clarus 110, 10-111, 23 M. Gavius Cornelius Cethegus? M. Gavius Orfitus? cf. 185, 14-186, 2? M. Gavius Maximus 164, 11; 164, 13; M. Gavius Squilla Gallicanus (6, 3??); 185, 13 Gellius (A.? L. Gellius Menander??) 182, 5 Genesis 1, 4sq. cf. 231, 18 (ex Theodoro Gadareo?)?Germania inferior 240, 17; cf. 174, 25; 182, 16 Germanus 119, 8; 183, 15? Gervona 59, 5 Glaucus piscator (154, 16) Γλαῦκος Lycius 248, 2 Gneus (192, 16) Gracchus: vide C. Sempronius Gracchus Gradivus: vide Mars Graecia 31, 3; 168, 17 Graeculus 38, 2 Graecus (Graece) 9, 1; 27, 3; 31, 2; 31, 3; 31, 5; 31, 6; 42, 9; 42, 10; 42, 11; 48, 12; 50, 16; 89, 2; 89, 5; 90, 12; 92, 7; 96, 21; 101, 1; 149, 21; 152, 1; 157, 2; 167, 7; 179, 6; 179, 7; 203, 15; 225, 5; 241, 2; 260, 12; 260, 17; 260, 21; 260, 22; 261, 9; 261, 12; 261, 13; 262, 15 Graius 72, 4 Gratia: vide Cratia; Cornelia Cratia

Fumus 215, 2; 217, 5; 231, 13

Furia 154, 16

Gyara 162, 5

Imp. Caes. Traianus Hadrianus Aug. 25, 3; 25, 5; 25, 14; 124, 19; 208, 10; 221, 1; 230, 22; cf. 122, 22; 206, 7; 229, 15 sqq.; 266, 12?? Hadriaticus 40, 14 Haemon (156, 1) Aιδης 23, 5; vide Dis Hammo Iuppiter 132, 20 Hannibal 128, 19; cf. 224, 5 L. Hedius Rufus Lollianus Avitus (38, 10??); 172, 1; cf. 167, 1?; 266, 29 Ήλιος 7, 1; vide Sol Heno (156, 1) Ήφαιστος 23, 20; vide Vulcanus Hoa 23, 19; vide Iuno Heraclitus 134, 10; 134, 15 Hercules 14, 24; 62, 11; 63, 24; 70, 22; 85, 6; 102, 18; 107, 26; 113, 13; 122, 17; 155, 11; 161, 18; 162, 5; 164, 16; 175, 13; 202, 7; 204, 1; 249, 6 Hernicus 60, 12 Hero (156, 1); cf. 47, 1 sqq. Herodes Atticus: vide Ti. Claudius Atticus Herodes Herodotus 216, 25; affertur I 23-24241, 1 sqq.; III 39-43 et 124-125 222, 4-223, 14; III 84-86 120, 9; 120, 16sq. Hesiodus 7, 18; 7, 21; (248, 7); aftertur Erga 350 248, 7; Theog. 22 sq. 7, 18; Scutum 205 sq. 15, 3 Hiberi (58, 21); 106, 6 Hippo Regius 199, 15 Hispania 124, 20; 126, 12; Hispanicus 220, 14Homerus 33, 17; 138, 13; 141, 10; 155, 16; 203, 2; 203, 13; 248, 5; cf. 6, 10 sqq.; 72, 4; aftertur Ilias I 1-7 203, 14; I 458; 464 7, 1-2; I 600 23, 20; I 604 15, 3; II 203, 14; II 12 7, 7; II 24 7, 13; II 29 7, 7; II 61 7, 13; II 66 7, 7; II 212 sqq. 138, 13; II 408 134, 21 sq.; II 721 – 724 139, 10; III 212-224 138, 13; IV 223 7, 11; VI 234 248, 5; VI 235-236 248, 2-4; VI 491 219, 11; VII 222 185, 12; VIII 311 22, 10 sq.; IX 203 189, 7 sq.; IX 204 189, 6; IX 313 33, 17; XIV 350 217, 10 sq.; XVI 130 sqq. 14, 25; XVI 136 156, 6; XXII 440 219, 11; Odyss. 1, 58 sq. 7, 6; 72, 4; 2, 94 219, 11; 6, 106 87, 22; 10, 29 6, 14; 10, 30

Hadria 12, 18

Hadriana villa 177, 18 app. crit.

7, 5; 10, 31 6, 13 sq.; 10, 46 - 49 6, 16sqq.; 11, 108 sq. 7, 1 sq.; 12, 128 7, 1 sq.; 12, 322 sq. 7, 1 sq.; 12, 338 sq. 7, 1 sq.; 12, 359 7, 1 sq.; 12, 364 7, 1 sq.; 12, 370 7, 3 sq.; 12, 372 7, 3 sq.; 13, 79 sq. 8, 4; 16, 206 6, 11 sq.; 19, 139 219, 11; 19, 484 6, 11 sq.; 21, 208 6, 11 sq.; 22, 256 22, 10 sq.; 24, 129 219, 11; 24, 322 6, 11 sq. Q. Horatius Flaceus 20, 10; 20, 12; 29, 5; affertur Carm. I 2, 31 217, 10; Sat. II 254-257 20, 12 sqq.; Epist. I 7, 59 210, 17 Hymettius 106, 23 *Τάλυσος* 23, 13 sq. Iberi: vide Hiberi Ilia (158, 5) Τλισός 255, 2 Ino 156, 1 Ionicus 216, 25 Iphigenia 264, 17 Isidorus filius Lysiae 190, 22 Italia 158, 5 app. crit.; 160, 10; 241, 4; 257, 13; Italicus 159, 4; 159, 18; 204, 16 Iudaei 221, 2; cf. 31, 23 Iugurtha 44, 13; 98, 1; 98, 7; 98, 15; Iugurthinus 220, 15 Iulianus (Antonius Iulianus? q. v.; Sex. Calpurnius Iulianus? q. v.; Ti. Claudius Iulianus Naucellius? q. v.; M. Didius Severus Iulianus?; M. Fabius Iulianus Heracleo Optatianus? Ti. Iulius Alexander Iulianus? P. Salvius Iulianus?) 54, 13; 54, 23; 55, 4 Ti. Iulianus Alexander Iulianus: vide Iulianus C.(?) Iulius Aquilinus 174, 3; 174, 8; 174, 19; 174, 28 C. Iulius Caesar 123, 3sq.; 224, 13; 224, 18; 230, 6; 262, 30; 263, 3; 263, 17; affertur De analogia 224, 15; fr. 3 362, 33 P. Iulius Castus cf. 200, 8 Sex. Iulius Gabinianus 157, 16? C. et P. Iulius Gemin(i)us Capellianus ct. 200, 8 P. Iulius Gemin(i)us Marcianus 38, 10?; cf. 108, 8sq.?; 200, 8? T. Iulius Maximus Manlianus cf. 220,

Iulius Proculus 195, 7; 195, 14

P. Iulius Proculus Celsinus 263, 33; 264, 16; cf. 200, 8? Iulius Senex 167, 11 M. Iunius Brutus 47, 16; 104, 10; (131,3) Iunius Maximus 175, 18; 185, 1; 185, 7 Q. Iunius Rusticus 88, 4; 266, 20 Iuno (156, 1); 217, 10; 232, 17; $vide\ H\varrho\alpha$ Iuppiter 15, 4; (43, 16); (121, 2): 143, 7; 217, 10; 223, 10; 231, 16; 232, 5; 232, 16; 232, 21; 233, 6; $vide\ Hammo\ Iuppiter$; Feretrius; $Z\varepsilon\acute{v}\varsigma$ Iuvenalis X 80 affertur 213, 12

Kέφαλος pater Lysiae 250, 11 Kρατ(ε)ία: vide Cratia

D. Laberius 15, 7; 30, 20; 57, 1; 154, 1; affertur Com. 132 30, 20 sq.; 134 15, 7 sq.; inc. fr. XIX 154, 1 Laelianus: vide M. Pontius Laelianus Larcius Sabinus Laertius 7, 7; 9, 4; vide Ulixes Laevius 9, 8; affertur inc. fr. 29 9, 8 Lais 152, 6; 249, 16; (249, 17) Lampadio: vide C. Octavius Lampadio Lanuvinus 31, 11 Laptrigatus (52, 14) Lares 164, 25; 173, 26 Lasianus (125, 10) Latinus (Latine) 9,1; 27,9 Latinius; 92, 6-7; 101, 1; 123, 5; 179, 8; 204,15; 258, 2; 261, 12; 264, 15; cf. 60, 6 via sc. Latina Laurentinus 31, 10 Leander cf. 47, 1 Leda cf. 154, 16 Lentulus: vide L. Cornelius Lentulus (M. Aemilius?) Lepidus 226, 20 Lesbius 241, 2; 241, 25 Λητώ 87, 22

Liber 141, 8; 152, 7; 232, 20; cf. 141, 6 $\Lambda l \beta v \varsigma$ 24, 9; Libya (132, 20) Licinia familia 199, 19

C. Licinius Calvus 134, 5

L. Licinius Crassus 206, 4; cf. 122, 16sq.

M. Licinius Crassus Agelastus 145, 5 Crassus¹

C. Licinius Crassus Scribonianus 145, 5? Crassus²; vide Crassus

L. Licinius Lucullus cf. 122, 16sq.; vide Lucullanus

Licinius Montanus 172, 2; 172, 4; 172, 10

Livia Drusilla Augusta 230, 7
T. Livius (15, 16); Livianus (125, 10);
affertur I 6 sqq. 120, 10; I 13, 1 224,
15 sq.; III 24, 3 123, 21 sq.; XXI 4
210, 9 sqq.; XXIII 12, I 224, 15 sq.
Lollianus Avitus: vide L. Hedius Rufus
Lollianus Avitus
Q. Lollius Urbicus 191, 6; cf. 200, 8
Longinus: vide Cn. Pompeius Longinus
C. Longinus cf. 77, 5??
Lorium 35, 12; 51, 20; 51, 26; 72, 18;
86, 20; 91, 17; 226, 10; 228, 18; cf.
103, 18?
Lucanus: vide M. Annaeus Lucanus
Lucifor 231, 9

Lucifer 231, 9 C. Lucilius 57, 4; 133, 12; affertur 982

159, 8; 1195 82, 10 sq.
M. Lucilius (68, 10); 77, 3; cf. 76, 18
Lucilla: vide Annia Aurelia Galeria
Lucilla; Domitia Lucilla minor

T. Lucretius Carus 56, 23; 105, 17; 133, 12; 148, 10; 227, 11; affertur I 120 232, 12; I 926 sq. 146, 8; I 1316 sqq. 147, 16 sqq.; III 25 et 86 232, 12; IV I 146, 8; IV 908 233, 3 sq.; IV 962 sqq. 233, 10 sqq.; IV 1161 261, 13; V 1379 sqq. 147, 6 sqq.; VI 140 sq. 232, 11

Lucrinus 8, 21

Lucullanus (L. Licinius Lucullus) 220, 1 Lullianus (38, 10)

Lupus: vide Sardius Lupus

Q. Lutatius Catulus 124, 17; affertur 1sqq. 2, 6sq.

Lycurgus Edonus 141, 2-5

Lymphae 61, 20

Lysias δ Κεφάλου 216, 2; (249, 17); 250, 11; 250, 15

Lysias: vide Isidorus

Macedones 157, 16; 205, 23

C. Maecenas 20, 11; Maecenatianus 20, 11

Maecianus: vide L. Volusius Maecianus Mamertinus: vide Sex. Petronius Mamertinus

M. Manlius Capitolinus (129, 21)

Marathonius 142, 17

Marcianus: vide P. Iulius Geminius Marcianus; Marcianus philosophus??

Q. Marcius Turbo Fronto Publicius Severus 162, 19; cf. 266, 13

C. Marius 100, 8; cf. 207, 2

Mars (48, 10); 213, 18; (220, 6); 220, 8; P. Nigidius Figulus 261, 14; affertur 220, 12; 232, 19; Mars Gradivus 25, 6 fr. 72 ibid. Marsicus 60, 22?? Nilus 5, 14 Novius (9, 8); (26, 16); (28, 15); 57, 2; 62, 14; Novianus 29, 3; affertur Com. Marsus 221, 19 P. Martius Verus 108, 14 Massicus (60, 22) 109 62, 13; 110 sq. 62, 18 sq.; 118 154, 1 Masticius Fabianus: vide Fabianus Nucerini 269, 4 Masurianus (Sabinus Mas(s)urius?) 31, Numa Pompilius 209, 10; 230, 11 Numantia 220, 15; Numantinus 98, 11; Mindia Matidia iunior (95, 4); 95, 14; 126, 10105, 8; 180, 2 Numidicus: vide Q. Caecilius Metellus Mauretania 167, 10 Numidicus Maximus: vide Appius Maximus Santra; Nursinus 207, 2 Claudius Maximus; M. Gavius Maxi-Nymphae 152, 8 mus; T. Iulius Maximus Manlianus; M. Iunius Maximus Oceanus 31, 14 Medicus (118, 8) Ocha 226, 21 Medullinus: vide L. Furius Medullinus C. Octavius Lampadio 15, 14 **Όδύσσεια 6, 13; 8, 20** Memnon (156, 1) Menelaus 134, 22; 138, 12 Oenone (156, 1) Ολυμπία 244, 21 Menenianus (31, 17) Menoetiades 189, 7; vide Patroclus Opicus 21, 15; 31, 6; 39, 19 Mercurius 141, 7; 233, 6 Opilius: vide D. Aurelius Opilius Mesopotamia 220, 20 Optatus: vide Caelius Optatus M. Messala cf. 77, 5?? Oroetes 223, 12 Metellus: vide Q. Caecilius Metellus Nu-Orpheus 23, 3-5; (53, 11); 53, 26; cf.midicus 54, 5 Minerva 43, 11; 67, 2; 141, 7; 232, 18; Osiris 152, 5 Minervalis (167, 25); vide Athena Imp. M. Otho Caesar Aug. cf. 123, 8 Mithras 116, 19 P. Ovidius Naso: affertur Met. I 89 sqq. 218, 18; I 687 sq. 147, 6 sqq.; $\bar{X}I$ Mithridates VI Eupator 124, 13 Moesia 209, 5 605 sqq. 232, 22 sqq.; XV 96 sqq. 218, Montanus: vide Licinius Montanus 18; Amor. II 6, 46 236, 9 Musae 7, 21; 8, 2; 15, 4; 30, 20; 33, 14; Ovilia (158, 5) 227, 12C. Musonius Rufus 135, 4 Pacorus 126, 9 P. Pactumeius Clemens cf. 200, 8? Cn. Naevius 26, 16; 28, 15; 56, 23; Nae-T. Pactumeius Magnus cf. 200, 8? M. Pacuvius 133, 12; 260, 32; affertur vianus (29, 4); affertur Com. 33 93, 8; 111 sq. 28, 15 sq.; 136 26, 16 Naucellius: vide Ti. Claudius Iulianus $Trag.\ 244 \, sqq.\ 261, 3-5$ Palatini 158, 5 app. crit. Naucellius Palatium 116, 18; (158, 5); 162, 5; Nealces 133, 9 265, 4; 267, 3 Palladium 136, 6 Neapolis 32, 10; Neapolitanus 31, 8 Nepos: vide Cornelius Nepos Παναίτιος (251, 19) Neptunus 122, 7; 213, 18; 232, 8 Pannonii 210, 16 Imp. Nero Claudius Caesar Aug. cf. Panurgus (141, 17) 123, 8 Paptrigatus (52, 14) Paralius (183, 14) Imp. Nerva Caesar Aug. 122, 21 Nicephorium 131, 13 Parcae: vide Fata Nicias ο Νικηφάτου 124, 12 Parrhasius 133, 8 Nicias pictor 133, 10 Parthamasiris 212, 14 Niger (C. Pescennius Niger?) 227, 9 Parthi 59, 10; 106, 6; 108, 25; 122, 20; Niger: vide C. Censorius Niger 131, 11; 202, 6-7; 206, 2; 206, 8;

```
207, 24; 208, 7; 209, 6; 209, 13; 210, 6;
                                             228, 1; affertur Amph. 155 77, 4sq.;
  211, 21; 212, 10; 212, 26; 220, 20;
                                             446 91, 16; 729 47, 5; Asin. 101 40, 5;
  221, 21; 267, 10; cf. 108, 20; 205,
                                             135 58, 11; 685 31, 11; 708 19, 13;
  26-29; Parthus 207, 21; Parthicus
                                             153, 16; 942 228, 12; Aul. 421 166,
  (118, 8); 212, 20; (220, 4); 220, 15;
                                             21; Bacch. 434 159, 13 sq.; 497 42, 10;
                                             1025 90, 5; 1175 42, 10; Capt. 468
  226, 6
                                             230, 14; Cas. 26 228, 24; 784 228, 24;
Passienus Rufus 176, 19
Paterculus (125, 4)
                                             Colax fr. II 28, 11 sqq.; Men. 942
                                             77, 4sq.; Merc. 518 236, 11; 865 43,
Patricoles 14, 25
                                             13; Miles 132, 8; 175, 26; Miles 180
Patulcia (61, 14)
Pausias 133, 11
                                             et 285 16, 2; 787 140, 16; 853 228, 10;
Pegasus 121, 2
                                             Most. 138 sqq. 26, 6 sq.; 1112 153, 13;
                                             Poen. 232 58, 11; 35\overline{5} sq. 228, 24; 567
Πελίας 155, 20
Pelops 273, 2
                                             21, 2; 602 228, 10; 1409 77, 4 sq.;
                                             Pseud. 234 223, 6; 432 139, 7; 606
Penates 164, 25
Penelope 219, 11
                                             189, 17; 1275 154, 16; Rud. 115 35,
                                             19; 299 228, 1; 537 et 579 et 699 et
Pergamum 43, 9
                                             1307 58, 11; 715 77, 4 sq.; Trin. 26
Periander 138, 17; 241, 20
                                             42, 10; 406 58, 12; Truc. 216 144, 22;
Pericles (143, 2); cf. 143, 15
                                             384 sq. 178, 9; fr. dub. IV 26, 6 sq.
Peripateticus 20, 8 app. crit.
Perlanus (102, 12)
                                           Plinius Pan. 13, 1-5 affertur 210, 9sqq.
                                           Plotius: vide L. Plautius Gallus
M. Perperna 159, 11
Persae 50, 6; 120, 9; 120, 16; 245, 22;
                                           Plutarchus Ages. 30, 4 affertur 68, 7 sqq.;
                                             Marius 11, 1 207, 1
  Perses 223, 12
                                           Poeni 224, 6; 224, 9; Poenus 224, 5;
C. Pescennius Niger: vide Niger
Petilianus: vide Demostratus
                                             vide Punicus
                                           Polemo philosophus 20, 6-9; 20, 12;
M. (Sex.?) Petronius Mamertinus (M.
  Petronius Sura Mamertinus?) 177, 10
                                             20, 14; 29, 5; 270, 26
                                           Polemo: vide Antonius Polemo
Phaeder (Phaedrus Μυρρινούσιος) 216, 3;
                                           Pollio grammaticus 29, 6; vide C. Asinius
  250, 1sq.
                                             Pollio
Phalaris 181, 1
Phidias 27, 6; 133, 6
                                           Polus 48, 9
Philocteta 14, 25; 139, 10
                                           Polybius (125, 4)
Pictor: vide Q. Fabius Pictor
                                           Polycletus 133, 8
Piso: vide L. Calpurnius Piso Caesonius
                                           Polycrates 138, 17; (222, 4); 223, 4;
                                             223, 6; 223, 9; 223, 13
Piso Gallicanus (12, 9)
Pius: vide Imp. Caes. T. Aelius Hadria-
                                           Pompeianus (Pompeii) 30, 4
                                           Pompeianus: vide Praecilius Pompe-
  nus Antoninus Pius; Aemilius Pius
  Plarianus: vide Egrilius Plarianus
                                             ianus; Q. Saenius Pompeianus
Plato (128, 1); 135, 20; 139, 20; 139, 23;
                                           Pompeius Falco: vide Q. Roscius Coe-
  141, 16; 142, 5; 148, 13; 216, 2; 250,
                                             lius Pompeius Falco
  11; 250, 16; cf. 48, 7 sqq.; affertur
                                           Cn. Pompeius Longinus cf. 220, 20??
  Phaedo 60b-c 64, 13; Phaedr. 227a
                                           Cn. Pompeius Magnus 124, 14; 225, 6;
  249, 14 sq.; 227a; d; 229a 255, 2;
                                             262, 30; ct. 122, 16 sq.
  230e - 231a 250, 19 sq.; 233a - b 252,
                                           L. Pomponius 57, 2; Pomponianus (29,
                                             4); affertur Com. 194 154, 1
  8sqq.; 234c 251, 4sq.; 251d-e 254,
  3 sq.; 262c-264e 216, 2 sq.; Leges V
                                           T. Pomponius Atticus 15, 17; (104, 10)
  731e 50, 16; apud Athen. XI 507d 139,
                                           Pomptinus 145, 7
  20; Platonicus 174, 10
                                          M. Pontius Laelianus Larcius Sabinus
L. Plautius Gallus 15, 15
                                             128, 11
T. Maccius Plautus 26, 6; 28, 9; 56, 22;
                                           Πόντος 155, 19
                                          M. Porcius Cato Censorius 15, 12; 16, 2;
  (153, 13); 176, 1; 227, 11; 228, 10;
  Maceius Plautus (160, 9); cf. 68, 10;
                                             27, 4; 27, 8; 28, 2; 31, 16; 34, 19; 34,
  Plautinus 58, 11; 153, 13; 175, 26;
                                             20; 35, 5; 49, 20; 52, 1; 52, 2; 56, 21;
```

61, 14; (85, 17); 85, 18; 90, 14; 105, 14; 124, 20; (125, 12); 128, 23; 129, 20; 134, 3; 134, 4; 134, 5; 140, 10; 148, 11; 151, 14; 153, 12; 204, 4; 204, 5; 204, 14; 216, 25; 226, 20; 264, 14; appellatur Censor 157, 10??; affertur De agr. 62, 11; Agr. 2, 7 16, 2sq.; 50, 2 et 132, 2 230, 11; ad Marc. til. fr. 14 54, 1 sq.; 132, 9 sq.; Orat. fr. 25 Sb. 129, 1-6; fr. 42 123, 21 sq.; fr. Rhodus 257, 9 168sq. 90, 15sqq.; fr. 178 226, 21sq.; Rico (15, 15) fr. 195 et 207 61, 14 sq.; Orig. I 204, 13-16; V 1 34, 21; VII 3b 51, 25 sqq.; Inc. rel. fr. 12 J. 224, 15; 17 31, 16; 27 191, 18 sq.; 42 128, 5; 53 264, 14 Portunium 14, 27 sq. Portus Traianus 85, 17 Aulus Postumius 99, 14 ct. 63, 16 Sp. Postumius Albinus 99, 7; 99, 14 M. Postumius Festus 199, 15; 265, 5; 265, 13; cf. 200, 8 Postumius: vide Q. Antistius Adventus Postumius Aquilinus Praecilius Pompeianus 180, 14; 180, 15; $181, 9; 185, \tilde{3}$ Praenestinus 155, 1 Praerogatus (52, 14) Proculus: vide P. Iulius Proculus Celsinus Prometheus (231, 19) **Propontis** (173, 5) Protagoras 48, 9 Protogenes 23, 13; 133, 9 Psalanus (102, 12) Ptolemenses 267, 22 Pulchra 61, 14 Pulvis 215, 2; 217, 5; 231, 14 Punicus 220, 14; vide Poenus Πυοραΐοι 21, 9 Puteolanus 31, 13 Pylades: vide P. Aelius Pylades; L. Aurelius Pylades Pylades (183, 14) Pyrallus (183, 14) Pythagora 134, 10; 134, 14 Quadratus: vide Cornelius Quadratus; Volumnius Quadratus Quadrigarius: vide Q. Claudius Quadri-

garius

T. Quinctius Atta 57, 3

Quintilianus: affertur Inst. I 6, 39 136,

21; III 6, 36 41, 20; VI Prooem.

4sqq. 235, 22sqq.; VI 3, 107 47, 21sq.; $X^{1}, 129-131^{1}154, 3-11; XII 10,$ 1-10 133, 6-11Quirites 158, 2; (208, 7) Regulus: vide M. Atilius Regulus Remus 120, 10 Repentinus: vide Sex. Cornelius Repentinus Contuccius Roma 8, 9; 10, 23; 11, 4; 11, 25; 31, 21; 32, 9; 43, 13; 44, 14; 62, 7; 67, 19; 75, 19; 79, 17; 81, 6; 86, 21; 111, 18; 111, 19; 114, 27; 115, 5; 116, 5; (116, 7); 131, 2; 158, 5 app. crit.; 172, 5; 174, 16; 175, 18; 177, 17; 180, 17; (183, 19); 224, 11; 262, 20; 264, 9; 266, 29; Romani 98, 8; 98, 18; 173, 16; 205, 22; 206, 16; 207, 14; 207, 15; 212, 16; 220, 13; 'Ρωμαΐοι 22, 1; 22, 3; 245, 16; 265, 19; Romanus 27, 21; 31, 24; 40, 21; 57, 6; 75, 14sq.; 77, 3; 87, 14; 88, 4; 88, 27; 90, 13; 111, 17; 118, 11; 119, 16; 120, 10; 124, 21; 168, 3; (173, 8); 173, 9; 192, 6; 205, 19; 206, 2; 207, 24; 209, 6; 209, 10; 209, 14; 213, 11; 214, 4; 215, 10; 220, 6; 221, 14; 223, 18; 223, 21; 224, 6; 225, 5; 229, 12; (256, 6); 256, 9; 257, Romulus 120, 10; 121, 1; 121, 6; 230, 7 Q. Roscius Coelius Pompeius Falco 29, Q. Roscius Gallus 14, 14; 141, 18 M. Roscius Murena 10, 20? Rufus: vide Passienus Rufus; P. Rutilius Rufus; Velius Rufus Senex Rusti-Rumina (158, 5) Rusticus: vide Q. Iunius Rusticus; Velius Rufus Senex Rusticus P. Rutilius Rufus (134, 3) Sabinae ct. 230, 10 Sabinus Mas(s)urius: vide Masurianus

Sabinae cf. 230, 10
Sabinus Mas(s)urius: vide Masurianus
Q. Saenius Pompeianus 79, 2; 79, 9
Saepiosum (177, 18)
Saguntinus 135, 1
Salaminius 142, 17
C. Sallustius Crispus 44, 4; 56, 21; 96, 22; 97, 4; 97, 14; 105, 5; 105, 14; 122,

21; 124, 13; 134, 2; 145, 18; 146, 8; M. Servilius Fabianus Maximus: vide 148, 8; 148, 11; 157, 14; 159, 19; Fabianus 160, 2; 160, 5; 160, 9; appellatur (C.) (M.? Q.?) Servilius Silanus 199, 13 Crispus 34, 19; 85, 18; affertur Cat. 2, Severianus: vide M. Sedatius Severia- $5-\bar{6}$ 120, 3-5; 5, 496, 23 sqq.; 153,6; 8, 2-4 203, 9-12; 8, 4 109, 4; 14, 2Severus: vide Cn. Claudius Severus Ara-145, 18; 25, 1-3 100, $21 \operatorname{sqq}$; 31, bianus 1-3 101, 6sqq.; 37, 3 101, 15sqq.; Sextius: vide Sex. Calpurnius Iulianus 43, 4 131, 1; 52, 22 236, 2 sq.; 52, 35 Sextus Chaeronensis 275, 15 34, 2; 54, 6 192, 10 sq.; 58, 5 179, 3; Iug. 2, 3 205, 23 sq.; 6, 1 98, 1 sqq.; 7, 1 131, 1; 7, 3-8, 1 98, 7 sqq.; 17, Sibvlla 5, 9 Sicilia 241, 4; 259, 5; vide Trinacria Signinus 60, 22; ct. 60, 5 5-6 98, 23 sqq.; 18, 2 205, 28; 210, Silanus: vide Servilius Silanus 1 sqq.; 20, 1-299, 3 sqq.; 24124, 15; Silenus 152, 8 $28, \overline{5}$ 99, $5 \operatorname{sqq}$; $43 - 4\overline{5}$ 128, $19 \operatorname{sq}$; Simonides: affertur Epigr. 90 et 96 142, 44-45 210, 1 sqq.; 44, 1 128, 7; 44, 17; fr. 59 (63) 139, 20 1-2 99, 9sqq.; 44, 4-45, 3 99, Sisenna: vide L. Cornelius Sisenna 14 sqq.; 44, 5 128, 7; 62, 8 136, 2; 63, Σκύθης 24, 5; 24, 8-9; cf. 205, 17 sq.? $1-\hat{z}$ 100, 13 sqq.; 70, 5 25, 2; 97, 5 Socrates 48, 6; 48, 16; 64, 12; 134, 9; 131, 1; 100, 5⁻¹100, 18sqq.; 112, 1 134, 13; 135, 19; 138, 18; 140, 21; 212, 4 sqq.; 114, 4 115, 23; Hist. I 16 230, 16; 230, 18; 250, 2; Socratici 230, 205, 23 sq.; *I* 18 157, 14 sq.; *I* 19 159, 18; *II* 98 124, 14; *IV* 1 153, 5; 17Sohaemus 126, 8 IV 69 124, 13; V 5 128, 14sq.; Orat. Sol 223, 10; vide Hhios fr. vel e prooem. Hist. 148, 9; Orat. Solon 138, 17 fr. 97, 5Somnus 231, 11 P. Salvius Iulianus 273, 22; 274, 4; 274, Sota 56, 1 16; cf. 97, 5 Spartacus 131, 1; 213, 6 Samius (222, 4) Squilla: vide M. Gavius Squilla Galli-Samnis 220, 14; Samnites cf. 224, 3sq. canus Sanatruces (212, 24) Staberius Eros 15, 15 Santra: vide Appius Maximus Santra Statianus: vide C. Calvisius Statianus Sardius Lupus 177, 11; 184, 16 Statius: vide Caecilius Statius Sardius Saturninus 177, 5; 177, 11; 177, M. Statius Priscus cf. 108, 8sq.? 17; 184, 9; 185, 5 Stilo: vide L. Aelius Praeconinus Stilo Sardius filius praecedentis cf. 177, 14; Stoicus (137, 5); afferuntur Stoic. Vet. 184, 10 sqq. Fr. II 231 sqq. 151, 22 sq.; III 196 Saturninus: vide Sardius Saturninus 138, 18 sqq.; *III 514* 136, 11 sqq. Scaevola: vide Q. Cervidius Scaevola Stratonabias 183, 14 Scipio: vide P. Cornelius Scipio Aemilia-Stygius 232, 13 nus Africanus C. Suetonius Tranquillus 179, 6 ubi af-M. Sedatius Severianus 212, 21 tertur De vitiis corp. 173 et De viris inl. Sempronia 100, 22 52; vide Tranquillus C. Sempronius Gracchus 15, 12; 49, 20; Sulla: vide Appius Sulla; P. Cornelius 51, 2; 56, 2; 56, 3; 105, 14; 124, 20; Sulla; Faustus Cornelius Sulla Felix 134, 4-5; 140, 11C. Sulpicius Apollinaris 265, 5; 265, 7 Seneca: vide L. Annaeus Seneca Sulpicius Cornelianus 170, 15; 170, 24; Senex: vide Iulius Senex; Velius Rufus 171, 13; 171, 18 Senex Ser. Sulpicius Galba 51, 25; 52, 1 September 31, 22 C. Sulpicius Gallus cf. 52, 2 Serenus: vide Volumnius Serenus L. Sergius Catilina 44, 13; 98, 1 Syria 111, 5; 130, 8; 213, 2; Syriaticus 210, 1; Syrus (29, 14); 210, 15; (244, (L.?) Sergius Plautus 154, 4? Q. Sertorius cf. 207, 2 **17**)

Tacitus: affertur Ann. 13, 35, 8 et Hist. 207, 20 sqq.; 214, 15; 221, 7?; 267, 2, 5 210, 9sqq. Taenarum 241, 17; 242, 5 Tranquillus 117, 3; 117, 7; 117, 9; vide Tarentum 241, 5; 241, 25; Tarentinus C. Suetonius Tranquillus 30, 4 Transpadana regio cf. 189, 11 Tasurcus 141, 17 Trebianus (159, 11) Taurus 203, 9; 203, 12 app. crit.; 212, 23 Trico (15, 15) Telamo 220, 12 Trinacria 6, 20; vide Sicilia Troianus 220, 12 Tenedius 42, 6 P. Terentius Afer (133, 12); affertur Adelph. 331 115, 23; Eun. 476 175, M. Tullius Cicero 15, 13; 30, 7; 47, 16 sq.; 57, 5; 85, 18; 97, 2; (97, 5); 97, 12; 7sq.; Phorm. 470 115, 23 97, 14 sq.; 104, 1; 104, 6; 104, 12 – 14; Terentius Vanus 173, 1 105, 5; 105, 14; 124, 7; 124, 21; M. Terentius Varro 262, 15; 264, 15; 125, 4; (130, 7); 131, 3; 134, 4-5;affertur Ling, Lat. VI 52 236, 9; VII 140, 11; 148, 11; 160, 9; 180, 10; 225, 3; 225, 7; (227, 13); 262, 33; 88 228, 24; ap. Gell. VI 14, 6 133, Tullianus 20, 4; 20, 7; 24, 21; 68, 11; 11 sq.; Sat. p. 91 Astbury 262, 15; 89, 13; Ciceronianus 187, 10; affertur Inc. p. 340 ed. Bipont. 264, 15 Tereus 141, 2 Pro M. Caelio 13 97, 5sqq.; 21 et 34 Τεῦκρος Telamonius 22, 11; cf. 220, 12 97, 9sq.; De domo 5, 12 82, 10sq.; De imp. Cn. Pompei 225, 3; cf. 105, 5; Themistocles quidam 79, 15; 91, 21 De lege agr. II 88 124, 10; In Pison. Theodorus Gadareus 41, 20; 157, 1; cf. 6, 3 (eiusdem)?; vide Genesis 22; 60; 87-89 97, 5; Pro Sulla 69-79 180, 10; in Verr. II 4, 1 95, 25; Theophrastus (50, 16) Brutus 53-328 131, 3; 70 133, 6 sqq.; Theopompus Chius 31, 5 Thersites 138, 12 De orat. 2, 280 92, 12; 3,27 133,12 sq.; Θετταλός 251, 16 3, 171 215, 16sq.; Orat. 15 143, 2sq.; ad Att. XV 1b aut 4 47, 16; ad Axium Thrasymachus 48, 9 Thucydides 50, 16; 108, 27; 124, 12; 104, 10; ad Brutum 104, 10; divin. 2, 265, 11; affertur I 89 sqq. 108, 27; VII 129 150, 18; nat. deor. 1, 83 261, 13; off. 2, 48 124, 10; de rep. 1, 25 143, 11-16 124, 12 2 sq.; de sen. 84 - 85 236, 18; Tusc. 1, Thurselius (15, 15) Tiber 158, 3 sq. 12 141, 9 M. Tullius Cicero filius 272, 26? Tiberius Caes. Aug. 123, 8; Tiberianus M. Tullius Tiro 15, 16 61, 17 Tiburtinus 31, 15 Tulo (15, 15) Turbo: vide Q. Marcius Turbo Fronto Tidanes (15, 15) Tigris 212, 22; cf. 205, 20 Publicius Severus Timocrates philosophus 135, 3 Turenus (133, 7) Tiranes (15, 15) Turintinus (133, 7) Tiro: vide M. Tullius Tiro Tusculanus 31, 13; 216, 25 Tuscus 158, 3 Titinius (15, 12); affertur Com. 3 140, Tyrrhenicus 40, 13 $7 \, \mathrm{sq}$. Titinius Capito (125, 10) Tyrrhenus 133, 7 C. Titius 15, 12 Ulixes 6, 10; 7, 2; 7, 5; 138, 13; 261, 4; Titius Ariston: vide Aristo cf. 8, 2; vide Laertius Titius Ausgo? Vasco? 125, 10 Ulpia 190, 23 Titus: vide T. Aelius Hadrianus Anto-Ulpius (M. Ulpius Marcellus?) 185, 8 ninus Pius Umbria 67, 18 Imp. Caes. Nerva Traianus Aug. 205, Urbicus: vide Q. Lollius Urbicus 19; 206, 5; 208, 9; 208, 12; 209, 5; Utica 100, 13 211, 17; 211, 21; 212, 8; 212, 13; 212, 14; 212, 22; 212, 27; 213, 5; 213, 7; Valerianus 182, 19; 183, 3; 183, 13 213, 20; 220, 19; 229, 21; 230, 22; cf. Valerius Antias 134, 2

Valerius Antonius 114, 10 Valerius Clitianus 199, 2 Vananus (179, 12) Vanus: vide Terentius Vanus Varius (L. Varius Ambibulus? T. Vibius Varus?) 179, 12 Varro: vide M. Terentius Varro Velius Rufus Senex 177, 21 Venetus 181, 20sq. P. Ventidius Bassus 122, 19 Venus 154, 16; 232, 19; vide $A\varphi \rho o\delta i \tau \eta$ P. Vergilius Maro 260, 32; 261, 10; cf. 260, 27; affertur Aen. I 261 236, 9; I 516 217, 10; I 691 233, 3 sq.; II 722 260, 28 sq.; III 483 sqq. 219, 11; III 511 233, 3 sq.; IV 159 260, 28 sq.; IV 261 260, 28; IV 590 260, 31; V 5 212, 17 sq.; V 215 233, 9 sq.; V 309 260, 32; V 374 260, 28 sq.; V 515 sq. 233, 3 sq.; V 743 sq. 236, 18; V 854 232, 24 sqq.; VI 323; 374 232, 13; VI 643 260, 28 sq.; VI 792 sq. 218, 18; VII 279 260, 28; VII 688 260, 28; VIII 324sq. 218, 18; IX 681 219, 7sqq.; $X \overline{134}$ 260, 28; X 808 232, 4sq.; X 815 236, 9sq.; XI 751 260, 27; XI 776 260, 28; XII 247 260, 27; XII 276 260, 28sq.; XII 741 260, 28 sq.; Ecl. IV 9 218, 18; Georg. I $125 \, \text{sqq}$. 218, 18; $II \, 9 - 21 \, 4$, 14 sqq.; III 82 261, 10; III 110 260, 28 sq.; IV 483 232, 15 Vertumnus (Vortumnus, Vertumnius) (14, 28)Verus: vide L. Aelius Aurelius Commo-

dus; M. Aurelius Antoninus; P. Martius Verus Imp. Caes. Vespasianus Aug. 123, 8; cf. 207, 2?? Vesper 231, 9; cf. 31, 23 Vestalis 146, 14sq. L. Vibius: vide Vivianus T. Vibius Varus: vide Varianus Vicellinus (129, 21) Victorinus: vide M. Aufidius (Victorinus) Fronto; C. Aufidius Victorinus Villianus (38, 10) Viriathus 131, 1: 213, 6 A. Vitellius Aug. Imp. cf. 123, 8 Vivianus (38, 10) Q. Voconius Saxa Fidus 10, 20? Vologaesus 126, 8 Vologaesus III 207, 12; cf. 131, 11? Volumnius Quadratus 187, 1; 187, 6; 187, 13; 189, 5?? Volumnius Serenus 189, 5; 189, 15-197, 4; eius liberi ac nepotes 191,8 sqq.; eius gener 196, 7 L. Volusius Maecianus (38, 10); 55, 23; ct. 96, 3 Vulcanus 61, 20; vide Ήφαιστος Xenocrates 270, 26

Xenophon 135, 19; 141, 16; 203, 15; affertur Cyr. inst. I 3, 16 50, 6

Zacynthius (135, 1) Zeno Stoicus 134, 8; 134, 14; 140, 6 $Z\varepsilon\dot{v}\varsigma$ 23, 19; 24, 7; 245, 23; 248, 5; 250, 21; 252, 21; vide Iuppiter

EPISTVLAE ORDINE CHRONOLOGICO QVOAD FIERI POTEST DISPOSITAE¹)

139	M. Caes. III 9 p. 42	139-145 M. Caes. II 16 p. 34
	Addit. $7-8$ p. $249-255$	III $10-11$ p. 43
	M. Caes. IV 3 p. 56	$21-22 \mathrm{p.} 51-52$
139 - 140	M. Caes. III $7-8$ p. $40-42$	IV 4 p. 60
	12-13 p. $44-45$	$V~2\bar{2}~\mathrm{p.}~72$
	Arion p. 241	37 - 38 p. 75
139 - 143	Laudes 1 p. 215	$41-43 \mathrm{p.} 76-77$

 $^{^{1}}$) Cf. S. A. Naber, edit. 1867, XX-XXX et 282-285; Th. Mommsen, Die Chronologie der Briefe Frontos, Hermes 8, 1874, 198-216 (= Gesammelte Schriften IV, Berlin 1906, 469-486); Mommsen primus facta et indicia historica persecutus est, sed duabus in rebus erravit: putabat enim epistularum ad M. Caes., ad M. An-

EPISTVLARVM ORDO CHRONOLO GICVS

```
52 p. 79
                                         143-144 M. Caes. I 6-7 p. 10-16
                     74 p. 85
                                         143-145 M. Caes. II 18-19 p. 35
139-147 M. Caes. V 1-\bar{2} p. 69-70
                                                           III 17-18 p. 49-50
139-152 M. Caes. V 23 p. 72
                                                           IV 1-2 p. 53-56
139-155 Amic. I 10 p. 177
                                                             V 44 p. 77
                 22 p. 184
                                         144-145 M. Caes. I 1-3 p. 1-5
139-156 M. Caes. V 3-4 p. 70
                                                   M. Caes. I 4-5 p. 5-9
                                         145
                    27 - 33 p. 73 - 74
                                         145-156 M. Caes. IV 8 p. 63
                                                             V 19 - 20 p. 71
                    55-56 p. 80-81
                    61 p. 82
                                                               40 p. 76
                    63 - 64 p. 83
                                         145-161 M. Caes. III 16 p. 47
                                                            IV 9 p. 64
                    69 - 72 \, \text{p.} \, 84
139-160 Ad Pium 5-6 p. 164-165
                                                             V9-10 p. 70
         Amic. I 9 p. 177
                                                                25 - 26 p. 73
                                                   M. Caes. IV 13 p. 67
139-161 M. Caes. III 15 p. 47
                                         146
                    V_{5-8} p. 70
                                         146-158 Ad Pium 3-4 p. 162-164
                      11 - 18 \text{ p. } 70 - 71
                                                             7 p. 165
                      35 - 36 p. 75
                                         146-161 M. Caes. III 19 p. 51
                                                   M. Caes. IV 7 p. 63
                      62 p. 83
                                         147
                      65-66 p. 83
                                                               10 p. 64
                      73 p. 85
                                                             V 47 - 48 \text{ p. } 78
                                         147-148 M. Caes. IV 5-6 p. 61-63
         Antonin.(!) III 7-8 p. 103-
                                         147-156 M. Caes. V 21 p. 72
            104
         Amic. I 16-17 p. 181
                                                               59 - 60 p. 82
139-167 Amic. I 1-2 p. 170-171
                                                               67 - 68 p. 83 - 84
                                         147-161 M. Caes. III 14 p. 45
                  8 p. 176
                                                             V 24 p. 73
                  11 p. 177
               II 1-3 p. 187
                                                                39 p. 76
140-142 M. Caes. III 2-6 p. 36-39
                                                   Laudes 2 p. 218
                                                   M. Caes. IV 11-12 p. 65
140-145 M. Caes. III 1 p. 35
                                         148
                                         148-149 M. Caes. V 45-46 p. 77-78
                      20 p. 51
143
         M. Caes. II 1-15 p. 16-33
                                         149-152 M. Caes. V 57-58 p. 81-82
                     17 p. 34
                                         149-155 M. Caes. V 34 p. 74
         Ad Pium 1-2 p. 161
                                         150-160 Amic. I 27 p. 185
```

toninum, ad L. Verum, ad Pium ordinem temporis diligenter observatum esse et Frontonem ultra annum 175 vixisse; P. B. Watson, Marcus Aurelius Antoninus, London 1884; H. Jüttner, De Polemonis rhetoris vita operibus arte, Vratislaviae 1898 (Breslauer Philol. Abhandl. VIII 1); C. Brakman, Frontoniana II, Traiecti ad Rhenum 1902, 24-42; Dorothy Brock, Studies in Fronto and his Age, Cambridge 1911, 332-336; C. R. Haines, On the Chronology of the Fronto Correspondence, Class. Quart. 8, 1914, 111-120, sed in editione (1919-1920) sententiam saepius mutavit; R. Hanslik, Fronto und Herodes Atticus, Opusc. philol. d. kath. Philologenvereines 6, 1934, 26-35; idem, Die Anordnung der Briefsammlung Frontos, Commentat. Vindob. 1, 1935, 21-47; A. Birley, Marcus Aurelius, London 1966 (Mark Aurel, München ²1977); T. D. Barnes, Philostratus and Gordian, Latomus 27, 1968, 581-586; C. W. Bowersock, Greek Sophists in the Roman Empire, Oxford 1969, 92-100; 124-126; E. Champlin, The Chronology of Fronto, Journ. of Roman Stud. 64, 1974, 136-159; idem, Fronto and Antonine Rome, Cambridge (Mass.) - London 1980, 130-136; Maria L. Astarita, Questioni di cronologia frontoniana, Koinonia 2, 1978, 7-42; P. Cugusi, Evoluzione e forme dell'epistolografia latina, Roma 1983, 240 sqq.; W. Ameling, Herodes Atticus II, Hildesheim 1983.

EPISTVLARVM ORDO CHRONOLOGICVS

150-167 Amic. I 25 p. 185	161 – 162 Ad Verum I 7 p. 111
II 10 p. 199	161 – 163 Antonin. III 1 p. 96
12 p. 200	161-167 Antonin. I $6-10$ p. 94
153 Pro Carthag. p. 256	Amie. I 20 p. 182
153-156 M. Caes. V 49-50 p. 79	
154-156 M. Caes. V 53-54 p. 80	
155-159 Amic. I 7 p. 176	162-163 Antonin. II $1-2$ p. $95-96$
155-167 Amic. I 21 p. 183	Amic. I 14-15 p. 179-181
156-158 Amic. II 11 p. 199	162-165 Antonin. III 2 p. 101
157 – 158 M. Caes. V 51 p. 79	Amic. I 12 p. 178
Ad Pium 8 p. 166	162-167 De orat. p. 153
Amic. I 3 p. 172	De eloqu. $1-5$ p. $133-152$
158-160 Ad Pium Î0 p. 177	163-164 Ad Verum I 1 p. 107
Additam. 4-5 p. 242-	
159-160 Amic. I 4 p. 174	164 Ad Verum II p. 118
159-165 Amic. II 4 p. 188	Antonin. III 6 p. 103
159-167 Amic. I 13 p. 179	164-166 Ad Verum I 6 p. 110
18 p. 182	165 Antonin. III $3-4$ p. 102
160 Amic. I 5 p. 174	Ad Verum I $8-9$ p. $113-$
160-165 Amic. I 19 p. 182	114
160-167 Amic. I 24 p. 185	De nepote $1-2$ p. $235-239$
II $8-9$ p. $197-19$	
161 Antonin. I $1-2$ p. $86-$	
III 9 p. 104	166 Ad Verum I $3-4$ p. 109
IV $1-2$ p. $105-$	
Ad Verum I $11-12$ p.	
115	166-167 Amic. I 23 p. 185
Bell. Parth. p. 220	26 p. 185
Fer. Als. $1-4$ p. $226-2$	
r	1 1

COMPARANTVR EDITIONES PRIORES

Haines I	Nova editio	Haines I	Nova editio	Haines I	Nova editio
p. $1 - 12$	p. $56 - 59$	144	31	214 - 218	67 - 68
12-14	44	144 - 146	32	218	77
14 - 16	44 - 45	146	32	218 - 222	45-47
18 - 20	42	146 - 150	32 - 33	$\frac{224}{224}$	74
20 - 30	250 - 255	150 - 152	34	$2\overline{24}$	74 - 75
30 - 32	249 - 250	152	34 - 35	224	83
32 - 34	40	152 - 154	35	226	83
34 - 38	40 - 42	154	35	226	75
38 - 44	215 - 217	154 - 162	10-13	226 - 228	164
44 - 48	217 - 220	162 - 168	13 - 16	228	165
50	43	168 - 170	16 - 17	228 - 230	77
52	43	170	51	23 0	78
52	35	172	51 - 52	232	78
52 - 54	85	172 - 174	52	232 - 234	79
54 - 58	241 - 242	174 - 176	60 - 61	234	79
58 - 62	36	178 - 180	61 - 62	234 - 236	79
62 - 66	36 - 38	180 - 182	62 - 63	236 - 238	166 - 167
66	38	184	63	238	79 - 80
66 - 68	38	184 - 186	63 - 64	240	80
68 - 70	39	186	85	240 - 242	80 - 81
70 - 74	53 - 54	186 - 188	64	242	81
74 - 78	54 - 56	188	64	244	81
78 - 80	51	188	69	244 - 246	82
80	1	188	70	246	82
80 - 82	1 - 2	190	70	248	82
82 - 90	2 - 5	190	70 - 71	248	83
90 - 96	5 - 8	192	71 - 72	250	83
96 - 98	8 - 9	192	72	250	84
100	47	194	73	252	84
100 - 102	47 - 48	194 - 196	72	252 - 254	84
104 - 106	49 - 50	196	72 - 73	254 - 258	162 - 164
106 - 108	50	196 - 198	73	258 - 260	165 - 166
108 - 112	24 - 25	198	73	260 - 262	164
112 - 114	25 - 26	198	74	262 - 264	168
116	28	200	74	264 - 268	242 - 243
116 - 118	29 - 30	202	65	268 - 278	244 - 248
118 - 124	17 - 21	202 - 208	65 - 67	278 - 282	172 - 173
126	161	208	77	282	188
126 - 128	161 - 162	210	7 5	282 - 286	170 - 171
128 - 130	27	210	75 - 76	286 - 288	171
130 - 136	21 - 24	212	76	288 - 290	174
136 - 140	28 - 29	212	76	290 - 292	174 - 175
140	29	212 - 214	76	292 - 294	199 - 200
140 - 144	30 - 31	214	76 - 77	294 - 296	114 - 115

COMPARANTVR EDITIONES PRIORES

Haines I	Nova editio	Haines II	Nova editio	Haines II	Nova editio
		84 - 86	109 - 110	174	179
296 - 300		86 - 88		174	189
300 - 302	105				
302 - 304	105 - 106	88-90	180 – 181	176-186	189 – 197
304 - 306	114	90	181		197 - 198
306	117	90 - 92		190	176 - 177
306	187	92 - 94		190 - 192	
308	187	94 - 96	95	192 - 194	183 - 184
308	187 - 188	96 - 98	95 - 96	194 - 196	108 - 109
		98 - 100	179 - 180	196 - 198	202
Unines II	Nova aditio	100 - 114	153 - 160	198 - 218	202 - 214
Haines II	Nova editio	116 - 118	107 - 108	218	102
p. 2	p. 226	118 - 120		220	102
$\begin{array}{c} {f p.~2} \\ {f 2-4} \end{array}$	226 - 227	120 - 122	92	220 - 222	235
$\bar{4} - \bar{1}8$	227 - 233	122 - 126	92 - 94		
18	234	126 - 128	94	232 - 234	
20 - 30	220 - 226	128	103	234 - 236	
30 - 32	86	128 - 150		236	109
32 - 46	86 - 91	150 - 156	110 - 111	238 - 240	111 - 112
46 - 52	133 - 135	156	103 - 104	240	177
52 - 70	135 - 144	156 - 158	104	242	177
70 - 72	146	158 - 168	96 - 101	242 - 244	184
72 - 80		168 - 170		244	185
80 - 84	151 - 152		178 - 179	244 - 246	

Editio an. 1954	Nova editio	Editio an. 1954	Nova editio
Ad M. Caes. I 8	II 1	II 9	II 7
I 9	$\overline{ ext{II}}$ $\overline{ ext{2}}$	$\overline{\mathbf{II}}$ 10	II 8
$\bar{\mathbf{I}}$ 10	$\overline{\text{II }3}$	ĪI 11	II 9
II 1	II 4	$III \ 4 \ et \ 5$	III 4
II 2	II 5	III 6	III 5
II 3	II 6	III 7 et 8	III 6
II 4	II 7	III 9	III 7
${f II}$ 5	II 8	III 10	III 8
II 6	II 9	III 11	III 9
II 7	II 10	Ad Verum Imp.	
${f II} \; {f 8}$	II 11	ΙΊ	I 10
II 9	II 12	$ar{f I}$ $ar{f 2}$	I 11
II 10	II 13	I 3	I 12
II 11	II 14	I 4	I 13
II 12	II 15	II 2	Ιl
II 13	II 16	II 3	I 2
II 14	II 17	II 4	I 3
II 15	II 18	II 5	I 4
II 16	II 19	II 6	I 5
Ad Antonium Imp.		II 7	I 6
$ ext{II 4 et 5}$	II 4	II 8	I 7
${f II~6~et~7}$	II 5	II 9	I 8
${f II} \; {f 8}$	II 6	II 10	I 9